

**Η ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ**

**THE NEW
COVENANT**

THE NEW TESTAMENT IN THE ORIGINAL GREEK
STEPHANUS 1550 *Textus Receptus*
WITH CRITICAL APPARATUS

INTRODUCTION

This edition of New Testament in the original Greek is based on *Textus Receptus* and corresponds to the 1550 "royal" edition by Robert Stephanus (Estienne). It was prepared in strict accordance with the following basic principles:

1. No variations, however strongly supported by the Greek manuscripts and printed editions have been introduced into the text but were relegated to the margins and footnotes.
2. While the modern chapter and verse numbering was preserved for the sake of convenient reference, the elements that rely on human interpretation, such as capital letters and punctuation, were completely disregarded.
3. The accents and breathings, though also altogether manmade, were retained.

It should be noted here that the use of full stop and paragraph breaks in this work differs somewhat from that which is found in other printed editions of Greek New Testament. Namely, the full stop is used here only as a verse separator and paragraph breaks are made only at the beginning of each chapter. The reader should understand that these tools were used only for convenient location of a given chapter or verse, and they bear *no* authority, which they might have had if they were supported by the ancient manuscripts with any degree of consistency.

The following symbols were used in the critical apparatus in the footnotes.

℣ Textus Receptus, Stephanus 1550 edition. This is the base text of the present edition.

℞ Scrivener, 1894. This is the text underlying the English Authorised Version of 1611 as found in the edition by Trinitarian Bible Society. It is interesting to note that in many places this text agrees with modern corrupted Egyptian recension ℣ (see below).

℞ Majority Text according to Zane C. Hodges and Arthur L. Farstad. This recension differs from the Majority Text of Maurice A. Robinson and William G. Pierpont in many places.

℣ Egyptian (favoured by Vatican and Organised Religion), UBS4. This is the corrupted version of the Greek New Testament which is naturally followed by most modern (*per*)versions of the Bible. Despite the fact that we reject

iv

this recension as unreliable, it was deemed appropriate to include it in the collation in order to show the men of God where and how it differs from others and because it would be foolish to assume that any single recension is completely inerrant.

The verse on which there is a textual variant note has a little asterisk against the verse number in the margin.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ δαβίδ υἱοῦ ἀβραάμ. ἀβραάμ **1***, 2
ἐγέννησεν τὸν ἰσαάκ ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰακώβ ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν
τὸν ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν φαρές **3**
καὶ τὸν ζαρά ἐκ τῆς θαμάρ φαρές δὲ ἐγέννησεν τὸν ἔσρώμ ἔσρώμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ἀράμ. ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀμιναδάβ ἀμιναδάβ δὲ **4**
ἐγέννησεν τὸν ναασσών ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν σαλμών. σαλμών δὲ **5***
ἐγέννησεν τὸν βοόζ ἐκ τῆς ῥαχάβ βοόζ δὲ ἐγέννησεν τὸν ὠβήδ ἐκ τῆς
ῥούθ ὠβήδ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰεσσαί. ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν δαβίδ τὸν **6***
βασιλέα δαβίδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησεν τὸν σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ οὐ-
ρίου. σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν ῥοβοάμ ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀβιά **7***
ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀσά. ἀσά δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσαφάτ ἰωσαφάτ δὲ **8***
ἐγέννησεν τὸν ἰωράμ ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ὄζιαν. ὄζιαν δὲ ἐγέννησεν **9**
τὸν ἰωθαάμ ἰωθαάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀχάζ ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐξε-
κίαν. ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν μανασσῆ μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν **10***
ἀμών ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσίαν. ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰεχονίαν **11**
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος. μετὰ δὲ τὴν **12**
μετοικεσίαν βαβυλῶνος ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν σαλαθιήλ σαλαθιήλ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ζοροβαβέλ. ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀβιούδ ἀβιούδ **13***
δὲ ἐγέννησεν τὸν ἔλιακεῖμ ἔλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀζώρ. ἀζώρ δὲ **14***
ἐγέννησεν τὸν σαδώκ σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀχειμ ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν
τὸν ἐλιούδ. ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐλεάζαρ ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν **15**
ματθάν ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰακώβ. ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσήφ **16**
τὸν ἄνδρα μαρίας ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός. πᾶσαι **17***

1 **v.1** βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ δαβίδ^{μ.ν} δαβίδ^{τ.κ} υἱοῦ ἀβραάμ. **v.5** σαλμών δε
εγεννησεν τὸν βοεζ^ν βοοζ^{τ.μ.κ} ἐκ τῆς ραχαβ βοεζ^ν βοοζ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τὸν ἰωβηδ^ν ὠβηδ^{τ.μ.κ} ἐκ
τῆς ρουθ ἰωβηδ^ν ὠβηδ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τὸν ἰεσσαί. **v.6** ἰεσσαί δε εγεννησεν τὸν δαβίδ^{μ.ν} δαβίδ^{τ.κ}
τὸν βασιλέα δαβίδ^{μ.ν} δαβίδ^{τ.κ} δε ο^{τ.μ.κ} βασιλεὺς^{τ.μ.κ} εγεννησεν τὸν σολομῶνα^{μ.ν} σολομῶντα^{τ.κ}
ἐκ τῆς τοῦ ουριου. **v.7** σολομῶν δε εγεννησεν τὸν ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τὸν αβια αβια
δε εγεννησεν τὸν ασαφ^ν ασα^{τ.μ.κ}. **v.8** ασαφ^ν ασα^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τὸν ἰωσαφατ ἰωσαφατ δε
εγεννησεν τὸν ἰωραμ ἰωραμ δε εγεννησεν τὸν οζιαν. **v.10** ἐζεκίας δε εγεννησεν τὸν μανασση μανασσης
δε εγεννησεν τὸν αμωζ^ν αμων^{τ.μ.κ} αμωζ^ν αμων^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τὸν ἰωσιαν. **v.13** ζοροβαβελ
δε εγεννησεν τὸν αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τὸν ελιακειμ^ν ελιακειμ^{τ.μ.κ} ελιακειμ^ν ελιακειμ^{τ.μ.κ} δε
εγεννησεν τὸν αζωρ. **v.14** αζωρ δε εγεννησεν τὸν σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τὸν αχιμ^ν αχειμ^{τ.μ.κ}
αχιμ^ν αχειμ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τὸν ἐλιουδ.

οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραάμ ἕως δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ δα-
 βίδ ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς
 18* μετοικεσίας βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. τοῦ δὲ
 ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ μαρίας τῷ ἰωσήφ πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 19* ἐκ πνεύματος ἁγίου. ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων
 20* αὐτὴν παραδειγματίσαι ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ
 αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων
 ἰωσήφ υἱὸς δαβὶδ μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν μαριάμ τὴν γυναῖκά σου τὸ
 21 γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου. τέξεται δὲ υἱὸν καὶ
 καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
 22* τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
 23 τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
 ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔμμανουήλ ὃ ἐστιν
 24* μεθερμηνεύομενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ
 ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ παρέλαβεν
 25* τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἱὸν
 αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν.

2 τοῦ δὲ ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν βηθλέεμ τῆς ἰουδαίας ἐν ἡμέραις ἠρώ-
 δου τοῦ βασιλέως ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς ἱεροσό-
 2 λυμα. λέγοντες ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων εἶδομεν
 γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
 3* ἀκούσας δὲ ἠρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσόλυμα μετ'
 4 αὐτοῦ. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
 5* ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἐν
 6 βηθλέεμ τῆς ἰουδαίας οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου. καὶ

v.17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} εως της μετοικεσιαι βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιαι βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες. **v.18** του δε ιησου χριστου η γενεσις^ν γεννησις^{τ.μ.κ} ουτως ην μνηστευθεισης γαρ^{τ.μ.κ} της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πρην η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου. **v.19** ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην δειγματισαι^ν παραδειγματισαι^{τ.μ.κ} εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην. **v.20** ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} μη φοβηθης παραλαβειν μαριαν^ν μαριαμ^{τ.μ.κ} την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου. **v.22** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του^{τ.μ.κ} κυριου δια του προφητου λεγοντος. **v.24** εγερθεις^ν διεγερθεις^{τ.μ.κ} δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου. **v.25** και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον^{τ.μ.κ} υιον αυτης^{τ.μ.κ} τον^{τ.μ.κ} πρωτοτοκον^{τ.μ.κ} και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν. **2 v.3** ακουσας δε ηρωδης^{τ.μ.κ} ο βασιλευς ηρωδης^ν εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου. **v.5** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου.

σύ βηθλέεμ γῆ ἰούδα οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα ἐκ
 σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαὸν μου τὸν ἰσ-
 ραήλ. τότε ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν 7
 τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλέεμ 8*
 εἶπεν πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου ἐπὶ δὲ εὔρητε
 ἀπαγγείλατέ μοι ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαν- 9*
 τες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ
 προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὐ ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν 10
 ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν 11*
 εὔρον τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες προσεκύ-
 νησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ
 δῶρα χρυσοῦ καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ 12
 μὴ ἀνακάμψαι πρὸς ἡρώδη δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν
 αὐτῶν. ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' 13
 ὄναρ τῷ ἰωσήφ λέγων ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
 τοῦ καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι μέλλει γὰρ
 ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν 14
 τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς αἴγυπτον.
 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ 15*
 κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
 τότε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν καὶ ἀπο- 16*
 στείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν βηθλέεμ καὶ ἐν πάσιν τοῖς
 ὀρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν
 παρὰ τῶν μάγων. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ ἱερεμίου τοῦ προφήτου 17*
 λέγοντος. φωνὴ ἐν ῥαμὰ ἠκούσθη θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος 18*
 πολὺς ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆ-
 ναι ὅτι οὐκ εἰσὶν. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου 19*

v.8 και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως^{Τ.Μ.Κ} εξετασατε ακριβως^Υ περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω. **v.9** οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη^Υ εστη^{Τ.Μ.Κ} επανω ου ην το παιδιον. **v.11** και ελθοντες εις την οικιαν ειδον^{Κ.Μ.Υ} ευρον^Τ το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν. **v.15** και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του^{Τ.Μ.Κ} κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου. **v.16** τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαυχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανελεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασι^Υ πασιν^{Τ.Μ.Κ} τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων. **v.17** τοτε επληρωθη το ρηθεν δια^Υ υπο^{Τ.Μ.Κ} ιερεμιου του προφητου λεγοντος. **v.18** φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν. **v.19** τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαίνεται^Υ κατ οναρ φαίνεται^{Τ.Μ.Κ} τω ιωσηφ εν αιγυπτω.

20 κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ ἰωσήφ ἐν αἰγύπτῳ. λέγων ἐγερθεῖς παράλαβε τὸ
 21* γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεῖς παρέλαβεν τὸ
 22* παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραήλ. ἀκούσας δὲ
 ὅτι ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ἀντὶ ἠρώδου τοῦ πατρὸς αὐ-
 23* τοῦ ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν χρηματισθεῖς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ

3 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσ-
 2* σων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. καὶ λέγων μετανοεῖτε ἤγγικεν γὰρ ἡ
 3* βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ ἡσαΐου τοῦ προ-
 4* φήτου λέγοντος φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου
 5* εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα
 6* αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐ-
 7* τοῦ ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. τότε ἐξεπορεύετο
 8* πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ
 9* ἰορδάνου. καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι
 10* τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων
 11* ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς γεννήματα ἐχιδνῶν τίς
 ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς. ποιήσατε οὖν καρ-
 9* πούς ἄξιους τῆς μετανοίας. καὶ μὴ δόζητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα
 10* ἔχομεν τὸν ἄβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τού-
 11* των ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἄβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν
 δένδρων κεῖται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται
 καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν
 ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστὶν οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς

v.21 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και εισηλθεν^v ηλθεν^{T.μ.κ} εις γην ισραηλ. **v.22** ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι^{T.μ.κ} της ιουδαιας αντι ηρωδου^{T.μ.κ} του πατρος αυτου ηρωδου^v εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε και οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας. **v.23** και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρεθ^κ ναζαρει^{T.μ.ν} οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται. **3 v.2** [και]^v και^{T.μ.κ} λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων. **v.3** ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια^v υπο^{T.μ.κ} ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου. **v.4** αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου^{T.μ.κ} ην αυτου^v ακριδες και μελι αγριον. **v.6** και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω^v υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων. **v.8** ποιησατε ουν καρπον^{μ.ν} καρπους^{T.κ} αξιον^{μ.ν} αξιους^{T.κ} της μετανοιας. **v.10** ηδη δε και^{T.μ.κ} η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. **v.11** εγω μεν βαπτιζω^{T.μ.κ} υμας βαπτιζω^v εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και^{T.κ.ν} πυρι^{T.κ.ν}.

τὰ ὑποδήματα βαστάσαι αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυ-
 ρί. οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ 12
 καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει
 πυρὶ ἀσβέστω. τότε παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν 13
 ἰορδάνην πρὸς τὸν ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰωάννης 14
 διεκώλυεν αὐτὸν λέγων ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ
 ἔρχῃ πρὸς με. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἄφες ἄρτι οὐ- 15
 τως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην τότε ἀφήσιν
 αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ 16*
 ἀνεφύχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδεν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαί-
 νον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν 17
 οὐρανῶν λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα.

τότε ὁ ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι 4
 ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας 2*
 τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπεινάσεν. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶ- 3*
 πεν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ 4*
 ἀποκριθεὶς εἶπεν γέγραπται οὐκ ἐπ’ ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος ἀλλ’
 ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. τότε παραλαμβάνει 5*
 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἵστησιν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον
 τοῦ ἱεροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω γέ- 6
 γραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν
 ἄροῦσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ 7
 ἰησοῦς πάλιν γέγραπται οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. πάλιν 8
 παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν καὶ δείκνυσιν
 αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. καὶ λέγει 9*
 αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. τότε λέγει 10*
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὕπαγε σατανᾶ γέγραπται γὰρ κύριον τὸν θεόν σου προ-
 σκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. τότε ἀφήσιν αὐτόν ὁ διάβολος 11
 καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς 12*

v.16 καὶ^{Τ.Μ.Κ} βαπτισθεὶς δε^Υ ὁ ἰησοῦς ἀνέβη^{Τ.Μ.Κ} εὐθύς ἀνέβη^Υ ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ
 ἠνεώχθησαν^Υ ἀνεώχθησαν^{Τ.Μ.Κ} [αὐτῷ]^Υ αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδεν [τοῦ]^Υ τοῦ^{Τ.Μ.Κ} πνεῦμα [τοῦ]^Υ
 τοῦ^{Τ.Μ.Κ} θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερὰν [καὶ]^Υ καὶ^{Τ.Μ.Κ} ἐρχόμενον ἐπὶ αὐτόν. **4 v.2** καὶ νηστευ-
 σασ ἡμέρας τεσσαράκοντα^Υ τεσσαράκοντα^{Τ.Μ.Κ} καὶ νύκτας τεσσαράκοντα^Υ τεσσαράκοντα^{Τ.Μ.Κ} ὕστερον
 ἐπεινάσεν. **v.3** καὶ προσελθὼν αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ^Υ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπε ἵνα οἱ λίθοι
 οὗτοι ἄρτοι γένωνται. **v.4** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν γέγραπται οὐκ ἐπὶ ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ^Υ ἄνθρωπος
 ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. **v.5** τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος
 εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἵστησεν^Υ ἵστησιν^{Τ.Μ.Κ} αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ. **v.9** καὶ εἶπεν^Υ
 λέγει^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι πάντα^Υ δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. **v.10** τότε λέγει
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὕπαγε ὀπισθ^Μ μου^Μ σατανᾶ γέγραπται γὰρ κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ
 αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

13* ὅτι ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν
 τὴν ναζαρέτ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν
 14 ὀρίοις ζαβουλῶν καὶ νεφθαλείμ. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ
 15* προφήτου λέγοντος. γῆ ζαβουλῶν καὶ γῆ νεφθαλείμ ὁδὸν θαλάσσης
 16* πέραν τοῦ ἰορδάνου γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκό-
 τει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς
 17 ἀνέτειλεν αὐτοῖς. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν με-
 18* τανοεῖτε ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. περιπατῶν δὲ ὁ ἰησοῦς
 παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς σίμωνα τὸν λεγό-
 μενον πέτρον καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον
 19 εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς δεῦτε ὀπίσω μου
 20 καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα
 21 ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς
 ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ
 μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ
 22 ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐ-
 23* τῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιήγεν ὅλην τὴν γαλιλαίαν ὁ ἰησοῦς
 διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς
 βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
 24* καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν συρίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομέ-
 νους καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς καὶ
 25 ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς γα-
 λιλαίας καὶ δεκαπόλεως καὶ ἱεροσολύμων καὶ ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ
 ἰορδάνου.

5* ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προ-

v.12 ακουσας δε ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν. **v.13** και καταλιπων την ναζαρα^ν ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{Τ.Μ.} ελθων κατωκησεν εις καφαρναουμ^ν καπερναουμ^{Τ.Μ.Κ} την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ^ν νεφθαλειμ^{Τ.Μ.Κ}. **v.15** γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ^ν νεφθαλειμ^{Τ.Μ.Κ} οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων. **v.16** ο λαος ο καθήμενος εν σκοτει ειδεν^Μ ειδε^{Τ.Κ} φως ειδεν^ν μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις. **v.18** περιπατων δε ο^{Τ.Κ} ιησους^{Τ.Κ} παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις. **v.23** και περιηγεν εν^ν ολη^ν τη^ν γαλιλαια^ν ολην^{Τ.Μ.Κ} την^{Τ.Μ.Κ} γαλιλαιαν^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} διδασκων εν ταις συναγωγαῖς αυτων και κηρυσσειν το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν τω λαω. **v.24** και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους [και]^ν και^{Τ.Μ.Κ} δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους. **5**

σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδα- 2
σκεν αὐτοὺς λέγων. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν 3
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακλη- 4
θήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. 5
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτα- 6
σθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. μακάριοι 7, 8
οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνο- 9
ποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν 10
δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοί ἐστε 11*
ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ’
ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς 12
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν. ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι 13*
ἀλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου οὐ δύναται πόλις 14
κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν 15
αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ’ ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ
οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως 16
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφή- 17
τας οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἕως 18
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ
ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντο- 19
λῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅς δ’ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ
οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν 20*
ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ
φαρισαίων οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἠκούσατε 21
ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ φονεύσεις ὅς δ’ ἂν φονεύσῃ ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ 22*

v.1 ἰδὼν δε τοὺς οὐλοὺς ἀνεβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθισάντος αὐτοῦ προσῆλθαν^v προσῆλθον^{T.M.K} αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.11** μακαριοὶ ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα^{T.M.K} καθ’ ὑμῶν [ψευδομενοὶ]^v ψευδομενοὶ^{T.M.K} ἕνεκεν ἐμοῦ. **v.13** ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς ἐὰν δε τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἀλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἐτι εἰ μὴ βληθῆν^v βληθῆναι^{T.M.K} ἔξω καὶ^{T.M.K} καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. **v.20** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν^v ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν^{T.M.K} πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων οὐ μὴ εἰσελθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **v.22** ἐγὼ δε λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ^{T.M.K} ἔνοχος ἐσται τῇ κρίσει ὅς δ’ ἂν εἰπῇ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακα ἔνοχος ἐσται τῷ συνεδριῷ ὅς δ’ ἂν εἰπῇ μωρε ἔνοχος ἐσται εἰς τὴν γεενναν τοῦ πυρός.

ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὡς δ' ἂν εἶπη τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά ἔνοχος ἔσται
 τῷ συνεδρίῳ ὡς δ' ἂν εἶπη μωρέ ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
 23* ἔὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει μνησθῆς
 24 ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ. ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν
 τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ τότε
 25* ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως
 ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ
 26 καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. ἀμὴν
 λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
 27*, 28* ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι
 πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν
 29 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε ἔξελε
 αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν
 30* σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ
 σκανδαλίζει σε ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ συμφέρει γάρ σοι ἵνα
 ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.
 31* ἐρρέθη δέ ὅτι ὡς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.
 32* ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὡς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λό-
 γου πορνείας ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι καὶ ὡς ἔὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ
 33 μοιχᾶται. πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐκ ἐπιπορεύσεις
 34 ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι
 35 ὅλως μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ. μήτε ἐν τῇ γῆ ὅτι
 ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ μήτε εἰς ἱεροσόλυμα ὅτι πόλις ἐστὶν
 36* τοῦ μεγάλου βασιλέως. μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμώσῃς ὅτι οὐ δύνασαι
 37 μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναὶ οὐ
 38 οὐ τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶν. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
 39* ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν

v.23 εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και ^μεκει ^μκακει ^{τ.κ.ν}μνησθης οτι ο
 αδελφος σου εχει τι κατα σου. **v.25** ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει μετ' ^ναυτου ^νεν τη
 οδω μετ' ^{τ.μ.κ}αυτου ^{τ.μ.κ}αυτου ^{τ.μ.κ}μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε ^{τ.μ.κ}παραδω ^{τ.μ.κ}
 τω υπηρητη και εις φυλακην βληθηση. **v.27** ηκουσατε οτι ερρεθη τοις ^{τ.κ}αρχαιοις ^{τ.κ}ου μοιχευσεις.
v.28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ^{μ.ν}αυτης ^{τ.κ}ηδη εμοιχευ-
 σεν αυτην εν τη καρδια αυτου. **v.30** και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλίζει σε εκκοψον αυτην και βαλε
 απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη ^{τ.μ.κ}εις
 γεενναν απεληθ^ν. **v.31** ερρεθη δε οτι ^{τ.μ.κ}ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον.
v.32 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ^νος ^{τ.μ.κ}ο ^ναν ^{τ.μ.κ}απολυων ^ναπολυση ^{τ.μ.κ}την γυναικα αυτου πα-
 ρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι ^νμοιχασθαι ^{τ.μ.κ}και ος εαν απολελυμενην γαμηση
 μοιχεται. **v.36** μητε εν τη κεφαλη σου ομωσθης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι ^νη μελαιναν
 ποιησαι ^{τ.μ.κ}. **v.39** εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπιζει ^νραπισει ^{τ.μ.κ}
 εις ^νεπι ^{τ.μ.κ}την δεξιαν [σου] ^μσου ^{τ.κ}σιαγονα [σου] ^νστρεψον αυτω και την αλλην.

μη ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σια-
 γόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν 40
 χιτῶνά σου λαβεῖν ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει 41
 μίλιον ἕν ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα 42*
 ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη ἀγαπή- 43
 σεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν 44*
 ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς
 ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
 ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς. ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν 45*
 οὐρανοῖς ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ
 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας 46
 ὑμᾶς τίνα μισθὸν ἔχετε οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. καὶ ἐὰν 47*
 ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον τί περισσὸν ποιεῖτε οὐχὶ καὶ οἱ
 τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν. ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡςπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν 48*
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ- 6*
 πων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς εἰ δὲ μῆγε μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ
 ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην μὴ σαλπίσσης 2
 ἔμπροσθέν σου ὡςπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
 ἐν ταῖς ῥύμαις ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνῶτω 3
 ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου. ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν 4*
 τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει
 σοι ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅταν προσεύχη οὐκ ἔση ὡςπερ οἱ ὑποκριταὶ 5*
 ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶ-
 τες προσεύχεσθαι ὅπως ἂν φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι

v.42 τω αιτουντι σε δος^v διδου^{T.μ.κ} και τον θελοντα απο σου δανισασθαι^v δανεισασθαι^{T.μ.κ} μη αποστραφης. **v.44** εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε^{T.μ.κ} τους^{T.μ.κ} καταρωμενους^{T.μ.κ} υμας^{T.μ.κ} καλως^{T.μ.κ} ποιεите^{T.μ.κ} τοις^μ τους^{T.κ} μισουσιν^μ μισουντας^{T.κ} υμας^{T.μ.κ} και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων^{T.μ.κ} υμας^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} διωκοντων υμας. **v.45** οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν [τοις]^μ ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους. **v.47** και εαν ασπασησθε τους φιλους^μ αδελφους^{T.κ.ν} υμων μονον τι περισσον ποιεите ουχι και οι εθνικοι^v το^v αυτο^v τελωναι^{T.μ.κ} ουτως^{T.μ.κ} ποιοουσιν. **v.48** εσεσθε ουν υμεις τελειοι ως^v ωσπερ^{T.μ.κ} ο πατηρ υμων ο ουρανος^v εν^{T.μ.κ} τοις^{T.μ.κ} ουρανοις^{T.μ.κ} τελειος εστιν. **6 v.1** προσεχετε [δε]^v την δικαιοσυνην^v ελεημοσυνην^{T.μ.κ} υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.μ.κ} μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις. **v.4** οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος^{T.μ.κ} αποδωσει σοι εν^{T.μ.κ} τω^{T.μ.κ} φανερω^{T.μ.κ}. **v.5** και οταν προσευχησθε^v προσευχη^{T.μ.κ} ουκ εσεσθε^v εση^{T.μ.κ} ως^v ωσπερ^{T.μ.κ} οι υποκριται οτι φιλοουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν^{T.μ.κ} φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι^{T.μ.κ} απεχουσιν τον μισθον αυτων.

6* ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη εἴσελθε εἰς τὸ τα-
 μιεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ
 κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
 7* νερῷ. προσευχόμενοι δὲ μὴ βαπτολογήσητε ὡςπερ οἱ ἔθνικοί δοκοῦσιν
 8 γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
 αὐτοῖς οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
 9 αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 10* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου γενηθήτω τὸ θέλημά
 11 σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός
 12* ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
 13* μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ
 ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 14 καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
 15* παραπτώματα αὐτῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. ἐὰν
 δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν
 16* ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύητε μὴ γίνεσθε ὡςπερ
 οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φα-
 νῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσιν τὸν
 17 μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειπαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρό-
 18* σωπόν σου νίψαι. ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ
 πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ
 19 ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
 γῆς ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ
 20 κλέπτουσιν. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σὴς
 οὔτε βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτου-
 21*, 22* σιν. ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. ὁ

v.6 συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον^v ταμειον^{T.M.K} σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν^{T.M.K} τω^{T.M.K} φανερω^{T.M.K}. **v.7** προσευχομενοι δε μη βαπταλογησητε^v βαπτολογησητε^{T.M.K} ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται. **v.10** ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της^{T.M.K} γης. **v.12** και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφηκαμεν^v αφιεμεν^{T.M.K} τοις οφειλεταις ημων. **v.13** και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι^{T.M.K} σου^{T.M.K} εστιν^{T.M.K} η^{T.M.K} βασιλεια^{T.M.K} και^{T.M.K} η^{T.M.K} δυναμις^{T.M.K} και^{T.M.K} η^{T.M.K} δοξα^{T.M.K} εις^{T.M.K} τους^{T.M.K} αιωνας^{T.M.K} αμην^{T.M.K}. **v.15** εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα^{T.M.K} παραπτωματα^{T.M.K} αυτων^{T.M.K} ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων. **v.16** οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ως^v ωσπερ^{T.M.K} οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι^{T.M.K} απεχουσιν τον μισθον αυτων. **v.18** οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυφαιω^v κρυπτω^{T.M.K} και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυφαιω^v κρυπτω^{T.M.K} αποδωσει σοι εν^{T.K} τω^{T.K} φανερω^{T.K}. **v.21** οπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου^v υμων^{T.M.K} εκει εσται και η καρδια σου^v υμων^{T.M.K}.

λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς
 ἦ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός 23
 ἦ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
 ἐστὶν τὸ σκότος πόσον. οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν ἢ γὰρ 24*
 τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέ-
 ρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ. διὰ τοῦτο 25*
 λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πῖντε μηδὲ τῷ
 σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ
 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ 26
 σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτὰ οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν. τίς 27
 δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
 ἓνα. καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ 28*
 πῶς αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ σολομών ἐν 29
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ 30
 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 ἀμφιέννυσιν οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. μὴ οὖν μεριμνήσητε 31
 λέγοντες τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα. πάντα γὰρ ταῦτα 32*
 τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων
 ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύ- 33*
 νην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε 34*
 εἰς τὴν αὔριον ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἢ
 κακία αὐτῆς.

μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε 7, 2*
 καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπετε τὸ κάρ- 3
 φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν
 οὐ κατανοεῖς. ἢ πῶς ἔρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ 4*

v.22 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν η ο οφθαλμος σου απλους η^{τ.μ.κ} ολον το
 σωμα σου φωτεινον εσται. **v.24** ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και
 τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεζεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και
 μαμωνα^{μ.ν} μαμμωνα^{τ.κ}. **v.25** δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε [η^ν
 και^{τ.μ.κ} τι πινετε]^ν πινετε^{τ.μ.κ} μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης
 και το σωμα του ενδυματος. **v.28** και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου
 πως αυξανουσιν^ν αυξανει^{τ.μ.κ} ου κοπιωσιν^ν κοπια^{τ.μ.κ} ουδε νηθουσιν^ν νηθει^{τ.μ.κ}. **v.32** παντα
 γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουσιν^ν επιζητει^{τ.μ.κ} οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων
 απαντων. **v.33** ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν [του^ν του^{τ.μ.κ} θεου]^ν θεου^{τ.μ.κ} και την δικαιοσυνην
 αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν. **v.34** μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον
 μεριμνησει τα^{τ.μ.κ} εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης. **7 v.2** εν ω γαρ κριματι κρινετε
 κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται^{μ.ν} αντιμετρηθησεται^{τ.κ} υμιν. **v.4** η πως ερεις τω
 αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος εκ^ν απο^{τ.μ.κ} του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω
 σου.

5* τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου. ὑποκριτὰ
 ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκ-
 6* βαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον
 τοῖς κυσίν μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων
 μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥή-
 7 ζώσιν ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε
 8 καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει
 9* καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν
 10* αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰ-
 11 τήσῃ μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ. εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα
 ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
 12* οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε
 13* ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλα-
 τεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ
 14* πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη
 ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.
 15* προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν
 16* ἐνδύμασιν προβάτων ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν
 αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ
 17 ἀπὸ τριβόλων σῦκα. οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ
 18 τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον
 ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς κα-
 19 λοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς
 20*, 21* πῦρ βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. οὐ

v.5 υποκριτα εκβαλε πρῶτον την^{Τ.Μ.Κ} δοκον^{Τ.Μ.Κ} εκ του οφθαλμου σου την^Υ δοκον^Υ και τοτε διαβλε-
 ψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου. **v.6** μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε
 βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησουσιν^Υ καταπατησωσιν^{Τ.Μ.Κ}
 αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηζωσιν υμας. **v.9** η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον
 αιτησει^Υ εαν^{Τ.Μ.Κ} αιτηση^{Τ.Μ.Κ} ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω. **v.10** η^Υ και εαν^{Τ.Μ.Κ}
 ιχθυον αιτησει^Υ αιτηση^{Τ.Μ.Κ} μη οφιν επιδωσει αυτω. **v.12** παντα ουν οσα εαν^Υ αν^{Τ.Μ.Κ} θελητε ινα
 ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται.
v.13 εισελθατε^Υ εισελθετε^{Τ.Μ.Κ} δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απα-
 γουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης. **v.14** τι^{Μ.Υ} οτι^{Τ.Κ} στενη η πυλη
 και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην. **v.15** προ-
 σεχετε δε^{Τ.Μ.Κ} απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε
 εισιν λυκοι αρπαγες. **v.16** απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακαν-
 θων σταφυλας^Υ σταφυλην^{Τ.Μ.Κ} η απο τριβολων συκα. **v.20** αρα^Υ γε^Υ αραγε^{Τ.Μ.Κ} απο των καρπων
 αυτων επιγνωσεσθε αυτους. **v.21** ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των
 ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις^Υ ουρανοις.

πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
 νῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ 22*
 ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προε-
 φητεύσαμεν καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῶ ὀνόματι
 δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν. καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε 23
 ἔγνων ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. πᾶς οὖν 24*
 ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιώσω αὐ-
 τὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν.
 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ 25*
 προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσεν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
 πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐ- 26*
 τοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
 τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ 27
 ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐ-
 τῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους 28*
 ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς 29*
 ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 8*
 καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων κύριε ἐὰν θέλῃς δύνα- 2*
 σαι με καθαρῖσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς λέγων 3*
 θέλω καθαρῖσθητι καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει 4*
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὄρα μηδενὶ εἴπῃς ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ
 καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 εἰσελθόντι δὲ τῷ ἰησοῦ εἰς καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος 5*

v.22 πολλοὶ ἐροῦσιν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν^v
 προεφητεύσαμεν^{T, M, K} καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
 ἐποιήσαμεν. **v.24** πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται^v
 ὁμοιωσῶ^{T, M, K} αὐτὸν^{T, M, K} ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ^v τὴν οἰκίαν αὐτοῦ^{T, M, K} ἐπὶ τὴν
 πέτραν. **v.25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσέπεσαν^v
 προσέπεσον^{T, M, K} τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσεν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **v.26** καὶ πᾶς ὁ
 ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ὠκοδόμησεν
 αὐτοῦ^v τὴν οἰκίαν αὐτοῦ^{T, M, K} ἐπὶ τὴν ἄμμον. **v.28** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτετέλεσεν^v συνετέλεσεν^{T, M, K}
 ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **v.29** ἦν γὰρ διδάσκων
 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν^v. **8 v.1** καταβάντος^v καταβάντι^{T, M, K} δὲ
 αὐτοῦ^v αὐτῷ^{T, M, K} ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. **v.2** καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν^v
 ἐλθὼν^{T, M, K} προσεκύνει αὐτῷ λέγων κύριε ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρῖσαι. **v.3** καὶ ἐκτείνας τὴν
 χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ^{T, M, K} ἰησοῦς^{T, M, K} λέγων θέλω καθαρῖσθητι καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ
 λέπρα. **v.4** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὄρα μηδενὶ εἰπῆς ἀλλὰ^{M, v} ἀλλ^{T, K} ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ
 ἱερεῖ καὶ προσένεγκον^v προσένεγκε^{T, M, K} τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν μωσῆς^v μωσῆς^{T, M, K} εἰς μαρτυ-
 ριον αὐτοῖς. **v.5** εἰσελθόντος^v εἰσελθόντι^{T, M, K} δὲ αὐτοῦ^v αὐτῷ^M τῷ^{T, K} ἰησοῦ^{T, K} εἰς καπερναοὺμ^v
 καπερναοῦμ^{T, M, K} προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν.

6 παρακαλῶν αὐτόν. καὶ λέγων κύριε ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
 7* παραλυτικός δεινῶς βασανιζόμενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ ἐλ-
 8* θὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη κύριε οὐκ
 εἶμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγον
 9 καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἶμι ὑπὸ ἐξουσίαν
 ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ πορεύε-
 10* ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν
 11 ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον. λέγω δὲ
 ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται
 12 μετὰ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. οἱ δὲ
 υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται
 13* ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τῷ ἑκα-
 τοντάρχῳ ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
 14 ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πέτρου εἶδεν τὴν
 15* πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς
 αὐτῆς καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
 16 ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς καὶ
 ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευ-
 17 σεν. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος αὐτὸς
 18* τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς
 19 πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προ-
 σελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου
 20 ἔαν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν
 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
 21* ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ
 22* κύριε ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ
 δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 23 ἑαυτῶν νεκροὺς. καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ

v.7 και λεγει αυτω ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} εγω ελθων θεραπευσω αυτον. **v.8** και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ εμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω^{Μ.Υ} λογον^{Τ.Κ} και ιαθησεται ο παις μου. **v.10** ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν παρ^Υ ουδενι^Υ τοσαυτην^Υ πιστιν^Υ ουδε^{Τ.Μ.Κ} εν τω ισραηλ τοσαυτην^{Τ.Μ.Κ} πιστιν^{Τ.Μ.Κ} ευρον. **v.13** και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη^{Μ.Υ} εκατονταρχω^{Τ.Κ} υπαγε και^{Τ.Μ.Κ} ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις [αυτου]^Υ αυτου^{Τ.Μ.Κ} εν τη ωρα εκεινη. **v.15** και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω^{Μ.Υ} αυτοις^{Τ.Κ}. **v.18** ιδων δε ο ιησους οχλον^Υ πολλους^{Τ.Μ.Κ} οχλους^{Τ.Μ.Κ} περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν. **v.21** ετερος δε των μαθητων [αυτου]^Υ αυτου^{Τ.Μ.Κ} ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου. **v.22** ο δε ιησους λεγει^Υ ειπεν^{Τ.Μ.Κ} αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους.

μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ ὥστε τὸ 24
 πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προ- 25*
 σελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες κύριε σῶσον ἡμᾶς
 ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι τότε ἐγερθεῖς 26
 ἐπέτιμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ 27*
 δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι
 καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς 28*
 τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν
 μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
 τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν λέγοντες τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ, υἱὲ 29*
 τοῦ θεοῦ ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς. ἦν δὲ μακρὰν ἀπ’ 30
 αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν 31*
 αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέ-
 λην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπήλθον 32*
 εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
 κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ 33
 βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ
 τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν 34*
 τῷ ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων
 αὐτῶν.

καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ 9*, 2*
 ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ
 ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ θάρσει τέκνον ἀφέωνται
 σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς 3*
 οὗτος βλασφημεῖ. καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν ἵνα 4*

v.25 και προσελθοντες οι^{τ.μ.κ} μαθηται^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.κ} ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας^{τ.μ.κ} απολλυμεθα. **v.27** οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν^{τ.μ.κ} αυτω υπακουουσιν^υ. **v.28** και ελθοντος^υ ελθοντι^{τ.μ.κ} αυτου^υ αυτω^{τ.μ.κ} εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων^υ γεργεσηνων^{τ.μ.κ} υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης. **v.29** και ιδου εκραζαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου^{τ.μ.κ} υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας. **v.31** οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας αποστειλον^υ ημας^υ επιτρεψον^{τ.μ.κ} ημιν^{τ.μ.κ} απελθειν^{τ.μ.κ} εις την αγελην των χοιρων. **v.32** και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους^υ χοιρους^υ την^{τ.μ.κ} αγελην^{τ.μ.κ} των^{τ.μ.κ} χοιρων^{τ.μ.κ} και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των^{τ.μ.κ} χοιρων^{τ.μ.κ} κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι. **v.34** και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εις υπαντησιν^υ συναντησιν^{τ.μ.κ} τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων. **9 v.1** και εμβας εις το^{τ.μ.κ} πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν. **v.2** και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφιενται^υ αφεωνται^{τ.μ.κ} σου^υ σοι^{τ.μ.κ} αι αμαρτιαι σου^{τ.μ.κ}. **v.3** και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν^υ ειπον^{τ.μ.κ} εν εαυτοις ουτος βλασφημει.

- 5* τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει.
- 6 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ ἐγερθεὶς ἄρῶν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 8* ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. καὶ παράγων ὁ ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον ματθαῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ
- 10 ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστάς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες
- 11* συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
- 12* ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν
- 13* ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους
- 14* ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δὲ
- 15 μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν.
- 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
- 17* οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ μῆγε ῥήγγυνται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται ἀλλὰ βάλλουσιν
- 18* οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς καὶ ἀμφοτέρα συντηροῦνται. ταῦτα

v.4 και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινατι^v ινα^{T, M, K} τι^{T, M, K} υμεις^{T, M, K} ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων. **v.5** τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφιενται^v αφεωνται^{T, M, K} σου^{M, v} σοι^{T, K} αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε^v εγειραι^{T, M, K} και περιπατει. **v.8** ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν^v εθαυμασαν^{T, M, K} και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις. **v.9** και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθήμενον επι το τελωνιον ματθαιον^v ματθαιον^{T, M, K} λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω. **v.11** και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον^v ειπον^{T, M, K} τοις μαθηταις αυτου δια^{M, v} τι^{M, v} διατι^{T, K} μετὰ των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων. **v.12** ο δε ιησους^{T, M, K} ακουσας ειπεν αυτοις^{T, M, K} ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες. **v.13** πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεος^v ελεον^{T, M, K} θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα^{M, v} αλλ^{T, K} αμαρτωλους εις^{T, M, K} μετανοιαν^{T, M, K}. **v.14** τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια^{M, v} τι^{M, v} διατι^{T, K} ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν [πολλα]^v πολλα^{T, M, K} οι δε μαθηται σου ου νηστευουσιν. **v.17** ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη^v γε^v μηγε^{T, M, K} ρηγγυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται^v απολουνται^{T, M, K} αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινοους και αμφοτεροι^{M, v} αμφοτερα^{T, K} συντηρουνται.

αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ 19 μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα 20 ὄπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ 21 ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπιστρα- 22* φεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν θάρσει θυγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰ- 23 κίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον. λέγει αὐτοῖς ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει 24* καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησεν 25 τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φῆμη αὕτη 26 εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰησοῦ ἠκολούθη- 27* σαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ δαβὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ 28 ἰησοῦς πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω 29 ὑμῖν. καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ 30 ἰησοῦς λέγων ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν 31 αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν 32 αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου 33* ἐλάλησεν ὁ κωφὸς καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰσραὴλ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων 34 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς 35* κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκκελυ- 36*

v.18 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις^{κ.μν.ν} ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται. **v.22** ο δε ιησους στραφεις^ν επιστραφεις^{τ.μν.κ} και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης. **v.24** ελεγεν^ν λεγει^{τ.μν.κ} αυτοις^{τ.μν.κ} αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου. **v.27** και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν [αυτω]^ν αυτω^{τ.μν.κ} δυο τυφλοι κρᾶζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιος^ν υιε^{τ.μν.κ} δαυιδ^{μν.ν} δαβιδ^{τ.κ}. **v.30** και ηνεωχθησαν^ν ανεωχθησαν^{τ.μν.κ} αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμηθη^ν ενεβριμησατο^{τ.μν.κ} αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω. **v.33** και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες οτι^τ ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ. **v.35** και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαῖς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν^{τ.μν.κ} τω^{τ.μν.κ} λαω^{τ.μν.κ}. **v.36** ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι^{μν.ν} εκκελυμενοι^{τ.κ} και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα.

37 μένοι καὶ ἔρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς
38 μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι. δεήθητε
οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν
αὐτοῦ.

10 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν
2* πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ
ὀνόματά ἐστιν ταῦτα πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος καὶ ἀνδρέας ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰάκωβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.
3* φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος θωμᾶς καὶ ματθαῖος ὁ τελώνης ἰάκωβος
4* ὁ τοῦ ἀλφαιῦ καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος. σίμων ὁ κανα-
5 νίτης καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. τούτους τοὺς
δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων εἰς ὁδὸν ἔθνων
6 μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε. πορεύεσθε δὲ
7 μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ
8* κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε λεπρούς καθαρίζετε νεκρούς ἐγείρετε δαιμόνια ἐκβάλλετε
9 δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ
10* χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ
ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστιν
12 κάκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπά-
13* σασθε αὐτήν. καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ'
14* αὐτήν ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς
ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῆ σοδόμων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ
16 κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν
μέσῳ λύκων γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περι-

10 v.2 τῶν δε δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐστὶν ταῦτα πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ^ν ἰακώβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. **v.3** φιλιππος καὶ βαρθολομαῖος θωμᾶς καὶ ματθαῖος^ν ματθαῖος^{τ.μτ.κ} ὁ τελώνης ἰακώβος ὁ τοῦ ἀλφαιῦ καὶ λεββαῖος^{τ.μτ.κ} ὁ^{τ.μτ.κ} ἐπικληθεὶς^{τ.μτ.κ} θαδδαῖος. **v.4** σίμων ὁ καναναιος^ν κανανίτης^{τ.μτ.κ} καὶ ἰουδας ὁ^ν ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **v.8** ἀσθενοῦντας θεραπεύετε νεκρούς^ν ἐγείρετε^ν λεπρούς καθαρίζετε νεκρούς^{τ.κ} ἐγείρετε^{τ.κ} δαιμόνια ἐκβάλλετε δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. **v.10** μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδους^{κ.μτ} Ἀραβδὸν^τ ἄξιος γὰρ ὁ ἐργατὴς τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστὶν^{τ.μτ.κ}. **v.13** καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια ἐλθέτω^ν ἐλθέτω^{τ.μτ.κ} ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπὶ αὐτήν ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **v.14** καὶ ὅς ἐὰν^ν ἐὰν^{τ.μτ.κ} μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξέρχόμενοι ἐξ^ω^ν τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

στεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς 17
 συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ 18
 ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
 καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί 19*
 λαλήσητε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. οὐ γὰρ 20
 ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν
 ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον 21
 καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ 22
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὃ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φεύ- 23*
 γετε εἰς τὴν ἄλλην ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ
 ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν 24
 διδάσκαλον οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ 25*
 ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ
 εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβούλ ἐκάλεσαν πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς
 αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς οὐδὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ 26
 ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ 27
 σκοτία εἶπατε ἐν τῷ φωτί καὶ ὃ εἰς τὸ οὐκ ἀκούετε κηρύζετε ἐπὶ τῶν
 δωμάτων. καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ 28*
 ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον
 καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γενένη. οὐχὶ δύο στρουθία ἄσσα- 29
 ρίου πωλεῖται καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς
 ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν. 30
 μὴ οὖν φοβηθῆτε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὅστις 31*, 32*
 ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ
 ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με 33*
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πα-
 τρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ 34

v.19 όταν δε παραδωσιν^v παραδιδωσιν^{T.μ.κ} υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε^v λαλησετε^{T.μ.κ}. **v.23** όταν δε διακωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την ετεραν^v αλλην^{T.μ.κ} αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου. **v.25** αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουβ^κ βεελζεβουλ^{T.μ.ν} επεκαλεσαν^v εκαλεσαν^{T.μ.κ} ποσω μαλλον τους οικειακους^μ οικιακους^{T.κ.ν} αυτου. **v.28** και μη φοβεισθε^{μ.ν} φοβηθητε^{T.κ} απο των αποκτενοντων^v αποκτενοντων^μ αποκτεινοντων^{T.κ} το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβεισθε^v φοβηθητε^{T.μ.κ} δε μαλλον τον δυναμενον και [την]^μ ψυχην και [το]^μ σωμα απολεσαι εν γεννη. **v.31** μη συν φοβεισθε^v φοβηθητε^{T.μ.κ} πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις. **v.32** πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις]^v ουρανοις. **v.33** οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον^{T.μ.κ} καγω αυτον^v εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις]^v ουρανοις.

35 τὴν γῆν οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἤλθον γὰρ διχάσαι
 ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς
 36* καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ
 37 οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
 38 ἄξιος καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. καὶ
 ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν
 39 μου ἄξιος. ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν καὶ ὁ ἀπολέσας
 40 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ
 41* δέχεται καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχό-
 μενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται καὶ ὁ
 42* δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. καὶ ὃς
 ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα
 μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
 αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρῦσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐ-
 2* τῶν. ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ
 3 πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἔτε-
 4 ρον προσδοκῶμεν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες
 5* ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ
 χῶλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ
 6 ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ
 7* σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν
 τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον
 8* ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλα-
 κοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις
 9* τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν προφήτην ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ
 10* περισσώτερον προφήτου. οὗτός γάρ ἔστιν περὶ οὗ γέγραπται ἰδοὺ ἐγὼ

v.36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ^ἄ οἰκιακοὶ^ἄ ^ἄ ^ἄ αὐτοῦ. **v.41** ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται^ἄ λήψεται^ἄ ^ἄ καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται^ἄ λήψεται^ἄ ^ἄ. **v.42** καὶ ὃς ἀν^ἄ εἰς^ἄ ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 **v.2** ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας δια^ἄ δύο^ἄ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **v.5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χῶλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν καὶ^ἄ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. **v.7** τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου τί ἐξήλθετε^ἄ ἐξήλθετε^ἄ ^ἄ εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. **v.8** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε^ἄ ἐξήλθετε^ἄ ^ἄ ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις^ἄ ἡμφιεσμένον ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων^ἄ βασιλέων^ἄ ^ἄ εἰσίν. **v.9** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε^ἄ ἐξήλθετε^ἄ ^ἄ ἰδεῖν προφήτην ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσώτερον προφήτου. **v.10** οὗτός γάρ ^ἄ ἔστιν περὶ οὗ γέγραπται ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστείλω τὸν ἀγγέλον μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθεν σου.

ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς 11
γυναικῶν μείζων ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βαπτι- 12
στοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασται ἀρπάζουσιν
αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφηῆται καὶ ὁ νόμος ἕως ἰωάννου προεφήτευ- 13*
σαν. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι αὐτός ἐστιν ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ 14, 15*
ἔχων ὄψα ἀκούειν ἀκουέτω. τίς δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην ὁμοία 16*
ἐστὶν παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις
αὐτῶν. καὶ λέγουσιν ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθρηνήσα- 17*
μεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε 18
πίνων καὶ λέγουσιν δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων 19*
καὶ πίνων καὶ λέγουσιν ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.
τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις 20
αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν. οὐαὶ σοι χοραζὶν οὐαὶ σοι βηθσαιδὸν ὅτι εἰ 21*
ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. πλήν λέγω ὑμῖν τύρῳ καὶ σιδῶνι 22
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ καπερναοῦμ ἢ 23*
ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.
πλήν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ 24
σοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἐξομολογοῦμαί σοι 25*
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πατήρ ὅτι οὕτως 26*
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός 27

v.13 παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν^v προεφητευσαν^{τ.μ.κ.}. **v.15** ο
εχων ωτα ακουειν^{τ.μ.κ.} ακουετω. **v.16** τις δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις^{μ.ν}
παιδαριοις^{τ.κ.} εν^{τ.μ.κ.} αγοραις^{τ.μ.κ.} καθημενοις εν^v ταις^v αγοραις^v α^v προσφωνουντα^v και^{τ.μ.κ.}
προσφωνουσιν^{τ.μ.κ.} τοις ετεροις^v εταιροις^{τ.μ.κ.} αυτων^{τ.μ.κ.}. **v.17** και^{τ.μ.κ.} λεγουσιν ηυλησαμεν
υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν^{τ.μ.κ.} και ουκ εκοψασθε. **v.19** ηλθεν ο υιος του αν-
θρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρ-
τωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργαων^v τεκνων^{τ.μ.κ.} αυτης. **v.21** ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι
βηθσαιδα^{κ.μ.ν} βηθσαιδαν^τ οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι
αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν. **v.23** και συ καπερναουμ^v καπερναουμ^{τ.μ.κ.} μη^v η^{τ.μ.κ.}
εως του^{τ.μ.κ.} ουρανου υψωθηση^v υψωθεισα^{τ.μ.κ.} εως αδου καταβηση^v καταβιβασθηση^{τ.μ.κ.} οτι ει εν
σοδομοις εγενηθησαν^v εγενοντο^{τ.μ.κ.} αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμεινεν^v εμειναν^{τ.μ.κ.} αν μεχρι
της σημερον. **v.25** εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του
ουρανου και της γης οτι εκρυψας^v απεκρυψας^{τ.μ.κ.} ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας
αυτα νηπιοις. **v.26** ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο^{τ.μ.κ.} ευδοκια εγενετο^v εμπροσθεν σου.

μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ οὐδὲ τὸν πατέρα τις
 28 ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἔὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε
 πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
 29* ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρῶός εἰμι καὶ
 30 ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ γὰρ
 ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

12 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπο-
 ρίμων οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ
 2* ἐσθίειν. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦ-
 3* σιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνέγνωτε τί
 4* ἐποίησεν δαβὶδ ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. πῶς εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν ὅς οὐκ
 ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις.
 5 ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ
 6* σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ
 7* μείζων ἐστὶν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐκ
 8* ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γὰρ ἐστὶν καὶ τοῦ σαββάτου
 9 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν
 10* αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν καὶ ἐπηρώτησαν
 αὐτὸν λέγοντες εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν ἵνα κατηγορήσωσιν
 11 αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον
 ἓν καὶ ἔὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ
 12 καὶ ἐγερεῖ. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου ὥστε ἔξεστιν τοῖς
 13* σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 14* καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. οἱ δὲ φαρισαῖοι συμ-
 15* βούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ

v.29 ἀρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραυς^v πραος^{T.μ.κ} ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων. **12 v.2** οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω. **v.3** ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} οτε επεινασεν αυτος^{T.μ.κ} και οι μετ αυτου. **v.4** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον^v εφαγεν^{T.μ.κ} ο^v ους^{T.μ.κ} ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις. **v.6** λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον^{μ.ν} μειζων^{T.κ} εστιν ωδε. **v.7** ει δε εγνωκετε τι εστιν ελεος^v ελεον^{T.μ.κ} θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους. **v.8** κυριος γαρ εστιν και^{T.κ} του σαββατου ο υιος του ανθρωπου. **v.10** και ιδου ανθρωπος ην^{T.μ.κ} την^{T.μ.κ} χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευσαι^v θεραπευειν^{T.μ.κ} ινα κατηγορησωσιν αυτου. **v.13** τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την^{T.μ.κ} χειρα^{T.μ.κ} σου την^v χειρα^v και εξετεινεν και απεκατεσταθη^v αποκατεσταθη^{T.μ.κ} υγιης ως η αλλη. **v.14** εξελθοντες^v οι^{T.μ.κ} δε οι^v φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες^{T.μ.κ} οπως αυτον απολεσωσιν. **v.15** ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω [οχλοι]^v οχλοι^{T.μ.κ} πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας.

ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
 λοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ 16
 φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ 17*
 προφήτου λέγοντος. ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν 18
 εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν καὶ κρίσιν τοῖς
 ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς 19
 πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάζει καὶ 20
 λίνον τυφόμενον οὐ σθέσει ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. καὶ ἐν τῷ 21*
 ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος 22*
 τυφλὸς καὶ κωφός καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν
 καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον μήτι 23*
 οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς δαβὶδ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον οὗτος οὐκ 24
 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.
 εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία 25*
 μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα
 καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει ἐφ' 26
 ἑαυτὸν ἐμερίσθη πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ. καὶ εἰ ἐγὼ ἐν 27*
 βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ
 τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω 28*
 τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται 29*
 τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι
 ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
 ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπί- 30
 ζει. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς 31*
 ἀνθρώποις ἢ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώ-
 ποις. καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται 32*

v.17 ἵνα^ν ὡπως^{τ.μ.κ} πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ ἡσαιου τοῦ προφήτου λεγοντος. **v.21** καὶ ἐν^{τ.κ} τῷ
 ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. **v.22** τότε προσηνεχθη αὐτῷ δαιμονιζομενος τυφλος καὶ κωφός καὶ
 ἐθεραπευσεν αὐτόν ὥστε τὸν τυφλόν^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} κωφόν καὶ^{τ.μ.κ} λαλεῖν καὶ βλέπειν. **v.23** καὶ
 ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον μήτι οὗτος ἐστιν ὁ υἱὸς δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ}. **v.25** εἰδὼς δὲ ὁ^{τ.μ.κ}
 ἰησοῦς^{τ.μ.κ} τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται καὶ
 πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. **v.27** καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω
 τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν^{τ.μ.κ} ἔσονται^{τ.μ.κ} κριταί^ν ἔσονται^ν
 ὑμῶν^ν. **v.28** εἰ δὲ ἐγὼ^{τ.κ} ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ^{μ.ν} ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **v.29** ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη
 αὐτοῦ ἀρπάσαι^{τ.μ.κ} διαρπάσαι^{τ.μ.κ} ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
v.31 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ἢ δὲ τοῦ πνεύματος
 βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς^{τ.μ.κ} ἀνθρώποις^{τ.μ.κ}. **v.32** καὶ ὃς ἐάν^{μ.ν} ἀν^{τ.κ} εἴπῃ λόγον κατὰ
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ ὡς ὁ δ' ἀν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου οὐκ ἀφεθήσεται
 αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ^{τ.κ.ν} τῷ νῦν^μ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μελλόντι.

αὐτῷ ὅς δ' ἂν εἶπη κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ
 33 οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
 καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.
 34 γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες ἐκ γὰρ
 35* τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
 ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ πονη-
 36* ρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ
 ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν
 37 περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιο-
 38* θήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. τότε ἀπεκρίθησαν τινες
 τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἀπὸ σοῦ
 39 σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
 σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ
 40 τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέ-
 ρας καὶ τρεῖς νύκτας οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
 41 γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται ἐν
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινουσιν αὐτήν ὅτι μετενόη-
 42* σαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ᾧδε. βασίλισσα νότου
 ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν
 ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ
 43 ἰδοὺ πλεῖον σολομῶντος ᾧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ
 44* οὐχ εὕρισκει. τότε λέγει ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον
 45 καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε
 πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονη-
 ρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
 46* τῇ πονηρᾷ. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ

v.35 ο ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς^{τ.κ} καρδίας^{τ.κ} ἐκβάλλει τὰ^{τ.κ} ἀγαθὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ. **v.36** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλήσουσιν^ν ἐὰν^{τ.μ.κ} λαλήσωσιν^{τ.μ.κ} οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **v.38** τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ^ν τινες τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. **v.42** βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶντος^{μ.ν} σολομῶντος^{τ.κ} καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶντος^{μ.ν} σολομῶντος^{τ.κ} ᾧδε. **v.44** τότε λέγει ἐπιστρέψω^{τ.μ.κ} εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω^ν ὅθεν ἐξῆλθον καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **v.46** ἐτι δὲ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἐξῶ ζητοῦντες αὐτὸν λαλεῖν.

ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσῆκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι. εἶπεν δέ τις 47*
 αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντές 48*
 σοι λαλήσαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ 49
 μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ 49
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅστις 50
 γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτός μου
 ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ 13*
 τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ὥστε αὐτὸν 2*
 εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰ-
 στήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων ἰδοὺ ἐξηλθεν 3
 ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ 4*
 τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ 5
 τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ
 μὴ ἔχειν βάθος γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ 6
 ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ 7*
 ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ 8
 ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὧτα 9*
 ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ διατί ἐν πα- 10*
 ραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ὑμῖν δέδοται 11
 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
 ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται ὅστις δὲ οὐκ ἔχει 12
 καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ 13
 ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίου-
 σιν. καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία ἠσαΐου ἡ λέγουσα ἀκοῆ 14*
 ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν 15*

v.47 [εἶπεν^v εἶπεν^{τ.μ.κ} δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι]^v λαλησαι^{τ.μ.κ}. **v.48** ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι^v ειποντι^{τ.μ.κ} αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου. **13 v.1** εν δε^{τ.μ.κ} τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο^{τ.μ.κ} της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν. **v.2** και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το^{τ.μ.κ} πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισιτηκει. **v.4** και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ελθοντα^v ηλθεν^{τ.μ.κ} τα πετεινα και^{τ.μ.κ} κατεφαγεν αυτα. **v.7** αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και επνιξαν^v απεπνιξαν^{τ.μ.κ} αυτα. **v.9** ο εχων ωτα ακουειν^{τ.μ.κ} ακουετω. **v.10** και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} αυτω δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} εν παραβολαις λαλεις αυτοις. **v.14** και αναπληροται επ^{τ.κ} αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε. **v.15** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι^{μ.ν} ιασωμαι^{τ.κ} αυτους.

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ
16* ἰάσωμαι αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν καὶ τὰ
17* ὄντα ὑμῶν ὅτι ἀκούει. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ δίκαιοι
ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε
18* καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.
19 παντός ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ
πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ὁ
20 παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς οὗτός ἐστιν ὁ
21 τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν. οὐκ ἔχει δὲ
ρίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
22* διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἵωνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
23* τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών ὃς
δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατόν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριάκοντα.
24* ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
25* ρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια
26 ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπηλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
27* καρπὸν ἐποίησεν τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι
τοῦ οἰκοδεσπότης εἶπον αὐτῷ κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ
28* σῷ ἀγρῷ πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια. ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπος
τοῦτο ἐποίησεν οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξω-
29* μεν αὐτά. ὁ δὲ ἔφη οὐ μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα
30* αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ

v.16 ὑμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουουσιν^v ακουει^{T.Mt.K.}.
v.17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν^v
ειδον^{T.Mt.K.} και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν. **v.18** υμεις ουν ακουσατε την παραβολην
του σπειραντος^v σπειροντος^{T.Mt.K.}. **v.22** ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον
ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου^{T.Mt.K.} και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και
ακαρπος γινεται. **v.23** ο δε επι την γην^{T.Mt.K.} την^{T.Mt.K.} καλην γην^v σπαρεις ουτος εστιν ο τον
λογον ακουων και συνιεις^v συνιων^{T.Mt.K.} ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο
δε τριακοντα. **v.24** αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω σπειραντι^{K.v} σπειροντι^{T.Mt.} καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου. **v.25** εν δε τω καθευδειν
τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν^v εσπειρεν^{T.Mt.K.} ζιζανια ανα μεσον του σιτου και
απηλθεν. **v.27** προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα
εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει τα^{T.K.} ζιζανια. **v.28** ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο
εποιησεν οι δε δουλοι λεγουσιν^v ειπον^{T.Mt.K.} αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξομεν^{Mt} συλλεξομεν^{T.K.v}
αυτα. **v.29** ο δε φησιν^v εφη^{T.Mt.K.} ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον.

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς συλλέξατε πρῶτον τὰ
 ζιζάνια καὶ δῆσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτὰ τὸν δὲ
 σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν 31
 αὐτοῖς λέγων ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως ὃν
 λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν 32
 πάντων τῶν σπερμάτων ὅταν δὲ αὐξηθῆ μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ
 γίνεται δένδρον ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν
 ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁμοία ἐστὶν 33*
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυσεν εἰς ἀλεύρου
 σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν 34*
 παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. ὅπως 35*
 πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος ἀνοιξῶ ἐν παραβολαῖς
 τὸ στόμα μου ἐρευξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τότε 36*
 ἀφεις τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἰησοῦς καὶ προσῆλθον αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
 τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα 37*
 ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος τὸ δὲ καλὸν 38
 σπέρμα οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας τὰ δὲ ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ
 πονηροῦ. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος ὁ δὲ θερισμὸς 39*
 συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλ- 40*
 λέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
 αἰῶνος τούτου. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ 41
 καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς
 ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. καὶ βαλοῦσιν αὐτούς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ- 42
 ρὸς ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. τότε οἱ δίκαιοι 43*
 ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ ἔχων ὄψα

v.30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως^v μεχρι^{T, M, K} του θερισμου και εν τω^{T, K} καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου. **v.33** αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυσεν^M ενεκρυσεν^{T, K, v} εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον. **v.34** ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουδεν^v ουκ^{T, M, K} ελαλει αυτοις. **v.35** οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης [κοσμου]^v κοσμου^{T, M, K}. **v.36** τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο^{T, M, K} ιησους^{T, M, K} και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες διασαφησον^v φρασον^{T, M, K} ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου. **v.37** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις^{T, M, K} ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου. **v.39** ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του^{T, M, K} αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν. **v.40** ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι^v κατακαιεται^v καιεται^M κατακαιεται^{T, K} ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου^{T, M, K}. **v.43** τοτε οι δικαιοι εκλαμπουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν^{T, M, K} ακουετω.

- 44* ἀκούειν ἀκουέτω. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυ-
 ρῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς
 45 χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 46 ἐκεῖνον. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπό-
 47 ρῳ ζητοῦντι καλοῦς μαργαρίτας. ὃς εὐρῶν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην
 48 ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. πάλιν ὁμοία
 49 ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
 50 ἔκ παντὸς γένους συναγαγούση. ἦν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιδάσαντες ἐπὶ
 51 τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα τὰ δὲ σαπρὰ
 52 ἔξω ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐξελεύσονται οἱ
 53 ἀγγελοὶ καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων. καὶ
 54 βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 55 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς συνήκατε ταῦτα πάντα
 56 λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
 57 μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκο-
 58 δεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. καὶ
 ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετήρην ἐκεῖθεν.
 54* καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
 τῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
 55 αἱ δυνάμεις. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ λέγεται μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς καὶ σίμων
 56 καὶ ἰούδας. καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν πόθεν
 57 οὗν τούτῳ ταῦτα πάντα. καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
 58 αὐτοῖς οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
 οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν
 αὐτῶν.
- 14* ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν ἠρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ.

v.44 πάλιν^{Τ.Μ.Κ} ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἐκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ^ν πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ^ν τὰς ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. **v.46** ὃς^{Τ.Μ.Κ} εὐρῶν δε^ν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **v.48** ἦν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα^ν ἀγγεῖα^{Τ.Μ.Κ} τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **v.51** λέγει^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῖς^{Τ.Μ.Κ} ὁ^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦς^{Τ.Μ.Κ} συνήκατε ταῦτα πάντα λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε^{Τ.Μ.Κ}. **v.52** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν^ν βασιλείαν^ν εἰς^{Τ.Μ.Κ} τὴν^ν βασιλείαν^{Τ.Μ.Κ} τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. **v.54** καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι^ν ἐκπλήττεσθαι^{Τ.Μ.Κ} αὐτοὺς καὶ λέγειν πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις. **v.55** οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς οὐχ^ν οὐχὶ^{Τ.Μ.Κ} ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς^ν ἰωσῆς^{Τ.Μ.Κ} καὶ σίμων καὶ ἰούδας. **v.57** καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐστὶν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **14**

καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς αὐτός 2
 ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
 ὁ γὰρ ἠρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ 3*
 διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ 4*
 αὐτῷ ὁ ἰωάννης οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀπο- 5
 κτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίων δὲ 6*
 ἀγομένων τοῦ ἠρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ
 καὶ ἤρρεσεν τῷ ἠρώδῃ. ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν 7
 αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς δός μοι φησὶν 8
 ὦδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυπηθῆ 9*
 βασιλεὺς διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δο-
 θῆναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ 10*, 11
 ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκεν
 τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα 12*
 καὶ ἔθαψαν αὐτό καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ 13*
 ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν καὶ
 ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ 14*
 ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς καὶ
 ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον 15*
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη
 παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγορά-
 σωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν ἔχουσιν 16*
 ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ οὐκ ἔχομεν 17
 ὦδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν φέρετέ μοι αὐ- 18*
 τοὺς ὦδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους 19*

v.1 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἠκούσεν ἠρώδης ὁ τετρααρχὴς^v τετραρχῆς^{τ.μ.κ} τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ. **v.3** ὁ γὰρ ἠρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἐδήσεν [αὐτὸν]^v αὐτὸν^{τ.μ.κ} καὶ ἔθετο^{τ.μ.κ} ἐν φυλακῇ ἀπεθετο^v διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλιππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **v.4** ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ^{τ.μ.κ} ὁ ἰωάννης αὐτῷ^v οὐκ ἔξεστίν σοι εἶχειν αὐτήν. **v.6** γενεσίοις^v γενεσίων^{τ.μ.κ} δὲ γενομένοις^v ἀγομένων^{τ.μ.κ} τοῦ ἠρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἠρρεσεν τῷ ἠρώδῃ. **v.9** καὶ λυπηθεῖς^v ἐλυπηθῆ^{τ.μ.κ} ὁ βασιλεὺς διὰ δὲ^{τ.μ.κ} τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι. **v.10** καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν [τον]^v τὸν^{τ.μ.κ} ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. **v.12** καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ πτώμα^v σῶμα^{τ.μ.κ} καὶ ἔθαψαν^v αὐτὸν^v αὐτό^{τ.μ.κ} καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ. **v.13** καὶ^{τ.μ.κ} ἀκούσας δὲ^v ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. **v.14** καὶ ἐξελθὼν ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς^{μ.ν} αὐτούς^{τ.κ} καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **v.15** ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{τ.μ.κ} λέγοντες ἔρημος ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **v.16** ὁ δὲ [ἰησοῦς]^v ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **v.18** ὁ δὲ εἶπεν φέρετέ μοι αὐτούς^{τ.μ.κ} ὦδε αὐτούς^v.

καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ
 20 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν καὶ ἦσαν τὸ
 21 περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
 22* ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐ-
 θέως ἠνάγκασεν ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ
 23 προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύση τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπο-
 λύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι ὀψίας δὲ
 24* γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν
 25* βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτη
 δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ
 26 τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν περι-
 πατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
 27* ἔκραζαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι
 28* μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευ-
 29* σὸν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν ἐλθέ καὶ καταβάς ἀπὸ
 τοῦ πλοίου ὁ πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰησοῦν.
 30* βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι
 31 ἔκραξεν λέγων κύριε σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα
 32* ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας. καὶ ἐμ-
 33* βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
 34* ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. καὶ δια-
 35 περάσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ
 ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην
 36 καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας. καὶ παρεκάλουν
 αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ὅσοι

v.19 καὶ κελευσας τοὺς οὐλοὺς ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ^v χορτοῦ^v τοὺς^{T.μ.κ} χορτοὺς^{T.μ.κ} καὶ^{T.κ} λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς οὐλοῖς. **v.22** καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ^{T.μ.κ} ἰησοῦς^{T.μ.κ} τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{T.κ} ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύση τοὺς οὐλοὺς. **v.24** τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίου^v πολλοῦ^v ἀπο^v μέσον^{T.μ.κ} τῆς γῆς^v θαλάσσης^{T.μ.κ} ἀπειχεν^v ἦν^{T.μ.κ} βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. **v.25** τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν^v ἀπῆλθεν^{T.μ.κ} πρὸς αὐτοὺς ὁ^{T.μ.κ} ἰησοῦς^{T.μ.κ} περιπατῶν ἐπὶ^{T.μ.κ} τῆς^{T.μ.κ} θαλάσσης^{T.μ.κ}. **v.27** εὐθεὺς^v εὐθέως^{T.μ.κ} δὲ ἐλάλησεν [ὁ^v ἰησοῦς]^v αὐτοῖς ὁ^{T.μ.κ} ἰησοῦς^{T.μ.κ} λέγων θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. **v.28** ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευσον με ἐλθεῖν^v πρὸς σὲ ἐλθεῖν^{T.μ.κ} ἐπὶ τὰ ὕδατα. **v.29** ὁ δὲ εἶπεν ἐλθέ καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου [ὁ]^v ὁ^{T.μ.κ} πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ^v ἦλθεν^v ἐλθεῖν^{T.μ.κ} πρὸς τὸν ἰησοῦν. **v.30** βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον [ἰσχυρὸν]^v ἰσχυρὸν^{T.μ.κ} ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων κύριε σῶσον με. **v.32** καὶ ἀναβάντων^v ἐμβάντων^{T.μ.κ} αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. **v.33** οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες^{T.μ.κ} προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. **v.34** καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ^v εἰς^{T.μ.κ} τὴν γῆν εἰς^v γεννησαρέτ.

ἤψαντο διεσώθησαν.

τότε προσέρχονται τῷ ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ φα- **15***
 ρισαῖοι λέγοντες. διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν **2***
 τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθί-
 ωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν **3***
 ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέ- **4***
 γων τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
 μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. ὑμεῖς δὲ λέγετε ὅς ἂν εἴπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ **5***
 μητρὶ δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς. καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα **6***
 αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν
 παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταὶ καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν ἡσαΐας **7***
 λέγων. ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσίν με **8***
 τιμᾷ ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονταιί με **9**
 διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος **10**
 τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς ἀκούετε καὶ συνίετε. οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς **11**
 τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόμα-
 τος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **12***
 εἶπον αὐτῷ οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθη-
 σαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ **13**
 μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυ- **14***
 φλῶν τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. **15***
 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε. οὕτω νοεῖτε ὅτι πᾶν **16***, **17***
 τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα

15 v.1 τότε προσερχονται τῷ ἰησοῦ οἱ ^{τ.μ.κ} ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} φαρισαῖοι καὶ ^{τ.μ.κ} γραμματεῖς ^{τ.μ.κ} λέγοντες. **v.2** διὰ ^{τ.μ.κ} τὴν ^{τ.μ.κ} διατί ^{τ.κ} οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας [αὐτῶν] ^{τ.μ.κ} αὐτῶν ^{τ.μ.κ} ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **v.3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς διὰ ^{τ.μ.κ} τὴν ^{τ.μ.κ} διατί ^{τ.κ} καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **v.4** ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν ^{τ.μ.κ} ἐνετείλατο ^{τ.μ.κ} λέγων ^{τ.μ.κ} τίμα τὸν πατέρα σου ^{τ.κ} καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. **v.5** ὑμεῖς δὲ λέγετε ὅς ἂν εἴπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς καὶ ^{τ.μ.κ} οὐ μὴ τιμήσῃ ^{τ.μ.κ} τὸν πατέρα αὐτοῦ ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} τὴν ^{τ.μ.κ} μητέρα ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ. **v.6** καὶ ἠκυρώσατε τὸν ^{τ.μ.κ} τὸν ^{τ.μ.κ} λόγον ^{τ.μ.κ} ἐντολὴν ^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **v.7** ὑποκριταὶ καλῶς ἐπροφήτευσεν ^{τ.μ.κ} προεφήτευσεν ^{τ.μ.κ} περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων. **v.8** ἐγγίζει ^{τ.μ.κ} μοι ^{τ.μ.κ} ὁ λαὸς οὗτος ^{τ.μ.κ} τῷ ^{τ.μ.κ} στόματι ^{τ.μ.κ} αὐτῶν ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} τοῖς ^{τ.μ.κ} χεῖλεσίν ^{τ.μ.κ} με ^{τ.μ.κ} τιμᾷ ^{τ.μ.κ} ἢ ^{τ.μ.κ} δὲ ^{τ.μ.κ} καρδία ^{τ.μ.κ} αὐτῶν ^{τ.μ.κ} πόρρω ^{τ.μ.κ} ἀπέχει ^{τ.μ.κ} ἀπ' ^{τ.μ.κ} ἐμοῦ. **v.12** τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν ^{τ.μ.κ} αὐτῷ ^{τ.μ.κ} εἶπον ^{τ.μ.κ} αὐτῷ ^{τ.μ.κ} οἶδας ^{τ.μ.κ} ὅτι ^{τ.μ.κ} οἱ ^{τ.μ.κ} φαρισαῖοι ^{τ.μ.κ} ἀκούσαντες ^{τ.μ.κ} τὸν ^{τ.μ.κ} λόγον ^{τ.μ.κ} ἐσκανδαλίσθησαν. **v.14** ἀφετε αὐτούς ὁδηγοὶ ^{τ.μ.κ} εἰσιν ^{τ.μ.κ} τυφλοὶ ^{τ.μ.κ} εἰσιν ^{τ.μ.κ} ὁδηγοὶ ^{τ.μ.κ} [τυφλῶν] ^{τ.μ.κ} τυφλῶν ^{τ.μ.κ} τυφλὸς ^{τ.μ.κ} δὲ ^{τ.μ.κ} τυφλὸν ^{τ.μ.κ} εἰὰν ^{τ.μ.κ} ὁδηγῇ ^{τ.μ.κ} ἀμφοτέροι ^{τ.μ.κ} εἰς ^{τ.μ.κ} βόθυνον ^{τ.μ.κ} πεσοῦνται. **v.15** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν [ταύτην] ^{τ.μ.κ} ταύτην ^{τ.μ.κ}. **v.16** ὁ δὲ ἰησοῦς ^{τ.μ.κ} εἶπεν ^{τ.μ.κ} ἀκμὴν ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} ὑμεῖς ^{τ.μ.κ} ἀσύνετοί ^{τ.μ.κ} ἐστε. **v.17** οὕτω ^{τ.μ.κ} νοεῖτε ^{τ.μ.κ} ὅτι ^{τ.μ.κ} πᾶν ^{τ.μ.κ} τὸ ^{τ.μ.κ} εἰσπορευόμενον ^{τ.μ.κ} εἰς ^{τ.μ.κ} τὸ ^{τ.μ.κ} στόμα ^{τ.μ.κ} εἰς ^{τ.μ.κ} τὴν ^{τ.μ.κ} κοιλίαν ^{τ.μ.κ} χωρεῖ ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} εἰς ^{τ.μ.κ} ἀφεδρῶνα ^{τ.μ.κ} ἐκβαλλεται.

18 ἐκβάλλεται. τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρ-
 19 χεται κάκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται
 διαλογισμοὶ πονηροὶ φόνοι μοιχεῖαι πορνεῖαι κλοπαὶ ψευδομαρτυρίαι
 20 βλασφημίαι. ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον τὸ δὲ ἀνίπτοις
 21 χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς
 22* ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία
 ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα ἐλέησόν με
 23* κύριε υἱὲ δαβὶδ ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
 αὐτῇ λόγον καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες
 24 ἀπόλυσον αὐτήν ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐκ
 25* ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραὴλ. ἡ δὲ
 26 ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα κύριε βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
 27 ναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν ναὶ κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων
 28 τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ὦ γύναι μεγάλη σου ἡ πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις
 29 καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ
 ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος
 30* ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν
 χωλοὺς τυφλοὺς κωφοὺς κυλλοὺς καὶ ἑτέρους πολλοὺς καὶ ἔρριψαν αὐ-
 31* τοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ὥστε τοὺς
 ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς χωλοὺς
 32* περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ. ὁ
 δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν σπλαγχνίζομαι
 ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί
 φάγωσιν καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ
 33* ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι

v.22 καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκράζεν^v ἐκραύγασεν^{T. m. k} αὐτῷ^{T. m. k} λέγουσα ἐλέησον με κύριε υἱὸς^v υἱε^{T. m. k} δαβὶδ^{m. v} δαβὶδ^{T. k} ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. **v.23** ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων^v ἠρώτων^{T. m. k} αὐτὸν λέγοντες ἀπόλυσον αὐτήν ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. **v.25** ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν^m προσεκύνει^{T. k. v} αὐτῷ λέγουσα κύριε βοήθει μοι. **v.30** καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς τυφλοὺς κωφοὺς^{T. m. k} κυλλοὺς κωφοὺς^v καὶ ἑτέρους πολλοὺς καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ^v τοῦ^{T. m. k} ἰησοῦ^{T. m. k} καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **v.31** ὥστε τὸν^v τοὺς^{T. m. k} ὄχλον^v ὄχλους^{T. m. k} θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς καὶ^v χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ. **v.32** ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμερῶν^{m. v} ἡμερῶν^{T. k} τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. **v.33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{T. m. k} πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτασθῆναι τὸν ὄχλον τοσοῦτον.

τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πό- 34*
 σους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ ἐκέλευσεν 35*
 τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ 36*
 τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οἱ
 δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦσαν 37*
 τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες 38
 ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας 39*
 τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια μαγδαλά.

καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώ- 16
 τησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 2*
 εἶπεν αὐτοῖς ὁψίας γενομένης λέγετε εὐδία πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.
 καὶ πρωτὶ σήμερον χειμῶν πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός ὑποκρι- 3*
 ταί τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν τὰ δὲ σημεῖα
 τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ 4*
 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου
 καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς 5*
 τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὁράτε 6
 καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. οἱ δὲ 7
 διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ 8*
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους
 οὐκ ἐλάβετε. οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν 9
 πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε. οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους 10
 τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε. πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ 11*
 περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδ-
 δουκαίων. τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ 12*

v.34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} επτα και ολιγα ιχθυδια.
v.35 και παραγγειλας^v εκελευσεν^{τ.μ.κ} τω^v τοις^{τ.μ.κ} οχλω^v οχλοις^{τ.μ.κ} αναπεσειν επι την γην.
v.36 ελαβεν^v και^{τ.μ.κ} λαβων^{τ.μ.κ} τους επτα αρτους και τους ιχθυσ και^v ευχαριστησας εκλασεν
 και εδιδου^v εδωκεν^{τ.μ.κ} τοις μαθηταις αυτου^{τ.μ.κ} οι δε μαθηται τοις^v τω^{τ.μ.κ} οχλοις^v οχλω^{τ.μ.κ}.
v.37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν^{τ.μ.κ} το περισσευον των κλασματων ηραν^v επτα
 σφυριδας πληρεις. **v.39** και απολυσας τους οχλους ενεδη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια
 μαγαδαν^v μαγδαλα^{τ.μ.κ}. **16 v.2** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις [οψιας^v οψιας^{τ.μ.κ} γενομενης
 λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος. **v.3** και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυгнаζων ο
 ουρανος υποκριται^{τ.μ.κ} το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων
 ου δυνασθε]^v δυνασθε^{τ.μ.κ}. **v.4** γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθη-
 σεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του^{τ.μ.κ} προφητου^{τ.μ.κ} και καταλιπων αυτους απηλθεν. **v.5** και
 ελθοντες οι μαθηται αυτου^{τ.μ.κ} εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν. **v.8** γνους δε ο ιησους ειπεν
 αυτοις^{τ.μ.κ} τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ εχετε^v ελαβετε^{τ.μ.κ}. **v.11** πως
 ου νοειτε οτι ου περι αρτων^v αρτου^{τ.μ.κ} ειπον υμιν προσεχετε^v δε^v προσεχειν^{τ.μ.κ} απο της ζυμης
 των φαρισαιων και σαδδουκαιων. **v.12** τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης των^v
 αρτων^v του^{τ.μ.κ} αρτου^{τ.μ.κ} αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων.

- 13* ἄρτου ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. ἔλθων
 δὲ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ λέγων τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
 14* οἱ δὲ εἶπον οἱ μὲν ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλοι δὲ ἠλίαν ἕτεροι δὲ ἱερε-
 15 μίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι.
 16 ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ
 17 ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ μακάριος εἶ σίμων βαρ
 ἰωνᾶ ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς
 18 οὐρανοῖς. καὶ γὰρ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ
 οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐ-
 19 τῆς. καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς
 ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς
 20 γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς
 21 αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἰπῶσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ χριστός. ἀπὸ τότε
 ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν
 εἰς ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
 22 καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. καὶ
 προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων ἰλεὼς σοὶ
 23 κύριε οὐ μὴ ἔσται σοὶ τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ πέτρῳ ὕπαγε ὀπίσω
 μου σατανᾶ σκάνδαλον μου εἶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν
 24 ἀνθρώπων. τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἴ τις θέλει ὀπίσω
 μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
 25 λουθεῖτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν
 26 ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. τί γὰρ
 ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
 27 ζημιωθῇ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. μέλλει

v.13 ἐλθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με^{τ.μ.κ} λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου. **v.14** οι δε ειπαν^υ ειπον^{τ.μ.κ} οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων. **v.17** και^{τ.μ.κ} αποκριθεις δε^υ ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα^υ βαρ^{τ.μ.κ} ιωνα^{τ.μ.κ} οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις. **v.19** και^{τ.μ.κ} δωσω σοι τας κλειδας^υ κλεις^{τ.μ.κ} της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις. **v.20** τοτε διεστείλατο τοις μαθηταις αυτου^{τ.μ.κ} ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους^{τ.μ.κ} ο χριστος. **v.21** απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν^{τ.μ.κ} εις ιεροσολυμα απελθειν^υ και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι. **v.23** ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου^{τ.μ.κ} ει εμου^υ οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων. **v.25** ος γαρ εαν^υ αν^{τ.μ.κ} θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην. **v.26** τι γαρ ωφεληθησεται^υ ωφελεται^{τ.μ.κ} ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου.

γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐσθηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται 28* θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον 17 καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρό- 2* σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὠφθησαν αὐτοῖς μωσῆς καὶ ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. 3* ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰησοῦ κύριε καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶ- 4* ναι εἰ θέλεις ποιήσωμεν ᾧδε τρεῖς σκηνάς σοὶ μίαν καὶ μωσῆ μίαν καὶ μίαν ἡλία. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐ- 5* τοὺς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ 6* ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσελθὼν 7* ὁ ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες 8* δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν ἰησοῦν μόνον. καὶ 9* καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες τί οὖν οἱ γραμματεῖς 10* λέγουσιν ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν 11* αὐτοῖς ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. λέγω δὲ 12*

v.28 ἀμην λέγω ὑμῖν οὐκ εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐσθηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. **17 v.2** καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **v.3** καὶ ἰδοὺ ὠφθησαν αὐτοῖς μωσῆς καὶ ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. **v.4** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰησοῦ κύριε καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι εἰ θέλεις ποιήσωμεν ᾧδε τρεῖς σκηνάς σοὶ μίαν καὶ μωσῆ μίαν καὶ μίαν ἡλία. **v.5** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε αὐτοῦ. **v.6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἐπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. **v.7** καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. **v.8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν μόνον. **v.9** καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. **v.10** καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. **v.11** ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. **v.12** λέγω δὲ ὑμῖν οὐκ ἔρχεται ἡλίας ἔρχεται ἀλλὰ ἔρχεται ἄλλος ἄλλος ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς ὅσα ἠθέλησαν οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μελλεῖ παθεῖν ὑπὲρ αὐτῶν.

ὑμῖν ὅτι ἡλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλ' ἐποίησαν ἐν
 αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
 13 ὑπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
 14* εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ
 15 ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν
 ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
 16 πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ
 17* οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὦ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ἕως πότε
 18 ἀνέξομαι ὑμῶν φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
 19* ὥρας ἐκείνης. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον
 20* διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον
 σινάπεως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἔντεϋθεν ἐκεῖ καὶ μεταθήσεται
 21* καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν
 22* προσευχῇ καὶ νηστεία. ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
 23 ἀνθρώπων. καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται
 24* καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καπερναοῦμ προ-
 σῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπον ὁ διδάσκαλος
 25* ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα. λέγει ναὶ καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 προέφθασεν αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοι δοκεῖ σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ
 26* τῶν ἀλλοτριῶν. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν ἔφη αὐτῷ ὁ

v.14 και ελθοντων αυτων^{Τ.Μ.Κ} προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον^{Μ.Υ}
 αυτω^{Τ.Κ}. **v.17** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι^{Τ.Μ.Κ}
 μεθ υμων εσομαι^Υ εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε. **v.19** τοτε προσελθοντες οι
 μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια^{Μ.Υ} τι^{Μ.Υ} διατι^{Τ.Κ} ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο.
v.20 ο δε λεγει^Υ ιησους^{Τ.Μ.Κ} ειπεν^{Τ.Μ.Κ} αυτοις δια την ολιγοπιστιαν^Υ απιστιαν^{Τ.Μ.Κ} υμων αμην
 γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβα^Υ μεταβηθι^{Τ.Μ.Κ}
 ενθεν^Υ εντευθεν^{Τ.Μ.Κ} εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν. **v.21** τουτο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ}
 το^{Τ.Μ.Κ} γενος^{Τ.Μ.Κ} ουκ^{Τ.Μ.Κ} εκπορευεται^{Τ.Μ.Κ} ει^{Τ.Μ.Κ} μη^{Τ.Μ.Κ} εν^{Τ.Μ.Κ} προσευχη^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ}
 νηστεια^{Τ.Μ.Κ}. **v.22** συστρεφομενων^Υ αναστρεφομενων^{Τ.Μ.Κ} δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις
 ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων. **v.24** ελθοντων δε αυ-
 των εις καφαρναουμ^Υ καπερναουμ^{Τ.Μ.Κ} προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν^Υ
 ειπον^{Τ.Μ.Κ} ο διδασκαλος υμων ου τελει [τα]^Υ τα^{Τ.Μ.Κ} διδραχμα. **v.25** λεγει ναι και ελθοντα^Υ οτε^{Τ.Μ.Κ}
 εισηλθεν^{Τ.Μ.Κ} εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης
 απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων. **v.26** ειποντος^Υ δε^Υ
 λεγει^{Τ.Μ.Κ} αυτω^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} πετρος^{Τ.Μ.Κ} απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα^Υ γε^Υ αραγε^{Τ.Μ.Κ}
 ελευθεροι εισιν οι υιοι.

ἰησοῦς ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς 27*
πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον
ἰχθὺν ἄρον καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα ἐκείνον λαβὼν
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ λέγοντες τίς ἄρα 18
μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ὁ 2*
ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ εἶπεν ἀμὴν λέγω 3
ὑμῖν ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον 4*
τοῦτο οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὅς ἐάν 5*
δέξῃται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται. ὅς δ' ἂν 6*
σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταπον-
τισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων 7*
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι'
οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει 8*
σε ἔκκοπον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίζει σε ἔξελε αὐτὸν καὶ 9
βάλε ἀπὸ σοῦ καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ
δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε μὴ 10*
καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11*
τί ὑμῖν δοκεῖ ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν 12*

v.27 ἵνα δε μὴ σκανδαλισωμεν αὐτοὺς πορευθεὶς εἰς τὴν^{τ.μ.κ} θαλασσαν βαλε ἀγκιστρον καὶ τὸν ἀναβαινοντα^μ ἀναβαντα^{τ.κ.ν} πρῶτον ἰχθὺν ἄρον καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. **18 v.2** καὶ προσκαλεσαμενος ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. **v.4** ὅστις οὖν ταπεινώσῃ^{μ.ν} ταπεινώσῃ^{τ.κ} ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο οὗτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **v.5** καὶ ὅς ἐὰν δέξῃται παιδίον^{τ.μ.κ} τοιοῦτον^{τ.μ.κ} ἐν παιδίον^ν τοιοῦτο^ν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται. **v.6** ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός περὶ^ν εἰς^μ ἐπὶ^{τ.κ} τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. **v.7** οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν^{τ.μ.κ} ἔλθειν τὰ σκάνδαλα πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ^{τ.μ.κ} δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. **v.8** εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε ἔκκοπον αὐτὸν^ν αὐτὰ^{τ.μ.κ} καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν^{τ.μ.κ} ἢ^{τ.μ.κ} κυλλὸν ἢ^ν χωλὸν^ν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. **v.10** ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσιν^ν βλέπουσιν^{τ.μ.κ} τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **v.11** ἦλθεν^{τ.μ.κ} γὰρ^{τ.μ.κ} ὁ^{τ.μ.κ} υἱὸς^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ἀνθρώπου^{τ.μ.κ} σῶσαι^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} ἀπολωλός^{τ.μ.κ}.

ἐξ αὐτῶν οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννεήκονταεννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
 13* πλανώμενον. καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει
 ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
 14* οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς
 15* ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
 φός σου ὑπάγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου ἐὰν σου
 16 ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ παράλαβε
 μετὰ σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ
 17 πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν εἶπε τῇ ἐκκλησίᾳ ἐὰν δὲ καὶ τῆς
 18* ἐκκλησίας παρακούσῃ ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
 19* ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. πάλιν λέγω
 ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγ-
 ματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ
 20 ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα
 21* ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε
 ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ ἕως ἐπτάκις.
 22* λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις
 23 ἐπτά. διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ
 24 ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ
 25* αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ
 ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀποδοθῆ-
 26* ναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων κύριε μακροθύμησον
 27 ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δού-

v.12 τι ὑμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφησει^ν
 αφεις^{τ.μ.κ} τα εννεηκοντα^{μ.ν} εννεα^{μ.ν} εννεηκονταεννεα^{τ.κ} επι τα ορη και^ν πορευθεις ζητει το
 πλανωμενον. **v.13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι
 τοις εννεηκοντα^{μ.ν} εννεα^{μ.ν} εννεηκονταεννεα^{τ.κ} τοις μη πεπλανημενοις. **v.14** ουτως ουκ εστιν
 θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εν^ν εις^{τ.μ.κ} των μικρων τουτων.
v.15 εαν δε αμαρτηση [εις^ν εις^{τ.μ.κ} σε]^ν σε^{τ.μ.κ} ο αδελφος σου υπαγε και^{τ.μ.κ} ελεγξον αυτον μεταξυ
 σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου. **v.18** αμην λεγω υμιν οσα εαν
 δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω^{τ.μ.κ} ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα
 εν τω^{τ.μ.κ} ουρανω. **v.19** παλιν [αμην]^ν αμην^μ λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων^{τ.μ.κ} συμφωνησωσιν εξ^ν
 υμων^ν επι της γης περὶ παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου
 του εν ουρανοις. **v.21** τοτε προσελθων αυτω^{τ.μ.κ} ο πετρος ειπεν αυτω^ν κυριε ποσακις αμαρτησει εις
 εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις. **v.22** λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις
 αλλα^ν αλλα^{τ.μ.κ} εως εβδομηκοντακις επτα. **v.25** μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο
 κυριος αυτου^{τ.μ.κ} πρᾶθῆναι και την γυναικα αυτου^{τ.μ.κ} και τα τεκνα και παντα οσα εχει^ν ειχεν^{τ.μ.κ}
 και αποδοθῆναι. **v.26** πεσων ουν ο δουλος προσεκυνει αυτω λεγων κυριε^{τ.μ.κ} μακροθυμησον επ
 εμοι και παντα σοι^{τ.μ.κ} αποδωσω σοι^ν.

λου εκείνου απέλυσεν αὐτόν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν 28*
 δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὤφειλεν αὐ-
 τῷ ἑκατὸν δηνάρια καὶ κρατήσας αὐτόν ἐπνιγεν λέγων ἀπόδος μοι ὅ τι
 ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκά- 29*
 λει αὐτόν λέγων μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ 30*
 οὐκ ἤθελεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ
 ὀφειλόμενον. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν 31*
 σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ δοῦλε πονηρέ 32
 πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει 33*
 καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα. καὶ ὀργισθεῖς 34*
 ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν
 τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει 35*
 ὑμῖν ἔαν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετῆρεν ἀπὸ 19
 τῆς γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας πέραν τοῦ ἰορδάνου.
 καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 2
 καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες αὐτῷ 3*
 εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολυσαὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν.
 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνεγνώτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς 4*
 ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εἶπεν ἕνεκεν τούτου καταλείψει 5*
 ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν. ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ 6
 σὰρξ μία ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν 7*

v.28 ἐξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηνα-
 ρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος μοι^{Τ.Μ.Κ} ει^{Μ.Ν} ο^{Τ.Κ} τι οφειλεις. **v.29** πεσων ουν
 ο συνδουλος αυτου εις^{Τ.Μ.Κ} τους^{Τ.Μ.Κ} ποδας^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμη-
 σον επ εμοι και παντα^{Τ.Κ} αποδωσω σοι. **v.30** ο δε ουκ ηθελεν αλλ^Κ αλλα^{Τ.Μ.Ν} απελθων εβαλεν
 αυτον εις φυλακην εως ου^{Τ.Μ.Κ} αποδω το οφειλομενον. **v.31** ιδοντες ουν^Ν δε^{Τ.Μ.Κ} οι συνδου-
 λοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων^{Μ.Ν} αυτων^{Τ.Κ}
 παντα τα γενομενα. **v.33** ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως καγω^Ν και^{Τ.Μ.Κ} εγω^{Τ.Μ.Κ}
 σε ηλεησα. **v.34** και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω
 παν το οφειλομενον αυτω^{Τ.Μ.Κ}. **v.35** ουτως και ο πατηρ μου ο ουρανιος^Ν επουρανιος^{Τ.Μ.Κ} ποιη-
 σει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα^{Τ.Μ.Κ} παραπτωματα^{Τ.Μ.Κ}
 αυτων^{Τ.Μ.Κ}. **19 v.3** και προσηλθον αυτω οι^{Τ.Μ.Κ} φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες
 αυτω^{Τ.Μ.Κ} ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν. **v.4** ο δε αποκρι-
 θεις ειπεν αυτοις^{Τ.Μ.Κ} ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας^Ν ποιησας^{Τ.Μ.Κ} απι αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν
 αυτους. **v.5** και ειπεν ενεκα^Ν ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα [αυτου]^Μ και
 την μητερα και κολληθησεται^Ν προσκολληθησεται^{Τ.Μ.Κ} τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα
 μιαν. **v.7** λεγουσιν αυτω τι ουν μωυσης^Ν μωυσης^{Τ.Μ.Κ} ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και
 απολυσαι [αυτην]^Ν αυτην^{Τ.Μ.Κ}.

αὐτῷ τί οὖν μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι
 8* αὐτήν. λέγει αὐτοῖς ὅτι μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρε-
 ψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.
 9* λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰ μὴ ἐπὶ πορνεία
 καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται.
 10* λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου
 11* μετὰ τῆς γυναικὸς οὐ συμφέρει γαμήσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐ πάντες
 12 χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες
 ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐ-
 νουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν
 ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.
 13* τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύ-
 14 ζηται οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἄφετε τὰ
 παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 15* βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐκεῖ-
 16* θεν. καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ἀγαθε τί ἀγαθὸν
 17* ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθὸν οὐ-
 δεις ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεὸς εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν τήρησον
 18 τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ ποίας ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν τὸ οὐ φονεύσεις οὐ
 19* μοιχεύσεις οὐ κλέψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
 20* τὴν μητέρα καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. λέγει αὐτῷ ὁ
 21* νεανίσκος πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου τί ἔτι ὑστερῶ. ἔφη
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα
 καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ
 22 μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος ἦν γὰρ

v.8 λέγει αυτοῖς ὅτι μωσῆς^v μωσῆς^{T.M.K} πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. **v.9** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰ^{T.K} μὴ ἐπὶ πορνεία καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται καὶ^{T.M.K} ὁ^{T.M.K} ἀπολελυμένην^{T.M.K} γαμήσας^{T.M.K} μοιχᾶται^{T.M.K}. **v.10** λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ [αὐτοῦ]^v αὐτοῦ^{T.M.K} εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς οὐ συμφέρει γαμήσαι. **v.11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον [τοῦτον]^v τοῦτον^{T.M.K} ἀλλ' οἷς δέδοται. **v.13** τότε προσηνέχθησαν^v προσηνέχθη^{T.M.K} αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **v.15** καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς^{T.M.K} τὰς χεῖρας αὐτοῖς^v ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. **v.16** καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν^{T.M.K} αὐτῷ εἶπεν^v διδάσκαλε ἀγαθε^{T.M.K} τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω^v ἔχω^{T.M.K} ζωὴν αἰώνιον. **v.17** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τί με ἐρωτᾷς^v περὶ^v τοῦ ἀγαθοῦ^v λέγεις^{T.M.K} ἀγαθὸν^{T.M.K} οὐδεις^{T.M.K} ἀγαθὸς^{T.M.K} εἰ^{T.M.K} μὴ^{T.M.K} εἷς ἐστὶν^v ὁ ἀγαθὸς^v θεὸς^{T.M.K} εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν^{T.M.K} εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν^v τηρήσον τὰς ἐντολάς. **v.19** τίμα τὸν πατέρα σου^{T.K} καὶ τὴν μητέρα καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. **v.20** λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην^v ἐφυλαξάμην^{T.M.K} ἐκ^{T.M.K} νεότητός^{T.M.K} μου^{T.M.K} τί ἔτι ὑστερῶ. **v.21** εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὑπάγε πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς [τοῖς]^v πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς^v οὐρανῷ^{T.M.K} καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι.

ἔχων κτήματα πολλά. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀμὴν 23*
 λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπή- 24*
 ματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
 ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες τίς ἄρα 25*
 δύναται σωθῆναι. ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς παρὰ ἀνθρώποις 26*
 τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστίν. τότε ἀποκριθεὶς 27
 ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν
 σοι τί ἄρα ἔσται ἡμῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι 28*
 ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
 θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν 29*
 οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκά ἢ τέκνα ἢ
 ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζῶην
 αἰώνιον κληρονομήσει. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι 30
 πρῶτοι.

ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις 20
 ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτ' μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
 συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν 2*
 αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν εἶ- 3*
 δεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. κάκεινοις εἶπεν ὑπάγετε καὶ 4*
 ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν οἱ δὲ ἀπηλθόν.
 πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ 5*, 6*
 δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς καὶ λέγει
 αὐτοῖς τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί. λέγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐ- 7*

v.23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως^{Τ.Μ.Κ} πλουσιος δυσκολως^Υ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων. **v.24** παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εισελθειν^Υ εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν^{Τ.Μ.Κ}. **v.25** ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου^{Τ.Μ.Κ} εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι. **v.26** εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα [εστιν]^Μ εστιν^{Τ.Κ}. **v.28** ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθησεσθε^Υ καθισεσθε^{Τ.Μ.Κ} και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ. **v.29** και πας οστις^Υ ος^{Τ.Μ.Κ} αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα^{Τ.Μ.Κ} η^{Τ.Μ.Κ} τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα λημψεται^Υ ληψεται^{Τ.Μ.Κ} και ζωην αιωνιον κληρονομησει. **20 v.2** και^Μ συμφωνησας δε^{Τ.Κ.Υ} μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου. **v.3** και εξελθων περι την^{Τ.Κ} τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους. **v.4** και^{Μ.Υ} εκεινοις^{Μ.Υ} κακεινοις^{Τ.Κ} ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν. **v.5** οι δε απηλθον παλιν [δε]^Υ εξελθων περι εκτην και ενατην^{Μ.Υ} εννατην^{Τ.Κ} ωραν εποιησεν οσαυτως. **v.6** περι δε την ενδεκατην ωραν^{Τ.Μ.Κ} εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους^{Τ.Μ.Κ} και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι.

8 δεις ἡμᾶς ἐμισθώσατο λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα
 9 καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ
 ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς
 10 τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες
 11* οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ-
 12* τοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖονα λήφονται καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.
 13* λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη. λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ
 14* ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βα-
 15* στάσασιν τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 16* ἐνὶ αὐτῶν ἐταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι. ἄρον
 17* τὸ σὸν καὶ ὑπάγε θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ
 18* ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς
 19* ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι. οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶ-
 20* τοι ἔσχατοι πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. καὶ ἀναβαίνων
 21* ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν
 22* ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν
 19* καὶ κατακρινουῦσιν αὐτὸν θανάτῳ. καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνε-
 20* σιν εἰς τὸ ἐμπαῖζαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 21* ἀναστήσεται. τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ
 22* τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτουῦσα τι παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτῇ τί θέλεις λέγει αὐτῷ εἶπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς
 22* ἓκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἓξ εὐωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ

v.7 λεγουσιν αὐτῷ οἱ οὐδεις ἡμᾶς ἐμισθώσατο λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα
 καὶ ^{τ.μ.κ} ο ^{τ.μ.κ} εἰς ^{τ.μ.κ} ἡ ^{τ.μ.κ} δίκαιον ^{τ.μ.κ} λήψεσθε ^{τ.μ.κ}. **v.10** καὶ ^{τ.μ.κ} ἐλθόντες ^{τ.μ.κ} δε ^{τ.μ.κ} οἱ πρῶ-
 10* τοι ἐνόμισαν οἱ πλεῖον ^{τ.μ.κ} πλεῖονα ^{τ.μ.κ} ληφονται ^{τ.μ.κ} ληφονται ^{τ.μ.κ} καὶ ἐλαβον [το] ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} αὐτοὶ ^{τ.μ.κ}
 ἀνα δηναριον καὶ ^{τ.μ.κ} αὐτοὶ ^{τ.μ.κ}. **v.12** λεγοντες οἱ ^{τ.μ.κ} οὗτοι οἱ ἐσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους
 ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστασασιν ^{τ.μ.κ} βαστασασιν ^{τ.μ.κ} τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.
v.13 ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπεν ^{τ.μ.κ} ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν ^{τ.μ.κ} ἐταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε οὐχὶ δηναρίου συνεφώνη-
 13* σας μοι. **v.15** [η] ^{τ.μ.κ} οὐκ ἐξεστίν μοι ποιῆσαι ^{τ.μ.κ} ο θέλω ποιῆσαι ^{τ.μ.κ} ἐν τοῖς ἐμοῖς ^{τ.μ.κ} ἢ εἰ ^{τ.μ.κ} ὁ
 14* ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν οἱ ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι. **v.16** οὕτως ἔσονται οἱ ἐσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι
 15* ἐσχατοι πολλοὶ ^{τ.μ.κ} γὰρ ^{τ.μ.κ} εἰσιν ^{τ.μ.κ} κλητοὶ ^{τ.μ.κ} ὀλιγοὶ ^{τ.μ.κ} δε ^{τ.μ.κ} ἐκλεκτοὶ ^{τ.μ.κ}. **v.17** καὶ
 16* ἀναβαίνων ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα [μαθητᾶς] ^{τ.μ.κ} μαθητᾶς ^{τ.μ.κ} κατ' ἰδίαν καὶ ^{τ.μ.κ}
 17* ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτοῖς. **v.19** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖζαι καὶ
 18* μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται ^{τ.μ.κ} ἀναστήσεται ^{τ.μ.κ}. **v.20** τότε προσήλ-
 19* θεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτουῦσα τι παρ' ^{τ.μ.κ}
 20* αὐτοῦ. **v.21** ὁ δε εἶπεν αὐτῇ τί θέλεις λέγει αὐτῷ εἶπε ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἓκ
 21* δεξιῶν σου καὶ εἰς ἓξ εὐωνύμων σου ^{τ.μ.κ} ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **v.22** ἀποκριθεὶς δε ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐκ
 22* οἴδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μελλῶ πιεῖν ἡ ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} τὸ ^{τ.μ.κ} βαπτισμα ^{τ.μ.κ}
 22* ὁ ^{τ.μ.κ} ἐγὼ ^{τ.μ.κ} βαπτίζομαι ^{τ.μ.κ} βαπτισθῆναι ^{τ.μ.κ} λεγουσιν αὐτῷ δύναμεθα.

μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λέγουσιν αὐτῷ δυνάμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε καὶ τὸ 23*
 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ 24
 τοῦ πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο 24
 ἀδελφῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν οἶδατε ὅτι οἱ 25
 ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζου- 26*
 ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δέ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας 26*
 γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος. καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος 27*
 ἔστω ὑμῶν δοῦλος. ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆ- 28
 ναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱεριχῶ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. 29
 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς 30*
 παράγει ἔκραζαν λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαβὶδ. ὁ δὲ ὄχλος 31*
 ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μείζον ἔκραζον λέγοντες ἐλέη-
 σον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαβὶδ. καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ 32
 εἶπεν τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν. λέγουσιν αὐτῷ κύριε ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν 33*
 οἱ ὀφθαλμοί. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν 34*
 καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βηθσαγαῖ πρὸς τὸ ὄρος 21*
 τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητάς. λέγων αὐτοῖς πο- 2*
 ρεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον
 δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις 3*
 ὑμῖν εἴπη τι ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειάν ἔχει εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ
 αὐτούς. τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου 4*

v.23 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον μου πίεσθε καὶ ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ^{Τ.Μ.Κ} βάπτισμα ^{Τ.Μ.Κ} ὃ ^{Τ.Μ.Κ} ἐγὼ ^{Τ.Μ.Κ} βαπτίζομαι ^{Τ.Μ.Κ} βαπτισθήσεσθε ^{Τ.Μ.Κ} τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ ἔστιν ἐμὸν [τουτο] ^Υ δοῦναι ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπο τοῦ πατρός μου. **v.26** οὐχ οὕτως δὲ ^{Τ.Μ.Κ} ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ^{Μ.Υ} ἔστω ^{Τ.Κ} ὑμῶν διάκονος. **v.27** καὶ ὅς ἐάν ^Υ εἶναι πρῶτος ἔστω ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν δοῦλος. **v.30** καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς παράγει ἔκραζαν λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς [κυριε] ^Υ κύριε ^{Τ.Μ.Κ} υἱὸς δαβὶδ ^{Μ.Υ} δαβὶδ ^{Τ.Κ}. **v.31** ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μείζον ἔκραζαν ^Υ ἔκραζον ^{Τ.Μ.Κ} λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαβὶδ ^{Μ.Υ} δαβὶδ ^{Τ.Κ}. **v.33** λέγουσιν αὐτῷ κύριε ἵνα ἀνοιχθῶσιν ^Υ ἀνοιχθῶσιν ^{Τ.Μ.Κ} ἡμῶν ^{Τ.Μ.Κ} οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ^Υ. **v.34** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν ^{Τ.Μ.Κ} οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ὀφθαλμοὶ ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. **21 v.1** καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βηθσαγαῖ ^Μ βηθσαγαῖ ^{Τ.Κ.Υ} εἰς ^Υ πρὸς ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητάς. **v.2** λέγων αὐτοῖς πορεύεσθε ^Υ πορεύθητε ^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ^Υ ἀπέναντι ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **v.3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τι ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειάν ἔχει εὐθέως ^Υ εὐθέως ^{Τ.Μ.Κ} δὲ ἀποστελεῖ ^Μ ἀποστελεῖ ^{Τ.Κ.Υ} αὐτούς. **v.4** τοῦτο δὲ ὄλον ^{Τ.Μ.Κ} γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λεγοντος.

5* λέγοντος. εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρα-
 6* ὤς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ
 7* οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἤγαγον
 τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
 8 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν
 τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
 9* ἔστρώννυσαν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦν-
 τες ἔκραζον λέγοντες ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 10 ὀνόματι κυρίου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς
 11* ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα τίς ἐστιν οὗτος. οἱ δὲ ὄχλοι
 ἔλεγον οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ ναζαρετ τῆς γαλιλαίας.
 12* καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς
 πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
 βιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.
 13* καὶ λέγει αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται
 14* ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπηλαιὸν λησιῶν. καὶ προσῆλθεν αὐτῷ τυ-
 15* φλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες δὲ οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας
 κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ ἠγανάκτησαν.
 16* καὶ εἶπον αὐτῷ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ
 οὐδέποτε ἀνεγνώτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
 17 αἶνον. καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς βηθανίαν
 18*, 19 καὶ ἠϋλίσθη ἐκεῖ. πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπεινάσεν. καὶ
 ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
 εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς

v.5 εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται σοι πρᾶς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ^v πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **v.6** πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνετάξεν^v προσέταξεν^{T.M.K} αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. **v.7** ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ^v ἐπάνω^{T.M.K} αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν^{T.M.K} καὶ ἐπεκάθισαν^K ἐπεκάθισεν^{T.M.V} ἐπάνω αὐτῶν. **v.9** οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν^v καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ^{M.V} δαβὶδ^{T.K} εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **v.11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον οὗτος ἐστὶν ἰησοῦς^{T.M.K} ὁ προφήτης ἰησοῦς^v ὁ ἀπὸ ναζαρεθ^{K.V} ναζαρετ^{T.M} τῆς γαλιλαίας. **v.12** καὶ εἰσῆλθεν ὁ^{T.M.K} ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ^{T.M.K} θεοῦ^{T.M.K} καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. **v.13** καὶ λέγει αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε^v ἐποιήσατε^{T.M.K} σπηλαιὸν λησιῶν. **v.14** καὶ προσῆλθεν αὐτῷ τυφλοὶ^{T.K.V} καὶ^{T.K.V} χωλοὶ καὶ^M τυφλοὶ^M ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **v.15** ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς^v κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ^{M.V} δαβὶδ^{T.K} ἠγανάκτησαν. **v.16** καὶ εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} αὐτῷ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ οὐδέποτε ἀνεγνώτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. **v.18** πρωὶ^v πρωΐας^{T.M.K} δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπεινάσεν.

τὸν αἰῶνα καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ 20
 ἐθαύμασαν λέγοντες πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ. ἀποκριθεὶς 21
 δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δια-
 κριθῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε
 ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν γενήσεται. καὶ πάντα ὅσα ἂν 22*
 αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε. καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς 23*
 τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 τοῦ λαοῦ λέγοντες ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν
 ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐρωτήσω ὑμᾶς 24
 καὶ γὰρ λόγον ἓνα ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. τὸ βάπτισμα ἰωάννου πόθεν ἦν ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων οἱ 25*
 δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν
 διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων φοβού- 26*
 μεθα τὸν ὄχλον πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν ἰωάννην ὡς προφήτην. καὶ 27*
 ἀποκριθέντες τῷ ἰησοῦ εἶπον οὐκ οἶδαμεν ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτὸς οὐδὲ
 ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ ἄνθρωπος 28*
 εἶχεν τέκνα δύο καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν τέκνον ὕπαγε σήμερον
 ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐ θέλω ὕστερον δὲ 29
 μεταμεληθεὶς ἀπήλθεν. καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως ὁ δὲ 30*
 ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐγὼ κύριε καὶ οὐκ ἀπήλθεν. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν 31*
 τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς λέγουσιν αὐτῷ ὁ πρῶτος λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης 32*
 καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ
 ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἄλλην 33*

v.22 και παντα οσα εαν^{μη} αν^{τ.κ.ν} αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε^ν ληψεσθε^{τ.μη.κ.}.
v.23 και ελθοντος^ν ελθοντι^{τ.μη.κ.} αυτου^ν αυτω^{τ.μη.κ.} εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιε-
 ρεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν
 ταυτην. **v.25** το βαπτισμα το^ν ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο εν^ν
 παρ^{τ.μη.κ.} εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια^{μη.ν} τι^{μη.ν} διατι^{τ.κ.} ουν ουκ επιστευ-
 σατε αυτω. **v.26** εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως^ν προφητην^ν
 εχουσιν τον ιωαννην ως^{τ.μη.κ.} προφητην^{τ.μη.κ.}. **v.27** και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν^ν ειπον^{τ.μη.κ.}
 ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **v.28** τι δε
 υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου
 εν τω αμπελωνι μου^{τ.μη.κ.}. **v.30** και^{τ.μη.κ.} προσελθων δε^ν τω ετερω^ν δευτερω^{τ.μη.κ.} ειπεν ωσαυτως
 ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν. **v.31** τις εκ των δυο εποησεν το θελημα του
 πατρος λεγουσιν αυτω^{τ.μη.κ.} ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι
 προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου. **v.32** ηλθεν γαρ προς^{τ.μη.κ.} υμας^{τ.μη.κ.} ιωαννης προς^ν
 υμας^ν εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω
 υμεις δε ιδοντες ουδε^ν ου^{τ.μη.κ.} μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω.

παραβολὴν ἀκούσατε ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν
 ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ
 34 ὠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε
 δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς
 35 τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
 τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν ὃν δὲ ἀπέκτειναν ὃν δὲ ἐλιθοβό-
 36 λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων καὶ
 37 ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
 38* αὐτοῦ λέγων ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν
 εἶπον ἐν ἑαυτοῖς οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δευτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν
 39 καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
 40 ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
 41* λῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις. λέγουσιν αὐτῷ κακοὺς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτούς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες
 42 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο
 43 αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι
 ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι
 44* τοὺς καρπούς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται
 45 ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 46* φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. καὶ ζη-
 τοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπειδὴ ὡς προφήτην
 αὐτὸν εἶχον.

22* καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων.
 2 ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γά-
 3 μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς
 4* κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστει-

v.33 αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος [τις]^μ τις^{τ.κ} ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο^ν εξεδοτο^{τ.μ.κ} αυτον γεωργοις και απεδημησεν. **v.38** οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και σχωμεν^ν κατασχωμεν^{τ.μ.κ} την κληρονομιαν αυτου. **v.41** λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται^{μ.ν} εκδοσεται^{τ.κ} αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων. **v.44** [και^ν και^{τ.μ.κ} ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον]^ν αυτον^{τ.μ.κ}. **v.46** και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επει^ν επειδη^{τ.μ.κ} εις^ν ως^{τ.μ.κ} προφητην αυτον ειχον. **22 v.1** και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις^{τ.μ.κ} εν παραβολαις αυτοις^ν λεγων. **v.4** παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμακα^ν ητοιμασα^{τ.μ.κ} οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους.

λεν ἄλλους δούλους λέγων εἶπατε τοῖς κεκλημένοις ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου
 ἠτοίμασα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἔτοιμα δεῦτε
 εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν 5*
 ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους 6
 αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ 7*
 πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
 πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὁ μὲν γάμος 8
 ἔτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πορεύεσθε οὖν ἐπὶ 9*
 τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
 καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους 10*
 εὗρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.
 εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄν- 11
 θρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. καὶ λέγει αὐτῷ ἐταῖρε πῶς 12
 εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου ὁ δὲ ἐφिमώθη. τότε εἶπεν ὁ βασι- 13*
 λεὺς τοῖς διακόνοις δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ
 ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
 μὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. τότε 14, 15
 πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσω-
 σιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν 16
 ἠρῳδιανῶν λέγοντες διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
 θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέ-
 πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. εἶπε οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ ἔξῃστιν δοῦναι 17
 κῆνσον καίσαρι ἢ οὐ. γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν 18
 τί με πειράζετε ὑποκριταί. ἐπιδειξάτέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου οἱ 19
 δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη 20
 καὶ ἡ ἐπιγραφή. λέγουσιν αὐτῷ καίσαρος τότε λέγει αὐτοῖς ἀπόδοτε 21
 οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες 22*
 ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπηλθον. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ- 23*
 θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν

v.5 οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηλθον ὡς^v ο^{τ.μ.κ} μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν ὡς^v ο^{τ.μ.κ} δὲ ἐπὶ^v εἰς^{τ.μ.κ} τὴν
 ἐμπορίαν αὐτοῦ. **v.7** καὶ^μ ἀκούσας^{τ.μ.κ} δε^{τ.κ} ὁ δε^v βασιλεὺς ἐκεῖνος^μ ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ
 στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. **v.9** πορεύεσθε
 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους εἴρητε^v εὕρητε^{τ.μ.κ} καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **v.10** καὶ
 ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους^v ὅσους^{τ.μ.κ} εὗρον πονηροὺς τε καὶ
 ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. **v.13** τότε εἶπεν^{τ.μ.κ} ὁ βασιλεὺς εἶπεν^v τοῖς διακόνοις
 δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐκβάλετε αὐτὸν^v εἰς τὸ σκότος τὸ
 ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **v.22** καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ
 ἀφέντες αὐτὸν ἀπηλθον^v ἀπηλθον^{τ.μ.κ}. **v.23** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι
 [οἱ]^μ οἱ^{τ.κ} λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν.

24* αὐτόν. λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς εἶπεν ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων
 τέκνα ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστή-
 25* σει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί καὶ ὁ
 πρῶτος γάμησας ἐτελεύτησεν καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα
 26 αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν
 27*, 28* ἑπτὰ. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
 29 τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύνα-
 30* μιν τοῦ θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται
 31 ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν. περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως
 32* τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος. ἐγὼ
 εἶμι ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ οὐκ ἔστιν ὁ
 33 θεὸς θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο
 34 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς
 35* σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν
 36 νομικὸς πειράζων αὐτόν καὶ λέγων. διδάσκαλε ποία ἐντολή μεγάλη ἐν
 37* τῷ νόμῳ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐν ὅλῃ
 38* τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη
 39 ἔστιν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν
 40* πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος
 41 καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπηρώτησεν
 42* αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς. λέγων τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ τίνος υἱὸς ἔστιν
 43* λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαβὶδ. λέγει αὐτοῖς πῶς οὖν δαβὶδ ἐν πνεύματι κύ-
 44* ριον αὐτόν καλεῖ λέγων. εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν
 45* μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. εἰ οὖν

v.24 λεγοντες διδασκαλε μωυσης^ν μωυσης^{τ.μ.κ} ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου. **v.25** ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας^ν γαμησας^{τ.μ.κ} ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου. **v.27** υστερον δε παντων απεθανεν και^{τ.μ.κ} η γυνη. **v.28** εν τη συν^{τ.μ.κ} αναστασει ουν^ν τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην. **v.30** εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται^ν εκγαμιζονται^{τ.μ.κ} αλλ ως αγγελοι του^{τ.μ.κ} θεου^{τ.μ.κ} εν τω^ν ουρανω εισιν. **v.32** εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν [ο]^ν ο^{τ.μ.κ} θεος^{τ.μ.κ} θεος νεκρων αλλα ζωντων. **v.35** και επιρωτησεν εις εξ αυτων [νομικος]^ν νομικος^{τ.μ.κ} πειραζων αυτον και^{τ.μ.κ} λεγων^{τ.μ.κ}. **v.37** ο δε ιησους^{τ.μ.κ} εφη^{μ.ν} ειπεν^{τ.κ} αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη^{τ.κ.ν} καρδια σου και εν ολη τη^{τ.κ.ν} ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου. **v.38** αυτη εστιν η^ν πρωτη^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} μεγαλη και^ν πρωτη^ν εντολη. **v.40** εν ταυταις ταϊς δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεμαται^ν και οι προφηται κρεμανται^{τ.μ.κ}. **v.42** λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ}. **v.43** λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} εν πνευματι κυριον^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} καλει αυτον^ν κυριον^ν λεγων. **v.44** ειπεν ο^{τ.μ.κ} κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω^ν υποποδιον^{τ.μ.κ} των ποδων σου. **v.45** ει ουν δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν.

δαβιδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν. καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο 46*
αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. λέγων 23. 2*
ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.
πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ 3*
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν 4*
γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς τῶν
ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτά. πάντα δὲ 5*
τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις πλατύνουσιν
δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων
αὐτῶν. φιλοῦσιν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτο- 6*
καθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς 7*
καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί ῥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε 8*
ῥαββί εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελ-
φοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἷς γὰρ ἐστὶν 9*
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί εἷς γὰρ 10*
ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστός. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διά- 11
κονος. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει 12
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί 13*
ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὑμεῖς
γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. οὐαὶ 14*

v.46 και ουδεις εδυνατο αυτω^{Τ.Μ.Κ} αποκριθηναι αυτω^Υ λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι. **23 v.2** λεγων επι της μωυσεως^Υ μωσεως^{Τ.Μ.Κ} καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι. **v.3** παντα ουν οσα εαν^{Μ.Υ} αν^{Τ.Κ} ειπωσιν υμιν ποιησατε^Υ και^Υ τηρειν^{Τ.Μ.Κ} τηρειτε και^{Τ.Μ.Κ} ποιειτε^{Τ.Μ.Κ} κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιοουσιν. **v.4** δεσμεουσιν δε^Υ γαρ^{Τ.Μ.Κ} φορτια βαρεια [και^Υ και^{Τ.Μ.Κ} δυσβαστακτα]^Υ δυσβαστακτα^{Τ.Μ.Κ} και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων αυτοι^Υ τω^{Τ.Μ.Κ} δε τω^Υ δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινήσαι αυτα. **v.5** παντα δε τα εργα αυτων ποιοουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν γαρ^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των^{Τ.Μ.Κ} ιματιων^{Τ.Μ.Κ} αυτων^{Τ.Μ.Κ}. **v.6** φιλουσιν δε^Υ τε^{Τ.Μ.Κ} την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριαις εν ταις συναγωγαῖς. **v.7** και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι^{Τ.Μ.Κ}. **v.8** υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο διδασκαλος^Υ καθηγητης^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} χριστος^{Τ.Μ.Κ} παντες δε υμεις αδελφοι εστε. **v.9** και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο^{Τ.Μ.Κ} πατηρ^{Τ.Μ.Κ} υμων ο πατηρ^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} ο^Υ τοις^{Τ.Μ.Κ} ουρανοῖς^Υ ουρανοῖς^{Τ.Μ.Κ}. **v.10** μηδε κληθητε καθηγηται οτι^Υ εις^{Τ.Μ.Κ} καθηγητης^Υ γαρ^{Τ.Μ.Κ} υμων εστιν εις^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} καθηγητης^{Τ.Μ.Κ} ο χριστος. **v.13** ~^{Κ.Μ}(23:14) ουαι δε^Υ υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν. **v.14** ~^{Κ.Μ}(23:13) ουαι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} υμιν^{Τ.Μ.Κ} γραμματεις^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} φαρισαιοι^{Τ.Μ.Κ} υποκριται^{Τ.Μ.Κ} οτι^{Τ.Μ.Κ} κατεσθιετε^{Τ.Μ.Κ} τας^{Τ.Μ.Κ} οικιας^{Τ.Μ.Κ} των^{Τ.Μ.Κ} χηρων^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} προφασει^{Τ.Μ.Κ} μακρα^{Τ.Μ.Κ} προσευχομενοι^{Τ.Μ.Κ} δια^{Τ.Μ.Κ} τουτο^{Τ.Μ.Κ} ληψεσθε^{Τ.Μ.Κ} περισσοτερον^{Τ.Μ.Κ} κριμα^{Τ.Μ.Κ}.

δέ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τοῦτο λήψεσθε πε-
 15 ρισσότερον κρίμα. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι
 16 περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον καὶ
 17 ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν
 18 ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν
 17* ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων
 18* ἐστὶν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν. καὶ ὅς ἐὰν ὁμόση ἐν
 19* τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ
 20* ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον
 21* τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον. ὁ οὖν ὁμοσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ
 22 καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. καὶ ὁ ὁμοσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ
 23* θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
 24 ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ
 25 ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν
 26 καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
 27 ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
 28* οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν
 29 τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ
 30 ἀκρασίας. φαρισαῖε τυφλὴ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου
 31 καὶ τῆς παροψίδος ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. οὐαὶ ὑμῖν
 32 γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονια-
 33 μένοις οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
 34 νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
 35 τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
 36 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τά-

v.17 μωροὶ καὶ τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων ἐστὶν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων^v ἀγιάζων^{T.M.K} τὸν χρυσόν.
v.18 καὶ ὅς ἐὰν^v ἐὰν^{T.M.K} ὁμοση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω
 αὐτοῦ ὀφείλει. **v.19** μωροὶ^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων
 τὸ δῶρον. **v.20** ὁ οὖν ὁμοσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πασὶν^v πασὶν^{T.M.K} τοῖς ἐπάνω
 αὐτοῦ. **v.21** καὶ ὁ ὁμοσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικησαντι^M κατοικούντι^{T.K.V} αὐτόν.
v.23 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἀνηθον καὶ
 τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸ^v τὸν^{T.M.K} ἔλεος^v ἔλεον^{T.M.K} καὶ
 τὴν πίστιν ταῦτα [δε]ῖ^v εἶδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. **v.25** οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
 ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ
 ἀδικίας^M ἀκρασίας^{T.K.V}. **v.26** φαρισαῖε τυφλὴ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ^{T.M.K}
 τῆς^{T.M.K} παροψίδος^{T.M.K} ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ^v αὐτῶν^{T.M.K} καθαρὸν. **v.28** οὕτως καὶ
 ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοὶ^{T.M.K} ἐστε μεστοὶ^v ὑποκρίσεως καὶ
 ἀνομίας.

φους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων. καὶ λέγετε 30*
 εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐ-
 τῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε 31
 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν 32
 πατέρων ὑμῶν. ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως 33
 τῆς γεέννης. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ 34*
 σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ
 ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
 εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ 35*
 τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου
 υἱοῦ βαραχίου ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ἱερουσαλήμ 36*, 37*
 ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-
 σταλμένους πρὸς αὐτήν ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου
 ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ
 ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ 38, 39
 μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 κυρίου.

καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσῆλθον οἱ 24*
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάσαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς 2*
 εἶπεν αὐτοῖς οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε
 λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῆσεται. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ 3*
 ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες εἶπε
 ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συν-
 τελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς βλέπετε μὴ 4

v.30 και λεγετε ει ημεθα^v ημεν^{T.μ.κ} εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεθα^v ημεν^{T.μ.κ} κοινωνοι^{T.μ.κ} αυτων κοινωνοι^v εν τω αιματι των προφητων. **v.34** δια τουτο ιδου εγω αποστέλλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις και^{T.μ.κ} εξ αυτων αποκτενετε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγώσετε εν ταις συναγωγαῖς υμων και διώξετε απο πολεως εις πολιν. **v.35** οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον^v εκχυννομενον^{T.μ.κ} επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαίου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξύ του ναου και του θυσιαστηριου. **v.36** αμην λεγω υμιν οτι^μ ηξει ταυτα^{T.κ.ν} παντα ταυτα^μ επι την γενεαν ταυτην. **v.37** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα^μ αποκτενουσα^{T.κ.ν} τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει^{T.μ.κ} ορνις επισυναγει^v τα νοσσια αυτης^v εαυτης^{T.μ.κ} υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε. **24 v.1** και εξελθων ο ιησους επορευετο^{T.μ.κ} απο του ιερου επορευετο^v και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου. **v.2** ο δε αποκριθεις^v ιησους^{T.μ.κ} ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα^{T.μ.κ} ταυτα παντα^v αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη^{T.κ} καταλυθησεται. **v.3** καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται και ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και της^{T.μ.κ} συντελειας του αιωνος.

5 τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες
6* ἐγὼ εἶμι ὁ χριστός καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων ὁράτε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ πάντα γενέ-
7* σθαι ἀλλ' οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ
8, 9 τόπους. πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς
θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
10 ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλή-
11 λους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
12 φῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι
13 τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
14 οὗτος σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἦξει τὸ
15* τέλος. ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ δανιήλ
16* τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. τότε οἱ ἐν τῇ
17* ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω
18* ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω
19 ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζού-
20* σαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
21 ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ ἐν σαββάτῳ. ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ
22 γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ
23 ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπη
24 ἰδοὺ ὦδε ὁ χριστός ἢ ὦδε μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχρι-
στοὶ καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε
25, 26 πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ἐὰν
οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶν μὴ ἐξέλθητε ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμεί-
27* οῖς μὴ πιστεύσητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
28* που. ὅπου γὰρ ἐὰν ᾦ τὸ πῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. εὐθέως δὲ

v.6 μελλήσετε δε ἀκουειν πολεμους καὶ ἀκοας πολεμων ορατε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ παντα^{T.M.K} γενεσθαι ἀλλ οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος. **v.7** ἐγερθησεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} σεισμοὶ κατὰ τοπους. **v.15** ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ δανιήλ τοῦ προφήτου ἐστὸς^{K.M} ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. **v.16** τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς^V ἐπὶ^{T.M.K} τὰ ὄρη. **v.17** ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω^V καταβαινέτω^{T.M.K} ἀραι τὰ^{M.V} τῶν^{T.K} οἰκίας αὐτοῦ. **v.18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἀραι τὸ^V τὰ^{T.M.K} ἱματιῶν^V ἱματια^{T.M.K} αὐτοῦ. **v.20** προσεύχεσθε δε ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ ἐν^{T.K} σαββάτῳ. **v.27** ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται [καὶ]^M καὶ^{T.K} ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ 30* σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ ἀποστελεῖ 31* τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυναξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν ὅταν ἤδη 32 ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα γινώσκετε ὅτι 33* ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη 34* ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ 35* δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς 36* ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ 37* υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ 38* κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἤλθεν 39* ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν ἅπαντας οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ 40* ὁ εἷς ἀφίεται. δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλωνι μία παραλαμβάνεται καὶ 41* μία ἀφίεται. γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν 42*

v.28 ὅπου γὰρ ^{τ.μ.κ} εἰαν ἡ το πτωμα ἐκεἰ συναχθησονται οἱ αετοἱ. **v.30** καὶ τότε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου ἐν τῷ ^{τ.μ.κ} ουρανω καὶ τότε κοψονται πασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **v.31** καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς ^{τ.μ.κ} μεγάλης καὶ ἐπισυναξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνεμῶν ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως [τῶν]^υ ἀκρῶν αὐτῶν. **v.33** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα ^{τ.κ.υ} ταῦτα πάντα^μ γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. **v.34** ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. **v.35** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται^υ παρελευσονται^{τ.μ.κ} οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. **v.36** περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ^{τ.κ} ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν οὐδε^υ ὁ υἱὸς^υ εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου^{τ.μ.κ} μόνος. **v.37** ὥσπερ γὰρ^υ δε^{τ.μ.κ} αἱ ἡμέραι του νωε οὕτως εσται καὶ ^{τ.μ.κ} ἡ παρουσία του υιου του ανθρωπου. **v.38** ὥς^υ ὥσπερ^{τ.μ.κ} γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκεῖναις]^υ ταῖς προ του κατακλυσμου τρωγοντες καὶ πινοντες γαμουντες καὶ γαμιζοντες^υ ἐγκαμιζοντες^{τ.μ.κ} ἄχρι ἡς ἡμέρας εἰσηλθεν νωε εἰς τὴν κιβωτόν. **v.39** καὶ οὐκ ἐγνωσαν ἕως ἤλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν ἅπαντας οὕτως εσται [καὶ]^υ καὶ ^{τ.μ.κ} ἡ παρουσία του υιου του ανθρωπου. **v.40** τότε δυο εσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ ^{τ.μ.κ} εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ^{τ.μ.κ} εἷς ἀφίεται. **v.41** δυο ἀληθουςαι ἐν τῷ μύλω^υ μύλωνι^{τ.μ.κ} μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. **v.42** γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ἡμέρα^υ ὥρα^{τ.μ.κ} ὁ κυριος ὑμῶν ἐρχεται.

43* ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῆ
 ὁ κλέπτῃς ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι τὴν
 44* οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δο-
 45* κεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ
 φρόνιμος ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ
 46* διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ. μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν
 47 ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
 48* πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
 49* δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριος μου ἐλθεῖν. καὶ
 ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόν-
 50 των. ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν
 51 ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει. καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
 ὑποκριτῶν θήσει ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

25* τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις αἵτινες
 λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.
 2*, 3* πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μω-
 ραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.
 4* αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπά-
 5 δων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταζαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευ-
 6* δον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐξέρχε-
 7* σθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι
 8* καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶ-
 πον δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.
 9* ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ

v.43 ἐκεῖνο δε γινώσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτῃς ερχεται εγρηγορησεν
 αν και ουκ αν ειασεν διορυχθηναι^v διορυγηναι^{T.M.K} την οικιαν αυτου. **v.44** δια τουτο και υμεις
 γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα^{T.M.K} ου δοκειτε ωρα^v ο υιος του ανθρωπου ερχεται. **v.45** τις αρα εστιν
 ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου^{T.M.K} επι της οικειτας^v θεραπειας^{T.M.K}
 αυτου του δουναι^v διδοναι^{T.M.K} αυτοις την τροφην εν καιρω. **v.46** μακαριος ο δουλος εκεινος
 ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα^{T.M.K} ουτως ποιουντα^v. **v.48** εαν δε ειπη ο κακος
 δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει μου^v ο κυριος μου^{T.M.K} ελθειν^{T.M.K}. **v.49** και αρξηται
 τυπτειν τους συνδουλους αυτου^v εσθιη^v εσθιειν^{T.M.K} δε και πινη^v πινειν^{T.M.K} μετα των μεθυοντων.
25 **v.1** τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενους αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας
 εαυτων^v αυτων^{T.M.K} εξηλθον εις υπαντησιν^v απαντησιν^{T.M.K} του νυμφιου. **v.2** πεντε δε ησαν^{T.M.K}
 εξ αυτων ησαν^v φρονιμοι^{T.M.K} και^{T.M.K} αι^{T.M.K} πεντε^{T.M.K} μωραι και^v πεντε^v φρονιμοι^v. **v.3** αι^v
 γαρ^v αιτινες^{T.M.K} μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων^{M.V} εαυτων^{T.K} ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον.
v.4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων^{T.M.K} μετα των λαμπαδων εαυτων^v αυτων^{T.M.K}.
v.6 μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται^{T.M.K} εξερχεσθε εις απαντησιν [αυτου]^v
 αυτου^{T.M.K}. **v.7** τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενου εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων^v
 αυτων^{T.M.K}. **v.8** αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν^v ειπον^{T.M.K} δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι
 λαμπαδες ημων σβεννυνται.

ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
 ταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι 10
 εἰσῆλθον μετ’ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ 11
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι κύριε κύριε ἀνοιξὸν ἡμῖν. ὁ 12
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν 13*
 ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἔρχεται. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δού- 14
 λους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν 15
 πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο ᾧ δὲ ἓν ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπε-
 δήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο 16*
 ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο 17*
 ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν 18*
 τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον 19*
 πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ’ αὐτῶν λό-
 γον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε 20*
 τάλαντα λέγων κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα πέντε τά-
 λαντα ἐκέρδησα ἐπ’ αὐτοῖς. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὖ δοῦλε 21*
 ἀγαθὲ καὶ πιστέ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε
 εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα 22*
 λαβὼν εἶπεν κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
 ἐκέρδησα ἐπ’ αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ 23
 πιστέ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χα-
 ρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν 24
 κύριε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὄπου οὐκ ἔσπειρας
 καὶ συνάγων ὄθεν οὐ διεσκόρπισας. καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ 25
 τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ 26
 εἶπεν αὐτῷ πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ ἦδεις ὅτι θερίζω ὄπου οὐκ ἔσπειρα

v.9 ἀπεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ου^v μη^v ουκ^{T.μ.κ} αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε
 δε^{T.μ.κ} μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις. **v.13** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε
 την ημεραν ουδε την ωραν εν^{T.μ.κ} η^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} υιος^{T.μ.κ} του^{T.μ.κ} ανθρωπου^{T.μ.κ} ερχεται^{T.μ.κ}.
v.16 πορευθεις δε^{T.μ.κ} ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο^v ειργασατο^{T.μ.κ} εν αυτοις και εκερδησεν^v
 εποιησεν^{T.μ.κ} αλλα πεντε ταλαντα^{T.μ.κ}. **v.17** ωσαυτως και^{T.μ.κ} ο τα δυο εκερδησεν και^{T.μ.κ}
 αυτος^{T.μ.κ} αλλα δυο. **v.18** ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν γην^v εν^{T.μ.κ} τη^{T.μ.κ} γη^{T.μ.κ} και
 εκρυψεν^v απεκρυψεν^{T.μ.κ} το αργυριον του κυριου αυτου. **v.19** μετα δε χρονον^{T.μ.κ} πολυν χρονον^v
 ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον^v μετ αυτων λογον^{T.μ.κ}. **v.20** και προσελθων
 ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας
 ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επι^{T.μ.κ} αυτοις^{T.μ.κ}. **v.21** εφη δε^{T.μ.κ} αυτω ο κυριος αυτου ευ
 δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου
 σου. **v.22** προσελθων [δε]^v δε^{T.μ.κ} και ο τα δυο ταλαντα λαβων^{T.μ.κ} ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι
 παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επι^{T.μ.κ} αυτοις^{T.μ.κ}.

27* καὶ συνάγω ὄθεν οὐ διεσκορπίσα. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριον μου
 28 τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἄν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε
 29* οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ
 ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ
 30* ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ
 σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
 31* ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
 32* ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. καὶ συναχθή-
 σεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων
 33 ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. καὶ στήσει τὰ
 34 μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἔρεῖ ὁ
 βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου
 κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κό-
 35 σμου. ἐπίνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με
 36* ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με ἡσθένησα
 37 καὶ ἐπεσκεψασθέ με ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. τότε ἀπο-
 κριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες κύριε πότε σε εἶδομεν πεινῶντα
 38 καὶ ἐθρέψαμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν. πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ
 39* συνηγάγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν. πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ
 40 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρεῖ
 αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
 41* τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἔρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων πορευέ-
 σθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
 42 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπίνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι
 43 φαγεῖν ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ
 με γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπε-
 44* σκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες κύριε πότε

v.27 εδει ουν^{Τ.Μ.Κ} σε ουν^ν βαλειν τα^ν το^{Τ.Μ.Κ} αργυρια^ν αργυριον^{Τ.Μ.Κ} μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω. **v.29** τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} του δε^ν μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου. **v.30** και τον αχρειον δουλον εκβαλετε^{Μ.ν} εκβαλλετε^{Τ.Κ} εις το σκοτος το εξωτερο εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. **v.31** οταν δε ελθῃ ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι^{Τ.Μ.Κ} αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου. **v.32** και συναχθησονται^ν συναχθησεται^{Τ.Μ.Κ} εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορισει^ν αφοριει^{Τ.Μ.Κ} αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων. **v.36** γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθατε^ν ηλθατε^{Τ.Μ.Κ} προς με. **v.39** ποτε δε σε ειδομεν ασθενοντα^ν ασθενη^{Τ.Μ.Κ} η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε. **v.41** τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου [οι]^ν οι^{Τ.Μ.Κ} κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου. **v.44** τοτε αποκριθησονται αυτω^{Τ.Κ} και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωτα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι.

σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι. τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων ἀμὴν 45 λέγω ὑμῖν ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι 46 εἰς ζωὴν αἰώνιον.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους εἶπεν **26** τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται καὶ 2 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τότε συνή- 3* χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊάφα. καὶ συνεβουλεύσαντο 4* ἵνα τὸν ἰησοῦν κρατήσωσιν δόλω καὶ ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ 5 ἑορτῇ ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. τοῦ δὲ ἰησοῦ γενομένου ἐν 6 βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ. προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβα- 7* στρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες εἰς 8* τί ἡ ἀπώλεια αὕτη. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ 9* δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τί κόπους παρέχετε 10* τῇ γυναικὶ ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. πάντοτε γὰρ τοὺς πτω- 11 χοὺς ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη 12 τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κό- 13 σμῳ λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. τότε 14 πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. εἶπεν τί θέλετέ μοι δοῦναι κάγῳ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν οἱ 15 δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν 16 ἵνα αὐτόν παραδῷ. τῇ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ 17* τῷ ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα. ὁ δὲ εἶπεν ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ ὁ δι- 18 δάσκαλος λέγει ὁ καιρὸς μου ἐγγὺς ἐστὶν πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰη- 19

26 v.3 τότε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} οι^{Τ.Μ.Κ} πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα. **v.4** και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν κρατησωσιν^{Τ.Κ} δολω κρατησωσιν^{Μ.Υ} και αποκτεινωσιν. **v.7** προσηλθεν αυτω γυνη εχουσα^Υ αλαβαστρον μυρου εχουσα^{Τ.Μ.Κ} βαρυτιμου και κατεχεεν επι της^Υ την^{Τ.Μ.Κ} κεφαλης^Υ κεφαλην^{Τ.Μ.Κ} αυτου ανακειμενου. **v.8** ιδοντες δε οι μαθηται αυτου^{Τ.Μ.Κ} ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη. **v.9** εδυνατο^Υ ηδυνατο^{Τ.Μ.Κ} γαρ τουτο το^{Τ.Μ.Κ} μυρον^{Τ.Μ.Κ} πραθηναι πολλου και δοθηναι [τοις]^Μ πτωχοις. **v.10** γνοους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ηργασατο^Υ ειργασατο^{Τ.Μ.Κ} εις εμε. **v.17** τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω^{Τ.Μ.Κ} που θελεις ετοιμασωμεν^Μ ετοιμασωμεν^{Τ.Κ.Υ} σοι φαγειν το πασχα.

20 σοῦς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν
 21 δώδεκα. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
 22* παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος
 23* αὐτῶν μήτι ἐγὼ εἶμι κύριε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ἐμβάψας μετ’ ἐμοῦ
 24 ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ
 25 ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν
 26* μήτι ἐγὼ εἶμι ῥαββὶ λέγει αὐτῷ σὺ εἶπας. ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ
 ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ
 27* εἶπεν λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον
 28* καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων πῖετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. τοῦτο
 γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνό-
 29* μενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ’ ἄρτι ἐκ
 τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ
 30 πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ὑμνήσαντες
 31* ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάντες ὑμεῖς
 σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ γέγραπται γάρ πατάξω τὸν
 32 ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. μετὰ δὲ τὸ
 33* ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ οὐδέποτε σκαν-
 34 δαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοὶ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
 35* πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κἂν
 δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
 36* μαθηταὶ εἶπον. τότε ἔρχεται μετ’ αὐτῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον

v.22 καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ εἰς ἕκαστος αὐτῶν^{Τ.Μ.Κ} μήτι ἐγὼ εἶμι κύριε.
v.23 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ἐμβάψας μετ’ ἐμοῦ τὴν^{Τ.Μ.Κ} χεῖρα^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν^{Τ.Μ.Κ} χεῖρα^{Τ.Μ.Κ} οὐ-
 τος με παραδώσει. **v.26** ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν^{Τ.Μ.Κ} ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας^Μ
 εὐλογήσας^{Τ.Κ.Υ} ἔκλασεν καὶ δούς^Υ ἐδίδου^{Τ.Μ.Κ} τοῖς μαθηταῖς καὶ^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν λάβετε φάγετε τοῦτο
 ἐστιν τὸ σῶμα μου. **v.27** καὶ λαβὼν τὸ^{Τ.Μ.Κ} ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων πῖετε ἐξ
 αὐτοῦ πάντες. **v.28** τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμα μου τὸ^{Τ.Μ.Κ} τῆς καινῆς^{Τ.Μ.Κ} διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν
 ἐκχυνόμενον^Υ ἐκχυνόμενον^{Τ.Μ.Κ} εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. **v.29** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι^{Τ.Μ.Κ} οὐ μὴ πῖω ἀπ’
 ἀρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος^Υ γεννήματος^{Τ.Μ.Κ} τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ
 πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου. **v.31** τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάντες ὑμεῖς σκαν-
 δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ γέγραπται γάρ πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται^Υ
 διασκορπισθήσεται^{Τ.Μ.Κ} τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. **v.33** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ εἰ καὶ^{Τ.Κ}
 πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ [δε]^Μ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. **v.35** λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος
 κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι^Μ ἀπαρνήσομαι^{Τ.Κ.Υ} ὁμοίως δὲ^Μ καὶ πάντες οἱ
 μαθηταὶ εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ}. **v.36** τότε ἔρχεται μετ’ αὐτῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον γεθημανί^Υ
 γεθημανί^{Τ.Μ.Κ} καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς καθίσατε αὐτοῦ ἕως [οἱ]^Υ οὐ^{Τ.Μ.Κ} ἀπελθὼν προσευξώμαι^{Τ.Μ.Κ}
 ἐκεῖ προσευξώμαι^Υ.

γεθημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζε- 37
βεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς περίλυπός 38*
ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ 39*
λέγων πάτερ μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ 40
εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ πέτρῳ οὕτως οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ 41
εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων πάτερ μου εἰ οὐ δύνα- 42*
ται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ γενηθῆτω
τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν 43*
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν 44*
προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς 45*
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε
ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. καὶ 46, 47
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυ-
τέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων 48
ὄν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστὶν κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν 49
τῷ ἰησοῦ εἶπεν χαῖρε ῥαββὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν 50*
αὐτῷ ἐταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν
ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν 51
χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-
χιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀπόστρεψόν 52*

v.38 τότε λέγει αὐτοῖς ο^{μη} ἰησοῦς^{μη} περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγο-
ρεῖτε μετ' ἐμοῦ. **v.39** καὶ προσελθὼν^{μη} προελθὼν^{τ.κ.ν} μικρὸν ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευ-
χομενος καὶ λέγων πάτερ μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθεῖτω^ν παρελθεῖτω^{τ.μη.κ} ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. **v.42** πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων πάτερ μου εἰ
οὐ δύναται τοῦτο τὸ^{τ.μη.κ} ποτήριον^{τ.μη.κ} παρελθεῖν ἀπ'^{τ.μη.κ} ἐμοῦ^{τ.μη.κ} ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ γενηθῆτω τὸ
θέλημά σου. **v.43** καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει^{τ.μη.κ} αὐτοὺς^{τ.μη.κ} πάλιν εὐρεν^ν αὐτοὺς^ν καθεύδοντας ἦσαν
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. **v.44** καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν^{τ.μη.κ} πάλιν ἀπελθὼν^ν προ-
σηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν^ν. **v.45** τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{τ.μη.κ}
καὶ λέγει αὐτοῖς καθεύδετε [το]^ν τὸ^{τ.μη.κ} λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **v.50** ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἐταῖρε ἐφ' ᾧ^ν ὠ^{τ.μη.κ}
πάρει τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **v.52** τότε λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀπόστρεψόν σου^{τ.μη.κ} τὴν μάχαιρά σου^ν εἰς τὸν τοῖπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ^ν μάχαιρα^{τ.μη.κ} ἀποθάνονται^{μη} ἀπολούνται^{τ.κ.ν}.

σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν
 53* ἐν μαχαίρα ἀπολοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι
 τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγ-
 54, 55* γέλων. πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι. ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λησιτὴν ἐξήλθετε μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν
 56 διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα
 πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες
 57 αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν
 58 τὸν ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ
 δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως
 59* καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρ-
 60* τυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν. καὶ οὐχ εὐρον καὶ
 πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὐρον ὑστερον δὲ προσελ-
 61 θόντες δύο ψευδομάρτυρες. εἶπον οὗτος ἔφη δύναμαι καταλύσαι τὸν
 62 ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς
 ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ οὐδὲν ἀποκρίνη τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν.
 63* ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ ἐξορκίζω σε
 κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 64 θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς σὺ εἶπας πλήν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον
 65* ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησεν τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων ἴδε νῦν
 66* ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες
 67* εἶπον ἔνοχος θανάτου ἐστίν. τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ

v.53 ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι^{Τ.Μ.Κ} παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι^Υ πλείους^{Τ.Μ.Κ} πλείων^Υ ἢ^{Τ.Μ.Κ} δώδεκα λεγιῶνας^Υ λεγεῶνας^{Τ.Μ.Κ} ἀγγέλων. **v.55** ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λησιτὴν ἐξήλθατε^Υ ἐξήλθετε^{Τ.Μ.Κ} μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς^{Τ.Μ.Κ} ὑμᾶς^{Τ.Μ.Κ} ἐκαθεζόμεν^{Τ.Μ.Κ} διδάσκων^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν^Υ διδάσκων^Υ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. **v.59** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ^{Τ.Μ.Κ} πρεσβύτεροι^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὅπως αὐτόν^{Τ.Κ.Υ} θανατώσωσιν αὐτόν^Μ. **v.60** καὶ οὐχ εὐρον καὶ^{Τ.Μ.Κ} πολλῶν ψευδομαρτύρων^{Τ.Μ.Κ} προσελθόντων ψευδομαρτύρων^Υ οὐχ^{Τ.Μ.Κ} εὐρον^{Τ.Μ.Κ} ^{Τ.Μ.Κ} 26:61 ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ^Υ 26:61 ψευδομάρτυρες^{Τ.Μ.Κ} εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ} οὗτος εἶπε δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσαι αὐτόν^{Τ.Μ.Κ}. **v.63** ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα καὶ ἀποκριθεὶς^{Τ.Μ.Κ} ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **v.65** τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι^{Τ.Μ.Κ} ἐβλασφήμησεν τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ}. **v.66** τί ὑμῖν δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ} ἔνοχος θανάτου ἐστίν. **v.67** τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολούθησαν αὐτόν οἱ δὲ ἐραπίσαν^Υ ἐραπίσαν^{Τ.Μ.Κ}.

έκολάφισαν αὐτόν οἱ δὲ ἐρράπισαν. λέγοντες προφήτευσον ἡμῖν χριστέ 68
 τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλ- 69*
 θεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου.
 ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα 70*, 71*
 δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ καὶ οὗτος
 ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ 72*
 οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ 73
 πέτρῳ ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.
 τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον 74*
 καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ 75*
 ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με καὶ
 ἐξελθῶν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

πρωῖας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ 27
 πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ 2*
 δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν ποντίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγε-
 μόνι. τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς 3*
 ἀπέστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
 ροις. λέγων ἡμάρτον παραδούς αἷμα ἀθῶν οἱ δὲ εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς 4*
 σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελθὼν 5*
 ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον οὐκ ἔξεστιν βα- 6*
 λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. συμβούλιον δὲ 7
 λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξέ-
 νοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. τότε 8, 9
 ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος καὶ ἔλαβον τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὄν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
 ἰσραήλ. καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξεν 10

v.69 ο δε πετρος εξω^{τ.μ.κ} εκαθητο εξω^ν εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου. **v.70** ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων^μ παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις. **v.71** εξελθοντα δε αυτον^{τ.μ.κ} εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις^μ τοις^{τ.κ.ν} εκει και^{τ.μ.κ} ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου. **v.72** και παλιν ηρνησατο μετα^ν μεθ^{τ.μ.κ} ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον. **v.74** τοτε ηρξατο καταθεματιζειν^{μ.ν} καταναθεματιζειν^{τ.κ} και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν. **v.75** και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του^{τ.μ.κ} ιησου ειρηκοτος αυτω^{τ.μ.κ} οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως. **27 v.2** και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον^{τ.μ.κ} ποντιω^{τ.μ.κ} πιλατω τω ηγεμονι. **v.3** τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις εστρεψεν^ν απεστρεψεν^{τ.μ.κ} τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις^{τ.μ.κ} πρεσβυτεροις. **v.4** λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} τι προς ημας συ οψη^ν οψει^{τ.μ.κ}. **v.5** και ριψας τα αργυρια εις^ν εν^{τ.μ.κ} τον^ν τω^{τ.μ.κ} ναον^ν ναω^{τ.μ.κ} ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο. **v.6** οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν.

11* μοι κύριος. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη
12* αὐτῷ σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
13 καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος οὐκ
14 ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐ-
15 δὲ ἐν ῥῆμα ὥστε θαυμάζουν τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ
16* ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον
17* ἐπίσημον λεγόμενον βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ πιλάτος τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν βαραββᾶν ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
18, 19 χριστόν. ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα
μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολλά γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
20 δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα
21* αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν τὸν δὲ ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν οἱ δὲ εἶπον
22* βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος τί οὖν ποιήσω ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
23* χριστόν λέγουσιν αὐτῷ πάντες σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη τί γὰρ
24* κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ
ὁ πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ
ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ
25 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
26 εἶπεν τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν τὸν δὲ ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυ-
27 ρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν ἰησοῦν εἰς
28* τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν σπειραν. καὶ ἐκδύσαντες
29* αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ

v.11 ο δε ιησους εσταθη^v εστη^{T.M.K} εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων
συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω^{T.M.K} συ λεγεις. **v.12** και εν τω κατηγορεισθαι
αυτον υπο των αρχιερων και των^{T.M.K} πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο. **v.16** ειχον δε τοτε δεσμιον
επισημον λεγομενον [ιησουν]^v βαραββαν. **v.17** συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα
θελετε απολυσω υμιν [ιησουν^v τον]^v βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον. **v.21** αποκριθεις δε
ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπαν^v τον^v ειπον^{T.M.K} βαραββαν.
v.22 λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω^{T.M.K} παντες
σταυρωθητω. **v.23** ο δε ηγεμων^{T.M.K} εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες
σταυρωθητω. **v.24** ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γίνεται λαβων υδωρ
απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του^{T.M.K} δικαιου^{T.M.K}
τουτου υμεις οψεσθε. **v.28** και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν^{T.M.K} αυτω^{T.M.K} χλαμυδα κοκκι-
νην περιεθηκαν^v αυτω^v. **v.29** και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της^v την^{T.M.K}
κεφαλης^v κεφαλην^{T.M.K} αυτου και καλαμον εν^v επι^{T.M.K} τη^v την^{T.M.K} δεξια^v δεξια^{T.M.K} αυτου και
γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζαν^v ενεπαιζον^{T.M.K} αυτω λεγοντες χαιρε βασιλευ^v ο^{T.M.K}
βασιλευς^{T.M.K} των ιουδαιων.

ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
 αὐτοῦ καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες
 χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν 30
 κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ 31
 ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυ- 32
 ρηναῖον ὀνόματι σίμωνα τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
 καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ ὃς ἐστὶν λεγόμενος κρανίου 33*
 τόπος. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευσάμενος 34*
 οὐκ ἤθελεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 35*
 βάλλοντες κλῆρον ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου διεμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.
 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς 36, 37
 αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν
 ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί εἰς ἕκ δεξιῶν καὶ εἰς 38
 ἕξ εὐωνύμων. οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες 39
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ λέγοντες ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν 40*
 ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
 σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων 41*
 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον. ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι εἰ 42*
 βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστὶν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν
 αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεὸν ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν εἰ θέλει αὐτὸν εἶπεν 43*
 γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ 44*
 ὠνείδιζον αὐτῷ. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 45*
 ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ 46*
 μεγάλη λέγων ἠλι ἠλι λαμὰ σαβαχθανι τουτὶ' ἔστιν θεέ μου θεέ μου ἵνατί

v.33 καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθα ὁ^{μ.ν} ὡς^{τ.κ} ἐστὶν λεγόμενος^{τ.μ.κ} κρανίου τοπος λεγόμενος^ν. **v.34** ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον^ν ὄξος^{τ.μ.κ} μετὰ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευσάμενος οὐκ ἠθελῆσεν^ν ἠθελεν^{τ.μ.κ} πιεῖν. **v.35** σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλλόντες κλῆρον ἵνα^{τ.κ} πληρωθῇ^{τ.κ} τὸ^{τ.κ} ρῆθὲν^{τ.κ} ὑπὸ^{τ.κ} τοῦ^{τ.κ} προφήτου^{τ.κ} διεμερίσαντο^{τ.κ} τὰ^{τ.κ} ἱμάτια^{τ.κ} μου^{τ.κ} ἑαυτοῖς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ἐπὶ^{τ.κ} τὸν^{τ.κ} ἱματισμὸν^{τ.κ} μου^{τ.κ} ἔβαλον^{τ.κ} κλῆρον^{τ.κ}. **v.40** καὶ λέγοντες ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ [καὶ]^ν κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. **v.41** ὁμοίως δὲ^{τ.μ.κ} καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ^μ φαρισαίων^μ ἔλεγον. **v.42** ἀλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι εἰ^{τ.μ.κ} βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστὶν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπὶ^{μ.ν} αὐτὸν^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ}. **v.43** πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεὸν ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν^{τ.μ.κ} εἰ θέλει αὐτὸν εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. **v.44** τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες σὺν^ν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν^{μ.ν} αὐτῷ^{τ.κ}. **v.45** ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης^{μ.ν} ἐνάτης^{τ.κ}. **v.46** περὶ δὲ τὴν ἐνάτην^{μ.ν} ἐνάτην^{τ.κ} ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων ἠλι ἠλι λαμὰ^μ σαβαχθανι τουτὶ' ἔστιν θεέ μου θεέ μου ἵνα^μ τι^μ ἵνατι^{τ.κ.ν} με ἐγκατελίπες.

47* με ἐγκατέλιπες. τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι ἠλίαν
 48 φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλή-
 49 σας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον
 50 ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας σώσων αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν κράζας
 51* φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
 ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι
 52* ἐσχίσθησαν. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κε-
 53 κοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
 54 ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ἰησοῦν ἰδόντες τὸν
 σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ
 55 υἱὸς ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι
 αἰτίνας ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ.
 56* ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ ἰωσή μητῆρ
 57* καὶ ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου. ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος
 πλούσιος ἀπὸ ἀριμαθαίας τούνομα ἰωσήφ ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ
 58* ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ τότε ὁ
 59* πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ
 60 ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
 μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 61* θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπήλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ
 62 ἄλλη μαριά καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶν
 μετὰ τὴν παρασκευὴν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
 63 πιλάτον. λέγοντες κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν
 64* μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον
 ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψω-
 σιν αὐτόν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
 65* πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ πιλάτος ἔχετε κουστωδῖαν

v.47 τινες δε των εκει εσηκοτων^v εστωτων^{T.M.K} ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος. **v.51** και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη απ^v εις^{T.M.K} δυο^{T.M.K} απο^{T.M.K} ανωθεν εως κατω εις^v δυο^v και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν. **v.52** και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν^v ηγερθη^{T.M.K}. **v.56** εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ^v ιωση^{T.M.K} μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου. **v.57** οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη^v εμαθητευσεν^{T.M.K} τω ιησου. **v.58** ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το^{T.M.K} σωμα^{T.M.K}. **v.59** και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν]^v σινδονι καθαρο. **v.61** ην δε εκει μαριαμ^v μαρια^{T.M.K} η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου. **v.64** κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος^{T.M.K} κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη εσχατη πλανη χειρων της πρωτης.

ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν 66
τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ὁπὲ δὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων ἦλθεν μαρία ἡ 28*
μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαριὰ θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμός 2*
ἐγένετο μέγας ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπε-
κύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ 3*
ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. ἀπὸ 4*
δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξίν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς οἶδα 5
γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. οὐκ ἔστιν ὧδε ἠγέρθη γὰρ 6*
καθὼς εἶπεν δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. καὶ ταχὺ 7
πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς 8*
μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐπορεύοντο 9*
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὁ ἰησοῦς ἀπήνητησεν αὐταῖς
λέγων χαίρετε αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς μὴ φοβεῖσθε ὑπάγετε 10*
ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν κάκει
με ὄψονται. πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες 11
εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. καὶ συ- 12
ναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ
ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις. λέγοντες εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς 13
ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ 14*
τοῦ ἡγεμόνος ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν καὶ διεφημίσθη ὁ 15*

v.65 εφη δε^{Τ.μτ.κ} αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε. **28 v.1** οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαριαμ^ν μαρια^{Τ.μτ.κ} η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον. **v.2** και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και^ν προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο^{Τ.μτ.κ} της^{Τ.μτ.κ} θυρας^{Τ.μτ.κ} και εκαθητο επανω αυτου. **v.3** ην δε η ειδεα^ν ιδεα^{Τ.μτ.κ} αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως^ν ωσει^{Τ.μτ.κ} χιων. **v.4** απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενηθησαν^ν εγενοντο^{Τ.μτ.κ} ως^ν ωσει^{Τ.μτ.κ} νεκροι. **v.6** ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο^{Τ.μτ.κ} κυριος^{Τ.μτ.κ}. **v.8** και απελθουσαι^ν εξελθουσαι^{Τ.μτ.κ} ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου. **v.9** ως^{Τ.μτ.κ} δε^{Τ.μτ.κ} επορευοντο^{Τ.μτ.κ} απαγγελαι^{Τ.μτ.κ} τοις^{Τ.μτ.κ} μαθηταις^{Τ.μτ.κ} αυτου^{Τ.μτ.κ} και ιδου ο^{Τ.κ} ιησους υπηνητησεν^ν απηνητησεν^{Τ.μτ.κ} αυταις λεγων χαριετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω. **v.10** τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγελαιτε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και^{μτ} εκει^{μτ} κακει^{Τ.κ.ν} με οψονται. **v.14** και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν [αυτον]^ν αυτον^{Τ.μτ.κ} και υμας αμεριμνους ποιησομεν.

- 16 λόγος οὗτος παρά ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς.
- 17*, 18* καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
- 19* καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
- 20* διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμήν.

v.15 οἱ δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον [ημερας]ᵛ. **v.17** και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω^{τ.μ.κ} οἱ δε εδιστασαν. **v.18** και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της]ᵛ γης. **v.19** πορευθεντες συν^{τ.κ.ν} μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. **v.20** διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην^{τ.μ.κ}.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ὡς γέγραπται **1***, **2***
ἐν τοῖς προφήταις ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. φωνὴ βοῶντος ἐν **3**
τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐ-
τοῦ. ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα **4***
μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ **5***
ἰουδαία χώρα καὶ οἱ ἱεροσολυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἦν δὲ ἰωάν- **6***
νης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν
αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσεν λέγων ἔρ- **7**
χεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου οὐ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι **8***
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς **9***
ἡμέραις ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρέτ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδεν **10***
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα- **11***
πητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα. καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν **12**
ἐρήμον. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμε- **13***
νος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν

1 **v.1** αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου [υιου^ν θεου]^ν υιου^ν του^ν θεου^ν.
v.2 καθως^ν ως^ν γεγραπται εν τω^ν ησαια^ν τω^ν προφητη^ν τοις^ν προφηταις^ν ιδου εγω^ν αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου. **v.4** εγενετο ιωαννης [ο]^ν βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεισιν αμαρτιων. **v.5** και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται παντες^ν και εβαπτιζοντο υπ^ν αυτου^ν παντες^ν εν τω ιορδανη ποταμω υπ^ν αυτου^ν εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων. **v.6** και^ν ην δε^ν ο^ν ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον. **v.8** εγω μεν^ν εβαπτισα υμας εν^ν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω. **v.9** και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρεθ^κ ναζαρετ^ν της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο^ν ιωαννου^ν εις τον ιορδανη υπο^ν ιωαννου^ν. **v.10** και ευθυς^ν ευθεως^ν αναβαινων εκ^ν απο^ν του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως^ν ωσει^ν περιστερην καταβαινον εις^ν επ^ν αυτον. **v.11** και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι^ν ω^ν ευδοκησα. **v.13** και ην εκει^ν εν τη ερημω τεσσαρακοντα^ν ημερας τεσσαρακοντα^ν πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω.

14* αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν ἰωάννην ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν
 15 γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ λέγων
 ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετανοεῖτε
 16* καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
 γαλιλαίας εἶδεν σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμ-
 17 φίβλητρον ἐν τῇ θαλάσῃ ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 18* δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐ-
 19* θέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβάς ἐκεῖθεν
 ὀλίγον εἶδεν ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 20* καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
 αὐτούς καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν
 21* μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται εἰς καπερναοὺμ
 22 καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν. καὶ
 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξου-
 23* σίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν
 24* ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραγεν. λέγων ἕα τί ἡμῖν καὶ
 σοὶ ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ
 25 θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ
 26* αὐτοῦ. καὶ σπαράζαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράζαν φω-
 27* νῇ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν παντὲς ὥστε συζητεῖν
 πρὸς αὐτοὺς λέγοντας τί ἐστὶν τοῦτο τις ἢ διδαχὴ ἢ καινὴ αὕτη ὅτι κατ'
 ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει καὶ ὑπακούου-
 28* σιν αὐτῷ. ἐξῆλθεν δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς
 29* γαλιλαίας. καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰ-

v.14 μετὰ δε το παραδοθῆναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της^{Τ.μτ.κ} βασιλειας^{Τ.μτ.κ} του θεου. **v.16** και^ν περιπατων^{Τ.μτ.κ} παραγων^ν δε^{Τ.μτ.κ} παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου^{Τ.μτ.κ} του^{μτ} σιμωνος^{μτ.ν} αμφιβαλλοντας^ν βαλλοντας^{Τ.μτ.κ} αμφιβλητρον^{Τ.μτ.κ} εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις. **v.18** και ευθυς^ν ευθεως^{Τ.μτ.κ} αφεντες τα δικτυα αυτων^{Τ.μτ.κ} ηκολουθησαν αυτω. **v.19** και προβας εκειθεν^{Τ.μτ.κ} ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα. **v.20** και ευθυς^ν ευθεως^{Τ.μτ.κ} εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετὰ των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου. **v.21** και εισπορευονται εις καπερναουμ^ν καπερναουμ^{Τ.μτ.κ} και ευθυς^ν ευθεως^{Τ.μτ.κ} τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν. **v.23** και ευθυς^ν ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραζεν. **v.24** λεγων εα^{Τ.μτ.κ} τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου. **v.26** και σπαραζαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν^ν κραζαν^{Τ.μτ.κ} φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου. **v.27** και εθαμβηθησαν απαντες^ν παντες^{Τ.μτ.κ} ωστε συζητειν προς εαυτους^{μτ.ν} αυτους^{Τ.κ} λεγοντας τι εστιν τουτο τις^{Τ.μτ.κ} η^{Τ.μτ.κ} διδαχη η^{Τ.μτ.κ} καινη αυτη^{Τ.μτ.κ} οτι^{Τ.μτ.κ} κατ εξουσιαν και τοις πνευμασι^ν πνευμασιν^{Τ.μτ.κ} τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω. **v.28** και^ν εξηλθεν δε^{Τ.μτ.κ} η ακοη αυτου ευθυς πανταχου^ν εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας. **v.29** και ευθυς^ν ευθεως^{Τ.μτ.κ} εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετὰ ιακωβου και ιωαννου.

κίαν σίμωνος και ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου και ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ 30*
 σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα και εὐθὲως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
 και προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς και ἀφήκεν 31*
 αὐτὴν ὁ πυρετός εὐθὲως και διηκόνει αὐτοῖς. ὁψίας δὲ γενομένης ὅτε 32
 ἔδου ὁ ἥλιος ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας και τοὺς
 δαιμονιζομένους. και ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. 33*
 και ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις και δαιμό- 34
 νια πολλὰ ἐξέβαλεν και οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.
 και πρωτὶ ἐννυχον λίαν ἀναστάς ἐξῆλθεν και ἀπήλθεν εἰς ἔρημον τόπον 35*
 κάκει προσηύχετο. και κατεδίωξάν αὐτόν ὁ σίμων και οἱ μετ' αὐτοῦ. 36*
 και εὐροντες αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. και λέγει 37*, 38*
 αὐτοῖς ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις ἵνα κάκει κηρύξω εἰς τοῦτο
 γὰρ ἐξεληλυθα. και ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην 39*
 τὴν γαλιλαίαν και τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον. και ἔρχεται πρὸς αὐτόν λε- 40*
 πρὸς παρακαλῶν αὐτόν και γονυπετῶν αὐτόν και λέγων αὐτῷ ὅτι ἐάν
 θέλης δύνασαι με καθαρίσαι. ὁ δὲ ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἐκτεῖνας τὴν 41*
 χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ και λέγει αὐτῷ θέλω καθαρίσθῃ. και εἰπόντος 42*
 αὐτοῦ εὐθὲως ἀπήλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα και ἐκαθαρίσθη. και ἐμβρι- 43*
 μησάμενος αὐτῷ εὐθὲως ἐξέβαλεν αὐτόν. και λέγει αὐτῷ ὄρα μηδενὶ 44*
 μηδὲν εἶπῃς ἀλλ' ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ και προσένεγκε περὶ
 τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ 45*
 ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ και διαφημίζειν τὸν λόγον ὥστε μηκέτι
 αὐτόν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις

v.30 ἡ δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} λεγουσιν αυτω περι αυτης.
v.31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης^{T.M.K} και αφηκεν αυτην ο πυρετος
 ευθεως^{T.M.K} και διηκονει αυτοις. **v.33** και ην^v ολη^v η πολις ολη^{T.M.K} επισυνηγμενη ην^{T.M.K}
 προς την θυραν. **v.35** και πρωι εννυχα^v εννυχον^{T.M.K} λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερη-
 μον τοπον κακει προσηυχετο. **v.36** και κατεδιωξεν^v κατεδιωξαν^{T.M.K} αυτον ο^{T.M.K} σιμων και οι
 μετ αυτου. **v.37** και ευρον^v ευροντες^{T.M.K} αυτον και^v λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν^{T.K.v} σε
 ζητουσιν^M. **v.38** και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου^v εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και^{M.v} εκει^{M.v}
 κακει^{T.K} κηρυξω εις τουτο γαρ εξηλθον^v εξεληλυθα^{T.M.K}. **v.39** και ηλθεν^v ην^{T.M.K} κηρυσσων εις^v
 εν^{T.M.K} τας^v ταις^{T.M.K} συναγωγας^v συναγωγαῖς^{T.M.K} αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια
 εκβαλλον. **v.40** και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον [και^v γονυπετων]^v και^{T.M.K}
 γονυπετων^{T.M.K} αυτον^{T.M.K} και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. **v.41** και^v ο^{T.M.K}
 δε^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο^{T.M.K} αυτου ηψατο^v και λεγει αυτω θελω
 καθαρισθῃ. **v.42** και ευθυς^v ειποντος^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} ευθεως^{T.M.K} απηλθεν απ αυτου η λεπρα
 και εκαθαρισθη. **v.43** και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} εξεβαλεν αυτον. **v.44** και
 λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπῃς αλλα^v αλλ^{T.M.K} υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι
 του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωυσης^v μωσης^{T.M.K} εις μαρτυριον αυτοις. **v.45** ο δε εξελθων
 ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν
 εισελθειν αλλ εξω επ^v εν^{T.M.K} ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν^v πανταχοθεν^{T.M.K}.

ἦν καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

- 2*** καὶ πάλιν εἰσηλθεν εἰς καπερναοῦμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς
2* οἶκον ἐστίν. καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ
3* τὰ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται πρὸς
4* αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνά-
 μενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου
 ἦν καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσιν τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέ-
5* κειτο. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ τέκνον
6 ἀφέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ
7* καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. τί οὕτως οὕτως
8* λαλεῖ βλασφημίας τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. καὶ
 εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται
9* ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί
 ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ
10* εἰπεῖν ἔγειραι καὶ ἄρον σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε
 ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας
11* λέγει τῷ παραλυτικῷ. σοὶ λέγω ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ
12* ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη εὐθέως καὶ ἄρας τὸν κράββατον
 ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν
13 λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν. καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θά-
14 λασσαν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ
 παράγων εἶδεν λευῖν τὸν τοῦ ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ λέ-
15* γει αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγενέτο ἐν

2 v.1 καὶ εἰσελθὼν^ν πάλιν^{τ.κ.ν} εἰσηλθεν^{τ.μ.κ} πάλιν^μ εἰς καπερναοῦμ^ν καπερναοῦμ^{τ.μ.κ} δι-
 ημερῶν καὶ^{τ.μ.κ} ἠκούσθη οἱ ἐν^ν εἰς^{τ.μ.κ} οἰκῶ^ν οἶκον^{τ.μ.κ} ἐστίν. **v.2** καὶ εὐθεῶς^{τ.μ.κ} συνη-
 χθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τα πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. **v.3** καὶ
 ἐρχονται φέροντες^ν πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες^{τ.μ.κ} αἰρομενον ὑπο τεσσαρῶν. **v.4** καὶ μὴ
 δυναμενοι προσεγγεῖν^ν προσεγγίσει^{τ.μ.κ} αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν καὶ
 ἐξορύξαντες χαλῶσι^ν χαλῶσιν^{τ.μ.κ} τὸν κράβατον^ν ὅπου^ν κράβατον^{τ.μ.κ} ἐφ^{τ.μ.κ} ᾧ^{τ.μ.κ} ὁ παρα-
 λυτικὸς κατεκεῖτο. **v.5** καὶ^ν ἰδὼν δε^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ τέκνον
 ἀφιενταί^ν ἀφεωνταί^{τ.μ.κ} σου^ν σοὶ^{τ.μ.κ} αἱ ἁμαρτίαι σου^{τ.μ.κ}. **v.7** τί οὕτως οὕτως λαλεῖ βλασφημεί^ν
 βλασφημίας^{τ.μ.κ} τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. **v.8** καὶ εὐθύς^ν εὐθεῶς^{τ.μ.κ} ἐπι-
 γνοὺς ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοῖς^μ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς λέγει^ν εἶπεν^{τ.μ.κ} αὐ-
 τοῖς τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. **v.9** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ
 ἀφιενταί^ν ἀφεωνταί^{τ.μ.κ} σου^{μ.ν} σοὶ^{τ.κ} αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ἐγειρε^ν ἐγειραι^{τ.μ.κ} καὶ ἄρον σου^{τ.μ.κ}
 τὸν κράβατον^ν σου^ν κράβατον^{τ.μ.κ} καὶ περιπάτει. **v.10** ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἁμαρτίας^ν ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας^{τ.μ.κ} λέγει τῷ παραλυτικῷ. **v.11** σοὶ λέγω
 ἐγειρε^ν ἐγειραι^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἄρον τὸν κράβατον^ν κράβατον^{τ.μ.κ} σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
v.12 καὶ ἠγέρθη εὐθεῶς^{τ.μ.κ} καὶ εὐθύς^ν ἄρας τὸν κράβατον^ν κράβατον^{τ.μ.κ} ἐξῆλθεν ἐμπροσθεν^ν
 ἐναντίον^{τ.μ.κ} πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε^{τ.μ.κ} οὕτως
 οὐδέποτε^ν εἶδομεν.

τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες 16* αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τι ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει. καὶ 17* ἀκούσας ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νη- 18* στεύοντες καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν. καὶ 19* εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον οὐ δύνανται νηστεύειν. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' 20* αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. καὶ 21* οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμάτιῳ παλαιῷ εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς εἰ δὲ μὴ 22* ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλουνται ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. καὶ ἐγένετο 23* παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. καὶ οἱ φαρισαῖοι 24* ἔλεγον αὐτῷ ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν. καὶ αὐτὸς 25*

v.15 καὶ γίνεται^v ἐγένετο^{T.μ.κ} ἐν^{T.μ.κ} τῷ^{T.μ.κ} κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθησαν^v ἠκολούθησαν^{T.μ.κ} αὐτῷ. **v.16** καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν^v φαρισαίων^v καὶ^{T.μ.κ} οἱ^{T.μ.κ} φαρισαῖοι^{T.μ.κ} ἰδόντες στί^v αὐτὸν^{T.μ.κ} ἐσθίει^v ἐσθίοντα^{T.μ.κ} μετὰ τῶν τελωνῶν^{T.μ.κ} καὶ^{T.μ.κ} ἁμαρτωλῶν^v καὶ^v τελωνῶν^v ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τι^{T.μ.κ} ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ^{T.μ.κ} πίνει^{T.μ.κ}. **v.17** καὶ ἀκούσας ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς [ὅτι]^v οὐ χρεῖαν ἐχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχοντες οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς^{T.μ.κ} μετάνοιαν^{T.μ.κ}. **v.18** καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ φαρισαῖοι^v τῶν^{T.μ.κ} φαρισαίων^{T.μ.κ} νηστεύοντες καὶ ἐρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατί^{T.κ} οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ^v τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν. **v.19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν ὅσον χρόνον μεθ^{T.μ.κ} ἑαυτῶν^{T.μ.κ} ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ'^v αὐτῶν^v οὐ δύνανται νηστεύειν. **v.20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις^{T.μ.κ} ταῖς^{T.μ.κ} ἡμέραις^{T.μ.κ} ἡμερῶν^{T.μ.κ} ἡμερῶν^{T.μ.κ}. **v.21** καὶ^{T.μ.κ} οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει^v ἐπιρράπτει^{T.μ.κ} ἐπὶ ἱματίῳ^v ἱματίῳ^{T.μ.κ} παλαιῷ^v παλαιῷ^{T.μ.κ} εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ πλήρωμα ἀπ'^v αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται. **v.22** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς εἰ δὲ μὴ ῥήξει^v ῥήσσει^{T.μ.κ} ὁ οἶνος ὁ^{T.μ.κ} νέος^{T.μ.κ} τοὺς ἀσκούς καὶ ὁ οἶνος ἀπολλύεται^v ἐκχεῖται^{T.μ.κ} καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλουνται^{T.μ.κ} ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον^{T.μ.κ}. **v.23** καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι^{T.μ.κ} αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι^v διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο^{T.μ.κ} οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο^v ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. **v.24** καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν^{T.μ.κ} τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν.

ἔλεγεν αὐτοῖς οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν δαβίδ ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ
 26* ἐπέινασεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
 ἐπὶ ἀβιαθάρ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὓς
 οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
 27* οὖσιν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο οὐχ ὁ
 28 ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
 τοῦ σαββάτου.

3 καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη-
 2 ραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν
 3* θεραπεύσει αὐτὸν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 4* τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα ἐγειραι εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι
 5* ἢ ἀποκτεῖναι οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς
 συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 ἔκτεινον τὴν χεῖρα σου καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
 6* ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν ἡρώ-
 7* διανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. καὶ
 ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ
 πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἰου-
 8* δαίας. καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ
 ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ τύρον καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες ὅσα
 9 ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιά-
 10 ριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. πολλοὺς
 γὰρ ἐθεράπευσεν ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον
 11* μᾶστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει προσέπι-

v.25 καὶ λέγει^v αὐτός^{τ.μ.κ} ἐλεγεν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν δαβίδ^{μ.ν} δαβίδ^{τ.κ} ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. **v.26** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιαθάρ τοῦ^{τ.κ} ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς^v τοῖς^{τ.μ.κ} ἱερεῖς^v ἱερεῦσιν^{τ.μ.κ} καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν. **v.27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ^v οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. **3 v.3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην^{τ.μ.κ} ἔχοντι^{τ.μ.κ} τὴν χεῖρα ἔχοντι^v ἐγειραι^v ἐγειραι^{τ.μ.κ} εἰς τὸ μέσον. **v.4** καὶ λέγει αὐτοῖς ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν^v ποιῆσαι^v ἀγαθοποιῆσαι^{τ.μ.κ} ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι οἱ δὲ ἐσιώπων. **v.5** καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκτεινον τὴν χεῖρα σου^{τ.μ.κ} καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη^v ἀποκατεστάθη^{τ.μ.κ} ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς^{τ.μ.κ} ὡς^{τ.μ.κ} ἡ^{τ.μ.κ} ἄλλη^{τ.μ.κ}. **v.6** καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθέως^v εὐθέως^{τ.μ.κ} μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν^v ἐποίουν^{τ.μ.κ} κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **v.7** καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν^{τ.μ.κ} μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν^v πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας [ἠκολούθησεν]^v ἠκολούθησαν^{τ.μ.κ} αὐτῷ^{τ.μ.κ} καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας. **v.8** καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου καὶ οἱ^{τ.μ.κ} περὶ τύρον καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες^v ἀκούσαντες^{τ.μ.κ} ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν.

πεν αὐτῷ καὶ ἔκραζεν λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ 12*
 ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσιν. καὶ ἀναβαίνει εἰς 13
 τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτὸς καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.
 καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ᾧσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κη- 14*
 ρύσσειν. καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ἐκβάλλειν τὰ 15*
 δαιμόνια. καὶ ἐπέθηκεν τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον. καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ 16*, 17*
 ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
 ὀνόματα βοανεργῆς ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς. καὶ ἀνδρέαν καὶ φίλιππον 18*
 καὶ βαρθολομαῖον καὶ ματθαῖον καὶ θωμᾶν καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ἄλ-
 φαίου καὶ θαδδαῖον καὶ σίμωνα τὸν κανανίτην. καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην 19*
 ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον. καὶ συνέρχεται πάλιν 20
 ὄχλος ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες 21
 οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ 22
 γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι βεελζεβούλ ἔχει
 καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκα- 23
 λεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς δύναται σατανᾶς
 σατανᾶν ἐκβάλλειν. καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύναται 24
 σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύ- 25*
 νатаι σταθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ 26*
 μεμερίσται οὐ δύναται σταθῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐ δύναται οὐδεὶς 27*
 τὰ σκευὴ τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ
 πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆσῃ καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν 28*
 λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
 πων καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν. ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ 29*

v.11 καὶ τὰ πνευματὰ τὰ ἀκαθάρτα ὅταν αὐτὸν εθεωροῦν^ν εθεωρεῖ^{τ.μ.κ} προσεπιπτὸν^ν
 προσεπιπτεν^{τ.μ.κ} αὐτῷ καὶ ἐκράζον^ν ἐκράζεν^{τ.μ.κ} λέγοντες^ν λέγοντα^{τ.μ.κ} ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
v.12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν^{τ.κ.ν} φανερόν αὐτὸν^μ ποιήσωσιν. **v.14** καὶ ἐποίη-
 σεν δώδεκα [οὓς^ν καὶ^ν ἀποστόλους^ν ὀνομασεν]^ν ἵνα ᾧσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
 κηρυσσειν. **v.15** καὶ ἐχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν^{τ.μ.κ} τὰς^{τ.μ.κ} νόσους^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐκβάλλειν
 τὰ δαιμόνια. **v.16** [καὶ^ν ἐποίησεν^ν τοὺς^ν δώδεκα]^ν καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα^ν τῷ σίμωνι ὄνομα^{τ.μ.κ}
 πέτρον. **v.17** καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν
 αὐτοῖς^ν ὀνόματα^{τ.μ.κ} ὀνοματα^{τ.μ.κ} βοανεργῆς^ν βοανεργῆς^{τ.μ.κ} ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς. **v.18** καὶ ἀν-
 δρεαν καὶ φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον καὶ ματθαῖον^ν ματθαῖον^{τ.μ.κ} καὶ θωμᾶν καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ
 ἀλφαιου καὶ θαδδαῖον καὶ σίμωνα τὸν κανανίτην^ν κανανίτην^{τ.μ.κ}. **v.19** καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην^ν
 ἰσκαριώτην^{τ.μ.κ} ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. **v.25** καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύνησεται^ν
 δύναται^{τ.μ.κ} σταθῆναι^{τ.μ.κ} ἢ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι^ν. **v.26** καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ
 ἐμερισθῇ^ν μεμερίσται^{τ.μ.κ} οὐ δύναται στηναῖ^ν σταθῆναι^{τ.μ.κ} ἀλλὰ τέλος ἔχει. **v.27** ἀλλ' οὐ^{τ.κ.ν}
 δύναται^{τ.κ.ν} οὐδεὶς δύναται^μ τὰ^{τ.μ.κ} σκευὴ^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ἰσχυροῦ^{τ.μ.κ} εἰσελθὼν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν οἰ-
 κίαν τοῦ^ν ἰσχυροῦ^ν εἰσελθὼν^ν τὰ^ν σκευὴ^ν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆσῃ καὶ τότε
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει^μ διαρπάσει^{τ.κ.ν}. **v.28** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ^{τ.μ.κ}
 ἁμαρτήματα^{τ.μ.κ} τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ^ν ἁμαρτήματα^ν καὶ αἱ^ν βλασφημίαι ὅσας^ν ὅσας^{τ.μ.κ}
 εἰσὶν^ν ἀν^{τ.μ.κ} βλασφημησῶσιν.

εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν
 30, 31* αἰωνίου κρίσεως. ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. ἔρχονται οὖν
 οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν
 32* φωνοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτὸν εἶπον δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἡ
 33* μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς
 34* λέγων τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ περιβλεψάμενος
 κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελ-
 35* φοί μου. ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός μου καὶ
 ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστίν.

4* καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ συνήχθη πρὸς
 αὐτὸν ὄχλος πολὺς ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ
 2 θαλάσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ
 ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
 3*, 4* αὐτοῦ. ἀκούετε ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπειραί. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ
 5* οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου
 οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθὲς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
 6* γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν
 7 ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι
 8* καὶ συνέπνιξαν αὐτό καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
 τὴν γῆν τὴν καλήν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόντα καὶ
 9* ἔφερον ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὃ

v.29 ὃς δ' ἂν βλασφημῆσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ^v ἀλλ^{τ.μ.κ} ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίου ἀμαρτηματος^v κρίσεως^{τ.μ.κ}. **v.31** ἐρχονται^{τ.μ.κ} συν^{τ.μ.κ} οἱ^{τ.μ.κ} ἀδελφοὶ^{τ.μ.κ} καὶ ἐρχεται^v ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ^v ἀδελφοὶ^v αὐτοῦ^v καὶ^v ἐξω^v στηκοντες^v ἐστῶτες^{τ.μ.κ} ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες^v φωνοῦντες^{τ.μ.κ} αὐτόν. **v.32** καὶ ἐκάθητο ὄχλος^{τ.μ.κ} περὶ αὐτόν ὄχλος^v καὶ^v λεγούσιν^v εἶπον^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου^μ καὶ^μ αἱ^μ ἀδελφαὶ^μ σου [καὶ^v αἱ^v ἀδελφαὶ^v σου]^v ἐξω^v ζητοῦσίν σε. **v.33** καὶ ἀποκριθὴς^v ἀπεκριθὴ^{τ.μ.κ} αὐτοῖς λέγει^v λέγων^{τ.μ.κ} τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ^v ἡ^{τ.μ.κ} οἱ ἀδελφοὶ [μου]^v μου^{τ.μ.κ}. **v.34** καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ^{τ.μ.κ} τοὺς περὶ αὐτόν κύκλῳ^v καθημένους λέγει ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου. **v.35** ὃς [γὰρ]^v γὰρ^{τ.μ.κ} ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου^{τ.μ.κ} καὶ μήτηρ ἐστίν. **4 v.1** καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ συναγεται^v συνήχθη^{τ.μ.κ} πρὸς αὐτόν ὄχλος πλειστός^v πολὺς^{τ.μ.κ} ὥστε αὐτόν ἐμβάντα^{τ.μ.κ} εἰς τὸ^{τ.μ.κ} πλοῖον ἐμβάντα^v καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν^v ἦν^{τ.μ.κ}. **v.3** ἀκούετε ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ^{τ.μ.κ} σπειραί. **v.4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ^{τ.κ} οὐρανοῦ^{τ.κ} καὶ κατέφαγεν αὐτό. **v.5** καὶ^v ἄλλο δε^{τ.μ.κ} ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθὲς^v εὐθὲως^{τ.μ.κ} ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. **v.6** καὶ^v ὅτε^v ἀνατείλαντος^v ὁ^v ἡλῖος^v ἡλίου^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἀνατείλαντος^{τ.μ.κ} ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. **v.8** καὶ ἀλλὰ^v ἄλλο^{τ.μ.κ} ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα^v αὐξανόντα^{τ.μ.κ} καὶ ἔφερον ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. **v.9** καὶ ἔλεγεν ὃς^v ἔχει^v αὐτοῖς^{τ.κ} ὁ^{τ.μ.κ} ἐχὼν^{τ.μ.κ} ὡς ἀκούειν ἀκουεῖτω.

ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας ἠρώτησαν αὐτὸν 10*
οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμῖν 11*
δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς
ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ 12*
ἴδωσιν καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν μήποτε ἐπιστρέψωσιν
καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τὴν 13
παραβολὴν ταύτην καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε. ὁ σπεύρων 14
τὸν λόγον σπεύρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπεύρεται 15*
ὁ λόγος καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὲς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν
λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως 16*
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὲς
μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν. καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς 17*
ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὲς σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι 18*
οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες. καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου 19*
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι εἰσπορευόμεναι
συμπνίγουσιν τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν 20*
γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριακοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ 21*
ἔλεγεν αὐτοῖς μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν
κλίνην οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ. οὐ γάρ ἐστιν τί κρυπτόν ὃ ἐὰν 22*
μὴ φανερωθῆ οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. εἴ 23
τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς βλέπετε τί ἀκούετε 24*

v.10 καὶ^v ὅτε δε^{τ.μ.κ} ἐγενετο καταμονας ηρωτων^v ηρωτησαν^{τ.μ.κ} αυτον οι περι αυτον συν τοις
δωδεκα τας^v την^{τ.μ.κ} παραβολας^v παραβολην^{τ.μ.κ}. **v.11** και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται^{τ.μ.κ}
γνωται^{τ.μ.κ} το μυστηριον δεδοται^v της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα
παντα γινεται. **v.12** ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν
μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα^{τ.μ.κ} αμαρτηματα^{τ.μ.κ}. **v.15** ουτοι δε εισιν οι παρα την
οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυσ^v ευθεως^{τ.μ.κ} ερχεται ο σατανας και αιρει τον
λογον τον εσπαρμενον εις^v αυτους^v εν^{τ.μ.κ} ταις^{τ.μ.κ} καρδιαις^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ}. **v.16** και ουτοι
εισιν ομοιως^{τ.μ.κ} οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυσ^v ευθεως^{τ.μ.κ}
μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον. **v.17** και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν
ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ^v ευθεως^{τ.μ.κ} σκανδαλιζονται. **v.18** και
αλλοι^v ουτοι^{τ.μ.κ} εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι^τ Αεισιν^τ οι τον λογον ακουσαντες^v
ακουοντες^{τ.μ.κ}. **v.19** και αι μεριμναι του αιωνος τουτου^{τ.μ.κ} και η απατη του πλοουτου και αι περι
τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται. **v.20** και εκεινοι^v
ουτοι^{τ.μ.κ} εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται
και καρποφορουν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον. **v.21** και ελεγεν αυτοις μητι
ερχεται^v ο λυχνος ερχεται^{τ.μ.κ} ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν
τεθη^v επιτεθη^{τ.μ.κ}. **v.22** ου γαρ εστιν τι^{τ.μ.κ} κρυπτον ο^{τ.μ.κ} εαν μη ινα^v φανερωθη ουδε εγενετο
αποκρυφον αλλ ινα ελθη^v εις φανερον ελθη^{τ.μ.κ}. **v.24** και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω
μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις^{τ.μ.κ} ακουουσιν^{τ.μ.κ}.

ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προσεθήσεται ὑμῖν τοῖς
 25* ἀκούουσιν. ὅς γὰρ ἂν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς οὐκ ἔχει καὶ ὁ ἔχει
 26* ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς
 27* ἐάνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται
 νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν
 28* αὐτός. αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον εἶτα στάχυν εἶτα
 29* πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς εὐθέως ἀποστέλλει
 30* τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. καὶ ἔλεγεν τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν
 31* βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν. ὡς κόκκῳ
 σινάπεως ὅς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων
 32* ἐστὶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων
 τῶν λαχάνων μείζων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους ὥστε δύνασθαι ὑπὸ
 33* τὴν σκιάν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύταις
 παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.
 34* χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 35 ἐπέλυεν πάντα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης
 36* διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν
 37* ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δὲ πλοιαρία ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται
 λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε αὐτό
 38* ἤδη γεμίζεσθαι. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
 καθεύδων καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε οὐ μέλει
 39 σοι ὅτι ἀπολλύμεθα. καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ
 θαλάσῃ σιώπα πεφίμωσο καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη

v.25 ὅς γὰρ εχει^v αν^{τ.μ.κ} εχη^{τ.μ.κ} δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου.
v.26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν^{τ.μ.κ} ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης.
v.27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα^v βλαστανη^{τ.μ.κ} και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος.
v.28 αυτοματη γαρ^{τ.μ.κ} η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα^v πληρης^v πληρη^{τ.μ.κ} σιτον εν τω σταχυι.
v.29 οταν δε παραδοι^v παραδω^{τ.μ.κ} ο καρπος ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ} αποστέλλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος.
v.30 και ελεγεν πως^v τινι^{τ.μ.κ} ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν τινι^v ποια^{τ.μ.κ} παραβολη^{τ.μ.κ} παραβαλωμεν^{τ.μ.κ} αυτην παραβολη^v θωμεν^v.
v.31 ως κοκκον^μ κοκκω^{τ.κ.ν} σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερον^v ον^v μικροτερος^{τ.μ.κ} παντων των σπερματων εστιν^{τ.μ.κ} των επι της γης.
v.32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται μειζον^v παντων των λαχανων μειζων^{τ.μ.κ} και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν.
v.33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως εδυναντο^μ ηδυναντο^{τ.κ.ν} ακουειν.
v.34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις^v μαθηταις αυτου^{τ.μ.κ} επελυεν παντα.
v.36 και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια^v δε^{τ.μ.κ} πλοιαρια^{τ.μ.κ} ην μετ αυτου.
v.37 και γινεται λαιλαψ ανεμου^{τ.μ.κ} μεγαλη ανεμου^v και^v τα δε^{τ.μ.κ} κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο^{τ.μ.κ} ηδη γεμίζεσθαι το^v πλοιον^v.
v.38 και ην^{τ.μ.κ} αυτος ην^v εν^v επι^{τ.μ.κ} τη πρυμνη επι το προσκεφαλιον καθευδων και εγειρουσιν^v διεγειρουσιν^{τ.μ.κ} αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα.

μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί δειλοί ἐστε οὕτως πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν. 40*
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους τίς ἄρα οὗτός 41*
ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν. 5*
καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἀπήνητησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνη- 2*
μείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ. ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς 3*
μνημείοις καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι. διὰ τὸ αὐτὸν 4*
πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδεσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυεν δαμάσαι.
καὶ διαπαντός νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν 5*
κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν ἀπὸ μακρό- 6*
θεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν 7*
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὀρκίζω σε τὸν θεὸν μὴ
με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ 8
ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν τί σοι ὄνομά καὶ ἀπεκρίθη λέγων λεγεῶν 9*
ὄνομά μοι ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς 10*
ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων με- 11*
γάλη βοσκομένη. καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες 12*
πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρε- 13*
ψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰησοῦς καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. οἱ 14*

v.40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουπως ουτως^{τ.μ.κ} πως^{τ.μ.κ} ουκ^{τ.μ.κ} εχετε πιστιν. **v.41** και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει^ν υπακουουσιν^{τ.μ.κ} αυτω. **5** **v.1** και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασηνων^ν γαδαρηνων^{τ.μ.κ}. **v.2** και εξελθοντι^ν εξελθοντι^{τ.μ.κ} αυτου^ν αυτω^{τ.μ.κ} εκ του πλοιου ευθυσ^ν ευθεως^{τ.μ.κ} υπηνητησεν^ν απηνητησεν^{τ.μ.κ} αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω. **v.3** ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν^{μ.ν} μνημειοις^{τ.κ} και ουδε^ν αλυσει^ν ουκετι^ν ουτε^{τ.μ.κ} αλυσεσιν^{τ.μ.κ} ουδεις εδυνατο^{μ.ν} ηδυνατο^{τ.κ} αυτον δησαι. **v.4** δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον^{τ.μ.κ} ισχυεν αυτον^ν δαμασαι. **v.5** και δια^{μ.ν} παντος^{μ.ν} διαπαντος^{τ.κ} νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν^ν ορεσιν^{τ.μ.κ} και εν τοις ορεσιν^ν μνημασιν^{τ.μ.κ} ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις. **v.6** και^ν ιδων δε^{τ.μ.κ} τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω. **v.7** και κραζας φωνη μεγαλη λεγει^ν ειπεν^{τ.μ.κ} τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης. **v.9** και επηρωτα αυτον τι σοι^{τ.μ.κ} ονομα σοι^ν και λεγει^ν απεκριθη^{τ.μ.κ} αυτω^ν λεγων^{τ.μ.κ} λεγιων^ν λεγεων^{τ.μ.κ} ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν. **v.10** και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα^ν αυτους^{τ.μ.κ} αποστειλη εξω της χωρας. **v.11** ην δε εκει προς τα^{μ.ν} τα^{τ.κ} ορει^{μ.ν} ορη^{τ.κ} αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη. **v.12** και παρεκαλεσαν αυτον παντες^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} δαιμονες^{τ.μ.κ} λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν. **v.13** και επετρεψεν αυτοις ευθεως^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση.

δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλάν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς
 15* τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς
 τὸν ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμέ-
 16* νον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ
 διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ
 17 τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων
 18* αὐτῶν. καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονι-
 19* σθεὶς ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ
 ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοὶ
 20 ὁ κύριός ἐποίησεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρῦσσειν
 ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον.
 21* καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη
 22* ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδοὺ ἔρχεται
 εἰς τῶν ἀρχισυναγωγῶν ὀνόματι ἰάειρος καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς
 23* πόδας αὐτοῦ. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
 ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται.
 24 καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλι-
 25*, 26* βον αὐτόν. καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα. καὶ πολλὰ
 παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα
 27 καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα. ἀκούσασα
 περὶ τοῦ ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
 28*, 29* ἔλεγεν γὰρ ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσομαι. καὶ εὐθέως
 30* τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἕξ αὐτοῦ

v.14 καὶ^v οἱ δε^{τ.μ.κ} βοσκοντες αυτοὺς^v τοὺς^{τ.μ.κ} χοίρους^{τ.μ.κ} εφυγον καὶ ἀνηγγειλαν^v
 ἀνηγγειλαν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἦλθον^v ἐξῆλθον^{τ.μ.κ} ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός.
v.15 καὶ ἐρχονται πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ^{τ.μ.κ} ἱματισμέ-
 νον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα^v λεγεῶνα^{τ.μ.κ} καὶ ἐφοβήθησαν. **v.16** καὶ^{τ.κ.ν}
 διηγήσαντο δε^μ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. **v.18** καὶ
 ἐμβαινόντος^v ἐμβάντος^{τ.μ.κ} αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ἦ^{τ.μ.κ} μετ' αὐτοῦ
 ἦ^v. **v.19** καὶ^v ὁ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
 σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀναγγειλον^v ἀναγγειλον^{τ.μ.κ} αὐτοῖς ὅσα σοὶ^{τ.μ.κ} ὁ κύριός σοι^v πεποίηκεν^{μ.ν}
 ἐποίησεν^{τ.κ} καὶ ἠλέησέν σε. **v.21** καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰησοῦ [ἐν^v ἐν^{τ.μ.κ} τῷ πλοίῳ]^v πλοίῳ^{τ.μ.κ}
 πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. **v.22** καὶ ἰδοὺ^{τ.μ.κ}
 ἐρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγωγῶν ὀνόματι ἰάειρος^v ἰάειρος^{τ.μ.κ} καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ. **v.23** καὶ παρακαλεῖ^v παρεκάλει^{τ.μ.κ} αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως
 ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ^{τ.μ.κ} τὰς χεῖρας αὐτῆς^v ἵνα^v ὅπως^{τ.μ.κ} σωθῆ καὶ ζῆσεται^{τ.μ.κ} ζήσεται^{τ.μ.κ}.
v.25 καὶ γυνὴ τις^{τ.μ.κ} οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη^{τ.μ.κ} δώδεκα ἔτη^v. **v.26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
 πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς^{μ.ν} ἑαυτῆς^{τ.κ} πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μάλ-
 λον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα. **v.28** ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐάν^v ἀψωμαι^v καν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἀψωμαι^{τ.μ.κ}
 σωθήσομαι. **v.29** καὶ εὐθέως^v εὐθέως^{τ.μ.κ} ἐξηρανθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἐγνώ τὸ σῶματι
 ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

δύναμιν ἐξεληθοῦσαν ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν τίς μου ἦψατο τῶν
 ἱματίων. καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλί- 31
 βοντά σε καὶ λέγεις τίς μου ἦψατο. καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο 32
 ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ’ 33*
 αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσαν τὴν ἀλήθειαν.
 ὃ δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ 34*
 ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ 35
 ἀρχισυναγῶγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν τί ἔτι σκύλλεις τὸν
 διδάσκαλον. ὃ δὲ ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει 36*
 τῷ ἀρχισυναγῶγῳ μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφήκεν οὐδένα 37*
 αὐτῷ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελ-
 φὸν ἰακώβου. καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ θεωρεῖ 38*
 θόρυβον κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς 39
 τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ 40*
 κατεγέλων αὐτοῦ ὃ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
 παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ
 παιδίον ἀνακείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ 41*
 ταλιθα κουμι ὃ ἔστιν μεθερμηνευόμενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειραι.
 καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα καὶ 42*
 ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς 43*
 γνῶ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολου- 6*
 θοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν 2*

v.30 καὶ εὐθὺς^v εὐθεὼς^{T.M.K} ὁ ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν ἐπιστρα-
 φεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν τίς μου ἦψατο τῶν ἱματίων. **v.33** ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα
 ὁ γέγονεν ἐπ’^{T.M.K} αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσαν τὴν ἀλήθειαν. **v.34** ὁ
 δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτηρ^v θυγάτηρ^{T.M.K} ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου. **v.36** ὁ δὲ ἰησοῦς παρακούσας^v εὐθεὼς^{T.M.K} ἀκούσας^{T.M.K} τὸν λόγον λα-
 λούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε. **v.37** καὶ οὐκ ἀφήκεν οὐδένα μετ’^v
 αὐτοῦ^v αὐτῷ^{T.M.K} συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν^v πέτρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου.
v.38 καὶ ἔρχονται^v ἔρχεται^{T.M.K} εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ^{K.v} κλαίοντας
 καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. **v.40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ αὐτὸς^v ὁ^{T.M.K} δὲ ἐκβαλὼν πάντας^{M.v} ἅπαντας^{T.K}
 παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν
 τὸ παιδίον ἀνακείμενον^{T.M.K}. **v.41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ ταλιθα κουμ^v
 κουμι^{T.M.K} ὃ ἔστιν μεθερμηνευόμενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειρε^v ἔγειραι^{T.M.K}. **v.42** καὶ εὐθὺς^v
 εὐθεὼς^{T.M.K} ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα καὶ ἐξέστησαν [εὐθὺς]^v ἐκστάσει
 μεγάλη. **v.43** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς γνῶ^v γνῶ^{T.M.K} τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι
 αὐτῇ φαγεῖν. **6 v.1** καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται^v ἦλθεν^{T.M.K} εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
 θοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν^v ἐν τῇ συ-
 ναγωγῇ διδάσκειν^{T.M.K} καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπληροῦντο λέγοντες ποθεν τοῦτο ταῦτα καὶ τίς ἡ
 σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ^v αὐτῷ^{T.M.K} οὗτοι^{T.K} καὶ αὐτῶν^v δυνάμεις τοιαῦτα δια τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται^v
 γίνονται^{T.M.K}.

τῇ συναγωγῇ διδάσκειν καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες
 3* τοιαῦτα διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται. οὐκ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων ὁ
 υἱὸς μαρίας ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσῆ καὶ ἰούδα καὶ σίμωνος καὶ
 4* οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐ-
 5* τῷ. ἔλεγεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
 6 τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ
 οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
 7 τῶν καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλω διδασκῶν. καὶ προσκαλεῖται τοὺς
 8 δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξου-
 9* σίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν
 αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζώ-
 10 νην χαλκόν. ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο
 11* χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε
 12* ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξῶνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσω-
 13 σιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν
 14* ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτοτερον ἔσται
 15* σοδόμοις ἢ γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. καὶ ἐξελ-
 16* θόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν. καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον
 καὶ ἠλείφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. καὶ ἤκουσεν
 ὁ βασιλεὺς ἠρώδης φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν
 ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργουσίαι αἱ
 15* δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ἠλίας ἐστὶν ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προ-
 16* φήτης ἐστὶν ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ ἠρώδης εἶπεν ὅτι ὄν

v.3 οὐκ οὗτος ἐστὶν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς^ν μαρίας καὶ^ν ἀδελφὸς δὲ^{τ.μ.κ} ἰακώβου καὶ ἰωσή^ν καὶ ἰουδα καὶ σίμωνος καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐσκανδαλι-
 ζοντο ἐν αὐτῷ. **v.4** καὶ^ν ἔλεγεν δὲ^{τ.μ.κ} αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἐστὶν προφήτης ἀτιμος εἰ μὴ ἐν
 τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν^ν αὐτοῦ^ν συγγενέσιν^{τ.μ.κ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **v.5** καὶ
 οὐκ ἐδύνατο^ν ἠδύνατο^{τ.μ.κ} ἐκεῖ ποιῆσαι^ν οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι^{τ.μ.κ} εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
 ἐπιθεις τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. **v.8** καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ
 ῥάβδον μόνον μὴ πήραν^{τ.μ.κ} μὴ^{τ.μ.κ} ἄρτον μὴ^ν πήραν^ν μὴ εἰς τὴν ζῶνιν χαλκόν. **v.9** ἀλλὰ^ν
 ἀλλὰ^{τ.μ.κ} ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδυσασθαι^κ ἐνδύσησθε^{τ.μ.ν} δύο χιτῶνας. **v.11** καὶ ὅς^ν
 ὅσοι^{τ.μ.κ} ἂν τοποσ^ν μὴ δεξῆται^ν δεξῶνται^{τ.μ.κ} ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν
 ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ἀμὴν^{τ.μ.κ} λέγω^{τ.μ.κ} ὑμῖν^{τ.μ.κ}
 ἀνεκτοτερον^{τ.μ.κ} ἔσται^{τ.μ.κ} σοδόμοις^{τ.μ.κ} ἢ^{τ.μ.κ} γομόρροις^{τ.μ.κ} ἐν^{τ.μ.κ} ἡμέρᾳ^{τ.μ.κ} κρίσεως^{τ.μ.κ}
 ἢ^{τ.μ.κ} τῇ^{τ.μ.κ} πόλει^{τ.μ.κ} ἐκείνῃ^{τ.μ.κ}. **v.12** καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσαν^ν ἐκήρυσσον^{τ.μ.κ} ἵνα
 μετανοήσωσιν^ν μετανοήσωσιν^{τ.μ.κ}. **v.14** καὶ ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς ἠρώδης φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγον^ν ἔλεγον^{τ.μ.κ} ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγεραται^ν ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη^{τ.μ.κ} καὶ
 διὰ τοῦτο ἐνεργουσίαι αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **v.15** ἀλλοὶ δὲ^ν ἔλεγον ὅτι ἠλίας ἐστὶν ἀλλοὶ δὲ ἔλεγον ὅτι
 προφήτης ἐστὶν^{τ.μ.κ} ἢ^{τ.κ} ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰωάννην οὗτος ἐστὶν αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς 17*
 γὰρ ὁ ἠρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
 τῇ φυλακῇ διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι
 αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ ἠρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι 18
 ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ ἠρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ 19
 ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ ἠρώδης ἐφοβεῖτο τὸν 20*
 ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετῆρει αὐτὸν καὶ
 ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομένης 21*
 ἡμέρας εὐκαιροῦ ὅτε ἠρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
 μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς γαλιλαίας.
 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἠρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης 22*
 καὶ ἄρεσασης τῷ ἠρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
 κορασίῳ αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι 23*
 ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ 24*
 ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰτήσομαι ἡ δὲ εἶπεν τὴν κεφαλὴν
 ἰωάννου τοῦ βαπτίστου. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς 25*
 τὸν βασιλέα ἠήτησατο λέγουσα θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν
 κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασι- 26*
 λεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν
 ἀθετῆσαι. καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν 27*
 ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν 28
 τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκού- 29*

v.16 ακουσας δε [ο] ^{μη} ο ^{τ.κ.ν} ηρωδης ελεγεν ^ν ειπεν ^{τ.μη.κ} οτι ^{τ.μη.κ} ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος
 εστιν ^{τ.μη.κ} αυτος ^{τ.μη.κ} ηγεθη εκ ^{τ.μη.κ} νεκρων ^{τ.μη.κ}. **v.17** αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν
 τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη ^{τ.κ} φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου
 αυτου οτι αυτην εγαμησεν. **v.20** ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και
 αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει ^ν εποιει ^{τ.μη.κ} και ηδεως αυτου ηκουεν.
v.21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιησεν ^ν εποιει ^{τ.μη.κ}
 τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας. **v.22** και εισελθουσης της
 θυγατρως αυτου ^ν αυτης ^{τ.μη.κ} της ^{τ.μη.κ} ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν ^ν και ^{τ.μη.κ} αρεσασης ^{τ.μη.κ}
 τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελῃς και δωσω σοι.
v.23 και ωμοσεν αυτη [πολλα] ^ν οτι ^{τ.μη.κ} ο τι ^ν εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου.
v.24 και ^ν η ^{τ.μη.κ} δε ^{τ.μη.κ} εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησωμαι ^ν αιτησομαι ^{τ.μη.κ} η δε ειπεν την
 κεφαλην ιωαννου του βαπτιζοντος ^ν βαπτιστου ^{τ.μη.κ}. **v.25** και εισελθουσα ευθυσ ^ν ευθεως ^{τ.μη.κ} μετα
 σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξ αυτης ^ν μοι ^{τ.μη.κ} δως μοι ^ν εξ ^{τ.μη.κ} αυτης ^{τ.μη.κ}
 επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου. **v.26** και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους
 ορκους και τους ανακειμενους ^ν συνανακειμενους ^{τ.μη.κ} ουκ ηθελησεν αυτην ^{τ.μη.κ} αθετησαι αυτην ^ν.
v.27 και ευθυσ ^ν ευθεως ^{τ.μη.κ} αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα ^{μη.ν} σπεκουλατωρα ^{τ.κ} επεταξεν
 ενεγκαι ^ν ενεχθηναι ^{τ.μη.κ} την κεφαλην αυτου και ^ν. **v.29** και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον
 και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν τω ^τ μνημειω.

σαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
 30* αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ
 31* ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύεσθε
 ὀλίγον ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ καὶ οὐδὲ φα-
 32* γεῖν ἠὺκαίρουν. καὶ ἀπήλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
 33* καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοὶ καὶ
 πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτοὺς
 34* καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ ἰησοῦς πολὺν ὄχλον
 καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα
 35* καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομέ-
 νης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ
 36* τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή. ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς
 κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους τί γὰρ φάγωσιν
 37* οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν
 καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους
 38* καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπά-
 39 γετε καὶ ἴδετε καὶ γνόντες λέγουσιν πέντε καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν
 40* αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ
 41* ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πενήτηκοντα. καὶ λαβὼν
 τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐ-
 λόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 42 ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφα-

v.30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και ^{Τ.μ.κ} οσα εποησαν και οσα εδιδαξαν. **v.31** και λεγει ^ν ειπεν ^{Τ.μ.κ} αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατα ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ^ν αναπαυεσθε ^{Τ.μ.κ} ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ^{μ.ν} ηυκαιρουν ^{Τ.κ}. **v.32** και απηλθον εν ^ν τω ^ν πλοιω ^ν εις ερημον τοπον τω ^{Τ.μ.κ} πλοιω ^{Τ.μ.κ} κατα ιδιαν. **v.33** και ειδον αυτους υπαγοντας οι ^{Τ.κ} οχλοι ^{Τ.κ} και επεγνωσαν αυτον ^{Τ.μ.κ} πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και ^{Τ.μ.κ} συνηλθον ^{Τ.μ.κ} προς ^{Τ.μ.κ} αυτον ^{Τ.μ.κ}. **v.34** και εξελθων ειδεν ο ^{Τ.μ.κ} ιησους ^{Τ.μ.κ} πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους ^ν αυτοις ^{Τ.μ.κ} οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα. **v.35** και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον ^ν λεγουσιν ^{Τ.μ.κ} οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη. **v.36** απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους ^{Τ.μ.κ} τι γαρ ^{Τ.μ.κ} φαγωσιν ουκ ^{Τ.μ.κ} εχουσιν ^{Τ.μ.κ}. **v.37** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων ^{Τ.κ} δηναριων διακοσιων ^{μ.ν} αρτους και δωσωμεν ^ν δωμεν ^{Τ.μ.κ} αυτοις φαγειν. **v.38** ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ^{Τ.μ.κ} ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας. **v.40** και ανεπεσον ^ν ανεπεσον ^{Τ.μ.κ} πρασιαι πρασιαι κατα ^ν ανα ^{Τ.μ.κ} εκατον και κατα ^ν ανα ^{Τ.μ.κ} πενητηκοντα. **v.41** και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις [αυτου] ^ν αυτου ^{Τ.μ.κ} ινα παρατιθωσιν ^ν παραθωσιν ^{Τ.μ.κ} αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν.

γον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους 43*
 πληρεις καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ὡσεὶ 44*
 πεντακισχίλιοι ἄνδρες. καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 45*
 ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαιδάν ἕως
 αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ 46
 ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς 47
 θαλάσσης καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομέ- 48*
 νους ἐν τῷ ἐλαύνειν ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς καὶ περὶ τετάρτην
 φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 καὶ ἠθέλεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ 49*
 τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι καὶ ἀνέκραζαν. πάντες γὰρ αὐτὸν 50*
 εἶδον καὶ ἐταράχθησαν καὶ εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς
 θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον 51*
 καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ
 ἐθαύμαζον. οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἦν γὰρ ἡ καρδιά αὐτῶν 52*
 πεπωρωμένη. καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν γενησαρέτ καὶ 53*
 προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἐπι- 54*
 γνόντες αὐτὸν. περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην ἤρξαντο 55*
 ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι
 ἐκεῖ ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορευέτο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς ἐν 56*
 ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν
 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται καὶ ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτοῦ
 ἐσώζοντο.

v.43 καὶ ἦσαν κλασματα^v κλασμάτων^{T, M, K} δώδεκα κοφινῶν^v κοφίνους^{T, M, K} πληρωμάτων^v
 πληρεις^{T, M, K} καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. **v.44** καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες [τοὺς^v ἄρτους]^v τοὺς^{T, M, K} ἄρτους^{T, M, K}
 ὡσεὶ^{T, K} πεντακισχίλιοι ἄνδρες. **v.45** καὶ εὐθέως^v εὐθεῶς^{T, M, K} ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμ-
 βῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαιδάν^K βηθσαιδαν^{T, M, v} ἕως αὐτοῦ ἀπολυεῖ^v
 ἀπολύσῃ^{T, M, K} τὸν ὄχλον. **v.48** καὶ ἰδὼν^v εἶδεν^{T, M, K} αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν ἦν γὰρ
 ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς καὶ^{T, M, K} περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἠθέλεν παρελθεῖν αὐτούς. **v.49** οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα^{T, M, K} ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης περιπατοῦντα^v ἔδοξαν ὅτι^v φάντασμα ἐστίν^v εἶναι^{T, M, K} καὶ ἀνέκραζαν. **v.50** πάντες γὰρ
 αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν ὅ^v δε^v εὐθέως^v καὶ^{T, M, K} εὐθεῶς^{T, M, K} ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς
 θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. **v.51** καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ
 λίαν [ἐκ^v ἐκ^{T, M, K} περισσοῦ]^v περισσοῦ^{T, M, K} ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ^{T, M, K} ἐθαύμαζον^{T, M, K}. **v.52** οὐ
 γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἀλλ' ἦν γὰρ^{T, M, K} αὐτῶν^{M, v} ἡ καρδιά αὐτῶν^{T, K} πεπωρωμένη. **v.53** καὶ
 διαπεράσαντες ἦλθον^{T, M, K} ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον^v εἰς^v γενησαρέτ^{K, M, v} γενησαρέτ^T καὶ προσωρμίσθησαν.
v.54 καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως^v εὐθεῶς^{T, M, K} ἐπιγνόντες αὐτὸν. **v.55** περιδραμόντες^v
 περιδραμόντες^{T, M, K} ὅλην τὴν χῶραν^v περίχωρον^{T, M, K} ἐκείνην καὶ^v ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις^v
 κραββάτοις^{T, M, K} τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ^{T, M, K} ἐστίν. **v.56** καὶ ὅπου
 ἂν εἰσεπορευέτο εἰς κώμας ἢ εἰς^v πόλεις ἢ εἰς^v ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεισαν^v ἐτίθουν^{T, M, K} τοὺς
 ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀψωνται καὶ ὅσοι ἂν
 ἤπιοντο^v ἤπιοντο^{T, M, K} αὐτοῦ ἐσώζοντο.

εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν ὃ δύναται αὐτόν κοινῶσαι ἀλλὰ τὰ ἐκπορευό-
 μενά ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστὶν τὰ κοινουῖντα τὸν ἄνθρωπον. εἴ τις ἔχει ὧτα 16*
 ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπηρώτων 17*
 αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς. καὶ λέγει αὐτοῖς οὕτως 18
 καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς
 τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι. ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ 19*
 εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται
 καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ- 20
 πορευόμενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας 21*
 τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται μοιχεῖαι πορνεῖαι
 φόνοι. κλοπαὶ πλεονεξίαι πονηρίαι δόλος ἀσελγεια ὀφθαλμὸς πονηρὸς 22*
 βλασφημία ὑπερηφανία ἀφροσύνη. πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν 23
 ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν 24*
 εἰς τὰ μεθόρια τύρου καὶ σιδῶνος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδένα
 ἤθελεν γνῶναι καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ 25*
 αὐτοῦ ἣς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα προ-
 σέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλληνίς συροφοινίσσα 26*
 τῷ γενεὶ καὶ ἠρώτα αὐτόν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς
 αὐτῆς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα οὐ 27*
 γὰρ καλὸν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ ναὶ κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω 28*
 τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ διὰ 29*
 τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε ἐξελήλυθεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.
 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς καὶ 30*

v.16 εἰ^{Τ.Μ.Κ} τις^{Τ.Μ.Κ} εχει^{Τ.Μ.Κ} ωτα^{Τ.Μ.Κ} ακουειν^{Τ.Μ.Κ} ακουετω^{Τ.Μ.Κ}. **v.17** και οτε εισηλθεν
 εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την^ν παραβολην^ν περι^{Τ.Μ.Κ} της^{Τ.Μ.Κ}
 παραβολης^{Τ.Μ.Κ}. **v.19** οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον
 αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων^ν καθαριζον^{Τ.Μ.Κ} παντα τα βρωματα. **v.21** εσωθεν γαρ εκ της
 καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι^{Τ.Μ.Κ} πορνειαι κλοπαι^ν φονοι.
v.22 μοιχειαι^ν κλοπαι^{Τ.Μ.Κ} πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπε-
 ρηφανα αφροσυνη. **v.24** και^{Τ.Μ.Κ} εκειθεν δε^ν αναστας απηλθεν εις τα ορια^ν μεθορια^{Τ.Μ.Κ} τυρου
 και^{Τ.Μ.Κ} σιδωνος^{Τ.Μ.Κ} και εισελθων εις την^{Τ.Κ} οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν.
v.25 αλλ^ν ευθυς^ν ακουσασα γαρ^{Τ.Μ.Κ} γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακα-
 θαρτον ελθοουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου. **v.26** ην^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} η δε^ν γυνη ην^ν ελ-
 ληνις συραφοινικισσα^Μ συροφοινισσα^{Τ.Κ} συροφοινικισσα^ν τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον
 εκβαλη^{Μ.ν} εκβαλλη^{Τ.Κ} εκ της θυγατρος αυτης. **v.27** και^ν ελεγεν^ν ο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ}
 ειπεν^{Τ.Μ.Κ} αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον^{Τ.Μ.Κ} εστιν καλον^ν λαβειν τον αρτον
 των τεκνων και βαλειν^{Τ.Μ.Κ} τοις κυναριοις βαλειν^ν. **v.28** η δε απεκριθη και λεγει αυτω να^{Τ.Μ.Κ}
 κυριε και γαρ^{Τ.Μ.Κ} τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν^ν εσθιει^{Τ.Μ.Κ} απο των ψιχιων των
 παιδιων. **v.29** και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το^{Τ.Μ.Κ} δαιμονιον^{Τ.Μ.Κ} εκ της
 θυγατρος σου το^ν δαιμονιον^ν.

31* τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης. καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν
 32* ὀρίων τύρου καὶ σιδῶνος ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνά
 33 καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμε-
 νος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς
 34 τὰ ὄματα αὐτοῦ καὶ πύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέψας
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ εφραθα ὃ ἐστὶν διανοίχθητι.
 35* καὶ εὐθέως διηνοιχθήσαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσ-
 36* σης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν
 37* ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ
 ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες καλῶς πάντα πεποίηκεν καὶ τοὺς
 κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8* ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί
 φάγωσιν προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς.
 2* σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι
 3* καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσετε εἰς οἶκον
 4* αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ τινες γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν. καὶ
 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε
 5* χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἔρημίας. καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς πόσους ἔχετε ἄρτους
 6* οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ. καὶ παρήγγειλεν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
 7* ταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον ἰχθύδια

v.30 καὶ ἀπελθούσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον^ν βεβλημένον^ν ἐπι^ν τὴν^ν κλινὴν^ν καὶ^ν το^ν δαιμονιον ἐξεληλυθὸς καὶ^{τ.μ.κ.} τὴν^{τ.μ.κ.} θυγατέρα^{τ.μ.κ.} βεβλημένην^{τ.μ.κ.} ἐπι^{τ.μ.κ.} τῆς^{τ.μ.κ.} κλινῆς^{τ.μ.κ.}. **v.31** καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων τυροῦ καὶ^{τ.μ.κ.} σιδῶνος^{τ.μ.κ.} ἦλθεν δια^ν σιδῶνος^ν εἰς^ν πρὸς^{τ.μ.κ.} τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνα μέσον τῶν ὀρίων δεκαπολεως. **v.32** καὶ φερουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ^ν μογγιλαλον^ν μογγιλαλον^{τ.κ.ν} καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα. **v.35** καὶ [εὐθεως]^ν εὐθεως^{τ.μ.κ.} διηνοιχθήσαν^ν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. **v.36** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λεγῶσιν^ν εἴπωσιν^{τ.μ.κ.} ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοῖς^ν μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **v.37** καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες καλῶς πάντα πεποίηκεν καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ [τούς]^ν τοὺς^{τ.μ.κ.} ἀλάλους λαλεῖν. **8 v.1** ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν^ν πολλοῦ^ν παμπολλοῦ^{τ.μ.κ.} ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν προσκαλεσάμενος ὁ^{τ.μ.κ.} ἰησοῦς^{τ.μ.κ.} τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{τ.μ.κ.} λέγει αὐτοῖς. **v.2** σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμερῶν^ν ἡμερῶν^{τ.κ.} τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. **v.3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσετε εἰς οἶκον αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ καὶ^ν τινες γὰρ^{τ.μ.κ.} αὐτῶν ἀπο^ν μακρόθεν ἦκασιν^ν. **v.4** καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι^ν πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἔρημίας. **v.5** καὶ ἐπηρώτα^ν αὐτοὺς πόσους ἔχετε ἄρτους οἱ δὲ εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ.} ἑπτὰ. **v.6** καὶ παρήγγειλεν^ν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἐκλάσεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν^ν παραθῶσιν^{τ.μ.κ.} καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **v.7** καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα καὶ εὐλογησας εἶπεν^{τ.μ.κ.} παραθεῖναι^{τ.μ.κ.} καὶ^{τ.μ.κ.} αὐτὰ εἶπεν^ν καὶ^ν ταυτὰ^ν παρατιθεῖναι^ν.

ὀλίγα καὶ εὐλογήσας εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτὰ. ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορ- 8*
 τάσθησαν καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ 9*
 οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ εὐθέως ἐμβὰς 10*
 εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθά.
 καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ ζητοῦντες παρ' αὐ- 11
 τοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ 12*
 πνεύματι αὐτοῦ λέγει τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτούς ἐμβὰς πάλιν 13*
 εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους καὶ 14*
 εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο 15
 αὐτοῖς λέγων ὁράτε βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύ-
 μης ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ 16*
 ἔχομεν. καὶ γνοὺς ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους 17*
 οὐκ ἔχετε οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
 ὑμῶν. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ 18
 οὐ μνημονεύετε. ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλί- 19*
 οὺς πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα.
 ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους πόσων σφυρίδων πληρώματα 20*
 κλασμάτων ἤρατε οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς οὐ συνίετε. 21*
 καὶ ἔρχεται εἰς βηθσαιδάν καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦ- 22*
 σιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἀψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ 23*
 ἐξήγαγεν αὐτόν ἔξω τῆς κώμης καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθείς
 τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτόν εἴ τι βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν 24*
 βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πά- 25*

v.8 καὶ^v εφαγον δε^{T.M.K} και εχορτασθησαν και ησαν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας.
v.9 ησαν δε οι^{T.M.K} φαγοντες^{T.M.K} ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους. **v.10** και ευθως^v
 ευθεως^{T.M.K} εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα. **v.12** και
 αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη ζητει^v σημειον επιζητει^{T.M.K} αμην λεγω υμιν ει
 δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον. **v.13** και αφεις αυτους εμβας^{T.M.K} παλιν εμβας^v εις^{T.M.K} το^{T.K}
 πλοιον^{T.M.K} απηλθεν εις το περαν. **v.14** και επελαθοντο οι^K μαθηται^K λαβειν αρτους και ει μη ενα
 αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω. **v.16** και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες^{T.M.K} οτι
 αρτους ουκ εχουσιν^v εχομεν^{T.M.K}. **v.17** και γνοους ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} λεγει αυτοις τι διαλογιζε-
 σθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι^{T.M.K} πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων.
v.19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις^{T.M.K} κλασμα-
 των πληρεις^v ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα. **v.20** οτε δε^{T.M.K} τους επτα εις τους τετρακισχιλιους
 ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε και^v οι^{T.M.K} λεγουσιν^v δε^{T.M.K} [αυτω]^v ειπον^{T.M.K}
 επτα. **v.21** και ελεγεν αυτοις ουπω^v πως^{T.M.K} ου^{T.M.K} συνιετε. **v.22** και ερχονται^v ερχεται^{T.M.K}
 εις βηθσαιδα^K βηθσαιδαν^{T.M.v} και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται.
v.23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν^v εξηγαγεν^{T.M.K} αυτον εξω της κωμης και πτυ-
 σας εις τα ομματα αυτου επιθεισ τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει^v βλεπει^{T.M.K}. **v.24** και
 αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι^{T.M.v} ως δενδρα ορω^{T.M.v} περιπατουντας.

λιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
 26* αναβλέπειν καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντας. καὶ
 ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελ-
 27 θης μηδὲ εἴπησιν τινὶ ἐν τῇ κώμῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας καισαρείας τῆς φιλίππου καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι.
 28* οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι ἡλίαν ἄλλοι δὲ ἓνα
 29* τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι
 30 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ σὺ εἶ ὁ χριστός. καὶ ἐπετίμησεν
 31* αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
 ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
 τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ
 32* μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει καὶ προ-
 33* σλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ
 ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ πέτρῳ λέγων ὕπαγε ὀπίσω μου
 34* σατανᾶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προ-
 σκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς ὅστις
 θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν
 35* αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
 ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
 36* τοῦ εὐαγγελίου οὕτως σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν
 37* κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἢ τί δώσει
 38* ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ

v.25 εἶτα πάλιν ἐπεθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ διεβλεπεν^v ἐποίησεν^{T.μτ.κ} αὐτὸν^{T.μτ.κ} αναβλέπειν^{T.μτ.κ} καὶ ἀποκατεστή^v ἀποκατεστάθη^{T.μτ.κ} καὶ ἐνέβλεπεν^v ἐνεβλεπεν^{T.μτ.κ} τη-
 λαυγῶς ἅπαντα^v ἅπαντας^{T.μτ.κ}. **v.26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς [τον]^{μτ} τὸν^{T.κ} οἶκον αὐτοῦ λέγων
 μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς μηδὲ^{T.μτ.κ} εἴπησιν^{T.μτ.κ} τινὶ^{T.μτ.κ} ἐν^{T.μτ.κ} τῇ^{T.μτ.κ} κώμῃ^{T.μτ.κ}. **v.28** οἱ
 δὲ εἶπαν^v αὐτῷ^v λέγοντες^v [ὅτι]^v ἀπεκρίθησαν^{T.μτ.κ} ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι ἡλίαν ἄλλοι δὲ
 οἱ^v εἰς^v ἓνα^{T.μτ.κ} τῶν προφητῶν. **v.29** καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα^v λέγει^{T.μτ.κ} αὐτοὺς^v αὐτοῖς^{T.μτ.κ} ὑμεῖς
 δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ^{T.μτ.κ} ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ σὺ εἶ ὁ χριστός. **v.31** καὶ ἤρξατο δι-
 δασκεῖν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ^v ἀπὸ^{T.μτ.κ} τῶν
 πρεσβυτέρων καὶ τῶν^{μτ.κ} ἀρχιερέων καὶ τῶν^{μτ.κ} γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 ἀναστῆναι. **v.32** καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν^{T.μτ.κ} ὁ πέτρος αὐτὸν^v
 ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **v.33** ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ^{T.μτ.κ} πέτρῳ
 καὶ^v λέγει^v λέγων^{T.μτ.κ} ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
v.34 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς εἰ^v τις^v ὅστις^{T.μτ.κ} θέλει
 ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν^{μτ.κ} ἐλθεῖν^{T.κ} ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
 λουθεῖτω μοι. **v.35** ὅς γὰρ εἰ^v ἀν^{T.μτ.κ} θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἀν
 ἀπολέσει^v ἀπολέσῃ^{T.μτ.κ} τὴν ἑαυτοῦ^{μτ} ψυχὴν αὐτοῦ^{T.κ.κ} ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὕτως^{T.μτ.κ}
 σώσει αὐτήν. **v.36** τί γὰρ ὠφελεί^v ὠφελήσει^{T.μτ.κ} ἄνθρωπον κερδήσαι^v εἰ^v κερδήσῃ^{T.μτ.κ} τὸν
 κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι^v ζημιωθῇ^{T.μτ.κ} τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. **v.37** ἢ^{T.μτ.κ} τί γὰρ^v δοί^v δώσει^{T.μτ.κ}
 ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

τούς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐστηκότων **9***
οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ μεθ’ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν **2***
πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ’ ἰδίαν μόνους καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ τὰ **3***
ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιῶν οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς
γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. καὶ ὥφθη αὐτοῖς ἡλίας σὺν μωσεῖ καὶ ἦσαν **4***
συλλαλοῦντες τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ ράββι **5***
καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς σοὶ μίαν καὶ
μωσεῖ μίαν καὶ ἡλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. **6***
καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης **7***
λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἑξά- **8**
πινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν ἰησοῦν μόνον μεθ’
ἑαυτῶν. καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα **9***
μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν **10**
τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες ὅτι λέγουσιν **11**
οἱ γραμματεῖς ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ- **12***
τοῖς ἡλίας μὲν ἐλθῶν πρῶτον ἀποκαθιστὰ πάντα καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενώθῃ. ἀλλὰ λέγω **13***

v.38 ος γαρ εαν^{μτ.ν} αν^{τ.κ} επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων. **9 v.1** και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των^{τ.μτ.κ} ωδε των^ν εστηκοτων οιτινες ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει. **v.2** και μετα^ν μεθ^{τ.μτ.κ} ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και [τον]^{μτ} τον^{τ.κ.ν} ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον και ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων. **v.3** και τα ιματια αυτου εγενοντο^{μτ} εγενετο^{τ.κ.ν} στιλβοντα λευκα λιαν ως^{τ.μτ.κ} χιων^{τ.μτ.κ} οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως^ν λευκαναι. **v.4** και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει^ν μωσει^{τ.μτ.κ} και ησαν συλλαλουντες τω ιησου. **v.5** και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας^{τ.μτ.κ} τρεις σκηνας^ν σοι μιαν και μωσει^ν μωσει^{τ.μτ.κ} μιαν και ηλια μιαν. **v.6** ου γαρ ηδει τι αποκριθη^ν λαλησει^{μτ} λαληση^{τ.κ} ησαν^{τ.μτ.κ} γαρ^{τ.μτ.κ} εκφοβοι γαρ^ν εγενοντο^ν. **v.7** και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και εγενετο^ν ηλθεν^{τ.μτ.κ} φωνη εκ της νεφελης λεγουσα^{τ.κ} ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου^{τ.μτ.κ} ακουετε αυτου^ν. **v.9** και^ν καταβαινοντων δε^{τ.μτ.κ} αυτων εκ^ν απο^{τ.μτ.κ} του ορους διεσειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται^{τ.μτ.κ} α ειδον διηγησωνται^ν ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη. **v.12** ο δε εφη^ν αποκριθεις^{τ.μτ.κ} ειπεν^{τ.μτ.κ} αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει^ν αποκαθιστα^{τ.μτ.κ} παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη^ν εξουδενωθη^{τ.μτ.κ}. **v.13** αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελον^ν ηθελησαν^{τ.μτ.κ} καθως γεγραπται επι αυτον.

ὑμῖν ὅτι καὶ ἡλίας ἐλήλυθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς
 14* γέγραπται ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πο-
 15* λὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. καὶ εὐθέως πᾶς
 ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.
 16*, 17* καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς γραμματεῖς τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς. καὶ ἀπο-
 κριθεὶς εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου εἶπεν διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς
 18* σέ ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν
 καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ζηραίνεται καὶ εἶπον τοῖς
 19* μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 αὐτῷ λέγει ὦ γενεὰ ἄπιστος ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνέ-
 20* ζομαι ὑμῶν φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν καὶ
 ἰδὼν αὐτόν εὐθέως τὸ πνεῦμα εσπάραξεν αὐτόν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
 21* ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος
 22* ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν παιδιόθεν. καὶ πολλάκις αὐτόν
 καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἀλλ' εἴ τι δύνασαι
 23* βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ
 24* δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράζας ὁ
 πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῦων ἔλεγεν πιστεύω κύριε βοήθει μου τῇ
 25* ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύ-
 ματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ, τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν ἐγώ
 26* σοι ἐπιτάσσω ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κρά-
 ζαν καὶ πολλὰ σπαραζαν αὐτόν ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε

v.14 καὶ ἐλθόντες^ν ἐλθὼν^{τ.μ.κ} πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον^ν εἶδεν^{τ.μ.κ} ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ
 γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς^ν αὐτοὺς^ν αὐτοῖς^{τ.μ.κ}. **v.15** καὶ εὐθεὺς^ν εὐθεὺς^{τ.μ.κ} πᾶς ὁ ὄχλος
 ἰδόντες^ν ἰδὼν^{τ.μ.κ} αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν^ν ἐξεθαμβήθη^{τ.μ.κ} καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.
v.16 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς^ν τοὺς^{τ.μ.κ} γραμματεῖς^{τ.μ.κ} τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς. **v.17** καὶ
 ἀπεκριθὴν^ν αὐτῷ ἀποκριθεὶς^{τ.μ.κ} εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου εἶπεν^{τ.μ.κ} διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς
 σε ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλον. **v.18** καὶ ὅπου εἴαν^ν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν καὶ ἀφρίζει
 καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ^{τ.μ.κ} καὶ ζηραίνεται καὶ εἶπα^ν εἶπον^{τ.μ.κ} τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ
 ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν. **v.19** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ} λέγει ὦ γενεὰ ἀπιστος ἕως πότε
 πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνεξομαι ὑμῶν φέρετε αὐτόν πρὸς με. **v.20** καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς
 αὐτόν καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐθεὺς^{τ.μ.κ} τὸ πνεῦμα εὐθεὺς^ν συνεσπαραξεν^ν εσπαραξεν^{τ.μ.κ} αὐτόν καὶ πεσὼν
 ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. **v.21** καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο
 γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν ἐκ^ν παιδιόθεν. **v.22** καὶ πολλάκις αὐτόν^{τ.μ.κ} καὶ εἰς τὸ^μ πῦρ αὐτόν^ν ἔβαλεν
 καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἀλλ' εἰ τι δύνη^ν δύνασαι^{τ.μ.κ} βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
v.23 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνη^ν δύνασαι^{τ.μ.κ} πιστεῦσαι^{τ.μ.κ} πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
v.24 εὐθεὺς^ν καὶ^{τ.μ.κ} εὐθεὺς^{τ.μ.κ} κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ^{τ.μ.κ} δακρῦων^{τ.μ.κ} ἔλεγεν πι-
 στεῦω κύριε^{τ.μ.κ} βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **v.25** ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ
 πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ τὸ πνεῦμα^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} ἀλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα^ν ἐγώ σοι^{τ.μ.κ}
 ἐπιτάσσω σοι^ν ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσελθῃς εἰς αὐτόν. **v.26** καὶ κράζας^ν κράζαν^{τ.μ.κ} καὶ
 πολλὰ σπαραζας^ν σπαραζαν^{τ.μ.κ} αὐτόν^{τ.μ.κ} ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς^ν πολλοὺς
 λεγείν ὅτι ἀπεθάνεν.

πολλούς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς 27*
 ἤγειρεν αὐτόν καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ 28*
 αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
 αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ 29*
 ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ 30*
 τῆς γαλιλαίας καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ. ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς 31*
 αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χει-
 ρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι. 32
 καὶ ἦλθεν εἰς καπερναοὺμ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς 33*
 τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε. οἱ δὲ ἐσιώπων πρὸς ἀλλήλους 34
 γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώ- 35
 δεκα καὶ λέγει αὐτοῖς εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ
 πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ 36
 ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς. ὅς ἐάν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων 37*
 δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται οὐκ ἐμὲ
 δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστειλάντά με. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ ἰωάννης λέγων 38*
 διδάσκαλε εἶδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια ὅς οὐκ
 ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ 39
 ἰησοῦς εἶπεν μὴ κωλύετε αὐτόν οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ
 τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν 40*
 καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν. ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος 41*
 ἐν τῷ ὀνόματι μου ὅτι χριστοῦ ἔστε ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
 μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων 42*

v.27 ο δε ιησους κρατησας αυτον^{τ.μ.κ} της χειρος αυτου^ν ηγειρεν αυτον και ανεστη. **v.28** και εισελθοντος^ν εισελθοντα^{τ.μ.κ} αυτου^ν αυτον^{τ.μ.κ} εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} και ιδιαν επηρωτων^ν αυτον^ν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο. **v.29** και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και^{τ.μ.κ} νηστεια^{τ.μ.κ}. **v.30** κακειθεν^ν και^{τ.μ.κ} εκειθεν^{τ.μ.κ} εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι^ν γνω^{τ.μ.κ}. **v.31** εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα^ν τη^{τ.μ.κ} τρεις^ν τριτη^{τ.μ.κ} ημερας^ν ημερα^{τ.μ.κ} αναστησεται. **v.33** και ηλθον^ν ηλθεν^{τ.μ.κ} εις καφαρναουμ^ν καπερναουμ^{τ.μ.κ} και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς^{τ.μ.κ} εαυτους^{τ.μ.κ} διελογιζεσθε. **v.37** ος αν^ν εαν^{τ.μ.κ} εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν^ν εαν^{τ.μ.κ} εμε δεχεται^ν δεξηται^{τ.μ.κ} ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με. **v.38** εφη^ν απεκριθη^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} αυτω [ο]^μ ο^{τ.κ.ν} ιωαννης λεγων^{τ.μ.κ} διδασκαλε ειδομεν τινα εν^{κ.ν} τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος^{τ.μ.κ} ουκ^{τ.μ.κ} ακολουθει^{τ.μ.κ} ημιν^{τ.μ.κ} και εκωλυσαμεν^ν εκωλυσαμεν^{τ.μ.κ} αυτον οτι ουκ ηκολουθει^ν ακολουθει^{τ.μ.κ} ημιν. **v.40** ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων^{κ.ν} υμων^{τ.μ} υπερ ημων^{κ.ν} υμων^{τ.μ} εστιν. **v.41** ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω^{τ.κ} ονοματι μου^{τ.μ.κ} οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι^ν ου μη απολεση τον μισθον αυτου.

- εἰς ἐμέ καλόν ἐστίν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μύλικός περὶ τὸν
 43* τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζη
 σε ἡ χεὶρ σου ἀπόκοψον αὐτήν καλόν σοι ἐστίν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν
 εἰσελθεῖν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ
 44* τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ-
 45* ται. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζη σε ἀπόκοψον αὐτόν καλόν ἐστίν
 σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 46* τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
 47* τᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίζη σε
 ἔκβαλε αὐτόν καλόν σοι ἐστίν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς.
 48, 49* ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ
 50* πυρὶ ἀλισθήσεται καὶ πᾶσα θυσία ἀλλὶ ἀλισθήσεται. καλόν τὸ ἅλας ἐὰν
 δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας
 καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.
- 10*** κακεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν
 τοῦ ἰορδάνου καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν καὶ ὡς εἰώθει
 2* πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι ἐπηρώτη-
 3* σαν αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ
 4* ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμῖν ἐνετείλατο μωσῆς. οἱ δὲ εἶπον μωσῆς
 5* ἐπέτρεπεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν

v.42 και ος εαν^{μη} αν^{τ.κ.ν} σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων^{κ.ν} των πιστευοντων [εις^ν εις^{τ.μη.κ} εμε]^ν ειμε^{τ.μη.κ} καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος^ν λιθος^{τ.μη.κ} ονικος^ν μυλικος^{τ.μη.κ} περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν. **v.43** και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι^{τ.μη.κ} εστιν σε^ν κυλλον εισελθειν^ν εις την ζωην εισελθειν^{τ.μη.κ} η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον. **v.44** οπου^{τ.μη.κ} ο^{τ.μη.κ} σκωληξ^{τ.μη.κ} αυτων^{τ.μη.κ} ου^{τ.μη.κ} τελευτα^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} το^{τ.μη.κ} πυρ^{τ.μη.κ} ου^{τ.μη.κ} σβεννυται^{τ.μη.κ}. **v.45** και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σε^ν σοι^{τ.μη.κ} εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις^{τ.μη.κ} το^{τ.μη.κ} πυρ^{τ.μη.κ} το^{τ.μη.κ} ασβεστον^{τ.μη.κ}. **v.46** οπου^{τ.μη.κ} ο^{τ.μη.κ} σκωληξ^{τ.μη.κ} αυτων^{τ.μη.κ} ου^{τ.μη.κ} τελευτα^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} το^{τ.μη.κ} πυρ^{τ.μη.κ} ου^{τ.μη.κ} σβεννυται^{τ.μη.κ}. **v.47** και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε^ν σοι^{τ.μη.κ} εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του^{τ.μη.κ} πυρος^{τ.μη.κ}. **v.49** πας γαρ πυρι αλισθησεται^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} πασα^{τ.μη.κ} θυσια^{τ.μη.κ} αλλι^{τ.μη.κ} αλισθησεται. **v.50** καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλα^ν αλας^{τ.μη.κ} και ειρηνευετε εν αλληλοις. **10 v.1** και^ν εκειθεν^ν κακειθεν^{τ.μη.κ} αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαίας [και]^ν δια^{τ.μη.κ} του^{τ.μη.κ} περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους. **v.2** και προσελθοντες [οι]^{μη} οι^{τ.κ} φαρισαιοι επηρωτων^ν επηρωτησαν^{τ.μη.κ} αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον. **v.3** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης^ν μωσης^{τ.μη.κ}. **v.4** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μη.κ} μωσης^{τ.μη.κ} επετρεπεν μωσης^ν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι. **v.5** και^{τ.μη.κ} αποκριθεις^{τ.μη.κ} ο δε^ν ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην.

έντολήν ταύτην. ἀπό δέ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς 6*
 ὁ θεός. ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν 7*
 μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ 8
 δύο εἰς σάρκα μίαν ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ. ὁ οὖν ὁ θεός 9
 συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ 10*
 αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὅς ἐάν ἀπο- 11*
 λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν. καὶ 12*
 ἐάν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ μοιχᾶται. καὶ 13*
 προσέφερον αὐτῷ παιδιὰ ἵνα ἄψῃται αὐτῶν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς
 προσφέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἄφετε τὰ 14*
 παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ 15*
 θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ 16*
 τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτὰ ἠϋλόγει αὐτὰ. καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς 17
 ὁδὸν προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν ἐπηρώτα αὐτόν διδάσκαλε
 ἀγαθέ τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐ- 18
 τῷ τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. τὰς ἐντολάς 19*
 οἶδας μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης μὴ
 ἀποστερήσης τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 20*
 εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ 21*
 ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν σοὶ ὑστερεῖ
 ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δός τοῖς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν
 οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν. ὁ δὲ στυγνάσας 22
 ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ 23

v.6 ἀπο δε ἀρχης κτισεως ἀρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ο^{τ.μ.κ} θεός^{τ.μ.κ}. **v.7** ἐνεκεν του-
 του καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα [καὶ^ν καὶ^{τ.μ.κ} προσκολληθήσεται πρὸς
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ]^ν αὐτοῦ^{τ.μ.κ}. **v.10** καὶ εἰς^ν ἐν^{τ.μ.κ} τὴν^ν τὴ^{τ.μ.κ} οἰκίαν^ν οἰκία^{τ.μ.κ} πα-
 λιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{τ.μ.κ} περὶ τούτου^ν ἐπηρωτων^ν του^{τ.μ.κ} αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἐπηρωτησαν^{τ.μ.κ} αὐτόν.
v.11 καὶ λέγει αὐτοῖς ὅς ἐάν^ν ἐάν^{τ.μ.κ} ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ
 αὐτήν. **v.12** καὶ ἐάν αὐτὴ^ν γυνὴ^{τ.μ.κ} ἀπολύσασα^ν ἀπολύσῃ^{τ.μ.κ} τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ^ν ἄλλον^ν
 καὶ^{τ.μ.κ} γαμηθῇ^{τ.μ.κ} ἄλλῳ^{τ.μ.κ} μοιχᾶται. **v.13** καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδιὰ ἵνα ἀψῃται^{τ.μ.κ}
 αὐτῶν ἀψῃται^ν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν^ν αὐτοῖς^ν ἐπετιμων^{τ.μ.κ} τοῖς^{τ.μ.κ} προσφέρουσιν^{τ.μ.κ}.
v.14 ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀφετε τὰ παιδιὰ ἐρχεσθαι πρὸς με καὶ^{τ.κ} μὴ
 κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **v.15** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν^ν ἐάν^{τ.μ.κ}
 μὴ δεξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς αὐτήν. **v.16** καὶ ἐναγκαλισάμε-
 νος αὐτὰ κατευλογεῖ^ν τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπὶ αὐτὰ^{τ.μ.κ} εὐλογεῖ^μ ἠυλογεῖ^{τ.κ} αὐτὰ. **v.19** τὰς ἐντολάς
 οἶδας μὴ μοιχεύσης^{τ.μ.κ} μὴ^{τ.μ.κ} φονεύσης μὴ^ν μοιχεύσης^ν μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης μὴ
 ἀποστερήσης τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. **v.20** ὁ δὲ εἶπεν^ν ἀποκριθεὶς^{τ.μ.κ} εἶπεν^{τ.μ.κ}
 αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **v.21** ὁ δὲ ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγά-
 πησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν σοὶ^{τ.μ.κ} ὑστερεῖ ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δός [τοῖς]^ν τοῖς^{τ.κ}
 πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας^{τ.μ.κ} τὸν^{τ.μ.κ} σταυρόν^{τ.μ.κ}.

περιβλεψάμενος ὁ ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πῶς δυσκόλως οἱ
 24* τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μα-
 θηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς
 λέγει αὐτοῖς τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμα-
 25* σιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον
 διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βασιλείαν
 26 τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυ-
 27* τούς καὶ τίς δύναται σωθῆναι. ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγει παρὰ
 ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θεῷ πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶν παρὰ
 28* τῷ θεῷ. καὶ ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
 29* καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μη-
 30 τέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου. ἐὰν
 μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς
 καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν
 31* τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι
 32* καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα
 καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες
 ἐφοβοῦντο καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
 33* μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμμα-
 τεῦσιν καὶ κατακρινουσὶν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
 34* ἔθνεσιν. καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπύ-
 σουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

v.24 οἱ δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα
 πως δυσκολον εστιν τους^{τ.μ.κ} πεποιθοτας^{τ.μ.κ} επι^{τ.μ.κ} τοις^{τ.κ} χρημασιν^{τ.μ.κ} εις την βασιλειαν του
 θεου εισελθειν. **v.25** ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια [της]^ν της^{τ.μ.κ} τρυμαλιας [της]^ν της^{τ.μ.κ}
 ραφιδος διελθειν^{κ.ν} εισελθειν^{τ.μ} η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. **v.27** εμβλεψας
 δε^{τ.μ.κ} αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα τω^{τ.κ} θεω παντα γαρ δυνατα
 εστιν^{τ.μ.κ} παρα τω θεω. **v.28** και^{τ.κ} ηρξατο λεγειν^ν ο πετρος λεγειν^{τ.μ.κ} αυτω ιδου ημεις αφη-
 καμεν παντα και ηκολουθηκαμεν^ν ηκολουθησαμεν^{τ.μ.κ} σοι. **v.29** εφη^ν αποκριθεις^{τ.μ.κ} [δε]^μ
 δε^{τ.κ} ο ιησους ειπεν^{τ.μ.κ} αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας
 η πατερα^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} μητερα η πατερα^ν γυναικα^{τ.μ.κ} η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν^ν
 [ενεκεν]^μ του ευαγγελιου. **v.31** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι]^{μ.ν} οι^{τ.κ} εσχατοι πρωτοι.
v.32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο
 οι^ν δε^ν και^{τ.μ.κ} ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν
 τα μελλοντα αυτω συμβαινειν. **v.33** οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρω-
 που παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις^{τ.κ.ν} γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και
 παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν. **v.34** και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ}
 και^{τ.μ.κ} εμπυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν^ν αποκτενουσιν^{τ.μ.κ} αυτον και αποκτενουσιν^ν και^ν
 μετα^ν τρεις^ν ημερας^ν τη^{τ.μ.κ} τριτη^{τ.μ.κ} ημερα^{τ.μ.κ} αναστησεται.

καὶ προσπορεύονται αὐτῷ ἰακώβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λέγον- 35*
 τες διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν 36*
 αὐτοῖς τί θέλετέ ποιῆσαι με ὑμῖν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ 37*
 δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ 38*
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
 ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι. οἱ δὲ εἶπον 39*
 αὐτῷ δυνάμεθα ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω
 πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. τὸ δὲ καθί- 40*
 σαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς
 ἠτοίμασται. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου 41
 καὶ ἰωάννου. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἶδατε 42*
 ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ με-
 γάλιοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' 43*
 ὅς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται διάκονος ὑμῶν. καὶ ὅς ἂν 44*
 θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δούλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ 45
 ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχῶ καὶ ἐκπο- 46*
 ρευσμένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἰκανοῦ
 υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.
 καὶ ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ἔστιν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν ὁ 47*
 υἱὸς δαβὶδ ἰησοῦ ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ 48*
 ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς 49*
 εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ θάρσει

v.35 καὶ προσπορευονται αὐτῷ ἰακώβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λεγοντες αὐτῷ διδασκαλε θε-
 λομεν ἵνα ὁ εἰς αἰτησωμεν σε^v ποιησης ἡμιν. **v.36** ὁ δε εἶπεν αυτοις τι θελετε [με]^v ποιησαι^{T.μ.κ}
 ποιησω^v με^{T.μ.κ} ὑμιν. **v.37** οἱ δε εἶπαν^v εἶπον^{T.μ.κ} αὐτῷ δὸς ἡμιν ἵνα εἰς σου^v ἐκ δεξιῶν σου^{T.μ.κ}
 καὶ εἰς ἐξ ἀριστερων^v εὐωνυμων^{T.μ.κ} σου^{T.μ.κ} καθισωμεν ἐν τῇ δοξῇ σου. **v.38** ὁ δε ἰησοῦς εἶπεν
 αυτοις οὐκ οἶδατε τι αἰτεισθε δυνασθε πιεῖν τὸ ποτηριον ὁ εγὼ πίνω ἢ καὶ^{T.μ.κ} τὸ βάπτισμα ὁ εγὼ
 βαπτίζομαι βαπτισθῆναι. **v.39** οἱ δε εἶπαν^v εἶπον^{T.μ.κ} αὐτῷ δυνάμεθα ὁ δε ἰησοῦς εἶπεν αυτοις τὸ
 μὲν^{T.μ.κ} ποτηριον ὁ εγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὁ εγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. **v.40** τὸ
 δε καθισαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ^v καὶ^{T.μ.κ} ἐξ εὐωνυμων μου^{T.κ} οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἠτοιμασται.
v.42 καὶ^v ὁ^{T.μ.κ} δε^{T.μ.κ} ἰησοῦς^{T.μ.κ} προσκαλεσαμενος αὐτους ὁ^v ἰησοῦς^v λέγει αυτοις οἶδατε οτι
 οἱ δοκουντες ἀρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριευουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
v.43 οὐχ οὕτως δε εστιν^v εσται^{T.μ.κ} ἐν ὑμιν ἀλλ' ὅς ἐὰν^v εαν^{T.μ.κ} θέλη γενεσθαι^{T.μ.κ} μέγας γενεσθαι^v
 ἐν ὑμιν εσται διάκονος^{T.κ} ὑμῶν διάκονος^{μ.ν}. **v.44** καὶ ὅς ἐὰν^μ εαν^{T.κ.ν} θέλη ἐν^v ὑμιν^v εἶναι^v
 ὑμῶν^{T.μ.κ} γενεσθαι^{T.μ.κ} πρῶτος εσται παντῶν δούλος. **v.46** καὶ ἐρχονται εἰς ἱεριχῶ καὶ ἐκπο-
 ρευσμένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἰκανοῦ ὁ^v υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος
 ὁ^{T.μ.κ} τυφλὸς προσαιτῶν^v ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν^{T.μ.κ}. **v.47** καὶ ἀκουσας οτι ἰησοῦς ὁ
 ναζαρηνο^v ναζωραῖος^{T.μ.κ} εστιν ἠρξατο κράζειν καὶ λέγειν ὁ^{T.μ.κ} υἱὸς^{T.μ.κ} υἱε^v δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ}
 ἰησοῦ ἐλεησον με. **v.48** καὶ ἐπετιμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπησῃ ὁ δε πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν υἱε
 δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} ἐλεησον με. **v.49** καὶ στας ὁ ἰησοῦς εἶπεν φωνησατε^v αὐτὸν φωνηθῆναι^{T.μ.κ} καὶ
 φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λεγοντες αὐτῷ θάρσει ἐγειρε^v ἐγειραι^{T.μ.κ} φωνεῖ σε.

- 50* ἔγειραι φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
 51* τὸν ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τί θέλεις ποιήσω σοι ὁ
 52* δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαββονί ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
 ὕπαγε ἡ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῷ
 ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
- 11*** καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς ἱερουσαλήμ εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ
 2* ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι
 εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικεν
 3* λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τί ποιεῖτε τοῦτο εἶπατε ὅτι
 4* ὁ κύριος αὐτοῦ χρειαν ἔχει καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε. ἀπήλθον
 δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδίου
 5 καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς τί ποιεῖτε
 6* λύοντες τὸν πῶλον. οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ ἰησοῦς καὶ
 7* ἀφήκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἐπέβαλον
 8* αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν
 ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ
 9* ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
 ἔκραζον λέγοντες ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.
 10* εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 11* δαβὶδ ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσηλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς

v.50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας^v αναστας^{T.μ.κ} ηλθεν προς τον ιησουν. **v.51** και αποκριθεις λεγει^{T.μ.κ} αυτω ο ιησους ειπεν^v τι σοι^v θελεις ποιησω σοι^{T.μ.κ} ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι^{μ.ν} ραββονι^{T.κ} ινα αναβλεψω. **v.52** και^v ο δε^{T.μ.κ} ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθυσ^v ευθεως^{T.μ.κ} ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω^v τω^{T.μ.κ} ιησου^{T.μ.κ} εν τη οδω. **11 v.1** και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{T.μ.κ} εις βηθσφαγη^μ βηθφαγη^{T.κ.ν} και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου. **v.2** και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυσ^v ευθεως^{T.μ.κ} εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω^v ανθρωπων εκαθισεν^v κεκαθικεν^{T.μ.κ} λυσατε^v λυσαντες^{T.μ.κ} αυτον και^v φερετε^v αγαγετε^{T.μ.κ}. **v.3** και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι^{T.μ.κ} ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθυσ^v ευθεως^{T.μ.κ} αυτον αποστελλει^{μ.ν} παλιν^v αποστελει^{T.κ} ωδε. **v.4** και^v απηλθον δε^{T.μ.κ} και ευρον [τον]^μ τον^{T.κ} πωλον δεδεμενον προς την^{T.μ.κ} θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον. **v.6** οι δε ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} αυτοις καθως ειπεν^v ενετειλατο^{T.μ.κ} ο ιησους και αφηκαν αυτους. **v.7** και φερουσιν^v ηγαγον^{T.μ.κ} τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν^v επιβαλον^{T.μ.κ} αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επι αυτον^v αυτω^{T.μ.κ}. **v.8** και^v πολλοι δε^{T.μ.κ} τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στιβαδας^v στοιβαδας^{T.μ.κ} κοψαντες^v εκοπτον^{T.μ.κ} εκ των αγρων^v δενδρων^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} εστρωννουν^{T.μ.κ} εις^{T.μ.κ} την^{T.μ.κ} οδον^{T.μ.κ}. **v.9** και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες^{T.μ.κ} ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου. **v.10** ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν^{T.μ.κ} ονοματι^{T.μ.κ} κυριου^{T.μ.κ} του πατρος ημων δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} ωσαννα εν τοις υψιστοις. **v.11** και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο^{T.μ.κ} ιησους^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα.

καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας
ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων 12
αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας ἐπεΐνασεν. καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν ἔχουσαν 13*
φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν
εἰ μὴ φύλλα οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν 14*
αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι καὶ ἤκουον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται εἰς ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς 15*
τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς
περιστεράς κατέστρεψεν. καὶ οὐκ ἤφειεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ 16
ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκεν λέγων αὐτοῖς οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος 17*
προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον ληστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 18*
ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο ἐξεπορεύετο ἔξω 19*
τῆς πόλεως. καὶ πρωτὶ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην 20*
ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ ῥαββὶ ἴδε ἡ συκὴ ἦν 21
κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ἔχετε πίστιν 22*
θεοῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθῃτι καὶ 23*
βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν 24*
πάντα ὅσα ἂν προσεύχομενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται 25*

v.13 καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπο^ν μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εἰ ἀρα ευρησει^{τ.μ.κ} τι ευρησει^ν εν
αυτη καὶ ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν εἰ μὴ φυλλα ο^ν ου^{τ.μ.κ} γαρ ην^{τ.μ.κ} καιρος ουκ^ν ην^ν συκων.
v.14 καὶ ἀποκριθεὶς ο^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἶπεν αυτη μηκετι εκ^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} εἰς τον αιωνα εκ^ν σου^ν
μηδεὶς καρπον φαγοι καὶ ηκουον οἱ μαθηται αυτου. **v.15** καὶ ερχονται εἰς ἱεροσολυμα καὶ εἰσελ-
θων ο^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἰς το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τοὺς πωλουντας καὶ τοὺς^ν αγοραζοντας εν τω
ιερω καὶ τας τραπεζας τῶν κολλυβιστων καὶ τας καθεδρας τῶν πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν.
v.17 καὶ ἐδιδασκεν καὶ^ν ελεγεν^ν λεγων^{τ.μ.κ} αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευ-
χης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεῖς δε πεποιηκατε^ν ἐποιησατε^{τ.μ.κ} αυτον σπηλαιον ληστῶν.
v.18 καὶ ηκουσαν οἱ αρχιερεῖς^ν γραμματεῖς^{τ.μ.κ} καὶ οἱ γραμματεῖς^ν αρχιερεῖς^{τ.μ.κ} καὶ ἐζητουν πως
αυτον απολεσωσιν^{μ.ν} απολεσουσιν^{τ.κ} εφοβουντο γαρ αυτον οτι^{τ.μ.κ} πας γαρ^ν ο οχλος ἐξεπλησσετο
επι τη διδαχη αυτου. **v.19** καὶ οταν^ν οτε^{τ.μ.κ} οψε εγενετο ἐξεπορευοντο^ν ἐξεπορευετο^{τ.μ.κ} ἔξω
της πολεως. **v.20** καὶ πρωι^{τ.μ.κ} παραπορευομενοι πρωι^ν εἶδον την συκην ἐξηραμμενην εκ ριζων.
v.22 καὶ ἀποκριθεὶς ο^{μ.ν} ἰησοῦς λέγει αυτοις εχετε πιστιν θεου. **v.23** ἀμην γαρ^{τ.μ.κ} λέγω υμιν
οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι καὶ βληθητι εἰς την θαλασσαν καὶ μὴ διακριθη εν τη καρδια αυ-
του ἀλλα πιστευη^ν πιστευση^{τ.μ.κ} οτι ο^ν α^{τ.μ.κ} λαλει^ν λέγει^{τ.μ.κ} γίνεται εσται αυτω ο^{τ.μ.κ} εαν^{τ.μ.κ}
ειπη^{τ.μ.κ}. **v.24** δια τουτο λέγω υμιν παντα οσα προσευχεσθε^ν καὶ^ν αν^{τ.μ.κ} προσευχομενοι^{τ.μ.κ}
αιτηθε^μ αιτεισθε^{τ.κ.ν} πιστευετε οτι ελαβετε^ν λαμβανετε^{τ.μ.κ} καὶ εσται υμιν. **v.25** καὶ οταν στηκητε^ν
στηκητε^{τ.μ.κ} προσευχομενοι αφιετε εἰ τι εχετε κατα τινος ινα καὶ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη
υμιν τα παραπτωματα υμων.

- καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
 26* εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει
 27 τὰ παραπτώματα ὑμῶν. καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἐν
 τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 28* γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἐν ποία ἐξουσία
 ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς.
 29* ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον
 30* καὶ ἀποκρίθητέ μοι καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. τὸ
 31* βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκρίθητέ μοι. καὶ
 ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ διατι
 32* οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβοῦντο
 33* τὸν λαὸν ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν ἰωάννην ὅτι ὄντως προφήτης ἦν. καὶ
 ἀποκριθέντες λέγουσιν τῷ ἰησοῦ οὐκ οἶδαμεν καὶ ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
 λέγει αὐτοῖς οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ.
 12* καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἀνθρω-
 πος καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν
 2* πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν
 πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δούλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
 3* τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστει-
 4* λαν κενόν. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον κάκεινον
 5* λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ ἀπέστειλαν ἠτίμωμένον. καὶ πάλιν
 ἄλλον ἀπέστειλεν κάκεινον ἀπέκτειναν καὶ πολλοὺς ἄλλους τοὺς μὲν
 6* δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ

v.26 εἰ^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} υμεῖς^{Τ.Μ.Κ} ουκ^{Τ.Μ.Κ} αφιετε^{Τ.Μ.Κ} ουδε^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} πατηρ^{Τ.Μ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} εν^{Τ.Μ.Κ} τοις^{Τ.Μ.Κ} ουρανοις^{Τ.Μ.Κ} αφησει^{Τ.Μ.Κ} τα^{Τ.Μ.Κ} παραπτωματα^{Τ.Μ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ}.
v.28 και ελεγον^Υ λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η^Υ και^{Τ.Μ.Κ} τις σοι εδωκεν^Υ την εξουσιαν ταυτην εδωκεν^{Τ.Μ.Κ} ινα ταυτα ποιης. **v.29** ο δε ιησους αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και^Μ εγω^Μ καγω^{Τ.Κ} ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **v.30** το βαπτισμα το^Υ ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι. **v.31** και διελογιζοντο^Υ ελογιζοντο^{Τ.Μ.Κ} προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια^{Μ.Υ} τι^{Μ.Υ} διατι^{Τ.Κ} [ουν]^Υ ουν^{Τ.Μ.Κ} ουκ επιστευσατε αυτω. **v.32** αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ} εαν^{Τ.Κ} ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον οχλον^Υ λαον^{Τ.Μ.Κ} απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι^{Τ.Μ.Κ} οντως οτι^Υ προφητης ην. **v.33** και αποκριθεντες λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} τω ιησου λεγουσιν^Υ ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **12 v.1** και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν^Υ λεγειν^{Τ.Μ.Κ} αμπελωνα εφυτευσεν^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος εφυτευσεν^Υ και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο^Υ εξεδετο^{Τ.Μ.Κ} αυτον γεωργοις και απεδημησεν. **v.2** και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των^Υ του^{Τ.Μ.Κ} καρπων^Υ καρπου^{Τ.Μ.Κ} του αμπελωνος. **v.3** και^Υ οι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον. **v.4** και παλιν απεστειλεν προς αυτοις αλλον δουλον κακεινον εκεφαλιωσαν^Υ λιθοβολησαντες^{Τ.Μ.Κ} εκεφαλιωσαν^{Τ.Μ.Κ} και ητιμασαν^Υ απεστειλαν^{Τ.Μ.Κ} ητιμωμενον^{Τ.Μ.Κ}. **v.5** και παλιν^{Τ.Μ.Κ} αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους ους^Υ τους^{Τ.Μ.Κ} μεν δεροντες ους^Υ τους^{Τ.Μ.Κ} δε αποκτενοντες^Υ αποκτενοντες^Μ αποκτενοντες^{Τ.Κ}.

ἀπέστειλεν καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν
 υἱὸν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ 7*
 κληρονόμος δευτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί οὖν 8*, 9*
 ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς
 καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε 10
 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
 γωνίας. παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς 11
 ἡμῶν. καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον ἔγνωσαν 12
 γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
 καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἡρῳδιανῶν 13
 ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε 14*
 οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
 πρόσωπον ἀνθρώπων ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις ἔξε-
 στιν κῆνσον καίσαρι δοῦναι ἢ οὐ. δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν 15
 τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς τί με πειράζετε φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω.
 οἱ δὲ ἤνεγκαν καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή οἱ δὲ 16*
 εἶπον αὐτῷ καίσαρος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀπόδοτε τὰ 17*
 καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. καὶ 18*
 ἔρχονται σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι
 καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες. διδάσκαλε μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι 19*
 ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ
 ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα 20*
 καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα. καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν καὶ 21*

v.6 ετι ουν^{Τ.Μ.Κ} ενα ειχεν^Υ υιον εχων^{Τ.Μ.Κ} αγαπητον αυτου^{Τ.Μ.Κ} απεστειλεν και^{Τ.Μ.Κ} αυτον εσχατον^Υ
 προς αυτους εσχατον^{Τ.Μ.Κ} λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου. **v.7** εκεινοι δε οι γεωργοι
 ειπον^{Τ.Μ.Κ} προς εαυτους ειπαν^Υ οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων
 εσται η κληρονομια. **v.8** και λαβοντες αυτον^{Τ.Μ.Κ} απεκτειναν αυτον^Υ και εξεβαλον αυτον^Υ εξω
 του αμπελωνος. **v.9** τι [ουν]^Υ ουν^{Τ.Μ.Κ} ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει
 τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. **v.14** και^Υ οι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ελθοντες λεγουσιν αυτω
 διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρω-
 πων αλλ επι αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναι^Υ κηνσον καισαρι δουναι^{Τ.Μ.Κ} η ου.
v.16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} αυτω
 καισαρος. **v.17** και^{Τ.Μ.Κ} αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} ο δε^Υ ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε^{Τ.Μ.Κ} τα καισαρος
 αποδοτε^Υ καισαρι και τα του θεου τω θεω και εξεθαυμαζον^Υ εθαυμασαν^{Τ.Μ.Κ} επι αυτω. **v.18** και ερ-
 χονται σαδδουκαιοι προς αυτον οτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επιρωτων^Υ επιρωτησαν^{Τ.Μ.Κ}
 αυτον λεγοντες. **v.19** διδασκαλε μωσησης^Υ μωσης^{Τ.Μ.Κ} εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος απο-
 θανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα^{Τ.Μ.Κ} μη αφη τεκνον^Υ ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα
 αυτου^{Τ.Μ.Κ} και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. **v.20** επτα ουν^Κ αδελφοι ησαν και ο πρωτος
 ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα.

- 22* ἀπέθανεν καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν σπέρμα καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. καὶ
 23* ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ καὶ οὐκ ἀφήκαν σπέρμα ἕσχατη πάντων ἀπέθανεν
 24* καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή
 25* οἱ γὰρ ἑπτὰ ἕσχον αὐτὴν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
 26* τοῖς οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ
 27* θεοῦ. ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται
 28* ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγεί-
 29* ρονται οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως ἐπὶ τῆς βάρου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ
 30* θεὸς λέγων ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. οὐκ
 31* ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ θεὸς ζώντων ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. καὶ
 32* προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων εἰδὼς ὅτι
 33* καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτὸν ποία ἐστὶν πρώτη πασῶν ἐν-
 34* τολή. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν ἄκουε
 35* ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν. καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν
 36* θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ
 37* ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου αὕτη πρώτη ἐντολή.
 38* καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν μείζων
 39* τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς
 40* διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστὶν θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
 41* πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 42* συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν

v.21 καὶ ὁ δευτερός ελαβεν αὐτὴν καὶ ἀπέθανεν μὴ^ν καταλιπὼν^ν καὶ^{τ.μ.κ} οὐδε^{τ.μ.κ} αὐτός^{τ.μ.κ} ἀφηκεν^{τ.μ.κ} σπέρμα καὶ ὁ τρίτος ὡσαυτως. **v.22** καὶ ἔλαβον^{τ.μ.κ} αὐτὴν^{τ.μ.κ} οἱ ἑπτὰ καὶ^{τ.μ.κ} οὐκ ἀφηκαν σπέρμα ἕσχατη^{τ.μ.κ} πάντων ἀπέθανεν^{τ.μ.κ} καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν^ν. **v.23** ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει [ὅταν^ν ὅταν^{τ.μ.κ} ἀναστῶσιν]^ν ἀναστῶσιν^{τ.μ.κ} τίνος αὐτῶν ἐστὶ γυνὴ οἱ γὰρ ἑπτὰ ἕσχον αὐτὴν γυναῖκα. **v.24** εἶπεν^ν καὶ^{τ.μ.κ} αὐτοῖς^ν ἀποκριθεὶς^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς^{τ.μ.κ} οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδοτες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. **v.25** ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὐτε γαμοῦσιν οὐτε γαμίσκονται^ν γαμίσκονται^{τ.μ.κ} ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ^{τ.μ.κ} ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **v.26** περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως^ν μωσέως^{τ.μ.κ} ἐπὶ τοῦ^{μ.ν} τῆς^{τ.κ} βάρου πῶς^ν ὡς^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ [ο]^ν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς ἰσαὰκ καὶ [ο]^ν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς ἰακώβ. **v.27** οὐκ ἐστὶν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ θεὸς^{τ.μ.κ} ζώντων ὑμεῖς^{τ.μ.κ} οὖν πολὺ πλανᾶσθε. **v.28** καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων ἰδὼν^ν εἰδὼς^{τ.μ.κ} ὅτι καλῶς αὐτοῖς^{τ.μ.κ} ἀπεκρίθη αὐτοῖς^ν ἐπηρώτησεν αὐτὸν ποία ἐστὶν πρώτη^{τ.μ.κ} πάντων^μ πασῶν^{τ.κ} ἐντολὴ πρώτη^ν πάντων^ν. **v.29** ὁ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} ἀπεκρίθη ὁ^ν ἰησοῦς^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ} ὅτι πρώτη ἐστὶν^ν πάντων^μ πασῶν^{τ.κ} τῶν^{τ.μ.κ} ἐντολῶν^{τ.μ.κ} ἀκούει ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν. **v.30** καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου αὕτη^{τ.μ.κ} πρώτη^{τ.μ.κ} ἐντολὴ^{τ.μ.κ}. **v.31** καὶ^{τ.μ.κ} δευτέρα ὁμοία^{τ.μ.κ} αὕτη ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἐστίν. **v.32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστὶν θεὸς^{τ.κ} καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. **v.33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐξ^{τ.μ.κ} ὅλης^{τ.μ.κ} ἰσχύος^{τ.μ.κ} καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σεαυτὸν περισσοτερον^ν πλείον^{τ.μ.κ} ἐστὶν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν^{τ.κ} θυσιῶν.

τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλεῖον ἔστιν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν
 θυσιῶν. καὶ ὁ ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ οὐ 34*
 μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν
 ἐπερωτῆσαι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς 35*
 λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς ἔστιν δαβὶδ. αὐτὸς γὰρ δα- 36*
 βὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου
 ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
 αὐτὸς οὖν δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν καὶ ὁ 37*
 πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐ- 38*
 τοῦ βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελώντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν
 καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω- 39
 γαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις. οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν 40*
 χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι οὗτοι λήψονται περισσότε-
 ρον κρίμα. καὶ καθίσας ὁ ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει 41*
 πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον καὶ πολλοὶ πλούσιοι
 ἔβαλλον πολλά. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο ὃ ἔστιν 42
 κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς 43*
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκεν τῶν
 βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐ- 44
 τοῖς ἔβαλον αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν
 ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν 13
 αὐτοῦ διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ 2*
 ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς
 οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. καὶ καθημένου αὐτοῦ 3*

v.34 και ο ιησους ιδων [αυτον] αυτον τι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακρην ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι. **v.35** και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν δαυιδ δαυιδ. **v.36** αυτος γαρ δαυιδ δαβιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω λεγει ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω υποποδιον των ποδων σου. **v.37** αυτος ουν δαυιδ δαβιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν υιος και [ο] πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως. **v.38** και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεων των θελωντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις. **v.40** οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι λημψονται ληψονται περισσοτερον κριμα. **v.41** και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα. **v.43** και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν βεβληκεν των βαλλοντων βαλοντων εις το γαζοφυλακιον. **13 v.2** και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον λιθωσ ος ου μη καταλυθη.

εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν
 4* πέτρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας. εἶπε ἡμῖν πότε ταῦτα
 5* ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι. ὁ δὲ
 ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
 6* πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ
 7* πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ-
 8* μων μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ γενέσθαι ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται
 γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται σεισμοὶ κα-
 9* τὰ τόπους καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε
 δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγω-
 γὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ
 10* εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι
 11* τὸ εὐαγγέλιον. ὅταν δὲ ἀγαγῶσιν ὑμᾶς παραδιδόντες μὴ προμερι-
 μνᾶτε τί λαλήσητε μηδὲ μελετᾶτε ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
 τοῦτο λαλεῖτε οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
 12* παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπα-
 13* ναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε
 μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὐ-
 14* τος σωθήσεται. ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
 δαυὶδ τοῦ προφήτου ἐστὸς ὅπου οὐ δεῖ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω τότε οἱ ἐν
 15* τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω
 16* εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ εἰς τὸν

v.3 και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα^v επηρωτων^{T.M.K} αυτον και ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας. **v.4** ειπον^v ειπε^{T.M.K} ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα^{T.M.K} ταυτα συντελεισθαι παντα^v. **v.5** ο δε ιησους αποκριθεις^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} ηρξατο λεγειν αυτοις^v βλεπετε μη τις υμας πλανηση. **v.6** πολλοι γαρ^{T.M.K} ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν. **v.7** οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ^{T.M.K} γενεσθαι αλλ ουπω το τελος. **v.8** εγερθησεται γαρ εθνος επ^v επι^{T.M.K} εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και^{T.M.K} εσονται σεισμοι κατα τοπους και^{T.M.K} εσονται λιμοι αρχη^v και^{T.M.K} ταραχαι^{T.M.K} αρχαι^{T.M.K} ωδινων ταυτα. **v.9** βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ^{T.M.K} υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμωνων και βασιλεων αχθησεσθε^K σταθησεσθε^{T.M.V} ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις. **v.10** και εις παντα τα εθνη δει^{T.M.K} πρωτον δει^v κηρυχθηναι το ευαγγελιον. **v.11** και^v οταν αγωσιν^v δε^{T.M.K} αγαγῶσιν^{T.M.K} υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε^{T.M.K} μελετατε^{T.M.K} αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον. **v.12** και^v παραδωσει δε^{T.M.K} αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους. **v.14** οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα^v το^{T.M.K} ρηθεν^{T.M.K} υπο^{T.M.K} δαυιδ^{T.M.K} του^{T.M.K} προφητου^{T.M.K} εστω^{K.M} εστος^T οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη. **v.15** ο [δε]^v δε^{T.M.K} επι του δωματος μη καταβατω εις^{T.M.K} την^{T.M.K} οικιαν^{T.M.K} μηδε εισελθατω^v εισελθετω^{T.M.K} αραι τι εκ της οικιας αυτου. **v.16** και ο εις τον αγρον ων^{T.M.K} μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου.

ἀγρόν ὧν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ 17
 ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. ἔσονται γὰρ αἱ 18*, 19*
 ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἢς ἔκτι-
 σεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσεν 20*
 τὰς ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξε-
 λέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπη ἴδου ὧδε ὁ 21*
 χριστὸς ἢ ἴδου ἐκεῖ μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ 22*
 ψευδοπροφήται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ
 δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε ἴδου προεῖρηκα ὑμῖν 23*
 πάντα. ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος 24*
 σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ οἱ ἀστέρες 25*
 τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν 26
 νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς 27*
 ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων
 ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε 28*
 τὴν παραβολὴν ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ
 φύλλα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ταῦτα 29*
 ἴδητε γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν 30*
 ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐ- 31*
 ρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. περὶ 32*
 δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν

v.18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η^{τ.μ.κ} φυγη^{τ.μ.κ} υμων^{τ.μ.κ} χειμωνος. **v.19** εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην^ν ης^{τ.μ.κ} εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται. **v.20** και ει μη κυριος^{τ.μ.κ} εκολοβωσεν κυριος^ν τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας. **v.21** [και]^μ και^{τ.κ.ν} τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε^ν ιδου^{τ.μ.κ} ωδε ο χριστος ιδε^ν η^{τ.μ.κ} ιδου^{τ.μ.κ} εκει μη πιστευετε^{μ.ν} πιστευσητε^{τ.κ}. **v.22** εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και^{τ.μ.κ} τους εκλεκτους. **v.23** υμεις δε βλεπετε ιδου^{τ.μ.κ} προειρηκα υμιν παντα. **v.24** αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} εν εκειναις ταῖς ημεραις μετὰ την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης. **v.25** και οι αστερες εσονται^ν εκ^ν του ουρανου πιπτοντες^ν εσονται^{τ.μ.κ} εκπιπτοντες^{τ.μ.κ} και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται. **v.27** και τοτε αποστελει τους αγγελους αυτου^{τ.μ.κ} και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου]^ν αυτου^{τ.μ.κ} εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου. **v.28** απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης^{τ.μ.κ} ηδη ο κλαδος αυτης^ν απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν. **v.29** ουτως και υμεις οταν ταυτα^{τ.μ.κ} ιδητε ταυτα^ν γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις. **v.30** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθῃ η γενεα αυτη μεχρις ου παντα^{τ.μ.κ} ταυτα παντα^ν γενηται. **v.31** ο ουρανος και η γη παρελευσεται^μ παρελευσονται^{τ.κ.ν} οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται^ν παρελθωσιν^{τ.μ.κ}. **v.32** περι δε της ημερας εκεινης η^{μ.ν} και^{τ.κ} της^{τ.κ.ν} ωρας ουδεὶς οιδεν ουδε οι αγγελοι οἱ^{τ.μ.κ} εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ.

33* οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχε-
 34* σθε οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐκάστω
 35* τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε οὖν
 οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται ὅψε ἢ μεσονυκτίου ἢ
 36 ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωῖ. μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὗρη ὑμᾶς καθεύδοντας.
 37* ἃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω γρηγορεῖτε.

14 ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιε-
 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.
 2*, 3* ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. καὶ ὄν-
 τος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου
 αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτε-
 λουῆς καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
 4* ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες εἰς τί ἡ ἀπώ-
 5* λεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω
 τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
 6* ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἀφετε αὐτήν τί αὐτῇ κόπους παρέχετε καλὸν ἔργον
 7* εἰργάσατο εἰς ἐμέ. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ
 8* ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ὃ
 εἶχεν αὕτη ἐποίησεν προέλαβεν μυρίαί μου τὸ σῶμά εἰς τὸν ἐνταφια-
 9* σμόν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
 10* καὶ ὁ ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώδεκα ἀπηλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
 11* ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγεί-

v.33 βλέπετε αγρυπνεετε και ^{Τ.Μ.Κ} προσευχεσθε ^{Τ.Μ.Κ} ουκ οιδετε γαρ ποτε ο καιρος εστιν. **v.34** ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και ^{Τ.Μ.Κ} εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη. **v.35** γρηγορεετε ουν ουκ οιδετε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται η ^ν οψε η μεσονυκτιον ^ν μεσονυκτιου ^{Τ.Μ.Κ} η αλεκτοροφωνιας η πρωι. **v.37** ο ^ν α ^{Τ.Μ.Κ} δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορεετε. **14 v.2** ελεγον γαρ ^ν δε ^{Τ.Μ.Κ} μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος ^{Τ.Μ.Κ} εσται θορυβος ^ν του λαου. **v.3** και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και ^{Τ.Μ.Κ} συντριψασα την ^ν το ^{Τ.Μ.Κ} αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα ^{Τ.Μ.Κ} της κεφαλης. **v.4** ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους και ^{Τ.Μ.Κ} λεγοντες ^{Τ.Μ.Κ} εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν. **v.5** ηδυνατο γαρ τουτο το ^ν μυρον ^ν πραθηναι επανω τριακοσιων ^{Τ.Μ.Κ} δηναριων τριακοσιων ^ν και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη. **v.6** ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ηργασατο ^ν ειργασατο ^{Τ.Μ.Κ} εν ^{Μ.ν} εις ^{Τ.Κ} εμοι ^{Μ.ν} εμε ^{Τ.Κ}. **v.7** παντοτε γαρ τοις πτωχοις εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις ^ν αυτοις ^{Τ.Μ.Κ} ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε. **v.8** ο εσχεν ^{Μ.ν} ειχεν ^{Τ.Κ} αυτη ^{Τ.Μ.Κ} εποιησεν προελαβεν μυριασαι μου ^{Τ.Μ.Κ} το σωμα μου ^ν εις τον ενταφιασμον. **v.9** αμην δε ^ν [δε] ^Μ λεγω υμιν οπου εαν ^{Μ.ν} αν ^{Τ.Κ} κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο ^{Τ.Μ.Κ} εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης. **v.10** και ο ^{Τ.Μ.Κ} ιουδας ισκαριωθ ^ν ο ισκαριωτης ^{Τ.Μ.Κ} εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα παραδω ^{Τ.Μ.Κ} αυτον παραδοι ^ν αυτοις.

λαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον λέγουσιν αὐτῷ οἱ 12
 μαθηταὶ αὐτοῦ ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης τὸ πά- 13
 σχα. καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε 13
 εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασιάζων 14
 ἀκολουθήσατε αὐτῷ. καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι 14*
 ὁ διδάσκαλος λέγει ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν 15
 μαθητῶν μου φάγω. καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον 15*
 ἔτοιμον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον 16*
 εἰς τὴν πόλιν καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. 17, 18*
 καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν 17, 18*
 καὶ ἐσθιόντων εἶπεν ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει 19*
 με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς 19*
 καθ' εἰς μήτι ἐγὼ καὶ ἄλλος μήτι ἐγὼ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς εἰς 20*
 ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. ὁ μὲν υἱὸς 21*
 τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ 22*
 ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ 23*
 ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ὁ ἰησοῦς 24*
 ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν λάβετε φάγετε 25*
 τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδω- 26
 κεν αὐτοῖς καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστὶν τὸ 26
 αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. ἀμὴν 26
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῶ ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς 26
 ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ 26

v.11 οἱ δε ακουσαντες εχαρησαν και επιγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πως ευκαιρως ^{Τ.Μ.Κ} αυτον ευκαιρως ^Υ παραδοι ^Υ παραδω ^{Τ.Μ.Κ}. **v.14** και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα μου ^Υ οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω. **v.15** και αυτος υμιν δειξει αναγαιον ^Υ ανωγειον ^{Τ.Μ.Κ} μεγα εστρωμενον ετοιμον και ^Υ εκει ετοιμασατε ημιν. **v.16** και εξηλθον οι μαθηται αυτου ^{Τ.Μ.Κ} και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα. **v.18** και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ^{Τ.Μ.Κ} ο ιησους ειπεν ^Υ αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιον μετ εμου. **v.19** οι ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα ^Υ καθ ^{Τ.Μ.Κ} εις μητι ^{Τ.Μ.Κ} εγω ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} αλλος ^{Τ.Μ.Κ} μητι εγω. **v.20** ο δε αποκριθεις ^{Τ.Μ.Κ} ειπεν αυτοις εις εκ ^{Τ.Μ.Κ} των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον. **v.21** οτι ^Υ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην ^{Τ.Μ.Κ} αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος. **v.22** και εσθιοντων αυτων λαβων ο ^{Τ.Μ.Κ} ιησους ^{Τ.Μ.Κ} αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε ^{Τ.Μ.Κ} τουτο εστιν το σωμα μου. **v.23** και λαβων το ^{Τ.Μ.Κ} ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες. **v.24** και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το ^{Τ.Μ.Κ} της καινης ^{Τ.Μ.Κ} διαθηκης το εκχυννομενον ^Υ υπερ ^Υ περι ^{Τ.Μ.Κ} πολλων εκχυννομενον ^{Τ.Μ.Κ}. **v.25** αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πω εκ του γεννηματος ^{Μ.Υ} γεννηματος ^{Τ.Κ} της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου.

27* ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 28 ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅτι γέγραπται
 29* ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ
 30* καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἄλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰη-
 31* σοῦς ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα
 32* φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον ἐὰν με
 33* δέῃ συναποθανεῖν σοι οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες
 34* ἔλεγον. καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς
 35* μαθηταῖς αὐτοῦ καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν
 36* πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖ-
 37* σθαι καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως
 38* θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ
 39* τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.
 40* καὶ ἔλεγεν αββα ὁ πατήρ πάντα δυνατά σοι παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
 41* ἐμοῦ τοῦτο ἄλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει
 αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ πέτρῳ σίμων καθεύδεις οὐκ ἴσχυσας
 μίαν ὥραν γρηγορῆσαι. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε
 εἰς πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν
 ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. καὶ ὑποστρέψας εὗρεν
 αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι
 καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε ἀπέχει ἡλθεν ἡ ὥρα

v.27 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν^{Τ.Μ.Κ} εμοι^{Τ.Μ.Κ} εν^{Τ.Μ.Κ} τη^{Τ.Μ.Κ} νυκτι^{Τ.Μ.Κ} ταυτη^{Τ.Μ.Κ} οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται^{Τ.Μ.Κ} τα προβατα διασκορπισθησονται^Υ. **v.29** ο δε πετρος εφη αυτω και^{Τ.Μ.Κ} ει και^Υ παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω. **v.30** και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ^{Μ.Υ} σημερον ταυτη^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} τη νυκτι ταυτη^{Τ.Μ.Κ} πρην η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση^{Τ.Μ.Κ} με απαρνηση^Υ. **v.31** ο δε εκπερισσως^Υ ελαλει^Υ εκ^{Τ.Μ.Κ} περισσου^{Τ.Μ.Κ} ελεγεν^{Τ.Μ.Κ} μαλλον^{Τ.Μ.Κ} εαν με^{Τ.Μ.Κ} δεη με^Υ συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι^Μ απαρνησομαι^{Τ.Κ.Υ} ωσαυτως δε και παντες ελεγον. **v.32** και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι^Υ γεθσημανη^{Τ.Μ.Κ} και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι. **v.33** και παραλαμβανει τον πετρον και [τον]^Υ τον^{Τ.Κ} ιακωβον και [τον]^Υ ιωαννην με^Υ μεθ^{Τ.Μ.Κ} αυτου^Υ εαυτου^{Τ.Μ.Κ} και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν. **v.35** και προσελθων^Μ προελθων^{Τ.Κ.Υ} μικρον επιπτεν^Υ επεσεν^{Τ.Μ.Κ} επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθῃ απ αυτου η ωρα. **v.36** και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον τουτο^Υ απ εμου τουτο^{Τ.Μ.Κ} αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ. **v.38** γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη ελθητε^Υ εισελθητε^{Τ.Μ.Κ} εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης. **v.40** και παλιν^Υ ελθων^Υ υποστρεψας^{Τ.Μ.Κ} ευρεν αυτους παλιν^{Τ.Μ.Κ} καθευδοντας ησαν γαρ αυτων^Υ οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι^Υ αυτων^{Τ.Μ.Κ} βεβαρημενοι^{Τ.Μ.Κ} και ουκ ηδεισαν τι αυτω^{Τ.Μ.Κ} αποκριθωσιν αυτω^Υ. **v.41** και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το^{Τ.Κ.Υ} λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων.

ιδού παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.
 ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοῦ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν. καὶ εὐθὲς ἔτι αὐτοῦ 42, 43*
 λαλοῦντος παραγίνεται ἰούδας εἰς ὧν τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
 πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμμα-
 τέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδῶκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον 44*
 αὐτοῖς λέγων ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε
 ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθὲς προσελθὼν αὐτῷ λέγει ῥαββὶ ῥαββὶ καὶ 45*
 κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ 46*
 ἐκράτησαν αὐτόν. εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάchai- 47*
 ραν ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. καὶ 48*
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαchai-
 ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ 50*
 ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ πε- 51*
 ριβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. ὁ 52*
 δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀπήγαγον τὸν 53*
 ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού- 54
 θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἦν συγκαθήμενος
 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 55*
 καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐζήτησαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατώ-
 σαι αὐτόν καὶ οὐχ εὑρισκόν. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ 56
 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύ- 57
 ρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι 58
 ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία 59

v.43 και ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} επι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων^{T.M.K} των δωδεκα και
 μει αυτου οχλος πολυς^{T.M.K} μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και
 των πρεσβυτερων. **v.44** δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος
 εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε^{T.M.K} ασφαλωσ. **v.45** και ελθων ευθυς^v ευθεως^{T.M.K}
 προσελθων αυτω λεγει αυτω^M ραββι^{T.M.K} ραββι και κατεφιλησεν αυτον. **v.46** οι δε επεβαλον επι^{T.M.K}
 αυτον^{T.M.K} τας χειρας αυτω^v αυτων^{T.M.K} και εκρατησαν αυτον. **v.47** εις δε [τις]^v τις^{T.M.K} των παρε-
 στηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωταριον^v
 ωτιον^{T.M.K}. **v.48** και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηλθατε^v εξηλθετε^{T.M.K}
 μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με. **v.50** και αφεντες αυτον παντες^{T.M.K} εφυγον παντες^v.
v.51 και εις^{T.M.K} τις^{T.M.K} νεανισκος τις^v ηκολουθησεν^M συνηκολουθει^v ηκολουθει^{T.K} αυτω περιβε-
 βλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι^{T.M.K} νεανισκοι^{T.M.K}. **v.52** ο δε καταλιπων
 την σινδονα γυμνος εφυγεν απ^{T.M.K} αυτων^{T.M.K}. **v.53** και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερα
 και συνερχονται αυτω^{T.M.K} παντες οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ. **v.55** οι δε
 αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ
 ηυρισκον^v ευρισκον^{T.M.K}.

- 60* αὐτῶν. καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτησεν τὸν ἰησοῦν
 61* λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἐσιώπα
 καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ
 62* σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἐγὼ εἰμι καὶ
 ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ
 63 ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας
 64* τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων. ἤκούσατε
 τῆς βλασφημίας τί ὑμῖν φαίνεται οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι
 65* ἔνοχον θανάτου. καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ προφήτευσον
 66* καὶ οἱ ὑπηρέται ραπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν
 67* τῇ αὐλῇ κάτω ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἰδοῦσα
 τὸν πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει καὶ σὺ μετὰ τοῦ να-
 68* ζαρηνοῦ ἰησοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων οὐκ οἶδα οὐδέ ἐπίσταμαι
 τί σὺ λέγεις καὶ ἐξῆλθεν ἕξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.
 69* καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν
 70* ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν
 οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ πέτρῳ ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ γαλιλαῖος
 71* εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν
 72* ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
 ἐφώνησεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις ἀπαρνήσῃ με τρίς καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.
 15* καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ

v.60 και αναστας ο αρχιερευς εις το^{Τ.Κ} μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν. **v.61** ο δε εσιωπα και ουκ^ν ουδεν^{Τ.μ.κ} απεκρινατο ουδεν^ν παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου. **v.62** ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον^{Τ.κ} εκ δεξιων καθημενον^{μ.ν} της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου. **v.64** ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι^{Τ.μ.κ} ενοχον ειναι^ν θανατου. **v.65** και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου^ν το προσωπον αυτου^{Τ.μ.κ} και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον^ν εβαλλον^{Τ.μ.κ}. **v.66** και οντος του πετρου κατω^ν εν τη αυλη κατω^{Τ.μ.κ} ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως. **v.67** και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου^{Τ.μ.κ} ησθα του^ν ιησου^ν. **v.68** ο δε ηρνησατο λεγων ουτε^ν ουκ^{Τ.μ.κ} οιδα ουτε^ν ουδε^{Τ.μ.κ} επισταμαι τι^{Τ.μ.κ} συ τι^ν λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον [και^ν και^{Τ.μ.κ} αλεκτωρ εφωνησεν]^ν εφωνησεν^{Τ.μ.κ}. **v.69** και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν^{Τ.μ.κ} ηρξατο παλιν^ν λεγειν τοις παρεστωσιν^ν παρεστηκοσιν^{Τ.μ.κ} οτι ουτος εξ αυτων εστιν. **v.70** ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και^{Τ.μ.κ} η^{Τ.μ.κ} λαλια^{Τ.μ.κ} σου^{Τ.μ.κ} ομοιαζει^{Τ.μ.κ}. **v.71** ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν^{μ.ν} ομνυειν^{Τ.κ} οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε. **v.72** και ευθυς^ν εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το^{μ.ν} του^{Τ.κ} ρημα^{μ.ν} ρηματος^{Τ.κ} ως^ν ο^μ ου^{Τ.κ} ειπεν αυτω ο ιησους οτι πρην αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση^{Τ.μ.κ} με^{Τ.μ.κ} τρις με^ν απαρνηση^ν και επιβαλων εκλαιεν. **15**

τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δήσαντες τὸν ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν 2* ὁ πιλάτος σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ σὺ λέγεις. καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ πιλάτος 3*, 4* πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη ὥστε θαυμάζειν τὸν 5 πιλάτον. κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλευεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὄνπερ ἠτοῦντο. 6* ἦν δὲ ὁ λεγόμενος βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιασῶν δεδεμένος οἵτινες 7* ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰ- 8* τεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων 9 θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων. ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ 10 φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν 11 τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλάτος ἀπο- 12* κριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν ἰουδαίων. οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλάτος ἔλεγεν 13, 14* αὐτοῖς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραζαν σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυ- 15 σεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν καὶ παρέδωκεν τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ. οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτόν ἔσω τῆς αὐλῆς ὃ ἐστίν 16 πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν 17* πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. καὶ 18* ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν χαίρε βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον 19 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορ- 20* φύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα

v.1 και ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} επι^{T.M.K} το^{T.M.K} πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω^{T.M.K} πιλατω. **v.2** και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν^{T.M.K} αυτω λεγει^v συ λεγεις. **v.3** και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα αυτος^K δε^K ουδεν^K απεκρινατο^K. **v.4** ο δε πιλατος παλιν επηρωτα^v επηρωτησεν^{T.M.K} αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν^v καταμαρτυρουσιν^{T.M.K}. **v.6** κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον^v ονπερ^{T.M.K} παρητουνο^v ητουνο^{T.M.K}. **v.7** ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων^v συστασιαστων^{T.M.K} δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν. **v.8** και αναβας^v αναβοησας^{T.M.K} ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιε^{T.M.K} εποιει αυτοις. **v.12** ο δε πιλατος αποκριθεις^{T.M.K} παλιν αποκριθεις^v ελεγεν^v ειπεν^{T.M.K} αυτοις τι ουν [θελετε]^v θελετε^{T.M.K} ποιησω [ον^v λεγετε]^v τον^v ον^{T.M.K} λεγετε^{T.M.K} βασιλεα των ιουδαιων. **v.14** ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον^{T.M.K} εποιησεν κακον^v οι δε περισσως^v περισσοτερω^{T.M.K} εκραζαν σταυρωσον αυτον. **v.17** και ενδιδυσκουσιν^v ενδυουσιν^{T.M.K} αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον. **v.18** και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο^m βασιλευς^m βασιλευ^{T.K.v} των ιουδαιων. **v.20** και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου^v τα^{T.M.K} ιδια^{T.M.K} και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον.

21 σταυρώσωσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα σίμωνα κυρη-
 ναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου ἵνα ἄρῃ
 22* τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον ὃ ἐστὶν
 23* μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρني-
 24* σμένον οἶνον ὃ δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διεμερίζον τὰ
 25 ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ
 26 ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη
 27 ὃ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστές ἓνα ἐκ
 28* δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα
 29* καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
 αὐτὸν κινουῖντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες οὐδ' ὃ καταλύων τὸν
 30* ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν. σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ
 31* τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους
 μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
 32* ὁ χριστὸς ὃ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵνα
 ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
 33* γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκοτός ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας
 34* ἐννάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων
 ελωι ελωι λαμμᾶ σαβαχθανι ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον ὃ θεὸς μου ὃ
 35* θεὸς μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαν-
 36* τες ἔλεγον ἰδοὺ ἡλίαν φωνεῖ. δραμῶν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους
 περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἡλίας
 37, 38* καθελεῖν αὐτόν. ὃ δὲ ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ
 39* καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὃ

v.22 και φερουσιν αυτον επι τον^ν γολγοθαν^ν γολγοθα^{τ.μ.κ} τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρα-
 νιου τοπος. **v.23** και εδιδουν αυτω πιειν^{τ.μ.κ} εσμυρνισμενον οινον ος^ν ο^{τ.μ.κ} δε ουκ ελαβεν.
v.24 και σταυρουσιν^ν σταυρωσαντες^{τ.μ.κ} αυτον και^ν διαμεριζονται^{μ.ν} διεμεριζον^{τ.κ} τα ιματια αυτου
 βαλλοντες κληρον επι αυτα τις τι αρη. **v.28** και^{τ.μ.κ} επληρωθη^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} γραφη^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ}
 λεγουσα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} μετα^{τ.μ.κ} ανομων^{τ.μ.κ} ελογισθη^{τ.μ.κ}. **v.29** και οι παραπορευομενοι εβλα-
 σφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και οικοδομων^ν
 εν τρισιν ημεραις οικοδομων^{τ.μ.κ}. **v.30** σωσον σεαυτον καταβας^ν και^{τ.μ.κ} καταβα^{τ.μ.κ} απο του
 σταυρου. **v.31** ομοιως δε^{τ.κ} και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων
 ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι. **v.32** ο χριστος ο βασιλευς του^{τ.μ.κ} ισραηλ κατα-
 βατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν [αυτω]^μ και οι συνεσταυρωμενοι συν^ν αυτω
 ωνειδιζον αυτον. **v.33** και^ν γενομενης δε^{τ.μ.κ} ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως
 ωρας ενατης^{μ.ν} εννατης^{τ.κ}. **v.34** και τη ενατη^ν ωρα τη^{τ.μ.κ} ενατη^μ εννατη^{τ.κ} εβοησεν ο ιησους
 φωνη μεγαλη λεγων^{τ.μ.κ} ελωι ελωι λεμα^μ λιμα^μ λαμμα^{τ.κ} σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο
 θεος μου ο θεος μου εἰς τι με^{τ.μ.κ} εγκατελιπες με^ν. **v.35** και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες
 ελεγον ιδε^ν ιδου^{τ.μ.κ} ηλιαν φωνει. **v.36** δραμων δε τις^ν εις^{τ.μ.κ} [και]^ν και^{τ.μ.κ} γεμισας σπογγον
 οξους περιθεις τε^{τ.μ.κ} καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον.
v.38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ^ν απο^{τ.μ.κ} ανωθεν εως καταω.

κεντυρίων ὁ παρεστηκῶς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράζας ἐξέπνευσεν εἶπεν ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσὴ μήτηρ καὶ σαλώμη. αἶ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ ὃ ἐστὶν προσάββατον. ἦλθεν ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτῆς ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τολμήσας εἰσηλθὲν πρὸς πιλᾶτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν. καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελῶν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου. καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς μὴ ἐκθαμβεῖσθε ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐ-

v.39 ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκῶς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράζας ἐξέπνευσεν εἶπεν ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ. **v.40** ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσήφ μήτηρ καὶ σαλώμη. **v.41** αἶ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα. **v.43** ἐλθὼν ἦλθεν ἰωσήφ ἀπὸ ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτῆς ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τολμήσας εἰσηλθὲν πρὸς τὸν πιλᾶτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. **v.45** καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ πῶμα τῷ ἰωσήφ. **v.46** καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελῶν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἐθήκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. **v.47** ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. **16 v.1** καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. **v.2** καὶ λίαν πρωτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

τοῦ καὶ τῷ πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε
 8* καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου εἶχεν
 δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γὰρ.
 9* ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον μαρία τῇ μαγδαληνῇ
 10* ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς
 11 μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν. κἀκεῖνοι ἀκούσαντες
 12 ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐ-
 τῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν.
 13 κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
 14* ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη καὶ ὠνειδίσεν τὴν
 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερ-
 15 μένον οὐκ ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
 16 ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βα-
 17 πτισθεὶς σωθήσεται ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς
 πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβα-
 18* λούσιν γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς. ὄφεις ἀρουῖσιν κἂν θανάσιμόν τι
 πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ κα-
 19* λῶς ἔξουσιν. ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν
 20* οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκή-
 ρυξαν πανταχοῦ τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος
 διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων ἀμήν.

v.7 ἀλλὰ^v ἀλλ^{τ.μ.κ} υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν. **v.8** και εξελθουσαι ταχυ^{τ.κ} εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ^v δε^{τ.μ.κ} αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} εφοβουντο γαρ^v [[παντα δε^v τα^v παρηγγελεμενα^v τοις^v περι^v τον^v πετρον^v συντομως^v εξηγγειλαν^v μετα^v δε^v ταυτα^v και^v αυτος^v ο^v ιησους^v απο^v ανατολης^v και^v αχρι^v δυσσεως^v εξαπεσειλεν^v δι^v αυτων^v το^v ιερον^v και^v αφθαρτον^v κηρυγμα^v της^v αιωνιου^v σωτηριας^v αμην]]^v γαρ^{τ.μ.κ}. **v.9** [[αναστας^v αναστας^{τ.μ.κ} δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ^v αφ^{τ.μ.κ} ης εκβεβληκει επτα δαιμονια. **v.10** εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσι^v πενθουσιν^{τ.μ.κ} και κλαιουσιν. **v.14** υστερον [δε]^v ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν. **v.18** [και^v εν^v ταις^v χερσιν]^v οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη^{μ.ν} βλαψει^{τ.κ} επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν. **v.19** ο μεν ουν κυριος ιησους^v μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη^v ανελημφθη^{τ.μ.κ} εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου. **v.20** εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων]]^v σημειων^{τ.μ.κ} αμην^{τ.μ.κ}.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πε- 1
πληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων. καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' 2
ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου. ἔδοξεν κἀμοὶ 3*
παρηκολουθηκότι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε
θεόφιλε. ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. ἐγένετο 4, 5*
ἐν ταῖς ἡμέραις ἠρώδου τοῦ βασιλέως τῆς ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι
ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας ἀβιά καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρῶν
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἑλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ 6*
θεοῦ πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου
ἀμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον καθότι ἡ ἑλισάβετ ἦν στείρα καὶ 7*
ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. ἐγένετο δὲ ἐν 8
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ.
κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν 9*
τοῦ κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῆ ὥρα 10*
τοῦ θυμιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ 11
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἑταράχθη ζαχαρίας ἰδὼν καὶ φόβος 12
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος μὴ φοβοῦ ζαχα- 13
ρία διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνὴ σου ἑλισάβετ γεννήσει
υἴόν σοι καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην. καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ 14*
ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ 15*
μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν 16
υἰῶν ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς προελεύ- 17
σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἡλίου ἐπιστρέψαι καρδίας

1 **v.3** εδοξε^v εδοξεν^{T.M.K} καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε. **v.5** εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του^{T.M.K} βασιλεως της ιουδαίας ιερευς τις ονοματι ζαχαρίας εξ εφημερίας αβια και η^{T.M.K} γυνη αυτω^v αυτου^{T.M.K} εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ. **v.6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον^v ενωπιον^{T.M.K} του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι. **v.7** και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην^v η ελισαβετ ην^{T.M.K} στειρα και αμφοτεροι προβεβηκότες εν ταις ημεραις αυτων ησαν. **v.9** κατα το εθος της ιερατειας ελαχε^v ελαχεν^{T.M.K} του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου. **v.10** και παν το πληθος ην^{M.V} του λαου ην^{T.K} προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος. **v.14** και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει^v γεννησει^{T.M.K} αυτου χαρησονται. **v.15** εσται γαρ μεγας ενωπιον [του]^{M.V} του^{T.K} κυριου και οινον και σικερα ου μη πη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλίας μητρος αυτου.

πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων ἐτοιμάσαι κυρίῳ
 18 λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ εἶπεν ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον κατὰ τί
 γνώσομαι τοῦτο ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα
 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι
 γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς
 20 σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνά-
 μενος λαλῆσαι ἄχρι ἥς ἡμέρας γένηται ταῦτα ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας
 21* τοῖς λόγοις μου οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν
 ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν
 22* ἐν τῷ ναῷ. ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι
 ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμενεν
 23 κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ
 24 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
 ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα.
 25* ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδεῖν ἀφελεῖν τὸ
 26* ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
 27* γαβριήλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ἧ ὄνομα ναζαρέτ. πρὸς
 παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα ἰωσήφ ἐξ οἴκου δαβὶδ καὶ τὸ
 28* ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν
 29* χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ
 δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη
 30 ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ μὴ φοβοῦ μαριάμ εὐρες
 31* γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ
 32* καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου
 κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαβὶδ τοῦ πατρὸς
 33 αὐτοῦ. καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς βα-
 34 σιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον πῶς
 35* ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐ-

v.21 και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον^{Τ.Μ.Κ} εν τω ναω αυτον^Υ. **v.22** εξελθων δε ουκ εδυνατο^Υ ηδυνατο^{Τ.Μ.Κ} λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος. **v.25** οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο^{Τ.Μ.Κ} κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το^{Τ.Μ.Κ} ονειδος μου εν ανθρωποις. **v.26** εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο^Υ υπο^{Τ.Μ.Κ} του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ^{Κ.Υ} ναζαρετ^{Τ.Μ.}. **v.27** προς παρθενον εμνηστευμενην^Υ μεμνηστευμενην^{Τ.Μ.Κ} ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ^{Μ.Υ} δαβιδ^{Τ.Κ} και το ονομα της παρθενου μαριαμ. **v.28** και εισελθων ο^{Τ.Μ.Κ} αγγελος^{Τ.Μ.Κ} προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη^{Τ.Μ.Κ} συ^{Τ.Μ.Κ} εν^{Τ.Μ.Κ} γυναιξιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.29** η δε ιδουσα^{Τ.Μ.Κ} διεταραχθη^{Τ.Μ.Κ} επι τω λογω διεταραχθη^Υ αυτου^{Τ.Μ.Κ} και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος. **v.31** και ιδου συλλημψη^Υ συλληψη^{Τ.Μ.Κ} εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν. **v.32** ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ^{Μ.Υ} δαβιδ^{Τ.Κ} του πατρος αυτου.

τῆ πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι
 διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ἐλισάβητ ἡ 36*
 συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρῳ αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν
 ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ 37*
 θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ μαριάμ ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου γένοιτό μοι κατὰ 38
 τὸ ῥῆμά σου καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ἀναστᾶσα δὲ μαριάμ ἐν 39
 ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν
 ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν ἐλισάβητ. 40
 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας ἐσκίρτησεν 41*
 τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἐλισάβητ.
 καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ 42*
 εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ 43*
 ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς μέ. ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ 44*
 ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλη- 45
 μένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. καὶ εἶπεν μαριάμ μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν 46
 κύριον. καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. ὅτι 47, 48
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός 49*
 καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς 50*
 φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ διεσκόρπισεν 51
 ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν. καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων 52
 καὶ ὑψῶσεν ταπεινοὺς. πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦν- 53
 τας ἐξαπέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι 54
 ἐλέους. καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ ἄβραάμ καὶ τῷ 55
 σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. ἔμεινεν δὲ μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας 56*
 τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ ἐλισάβητ ἐπλήσθη ὁ 57

v.35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀγγελὸς εἶπεν αὐτῇ πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σου ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. **v.36** καὶ ἰδοὺ ἐλισάβητ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρῳ αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. **v.37** οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. **v.41** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας ἡ ἐλισάβητ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἐλισάβητ. **v.42** καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. **v.43** καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμεῖς. **v.44** ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. **v.49** οὐκ ἐποίησέν μοι μεγάλα καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **v.50** καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. **v.56** ἔμεινεν δὲ μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

58 χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ ἐγέννησεν υἷόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ
καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς
59* καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ζαχαρίαν.
60 καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης.
61* καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται
62* τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
63* αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα
64 αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεψύχη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα
65 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
τας φόβος τοὺς περιοικούντας αὐτούς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς ἰουδαίας
66* διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται καὶ χεὶρ κυρίου
67* ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου
68 καὶ προεφήτευσεν λέγων. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ὅτι
69* ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ ἤγειρεν κέρας
70* σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. καθὼς ἐλάλησεν
71 διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἐξ
72 ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος
73 μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. ὄρκον
74* ὃν ὤμοσεν πρὸς ἄβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν. τοῦ δοῦναί ἡμῖν ἀφόβως
75* ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ. ἐν ὁσιότητι καὶ
76* δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σὺ
παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
77 κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
78* αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν ἐν

v.59 και εγενετο εν τη ογδοη^{Τ.μ.κ} ημερα τη^ν ογδοη^ν ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν. **v.61** και ειπαν^ν ειπον^{Τ.μ.κ} προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ^ν εν^{Τ.μ.κ} της^ν τη^{Τ.μ.κ} συγγενειας^ν συγγενεια^{Τ.μ.κ} σου ος καλειται τω ονοματι τουτω. **v.62** ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο^ν αυτον^{Τ.μ.κ}. **v.63** και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το^{Τ.μ.κ} ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες. **v.66** και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ^ν χειρ κυριου ην μετ αυτου. **v.67** και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν^ν προεφητευσεν^{Τ.μ.κ} λεγων. **v.69** και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω^{Τ.μ.κ} οικω δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{Τ.κ} του^{Τ.μ.κ} παιδος αυτου. **v.70** καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των^{Τ.μ.κ} απ αιωνος προφητων αυτου. **v.74** αφοβως εκ χειρος των^{Τ.μ.κ} εχθρων ημων^{Τ.μ.κ} ρυσθεντας λατρευειν αυτω. **v.75** εν οσοιτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις^ν ταις^ν ημεραις^ν πασας^{Τ.μ.κ} τας^{Τ.μ.κ} ημερας^{Τ.μ.κ} της^{Τ.μ.κ} ζωης^{Τ.μ.κ} ημων. **v.76** και συ δε^ν παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ ενωπιον^ν προ^{Τ.μ.κ} προσωπου^{Τ.μ.κ} κυριου ετοιμασαι οδους αυτου. **v.78** δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επισκεψεται^ν επεσκεψατο^{Τ.μ.κ} ημας ανατολη εξ υψους.

οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους. ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ 79
 σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
 εἰρήνης. τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν 80
 ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰσραήλ.

ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ καίσαρος **2**
 αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφή **2***
 πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. καὶ ἐπορεύοντο **3***
 πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ ἰω- **4***
 σήφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως ναζαρέτ εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν
 δαβὶδ ἣτις καλεῖται βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
 δαβὶδ. ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ **5***
 οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέ- **6**
 ραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ **7***
 ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐ-
 τοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ **8**
 ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
 αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου πε- **9***
 ριέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ **10**
 ἄγγελος μὴ φοβεῖσθε ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις
 ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστιν χριστὸς **11***
 κύριος ἐν πόλει δαβὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος **12***
 ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ **13**
 ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόθεν αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων.
 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ **14*, 15***
 ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἀνθρω-
 ποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους διέλθωμεν δὴ ἕως βηθλέεμ καὶ
 ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον **16***

2 **v.2** αὕτη ἡ ^{Τ.Μ.Κ.} ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονευόντος τῆς συρίας κυρηνίου. **v.3** καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἐαυτοῦ ^ν ἰδίαν ^{Τ.Μ.Κ.} πόλιν. **v.4** ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσήφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως ναζαρέθ ^{Κ.ν} ναζαρέτ ^{Τ.Μ.} εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν δαβὶδ ^{Μ.ν} δαβὶδ ^{Τ.Κ.} ἣτις καλεῖται βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς δαβὶδ ^{Μ.ν} δαβὶδ ^{Τ.Κ.}. **v.5** ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ ^ν μεμνηστευμένῃ ^{Τ.Μ.Κ.} αὐτῷ γυναικὶ ^{Τ.Μ.Κ.} οὔσῃ ἐγκύῳ. **v.7** καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ ^{Τ.Μ.Κ.} φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **v.9** καὶ ἰδοὺ ^{Τ.Μ.Κ.} ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. **v.11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστιν χριστὸς κύριος ἐν πόλει δαβὶδ ^{Μ.ν} δαβὶδ ^{Τ.Κ.}. **v.12** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ ^ν κείμενον ἐν τῇ ^{Τ.Κ.} φάτνῃ. **v.14** δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας ^ν εὐδοκία ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.15** καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ^{Τ.Μ.Κ.} ἀνθρωποι ^{Τ.Μ.Κ.} οἱ ποιμένες ἐλάουν ^ν εἶπον ^{Τ.Μ.Κ.} πρὸς ἀλλήλους διέλθωμεν δὴ ἕως βηθλέεμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον τὴν τε μαριὰμ καὶ τὸν ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος
 17* κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
 18 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
 19 ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ
 μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
 20* αὐτῆς. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν
 21* ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ
 ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον καὶ ἐκλήθη τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦς τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι
 22* αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ
 αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον μωσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα παρα-
 23 στήσαι τῷ κυρίῳ. καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν
 24* διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν
 κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ κυρίου ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς
 25* περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱερουσαλήμ ᾧ ὄνομα συμεὼν καὶ
 ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ
 26* ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον
 ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν
 27 κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
 γονεῖς τὸ παιδίον ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νό-
 28* μου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ
 29 εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα
 30 κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
 31, 32 σου. ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκά-
 33* λυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραὴλ. καὶ ἦν ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ
 34* αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν

v.16 και ηλθαν^v ηλθον^{T.μ.κ} σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κει-
 μενον εν τη φατνη. **v.17** ιδοντες δε εγνωρισαν^v διεγνωρισαν^{T.μ.κ} περι του ρηματος του λαληθεντος
 αυτοις περι του παιδιου τουτου. **v.20** και υπεστρεψαν^{μ.ν} επεστρεψαν^{T.κ} οι ποιμενες δοξαζοντες
 και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους. **v.21** και
 οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον^{μ.ν} το^{T.κ} παιδιον^{T.κ} και εκληθη το ονομα αυτου
 ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι^v συλληφθηναι^{T.μ.κ} αυτον εν τη κοιλια.
v.22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτης^κ αυτων^{T.μ.ν} κατα τον νομον μωυσεως^v
 μωσεως^{T.μ.κ} ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω. **v.24** και του δουναι θυσιαν
 κατα το ειρημενον εν τω^v νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νοσους^v νεοσους^{T.μ.κ} περιστερων.
v.25 και ιδου ην^{T.μ.κ} ανθρωπος ην^v εν ιερουσαλημ ω ονομα σιμεων^κ συμεων^{T.μ.ν} και ο ανθρωπος
 ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα αγιον^{T.κ} ην αγιον^{μ.ν}
 επι αυτον. **v.26** και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν
 [η]^v αν^v η^{T.μ.κ} ιδη τον χριστον κυριου. **v.28** και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου^{T.μ.κ} και
 ευλογησεν τον θεον και ειπεν. **v.33** και ην ο^v πατηρ^v αυτου^v ιωσηφ^{T.μ.κ} και η μητηρ αυτου^{T.μ.κ}
 θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου.

αὐτοὺς συμεῶν καὶ εἶπεν πρὸς μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἰδοὺ οὗτος
 κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον
 ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία ὅπως 35*
 ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ ἦν ἄννα προ- 36*
 φῆτις θυγάτηρ φανουὴλ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις
 πολλαῖς ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ 37*
 αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
 νηστείαις καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτῃ αὕτη 38*
 τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν
 τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα 39*
 τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν
 αὐτῶν ναζαρέτ. τὸ δὲ παιδίον ἠϋξάνεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πλη- 40*
 ρούμενον σοφίας καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς 41
 αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο 42*
 ἑτῶν δώδεκα ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς.
 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν ἰη- 43*
 σοῦς ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζή- 44*
 τουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. καὶ μὴ εὐρόντες 45*
 αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ ζητοῦντες αὐτὸν. καὶ ἐγένετο μεθ' 46*
 ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκά-
 λων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες 47
 οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ 48*

v.34 καὶ εὐλογησεν αὐτοὺς συμεων^κ συμεων^{τ.μ.ν} καὶ εἶπεν πρὸς μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. **v.35** καὶ σοῦ [δε]^ν δε^{τ.μ.κ} αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **v.36** καὶ ἦν ἄννα προφῆτις θυγάτηρ φανουὴλ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς ζήσασα ἔτη^{τ.μ.κ} μετὰ ἀνδρὸς ἑπτα^ν ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. **v.37** καὶ αὕτη χήρα ἕως^ν ὡς^{τ.μ.κ} ἑτῶν ὀγδοηκοντα^{μ.ν} τεσσάρων^{μ.ν} ὀγδοηκοντατεσσάρων^{τ.κ} ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ^{τ.μ.κ} τοῦ ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. **v.38** καὶ αὕτη αὕτη^{τ.μ.κ} τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνωμολογεῖτο τῷ θεῷ^ν κυρίῳ^{τ.μ.κ} καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν^{τ.μ.κ} ἱερουσαλήμ. **v.39** καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα^ν ἅπαντα^{τ.μ.κ} τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου ἐπέστρεψαν^ν ὑπέστρεψαν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν^{τ.μ.κ} πόλιν αὐτῶν^{μ.ν} ναζαρέτ^{τ.μ.κ}. **v.40** τὸ δὲ παιδίον ἠϋξάνεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι^{τ.μ.κ} πληρούμενον σοφίας^{τ.μ.κ} καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπὶ αὐτό. **v.42** καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα ἀναβάντων^ν αὐτῶν εἰς^{τ.μ.κ} ἱεροσόλυμα^{τ.μ.κ} κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς. **v.43** καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσαν^ν οἱ^ν γονεῖς^ν ἐγγὼ^{τ.μ.κ} ἰωσήφ^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἡ^{τ.μ.κ} μήτηρ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ. **v.44** νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι^ν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι^{τ.μ.κ} ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν^ν συγγενέσιν^{τ.μ.κ} καὶ ἐν^{τ.μ.κ} τοῖς γνωστοῖς. **v.45** καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν^{τ.μ.κ} ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες^ν ζητοῦντες^{τ.μ.κ} αὐτόν. **v.46** καὶ ἐγένετο μετὰ^ν μεθ^{τ.μ.κ} ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

ιδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν τέκνον
 τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν
 49 σε. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί ὅτι ἐζητεῖτέ με οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ
 50 πατρός μου δεῖ εἶναί με. καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
 51* αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρέτ καὶ ἦν ὑποτασ-
 σόμενος αὐτοῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν
 52* τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι
 παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

3* ἐν ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος ἡγεμο-
 νεύοντος ποντίου πιλάτου τῆς ἰουδαίας καὶ τετραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας
 ἠρώδου φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς ἰτουραίας
 2* καὶ τραχωνίτιδος χώρας καὶ λυσανίου τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος. ἐπ'
 ἀρχιερέων ἄννα καὶ καϊάφα ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν τοῦ
 3* ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ
 4* ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὡς γέ-
 γραπται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
 5 αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινω-
 θήσεται καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.
 6, 7 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευο-
 μένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ γεννήματα ἐχιδνῶν τίς ὑπέδειξεν
 8 ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς. ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξί-
 ούς τῆς μετανοίας καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔχομεν τὸν
 ἀβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
 9 τέκνα τῷ ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ-
 ται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
 10* βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες τί οὖν ποιήσομεν.

v.48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν^v προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν^{T.μ.κ} τεκνον τι
 εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε. **v.51** και κατεβη μετ αυτων
 και ηλθεν εις ναζαρεθ^{κ.ν} ναζαρετ^{T.μ} και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα
 τα ρηματα ταυτα^{T.μ.κ} εν τη καρδια αυτης. **v.52** και ιησους προεκοπτεν [εν^v τη]^v σοφια και ηλκια
 και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις. **3 v.1** εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου
 καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.μ.κ} της
 γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.μ.κ} της ιτουραιας
 και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος^v τετραρχουντος^{T.μ.κ}. **v.2** επι^{μ.ν}
 επι^{T.κ} αρχιερεως^{μ.ν} αρχιερεων^{T.κ} αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον του^{T.κ} ζαχαριου
 υιον εν τη ερημω. **v.3** και ηλθεν εις πασαν [την]^v την^{T.μ.κ} περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων
 βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων. **v.4** ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου
 λεγοντος^{T.μ.κ} φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους
 αυτου. **v.10** και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησωμεν^v ποιησωμεν^{T.μ.κ}.

ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι 11*
 καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆ- 12*
 ναι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν διδάσκαλε τί ποιήσομεν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς 13
 αὐτοὺς μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων 14*
 δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτοὺς μηδένα διασεισητε μηδὲ συκοφαντήσητε καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς 15
 ὀψωνίοις ὑμῶν. προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογοζομένων πάντων 15
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ χριστός.
 ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάννης ἅπασιν λέγων ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς ἔρ- 16*
 χεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου οὗ οὐκ εἰμι ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
 ὑποδημάτων αὐτοῦ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.
 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συ- 17*
 ναξεῖ τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
 ἀσβέστω. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. 18
 ὁ δὲ ἠρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἠρωδιάδος τῆς 19*
 γυναικὸς φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν
 πονηρῶν ὁ ἠρώδης. προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν καὶ κατέκλεισεν 20*
 τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν 21
 λαὸν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρα-
 νόν. καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστερὰν 22*
 ἐπ' αὐτόν καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ
 ἀγαπητός ἐν σοὶ ἠυδόκησα. καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα 23*
 ἀρχόμενος ὧν ὡς ἐνομιζέτο υἱὸς ἰωσήφ τοῦ ἡλὶ. τοῦ ματθαὶ τοῦ λευὶ 24*
 τοῦ μελχὶ τοῦ ἰαννά τοῦ ἰωσήφ. τοῦ ματθαίου τοῦ ἀμῶς τοῦ ναοῦμ 25

v.11 ἀποκριθεὶς δε ελεγεν^v λεγει^{τ.μ.κ} αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων
 βρωματα ομοιως ποιειτω. **v.12** ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} προς αυτον
 διδασκαλε τι ποιησωμεν^v ποιησομεν^{τ.μ.κ}. **v.14** επιρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες
 τι^v ποιησωμεν^v και ημεις τι^{τ.μ.κ} ποιησομεν^{τ.μ.κ} και ειπεν αυτοις^v προς^{τ.μ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} μηδεν
 διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων. **v.16** απεκρινατο λεγων^v πασιν^v
 ο ιωαννης απασιν^{τ.μ.κ} λεγων^{τ.μ.κ} εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ
 ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι.
v.17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι^v και^{τ.μ.κ} διακαθαρει^{τ.μ.κ} την αλωνα αυτου και
 συναγαγει^v συναξει^{τ.μ.κ} τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω.
v.19 ο δε ηρωδης ο τετρααρχης^v τετραρχης^{τ.μ.κ} ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος
 φιλιππου^{τ.κ} του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης. **v.20** προσεθηκεν
 και τουτο επι πασιν [και]^v και^{τ.μ.κ} κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη^{τ.μ.κ} φυλακη. **v.22** και καταβηναι
 το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ως^v ωσει^{τ.μ.κ} περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι
 λεγουσαν^{τ.μ.κ} συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα^{μ.ν} ηυδοκησα^{τ.κ}. **v.23** και αυτος
 ην ο^{τ.μ.κ} ιησους αρχομενος^v ωσει ετων τριακοντα αρχομενος^{τ.μ.κ} ων υιος^v ως ενομιζετο υιος^{τ.μ.κ}
 ιωσηφ του ηλι. **v.24** του μαθθαι^v ματθαι^{τ.μ.κ} του λευι του μελχι του ιανναι^v ιαννα^{τ.μ.κ} του ιωσηφ.

26* τοῦ ἑσλί τοῦ ναγγαί. τοῦ μάαθ τοῦ ματπαθίου τοῦ σεμεῖ τοῦ ἰωσήφ τοῦ
 27*, 28* ἰουδά. τοῦ ἰωάννα τοῦ ῥησα τοῦ ζοροβαβέλ τοῦ σαλαθιήλ τοῦ νηρι. τοῦ
 29* μελχί τοῦ ἀδδί τοῦ κωσάμ τοῦ ἐλμωδάμ τοῦ ἦρ. τοῦ ἰωσή τοῦ ἐλιέζερ
 30* τοῦ ἰωρεῖμ τοῦ ματθάτ τοῦ λευί. τοῦ συμεών τοῦ ἰούδα τοῦ ἰωσήφ τοῦ
 31* ἰωνάν τοῦ ἐλιακειμ. τοῦ μελεά τοῦ μαϊνάν τοῦ ματπαθά τοῦ ναθάν τοῦ
 32*, 33* δαβίδ. τοῦ ἰεσσαί τοῦ ὠβήδ τοῦ βόοζ τοῦ σαλμών τοῦ ναασσών. τοῦ
 34 ἀμιναδάβ τοῦ ἀράμ τοῦ ἐσρώμ τοῦ φαρές τοῦ ἰούδα. τοῦ ἰακώβ τοῦ
 35* ἰσαάκ τοῦ ἀβραάμ τοῦ θάρα τοῦ ναχώρ. τοῦ σαρούχ τοῦ ῥαγαῦ τοῦ φα-
 36* λέκ τοῦ ἔβερ τοῦ σαλά. τοῦ καϊνάν τοῦ ἀρφαζάδ τοῦ σῆμ τοῦ νῶε τοῦ
 37* λάμεχ. τοῦ μαθουσαλά τοῦ ἐνώχ τοῦ ἰαρέδ τοῦ μαλελεήλ τοῦ καϊνάν.
 38 τοῦ ἐνώς τοῦ σῆθ τοῦ ἀδάμ τοῦ θεοῦ.

4* ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου
 2* καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἐρήμον. ἡμέρας τεσσαράκοντα πει-
 ραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις
 3* ἐκείναις καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὕστερον ἐπεινάσεν. καὶ εἶπεν αὐτῷ
 4* ὁ διάβολος εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ
 ἀπεκρίθη ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 5* ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ. καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν
 ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰ-
 6 κουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος σοὶ δώσω τὴν
 ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ
 7* ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον μου ἔσται

v.26 του μααθ του ματπαθιου του σεμειν^v σεμει^{T,μλ,κ} του ιωσηχ^v ιωσηφ^{T,μλ,κ} του ιωδα^v ιουδα^{T,μλ,κ}.
v.27 του ιωαναν^{μλ,v} ιωαννα^{T,κ} του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι. **v.28** του μελχι
 του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ^v ελμωδαμ^{T,μλ,κ} του ηρ. **v.29** του ιησου^v ιωση^{T,μλ,κ} του ελιεζερ
 του ιωριμ^v ιωρειμ^{T,μλ,κ} του μαθθατ^v ματθατ^{T,μλ,κ} του λευι. **v.30** του συμεων^κ συμεων^{T,μλ,v} του
 ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ^v ιωναν^{T,μλ,κ} του ελιακιμ^v ελιακειμ^{T,μλ,κ}. **v.31** του μελεα του μεννα^v
 μεναμ^κ μαιναν^{T,μλ} του ματπαθα του ναθαμ^v ναθαν^{T,μλ,κ} του δαυιδ^{μλ,v} δαβιδ^{T,κ}. **v.32** του ιεσσαι του
 ιωθηδ^v ωθηδ^{T,μλ,κ} του βοος^v βοοζ^{T,μλ,κ} του σαλα^v σαλμων^{T,μλ,κ} του ναασσων. **v.33** του αμιναδαβ
 του αδμιν^v του^v αρνι^v αραμ^{T,μλ,κ} του εσρωμ του φαρες του ιουδα. **v.35** του σερουχ^{μλ,v} σαρουχ^{T,κ}
 του ραγαυ του φαλεγ^{μλ} φαλεκ^{T,κ,v} του εβερ του σαλα. **v.36** του καιναμ^v καιναν^{T,μλ,κ} του αρφαζαδ
 του σημ του νωε του λαμεχ. **v.37** του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ^v ιαρεδ^{T,μλ,κ} του μαλελεηλ του
 καιναμ^v καιναν^{T,μλ,κ}. **4 v.1** ιησους δε πληρης^v πνευματος αγιου πληρης^{T,μλ,κ} υπεστρεψεν απο
 του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εν^v εις^{T,μλ,κ} τη^v την^{T,μλ,κ} ερημω^v ερημον^{T,μλ,κ}. **v.2** ημε-
 ρας τεσσερακοντια^v τεσσαρακοντα^{T,μλ,κ} πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις
 ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον^{T,μλ,κ} επεινασεν. **v.3** και^{T,μλ,κ} ειπεν δε^v αυτω ο
 διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος. **v.4** και απεκριθη ιησους^{T,μλ,κ} προς
 αυτον ο^v ιησους^v λεγων^{T,μλ,κ} γεγραπται οτι ουκ επι αρτω μονω ζησεται [ο]^{μλ} ο^{T,κ,v} ανθρωπος αλλ^{T,μλ,κ}
 επι^{T,μλ,κ} παντι^{T,μλ,κ} ρηματι^{T,μλ,κ} θεου^{T,μλ,κ}. **v.5** και αναγαγων αυτον ο^{T,μλ,κ} διαβολος^{T,μλ,κ} εις^{T,μλ,κ}
 ορος^{T,μλ,κ} υψηλον^{T,μλ,κ} εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου. **v.7** συ
 ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου^{μλ,v} μου^{T,κ} εσται σου πασα^{μλ,v} παντα^{T,κ}.

σοῦ πάντα. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰησοῦς ὑπάγε ὀπίσω μου σα- 8*
 τανᾶ γέγραπται γὰρ προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνω
 λατρεύσεις. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ 9*
 πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν
 ἐντεῦθεν κάτω. γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ 10
 σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε. καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκό- 11*
 ψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι 12
 εἴρηται οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. καὶ συντελέσας πάντα 13
 πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. καὶ ὑπέστρεψεν 14
 ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ φήμη ἐξῆλ-
 θεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς 15
 συναγωγαῖς αὐτῶν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ναζα- 16*
 ρέτ οὗ ἣν τεθραμμένος καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρα
 τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη 17*
 αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου τοῦ προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν
 τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ ἔνεκεν ἔχρισέν 18*
 με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰασασθαι τοὺς συντετριμμέ-
 νους τὴν καρδίαν κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν
 ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει. κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δε- 19
 κτόν. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων 20*
 ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν 21
 πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.
 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος 22*
 τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτος ἐστὶν
 ὁ υἱὸς ἰωσήφ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν 23*

v.8 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ^{τ.μ.κ} εἶπεν ^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν ^ν αὐτῷ ^{τ.μ.κ} ὑπάγε ^{τ.μ.κ} ὀπίσω ^{τ.μ.κ} μου ^{τ.μ.κ} σατανα ^{τ.μ.κ} γέγραπται γὰρ ^{τ.κ} προσκυνήσεις ^{τ.μ.κ} κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις ^ν καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις. **v.9** καὶ ^{τ.μ.κ} ἤγαγεν ^ν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ^{τ.μ.κ} ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ^{τ.κ} υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. **v.11** καὶ ὅτι ^{τ.κ.ν} ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκοψῆς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **v.16** καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ^{τ.μ.κ} ναζαρεθ ^ν ναζαρεθ ^{τ.μ.κ} οὗ ἣν τεθραμμένος καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρα τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **v.17** καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου ^{τ.μ.κ} τοῦ προφήτου ἡσαΐου ^ν καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος. **v.18** πνεῦμα κυρίου ἐπὶ ἐμέ οὗ ἔνεκεν ^{μ.ν} ἔχρισέν με εὐαγγελισθαι ^{μ.ν} εὐαγγελίζεσθαι ^{τ.κ} πτωχοῖς ἀπεσταλκέν με ἰασασθαι ^{τ.μ.κ} τοὺς ^{τ.μ.κ} συντετριμμένους ^{τ.μ.κ} τὴν ^{τ.μ.κ} καρδίαν ^{τ.μ.κ} κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει. **v.20** καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων οἱ ^ν ὀφθαλμοὶ ^ν ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ^{τ.μ.κ} ὀφθαλμοὶ ^{τ.μ.κ} ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **v.22** καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οὐχ ^ν οὐχ ^{τ.μ.κ} οὗτος ^{τ.μ.κ} ἐστὶν ^{τ.μ.κ} ὁ ^{τ.μ.κ} υἱὸς ^ν ἐστὶν ^ν ἰωσήφ.

ταύτην ἰατρὴν θεραπεύσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ κα-
 24 περναούμ ποιήσον καὶ ᾧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δὲ ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 25 ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ
 λέγω ὑμῖν πολλαὶ χήραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὅτε
 ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
 26* ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἡλίας εἰ μὴ εἰς
 27* σάρεππα τῆς σιδωνος πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ
 ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ
 28 μὴ νεεμᾶν ὁ σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ
 29* ἀκούοντες ταῦτα. καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ
 ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδό-
 30 μητο εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν
 31* ἐπορεύετο. καὶ κατήλθεν εἰς καπερναοῦμ πόλιν τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν
 32 διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
 33 αὐτοῦ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρω-
 πος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ.
 34* λέγων ἕα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε
 35* τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώθητι
 καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ῥῖψαν αὐτόν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν
 36 ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάβαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας καὶ
 37 38* ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. ἀναστὰς
 δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος ἢ πενθερὰ δὲ
 τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ
 39 αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐ-
 40* τὴν παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου

v.23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς παντὸς ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην ἰατρὴν θεραπεύσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς^v ἐν^{T.M.K} τὴν^v τῆ^{T.M.K} καφαρναοῦμ^v καπερναοῦμ^{T.M.K} ποιήσον καὶ ᾧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. **v.26** καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἡλίας εἰ μὴ εἰς σάρεππα τῆς σιδωνίας^v σιδωνος^{T.M.K} πρὸς γυναῖκα χήραν. **v.27** καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ^{T.M.K} ἐλισσαίου^{T.M.K} τοῦ^{T.M.K} προφήτου^{T.M.K} ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ^v ἐλισσαίου^v τοῦ^v προφήτου^v καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ νεεμᾶν^v νεεμᾶν^{T.M.K} ὁ σύρος. **v.29** καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτόν ἕως τῆς^{T.K} ὄφρυος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν^{T.M.K} ὠκοδομητο αὐτῶν^v εἰς^{T.M.K} ὡστε^v τὸ^{T.M.K} κατακρημνίσαι αὐτόν. **v.31** καὶ κατήλθεν εἰς καφαρναοῦμ^v καπερναοῦμ^{T.M.K} πόλιν τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. **v.34** λέγων^{T.M.K} ἕα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **v.35** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ^v ἐξ^{T.M.K} αὐτοῦ καὶ ῥῖψαν αὐτόν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ^{T.K.v} μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάβαν αὐτόν. **v.38** ἀναστὰς δὲ ἀπὸ^v ἐκ^{T.M.K} τῆς συναγωγῆς εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος ἢ πενθερὰ δὲ τοῦ σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ αὐτῆς.

πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χειῖρας ἐπιθείς ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ 41* ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ἤδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύεθη 42* εἰς ἔρημον τόπον καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ κατεῖχον αὐτόν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς 43* ὅτι καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλμαι. καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς 44* τῆς γαλιλαίας.

ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον 5* τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην γεννησαρέτ. καὶ εἶδεν 2* δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ σίμωνος 3* ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν εἶπεν πρὸς 4 τὸν σίμωνα ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σίμων εἶπεν αὐτῷ ἐπιστάτα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς 5* κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν ἰχθύων πλήθος πολὺ διερρήγνυτο δὲ 6* τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ 7* τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος προσέπεσεν τοῖς γό- 8*

v.40 δυνοντος δε του ηλιου απαντες^v παντες^{T.μτ.κ} οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθειεις^v επιθειεις^{T.μτ.κ} εθεραπευεν^v εθεραπευσεν^{T.μτ.κ} αυτους. **v.41** εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων^v κραυγαζοντα^v κραζοντα^{T.μτ.κ} και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος^{T.μτ.κ} ο^{T.μτ.κ} υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι. **v.42** γενομενης δε ημερας εξελθων επορευεθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν^{μτ.ν} εζητουν^{T.κ} αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων. **v.43** ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταϊς ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι επι^v εις^{T.μτ.κ} τουτο απεσταλην^v απεσταλμαι^{T.μτ.κ}. **v.44** και ην κηρυσσων εις^v εν^{T.μτ.κ} τας^v ταϊς^{T.μτ.κ} συναγωγας^v συναγωγαις^{T.μτ.κ} της ιουδαιας^v γαλιλαιας^{T.μτ.κ}. **5** **v.1** εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και^v του^{T.μτ.κ} ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστως παρα την λιμνην γεννησαρετ. **v.2** και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες^{T.μτ.κ} απ αυτων αποβαντες^v επλυνον^v απεπλυναν^{T.μτ.κ} τα δικτυα. **v.3** εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του^{T.μτ.κ} σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και^{T.μτ.κ} καθισας δε^v εδιδασκεν^{T.μτ.κ} εκ του πλοιου εδιδασκεν^v τους οχλους. **v.5** και αποκριθειεις ο^{T.μτ.κ} σιμων ειπεν αυτω^{T.μτ.κ} επιστατα δι ολης της^{T.μτ.κ} νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα^v το^{T.μτ.κ} δικτυα^v δικτυον^{T.μτ.κ}. **v.6** και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυων^{T.κ} πληθος ιχθυων^{μτ.ν} πολυ διερρησσειτο^v διερρηγνυτο^{T.μτ.κ} δε τα^v το^{T.μτ.κ} δικτυα^v δικτυον^{T.μτ.κ} αυτων. **v.7** και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις^{T.μτ.κ} εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα.

νασιν τοῦ ἰησοῦ λέγων ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κύριε.
 9* θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀγρᾷ τῶν
 10 ἰχθύων ἣ συνέλαβον. ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβε-
 δαίου οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι καὶ εἶπεν πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰησοῦς
 11* μὴ φοβοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ
 12* πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν
 τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας καὶ
 ἰδὼν τὸν ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων κύριε ἐὰν
 13* θέλῃς δύνασαι με καθαρῖσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ εἰ-
 14* πὼν θέλω καθαρῖσθητι καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπήλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ
 ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν μω-
 15* σῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ καὶ
 16 συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
 17 ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχό-
 18* μενος. καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων καὶ ἦσαν
 καθημένοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
 19* κώμης τῆς γαλιλαίας καὶ ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ καὶ δύναιμις κυρίου
 20* ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον
 21* ὃς ἦν παραλελυμένος καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον
 αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον
 ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
 εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν αὐ-
 τῷ ἄνθρωπε ἀφένταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἦρξαντο διαλογίζεσθαι

v.8 ἰδὼν δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν του^{τ.κ} ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ
 αμαρτωλος ειμι κυριε. **v.9** θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα
 των ιχθυων ων^ν η^{τ.μ.κ} συνελαβον. **v.11** και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα^ν
 απαντα^{τ.μ.κ} ηκολουθησαν αυτω. **v.12** και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου
 ανηρ πληρης λεπρας και^{τ.μ.κ} ιδων δε^ν τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε
 εαν θελης δυνασαι με καθαρῖσαι. **v.13** και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων^ν ειπων^{τ.μ.κ}
 θελω καθαρῖσθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου. **v.14** και αυτος παρηγγειλεν αυτω
 μηδενι ειπειν αλλα απελθων δεῖξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περὶ του καθαρισμου σου καθως
 προσεταξεν μωυσης^ν μωυσης^{τ.μ.κ} εις μαρτυριον αυτοις. **v.15** διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι
 αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} απο των ασθενειων
 αυτων. **v.17** και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι
 και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαίας και ιερουσαλημ
 και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον^ν αυτους^{τ.μ.κ}. **v.18** και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης
 ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον]^ν ενωπιον αυτου.
v.19 και μη ευροντες δια^{τ.κ} ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των
 κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου. **v.20** και ιδων την πιστιν
 αυτων ειπεν αυτω^{τ.μ.κ} ανθρωπε αφενται σοι αι αμαρτια σου.

οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλα-
 σφημίας τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός. ἐπιγνούς δὲ 22
 ὁ ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί δια-
 λογιζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν ἀφέωνταί 23*
 σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι 24*
 ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας εἶπεν
 τῷ παραλελυμένῳ σοὶ λέγω ἔγειραι καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου πορεύου
 εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἄρας ἐφ' ᾧ 25*
 κατέκειτο ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔκστασις 26
 ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες
 ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο 27
 τελώνην ὀνόματι λευὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀκο-
 λούθει μοι. καὶ καταλιπὼν ἅπαντα ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ 28*, 29*
 ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην ὁ λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ἦν ὄχλος
 τελωνῶν πολλὸς καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακεείμενοι. καὶ ἐγόγ- 30*
 γυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 λέγοντες διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε. καὶ 31*
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνον-
 τες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ 32
 ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν διατί οἱ μαθηταὶ 33*
 ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν
 φαρισαίων οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς 34*
 μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν
 ποιῆσαι νηστεύειν. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν 35
 ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔλεγεν δὲ καὶ 36*

v.21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλα-
 σφημιας τις δυναται αφιεναι^{τ.μ.κ} αμαρτιας αφιεναι^ν ει μη μονος ο θεος. **v.23** τι εστιν ευκοπωτερον
 ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν εγειρε^ν εγειραι^{τ.μ.κ} και περιπατει. **v.24** ινα δε ει-
 διητε οτι εξουσιαν^{τ.μ.κ} εχει^{τ.μ.κ} ο υιος του ανθρωπου εξουσιαν^ν εχει^ν επι της γης αφιεναι αμαρτιας
 ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε^ν εγειραι^{τ.μ.κ} και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οι-
 κον σου. **v.25** και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο^{μ.ν} ω^{τ.κ} κατεκειτο απηλθεν εις
 τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον. **v.28** και καταλιπων παντα^ν απαντα^{τ.μ.κ} αναστας ηκολουθει^ν
 ηκολουθησεν^{τ.μ.κ} αυτω. **v.29** και εποιησεν δοχην μεγαλην ο^{τ.κ} λευις αυτω εν τη οικια αυτου και
 ην οχλος τελωνων^{τ.μ.κ} πολλυς τελωνων^ν και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι. **v.30** και εγογ-
 γυζον οι φαρισαιοι^ν γραμματεις^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} και οι γραμματεις^ν αυτων^ν φαρισαιοι^{τ.μ.κ} προς
 τους μαθητας αυτου λεγοντες δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} μετ των^{μ.ν} τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και
 πινετε. **v.31** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγαινοντες ιατρου
 αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} οι κακως εχοντες. **v.33** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} προς αυτον δια^μ τι^μ διατι^{τ.κ}
 οι μαθηται ιωαννου νηστευουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι
 εσθιουσιν και πινουσιν. **v.34** ο δε ιησους^ν ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος
 εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι^ν νηστευειν^{τ.μ.κ}.

παραβολήν πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν εἰ δὲ μήγε καὶ τὸ καινὸν σχίζει καὶ τῷ παλαιῷ
 37* οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
 νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς
 38* καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
 39* ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται. καὶ οὐδεὶς πιὼν
 παλαιὸν εὐθέως θέλει νέον λέγει γάρ ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.
 6* ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρωτῷ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν
 σπορίμων καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχους καὶ ἦσθιον ψώ-
 2* χοντες ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς τί ποιεῖτε ὃ
 3* οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασιν. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν
 ὁ ἰησοῦς οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν δαβὶδ ὅποτε ἐπέινασεν αὐτὸς
 4* καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες. ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς
 ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβεν καὶ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ
 5* οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι
 6* κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. ἐγένετο δὲ καὶ
 ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν καὶ
 7* ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. παρετήρουν δὲ
 αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει ἵνα
 8* εὕρωσιν κατηγορίαν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ᾄδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν
 καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα ἔγειραι καὶ στήθι εἰς τὸ
 9* μέσον ὃ δὲ ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς ἐπερωτήσω

v.36 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο^v ιματιου καινου σχισας^v επι-
 βαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.M.K} και το καινον σχισει^v σχιζει^{T.M.K} και τω παλαιω
 ου συμφωνησει^v συμφωνει^{T.M.K} το^v επιβλημα^{T.K.v} το απο του καινου. **v.37** και ουδεις βαλλει
 οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.M.K} ρηξει ο νεος^{T.M.K} οινος ο^v νεος^v τους
 ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολούνται. **v.38** αλλα οινον νεον εις ασκους καινους
 βλητεον και^{T.M.K} αμφοτεροι^{T.M.K} συντηρουνται^{T.M.K}. **v.39** [και]^v και^{T.M.K} ουδεις πιων παλαιον
 ευθεως^{T.M.K} θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστος^v χρηστοτερος^{T.M.K} εστιν. **6 v.1** εγενετο δε
 εν σαββατω δευτεροπρωτω^{T.M.K} διαπορευεσθαι αυτον δια των^{T.M.K} σποριμων και επιλλον οι μαθηται
 αυτου τους^{T.M.K} σταχους^{T.M.K} και ησθιον τους^v σταχους^v ψωχοντες ταις χερσιν. **v.2** τινες δε των
 φαρισαιων ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} τι ποιεετε ο ουκ εξεστιν ποιειν^{T.M.K} εν^{T.M.K} τοις σαββασιν.
v.3 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαβιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K}
 οτε^v οποτε^{T.M.K} επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου [οντες]^v οντες^{T.M.K}. **v.4** [ως]^v ως^{T.M.K} εισηλ-
 θεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων^v ελαβεν^{T.M.K} και^{T.M.K} εφαγεν και
 εδωκεν και^{T.M.K} τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις. **v.5** και ελεγεν
 αυτοις οτι^{T.M.K} κυριος εστιν του^v σαββατου^v ο υιος του ανθρωπου και^{T.M.K} του^{T.M.K} σαββατου^{T.M.K}.
v.6 εγενετο δε και^{T.M.K} εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην
 εκει^{T.M.K} ανθρωπος εκει^v και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα. **v.7** παρετηρουντο^v παρετηρουν^{T.M.K}
 δε αυτον^{T.K.v} οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει^v θεραπευσει^{T.M.K} ινα ευρωσιν
 κατηγορειν^v κατηγοριαν^{T.M.K} αυτου. **v.8** αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και^{T.M.K} ειπεν
 δε^v τω ανδρι^v ανθρωπω^{T.M.K} τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε^v εγειραι^{T.M.K} και στηθι εις το μεσον
 και^v ο^{T.M.K} δε^{T.M.K} αναστας εστη.

ὑμᾶς τί ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σω-
 σαι ἢ ἀπολέσαι. καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ 10*
 ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ὃ δὲ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ
 αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας καὶ διελάλουν 11*
 πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσκειαν τῷ Ἰησοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις 12*
 ταύταις ἐξήλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
 προσευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα προσεφώνησεν τοὺς μα- 13
 θητὰς αὐτοῦ καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀποστόλους
 ὠνόμασεν. σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν πέτρον καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν 14*
 αὐτοῦ ἰακώβον καὶ ἰωάννην φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον. ματθαῖον καὶ 15*
 θωμᾶν ἰακώβον τὸν τοῦ ἀλφαίου καὶ σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτὴν.
 ἰούδαν ἰακώβου καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην ὃς καὶ ἐγένετο προδότης. καὶ 16*, 17*
 καταβάς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ
 καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ καὶ
 τῆς παραλίου τύρου καὶ σιδῶνος οἳ ἦλθον ἀκοῦσαί αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι
 ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. καὶ οἱ ὄχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων 18
 καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηι ἄπτεσθαι αὐτοῦ ὅτι δύ- 19*
 ναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς 20
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν μακάριοι οἱ πτωχοὶ
 ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι 21
 χορτασθήσεσθε μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε. μακάριοί ἐστε 22
 ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὄνει-
 δίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου. χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ γὰρ ὁ μι- 23*
 σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις

v.9 ειπεν δε^v ουν^{τ.μ.κ} ο ιησους προς αυτους επερωτω^v επερωτησω^{τ.μ.κ} υμας ει^v τι^{τ.μ.κ} εξεστιν
 τω^v τοις^{τ.μ.κ} σαββατω^v σαββασιν^{τ.μ.κ} αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι^μ
 απολεσαι^{τ.κ.ν}. **v.10** και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω^{μ.ν} τω^{τ.κ} ανθρωπω^{τ.κ} εκτεινον
 την χειρα σου ο δε εποιησεν ουτως^{τ.κ} και απεκατεσταθη^v αποκατεσταθη^{τ.μ.κ} η χειρ αυτου υγιη^{τ.μ.κ}
 ως^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} αλλη^{τ.μ.κ}. **v.11** αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν
 ποιησαιεν^v ποιησειαν^{τ.μ.κ} τω ιησου. **v.12** εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν^v αυτον^v
 εξηλθεν^{τ.μ.κ} εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου. **v.14** σιμωνα
 ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και^v ιακωβον και ιωαννην και^v φιλιππον και
 βαρθολομαιον. **v.15** και^v μαθθαιον^v μαθθαιον^{τ.μ.κ} και θωμαν και^v ιακωβον τον^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ}
 αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην. **v.16** και^v ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ^v
 ισκαριωτην^{τ.μ.κ} ος και^{τ.μ.κ} εγενετο προδοτης. **v.17** και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου
 και οχλος πολυς^v μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ
 και της παραλιου τυρου και σιδωνος. **v.19** και πας ο οχλος εξητουν^v εξητει^{τ.μ.κ} απτεσθαι αυτου
 οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας. **v.23** χαρητε^{μ.ν} χαιrete^{τ.κ} εν εκεινη τη ημερα
 και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα^v αυτα^v ταυτα^{τ.μ.κ} γαρ εποιουν
 τοις προφηταις οι πατερες αυτων.

24 οί πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν πα-
 25* ράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι ὅτι πεινάσετε οὐαὶ ὑμῖν
 26* οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
 ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-
 27* προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν ἀγαπάτε
 28* τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. εὐλογεῖτε τοὺς
 29 καταρωμένους ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπιηραζόντων ὑμᾶς. τῷ
 τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν ἄλλην καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός
 30* σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε
 31* δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
 32 ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγα-
 πᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 33* τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθο-
 ποιῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
 34* ποιῶσιν. καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν ποία ὑμῖν χά-
 ρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν
 35* τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεί-
 ζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ
 τοῦ ὑψίστου ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.
 36*, 37* γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶν. καὶ
 μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικα-
 38* σθῆτε ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε. δίδετε καὶ δοθήσεται ὑμῖν μέτρον
 καλὸν πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν

v.25 οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν^v ὅτι πεινάσετε οὐαὶ ὑμῖν^{τ.μ.κ} οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. **v.26** οὐαὶ ὑμῖν^{τ.κ} ὅταν καλῶς^{τ.μ.κ} ὑμᾶς καλῶς^v εἴπωσιν πάντες^{τ.κ.ν} οἱ ἄνθρωποι κατὰ τα^v αὐτὰ^v ταῦτα^{τ.μ.κ} γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. **v.27** ἀλλὰ^v ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. **v.28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς^v ὑμῖν^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.κ} προσεύχεσθε περὶ^v ὑπερ^{τ.μ.κ} τῶν ἐπιηραζόντων ὑμᾶς. **v.30** παντὶ δε^{τ.μ.κ} τῷ^{τ.μ.κ} αἰτοῦντί σε δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. **v.31** καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ^{τ.μ.κ} ὑμεῖς^{τ.μ.κ} ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **v.33** καὶ [γὰρ]^v ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ^{τ.μ.κ} οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσιν. **v.34** καὶ ἐὰν δανείζητε^v δανείζητε^{τ.μ.κ} παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν^v ἀπολαβεῖν^{τ.μ.κ} ποία ὑμῖν χάρις [ἐστὶν]^v ἐστὶν^{τ.μ.κ} καὶ γὰρ^{τ.μ.κ} οἱ^{τ.κ} ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν^v δανείζουσιν^{τ.μ.κ} ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. **v.35** πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε^v δανείζετε^{τ.μ.κ} μηδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ^{τ.κ} ὑψίστου ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. **v.36** γίνεσθε οὖν^{τ.μ.κ} οἰκτίρμονες καθὼς [καὶ]^v καὶ^{τ.μ.κ} ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶν. **v.37** καὶ^{τ.μ.κ} μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε καὶ^v μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε. **v.38** δίδετε καὶ δοθήσεται ὑμῖν μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ^{τ.μ.κ} σεσαλευμένον^v καὶ^{τ.μ.κ} ὑπερεκχυνόμενον^{τ.μ.κ} δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν τῷ^{τ.μ.κ} γὰρ^{τ.μ.κ} αὐτῷ^{τ.μ.κ} μετρῷ^{τ.μ.κ} ὡ γὰρ^v μετρῷ^v μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται
 ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν 39*
 οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσοῦνται. οὐκ ἔστιν μαθητῆς ὑπὲρ τὸν 40*
 διδάσκαλον αὐτοῦ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ δοκὸν 41
 τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς. ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελ- 42*
 φῷ σου ἀδελφέ ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου αὐτὸς
 τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων ὑποκριτὰ ἐκβαλε πρῶτον τὴν
 δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν 43*
 καρπὸν σαπρὸν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον 44*
 γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλ-
 λέγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βᾶτου τρυγῶσιν σταφυλὴν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος 45*
 ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ
 πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προ-
 φέρει τὸ πονηρὸν ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα
 αὐτοῦ. τί δέ με καλεῖτε κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω. πᾶς ὁ ἐρχό- 46, 47
 μενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς ὑποδειξῶ
 ὑμῖν τίνι ἔστιν ὅμοιος. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς 48*
 ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν πλημμύρας
 δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν
 σαλευῖσαι αὐτὴν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ 49*
 ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς
 θεμελίου ἧ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς καὶ εὐθέως ἔπεσεν καὶ ἐγένετο τὸ

v.39 ειπεν δε και^v παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βο-
 θυνον εμπεσουνται^v πεσουνται^{T.μη.κ}. **v.40** ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου^{T.μη.κ}
 κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου. **v.42** η^{T.μη.κ} πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου
 αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου
 βλέπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν^{T.μη.κ} το
 καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν^v. **v.43** ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν
 καρπον σαπρον ουδε παλιν^v δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον. **v.44** εκαστον γαρ δενδρον εκ
 του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν^{T.μη.κ}
 σταφυλην τρυγωσιν^v. **v.45** ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου^{T.μη.κ} προφε-
 ρει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος^{T.μη.κ} εκ του πονηρου θησαυρου^{T.μη.κ} της^{T.μη.κ} καρδιας^{T.μη.κ}
 αυτου^{T.μη.κ} προφερει το πονηρον εκ γαρ του^{T.μη.κ} περισσευματος της^{T.μη.κ} καρδιας λαλει το στομα
 αυτου. **v.48** ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θε-
 μελιον επι την πετραν πλημμυρης^v πλημμυρας^{T.μη.κ} δε γενομενης προσερχηξεν^v προσερχηξεν^{T.μη.κ} ο
 ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια^v τεθεμελιωτο^{T.μη.κ} το^v γαρ^{T.μη.κ} καλως^v
 επι^{T.μη.κ} οικοδομησθαι^v την^{T.μη.κ} αυτην^v πετραν^{T.μη.κ}. **v.49** ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος
 εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερχηξεν^v προσερχηξεν^{T.μη.κ} ο
 ποταμος και ευθεως^v ευθεως^{T.μη.κ} συνεπεσεν^v επεσεν^{T.μη.κ} και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης
 μεγα.

ῥήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

- 7* ἔπει δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ
 2* εἰσηλθεν εἰς καπερναοῦμ. ἑκατοντάρχου δέ τινος δούλος κακῶς ἔχων
 3 ἤμελλεν τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰησοῦ
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως
 4* ἔλθῶν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἰη-
 σοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει
 5 τοῦτο. ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμη-
 6* σεν ἡμῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν
 ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους
 λέγων αὐτῷ, κύριε μὴ σκύλλου οὐ γὰρ εἰμι ἰκανός ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην
 7* μου εἰσέλθῃς. διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἀλλὰ εἶπέ λόγῳ
 8 καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
 τασσόμενος ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ
 πορεύεται καὶ ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου ποιήσον τοῦτο
 9* καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτὸν καὶ στραφεὶς
 τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύ-
 10* τὴν πίστιν εὗρον. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὗρον
 11* τὸν ἀσθενοῦντα δούλον ὑγιαίνοντα. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς ἐπορεύετο
 εἰς πόλιν καλουμένην ναῖν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 12* ἰκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. ὥς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξε-
 κομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα καὶ
 13 ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγ-
 14 χνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς
 σοροῦ οἱ δὲ βαστάζοντες ἕστησαν καὶ εἶπεν νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρθητι.
 15 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ

7 v.1 επειδη^ν επει^ν ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλ-
 θεν εις καφαρναουμ^ν καπερναουμ^{τ.μ.κ}. **v.2** εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν^μ
 ημελλεν^{τ.κ.ν} τελευταν ος ην αυτω εντιμος. **v.4** οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν
 αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει^ν παρεξει^{τ.μ.κ} τουτο. **v.6** ο δε ιησους επορευετο
 συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ}
 εκατονταρχος^{τ.μ.κ} φιλους ο^ν εκατονταρχης^ν λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι^{τ.μ.κ} ικανος
 ειμι^ν ινα υπο την στεγην μου εισελθης. **v.7** διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ^μ αλλα^{τ.κ.ν}
 ειπε λογω και ιαθητω^ν ιαθησεται^{τ.μ.κ} ο παις μου. **v.9** ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν
 αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε^μ ουδε^{τ.κ.ν} εν τω ισραηλ τοσαυ-
 την πιστιν ευρον. **v.10** και υποστρεψαντες οι^{τ.μ.κ} πεμφθεντες^{τ.μ.κ} εις τον οικον οι^ν πεμφθεντες^ν
 ευρον τον ασθενουντα^{τ.μ.κ} δουλον υγαινοντα. **v.11** και εγενετο εν τω^{μ.ν} τη^{τ.κ} εξης επορευεθη^ν
 επορευετο^{τ.μ.κ} εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι^{τ.μ.κ} και
 οχλος πολυς. **v.12** ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομίζετο τεθνηκως υιος^{τ.μ.κ}
 μονογενης υιος^ν τη μητρι αυτου και αυτη [ην]^μ ην^{τ.κ.ν} χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην^{κ.ν} συν
 αυτη.

αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι 16*
 προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν
 αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ 17*
 ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ 18
 πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 19*
 ὁ ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν ἰησοῦν λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον
 προσδοκῶμεν. παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον ἰωάννης 20*
 ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον
 προσδοκῶμεν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων 21*
 καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο
 τὸ βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἀπαγ- 22*
 γείλατε ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν χωλοὶ
 περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ ἐγείρονται
 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν 23
 ἐμοί. ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς 24*
 ὄχλους περὶ ἰωάννου τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλα-
 μον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν 25*
 μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ
 ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν προφή- 26*
 την ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 27*
 γέγραπται ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. λέγω γὰρ ὑμῖν μείζων ἐν 28*
 γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστιν ὁ δὲ

v.16 ελαβεν δε φοβος παντας^{μη.ν} απαντας^{τ.κ} και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη^ν εγηγερται^{τ.μη.κ} εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου. **v.17** και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν^{τ.μη.κ} παση τη περιχωρω. **v.19** και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον κυριον^ν ιησουν^{τ.μη.κ} λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν. **v.20** παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν^ν ειπον^{τ.μη.κ} ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν^ν απεσταλκεν^{τ.μη.κ} ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν. **v.21** εν εκεινη^ν αυτη^{τ.μη.κ} δε^{τ.μη.κ} τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το^{τ.μη.κ} βλεπειν. **v.22** και αποκριθεις ο^{τ.μη.κ} ιησους^{τ.μη.κ} ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι^{τ.μη.κ} τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και^ν κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται. **v.24** απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις^{μη} οχλοις^{μη} προς^{τ.κ.ν} τους^{τ.κ.ν} οχλους^{τ.κ.ν} περι ιωαννου τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον. **v.25** αλλα τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλεις εισιν. **v.26** αλλα τι εξηλθατε^ν εξεληλυθατε^{τ.μη.κ} ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου. **v.27** ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω^{τ.μη.κ} αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου. **v.28** λεγω γαρ^{τ.μη.κ} υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης^{τ.μη.κ} ιωαννου του^{τ.μη.κ} βαπτιστου^{τ.μη.κ} ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν.

29 μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα
 30 ἰωάννου. οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν
 31* εἰς ἑαυτοὺς μὴ βαπτισθέντες ὑπ’ αὐτοῦ. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τίνι οὖν
 32* ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι. ὅμοιοὶ εἰσὶν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ
 33* οὐκ ἐκλαύσατε. ἐλήλυθεν γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μῆτε ἄρτον ἐσθίων
 34* μῆτε οἶνον πίνων καὶ λέγετε δαιμόνιον ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης
 35* τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
 36* αὐτῆς πάντων. ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα φάγη μετ’ αὐτοῦ
 37* καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
 38* φαρισαίου κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου. καὶ σῆσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασεν καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
 39 αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ
 40* γυνὴ ἣτις ἄπεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτὸν σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν ὁ δὲ φησὶν διδάσκαλε εἶπέ.
 41* δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῆ τινὶ ὁ εἰς ὄφειλεν δηνάρια πεντακόσια
 42* ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις
 43* ἐχαρίσατο τίς οὖν αὐτῶν εἶπέ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει. ἀποκριθεὶς δὲ

v.31 εἶπεν^{Τ.Κ} δε^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} κυριος^{Τ.Κ} τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εἰσιν ομοιοι. **v.32** ομοιοι εἰσιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α^ν και^{Τ.Μ.Κ} λεγει^ν λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} ηυλοησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν^{Τ.Μ.Κ} και ουκ εκλαυσατε. **v.33** εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη^ν μητε^{Τ.Μ.Κ} αρτον^{Τ.Μ.Κ} εσθιων αρτον^ν μητε οινον^{Τ.Μ.Κ} πινων οινον^ν και λεγετε δαιμονιον εχει. **v.34** εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων^{Τ.Κ} φιλος τελωνων^{Μ.ν} και αμαρτωλων. **v.35** και εδικαιωθη η σοφια απο παντων^ν των τεκνων αυτης παντων^{Τ.Μ.Κ}. **v.36** ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εἰσελθων εἰς τον^ν την^{Τ.Μ.Κ} οικον^ν οικιαν^{Τ.Μ.Κ} του φαρισαιου κατεκλιθη^ν ανεκλιθη^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** και ιδου γυνη ητις^ν ην^ν εν τη πολει ητις^{Τ.Μ.Κ} ην^{Τ.Μ.Κ} αμαρτωλος και^ν [και]^Μ επιγνοουσα οτι κατακειται^ν ανακειται^{Τ.Μ.Κ} εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου. **v.38** και στασα οπισω^ν παρα τους ποδας αυτου οπισω^{Τ.Μ.Κ} κλαιουσα τοις^ν δακρυσιν^ν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις^{Τ.Μ.Κ} δακρυσιν^{Τ.Μ.Κ} και ταῖς θριξίν της κεφαλῆς αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω. **v.40** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν^{Τ.Μ.Κ} διδασκαλε ειπε φησιν^ν. **v.41** δυο χρεωφειλεται^ν χρεωφειλεται^{Τ.Μ.Κ} ησαν δανιστη^ν δανειστη^{Τ.Μ.Κ} τινι ο εἰς ὄφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενηκοντα. **v.42** μη εχοντων δε^{Τ.Μ.Κ} αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε^{Τ.Μ.Κ} πλειον αυτον^{Τ.Μ.Κ} αγαπησει αυτον^ν.

ὁ σίμων εἶπεν ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ σίμωνι ἔφη βλέπεις 44* ταύτην τὴν γυναῖκα εἰσηλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας αὕτη 45 δὲ ἀφ' ἧς εἰσηλθόν οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ 46* τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν μου τοὺς πόδας. οὐ χάριν λέγω σοι ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί ὅτι ἠγάπησεν 47 πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ ἀφέωνταί σου 48 αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς τίς οὗτός 49 ἔστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν. εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα ἡ πίστις σου 50 σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην 8 κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ. καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων 2 πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν μαρία ἡ καλουμένη μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει. καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρόπου ἠρώδου καὶ 3* σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπο- 4 ρευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς. ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ 5 σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ 6* ἔχειν ἰκμάδα. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν καὶ συμφυεῖσαι 7 αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγα- 8* θὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα ταῦτα λέγων ἐφώνει ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 9* λέγοντες τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. ὁ δὲ εἶπεν ὑμῖν δέδοται γινῶναι 10 τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς ἵνα

v.43 ἀποκριθεὶς δε^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτο ορθως εκρινας. **v.44** και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ μοι^ν επι τους^{τ.μ.κ} ποδας μου^{τ.μ.κ} ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταϊς θριξιν της^{τ.μ.κ} κεφαλης^{τ.μ.κ} αυτης εξεμαξεν. **v.46** ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου^{τ.μ.κ} τους ποδας μου^ν. **8 v.3** και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις^ν εκ^ν αυτοις^μ αυτω^{τ.κ} απο^{τ.μ.κ} των υπαρχοντων αυταις. **v.6** και ετερον κατεπεσεν^ν επεσεν^{τ.μ.κ} επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα. **v.8** και ετερον επεσεν εις^{μ.ν} επι^{τ.κ} την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφώνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω. **v.9** επιρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες^{τ.μ.κ} τις αυτη^ν ειη η παραβολη αυτη^{τ.μ.κ}.

11 βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ
 12* παραβολή ὁ σπόρος ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν
 οἱ ἀκούοντες εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
 13 δίας αὐτῶν ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν
 ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν
 14 οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ
 εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
 πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελε-
 15 σφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ
 ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομο-
 16* νῇ. οὐδείς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης
 τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ
 17* φῶς. οὐ γὰρ ἔστιν κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ
 18* οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ὅς γὰρ
 ἂν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται
 19* ἀπ' αὐτοῦ. παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ
 20* καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ
 λέγοντων ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλον-
 21* τές. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου
 22* οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτόν. καὶ
 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης καὶ
 23 ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου
 24* εἰς τὴν λίμνην καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. προσελθόντες δὲ
 διήγειραν αὐτὸν λέγοντες ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμεθα ὃ δὲ ἐγερθεὶς
 ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο καὶ

v.12 οἱ δε παρα την οδον εἰσιν οἱ ακουσαντες^v ακουοντες^{T.M.K} εἶτα ερχεται ο διαβολος και αἶρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ἵνα μη πιστευσαντες σωθῶσιν. **v.16** ουδεις δε λυχνον αψας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν ἀλλ ἐπὶ λυχνίας τιθησιν^v επιτιθησιν^{T.M.K} ἵνα οἱ εἰσπορευομενοι βλέπωσιν το φως. **v.17** ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη^v γνωσθη^v γνωσθησεται^{T.M.K} και εἰς φανερον ελθη. **v.18** βλέπετε ουν πως ακουετε ος αν^v γαρ εαν^{mi} αν^{T.K} εχη δοθησεται αυτω και ος εαν^{mi} αν^{T.K.v} μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου. **v.19** παρεγενετο^v παρεγενοντο^{T.M.K} δε προς αυτον η μητηρ και οἱ ἀδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον. **v.20** και^{T.M.K} απηγγελη δε^v αυτω λεγοντων^{T.M.K} η μητηρ σου και οἱ ἀδελφοι σου εστηκασιν ἔξω ἰδειν σε^{T.M.K} θελοντες σε^v. **v.21** ο δε ἀποκριθεις εἶπεν προς αυτους μητηρ μου και ἀδελφοι μου ουτοι εἰσιν οἱ τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον^{T.M.K}. **v.22** και^{T.M.K} εγενετο δε^v εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εἰς πλοιον και οἱ μαθηται αυτου και εἶπεν προς αυτους διελθωμεν εἰς το περαν της λιμνης και ανηχθησαν. **v.24** προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επισατα επισατα απολλυμεθα ο δε διεγερθεις^v εγερθεις^{T.M.K} ἐπετιμησεν τω ανεμῳ και τῷ κλυδωνι του υδατος και ἐπαυσαντο και εγενετο γαληνη.

ἐγένετο γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν φοβηθέντες 25*
 δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς
 ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ κατέπλευ- 26*
 σαν εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν ἧτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς γαλιλαίας.
 ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως 27*
 ὅς εἶχεν δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ
 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἀνα- 28*
 κράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ
 υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου δέομαί σου μὴ με βασανίσῃς. παρήγγελλεν 29*
 γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πολλοῖς γὰρ
 χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσειν καὶ πέδαις φυλασ-
 σόμενος καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς
 ἐρήμους. ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοὶ ἐστὶν ὄνομά ὃ 30*
 δὲ εἶπεν λεγεὼν ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσηλθεν εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλει 31*
 αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη 32*
 χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπι-
 τρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα 33*
 δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσηλθεν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὠρμη-
 σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημονοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες 34*
 δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς
 τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός καὶ ἦλθον 35*

v.25 ειπεν δε αυτοις που εστιν^{Τ.Μ.Κ} η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους
 τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω. **v.26** και
 κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων^Υ γαδαρηνων^{Τ.Μ.Κ} ητις εστιν αντιπερα^Υ αντιπεραν^{Τ.Μ.Κ} της
 γαλιλαιας. **v.27** εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω^{Τ.Μ.Κ} ανηρ τις εκ της πολεως εχων^Υ
 ος^{Τ.Μ.Κ} ειχεν^{Τ.Μ.Κ} δαιμονια εκ^{Τ.Μ.Κ} χρονων^{Τ.Μ.Κ} ικανων^{Τ.Μ.Κ} και χρονω^Υ ικανω^Υ ιματιον^{Τ.Μ.Κ} ουκ
 ενεδυσατο^Υ ιματιον^Υ ενεδιδυσκετο^{Τ.Μ.Κ} και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν. **v.28** ιδων
 δε τον ιησουν και^{Τ.Μ.Κ} ανακραζας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου
 υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης. **v.29** παρηγγειλεν^{Κ.Μ.Υ} παρηγγελλεν^Τ
 γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον
 και εδεσμευετο^Υ εδεσμειτο^{Τ.Μ.Κ} αλυσειν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυ-
 νετο υπο του δαιμονιου^Υ δαιμονος^{Τ.Μ.Κ} εις τας ερημους. **v.30** επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους
 λεγων^{Τ.Μ.Κ} τι σοι εστιν^{Τ.Μ.Κ} ονομα εστιν^Υ ο δε ειπεν λεγων^Υ λεγεων^{Τ.Μ.Κ} οτι εισηλθεν^Υ δαιμονια
 πολλα εισηλθεν^{Τ.Μ.Κ} εις αυτον. **v.31** και παρεκαλουν^{Κ.Υ} παρεκαλει^{Τ.Μ.} αυτον ινα μη επιταξῃ αυ-
 τοις εις την αβυσσον απελθειν. **v.32** ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη^Υ βοσκομενων^{Τ.Μ.Κ}
 εν τω ορει και παρεκαλεσαν^Υ παρεκαλουν^{Τ.Μ.Κ} αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και
 επιτρεψεν αυτοις. **v.33** εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον^{Μ.Υ} εισηλθεν^{Τ.Κ} εις
 τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημονου εις την λιμνην και απεπνιγη. **v.34** ιδοντες δε
 οι βοσκοντες το γεγονός^Υ γεγεννημενον^{Τ.Μ.Κ} εφυγον και απελθοντες^{Τ.Κ} απηγγειλαν εις την πολιν και
 εις τους αγρους. **v.35** εξηλθον δε ιδειν το γεγονός και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον
 τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν^Υ εξηληλυθει^{Τ.Μ.Κ} ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους
 ποδας του ιησου και εφοβηθησαν.

πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ εὐρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει ἱματισμένον καὶ σωφρονουῖντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ
 36* καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ
 37* δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν
 γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο αὐτὸς δὲ
 38* ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξε-
 ληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων.
 39* ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησεν σοι ὁ θεὸς καὶ
 ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς.
 40* ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος ἦσαν
 41* γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα ἰάειρος
 καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
 42 τοῦ ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὅτι θυγάτηρ
 μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκειν ἐν δὲ τῷ ὑπά-
 43* γειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
 ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα ἤτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὄλον τὸν βίον οὐκ
 44 ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι. προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ
 κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
 45* αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τίς ὁ ἀψάμενός μου ἀρνούμενων δὲ πάν-
 των εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσιν σε
 46* καὶ ἀποθλίβουσιν καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
 47* ἤψατό μου τις ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα
 δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι'
 ἦν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ

v.36 ἀπηγγειλαν δε αυτοις και ^{Τ.Μ.Κ} οἱ ἰδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις. **v.37** και ηρωτησεν^Υ ηρωτησαν^{Τ.Μ.Κ} αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασων^Υ γαδαρηνων^{Τ.Μ.Κ} απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το^{Τ.Μ.Κ} πλοιον υπεστρεψεν. **v.38** εδεετο^Υ εδεετο^{Τ.Μ.Κ} δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} λεγων. **v.39** υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν^{Τ.Μ.Κ} σοι εποιησεν^Υ ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους. **v.40** εγενετο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} εν δε^Υ τω υποστρεφειν^Υ υποστρεψαι^{Τ.Μ.Κ} τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον. **v.41** και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος^Υ ιαιρος^{Τ.Μ.Κ} και ουτος^Υ αυτος^{Τ.Μ.Κ} αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας [του]^Υ του^{Τ.Μ.Κ} ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου. **v.43** και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις [ιατροις]^Υ ιατροις^Μ εις^{Τ.Κ} ιατρους^{Τ.Κ} προσαναλωσασα ολον τον βιον]^Υ βιον^{Τ.Μ.Κ} ουκ ισχυσεν απ^Υ υπ^{Τ.Μ.Κ} ουδενος θεραπευθηναι. **v.45** και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και^{Τ.Μ.Κ} οι^{Τ.Μ.Κ} μετ^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και^{Τ.Μ.Κ} λεγεις^{Τ.Μ.Κ} τις^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} αφαμενος^{Τ.Μ.Κ} μου^{Τ.Μ.Κ}. **v.46** ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξεληλυθειαν^Υ εξελθουσας^{Τ.Μ.Κ} απ εμου. **v.47** ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσοουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω^{Τ.Μ.Κ} ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα.

ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θάρσει θύγατερ ἢ πίστις σου 48*
 σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεταιί τις παρὰ 49*
 τοῦ ἀρχισυναγωγῶν λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου μὴ σκύλλε
 τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων μὴ φοβοῦ 50*
 μόνον πίστευε καὶ σωθήσεται. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν 51*
 εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα
 τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτὴν ὁ 52*
 δὲ εἶπεν μὴ κλαίετε οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐ- 53
 τοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἕξω πάντας καὶ κρατήσας 54*
 τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων ἡ παῖς ἔγειρου. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ 55
 πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φα-
 γεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ 56
 εἰπεῖν τὸ γεγονός.

συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύ- 9*
 ναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν. καὶ 2*
 ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς
 ἀσθενοῦντας. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μηδὲν αἶρετε εἰς τὴν ὁδὸν μήτε 3*
 ῥάβδους μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνά δύο χιτῶνας
 ἔχειν. καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχε- 4
 σθε. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνταί ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης 5*
 καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ’
 αὐτούς. ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι 6
 καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. ἤκουσεν δὲ ἠρώδης ὁ τετράρχης τὰ γι- 7*
 νόμενα ὑπ’ αὐτοῦ πάντα καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι

v.48 ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ^v θαρσει^{T.M.K} θυγατερ^{T.M.K} η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην. **v.49** ετι αυτου λαλουντος ερχεταιι τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω^{T.M.K} οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκει^v μη^{T.M.K} σκυλλε τον διδασκαλον. **v.50** ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων^{T.M.K} μη φοβου μονον πιστευσον^v πιστευε^{T.M.K} και σωθησεται. **v.51** ελθων^{M.V} εισελθων^{T.K} δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα^v συν^v αυτω^v ουδενα^{T.M.K} ει μη πετρον και ιακωβον^{T.K} και^{T.K} ιωαννην και^{M.V} ιακωβον^{M.V} και τον πατερα της παιδος και την μητερα. **v.52** εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου^v γαρ^v ουκ^{T.M.K} απεθανεν αλλα καθευδει. **v.54** αυτος δε εκβαλων^{T.M.K} εξω^{T.M.K} παντας^{T.M.K} και^{T.M.K} κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε^v εγειρου^{T.M.K}. **9 v.1** συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας^{T.K} αυτου^{T.K} εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν. **v.2** και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι [τους^v τους^{T.M.K} ασθενεις]^v ασθενουντας^{T.M.K}. **v.3** και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδον^v ραβδους^{T.M.K} μητε τηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε [ανα]^v ανα^{T.M.K} δυο χιτωνας εχειν. **v.5** και οσοι εαν^M αν^{T.K.V} μη δεχωνται^v δεξωνται^{T.M.K} υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και^{T.M.K} τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε^v αποτιναξατε^{T.M.K} εις μαρτυριον επι αυτους. **v.7** ηκουσεν δε ηρωδης ο τετρααρχης^v τετραρχης^{T.M.K} τα γινομενα υπ^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερθη^v εγηγερται^{T.M.K} εκ νεκρων.

- 8* ἰωάννης ἐγγήγερται ἐκ νεκρῶν. ὑπό τινων δὲ ὅτι ἡλίας ἐφάνη ἄλλων δὲ
 9* ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. καὶ εἶπεν ὁ ἠρώδης ἰωάννην ἐγὼ
 ἀπεκεφάλισα τίς δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐζήτει
 10* ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
 ἐποίησαν καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρη-
 11* μον πόλεως καλουμένης βηθσαιῖδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν
 αὐτῷ καὶ δεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ
 12* καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν
 προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ ἀπόλυσον τὸν ὄχλον ἵνα ἀπελ-
 θόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὐρώσιν
 13* ἐπισιτισμὸν ὅτι ᾧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς δότε
 αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν οἱ δὲ εἶπον οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
 δύο ἰχθύες εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν
 14* τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι εἶπεν δὲ πρὸς
 15* τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνά πενήκοντα. καὶ
 16* ἐποίησαν οὕτως καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους
 καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
 17 κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναί τῳ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον
 καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων
 18* κόφινοι δώδεκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῳ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κα-
 τὰμόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων τίνα
 19* με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι. οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον ἰωάννην τὸν βα-
 πτιστὴν ἄλλοι δὲ ἡλίαν ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

v.8 υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης τις^v εις^{τ.μ.κ} των αρχαιων ανεστη.
v.9 και^{τ.μ.κ} ειπεν δε^v ο^{τ.κ} ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω^{τ.μ.κ}
 ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον. **v.10** και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω
 οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν και ιδιαν εις πολιν^v καλουμενην^v τοπον^{τ.μ.κ}
 ερημον^{τ.μ.κ} πολεως^{τ.μ.κ} καλουμενης^{τ.μ.κ} βηθσαιδαν^μ βηθσαιδα^{τ.κ.ν}. **v.11** οι δε οχλοι γνον-
 τες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος^v δεξαμενος^{τ.μ.κ} αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας
 του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο. **v.12** η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε
 οι δωδεκα ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες^v απελθοντες^{τ.μ.κ} εις τας κυ-
 κλω κωμας και τους^{τ.μ.κ} αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν.
v.13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} ουκ εισιν ημιν πλειον η
 πεντε^{τ.μ.κ} αρτοι πεντε^v και δυο^{τ.κ} ιχθυες δυο^{μ.ν} ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον
 λαον τουτον βρωματα. **v.14** ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου
 κατακλινατε αυτους κλισιας [ωσει]^v ανα πενηκοντα. **v.15** και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν^v
 ανεκλιναν^{τ.μ.κ} απαντας. **v.16** λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον
 ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι^v παρατιθεναι^{τ.μ.κ} τω
 οχλω. **v.18** και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα^v μονας^v καταμονας^{τ.μ.κ} συνησαν
 αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι. **v.19** οι δε αποκρι-
 θεντες ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων
 ανεστη.

εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος 20*
εἶπεν τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μη- 21*
δενὶ εἰπεῖν τοῦτο. εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν 22*
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμ-
ματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἔλεγεν δὲ 23*
πρὸς πάντας εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ 24*
ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρω- 25
πος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς. ὅς 26
γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων. λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐσθηκό- 27*
των οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέραι ὀκτὼ καὶ παραλαβὼν 28*
τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ 29
ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστραύπων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες 30*
δύο συνελάλουν αὐτῷ οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἡλίας. οἳ ὀφθέντες ἐν 31*
δόξῃ ἔλεγον τὴν ἕξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλεν πληροῦν ἐν ἱερουσαλήμ. ὁ 32
δὲ πέτρος καὶ οἳ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ διαγρηγορήσαντες
δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς 33*
τὸν ἰησοῦν ἐπιστάτα καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς
τρεις μίαν σοὶ καὶ μωσεῖ μίαν καὶ μίαν ἡλίᾳ μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ 34*

v.20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} πετρος δε^Υ αποκριθεις^Υ ειπεν τον χριστον του θεου. **v.21** ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν^Υ ειπειν^{Τ.Μ.Κ} τουτο. **v.22** ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι^Μ εγερθηναι^{Τ.Κ.Υ}. **v.23** ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι^Υ ελθειν^{Τ.Μ.Κ} αρνησασθω^Υ απαρνησασθω^{Τ.Μ.Κ} εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ^{Τ.Κ.Υ} ημεραν^{Τ.Κ.Υ} και ακολουθειτω μοι. **v.24** ος γαρ εαν^Μ αν^{Τ.Κ.Υ} θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην. **v.27** λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου^Υ ωδε^{Τ.Μ.Κ} εστωτων^Μ εσθηκοτων^{Τ.Κ.Υ} οι ου μη γευσωνται^{Μ.Υ} γευσονται^{Τ.Κ} θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου. **v.28** εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω [και]^Υ και^{Τ.Μ.Κ} παραλαβων τον^{Τ.Κ} πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι. **v.30** και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωυσης^Υ μωυσης^{Τ.Μ.Κ} και ηλιας. **v.31** οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν^Υ εμελλεν^{Τ.Μ.Κ} πληρουν εν ιερουσαλημ. **v.33** και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο^{Τ.Κ.Υ} πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μίαν σοι και μωσει^{Τ.Κ} μίαν μωυσει^Υ μωσει^Μ και μίαν ηλια μη ειδως ο λεγει.

αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ
 35* ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νε-
 36* φέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ
 ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ εἰσῆγσαν
 καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἐώρακασιν.
 37* ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήντη-
 38* σεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησεν λέγων
 διδάσκαλε δέομαί σου ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι μονογενὴς ἐστιν
 39 μοί. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσ-
 σει αὐτόν μετὰ ἀφροῦ καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντριβὸν αὐτόν.
 40* καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
 41* σαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ᾧ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη
 ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν προσάγαγε ᾧδε τὸν υἱόν
 42 σου. ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ
 συνεσπάραξεν ἐπετίμησεν δὲ ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἰά-
 43* σατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσαντο δὲ
 πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν
 44 οἷς ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. θέσθε ὑμεῖς
 εἰς τὰ ᾧτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
 45 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ
 ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό καὶ ἐφοβοῦντο
 46 ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν
 47* αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς
 48* καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίου ἔστησεν αὐτό παρ' ἑαυτῷ. καὶ εἶ-
 πεν αὐτοῖς ὅς ἐάν δεξῆται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμέ

v.34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν^v επεσκιασεν^{T.μ.κ} αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους^{T.μ.κ} εισελθειν αυτους^v εις την νεφελην. **v.35** και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος^v αγαπητος^{T.μ.κ} αυτου ακουετε. **v.36** και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο^{T.μ.κ} ιησους μονος και αυτοι εισιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν^v εωρακασιν^{T.μ.κ}. **v.37** εγενετο δε εν^{T.μ.κ} τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος πολυς. **v.38** και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν^v ανεβοησεν^{T.μ.κ} λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι^{μ.ν} επιβλεψον^{T.κ} επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν^{T.μ.κ} μοι εστιν^v. **v.40** και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν^{μ.ν} εκβαλλωσιν^{T.κ} αυτο και ουκ ηδυνηθησαν. **v.41** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε^{T.κ.ν} τον υιον σου ωδε^{μ.}. **v.43** εξεπλησσαντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιοι^v εποιησεν^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} ιησους^{T.μ.κ} ειπεν προς τους μαθητας αυτου. **v.47** ο δε ιησους ειδως^v ιδων^{T.μ.κ} τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον^v παιδιου^{T.μ.κ} εστησεν αυτο παρ εαυτω. **v.48** και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν^v εαν^{T.μ.κ} εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν^v εσται^{T.μ.κ} μεγας.

δέχεται καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστι μέγας. ἀποκριθεὶς δὲ 49*
ὁ ἰωάννης εἶπεν ἐπιστάτα εἶδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
τά δαιμόνια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. καὶ 50*
εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς μὴ κωλύετε ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν ἐστιν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλή- 51*
ψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι
εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ 52*
πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κώμην σαμαρειτῶν ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. καὶ 53
οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς ἱερου-
σαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰακώβος καὶ ἰωάννης εἶπον κύριε 54*
θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς
ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησεν. στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ 55*
οἴδατε οἴου πνεύματος ἐστε ὑμεῖς. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλ- 56*
θεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι καὶ ἐπορευέθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην. ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτὸν 57*
ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς αἰ
ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. εἶπεν δὲ πρὸς 59*
ἕτερον ἀκολουθεῖ μοι ὁ δὲ εἶπεν κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον
θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἄφες τοὺς νεκροὺς θά- 60*
ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος ἀκολουθήσω σοι κύριε πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν 61
μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς 62*

v.49 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ^{τ.μ.κ} ἰωάννης εἶπεν ἐπιστάτα εἶδομέν τινα ἐν ^{τ.μ.κ} ἐπι ^{τ.μ.κ} τῷ ὀνόματι σου ἐκ-
βάλλοντα ^{τ.κ} τὰ δαιμόνια καὶ ἐκωλύομεν ^{τ.μ.κ} ἐκωλύσαμεν ^{τ.μ.κ} αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
v.50 καὶ ^{τ.μ.κ} εἶπεν δὲ ^{τ.μ.κ} πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς μὴ κωλύετε ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ^{τ.μ.κ} ὑμῶν ^{τ.μ.κ}
ὑπὲρ ὑμῶν ^{τ.μ.κ} ἡμῶν ^{τ.μ.κ} ἐστιν. **v.51** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναληψεως ^{τ.μ.κ}
ἀναληψεως ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήριξεν ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ ^{τ.μ.κ} ἐστήριξεν ^{τ.μ.κ} τοῦ πορευέσθαι
εἰς ἱερουσαλήμ. **v.52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσηλθόντες
εἰς κώμην σαμαρειτῶν ^{τ.μ.κ} σαμαρειτῶν ^{τ.μ.κ} ὡς ^{τ.μ.κ} ὥστε ^{τ.μ.κ} ἐτοιμάσαι αὐτῷ. **v.54** ἰδόντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ^{τ.μ.κ} ἰακώβος καὶ ἰωάννης εἶπαν ^{τ.μ.κ} εἶπον ^{τ.μ.κ} κύριε θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς ὡς ^{τ.μ.κ} ὡς ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} ἡλίας ^{τ.μ.κ} ἐποίησεν ^{τ.μ.κ}. **v.55** στραφεὶς δὲ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς [καὶ ^{μ.κ} καὶ ^{τ.κ} εἶπεν ^{τ.μ.κ} οὐκ ^{τ.μ.κ} οἴδατε ^{τ.μ.κ} οἴου ^{τ.μ.κ} πνεύματος ^{τ.μ.κ} ἐστε ^{τ.μ.κ}
^{μ.κ} ὑμεῖς] ^{μ.κ} ὑμεῖς ^{τ.κ}. **v.56** [ὁ ^{τ.κ} γὰρ ^{τ.μ.κ} υἱὸς ^{τ.μ.κ} τοῦ ^{τ.μ.κ} ἀνθρώπου ^{τ.μ.κ} οὐκ ^{τ.μ.κ} ἤλθεν ^{τ.μ.κ}
^{τ.μ.κ} ἀνθρώπων ^{τ.μ.κ} ἀπολέσαι ^{τ.μ.κ} ἀλλὰ ^{τ.μ.κ} σῶσαι] ^{μ.κ} σῶσαι ^{τ.κ} καὶ ἐπορευέθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην. **v.57** καὶ ^{τ.μ.κ} ἐγένετο ^{τ.μ.κ} δὲ ^{τ.μ.κ} πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτὸν ἀκο-
λουθήσω σοι ὅπου εἴαν ^{τ.μ.κ} ἀπερχῃ κύριε ^{τ.μ.κ}. **v.59** εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον ἀκολουθεῖ μοι ὁ δὲ
εἶπεν [κύριε] ^{τ.μ.κ} κύριε ^{τ.μ.κ} ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. **v.60** εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὁ ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς ^{τ.μ.κ} ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

οὐδείς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

- 10*** μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον
2* οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως
3* ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
4* ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βαστάζετε βαλάντιον μὴ πήραν μηδὲ
5* ὑποδήματα καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ’ ἂν οἰκίαν
6* εἰσέρχησθε πρῶτον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν μὲν ᾗ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαύσεται ἐπ’ αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν εἰ δὲ μήγε ἐφ’
7* ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ’ αὐτῶν ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστιν μὴ μεταβαίνετε
8* ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν δ’ ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχονται
9 ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθε-
10* νεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς ἤγγικεν ἐφ’ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ’ ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ μὴ δέχονται ὑμᾶς ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας
11* αὐτῆς εἶπατε. καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν πλήν τούτου γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν ἐφ’ ὑμᾶς
12* ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
13* ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαὶ σοι χωραζὶν οὐαὶ σοι βηθσαϊδᾶ ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν

v.62 ειπεν δε [προς^v προς^{T.K} αυτον]^v αυτον^{T.K} ο ιησους προς^{mn} αυτον^{mn} ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου^{T.m.K} επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν τη^v βασιλεια^v εις^{T.m.K} την^{T.m.K} βασιλειαν^{T.m.K} του θεου. **10 v.1** μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και^{T.m.K} ετερους εβδομηκοντα [δυο]^v και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο]^v προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν^v εμελλεν^{T.m.K} αυτος ερχεσθαι. **v.2** ελεγεν δε^v συν^{T.m.K} προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε συν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη^{mn} εκβαλλη^{T.K} εργατας εκβαλη^v εις τον θερισμον αυτου. **v.3** υπαγετε ιδου εγω^{T.m.K} αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων. **v.4** μη βασταζετε βαλλαντιον^v βαλαντιον^{T.m.K} μη τηραν μη^v μηδε^{T.m.K} υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε. **v.5** εις ην δ αν εισελθητε^v οικιαν εισερχησθε^{T.m.K} πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω. **v.6** και εαν μεν^{T.K} η^{T.m.K} εκει η^v ο^K υιος ειρηνης επαναπαυσεται^v επαναπαυσεται^{T.m.K} επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.m.K} εφ υμας ανακαμψει. **v.7** εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν^{T.m.K} μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν. **v.8** και εις ην δ^{T.K} αν πολιν εισερχησθε και δεχονται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν. **v.10** εις ην δ αν πολιν εισελθητε^v εισερχησθε^{T.m.K} και μη δεχονται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε. **v.11** και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις^v τους^v ποδας^v απομασσομεθα υμιν πλην τουτου γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ^{T.m.K} υμας^{T.m.K} η βασιλεια του θεου. **v.12** λεγω δε^{T.K} υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη. **v.13** ουαι σοι χωραζιν^{mn.v} χωραζιν^{T.K} ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενηθησαν^v εγενοντο^{T.m.K} αι δυναμεις αι γινομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι^v καθημεναι^{T.m.K} μετενοησαν.

πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν. πλὴν τύρῳ καὶ 14
 σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ καπερναοῦμ ἢ 15*
 ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ. ὁ ἀκούων ὑμῶν 16
 ἔμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν
 ἀποστείλαντά με. ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες 17*
 κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ 18
 αὐτοῖς ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπιῶν 19*
 καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.
 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ 20*
 μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 21*
 ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ
 κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
 συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις ναὶ ὁ πατήρ ὅτι οὕτως ἐγένετο
 εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν πάντα 22*
 παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς
 εἰ μὴ ὁ πατήρ καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
 ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶ- 23
 πεν μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι 24*
 πολλοὶ προφηῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ
 εἶδον καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἰδοὺ νομικός τις 25*
 ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον
 κληρονομήσω. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται πῶς 26
 ἀναγινώσκεις. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ 27*

v.15 και συ καφαρναουμ^ν μη^ν εως^ν ουρανου^ν υψωσηση^ν καπερναουμ^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} εως του ουρανου^{τ.μ.κ} υψωθείσα^{τ.μ.κ} εως^{τ.μ.κ} αδου καταβηση^ν καταβιβασθηση^{τ.μ.κ}. **v.17** υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα [δυσο]^ν μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου. **v.19** ιδου δεδωκα^ν διδωμι^{τ.μ.κ} υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει^κ αδικηση^{τ.μ.ν}. **v.20** πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε μαλλον^{τ.κ} οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται^ν εγγραφη^{τ.μ.κ} εν τοις ουρανοις. **v.21** εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο [εν]^ν τω πνευματι τω^ν ο^{τ.μ.κ} αγιω^ν ιησους^{τ.μ.κ} και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυσας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο^{τ.μ.κ} ευδοκια εγενετο^ν εμπροσθεν σου. **v.22** και^{τ.μ} στραφεις^{τ.μ} προς^{τ.μ} τους^{τ.μ} μαθητας^{τ.μ} ειπεν^{τ.μ} παντα παρεδοθη^{τ.κ} μοι παρεδοθη^{μ.ν} υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι. **v.24** λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν^ν ειδον^{τ.μ.κ} και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν. **v.25** και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και^{τ.μ.κ} λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω.

ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
 28 σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν
 29* δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήση. ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν
 30* ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον. ὑπολαβὼν
 δέ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰς ἱεριχῶ
 καὶ ληστοῖς περιέπεσεν οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
 31 ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις
 32* κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ
 καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν.
 33* σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνί-
 34 σθη. καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ
 οἶνον ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδο-
 35* χεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν ἐκβαλὼν δύο
 δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὃ
 36* τι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς
 οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
 37* τοὺς ληστὰς. ὁ δὲ εἶπεν ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ εἶπεν οὖν αὐτῷ
 38* ὁ ἰησοῦς πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι
 αὐτοὺς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δὲ τις ὀνόματι μάρθα
 39* ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη
 μαριά ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ ἤκουεν τὸν λό-
 40* γον αὐτοῦ. ἡ δὲ μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστᾶσα δὲ
 εἶπεν κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπεν διακο-

v.27 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης [της] της καρδιας σου και εν εξ ολης ολη της τη της ψυχη της ψυχης σου και εν εξ ολης ολη της τη της ισχυι ισχυος σου και εν εξ ολης ολη της τη της διανοια διανοιας σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον. **v.29** ο δε θελων δικαιοσαι δικαιοουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον. **v.30** υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και ληστοις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα. **v.32** ομοιως δε και λευιτης [γενομενος] γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν. **v.33** σαμαριτης σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη. **v.35** και επι την αυριον εξελθων εκβαλων εδωκεν δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι. **v.36** τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι πλησιον γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας. **v.37** ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν δε ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιως. **v.38** εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης. **v.39** και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ μαρια και παρακαθεσθαι παρακαθισασα προς παρα τους ποδας του κυριου ιησου ηκουεν τον λογον αυτου. **v.40** η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται.

νεῖν εἶπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ 41*
 ἰησοῦς μάρθα μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά. ἑνὸς δὲ ἐστὶν 42*
 χρεία μαριά δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται
 ἀπ' αὐτῆς.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον ὡς ἐπαύ- 11
 σατο εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν κύριε δίδαξον ἡμᾶς προ-
 σεύχεσθαι καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ 2*
 αὐτοῖς ὅταν προσεύχησθε λέγετε πᾶτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγια-
 σθήτω τὸ ὄνομά σου ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς
 ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ 3
 καθ' ἡμέραν. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν 4*
 παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ῥῦσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον 5
 καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπη αὐτῷ φίλε χρῆσόν
 μοι τρεῖς ἄρτους. ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ 6*
 οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ. κάκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη μή μοι 7
 κόπους παρέχε ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς
 τὴν κοίτην εἰσὶν οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ 8*
 δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ
 ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσε- 9
 ται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ 10*
 αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα 11*
 δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ εἰ καὶ
 ἰχθὺν μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ. ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὄν μὴ ἐπι- 12*
 δώσει αὐτῷ σκορπίον. εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ἀγαθὰ 13*

v.41 ἀποκριθεὶς δε εἶπεν αὐτῇ ὁ κυριος^v ἰησοῦς^{T, M, K} μαρθα μαρθα μεριμνας καὶ θυρβαζῃ^v
 τυρβαζῃ^{T, M, K} περὶ πολλά. **v.42** ἐνος δε ἐστὶν χρεία μαριαμ^v μαρια^{T, M, K} γαρ^v δε^{T, M, K} τὴν ἀγαθὴν
 μερίδα ἐξελέξατο ἡτις οὐκ ἀφαιρεθησεται ἀπ^{T, M, K} αὐτῆς. **11 v.2** εἶπεν δε αὐτοῖς ὅταν προ-
 σευχησθε λεγετε πατερ ἡμῶν^{T, M, K} ὁ^{T, M, K} ἐν^{T, M, K} τοῖς^{T, M, K} οὐρανοῖς^{T, M, K} ἀγιασθητω τὸ ὄνομα σου
 ἐλθετω ἡ βασιλεία σου γενηθητω^{T, M, K} τὸ^{T, M, K} θελημα^{T, M, K} σου^{T, M, K} ὡς^{T, M, K} ἐν^{T, M, K} οὐρανῷ^{T, M, K}
 καὶ^{T, M, K} ἐπὶ^{T, M, K} τῆς^{T, M, K} γῆς^{T, M, K}. **v.4** καὶ ἀφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν^v
 ἀφίεμεν^{T, M, K} παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν καὶ μὴ εἰσενεγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ^{T, M, K} ῥυσαι^{T, M, K}
 ἡμᾶς^{T, M, K} ἀπὸ^{T, M, K} τοῦ^{T, M, K} πονηροῦ^{T, M, K}. **v.6** ἐπειδὴ φίλος μου^{T, K, v} παρεγενετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με
 καὶ οὐκ ἐχω ὃ παραθήσω αὐτῷ. **v.8** λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ^{T, M, K}
 φίλον αὐτοῦ^v διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων^M ὅσων^{T, K, v} χρήζει. **v.10** πᾶς γὰρ
 ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι^v ἀνοιγήσεται^v ἀνοιγήσεται^{T, M, K}. **v.11** τίνα δε
 ἐξ^v ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον^{T, M, K} μὴ^{T, M, K} λίθον^{T, M, K} ἐπιδώσει^{T, M, K} αὐτῷ^{T, M, K} ἢ^M εἰ^{T, K}
 καὶ^{T, M, K} ἰχθὺν καὶ^v μὴ^{T, M, K} ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει^{T, M, K} αὐτῷ ἐπιδώσει^v. **v.12** ἢ καὶ αἰτήσῃ^v
 ὄν^{T, M, K} αἰτήσῃ^{T, M, K} ὄν μὴ^{T, M, K} ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον. **v.13** εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες
 οἴδατε ἀγαθὰ^{T, K} δοματὰ ἀγαθὰ^{M, v} διδοῦναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν ποσῶ μαλλον ὁ πατήρ [ο]ἷ^v ὁ^{T, M, K} ἐξ
 οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ
 14* δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτουῦσιν αὐτόν. καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ
 αὐτὸ ἦν κωφὸν ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός
 15* καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον ἐν βεελζεβούλ ἄρχοντι
 16* τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον
 17 παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα
 εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται καὶ
 18 οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη πῶς
 σταθήσεται ἢ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι λέγετε ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ
 19* δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν
 20* τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
 θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν ἐν εἰρήνῃ
 22* ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νική-
 σῃ αὐτόν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεὶ καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ
 23 διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ'
 24* ἐμοῦ σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὐρίσκον λέγει
 25 ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσα-
 26* ρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτὰ
 ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ
 27* γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. ἐγένετο
 δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα ἐπάρασα τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶ-
 πεν αὐτῷ μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
 28* αὐτὸς δὲ εἶπεν μενουῖνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
 29* φυλάσσοντες αὐτόν. τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων ἤρξατο λέγειν ἡ

v.14 καὶ ἡν ἐκβαλλων δαιμονιον [καὶ^v καὶ^{τ.μ.κ} αὐτο ἡν]^v ἡν^{τ.μ.κ} κωφον ἐγενετο δε του δαιμονιου ἐξελθοντος ἐλαλησεν ο κωφος καὶ ἐθαυμασαν οἱ οχλοὶ. **v.15** τινες δε ἐξ αυτων εἶπον ἐν βεελζεβούλ τῶ^v ἀρχοντι των δαιμονιων ἐκβαλλει τα δαιμονια. **v.16** ἕτεροι δε πειραζοντες σημειον παρ^{τ.μ.κ} αὐτου^{τ.μ.κ} ἐζητουν^{τ.μ.κ} ἐξ ουρανου ἐζητουν^v παρ^v αὐτου^v. **v.19** εἰ δε ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμονια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο κριταὶ^{τ.μ.κ} ὑμῶν^{τ.μ.κ} αὐτοὶ ὑμῶν^v κριταὶ^v ἔσονται. **v.20** εἰ δε ἐν δακτύλῳ θεοῦ [ἐγὼ]^v ἐκβάλλω τὰ δαιμονια ἀρα ἐφθασεν ἐφ ὑμας ἡ βασιλεία του θεοῦ. **v.22** ἐπὶ δὲ ο^{τ.μ.κ} ἰσχυροτερος αὐτου ἐπελθων νικησῃ αὐτον τὴν πανοπλίαν αὐτου αἶρει ἐφ ἡ ἐπεποιθεὶ καὶ τὰ σκῦλα αὐτου διαδίδωσιν. **v.24** ὅταν το ἀκαθαρτον πνευμα ἐξελθῃ ἀπο του ἀνθρωπου διερχεται δι ἀνυδρων τοπων ζητουν ἀναπαυσιν καὶ μὴ εὐρισκον [τοτε]^v λέγει ὑποστρεψω εἰς τὸν οἶκον μου ὅθεν ἐξῆλθον. **v.26** τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτα^{τ.μ.κ} ἕτερα πνευματα πονηροτερα εαυτου ἐπτα^v καὶ ἐλθοντα^μ εἰσελθοντα^{τ.κ.ν} κατοικει ἐκεὶ καὶ γίνεται τὰ ἐσχάτα του ἀνθρωπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. **v.27** ἐγενετο δε ἐν τῷ λέγειν αὐτον ταῦτα ἐπάρασα τις γυνὴ^{τ.μ.κ} φωνὴν γυνὴ^v ἐκ του οχλου εἶπεν αὐτῷ μακαρια ἡ κοιλια ἡ βαστασασα σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. **v.28** αὐτος δε εἶπεν μενουῖν^v μενουῖνγε^{τ.μ.κ} μακαριοι οἱ ἀκουοντες τὸν λόγον του θεοῦ καὶ φυλασσοντες αὐτον^{τ.μ.κ}.

γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστὶν σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς 30* σημεῖον τοῖς νινευίταις οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν 31* τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ ἰδοῦ πλεῖον σολομῶντος ᾧδε. ἄνδρες νινευῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κα- 32* τακρινουῦσιν αὐτήν ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ καὶ ἰδοῦ πλεῖον ἰωνᾶ ᾧδε. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας εἰς κρυπτόν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν 33* μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπω- σιν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς 34* σου ἀπλοῦς ᾦ καὶ ὄλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστὶν ἐπὶ δὲ πονηρὸς ᾦ καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτός 35 ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὄλον φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν 36* ἔσται φωτεινὸν ὄλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. ἐν δὲ τῷ 37* λαλῆσαι ἠρωτᾷ αὐτὸν φαρισαῖος τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη 38 πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι 39 τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ 40 τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν. πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην καὶ ἰδοῦ πάντα 41 καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν. ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ 42* ἡδύοσμον καὶ τὸ πηγανὸν καὶ πᾶν λάχανον καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. οὐαὶ 43 ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγω-

v.29 τῶν δε οχλῶν επαθροίζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα^v πονηρα εστιν σημειον ζητει^v επιζητει^{T.μτ.κ} και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του^{T.μτ.κ} προφητου^{T.μτ.κ}. **v.30** καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον^{T.μτ.κ} τοις νινευιταις σημειον^v ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη. **v.31** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος^{μτ.ν} σολομωντος^{T.κ} και ιδου πλειον σολομωνος^{μτ.ν} σολομωντος^{T.κ} ωδε. **v.32** ανδρες νινευιται^v νινευι^{T.μτ.κ} αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε. **v.33** ουδεις δε^{T.μτ.κ} λυχνον αφας εις κρυπτην^{μτ.ν} κρυπτον^{T.κ} τιθησιν [ουδε^v ουδε^{T.μτ.κ} υπο τον μοδιον]^v μοδιον^{T.μτ.κ} αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως^v φεγγος^{T.μτ.κ} βλεπωσιν. **v.34** ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου^v οταν συν^{T.μτ.κ} ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον. **v.36** ει συν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι^{T.μτ.κ} μέρος τι^v σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε. **v.37** εν δε τω λαλησαι ερωτα^v ηρωτα^{T.μτ.κ} αυτον φαρισαιος τις^{T.μτ.κ} οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν. **v.42** αλλα^v αλλ^{T.μτ.κ} ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε^v εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι^v αφιεναι^{T.μτ.κ}.

- 44* γαίς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
 45 οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν
 46 λέγει αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπεν καὶ
 ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσθά-
 47 σακτα καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσπαύετε τοῖς φορτίοις.
 48* ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
 πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
 49* αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν ἀποστελῶ
 εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ
 50* ἐκδιώξουσιν. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμε-
 51* νον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἀπὸ τοῦ αἵματος
 ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου καὶ τοῦ οἴκου ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
 52* οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ
 53* εἰσήλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα
 πρὸς αὐτοὺς ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ
 54* ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων. ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες
 θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
- 12*** ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν
 ἀλλήλους ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσέχετε
 2 ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ
 συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνω-
 3 σθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ

v.44 ουαι υμιν γραμματεις^{Τ.μ.κ} και^{Τ.μ.κ} φαρισαιοι^{Τ.μ.κ} υποκριται^{Τ.μ.κ} οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι [οι]^ν οι^{Τ.κ} περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν. **v.48** αρα μαρτυρες^ν εστε^ν μαρτυρετε^{Τ.μ.κ} και συνευδοκετε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομετε αυτων^{Τ.μ.κ} τα^{Τ.μ.κ} μνημεια^{Τ.μ.κ}. **v.49** δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν^ν εκδιωξουσιν^{Τ.μ.κ}. **v.50** ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον^ν εκχυνομενον^{Τ.μ.κ} απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης. **v.51** απο του^{Τ.μ.κ} αιματος αβελ εως του^{Τ.μ.κ} αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης. **v.52** ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε^ν εισηλθατε^{Τ.μ.κ} και τους εισερχομενους εκωλυσατε. **v.53** κακειθεν^ν λεγοντος^{Τ.μ.κ} δε^{Τ.μ.κ} αυτου ταυτα^{Τ.μ.κ} προς^{Τ.μ.κ} αυτους^{Τ.μ.κ} ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περρι πλειονων. **v.54** ενεδρευοντες αυτον και^{Τ.κ} ζητουντες^{Τ.μ.κ} θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου^{Τ.μ.κ} ινα^{Τ.μ.κ} κατηγορησωσιν^{Τ.μ.κ} αυτου. **12 v.1** εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των^{Τ.μ.κ} φαρισαιων^{Τ.μ.κ} ητις εστιν υποκρισις των^ν φαρισαιων^ν.

ὁ πρὸς τὸ οὗς ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμά-
των. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων 4*
τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. ὑποδειξω 5*
δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔξουσίαν ἔχοντα
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε 6*
στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμέ-
νον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι 7*
ἠρίθμηνται μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. λέγω δὲ 8
ὑμῖν πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. ὁ 9
δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἔρει λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 10
ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθή-
σεται. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ 11*
τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε. τὸ γὰρ 12
ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. εἶπεν δέ τις 13*
αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου διδάσκαλε εἶπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ
τὴν κληρονομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπε τίς με κατέστησεν δικαστὴν 14*
ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε 15*
ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ ἐστιν
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων 16
ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ 17
λέγων τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου. καὶ εἶπεν 18*
τοῦτο ποιήσω καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω καὶ
συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. καὶ ἔρῳ τῇ 19
ψυχῇ μου ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά ἀναπαύου
φάγε πίε εὐφραίνου. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἄφρων ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν 20*

v.4 λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων^ἄ αποκτεινοντων^{τ.κ.ν} το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι. **v.5** υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν^{τ.ἄ.κ} εχοντα εξουσιαν^ν εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε. **v.6** ουχι πεντε στρουθια πωλουνται^ν πωλειται^{τ.ἄ.κ} ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου. **v.7** αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη συν^{τ.ἄ.κ} φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε. **v.11** οταν δε εισφερωσιν^ν προσφερωσιν^{τ.ἄ.κ} υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνησητε^ν μεριμνατε^{τ.ἄ.κ} πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε. **v.13** ειπεν δε τις αυτω^{τ.ἄ.κ} εκ του οχλου αυτω^ν διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν. **v.14** ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν κριτην^ν δικαστην^{τ.ἄ.κ} η μεριστην εφ υμας. **v.15** ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο πασης^ν της^{τ.ἄ.κ} πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω^ἄ αυτου^{τ.κ.ν} εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω^ν αυτου^{τ.ἄ.κ}. **v.18** και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τον^ν σιτον^ν τα^{τ.ἄ.κ} γενηματα^{τ.ἄ.κ} μου^{τ.ἄ.κ} και τα αγαθα μου.

21 ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ἃ δὲ ἠτοίμασας τίς ἔσται. οὕτως ὁ
 22* θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε
 23* μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε. ἡ ψυχὴ πλεῖον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ
 24 σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι οὐ σπεύρουσιν
 οὐδὲ θερίζουσιν οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει
 25* αὐτούς πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
 26* μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα. εἰ οὖν
 27 οὐτὲ ἐλάχιστον δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε. κατανοήσατε τὰ
 κρίνα πῶς αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν
 28* πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
 ἀγρῷ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 29* ἀμφιέννυσιν πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
 30* φάγητε ἢ τί πίητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ
 31* κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων. πλην ζη-
 32 τεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ
 φοβοῦ τὸ μικρὸν ποιμνιον ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν
 33* τὴν βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην
 ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν
 34 τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει. ὅπου γὰρ
 35 ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται. ἔστωσαν ὑμῶν
 36* αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι. καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
 ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν
 37 γάμων ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοιξῶσιν αὐτῷ. μακάριοι
 οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὕρησει γρηγοροῦντας ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς καὶ παρελθὼν διακονήσει

v.20 εἶπεν δε αὐτῷ ο θεος ἀφρον^{κ.μτ} Ααφρων^τ ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιασας τινη εσται. **v.22** εἶπεν δε πρὸς τοὺς μαθητὰς [αὐτοῦ]^ν αὐτοῦ^{τ.μτ.κ} δια τοῦτο ὑμῖν^{τ.μτ.κ} λέγω ὑμῖν^ν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν^{τ.μτ.κ} τί φαγητε μηδε τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε. **v.23** ἡ γὰρ^ν ψυχὴ πλεον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. **v.25** τίς δε ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι^{τ.μτ.κ} ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι^ν πηχυν ἓνα^{τ.μτ.κ}. **v.26** εἰ οὖν οὐδε^ν οὔτε^{τ.μτ.κ} ἐλάχιστον δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε. **v.28** εἰ δε τον^{τ.μτ.κ} χορτον^{τ.μτ.κ} ἐν τῷ^{τ.μτ.κ} ἀγρῷ τον^ν χορτον^ν σημερον^{τ.μτ.κ} ὄντα σημερον^ν καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ο θεος οὕτως ἀμφιέννυσιν^{τ.μτ.κ} ἀμφιέννυσιν^ν πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. **v.29** καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φαγητε καὶ^ν ἢ^{τ.μτ.κ} τί πίητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. **v.30** ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν^ν ἐπιζητεῖ^{τ.μτ.κ} ὑμῶν δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τούτων. **v.31** πλην ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ^ν του^{τ.μτ.κ} θεου^{τ.μτ.κ} καὶ ταῦτα πάντα^{τ.μτ.κ} προστεθήσεται ὑμῖν. **v.33** πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια^ν βαλάντια^{τ.μτ.κ} μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδε σῆς διαφθείρει. **v.36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσει^{μ.ν} ἀναλύσει^{τ.κ} ἐκ τῶν γάμων ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοιξῶσιν αὐτῷ.

αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλ- 38*
 θῃ καὶ εὐρῆ οὕτως μακάριοί εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε 39*
 ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν
 καὶ οὐκ ἂν ἀφήκεν διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε 40*
 ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. εἶπεν δὲ 41*
 αὐτῷ ὁ πέτρος κύριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ
 πρὸς πάντας. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ 42*
 φρόνιμος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι
 ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον. μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν ἔλθῶν ὁ κύριος 43
 αὐτοῦ εὐρήσει ποιῶντα οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς 44
 ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἶπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν 45
 τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι καὶ ἄρξῃται τύπτειν
 τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.
 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἡ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἡ 46
 οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
 θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ 47*
 μὴ ἐτοιμάσας μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς.
 ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας παντὶ δὲ ᾧ 48
 ἐδόθη πολὺ πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ περισ-
 σότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν καὶ τί θέλω εἰ 49*
 ἤδη ἀνήφθῃ. βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὔ 50*
 τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ οὐχὶ λέγω 51
 ὑμῖν ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ 52*
 διαμεμερισμένοι τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισίν. διαμερισθήσεται 53*
 πατὴρ ἐφ' υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρὶ μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ
 μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐ-

v.38 καν^ν και^{τ.μ.κ} εαν^{τ.μ.κ} ελθη^{τ.μ.κ} εν τη δευτερα καν^ν φυλακη^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} εν τη τριτη φυ-
 λακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι^{τ.μ.κ} δουλοι^{τ.μ.κ} εκεινοι. **v.39** τουτο δε γινωσκετε
 οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλειπτης ερχεται εγρηγορησεν^{τ.μ.κ} αν^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} ουκ αν
 αφηκεν διορυχθηναι^ν διορυγηναι^{τ.μ.κ} τον οικον αυτου. **v.40** και υμεις ουν^{τ.μ.κ} γινεσθε ετοι-
 μοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται. **v.41** ειπεν δε αυτω^{τ.μ.κ} ο πετρος κυριε
 προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας. **v.42** και^ν ειπεν δε^{τ.μ.κ} ο κυριος
 τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο^ν και^{τ.μ.κ} φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας
 αυτου του διδοναι εν καιρω [το]^ν το^{τ.μ.κ} σιτομετριον. **v.47** εκεινος δε ο δουλος ο γνοους το θε-
 λημα του κυριου αυτου^ν εαυτου^{τ.μ.κ} και μη ετοιμασας η^ν μηδε^{τ.μ.κ} ποιησας προς το θελημα αυτου
 δαρησεται πολλας. **v.49** πυρ ηλθον βαλειν επι^ν εις^{τ.μ.κ} την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη.
v.50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως οτου^ν ου^{τ.μ.κ} τελεσθη. **v.52** εσονται
 γαρ απο του νυν πεντε εν οικω^{τ.μ.κ} ενι οικω^ν διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν.
v.53 διαμερισθησονται^ν διαμερισθησεται^{τ.μ.κ} πατηρ επι^{μ.ν} εφ^{τ.κ} υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι
 την^ν θυγατερα^ν θυγατρι^{τ.μ.κ} και θυγατηρ επι την^ν μητερα^ν μητρι^{τ.μ.κ} πενθερα επι την νυμφην
 αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης^{τ.μ.κ}.

54* τῆς. ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
 55 ἀπὸ δυσμῶν εὐθέως λέγετε ὄμβρος ἔρχεται καὶ γίνεται οὕτως. καὶ ὅταν
 56* νότον πνέοντα λέγετε ὅτι καύσων ἔσται καὶ γίνεται. ὑποκριταί τὸ πρό-
 σωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον
 57, 58* πῶς οὐ δοκιμάζετε. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον. ὡς
 γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργα-
 σίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ μήποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν καὶ ὁ
 κριτής σε παραδῶ τῷ πράκτορι καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακὴν.
 59* λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὐ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς.
13 παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν
 2* γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀπο-
 κριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
 3* παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν. οὐχί
 4* λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ὡσαύτως ἀπολεισθε. ἢ ἐκεῖνοι
 οἱ δεκα καὶ οκτῶ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλῳάμ καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτούς δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους
 5* τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλήμ. οὐχί λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
 6* τανοῆτε πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε. ἔλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν
 συκῆν εἶχέν τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην καὶ ἦλθεν καρπὸν
 7* ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν ἰδοὺ τρία
 ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὕρισκω ἔκκοπον
 8* αὐτὴν ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ κύριε
 ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω

v.54 ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε [την]^v την^{τ.μ.κ} νεφελην ανατελλουσαν επι^v απο^{τ.μ.κ} δυσμων ευθεως λεγετε οτι^v ομβρος ερχεται και γίνεται ουτως. **v.56** υποκριται το προσωπον της^{τ.μ.ν} γης^{τ.μ.ν} και^{τ.μ.ν} του ουρανου και^κ της^κ γης^κ οιδατε δοκιμαζειν τον δε^{τ.μ.κ} καιρον δε^v τουτον πως ουκ^v οιδατε^v δοκιμαζειν^v ου^{τ.μ.κ} δοκιμαζετε^{τ.μ.κ}. **v.58** ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επι αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει^v παραδω^{τ.μ.κ} τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει^v βαλη^μ βαλλη^{τ.κ} εις φυλακην. **v.59** λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου^{τ.μ.κ} και τον^μ το^{τ.κ.ν} εσχατον λεπτον αποδως. **13 v.2** και αποκριθεις ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα^v τοιαυτα^{τ.μ.κ} πεπονθασιν. **v.3** ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως^v ωσαυτως^{τ.μ.κ} απολεισθε. **v.4** η εκεινοι οι δεκαοκτω^v δεκα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} οκτω^{τ.μ.κ} εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι^v ουτοι^{τ.μ.κ} οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους^v ανθρωπους τους κατοικουντας εν^{τ.μ.κ} ιερουσαλημ. **v.5** ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως^v ομοιως^{τ.μ.κ} απολεισθε. **v.6** ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις πεφυτευμενην^v εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην^{τ.μ.κ} και ηλθεν καρπον^{τ.κ} ζητων καρπον^{μ.ν} εν αυτη και ουχ ευρεν. **v.7** ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ^v ου^v ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοπον [ουν]^v αυτην ινα^μ τι^μ ινατι^{τ.κ.ν} και την γην καταργει. **v.8** ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια^{μ.ν} κοπριαν^{τ.κ}.

κόπριαν. κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις 9*
 αὐτήν. ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββάσιν. καὶ 10, 11*
 ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ ἦν συγ-
 κύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ 12
 ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας
 σου. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ 13
 ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ 14*
 σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ἕξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ
 ἐργάζεσθαι ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
 σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν ὑποκριτὰ ἕκαστος 15*
 ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βῶν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης
 καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει. ταύτην δὲ θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν ἦν ἔδησεν ὁ 16
 σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τού-
 του τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο 17
 πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
 ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγεν δὲ τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι- 18*
 λεία τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν. ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως ὃν 19*
 λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ καὶ ἠύξησεν καὶ ἐγένετο εἰς
 δένδρον μέγα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
 αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπεν τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ὁμοία 20*, 21*
 ἐστὶν ζύμη ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ
 ἐζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ 22*
 πορείαν ποιούμενος εἰς ἱερουσαλήμ. εἶπεν δέ τις αὐτῷ κύριε εἰ ὀλίγοι 23
 οἱ σωζόμενοι ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς. ἀγωνίεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς 24*
 στενῆς πύλης ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύ-
 σουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν 25*

v.9 καν μεν ποιηση καρπον ει^{Τ.μ.κ} δε^{Τ.μ.κ} μηγε^{Τ.μ.κ} εις το μελλον ει^ν δε^ν μη^ν γε^ν εκκοψεις αυτην.
v.11 και ιδου γυνη ην^{Τ.μ.κ} πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκαοκτω^ν δεκα^{Τ.μ.κ} και^{Τ.μ.κ} οκτω^{Τ.μ.κ}
 και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες. **v.14** αποκριθεις δε ο αρχισυ-
 ναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι^ν εξ ημεραι εισιν εν αις
 δει εργαζεσθαι εν αυταις^ν ταυταις^{Τ.μ.κ} ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου.
v.15 απεκριθη δε^ν ουν^{Τ.μ.κ} αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται^{μ.ν} υποκριτα^{Τ.κ} εκαστος υμων τω
 σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει. **v.18** ελεγεν ουν^ν
 δε^{Τ.μ.κ} τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην. **v.19** ομοια εστιν κοκκω σινα-
 πεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα^{Τ.μ.κ} και
 τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου. **v.20** και^{Τ.κ.ν} παλιν ειπεν τινι ομοιωσω
 την βασιλειαν του θεου. **v.21** ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη^ν ενεκρυσεν^ν ενεκρυσεν^{Τ.μ.κ} εις
 αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον. **v.22** και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και
 πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ^ν ιερουσαλημ^{Τ.μ.κ}. **v.24** αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης
 θυρας^ν πυλης^{Τ.μ.κ} οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν.

καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες κύριε κύριε
 26 ἀνοίξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε
 ἄρξεσθε λέγειν ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις
 27* ἡμῶν ἐδίδαξας. καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ ἀπόστητε
 28 ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὅταν ὄψησθε ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ καὶ
 πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους
 29* ἔξω. καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου
 30 καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἱ
 31* ἔσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 προσήλθόν τινες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν
 32* ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἶπατε
 τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰασεῖς ἐπιτελῶ σήμερον
 33 καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον
 καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω
 34* ἱερουσαλήμ. ἱερουσαλήμ ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφή-
 τας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν ποσάκις ἠθέλησα
 ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς
 35* πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος
 ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με ἴδητέ ἕως ἄν ἤξῃ ὅτε εἶπητε εὐλογημένος
 ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

14* καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν φα-
 ρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
 2, 3* καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων εἰ ἔξεστιν τῷ

v.25 ἀφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε^{Τ.μ.κ} ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε. **v.27** και ερει λεγων^ν λεγω^{Τ.μ.κ} υμιν ουκ οιδα [υμας]^ν υμας^{Τ.μ.κ} ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι^{Τ.μ.κ} εργαται της^{Τ.μ.κ} αδικιας. **v.29** και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο^{Τ.κ.ν} βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου. **v.31** εν αυτη τη ωρα^ν ημερα^{Τ.μ.κ} προσηλθον^ν προσηλθον^{Τ.μ.κ} τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι. **v.32** και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω^ν επιτελω^{Τ.μ.κ} σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι. **v.34** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα^μ αποκτεινουσα^{Τ.κ.ν} τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε. **v.35** ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος^{Τ.μ.κ} αμην^{Τ.κ} δε^{Τ.κ} λεγω [δε]^ν δε^μ υμιν οτι^{Τ.μ.κ} ου μη με^{Τ.μ.κ} ιδητε με^ν εως [ηξει^ν οτε]^ν αν^{Τ.μ.κ} ηξει^μ ηξει^{Τ.κ} οτε^{Τ.μ.κ} ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου. **14 v.1** και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των]^ν των^{Τ.μ.κ} φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον. **v.3** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει^{Τ.μ.κ} εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι^ν η^ν ου^ν θεραπευειν^{Τ.μ.κ}.

σαββάτω θεραπεύειν. οί δὲ ἠσύχασαν καὶ ἐπιλαβόμενος ἴασατο αὐτὸν 4
καὶ ἀπέλυσεν. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ 5*
βουῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέ-
ρα τοῦ σαββάτου. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. 6*
ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλι- 7
σίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτοὺς. ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους 8
μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν μήποτε ἐντιμότερός σου ἦ κεκλη-
μένος ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι δὸς τούτῳ 9*
τόπον καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀλλ' 10*
ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ὁ κεκληκὼς σε εἴπῃ σοι φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα 11
ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθή- 12
σεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι 12*
αὐτὸν ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ
τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους
μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσιν καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομά. ἀλλ' 13*
ὅταν ποιῆς δοχὴν κάλει πτωχοὺς ἀναπήρους χωλοὺς τυφλοὺς. καὶ 14
μακάριος ἔσῃ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι ἀνταποδοθήσεται γάρ
σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων 15*
ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπος τις ἐποίησεν δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολ- 16*
λοὺς. καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς 17*
κεκλημένοις ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν πάντα. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς 18*
παρατεῖσθαι πάντες ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγ-
κην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος 19

v.5 καὶ ἀποκριθεὶς ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν υἱὸς ^{Μ.Υ} ὄνος ^{Τ.Κ} ἢ βουῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται ^Υ ἐμπεσεῖται ^{Τ.Μ.Κ} καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ^{Τ.Μ.Κ} ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. **v.6** καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς ταῦτα. **v.9** καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι δὸς τούτῳ τόπον καὶ τότε ἀρξῇ μετ' ^Υ μετ' ^{Τ.Μ.Κ} αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. **v.10** ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε ^{Μ.Υ} ἀνάπεσον ^{Τ.Κ} εἰς τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ ^Υ εἴπῃ ^{Τ.Μ.Κ} σοι φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων ^Υ τῶν συνανακειμένων σοι. **v.12** ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτὸν ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ^{Τ.Μ.Κ} ἀντικαλέσωσιν σε ^Υ καὶ γένηται σοι ^{Τ.Μ.Κ} ἀνταπόδομα σοι ^Υ. **v.13** ἀλλ' ὅταν ποιῆς ^{Τ.Μ.Κ} δοχὴν ποιῆς ^Υ κάλει πτωχοὺς ἀναπήρους ^Υ ἀναπηρους ^{Τ.Μ.Κ} χωλοὺς τυφλοὺς. **v.15** ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὃς φάγεται ἄριστον ^Μ ἄρτον ^{Τ.Κ.Υ} ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **v.16** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπος τις ἐποίησεν ^Υ ἐποίησεν ^{Τ.Μ.Κ} δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς. **v.17** καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἐστὶν πάντα ^{Τ.Μ.Κ}. **v.18** καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρατεῖσθαι ^{Τ.Μ.Κ} πάντες παρατεῖσθαι ^Υ ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν ^Υ ἐξελθεῖν ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον.

εἶπεν ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτὰ ἐρωτῶ
 20 σε ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπεν γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο
 21* οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλεν τῷ
 κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ
 ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς
 22* καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦ-
 23* λος κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς τὸν δούλον ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰ-
 24* σελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν
 25 ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. συνεπορεύοντο δὲ
 26* αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ στραφεῖς εἶπεν πρὸς αὐτούς. εἴ τις ἔρχεται πρὸς
 με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα
 καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 27* ψυχὴν οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι. καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυ-
 28* ρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. τίς
 γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομηῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει
 29* τὴν δαπάνην εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν. ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξῶνται
 30 ἐμπαίζειν αὐτῷ. λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ
 31* οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ
 βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατὸς ἐστίν
 ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐ-
 32* τόν. εἰ δὲ μήγε ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ
 33* πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς

v.21 και παραγενομενος ο δουλος εκεινος^{Τ.μ.κ} απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους^ν αναπηρους^{Τ.μ.κ} και^{Τ.μ.κ} χωλους^{Τ.μ.κ} και τυφλους και^ν χωλους^ν εισαγαγε ωδε. **v.22** και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο^ν ως^{Τ.μ.κ} επεταξας και ετι τοπος εστιν. **v.23** και ειπεν ο κυριος προς τον δουλون εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθι μου^ν ο οικος μου^{Τ.μ.κ}. **v.24** λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου [πολλοι^μ γαρ^μ εισιν^μ κλητοι^μ ολιγοι^μ δε^μ εκλεκτοι]^μ. **v.26** ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου^μ εαυτου^{Τ.κ.ν} και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι τε^ν δε^{Τ.μ.κ} και την εαυτου^{Τ.μ.κ} ψυχην εαυτου^ν ου δυναται ειναι^ν μου μαθητης ειναι^{Τ.μ.κ}. **v.27** και^{Τ.μ.κ} οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου^ν αυτου^{Τ.μ.κ} και ερχεται οπισω μου ου δυναται μου^{Τ.κ} ειναι μου^{μ.ν} μαθητης. **v.28** τις γαρ εξ υμων ο^μ θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφizei την δαπανην ει εχει τα^{Τ.μ.κ} εις^{μ.ν} προς^{Τ.κ} απαρτισμον. **v.29** ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν^{Τ.μ.κ} αυτω εμπαιζειν^ν. **v.31** η τις βασιλευς πορευομενος συμβαλειν^{Τ.μ.κ} ετερω βασιλει συμβαλειν^ν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται^ν βουλευεται^{Τ.μ.κ} ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι^ν απαντησαι^{Τ.μ.κ} τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον. **v.32** ει δε μη^ν γε^ν μηγε^{Τ.μ.κ} ετι αυτου^{Τ.κ.ν} πορρω αυτου^μ οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς ειρηνην.

ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής. καλὸν τὸ ἅλας ἐὰν 34*
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῆ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται. οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν 35
εὐθετὸν ἐστὶν ἔξω βάλλουσιν αὐτὸ ὃ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν 15*
αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι 2*
οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐ- 3
τοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων. τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν 4*
πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ καταλείπει τὰ ἐννενήκονταεννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό. καὶ εὕρων 5*
ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον 6
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς συγχάρητέ μοι ὅτι
εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλὸς. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐστὶ 7*
ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐννενήκονταεννέα δι-
καίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα 8*
δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰ-
κίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὗρη. καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς 9*
φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα συγχάρητέ μοι ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα. οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ 10*
θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. εἶπεν δὲ ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο 11
υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον 12*
μέρος τῆς οὐσίας καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ- 13*
ρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν
καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος 14*
δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐ-

v.33 οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτασσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται μου ^{Τ.Μ.Κ} εἶναι μου ^Υ μαθητής. **v.34** καλὸν οὖν ^Υ τὸ ἅλας ἐὰν δὲ καὶ ^Υ τὸ ἅλας μωρανθῆ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται. **15** **v.1** ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ἐγγίζοντες ^Υ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. **v.2** καὶ διεγόγγυζον οἱ τε ^Υ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. **v.4** τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐν ^{Τ.Μ.Κ} ἑξ αὐτῶν ἐν ^Υ οὐ καταλείπει τὰ ἐννενήκοντα ^{Μ.Υ} ἐννεα ^{Μ.Υ} ἐννενηκονταεννέα ^{Τ.Κ} ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό. **v.5** καὶ εὕρων ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ ^Υ ἑαυτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} χαίρων. **v.7** λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐστὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶ ^Υ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐννενήκοντα ^{Μ.Υ} ἐννεα ^{Μ.Υ} ἐννενηκονταεννέα ^{Τ.Κ} δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. **v.8** ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὐ ^Υ οἴου ^{Τ.Μ.Κ} εὗρη. **v.9** καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ ^Υ συγκαλεῖται ^{Τ.Μ.Κ} τὰς φίλας καὶ τὰς ^{Τ.Μ.Κ} γείτονας λέγουσα συγχάρητέ μοι ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. **v.10** οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ ^{Τ.Μ.Κ} γίνεται χαρὰ ^Υ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. **v.12** καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας ὃ ^Υ δε ^Υ καὶ ^{Τ.Μ.Κ} διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. **v.13** καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα ^Υ ἅπαντα ^{Τ.Μ.Κ} ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **v.14** δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς ^Υ ἰσχυρὸς ^{Τ.Μ.Κ} κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτος ἠρξάτο ὑστερεῖσθαι.

15 τὸς ἤρξατο ὑπερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
 16* χώρας ἐκείνης καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοί-
 17* ῥους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν
 18* ἦσθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν
 19* πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλ-
 20* λυμαι. ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πάτερ
 21* ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κλη-
 22* θῆναι υἱὸς σου ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθεν
 23* πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ
 24* πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
 25* αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς πάτερ ἡμαρτον εἰς
 26* τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου.
 27* εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν
 28* πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
 29* ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν
 30* θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν
 καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
 25 ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ
 26* οἰκίᾳ ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν
 27* παίδων αὐτοῦ ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός
 28* σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα
 29* αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατὴρ αὐ-
 30* τοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ ἰδοὺ
 τσσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ
 οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ

v.16 και επεθυμει χορτασθηναι^v εκ^v γεμισαι^{T.Mt.K} την^{T.Mt.K} κοιλιαν^{T.Mt.K} αυτου^{T.Mt.K} απο^{T.Mt.K} των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω. **v.17** εις εαυτον δε ελθων εφη^v ειπεν^{T.Mt.K} ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευονται^v περισσευουσιν^{T.Mt.K} αρτων εγω δε λιμω ωδε^v απολλυμαι. **v.19** και^{T.Mt.K} ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθίων σου. **v.20** και αναστας ηλθεν προς τον πατερα αυτου^{Mt} εαυτου^{T.K.v} ετι δε αυτου μακρην απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον. **v.21** ειπεν δε αυτω^{T.Mt.K} ο υιος αυτω^v πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και^{T.Mt.K} ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου. **v.22** ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου ταχυ^v εξενεγκατε την^{T.Mt.K} στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας. **v.23** και φερετε^v ενεγκαντες^{T.Mt.K} τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν. **v.24** οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και^{T.Mt.K} απολωλως^{T.Mt.K} ην απολωλως^v και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι. **v.26** και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων αυτου^T επυνθανετο τι αν^v ειη ταυτα. **v.28** ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο δε^v ουν^{T.Mt.K} πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον. **v.29** ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου^v ιδου τσσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω.

υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον σὺ πάντοτε μετ' 31 ἔμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν. εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει 32* ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλώς ἦν καὶ εὐρέθη.

ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος 16* ὃς εἶχεν οἰκονόμον καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ 2* ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ δύνησῃ ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ- 3 ται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἔμοῦ σκάπτειν οὐκ ἰσχύω ἐπατεῖν αἰσχύνομαι. ἔγνων τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς 4* τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλε- 5* τῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου. ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν βάτους ἐλαίου καὶ εἶπεν αὐτῷ δέξαι σου τὸ γράμμα 6* καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήκοντα. ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν σὺ δὲ πό- 7* σον ὀφείλεις ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν κόρους σίτου καὶ λέγει αὐτῷ δέξαι σου τὸ γράμμα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον 8* τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρο- νιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. κα' γὰρ ὑμῖν λέγω ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας 9* ἵνα ὅταν ἐκλίπητε δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς 10 ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ 11 ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει. καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε 12

v.30 οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον^{Τ.Μ.Κ} τον^{Τ.Μ.Κ} σιτευτον μοσχον^Υ. **v.32** ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εζησεν^Υ ανεζησεν^{Τ.Μ.Κ} και απολωλος ην^{Τ.Μ.Κ} και ευρεθη. **16 v.1** ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου. **v.2** και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνα^Υ δυναση^{Τ.Μ.Κ} ετι οικονομειν. **v.4** εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω εκ^Υ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων. **v.5** και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων^Υ χρεωφειλετων^{Τ.Μ.Κ} του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου. **v.6** ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου ο^Υ δε^Υ και^{Τ.Μ.Κ} ειπεν αυτω δεξαι σου τα^Υ το^{Τ.Μ.Κ} γραμματα^Υ γραμμα^{Τ.Μ.Κ} και καθισας ταχεως γραψον πενηκοντα. **v.7** επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και^{Τ.Μ.Κ} λεγει αυτω δεξαι σου τα^Υ το^{Τ.Μ.Κ} γραμματα^Υ γραμμα^{Τ.Μ.Κ} και γραψον ογδοηκοντα. **v.8** και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την^{Τ.Μ.Κ} εαυτων εισιν. **v.9** και^Υ εγω^Υ καγω^{Τ.Μ.Κ} υμιν λεγω ποιησατε^{Τ.Μ.Κ} εαυτοις ποιησατε^Υ φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπη^Υ εκλιπητε^{Τ.Μ.Κ} δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας.

- 13 τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει. οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
- 14* ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες καὶ
- 15* ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ
- 16* ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστίν. ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται
- 17 καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ
- 18* τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην
- 19 ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.
- 20* πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι λάζαρος ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ
- 21* ἠλκωμένος. καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἀβραάμ ἀπέθανεν δὲ καὶ
- 23* ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις ὄρᾳ τὸν ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ λάζαρον ἐν
- 24 τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν πάτερ ἀβραάμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.
- 25* εἶπεν δὲ ἀβραάμ τέκνον μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται σὺ δὲ
- 26* ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐπὶ πάσιν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα

v.14 ηκουον δε ταυτα παντα και ^{T.M.K} οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον. **v.15** και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου εστιν ^{T.K}. **v.16** ο νομος και οι προφηται μεχρι ^v εως ^{T.M.K} ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται. **v.18** πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πας ^{T.M.K} ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει. **v.20** πτωχος δε τις ην ^{T.M.K} ονοματι λαζαρος ος ^{T.M.K} εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλωμενος ^v ηλωμενος ^{T.M.K}. **v.21** και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων ^{T.M.K} των ^{T.M.K} πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον ^v απελειχον ^{T.M.K} τα ελκη αυτου. **v.22** εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον του ^{T.K} αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη. **v.23** και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα τον ^{T.M.K} αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου. **v.25** ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ ^{T.M.K} τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ^{οδε} ^{M.V} οδε ^{T.K} παρακαλεται συ δε οδυνασαι.

ἐσθίρικται ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπεν δὲ ἐρωτῶ οὖν σε πά- 27*
τερ ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. ἔχω γὰρ πέντε 28
ἀδελφούς ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει αὐτῷ ἄβραάμ ἔχουσιν μωσέα καὶ τοὺς 29*
προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν οὐχὶ πάτερ ἄβραάμ ἀλλ' ἐάν 30
τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ ἢ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ 31*
εἰ μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆ πεισθήσονται.

εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάν- 17*
δαλα οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὄνικος περικείται 2*
περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδα-
λίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων. προσέχετε ἑαυτοῖς ἐάν δε ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ 3*
ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ καὶ ἐάν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ. καὶ ἐάν 4*
ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σὲ καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
ἐπὶ σὲ λέγων μετανοῶ ἀφήσεις αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυ- 5*
ρίῳ πρόσθεσ ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον 6*
σινάπεως ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν
τῇ θαλάσῃ καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. τίς δε ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀρο- 7*
τριῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως παρελθὼν
ἀνάπεσαι. ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ ἐτοίμασον τί δειπνήσω καὶ περιζωσάμε- 8
νος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι
σύ. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκεῖνῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα αὐτῷ 9*
οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν 10*

v.26 και εν^v επι^{τ.μ.κ} πασι^v πασιν^{τ.μ.κ} τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εσθιρικται
οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν^{μ.ν} εντευθεν^{τ.κ} προς υμας μη δυνωνται μηδε οι^{τ.μ.κ} εκειθεν προς
ημας διαπερωσιν. **v.27** ειπεν δε ερωτω ουν^{τ.μ.κ} σε ουν^v πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του
πατρος μου. **v.29** λεγει δε^v αυτω^{τ.μ.κ} αβρααμ εχουσι^v εχουσιν^{τ.μ.κ} μωσεα^v μωσεα^{τ.μ.κ} και τους
προφητας ακουσατωσαν αυτων. **v.31** ειπεν δε αυτω ει μωσεως^v μωσεως^{τ.μ.κ} και των προφητων
ουκ ακουουσιν ουδ^v ουδε^{τ.μ.κ} εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται. **17 v.1** ειπεν δε προς
τους μαθητας αυτου^v ανενδεκτον εστιν του μη^{τ.μ.κ} ελθειν^{τ.μ.κ} τα σκανδαλα μη^v ελθειν^v πλην^v ουαι
δε^{τ.μ.κ} δι ου ερχεται. **v.2** λυσιτελει αυτω ει λιθος^v μυλος^{τ.μ.κ} μυλικος^v ονικος^{τ.μ.κ} περικεται περι
τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα^{τ.μ.κ} των μικρων τουτων ενα^v.
v.3 προσεχετε εαυτοις εαν δε^{τ.μ.κ} αμαρτη εις^{τ.μ.κ} σε^{τ.μ.κ} ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν
μετανοηση αφες αυτω. **v.4** και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση^v αμαρτη^{τ.μ.κ} εις σε και επτακις
της^{τ.μ.κ} ημερας^{τ.μ.κ} επιστρεψη προς^v επι^{τ.κ} σε^{τ.κ} λεγων μετανοω αφησεις αυτω. **v.5** και ειπαν^v
ειπον^{τ.μ.κ} οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν. **v.6** ειπεν δε ο κυριος ει εχετε^{μ.ν} ειχετε^{τ.κ}
πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη]^v ταυτη^{τ.μ.κ} εκριζωθητι και φυτευθητι εν
τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν. **v.7** τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος
εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω^v ευθεως παρελθων αναπεσαι^{μ.ν} αναπεσαι^{τ.κ}. **v.9** μη χαριν^{τ.μ.κ}
εχει χαριν^v τω δουλω εκεινω^{τ.μ.κ} οτι εποισησεν τα διαταχθεντα αυτω^{τ.κ} ου^{τ.μ.κ} δοκω^{τ.μ.κ}.

λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὁ ὀφειλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.
 11* καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ αὐτὸς διήρχετο
 12* διὰ μέσου σαμαρείας καὶ γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἷς τινα
 13 κώμην ἀπήνησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἔστησαν πόρρωθεν. καὶ
 14 αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν
 εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἐγένετο
 15 ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοῦς ἐκαθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη
 16* ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
 πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σα-
 17 μαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν
 18 οἱ δὲ ἑννέα ποῦ. οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ
 19 εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀναστὰς πορεύου ἢ πίστις
 20 σου σέσωκέν σε. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία
 21* τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως. οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ ἰδοὺ
 22 γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
 ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
 23* θρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ ἑκεῖ
 24* μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἢ ἀστράπτουσα ἐκ
 τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 25 ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ
 26* ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
 ἡμέραις τοῦ νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 27* ἦσθιον ἔπινον ἐγάμουν ἐξεγαμίζοντο ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς
 28* τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοίως
 καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ ἦσθιον ἔπινον ἠγόραζον ἐπώλουν

v.10 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν οὐ^{Τ.Μ.Κ.} ὀφειλομεν^Μ ὀφειλομεν^{Τ.Κ.Υ} ποιῆσαι πεποιήκαμεν. **v.11** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν^{Τ.Μ.Κ.} εἰς ἱερουσαλήμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον^Υ μέσου^{Τ.Μ.Κ.} σαμαρείας καὶ γαλιλαίας. **v.12** καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήνησαν [αὐτῷ]^Υ αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ.} δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἔστησαν πόρρωθεν. **v.16** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης^Υ σαμαρείτης^{Τ.Μ.Κ.}. **v.21** οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ᾧδε ἢ ἰδοὺ^{Τ.Μ.Κ.} ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. **v.23** καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν ἰδοὺ ᾧδε^{Τ.Μ.Κ.} ἢ^{Τ.Μ.Κ.} ἰδοὺ^{Τ.Μ.Κ.} ἐκεῖ [ἢ]^Υ ἰδοὺ^Υ ᾧδε^Υ μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. **v.24** ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἢ^{Τ.Μ.Κ.} ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ^Υ τῶν^Υ οὐρανῶν εἰς τὴν ὑπὸ^Υ τῶν^Υ οὐρανῶν λάμπει οὕτως ἔσται καὶ^{Τ.Κ.} ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου [ἐν]^Υ ἐν^{Τ.Μ.Κ.} τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ]^Υ αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.26** καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ^{Τ.Κ.} νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **v.27** ἦσθιον ἐπίνον ἐγάμουν ἐγαμίζοντο^Υ ἐξεγαμίζοντο^{Τ.Μ.Κ.} ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας^Υ ἅπαντας^{Τ.Μ.Κ.}. **v.28** ὁμοίως καθὼς^Υ καὶ^{Τ.Μ.Κ.} ὡς^{Τ.Μ.Κ.} ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ ἦσθιον ἐπίνον ἠγόραζον ἐπώλουν ἠγόραζον ἐπώλουν ἐφυτεύον ἠκοδομοῦν.

ἐφύτευον ὠκοδόμουν. ἦ δὲ ἡμέρα ἐξήλθεν λῶτ ἀπὸ σοδόμων ἔβρεξεν 29*
 πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. κατὰ ταῦτ' ἔσται 30*
 ἡ ἡμέρα ὃς υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 31*
 ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ κατα-
 βάτω ἄραι αὐτὰ καὶ ὃ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
 μνημονεύετε τῆς γυναίκος λῶτ. ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει 32, 33*
 ἀπολέσει αὐτήν καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν ζωογονήσει αὐτήν. λέγω 34*
 ὑμῖν ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς ὃ εἷς παραληφθήσε-
 ται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. δύο ἔσονται ἀλήθουςαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία 35*
 παραληφθήσεται καὶ ἡ ἕτερα ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν 37*
 αὐτῷ ποῦ κύριε ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ὅπου τὸ σῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
 ἄετοί.

ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι 18*
 καὶ μὴ ἐκκακεῖν. λέγων κριτῆς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβού- 2
 μενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ 3
 καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
 καὶ οὐκ ἤθελησεν ἐπὶ χρόνον μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ εἰ καὶ τὸν 4*
 θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι. διὰ γε τὸ παρέχειν 5*
 μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
 ὑπωπιάζῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς τῆς ἀδικίας λέ- 6
 γει. ὃ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν 7*
 βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς.
 λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει πλήν ὃ υἱὸς τοῦ 8
 ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρησει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς. εἶπεν δὲ καὶ πρὸς 9*

v.29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας^υ
 απαντας^{τ.μ.κ.}. **v.30** κατα τα^υ αυτα^υ ταυτα^{τ.μ.κ.} εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται.
v.31 εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω
 αραι αυτα και ο εν τω^{τ.μ.κ.} αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω. **v.33** ος εαν ζητηση την
 ψυχην αυτου περιποιησασθαι^υ σωσαι^{τ.μ.κ.} απολεσει αυτην και^{τ.μ.κ.} ος δ^υ αν^υ εαν^{τ.μ.κ.} απολεση
 αυτην^{τ.μ.κ.} ζωογονησει αυτην. **v.34** λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας ο^{τ.κ.υ} εις
 παραλημφθησεται^υ παραληφθησεται^{τ.μ.κ.} και ο ετερος αφεθησεται. **v.35** δυο^{τ.μ.κ.} εσονται δυο^υ
 αληθουςαι επι το αυτο η^κ μια^{τ.μ.κ.} παραληφθησεται^{τ.μ.κ.} και^{τ.μ.κ.} η μια^υ παραλημφθησεται^υ η^υ δε^υ
 ετερα αφεθησεται. **v.37** και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα
 εκει και^υ συναχθησονται^{τ.μ.κ.} οι αετοι επισυναχθησονται^υ. **18 v.1** ελεγεν δε και^{τ.μ.κ.} παραβολην
 αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτοις^υ και μη εγκακειν^υ εκκακειν^{τ.μ.κ.}. **v.4** και ουκ
 ηθελεν^υ ηθελησεν^{τ.μ.κ.} επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε^υ
 και^{τ.μ.κ.} ανθρωπον ουκ^{τ.μ.κ.} εντρεπομαι. **v.5** δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην
 εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη^μ υποπιαζη^{τ.κ.υ} με. **v.7** ο δε θεος ου μη
 ποιηση^{μ.υ} ποιησει^{τ.κ.} την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βοωντων αυτω^υ προς^{τ.μ.κ.} αυτον^{τ.μ.κ.}
 ημερας και νυκτος και μακροθυμει^υ μακροθυμων^{τ.μ.κ.} επ αυτοις. **v.9** ειπεν δε και^{τ.κ.υ} προς τινας
 τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην.

τινας τοὺς πεπειθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας
 10 τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ
 11 ἱερόν προσεύξασθαι ὁ εἰς φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρισαῖος
 σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ
 εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρπαγες ἄδικοι μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς
 12 οὗτος ὁ τελώνης. νηστεύω δις τοῦ σαββάτου ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶ-
 13* μαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεὸς
 14* ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς
 τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ὁ δὲ
 15* ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα
 16* αὐτῶν ἀπηται ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰησοῦς
 προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ
 17* μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ
 18 εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων διδάσκαλε
 19 ἀγαθὲ τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 20* τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. τὰς ἐντολὰς οἶδας
 μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης τίμα τὸν
 21* πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. ὁ δὲ εἶπεν ταῦτα πάντα ἐφύλαξαμην
 22* ἐκ νεότητος μου. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἔτι ἔν σοι
 λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν
 23* ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος
 24* ἐγένετο ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς περίλυπον
 γενόμενον εἶπεν πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς

v.13 καὶ^{Τ.μ.κ} ὁ δε^ν τελωνης μακροθεν ἐστως οὐκ ἠθελεν οὐδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπαραι^ν εἰς τὸν ου-
 ρανον ἐπαραι^{Τ.μ.κ} ἀλλ' ἐτυπεν εἰς^{Τ.μ.κ} τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεὸς ἰλασθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
v.14 λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ^ν ἐκεῖνον^ν ἢ^{Τ.μ.κ} γὰρ^μ
 ἐκεῖνος^{Τ.μ.κ} ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **v.15** προ-
 σεφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἀπηται ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων^ν ἐπετίμησαν^{Τ.μ.κ}
 αὐτοῖς. **v.16** ὁ δὲ ἰησοῦς προσεκαλεσατο^ν προσκαλεσαμενος^{Τ.μ.κ} αὐτὰ λέγων^ν εἶπεν^{Τ.μ.κ} ἀφετε τα
 παιδιά ἐρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **v.17** ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν^ν ἐάν^{Τ.μ.κ} μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσελθῃ εἰς αὐτήν.
v.20 τὰς ἐντολὰς οἶδας μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης τίμα τὸν πατέρα
 σου καὶ τὴν μητέρα σου^{Τ.μ.κ}. **v.21** ὁ δὲ εἶπεν ταῦτα πάντα ἐφύλαξα^ν ἐφύλαξαμην^{Τ.μ.κ} ἐκ νεότητος
 μου^{Τ.μ.κ}. **v.22** ἀκούσας δὲ ταῦτα^{Τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἐτι ἐν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλη-
 σον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοις]^ν οὐρανοῖς^ν οὐρανώ^{Τ.μ.κ} καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
v.23 ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγενήθη^ν ἐγένετο^{Τ.μ.κ} ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. **v.24** ἰδὼν δὲ
 αὐτὸν ὁ ἰησοῦς [περίλυπον^ν περίλυπον^{Τ.μ.κ} γενόμενον]^ν γενόμενον^{Τ.μ.κ} εἶπεν πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
 χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται^{Τ.μ.κ} εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορευονται^ν.

τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμα- 25*
 λιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
 εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες καὶ τίς δύναται σωθῆναι. ὁ δὲ εἶπεν τὰ ἀδύ- 26*, 27*
 νατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶν παρὰ τῷ θεῷ. εἶπεν δὲ ὁ πέτρος 28*
 ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφηκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς 29*
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς
 ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ 30*
 πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν
 αἰώνιον. παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἰδοὺ ἀναβαί- 31*
 νομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν
 προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ 32
 ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπυυσθήσεται. καὶ μαστιγώσαν- 33
 τες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ 34
 οὐδὲν τούτων συνῆκαν καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν καὶ
 οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτόν εἰς ἱεριχῶ 35*
 τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. ἀκούσας δὲ ὄχλου δια- 36
 πορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι ἰησοῦς ὁ 37
 ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων ἰησοῦ υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. 38*
 καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον 39*
 ἔκραζεν υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν 40
 ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν. λέγων τί 41*
 σοι θέλεις ποιήσω ὁ δὲ εἶπεν κύριε ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν 42
 αὐτῷ ἀνάβλεψον ἢ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν 43
 καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον
 τῷ θεῷ.

καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν ἱεριχῶ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι κα- 19, 2*

v.25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρηματος^v τρυμαλιας^{T.μ.κ} βελονης^v ραφιδος^{T.μ.κ} εισελ-
 θειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. **v.26** ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} δε οι ακουσαντες
 και τις δυναται σωθηναι. **v.27** ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν^{T.μ.κ} παρα τω
 θεω εστιν^v. **v.28** ειπεν δε ο^{T.κ.ν} πετρος ιδου ημεις αφεντες^v αφηκαμεν^{T.μ.κ} τα^v παντα^{T.μ.κ} ιδια^v
 και^{T.μ.κ} ηκολουθησαμεν σοι. **v.29** ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν
 οικιαν η γυναικα^v γονεις^{T.μ.κ} η αδελφους η γονεις^v γυναικα^{T.μ.κ} η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του
 θεου. **v.30** ος ουχι^v ου^{T.μ.κ} μη^v απολαβη^v απολαβη^{T.μ.κ} πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν
 τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον. **v.31** παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου ανα-
 βαινομεν εις ιερουσαλημ^v ιεροσολυμα^{T.μ.κ} και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων
 τω υιω του ανθρωπου. **v.35** εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την
 οδον επαιτων^v προσαιτων^{T.μ.κ}. **v.38** και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} ελεησον με.
v.39 και οι προαγοντες επιτιμων αυτω ινα σιγηση^v σιωπηση^{T.μ.κ} αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν εις
 δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} ελεησον με. **v.41** λεγων^{T.μ.κ} τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω.

λούμενος ζακχαῖος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.
 3 καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν τίς ἐστὶν καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου
 4* ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συ-
 5* κομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτὸν ζακχαῖε σπεύσας κατάβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
 6, 7* μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόν-
 τες ἅπαντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθεν
 8* καταλυσαί. σταθεὶς δὲ ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον ἰδοὺ τὰ ἡμίση
 τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἴ τινός τι ἐσυκο-
 9 φάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς ὅτι
 σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ
 10 ἐστίν. ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπο-
 11* λωλός. ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν διὰ τὸ
 ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι ἱερουσαλήμ καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει
 12 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. εἶπεν οὖν ἄνθρωπος τις εὐγενῆς
 ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι.
 13* καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
 14 πρὸς αὐτούς πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμί-
 σουν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες οὐ θέλομεν
 15* τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λα-
 βόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους
 16* οἷς ἔδωκεν τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ τίς τί διεπραγματεύσατο. παρεγένετο
 17* δὲ ὁ πρῶτος λέγων κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ
 εἶπεν αὐτῷ εὖ ἀγαθὲ δουλε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου ἴσθι ἐξουσίαν

v.2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνομαζόμενος ζακχαῖος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ αὐτοῦ οὗτος ^{τ.μ.κ} ἦν ^{τ.μ.κ} πλούσιος. **v.4** καὶ προδραμῶν εἰς ^ν τὸ ^ν ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν ^{τ.μ.κ} ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ὅτι ^δ δι' ^{τ.κ} ἐκείνης ἤμελλεν ^μ ἡμελλεν ^{τ.κ.ν} διέρχεσθαι. **v.5** καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν ^{τ.μ.κ} αὐτὸν ^{τ.μ.κ} καὶ ^{τ.μ.κ} εἶπεν πρὸς αὐτὸν ζακχαῖε σπεύσας κατάβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. **v.7** καὶ ἰδόντες πάντες ^{μ.ν} ἅπαντες ^{τ.κ} διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλυσαί. **v.8** σταθεὶς δὲ ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον ἰδοὺ τὰ ἡμίση ^ν μου ^ν ἡμίση ^{τ.μ.κ} τῶν ὑπαρχόντων μου ^{τ.μ.κ} κύριε δίδωμι ^{τ.μ.κ} τοῖς πτωχοῖς δίδωμι ^ν καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **v.11** ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν ^{τ.μ.κ} εἶναι ἱερουσαλήμ αὐτοῦ ^ν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. **v.13** καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πραγματεύσασθε ἐν ^ν ὧ ^ν ἕως ^{τ.μ.κ} ἔρχομαι. **v.15** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν ^κ καὶ ^{τ.κ.ν} εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς ἔδωκεν ^ν εἰς ^{τ.μ.κ} τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ ^ν γνῶ ^{τ.μ.κ} τίς ^{τ.μ.κ} τί διεπραγματεύσατο ^ν διεπραγματεύσατο ^{τ.μ.κ}. **v.16** παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο ^{τ.μ.κ} δέκα προσειργάσατο ^ν μνᾶς. **v.17** καὶ εἶπεν αὐτῷ εὖ ἀγαθὲ δουλε ^ν εὖ ^{τ.μ.κ} ἀγαθὲ δουλε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου ἴσθι ἐξουσίαν ἐχὼν ἐπάνω δέκα πολεῶν.

ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δευτέρος λέγων κύριε ἡ μνᾶ 18*
σου ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε 19*
πόλεων. καὶ ἕτερος ἦλθεν λέγων κύριε ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἦν εἶχον ἀπο- 20*
κειμένην ἐν σουδαρίῳ. ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ 21
αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ αὐτῷ ἐκ τοῦ 22*
στόματός σου κρινῶ σε πονηρὸν δοῦλε ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστη-
ρὸς εἶμι αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα. καὶ διατί οὐκ 23*
ἔδωκας τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν
ἔπραξα αὐτὸ. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ 24
δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. καὶ εἶπον αὐτῷ κύριε ἔχει δέκα μνᾶς. 25*
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ 26*
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους τοὺς 27*
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάζετε
ἐμπροσθέν μου. καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἐμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς 28
ἱεροσόλυμα. καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς βηθφαγή καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ 29*
ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἰπὼν 30*
ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον
δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ διατί λύετε οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι ὁ 31*
κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον κα- 32
θῶς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ 33*
πρὸς αὐτοὺς τί λύετε τὸν πῶλον. οἱ δὲ εἶπον ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν 34*
ἔχει. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ 35*
ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν ἰησοῦν. πορευομένου δὲ αὐτοῦ 36

v.18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε ^{τ.μ.κ} η μνα σου κυριε ^υ εποιησεν πεντε μνας. **v.19** ειπεν δε και τουτω και σου γινου ^{τ.μ.κ} επανω γινου ^υ πεντε πολεων. **v.20** και ο ^υ ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω. **v.22** λεγει δε ^{τ.μ.κ} αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζω ο ουκ εσπειρα. **v.23** και δια ^{μ.υ} τι ^{μ.υ} διατι ^{τ.κ} ουκ εδωκας μου ^υ το αργυριον μου ^{τ.μ.κ} επι την ^{τ.κ} τραπεζαν καγω ^υ και ^{τ.μ.κ} εγω ^{τ.μ.κ} ελθων συν τοκω αν επραξα ^{τ.μ.κ} αυτο επραξα ^υ. **v.25** και ειπαν ^υ ειπον ^{τ.μ.κ} αυτω κυριε εχει δεκα μνας. **v.26** λεγω γαρ ^{τ.μ.κ} υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ ^{τ.μ.κ} αυτου ^{τ.μ.κ}. **v.27** πλην τους εχθρους μου τουτους ^υ εκεινους ^{τ.μ.κ} τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επι αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαζατε αυτους ^υ εμπροσθεν μου. **v.29** και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη ^μ βηθφαγη ^{τ.κ.υ} και ^υ βηθανιαν ^{τ.μ.κ} βηθανιαν ^{τ.μ.κ} προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ^{τ.μ.κ}. **v.30** λεγων ^υ ειπων ^{τ.μ.κ} αυτω υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ποποτε ανθρωπων εκαθισεν και ^υ λυσαντες αυτον αγαγετε. **v.31** και εαν τις υμας ερωτα δια ^{μ.υ} τι ^{μ.υ} διατι ^{τ.κ} λυετε ουτως ερειτε αυτω ^{τ.μ.κ} οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει. **v.33** λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν ^υ ειπον ^{τ.μ.κ} οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον. **v.34** οι δε ειπαν ^υ οτι ^υ ειπον ^{τ.μ.κ} ο κυριος αυτου χρειαν εχει. **v.35** και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες ^υ επιρριψαντες ^{τ.μ.κ} αυτων ^υ εαυτων ^{τ.μ.κ} τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν.

- 37 ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη
 πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν
 μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλη περὶ πασῶν ὧν εἶδον
 38* δυνάμεων. λέγοντες εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυ-
 39* ρίου εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. καὶ τινες τῶν φαρισαίων
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς
 40* σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λέγων ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν
 41* οἱ λίθοι κεκραῖονται. καὶ ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐ-
 42* τή. λέγων ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς
 43* εἰρήνην σου νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ
 σὲ καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσιν
 44* σε καὶ συνέξουσιν σε πάντοθεν. καὶ ἐδαφιοῦσιν σε καὶ τὰ τέκνα σου
 ἐν σοὶ καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ἀνθ’ ὧν οὐκ ἔγνων τὸν
 45* καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν
 46* τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας. λέγων αὐτοῖς γέγραπται ὁ
 οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπηλαιον
 47 λησιῶν. καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ’ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
 48 οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ. καὶ οὐχ
 εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.
 20* καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν
 ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
 2* τεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις. καὶ εἶπὸν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ἐν
 ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς ἐστίν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην.
 3* ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον καὶ

v.38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος ο^v βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνη^{T.μt.κ} εν ουρανω ειρηνη^v και δοξα εν υψιστοις. **v.39** και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν^v ειπον^{T.μt.κ} προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου. **v.40** και αποκριθεις ειπεν αυτοις^{T.μt.κ} λεγω υμιν οτι ει αν αυτοι σιωπησωσιν^v σιωπησωσιν^{T.μt.κ} οι λιθοι κραξουσιν^v κεκραξονται^{T.μt.κ}. **v.41** και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επι αυτην^v αυτη^{T.μt.κ}. **v.42** λεγων οτι ει εγνων και^{T.μt.κ} συ^{T.μt.κ} και^{T.μt.κ} γε^{T.μt.κ} εν τη ημερα σου^{T.μt.κ} ταυτη και^v συ^v τα προς ειρηνην σου^{T.μt.κ} νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου. **v.43** οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβαλουσιν^v περιβαλουσιν^{T.μt.κ} οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν. **v.44** και εδαφιοουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν^{T.μt.κ} σοι^{T.μt.κ} λιθον επι λιθον^v εν^v σοι^v λιθω^{T.μt.κ} ανθ ων ουκ εγνων τον καιρον της επισκοπης σου. **v.45** και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν^{T.μt.κ} αυτω^{T.μt.κ} και^{T.μt.κ} αγοραζοντας^{T.μt.κ}. **v.46** λεγων αυτοις γεγραπται και^v εσται^v ο οικος μου οικος προσευχης εστιν^{T.μt.κ} υμεις δε αυτον εποησατε σπηλαιον λησιων. **20 v.1** και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων^{T.μt.κ} διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις^{μt} αρχιερεις^{T.κ.v} και οι γραμματεις σνν τοις πρεσβυτεροις. **v.2** και ειπαν^v λεγοντες^v ειπον^{T.μt.κ} προς αυτον ειπον^v λεγοντες^{T.μt.κ} ειπε^{T.μt.κ} ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην. **v.3** αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα^{T.μt.κ} λογον και ειπατε μοι.

εἶπατέ μοι. τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων. οἱ 4, 5*
 δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ
 ἔρει διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων 6*
 πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν ἰωάννην προφήτην
 εἶναι. καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἶδέναι πόθεν. καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 7, 8
 οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν 9*
 λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα
 καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἰκανοὺς. καὶ 10*
 ἐν καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ
 τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν
 κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δούλον οἱ δὲ κάκεῖνον δείραντες 11*
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον οἱ 12*
 δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε- 13*
 λῶνος τί ποιήσω πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν ἵσως τοῦτον ἰδόντες
 ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυ- 14*
 τοὺς λέγοντες οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ἵνα
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος 15
 ἀπέκτειναν τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος. ἐλεύσεται 16*
 καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις
 ἀκούσαντες δὲ εἶπον μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν τί οὖν 17
 ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λί- 18
 θον συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἐζήτησαν 19*
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐ-
 τῇ τῇ ὥρᾳ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαὸν ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν

v.5 οἱ δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} ουν^{τ.κ} ουκ επιστευσατε αυτω. **v.6** εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας^{τ.μ.κ} ο λαος απας^ν καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι. **v.9** ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος [τις]^ν τις^{τ.κ} εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο^ν εξεδετο^{τ.μ.κ} αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους. **v.10** και εν^{τ.μ.κ} καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν^ν δωσιν^{τ.μ.κ} αυτω οι δε γεωργοι δειραντες^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} εξαπεστειλαν αυτον^ν δειραντες^ν κενον. **v.11** και προσεθετο πεμψαι^{τ.μ.κ} ετερον πεμψαι^ν δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον. **v.12** και προσεθετο πεμψαι^{τ.μ.κ} τριτον πεμψαι^ν οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον. **v.13** ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες^{τ.μ.κ} εντραπησονται. **v.14** ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους^ν εαυτους^{τ.μ.κ} λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε^{τ.μ.κ} αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια. **v.16** ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} μη γενοιτο. **v.19** και εζητησαν οι γραμματεις^ν αρχιερεις^{τ.μ.κ} και οι αρχιερεις^ν γραμματεις^{τ.μ.κ} επιβαλιν επι αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον^{τ.κ.ν} λαον^{τ.κ.ν} εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν^ν την παραβολην ταυτην ειπεν^{τ.μ.κ}.

20* παραβολήν ταύτην εἶπεν. καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους
 ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου
 21 εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ
 ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
 διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
 22*, 23* θεοῦ διδάσκεις. ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ. κατανοήσας
 24* δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί μέ πειράζετε. ἐπιδείξατέ
 μοι δηνάριον τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν ἀποκριθέντες δὲ εἶπον
 25* καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἀπόδοτε τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ
 26 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος
 ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
 27* προσελθόντες δέ τινες τῶν σαδδουκαίων οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ
 28* εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτὸν. λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν
 τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ ἵνα
 λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
 29 αὐτοῦ. ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν
 30* ἄτεκνος. καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκ-
 31* νος. καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά οὐ κατέλιπον
 32*, 33* τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ
 οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή οἱ γὰρ ἐπτά ἔσχον αὐτὴν γυ-
 34* ναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου
 35* γαμοῦσιν καὶ ἐκγαμίσκονται. οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου
 36* τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμί-
 σκονται. οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν καὶ υἱοὶ

v.20 καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους υποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι ἵνα ἐπιλα-
 βωνται αὐτοῦ λόγου ὡστε^v εἰς^{T.M.K} το^{T.M.K} παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.
v.22 ἔξεστιν ἡμῖν^v ἡμῖν^{T.M.K} καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ. **v.23** κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργί-
 αν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί^{T.M.K} με^{T.M.K} πειράζετε^{T.M.K}. **v.24** δείξατέ^v ἐπιδείξατέ^{T.M.K} μοι δηνάριον
 τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν οἱ^v ἀποκριθέντες^{T.M.K} δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} καίσαρος. **v.25** ὁ δὲ
 εἶπεν πρὸς^v αὐτοῖς^{T.M.K} αὐτοὺς^v ἀποδοτέ^{T.M.K} τοίνυν ἀποδοτέ^v τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
 τῷ θεῷ. **v.27** προσελθόντες δὲ τινες τῶν σαδδουκαίων οἱ ^vἀντιλέγοντες^v ἀντιλέγοντες^{T.M.K} ἀναστα-
 σιν μὴ εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτὸν. **v.28** λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς^v μωσῆς^{T.M.K} ἔγραψεν ἡμῖν εἰάν
 τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἀτεκνος ἢ^v ἀποθάνῃ^{T.M.K} ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **v.30** καὶ ἔλαβεν^{T.M.K} ὁ δεύτερος τὴν^{T.M.K}
 γυναῖκα^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} οὗτος^{T.M.K} ἀπέθανεν^{T.M.K} ἀτεκνος^{T.M.K}. **v.31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν
 ὡσαύτως ὡσαύτως^m δὲ καὶ οἱ ἐπτά καὶ^K οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. **v.32** ὕστερον [δε]^m δε^T
 πάντων^{T.M.K} ἀπέθανεν^{T.M.K} καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν^v. **v.33** ἢ^v γυνὴ^v οὖν^v ἐν τῇ οὖν^{T.M.K} ἀναστάσει
 τίνος αὐτῶν γίνεται γυνὴ οἱ γὰρ ἐπτά ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **v.34** καὶ ἀποκριθεὶς^{T.M.K} εἶπεν αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἐκγαμίσκονται^v ἐκγαμίσκονται^{T.M.K}. **v.35** οἱ δὲ κατα-
 ξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται^v
 ἐκγαμίζονται^m ἐκγαμίσκονται^{T.K}.

εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ 37*
καὶ μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάρου ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν ἄβρααμ
καὶ τὸν θεὸν ἰσαὰκ καὶ τὸν θεὸν ἰακώβ. θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ 38
ζώντων πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων 39*
εἶπον διδάσκαλε καλῶς εἶπας. οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐ- 40*
δέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν υἱὸν δαβὶδ εἶναι. 41*
καὶ αὐτὸς δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου 42*
κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν 43
ποδῶν σου. δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν. 44*
ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. προσέχετε 45*, 46
ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χη- 47*
ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται οὗτοι λήψονται περισσώτερον
κρίμα.

ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλά- 21*
κιον πλουσίους. εἶδεν δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο 2*
λεπτά. καὶ εἶπεν ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον 3*
πάντων ἔβαλεν. ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον 4*
εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑπερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον
ὄν εἶχεν ἔβαλεν. καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ 5
ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν. ταῦτα ἃ θεωρεῖτε ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν 6
αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρώτησαν 7
δὲ αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε πότε οὖν ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον 8*
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν βλέπετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ

v.36 ουδε^v ουτε^{T.M.K} γαρ αποθανειν ει δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του^{T.M.K} θεου της αναστασεως υιοι οντες. **v.37** οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης^v μωσης^{T.M.K} εμηνυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον^{T.M.K} θεον ισαακ και τον^{T.M.K} θεον ιακωβ. **v.39** αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν^v ειπον^{T.M.K} διδασκαλε καλως ειπας. **v.40** ουκετι γαρ^v δε^{T.M.K} ετολμων επερωταν αυτον ουδεν. **v.41** ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον^{T.M.K} δαυιδ^M δαβιδ^{T.K} ειναι δαυιδ^v υιον^v. **v.42** και^{T.M.K} αυτος γαρ^v δαυιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K} λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο^{T.M.K} κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου. **v.44** δαυιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K} ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος^{T.M.K} αυτου υιος^v εστιν. **v.45** ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις [αυτου]^v αυτου^{T.M.K}. **v.47** οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται^v ληψονται^{T.M.K} περισσοτερον κριμα. **21 v.1** αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα^{T.M.K} δωρα^{T.M.K} αυτων^{T.M.K} εις το γαζοφυλακιον τα^v δωρα^v αυτων^v πλουσιους. **v.2** ειδεν δε και^{T.K} τινα και^M χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο^{T.M.K} λεπτα δυο^v. **v.3** και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη^v η πτωχη αυτη^{T.M.K} πλειον παντων εβαλεν. **v.4** παντες^v απαντες^{T.M.K} γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του^{T.M.K} θεου^{T.M.K} αυτη δε εκ του υπερηματος αυτης παντα^v απαντα^{T.M.K} τον βιον ον ειχεν εβαλεν.

γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ ὁ καιρὸς
 9 ἤγγικεν μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
 καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῆτε δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον ἀλλ' οὐκ
 10* εὐθέως τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
 11* βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ
 12* λοιμοὶ ἔσονται φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ
 δὲ τούτων ἅπαντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξου-
 13* σιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
 14* καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύ-
 15* ριον. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.
 16* ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ
 17, 18 ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γο-
 νῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.
 19 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θριξέκ τῆς
 20* κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
 21* ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν ἱερου-
 22* σαλήμ τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
 23* φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν καὶ οἱ ἐν ταῖς
 24* χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν
 25* τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχού-
 σαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη
 24* μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεσοῦνται στόματι
 25* ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. καὶ ἔσται

v.8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι ^{Τ.μτ.κ} εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν ^{Τ.μτ.κ} πορευθητε οπισω αυτων. **v.10** τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι ^{Τ.μτ.κ} επι ^{Τ.μτ.κ} εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν. **v.11** σεισμοι τε μεγαλοι κατα ^{Τ.μτ.κ} τοπους ^{Τ.μτ.κ} και κατα ^{Τ.μτ.κ} τοπους ^{Τ.μτ.κ} λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια ^{Τ.μτ.κ} απ ουρανου σημεια ^{Τ.μτ.κ} μεγαλα εσται. **v.12** προ δε τουτων παντων ^{μτ.ν} απαντων ^{Τ.κ} επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις τας ^{Τ.μτ.κ} συναγωγας και φυλακας απαγομενους ^{Τ.μτ.κ} αγομενους ^{Τ.μτ.κ} επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου. **v.13** αποθησεται δε ^{Τ.μτ.κ} υμιν εις μαρτυριον. **v.14** θετε ^{Τ.μτ.κ} θεσθε ^{Τ.μτ.κ} ουν εν ^{Τ.μτ.κ} εις ^{Τ.μτ.κ} ταις ^{Τ.μτ.κ} καρδιαις ^{Τ.μτ.κ} υμων μη προμελεταν απολογηθηναι. **v.15** εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφια η ου δυνησονται αντειπειν ^{Τ.μτ.κ} ουδε ^{Τ.μτ.κ} αντιστηναι η ^{Τ.μτ.κ} αντειπειν ^{Τ.μτ.κ} απαντες ^{Τ.μτ.κ} παντες ^{Τ.μτ.κ} οι αντικειμενοι υμιν. **v.16** παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων ^{Τ.κ.ν} και ^{Τ.κ.ν} συγγενων και φιλων και αδελφων ^{μτ} και ^{μτ} θανατωσουσιν εξ υμων. **v.20** οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ^{Τ.μτ.κ} ιερουσαλημ τοτε γινωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης. **v.22** οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι ^{μτ.ν} πληρωθηναι ^{Τ.κ} παντα τα γεγραμμενα. **v.23** ουαι δε ^{Τ.μτ.κ} ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν ^{Τ.μτ.κ} τω λαω τουτου. **v.24** και πεσοουνται στοματι μαχαιρης ^{Τ.μτ.κ} μαχαιρας ^{Τ.μτ.κ} και αιχμαλωτισθησονται εις παντα ^{Τ.μτ.κ} τα εθνη παντα ^ν και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι ου ^ν πληρωθωσιν καιροι εθνων.

σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου. ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ 26 φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 27 ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ 28 τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν διότι ἐγγί- ζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς ἴδετε τὴν συκὴν 29 καὶ πάντα τὰ δένδρα. ὅταν προβάλωσιν ἤδη βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν 30 γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε 31 ταῦτα γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν 32 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. ὁ 33* οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπά- 34* λῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους 35* ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι 36* ἵνα καταξιοθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ στα- θῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ 37 διδάσκων τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἔλαιῶν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθιζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. 38

ἤγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτησαν οἱ 22, 2 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. εἰσηλθεν δὲ ὁ σατανᾶς εἰς ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον ἰσκα- 3* ριώτην ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν 4* τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. καὶ 5 ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ 6* ἐζήτηι εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ἦλθεν δὲ ἡ 7*

v.25 και εσονται^v εσται^{T.μ.κ} σημεια εν ηλιω και σελνηη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους^v ηχουσης^{T.μ.κ} θαλασσης και σαλου. **v.33** ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται^v παρελθωσιν^{T.μ.κ}. **v.34** προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν^{μ.ν} βαρυνθωσιν^{T.κ} υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη^v αιφνιδιος^{T.μ.κ} εφ υμας αιφνιδιος^v επιστη^{T.μ.κ} η ημερα εκεινη. **v.35** ως παγίς επεισελευσεται^v γαρ επελευσεται^{T.μ.κ} επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης. **v.36** αγρυπνειτε δε^v ουν^{T.μ.κ} εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιοσητε^v καταξιοθητε^{T.μ.κ} εκφυγειν ταυτα^{T.κ.ν} παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου. **22 v.3** εισηλθεν δε ο^{T.κ} σατανας εις ιουδαν τον καλουμενον^v επικαλουμενον^{T.μ.κ} ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα. **v.4** και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις^{T.κ} στρατηγοις το πως αυτον^{T.μ.κ} παραδω^{T.μ.κ} αυτοις παραδω^v αυτον^v. **v.6** και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις^{T.μ.κ} ατερ οχλου αυτοις^v. **v.7** ηλθεν δε η ημερα των αζυμων [εν]^v εν^{T.μ.κ} η εδει θυεσθαι το πασχα.

8 ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. καὶ ἀπέστειλεν πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰπὼν πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγω-
9*, 10* μεν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὑδατος βασιάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται.
11 καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας λέγει σοι ὁ διδάσκαλος ποῦ ἐστὶν
12* τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω. κάκεῖνος
13* ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ἀπελθόντες δὲ
14* εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο
15 ἡ ὥρα ἀνέπεσεν καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
16* με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου
17* πληρωθῆ ἔν τῃ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαρι-
18* στήσας εἶπεν λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ
19 θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον τοῦτο ποιεῖτε
20* εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι
λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου τὸ ὑπὲρ
21 ὑμῶν ἐκχυνόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
22* ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρι-
23 σμένον πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ
ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλον
24 πράσσειν. ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
25 μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ
26* οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ

v.9 οἱ δε εἰπαν^v εἶπον^{T.M.K} αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμασομεν^M ἐτοιμασωμεν^{T.K.V}. **v.10** ο δε εἶ-
πεν αὐτοῖς ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἀνθρωπος κεραμιον ὑδατος βασι-
άζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς^v ἣν^v οὗ^{T.M.K} εἰσπορεύεται. **v.12** κάκεῖνος ὑμῖν δει-
ξεί ἀναγαίον^v ἀνώγειον^{T.M.K} μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. **v.13** ἀπελθόντες δε εὗρον καθὼς
εἶρηκεν^v εἶρηκεν^{T.M.K} αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. **v.14** καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπεσεν καὶ οἱ
δώδεκα^{T.M.K} ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. **v.16** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι^{T.M.K} οὐ μὴ φαγῶ αὐτό^v ἐξ^{T.M.K}
αὐτοῦ^{T.M.K} ἕως ὅτου πληρωθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **v.17** καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας
εἶπεν λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς^v ἑαυτοὺς^v ἑαυτοῖς^{T.M.K}. **v.18** λέγω γὰρ ὑμῖν [ὅτι]^v ὅτι^{T.M.K}
οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ νῦν^v ἀπὸ^v τοῦ^v γεννήματος^{M.V} γεννήματος^{T.K} τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ^v οὗ^{T.M.K} ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. **v.20** ὡσαύτως^{T.M.K} καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως^v μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων
τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον^v ἐκχυνόμενον^{T.M.K}.
v.22 ὅτι^v καὶ^{T.M.K} ὁ μὲν^{T.M.K} υἱὸς μὲν^v τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται^{T.M.K} κατὰ τὸ ὄρισμένον πορεύεται^v
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. **v.26** ὑμεῖς δε οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν
γενεσθῶ^v γενεσθῶ^{T.M.K} ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ γηουμένος ὡς ὁ διακωνός.

μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ἐγὼ δὲ 27* εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ’ 28 ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι 29 ὁ πατήρ μου βασιλείαν. ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου 30* ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. εἶπεν δὲ ὁ κύριος σίμων σίμων ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξή- 31* τήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ 32* ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήριζον τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ κύριε μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν 33 καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν λέγω σοι πέτρε οὐ μὴ φωνή- 34* σει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρίς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδέναι με. καὶ εἶπεν 35* αὐτοῖς ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων μὴ τινος ὑστερήσατε οἱ δὲ εἶπον οὐδενός. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀλλὰ νῦν 36* ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτῳ ὁμοίως καὶ πήραν καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο 37* τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον κύριε ἰδοὺ μάχαιραι 38* ὦδε δύο ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἱκανόν ἐστιν. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ 39* τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς προσεύχεσθε μὴ εἰ- 40* σελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ’ αὐτῶν ὡσεὶ λίθου 41 βολὴν καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύχετο. λέγων πάτερ εἰ βούλει παρενεγ- 42* κεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ πλήν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν

v.27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι ^{Τ.Μ.Κ} εν μεσω υμων ειμι ^Υ ως ο διακωνων. **v.30** ινα εσθητε ^Υ εσθητε ^{Τ.Μ.Κ} και πινητε επι της τραπεζης μου [εν ^Μ εν ^{Τ.Κ.Υ} τη βασιλεια μου] ^Μ μου ^{Τ.Κ.Υ} και καθησεσθε ^Υ καθισεσθε ^Μ καθισησθε ^{Τ.Κ} επι θρονων κρινοντες ^{Τ.Μ.Κ} τας δωδεκα φυλας κρινοντες ^Υ του ισραηλ. **v.31** ειπεν ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} κυριος ^{Τ.Μ.Κ} σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον. **v.32** εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη ^{Μ.Υ} εκλειπη ^{Τ.Κ} η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηρισον ^Υ στηριζον ^{Τ.Μ.Κ} τους αδελφους σου. **v.34** ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη ^{Τ.Μ.Κ} φωνηση ^Μ φωνησει ^{Τ.Κ.Υ} σημερον αλεκτωρ εως ^Υ πρην ^{Τ.Μ.Κ} η ^{Τ.Μ.Κ} τρις απαρνηση ^{Τ.Μ.Κ} μη ^{Τ.Μ.Κ} ειδεναι ^{Τ.Μ.Κ} με απαρνηση ^Υ ειδεναι ^Υ. **v.35** και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου ^Υ βαλαντιου ^{Τ.Μ.Κ} και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπαν ^Υ ειπον ^{Τ.Μ.Κ} ουθενος ^{Μ.Υ} ουδενος ^{Τ.Κ}. **v.36** ειπεν δε ^Υ ουν ^{Τ.Μ.Κ} αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον ^Υ βαλαντιον ^{Τ.Μ.Κ} αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησει ^Μ πωλησάτω ^{Τ.Κ.Υ} το ιματιον αυτου και αγορασει ^Μ αγορασατω ^{Τ.Κ.Υ} μαχαιραν. **v.37** λεγω γαρ υμιν οτι ει ^{Τ.Μ.Κ} τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το ^Υ τα ^{Τ.Μ.Κ} περρι εμου τελος εχει. **v.38** οι δε ειπαν ^Υ ειπον ^{Τ.Μ.Κ} κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν. **v.39** και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.42** λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκε ^{Κ.Υ} τουτο ^Υ παρενεγκειν ^{Τ.Μ} το ποτηριον τουτο ^{Τ.Μ.Κ} απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω ^Υ γενεσθω ^{Τ.Μ.Κ}.

43*, 44* γενέσθω. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. καὶ
γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐ-
45* τοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους
46 ἀπὸ τῆς λύπης. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί καθεύδετε ἀναστάντες προσεύχεσθε
47* ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος
καὶ ὁ λεγόμενος ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτῶν καὶ ἤγγισεν
48* τῷ ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἰούδα φιλήματι τὸν
49* υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον
50* εἶπον αὐτῷ κύριε εἰ πατάζομεν ἐν μαχαίρᾳ. καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ
αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.
51* ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἔατε ἕως τούτου καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου
52* αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους
ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους ὡς ἐπὶ
53* ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων. καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ ἀλλ' αὕτη ὑμῶν
54* ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκοτόυς. συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἤγαγον
καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει
55* μακρόθεν. ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων
56 αὐτῶν ἐκάθητο ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις
καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
57*, 58* ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν λέγων γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ
ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ ὁ δὲ πέτρος εἶπεν ἄνθρωπε

v.43 [[ωφθη^v ωφθη^{T.Mt.K} δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον. **v.44** και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχετο και^v εγενετο δε^{T.Mt.K} ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην]]^v γην^{T.Mt.K}. **v.45** και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας αυτου^K ευρεν αυτους^{T.Mt.K} κοιμωμενους αυτους^v απο της λυπης. **v.47** ετι δε^{T.Mt.K} αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους^{Mt.v} αυτων^{T.K} και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον. **v.48** ο^{T.Mt.K} δε^{T.Mt.K} ιησους δε^v ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ. **v.49** ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν^v ειπον^{T.Mt.K} αυτω^{T.Mt.K} κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρη^v μαχαιρα^{T.Mt.K}. **v.50** και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον^{T.Mt.K} δουλον^{T.Mt.K} του αρχιερεως τον^v δουλον^v και αφειλεν αυτου^{T.Mt.K} το ουσ αυτου^v το δεξιον. **v.51** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου^{T.Mt.K} ιασατο αυτον. **v.52** ειπεν δε ο^{T.Mt.K} ιησους προς τους παραγενομενους επι αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστιν εξηλθατε^v εξεληλυθατε^{T.Mt.K} μετα μαχαιρων και ξυλων. **v.53** καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινετε τας χειρας επι εμε αλλ αυτη υμων^{T.Mt.K} εστιν υμων^v η ωρα και η εξουσια του σκοτους. **v.54** συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον^{T.Mt.K} εις την^v τον^{T.Mt.K} οικιαν^v οικον^{T.Mt.K} του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν. **v.55** περιψαντων^v απαντων^{T.Mt.K} δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων^{T.Mt.K} εκαθητο ο πετρος μεσος^v εν^{T.Mt.K} μεσω^{T.Mt.K} αυτων. **v.57** ο δε ηρνησατο αυτον^{T.Mt.K} λεγων γυναι^{T.Mt.K} ουκ οιδα αυτον γυναι^v. **v.58** και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος εφη^v ειπεν^{T.Mt.K} ανθρωπε ουκ ειμι.

οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῖσχυρίζετο λέγων 59
 ἐπ ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπεν 60*
 δὲ ὁ πέτρος ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος
 αὐτοῦ ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. καὶ στραφείς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ πέ- 61*
 τρῷ καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι
 πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ πέτρος 62*
 ἔκλαυσεν πικρῶς. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἰησοῦν ἐνέπαιζον 63*
 αὐτῷ δέροντες. καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον 64*
 καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παῖσας σε. καὶ 65
 ἕτερα πολλά βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα 66*
 συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς καὶ
 ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν λέγοντες. εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός 67*
 εἰπέ ἡμῖν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐὰν ὑμῖν εἶπω οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν δὲ καὶ 68*
 ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς 69*
 τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπον δὲ 70*
 πάντες σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη ὑμεῖς λέγετε
 ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπον τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας αὐτοὶ γὰρ 71*
 ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πιλάτον. 23*
 ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες τοῦτον εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ 2*
 ἔθνος καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους διδόναι λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν
 βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς 3*
 τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη σὺ λέγεις. ὁ δὲ πιλάτος εἶ- 4
 πεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ

v.60 εἶπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνη-
 σεν ο^{τ.κ} αλεκτωρ. **v.61** και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του
 ρηματος^ν λογου^{τ.μ.κ} του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον^ν απαρνηση με
 τρις. **v.62** και εξελθων εξω ο^{τ.μ.κ} πετρος^{τ.μ.κ} εκλαυσεν πικρως. **v.63** και οι ανδρες οι συ-
 νεχοντες αυτον^ν τον^{τ.μ.κ} ιησουν^{τ.μ.κ} ενεπαιζον αυτω δεροντες. **v.64** και περικαλυψαντες αυτον
 ετυππον^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} το^{τ.μ.κ} προσωπον^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} επηρωτων αυτον^{τ.μ.κ} λεγοντες προφητευ-
 σον τις εστιν ο παισας σε. **v.66** και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεεις
 τε^{τ.κ.ν} και γραμματεις και απηγαγον^ν ανηγαγον^{τ.μ.κ} αυτον εις το συνεδριον αυτων^{μ.ν} εαυτων^{τ.κ}
 λεγοντες. **v.67** ει συ ει ο χριστος ειπον^ν ειπε^{τ.μ.κ} ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη
 πιστευσητε. **v.68** εαν δε και^{τ.μ.κ} ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} απολυσητε^{τ.μ.κ}.
v.69 απο του νυν δε^ν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου.
v.70 ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω
 ειμι. **v.71** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} τι ετι χρειαν^{τ.μ.κ} εχομεν μαρτυριας χρειαν^ν αυτοι γαρ ηκουσαμεν
 απο του στοματος αυτου. **23 v.1** και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον^{μ.ν} ηγαγεν^{τ.κ} αυτον
 επι τον πιλατον. **v.2** ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν^ν ευρομεν^{τ.μ.κ} δια-
 στρεφοντα το εθνος ημων^ν και κωλυοντα καισαρι^{τ.μ.κ} φορους καισαρι^ν διδοναι και^ν λεγοντα εαυτον
 χριστον βασιλεα ειναι. **v.3** ο δε πιλατος ηρωτησεν^ν επηρωτησεν^{τ.μ.κ} αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς
 των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις.

5* ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχουν λέγοντες ὅτι ἀνασειεί τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως ᾧδε.
 6* πιλάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖός
 7 ἐστίν. καὶ ἐπιγνούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτὸν
 πρὸς ἡρώδη ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
 8* ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν ἐχάρη λίαν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
 αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν
 9 ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς αὐτὸς δὲ
 10 οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰσήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
 11* εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης σὺν
 τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαιζας περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμ-
 12* πρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι ὃ τε πιλάτος καὶ
 ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προὔπηρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ
 13 ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς. πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
 14* τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν. εἶπεν πρὸς αὐτοὺς προσηνέγκατέ μοι
 τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον
 ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ᾧν κατηγο-
 15* ρεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν
 16 καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν
 17* αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνάγκη δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα.
 18* ἀνέκραζαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες αἶρε τοῦτον ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
 19* βαραββᾶν. ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
 20* βεβλημένος εἰς φυλακὴν. πάλιν οὖν ὁ πιλάτος προσεφώνησεν θέλων
 21* ἀπολύσαι τὸν ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες σταύρωσον σταύρωσον

v.5 οἱ δὲ ἐπίσχουν λέγοντες οὐ ἀνασειεί τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως ᾧδε. **v.6** πιλάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίαν^{τ.μ.κ} ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖος ἐστίν. **v.8** ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν ἐχάρη λίαν ἦν γὰρ θέλων^{τ.μ.κ} ἐξ ἱκανῶν^ν χρόνων^ν θέλων^ν ἱκανοῦ^{τ.μ.κ} ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ^{τ.μ.κ} περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπὸ αὐτοῦ γινόμενον. **v.11** ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν [καὶ]^ν ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαιζας περιβαλὼν αὐτὸν^{τ.μ.κ} ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ. **v.12** ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε ἡρώδης^ν πιλάτος^{τ.μ.κ} καὶ ὁ πιλάτος^ν ἡρώδης^{τ.μ.κ} ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προὔπηρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ ὄντες πρὸς αὐτοὺς^ν ἑαυτοὺς^{τ.μ.κ}. **v.14** εἶπεν πρὸς αὐτοὺς προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐθεν^ν οὐδεν^{τ.μ.κ} εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ᾧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. **v.15** ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης ἀνέπεμψεν^ν ἀνέπεμψα^{τ.μ.κ} γὰρ ὑμᾶς^{τ.μ.κ} πρὸς^{τ.μ.κ} αὐτὸν πρὸς^ν ἡμᾶς^ν καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ. **v.17** ἀνάγκη^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} εἶχεν^{τ.μ.κ} ἀπολύειν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς^{τ.μ.κ} κατὰ^{τ.μ.κ} ἑορτὴν^{τ.μ.κ} ἓνα^{τ.μ.κ}. **v.18** ἀνέκραγον^ν ἀνέκραζαν^{τ.μ.κ} δὲ παμπληθεὶ λέγοντες αἶρε τοῦτον ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν^{τ.κ.ν} βαραββᾶν. **v.19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος^ν ἐν^ν τῇ^ν φυλακῇ^ν βεβλημένος^{τ.μ.κ} εἰς^{τ.μ.κ} φυλακὴν^{τ.μ.κ}. **v.20** πάλιν δε^ν οὖν^{τ.μ.κ} ὁ πιλάτος προσεφώνησεν αὐτοῖς^ν θέλων ἀπολύσαι τὸν ἰησοῦν. **v.21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες σταύρωσον^{τ.μ.κ} σταύρωσον^ν σταύρωσον^{τ.μ.κ} αὐτόν.

αυτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος 22
οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ 23*
δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ κα-
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄρχιερέων. ὁ δὲ πιλάτος ἐπέκρινεν 24*
γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν. ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φό- 25*
νον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο τὸν δὲ ἰησοῦν παρέδωκεν
τῷ θελήματι αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν ἐπιλαβόμενοι σίμωνος τι- 26*
νος κυρηναίου τοῦ ἐρχόμενου ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὀπισθεν τοῦ ἰησοῦ. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ 27*
καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. στραφεῖς δὲ πρὸς 28*
αὐτὰς ὁ ἰησοῦς εἶπεν θυγατέρες ἱερουσαλήμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ πλήν
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι 29*
ἐν αἷς ἐροῦσιν μακάριαι αἱ στείραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν καὶ
μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθήλασαν. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν πέσετε ἐφ' 30
ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα 31
ποιοῦσιν ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται. ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι 32*
σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον 33*
κρανίον ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν
ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν πᾶτερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδα- 34*
σιν τί ποιοῦσιν διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κληρὸν. καὶ 35*
εἰσήκει ὁ λαὸς θεωρῶν ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω ἑαυτὸν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ τοῦ
θεοῦ ἐκλεκτός. ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ 36*
ὄξος προσφέροντες αὐτῷ. καὶ λέγοντες εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων 37

v.23 οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων. **v.24** καὶ ὁ πιλάτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ
αἶτημα αὐτῶν. **v.25** ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν
φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο τὸν δὲ ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. **v.26** καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν
ἐπιλαβόμενοι σίμωνα τὸν κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὀπισθεν τοῦ ἰησοῦ. **v.27** ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν
αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. **v.28** στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
θυγατέρες ἱερουσαλήμ μὴ κλαίετε ἐπὶ ἐμέ πλήν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
v.29 ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν μακάριαι αἱ στείραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν
καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθήλασαν. **v.30** τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν πέσετε ἐφ' ἡμᾶς
καὶ τοῖς βουνοῖς καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν ἐν τῷ ξηρῷ
τί γένηται. **v.31** ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. **v.32** καὶ
ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον κρανίον ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακούργους
ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **v.33** ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν πᾶτερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδα-
σιν τί ποιοῦσιν διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κληρὸν. **v.34** καὶ εἰσήκει ὁ
λαὸς θεωρῶν ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἀρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω
ἑαυτὸν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός. **v.35** ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ. **v.36** καὶ λέγοντες εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων

38* σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ γράμμασιν
 39* ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαικοῖς καὶ ἑβραικοῖς οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
 40* ἰουδαίων. εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἔβλασφήμει αὐτὸν λέ-
 41* γων εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
 42* ἐπετίμα αὐτῷ λέγων οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ.
 43* καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν οὗτος δὲ
 44* οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. καὶ ἔλεγεν τῷ ἰησοῦ μνήσθητί μου κύριε ὅταν
 45* ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοι σή-
 46* μερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκοτός
 47* ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ
 48* ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
 49* ὁ ἰησοῦς εἶπεν πάτερ εἰς χειρὰς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου καὶ
 50* ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξα-
 51* σεν τὸν θεὸν λέγων ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ
 52* συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην θεωροῦντες τὰ γενό-
 53* μενα τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. εἰσπήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ
 τῆς γαλιλαίας ὀρῶσαι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἰωσήφ βουλευτῆς
 ὑπάρχων ἀγαθὸς καὶ δίκαιος. οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος
 τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν ἀπὸ ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἰουδαίων ὃς
 καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. οὗτος προσελθὼν
 τῷ πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν

v.38 ἦν δε και επιγραφη γεγραμμενη^{Τ.μτ.κ} επι αυτω γραμμασιν^{Τ.μτ.κ} ελληνικοις^{Τ.μτ.κ} και^{Τ.μτ.κ} ρωμαικοις^{Τ.μτ.κ} και^{Τ.μτ.κ} εβραικοις^{Τ.μτ.κ} ουτος^{Τ.μτ.κ} εστιν^{Τ.μτ.κ} ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος^ν. **v.39** εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ουχι^ν ει^{Τ.μτ.κ} συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας. **v.40** αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων^ν επιτιμα^{Τ.μτ.κ} αυτω εφη^ν λεγων^{Τ.μτ.κ} ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει. **v.42** και ελεγεν τω^{Τ.μτ.κ} ιησου μνησθητι μου κυριε^{Τ.μτ.κ} οταν ελθης εις^ν εν^{Τ.μτ.κ} την^ν τη^{Τ.μτ.κ} βασιλειαν^ν βασιλεια^{Τ.μτ.κ} σου. **v.43** και ειπεν αυτω ο^{Τ.μτ.κ} ιησους^{Τ.μτ.κ} αμην λεγω^{Τ.μτ.κ} σοι λεγω^ν σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω. **v.44** και^ν ην ηδη^ν δε^{Τ.μτ.κ} ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης^{μτ.ν} εννατης^{Τ.κ}. **v.45** του^ν ηλιου^ν εκλιποντος^ν και^{Τ.μτ.κ} εσκοτισθη^{Τ.μτ.κ} ο^{Τ.μτ.κ} ηλιος^{Τ.μτ.κ} και^{Τ.μτ.κ} εσχισθη δε^ν το καταπετασμα του ναου μεσον. **v.46** και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παρατιθεμαι^ν παραθησομαι^{Τ.μτ.κ} το πνευμα μου τουτου^ν και^{Τ.μτ.κ} δε^ν ταυτα^{Τ.μτ.κ} ειπων εξεπνευσεν. **v.47** ιδων δε ο εκατονταρχης^ν εκατονταρχος^{Τ.μτ.κ} το γενομενον εδοξαζεν^ν εδοξασεν^{Τ.μτ.κ} τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην. **v.48** και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες^ν θεωρουντες^{Τ.μτ.κ} τα γενομενα τυπτοντες εαυτων^{Τ.μτ.κ} τα στηθη υπεστρεφον. **v.49** εισπηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω^ν απο^ν αυτου^{Τ.μτ.κ} μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι^ν συνακολουθησασαι^{Τ.μτ.κ} αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα. **v.50** και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων [και]^ν ανηρ αγαθος και δικαιος. **v.51** ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και^{Τ.μτ.κ} προσεδεχετο και^{Τ.μτ.κ} αυτος^{Τ.μτ.κ} την βασιλειαν του θεου. **v.53** και καθελων αυτο^{Τ.μτ.κ} ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον^ν αυτο^{Τ.μτ.κ} εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω^{Τ.μτ.κ} ουδεις ουπω^ν κειμενος.

αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν. 54*
κατακολουθήσασι δὲ καὶ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ 55*
ἐκ τῆς γαλιλαίας ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
ὑποστρέψασαι δὲ ἤτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα καὶ τὸ μὲν σάββατον 56
ἠσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι 24*
ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ τινὲς σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο- 2
κεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα 3*
τοῦ κυρίου ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου 4*
καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.
ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν 5*
εἶπον πρὸς αὐτὰς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν. οὐκ ἔστιν ὧδε 6*
ἀλλ' ἠγέρθη μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. λέγων 7*
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρ-
τωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν 8
τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν 9
ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ μαγδαληνὴ 10*
μαρία καὶ ἰωάννα καὶ μαρία ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον
πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος 11*
τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν 12*
ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ
ἀπηλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν 13*
ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους

v.54 και ημερα ην παρασκευης^v παρασκευη^{T.μ.κ} και^{T.κ.v} σαββατον επεφωσκεν. **v.55** κατακο-
λουθησασι δε αι^v και^{T.κ} γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω^{T.μ.κ} εκ της γαλιλαιας αυτω^v
εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου. **24 v.1** τη δε μια των σαββατων ορθρου
βαθεως^v βαθεος^{T.μ.κ} ηλθον^{T.μ.κ} επι το μνημα ηλθον^v φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και^{T.μ.κ}
τινες^{T.μ.κ} συν^{T.μ.κ} αυταις^{T.μ.κ}. **v.3** και^{T.μ.κ} εισελθουσαι δε^v ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου.
v.4 και εγενετο εν τω απορεισθαι^v διαπορεισθαι^{T.μ.κ} αυτας περι τουτου και ιδου δυο^{T.κ} ανδρες δυο^{μ.ν}
επεστησαν αυταις εν εσθητι^v εσθησεσιν^{T.μ.κ} αστραπτουση^v αστραπτουσαις^{T.μ.κ}. **v.5** εμφοβων δε
γενομενων αυτων και κλινουσων τα^v το^{T.μ.κ} προσωπα^v προσωπον^{T.μ.κ} εις την γην ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ}
προς αυτας τι ζητετε τον ζωντα μετα των νεκρων. **v.6** ουκ εστιν ωδε αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} ηγερθη μνησθητε
ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια. **v.7** λεγων οτι^{T.μ.κ} δει^{T.μ.κ} τον υιον του ανθρωπου οτι^v
δει^v παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι.
v.10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η^v [η]^μ ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις
αι^{T.μ.κ} ελεγον προς τους αποστολους ταυτα. **v.11** και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρη-
ματα ταυτα^v αυτων^{T.μ.κ} και ηπιστουν αυταις. **v.12** ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον
και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα^{T.μ.κ} μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονός.
v.13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν^{T.μ.κ} πορευομενοι^{T.μ.κ} εν αυτη τη ημερα ησαν^v πορευομενοι^v εις
κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους.

14 ἐξήκοντα ἀπὸ ἱερουσαλήμ ἢ ὄνομα ἔμμαουῶς. καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς
 15* ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο
 16 αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
 17* εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλή-
 18* λους περιπατοῦντες καὶ ἐστὲ σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ᾧ ὄνομα
 κλεοπάς εἶπεν πρὸς αὐτόν σὺ μόνος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ
 19* ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ποῖα οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ τὰ περὶ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
 προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ
 20 λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς
 21* κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς
 ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἰσραὴλ ἀλλὰ γε σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην
 22* ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖ-
 κές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμενα ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἠλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέ-
 24 λων ἑωρακεῖν οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπήλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν
 ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτόν
 25 δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ᾧ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ
 26 καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα
 27* ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἀρξά-
 μενος ἀπὸ μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευσεν αὐτοῖς
 28* ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
 29* οὗ ἐπορεύοντο καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ
 παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες μείνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν
 30 καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσηλθεν τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο

v.15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοις και συζητειν και αυτος ο^{T.μ.κ} ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις. **v.17** ειπεν δε προς αυτοις τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν^v εστε^{T.μ.κ} σκυθρωποι. **v.18** αποκριθεις δε ο^{T.μ.κ} εις ονοματι^v ω^{T.μ.κ} ονομα^{T.μ.κ} κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν^{T.κ} ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις. **v.19** και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} αυτα τα περι ιησου του ναζαρηνου^v ναζωραιου^{T.μ.κ} ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου. **v.21** ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτροσθαι τον ισραηλ αλλα γε και^v συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον^{T.μ.κ} αφ ου ταυτα εγενετο. **v.22** αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομενα ορθρινα^v ορθρια^{T.μ.κ} επι το μνημειον. **v.27** και αρξαμενος απο μωυσεως^v μωσεως^{T.μ.κ} και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν^v διηρμηνευσεν^{T.μ.κ} αυτοις εν πασαις ταῖς γραφαις τα περι εαυτου. **v.28** και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιησατο^v προσεποιετο^{T.μ.κ} πορρωτερον^v πορρωτερω^{T.μ.κ} πορευεσθαι. **v.29** και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη^v η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις.

ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ
 κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέ- 31
 γνωσαν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς 32*
 ἀλλήλους οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς. καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 33*
 ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ εὐρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα
 καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη 34*
 σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ 35
 κλάσει τοῦ ἄρτου. ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἔστη ἐν 36*
 μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν. πποηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι 37
 γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί τεταραγμένοι 38*
 ἐστέ καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἴδετε 39*
 τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι ψηλαφήσατέ
 με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
 ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 40*
 ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς 41
 ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπποῦ μέρος 42*
 καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπεν 43, 44*
 δὲ αὐτοῖς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ
 πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωσέως καὶ προφήταις
 καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς 45
 γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν 46*
 τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆ- 47*
 ναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
 ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ 48*, 49*

v.32 και ειπαν^v ειπον^{T.μt.κ} προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην [εν^v εν^{T.μt.κ} ημιν]^v
 ημιν^{T.μt.κ} ως ελαλει ημιν εν τη οδω και^{T.μt.κ} ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας. **v.33** και ανασταντες
 αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους^v συνηθροισμενους^{T.μt.κ} τους εν-
 δεκα και τους συν αυτοις. **v.34** λεγοντας οτι οντως^v ηγερθη ο κυριος οντως^{T.μt.κ} και ωφθη σιμωνι.
v.36 ταυτα δε αυτων λαλούντων αυτος ο^{T.μt.κ} ιησους^{T.μt.κ} εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη
 υμιν. **v.38** και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια^{μt.v} τι^{μt.v} διατι^{T.κ} διαλογισμοι αναβαι-
 νουσιν εν τη^v ταῖς^{T.μt.κ} καρδια^v καρδιαῖς^{T.μt.κ} υμων. **v.39** ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας
 μου οτι αυτος^{T.μt.κ} εγω ειμι αυτος^v ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οσtea ουκ εχει
 καθως εμε θεωρετε εχοντα. **v.40** και τουτο ειπων εδειξεν^v επεδειξεν^{T.μt.κ} αυτοις τας χειρας και
 τους ποδας. **v.42** οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μέρος και^{T.μt.κ} απο^{T.μt.κ} μελισσιου^{T.μt.κ}
 κηριου^{T.μt.κ}. **v.44** ειπεν δε προς^v αυτοις^v αυτοις^{T.μt.κ} ουτοι οι λογοι μου^v ους ελαλησα προς
 υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσσεως^v μωσσεως^{T.μt.κ}
 και τοις^v προφηταις και ψαλμοις περι εμου. **v.46** και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και^{T.μt.κ}
 ουτως^{T.μt.κ} εδει^{T.μt.κ} παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα. **v.47** και κηρυ-
 χθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις^v και^{T.μt.κ} αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι^v
 αρξαμενον^{T.μt.κ} απο ιερουσαλημ. **v.48** υμεις δε^{T.μt.κ} εστε^{T.μt.κ} μαρτυρες τούτων.

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς ὑμεῖς δὲ
 καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσηθε δύναμιν ἐξ ὑψους.
 50* ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 51 εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ'
 52 αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν
 53* ὑπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς
 ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεὸν ἀμήν.

v.49 και [ιδου]^ν ιδου^{τ.μ.κ} εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε
 εν τη πολει ιερουσαλημ^{τ.μ.κ} εως ου ενδυσηθε δυναμιν^{τ.μ.κ} εξ υψους δυναμιν^ν. **v.50** εξηγαγεν δε
 αυτους [εξω]^ν εξω^{τ.μ.κ} εως προς^ν εις^{τ.μ.κ} βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους.
v.53 και ησαν δια^{μ.ν} παντος^{μ.ν} διαπαντος^{τ.κ} εν τω ιερω αινουντες^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} ευλογουντες τον
 θεον αμην^{τ.μ.κ}.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

έν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καὶ θεὸς ἦν ὁ **1**
λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ **2, 3**
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν **4**
τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία **5**
αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὄνομα **6**
αὐτῷ ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ **7**
φωτός ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' **8**
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα **9**
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος **10**
δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν **11**
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς **12**
ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἱ **13**
οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν **14**
ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
πατρός πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ **15**
καὶ κέκραγεν λέγων οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ **16***
ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως **17***
ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο. θεὸν οὐδεὶς **18***
ἑώρακεν πώποτε ὁ μονογενὴς υἱὸς ὃς ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖ-
νος ἐξηγήσατο. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτε ἀπέστειλαν **19***
οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ
τίς εἶ. καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὠμολόγησεν ὅτι οὐκ **20***
εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τί οὖν ἡλίας εἶ σύ καὶ λέγει **21***
οὐκ εἰμὶ ὁ προφήτης εἶ σύ καὶ ἀπεκρίθη οὐ. εἶπον οὖν αὐτῷ τίς εἶ **22***

1 v.16 σι^ν καὶ^{τ.μ.κ} ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
v.17 σι^ν ὁ νόμος διὰ μωσέως^ν μωσέως^{τ.μ.κ} ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο.
v.18 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε ὁ^{τ.μ.κ} μονογενὴς θεὸς^ν υἱὸς^{τ.μ.κ} ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **v.19** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτε ἀπέστειλαν [πρὸς^ν αὐτὸν]^ν οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ τίς εἶ. **v.20** καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὠμολόγησεν ὅτι ἐγώ^ν οὐκ εἰμὶ ἐγώ^{τ.μ.κ} ὁ χριστός. **v.21** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τί οὖν ἡλίας εἶ σύ καὶ λέγει οὐκ εἰμὶ ὁ προφήτης εἶ σύ καὶ ἀπεκρίθη οὐ. **v.22** εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} οὖν αὐτῷ τίς εἶ ἵνα ἀποκριθῶσιν δώμεν τοῖς πεμψασιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ.

23 ἵνα ἀπόκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ. ἔφη
 ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶπεν
 24*, 25* ἡσαΐας ὁ προφήτης. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ
 ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς
 26* οὔτε ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων ἐγὼ
 27* βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. αὐτὸς
 28* ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν οὐ ἐγὼ οὐκ
 29* εἶμι ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. ταῦτα ἐν βη-
 30* θαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων. τῇ
 ἐπαύριον βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει
 31* ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν
 32* περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν
 33* ὅτι πρῶτός μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτὸν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ ἰσραὴλ
 34* διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης
 λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ
 35 καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ὁ πέμψας με βα-
 36 πτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἔφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
 37 καὶ μένον ἐπ' αὐτόν οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. κἀγὼ
 38* ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. τῇ ἐπαύριον
 39* πάλιν εἰστήκει ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας
 τῷ ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ
 οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ. στραφείς δὲ ὁ
 ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε
 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ῥαββί ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε ποῦ μένεις.
 λέγει αὐτοῖς ἔρχεσθε καὶ ἴδετε ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐ-

v.24 καὶ οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. **v.25** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ^Υ οὔτε^{Τ.Μ.Κ} ἡλίας οὐδὲ^Υ οὔτε^{Τ.Μ.Κ} ὁ προφήτης. **v.26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσος δὲ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **v.27** αὐτὸς^{Τ.Μ.Κ} ἐστὶν^{Τ.Μ.Κ} ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς^{Τ.Μ.Κ} ἔμπροσθέν^{Τ.Μ.Κ} μου^{Τ.Μ.Κ} γέγονεν^{Τ.Μ.Κ} οὐ ἐγὼ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ εἶμι [ἐγὼ]^Υ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ υποδήματος. **v.28** ταῦτα ἐν βηθανία^{Μ.Υ} βηθαβαρά^{Τ.Κ} ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου ἦν ὁ^Υ ἰωάννης βαπτίζων. **v.29** τῇ ἐπαύριον βλέπει [ὁ^Μ ὁ^{Τ.Κ} ἰωάννης]^Μ ἰωάννης^{Τ.Κ} τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **v.30** οὗτός ἐστιν ὑπερ^Υ περὶ^{Τ.Μ.Κ} οὐ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. **v.31** κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ^{Τ.Μ.Κ} ὕδατι βαπτίζων. **v.32** καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς^Υ ὡσεὶ^{Τ.Μ.Κ} περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **v.37** καὶ ἠκούσαν αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ^Υ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ. **v.38** στραφείς δὲ ὁ ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ῥαββί ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον^Υ ἐρμηνευόμενον^{Τ.Μ.Κ} διδάσκαλε ποῦ μένεις. **v.39** λέγει αὐτοῖς ἔρχεσθε καὶ ὀψεσθε^Υ ἦλθαν^Υ οὖν^Υ ἴδετε^{Τ.Μ.Κ} ἦλθον^{Τ.Μ.Κ} καὶ εἶδαν^Υ εἶδον^{Τ.Μ.Κ} ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῶν εἶδον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα δὲ^{Τ.Κ} ἦν ὡς δεκάτη.

τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν ἀνδρέας ὁ 40
 ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰωάννου
 καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὕρισκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν 41*
 ἴδιον σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ εὕρηκαμεν τὸν μεσσίαν ὃ ἐστὶν μεθερμη-
 νευόμενον ὃ χριστός. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν ἐμβλέψας 42*
 δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἶπεν σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς ἰωνᾶ σὺ κληθήσῃ κηφᾶς ὃ
 ἔρμηνεύεται πέτρος. τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν 43*
 γαλιλαίαν καὶ εὕρισκει φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ 44
 ὁ φίλιππος ἀπὸ βηθσαιδᾶ ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέτρου. εὕρισκει 45*
 φίλιππος τὸν ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ὃν ἔγραψεν μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
 καὶ οἱ προφήται εὕρηκαμεν ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσήφ τὸν ἀπὸ ναζα-
 ρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ ἐκ ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι λέγει 46*
 αὐτῷ φίλιππος ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ ἰησοῦς τὸν ναθαναήλ ἐρχόμενον 47
 πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ
 ἔστιν. λέγει αὐτῷ ναθαναήλ πόθεν με γινώσκεις ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ 48*
 εἶπεν αὐτῷ πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε.
 ἀπεκρίθη ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ῥαββί σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σὺ εἶ 49*
 ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εἶπόν σοι 50*
 εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις μεῖζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει 51*
 αὐτῷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα καὶ
 τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου.

καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν ἡ 2
 μήτηρ τοῦ ἰησοῦ ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς 2
 τὸν γάμον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν 3
 οἶνον οὐκ ἔχουσιν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι οὕτω 4*

v.41 ευρισκει ουτος πρωτον^v πρωτος^{τ.μ.κ} τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν^μ μεσιαν^{τ.κ.ν} ο εστιν μεθερμηνευομενον ο^{τ.κ} χριστος. **v.42** και^{τ.μ.κ} ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας [δε]^μ δε^{τ.κ} αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωαννου^v ιωνα^{τ.μ.κ} συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος. **v.43** τη επαυριον ηθελησεν ο^{τ.κ} ιησους^{τ.κ} εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο^v [ο^μ ιησους^v ιησους]^μ ακολουθει μοι. **v.45** ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσησ^v μωσησ^{τ.μ.κ} εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον^{τ.μ.κ} υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{τ.μ.ν}. **v.46** και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{τ.μ.ν} δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω [ο]^v φιλιππος ερχου και ιδε. **v.48** λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε. **v.49** απεκριθη ναθαναηλ^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} λεγει^{τ.μ.κ} αυτω ναθαναηλ^v ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} βασιλευς ει^v του ισραηλ. **v.50** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι οτι^v ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τούτων οψη^v οψει^{τ.μ.κ}. **v.51** και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ^{τ.μ.κ} αρτι^{τ.μ.κ} οψεσθε τον ουρανον ανεωγωτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου. **2**

5 ἤκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις ὅ τι ἂν λέγη ὑμῖν
6* ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν
7 τῶν ἰουδαίων χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
8* γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει
9 αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ καὶ ἦνεγκαν. ὡς δὲ
ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστὶν οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ φωνεῖ τὸν νυμφίον
10* ὁ ἀρχιτρίκλινος. καὶ λέγει αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον
τίθησιν καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τότε τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν
11* οἶνον ἕως ἄρτι. ταύτην ἐποίησεν τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν
κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν
12* εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοῦμ αὐτὸς
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ
13 ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων καὶ
14 ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.
15* καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε
πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς
16 τραπέζας ἀνέστρεψεν. καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.
17* ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὁ ζῆλος τοῦ
18* οἴκου σου κατέφαγεν με. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ
19* τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.
20* εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς

v.4 [καὶ]^ν λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς τί μοι καὶ σοὶ γυναῖκα οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **v.6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι^{τ.μ.κ} λίθιναι ὑδρίαι^ν ἕξ κείμεναι^{τ.μ.κ} κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν ἰουδαίων κείμεναι^ν χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **v.8** καὶ λέγει αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ οἱ^ν δὲ^ν καὶ^{τ.μ.κ} ἦνεγκαν. **v.10** καὶ λέγει αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τότε^{τ.μ.κ} τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. **v.11** ταύτην ἐποίησεν τὴν^{τ.μ.κ} ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.12** μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοῦμ^ν καπερναοῦμ^{τ.μ.κ} αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ [αὐτοῦ]^ν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἐμείναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. **v.15** καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψεν^ν ἀνέστρεψεν^{τ.μ.κ}. **v.17** ἐμνήσθησαν δὲ^{τ.μ.κ} οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγεται^{μ.ν} κατέφαγεν^{τ.κ} με. **v.18** ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς. **v.19** ἀπεκρίθη ὁ^{τ.κ} ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. **v.20** εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} οὖν οἱ ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα^ν τεσσαράκοντα^{τ.μ.κ} καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη^ν ὠκοδομήθη^{τ.μ.κ} ὁ ναὸς οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ 21
 τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ἐμνήσθησαν 22*
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ
 τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰησοῦς. ὥς δὲ ἦν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν 23*
 τῇ ἑορτῇ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. αὐτὸς δὲ ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς διὰ 24*
 τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας. καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ 25
 περὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισαίων νικόδημος ὄνομα αὐτῷ ἄρχων τῶν 3
 ἰουδαίων. οὗτος ἦλθεν πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ ῥαββί 2*
 οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
 δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ 3*
 ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν
 οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος 4*
 πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι. ἀπεκρίθη ὁ 5*
 ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος
 οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ 6
 τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά
 ἐστὶν. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ 7, 8
 πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας
 πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
 πνεύματος. ἀπεκρίθη νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ πῶς δύναται ταῦτα 9
 γενέσθαι. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ 10*
 ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἴδαμεν 11
 λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ
 λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν 12
 τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε. καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ 13*

v.22 στε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις^{T.K} και επι-
 στευσαν τη γραφη και τω λογω ον^v ω^{T.μ.κ} ειπεν ο ιησους. **v.23** ως δε ην εν τοις^{μ.ν} ιεροσολυμοις
 εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει.
v.24 αυτος δε ο^{T.μ.κ} ιησους ουκ επιστευεν αυτον^v εαυτον^{T.μ.κ} αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας.
3 **v.2** ουτος ηλθεν προς αυτον^{μ.ν} τον^{T.κ} ιησουν^{T.κ} νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο
 θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ δυναται^v ταυτα τα σημεια δυναται^{T.μ.κ} ποιειν α συ ποιεις εαν
 μη η ο θεος μετ αυτου. **v.3** απεκριθη ο^{T.μ.κ} ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις
 γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου. **v.4** λεγει προς αυτον [ο]^v ο^{T.μ.κ} νικοδη-
 μος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον
 εισελθειν και γεννηθηναι. **v.5** απεκριθη ο^{T.κ} ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ
 υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. **v.10** απεκριθη ο^{T.κ} ιησους
 και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις.

14* ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
καθὼς μωσῆς ὑψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
15* τοῦ ἀνθρώπου. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν
16* αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη
17* ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον
18 ἵνα κρίνη τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν οὐ κρίνεται ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται ὅτι μὴ πεπίστευκεν
19* εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις
ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον
20 τὸ σκοτὸς ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα
πράσσει μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ
21 ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῆ
22 αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν
23* καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ σαλείμ
24 ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. οὐπω γὰρ
25* ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν
26* μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ ῥαββί ὃς ἦν μετὰ σου πέραν τοῦ ἰορδάνου ᾧ
σὺ μαρτύρηκας ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
27* ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν
28* μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε
ὅτι εἶπον οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστὸς ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν
29 ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου

v.13 καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
^{ο.τ.μ.κ} ὦν^{τ.μ.κ} ἐν^{τ.μ.κ} τῷ^{τ.μ.κ} οὐρανῷ^{τ.μ.κ}. **v.14** καὶ καθὼς μωσῆς^ν μωσῆς^{τ.μ.κ} ὑψωσεν τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. **v.15** ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν^ν αὐτῷ^ν
εἰς^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.μ.κ} μὴ^{τ.μ.κ} ἀποληται^{τ.μ.κ} ἀλλ'^{τ.μ.κ} ἐχη ζωὴν αἰώνιον. **v.16** οὕτως γὰρ ἠγάπησεν
ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ
ἀποληται ἀλλ' ἐχη ζωὴν αἰώνιον. **v.17** οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} εἰς τὸν κόσμον
ἵνα κρίνη τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **v.19** αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκοτὸς ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ^{τ.μ.κ}
αὐτῶν πονηρὰ^ν τὰ ἔργα. **v.23** ἦν δὲ καὶ ὁ^ν ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ σαλείμ^μ σαλείμ^{τ.κ.ν}
ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. **v.25** ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν
ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου^{μ.ν} ἰουδαίων^{τ.κ} περὶ καθαρισμοῦ. **v.26** καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ
εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ῥαββί ὃς ἦν μετὰ σου πέραν τοῦ ἰορδάνου ᾧ σὺ μαρτύρηκας ἴδε οὗτος
βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **v.27** ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν οὐδὲν^ν ἐν^ν οὐδὲν^{τ.μ.κ} ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **v.28** αὐτοὶ ὑμεῖς μοι^{τ.κ.ν}
μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον [οτι]^ν οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστὸς ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

ὁ ἔσθηκῶς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου αὕτη οὖν ἢ χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν ἐμὲ δὲ 30 ἔλαττουσθαι. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ ὢν ἐκ τῆς 31* γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. καὶ ὁ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ 32* τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν 33 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ 34* ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα. ὁ 35 πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων 36* εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν ἀλλ' ἢ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

ὥς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλείο- 4* νας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης. καίτοιγε ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ 2 ἐβάπτισεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἀφῆκεν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν 3* πάλιν εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας. 4 ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ πλησίον τοῦ χω- 5* ρίου ὃ ἔδωκεν ἰακώβ ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακώβ ὃ 6* οὖν ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει 7* αὐτῇ ὁ ἰησοῦς δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς 8 τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις 9* πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς οὔσης γυναικὸς σαμαρείτιδος οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεῖταις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν 10* αὐτῇ εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι δός μοι πιεῖν σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ 11*

v.31 ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος [επανω^v επανω^{T.M.K} παντων εστιν]^v εστιν^{T.M.K}. **v.32** και^{T.M.K} ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει. **v.34** ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο^{T.M.K} θεος^{T.M.K} το πνευμα. **v.36** ο πιστευων εις τον υιον χει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται [την]^M ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον. **4 v.1** ως ουν εγνω ο ιησους^v κυριος^{T.M.K} οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτίζει η ιωαννης. **v.3** αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν^{T.K.v} εις την γαλιλαιαν. **v.5** ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω]^v ιωσηφ τω υιω αυτου. **v.6** ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ως^v ωσει^{T.M.K} εκτη. **v.7** ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν^v πειν^{T.M.K}. **v.9** λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις^v σαμαριτις^{T.M.K} πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν^v πειν^{T.M.K} αιτεις ουσης^{T.M.K} γυναικος σαμαριτιδος^v ουσης^v σαμαριτιδος^{T.M.K} ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαριταις^v σαμαριταις^{T.M.K}. **v.10** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν^v πειν^{T.M.K} συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων.

κύριε οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ πόθεν οὖν ἔχεις τὸ
 12 ὕδωρ τὸ ζῶν. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακώβ ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
 τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα
 13* αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
 14* τούτου διψήσει πάλιν. ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ
 οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν
 15* αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
 γυνὴ κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε
 16* ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ὑπάγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ
 17* ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἄνδρα λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς
 18 καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὄν
 19 ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ
 20* κύριε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει
 προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
 21* δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς γύναι πίστευσον μοι ὅτι ἔρχεται
 ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ
 22 πατρί. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν
 23* ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν
 ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ
 ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.
 24 πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ
 25* δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ οἶδα ὅτι μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμε-
 26* νος χριστός ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ
 27* ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ
 ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει οὐδεὶς μέντοι εἶπεν τί ζητεῖς ἢ τί

v.11 λέγει αὐτῷ [ἡ^v ἡ^{τ.μ.κ} γυνῆ]^v γυνῆ^{τ.μ.κ} κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων. **v.13** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν. **v.14** ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει^v διψηση^{τ.μ.κ} εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζων αιωνιον. **v.15** λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχωμαι^v ερχομαι^μ ενθαδε αντλειν. **v.16** λεγει αυτη ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε. **v.17** απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω^v ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω. **v.20** οι πατερες ημων εν τουτω^{τ.κ} τω ορει τουτω^{μ.ν} προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει^{τ.μ.κ} προσκυνειν δει^v. **v.21** λεγει αυτη ο ιησους πιστευε^v γυναι^{τ.μ.κ} πιστευσον^{τ.μ.κ} μοι γυναι^v οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι. **v.23** αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον. **v.25** λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσσιας^μ μεσσιας^{τ.κ.ν} ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει ημιν απαντα^v παντα^{τ.μ.κ}. **v.27** και επι τουτω ηλθαν^v ηλθον^{τ.μ.κ} οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον^v εθαυμασαν^{τ.μ.κ} οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης.

λαλείς μετ' αὐτῆς. ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἢ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν 28
 εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις. δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν 29
 μοι πάντα ὅσα ἐποίησα μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ἐξῆλθον οὖν ἐκ 30*
 τῆς πόλεως καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν 31*
 οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββὶ φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ βρωσὶν ἔχω 32
 φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους μή 33
 τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐμὸν βρωμὰ ἐστὶν ἵνα 34*
 ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ 35*
 ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνον ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται ἰδοὺ λέγω
 ὑμῖν ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ 36*
 εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει 36*
 καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπειρὼν ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων.
 ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρὼν καὶ ἄλ- 37*
 λος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε 38
 ἄλλοι κεκοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. ἐκ 39*
 δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν σαμαρειτῶν διὰ
 τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.
 ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτόν μείναι παρ' αὐ- 40*
 τοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ 41
 τὸν λόγον αὐτοῦ. τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν 42*
 πιστεύομεν αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
 σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ χριστός. μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν 43*
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ ὁ ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι 44*
 προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατριδί τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν 45*
 γαλιλαίαν ἐδέξαντο αὐτόν οἱ γαλιλαῖοι πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν

v.30 ἐξῆλθον οὖν^{τ.κ} ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. **v.31** ἐν δὲ^{τ.μ.κ} τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββὶ φάγε. **v.34** λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐμὸν βρωμὰ ἐστὶν ἵνα ποιήσω^ν ποιῶ^{τ.μ.κ} τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. **v.35** οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐπι τετράμηνον^{μ.ν} τετράμηνον^{τ.κ} ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται ἰδοὺ λέγω ὑμῖν ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἤδη. **v.36** καὶ^{τ.μ.κ} ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἵνα καὶ^{τ.μ.κ} ὁ σπειρὼν ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων. **v.37** ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ^{τ.μ} ἀληθινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρὼν καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. **v.39** ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν σαμαρειτῶν^ν σαμαρειτῶν^{τ.μ.κ} διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπεν μοι πάντα α^ν ὅσα^{τ.μ.κ} ἐποίησα. **v.40** ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ σαμαρεῖται^ν σαμαρεῖται^{τ.μ.κ} ἠρώτων αὐτόν μείναι παρ' αὐτοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. **v.42** τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ^{τ.μ.κ} χριστός^{τ.μ.κ}. **v.43** μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ^{τ.μ.κ} ἀπῆλθεν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν γαλιλαίαν. **v.44** αὐτὸς γὰρ ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατριδί τιμὴν οὐκ ἔχει. **v.45** ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐδέξαντο αὐτόν οἱ γαλιλαῖοι πάντα ἑωρακότες ὅσα^ν α^{τ.μ.κ} ἐποίησεν ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐν τῇ εορτῇ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν εορτήν.

- 46* ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. ἦλθεν
 οὖν ὁ ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν κανὰ τῆς γαλιλαίας ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ
 47* οἴνον καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναοῦμ. οὗτος
 ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπήλθεν
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱὸν
 48 ἤμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν ἐὰν μὴ ση-
 49 μεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε οὐ μὴ πιστεύσητε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς
 50* κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 πορεύου ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ
 51* ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δούλοι αὐτοῦ
 52* ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ. ἐπύθετο
 οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι
 53* χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν
 54* αὐτός καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν
 ὁ ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν.
- 5*** μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσό-
 2* λυμα. ἔστιν δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἣ
 3* ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ βηθεσδά πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέ-
 κειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν ἐκδεχομένων
 4* τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κο-
 λυμβήθρα καὶ ἐτάρασεν τὸ ὕδωρ ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν
 5* τοῦ ὕδατος ὑγιὲς ἐγένετο ᾧ δῆποτε κατειχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρω-

v.46 ἦλθεν οὖν πάλιν^{μ.ν} ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} πάλιν^{τ.κ} εἰς τὴν κανὰ τῆς γαλιλαίας ὅπου ἐποίη-
 σεν τὸ ὕδωρ οἶνον καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναοῦμ^ν καπερναοῦμ^{τ.μ.κ}.
v.47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπήλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἠρώτα αὐτὸν^{τ.μ.κ} ἵνα καταβῆ καὶ ἰασηται αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἐμελλεν^μ ἠμελλεν^{τ.κ.ν} γὰρ ἀποθνήσκειν.
v.50 λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς πορεύου ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ^{τ.μ.κ} ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν^ν
 ὦ^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτῷ ὁ^{μ.ν} ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. **v.51** ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δούλοι
 αὐτοῦ ἀπήντησαν^ν ἀπήντησαν^{τ.μ.κ} αὐτῷ καὶ^{τ.μ.κ} ἀπήγγειλαν^{τ.μ.κ} λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ^ν
 σου^{τ.μ.κ} ζῆ. **v.52** ἐπύθετο οὖν παρ^{τ.μ.κ} αὐτῶν^{τ.μ.κ} τὴν ὥραν παρ^ν αὐτῶν^ν ἐν ἣ κομψότερον
 ἔσχεν εἶπαν^ν καὶ^{τ.μ.κ} οὖν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς^ν χθὲς^{τ.μ.κ} ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ
 πυρετός. **v.53** ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι [ἐν]^ν ἐν^{τ.μ.κ} ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι^{τ.μ.κ}
 ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. **v.54** τοῦτο [δε]^ν πάλιν δεύτερον ση-
 μειον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν. **5** **v.1** μετὰ ταῦτα ἦν [ἡ]^μ
 ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα. **v.2** ἔστιν δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις
 ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἣ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ βηθθαθα^ν βηθεσδά^{τ.μ.κ} πέντε στοὰς ἔχουσα.
v.3 ἐν ταύταις κατεκειτο πλῆθος πολὺ^{τ.μ.κ} τῶν ἀσθενούντων τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν ἐκδεχομένων^{τ.μ.κ}
 τὴν^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ὕδατος^{τ.μ.κ} κίνησιν^{τ.μ.κ}. **v.4** ἄγγελος^{τ.μ.κ} γὰρ^{τ.μ.κ} κατὰ^{τ.μ.κ} καιρὸν^{τ.μ.κ} κατέβαινεν^{τ.μ.κ}
 ἐν^{τ.μ.κ} τῇ^{τ.μ.κ} κολυμβήθρα^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐτάρασεν^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} ὕδωρ^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} οὖν^{τ.μ.κ} πρῶτος^{τ.μ.κ} ἐμβὰς^{τ.μ.κ} μετὰ^{τ.μ.κ} τὴν^{τ.μ.κ} ταραχὴν^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ}
 ὕδατος^{τ.μ.κ} ὑγιὲς^{τ.μ.κ} ἐγένετο^{τ.μ.κ} ᾧ^{τ.μ.κ} δῆποτε^{τ.μ.κ} κατειχετο^{τ.μ.κ} νοσήματι^{τ.μ.κ}.

πος ἐκεῖ τριακονταοκτώ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰησοῦς 6
 κατακείμενον καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει λέγει αὐτῷ θέλεις 7*
 ὑγιῆς γενέσθαι. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα 7*
 ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι 8*
 ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγείραι ἄρον τὸν 8*
 κράββατον σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος 9*
 καὶ ἦρεν τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ 9*
 τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ σάββατόν ἐστιν οὐκ 10*
 ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράββατον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ποιήσας με ὑγιῆ 11*
 ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν 12*
 οὖν αὐτὸν τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον τὸν κράββατον σου 12*
 καὶ περιπάτει. ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν ὁ γὰρ ἰησοῦς ἐξένευσεν 13
 ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτὸν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ 14*
 ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε ἵνα μὴ χειρόν 14*
 τι σοί γένηται. ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς ἰουδαίοις ὅτι 15
 ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰησοῦν 16*
 οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 16*
 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καγὼ 17*
 ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι 18
 ὅτι οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν 18
 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς 19*
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ 19*
 τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς 20
 ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ 20
 αὐτὸς ποιεῖ καὶ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

v.5 ἦν δε τις ἀνθρώπος ἐκεῖ τριακοντα^{κ.μτ.ν} και^κ [και]^{μτ.ν} οκτω^{κ.μτ.ν} τριακονταοκτω^τ ετη εχων εν τη ασθενεια αυτου^ν. **v.7** απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη^{μτ.ν} βαλλη^{τ.κ} με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει. **v.8** λεγει αυτω ο ιησους εγειρε^ν εγειραι^{τ.μτ.κ} αρον τον κραβαττον^ν κραββατον^{τ.μτ.κ} σου και περιπατει. **v.9** και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραβαττον^ν κραββατον^{τ.μτ.κ} αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα. **v.10** ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν και^ν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον^ν σου^ν κραββατον^{τ.μτ.κ}. **v.11** ο^ν δε^ν απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραβαττον^ν κραββατον^{τ.μτ.κ} σου και περιπατει. **v.12** ηρωτησαν ουν^{τ.μτ.κ} αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον^{τ.μτ.κ} κραββατον^{τ.μτ.κ} σου^{τ.μτ.κ} και περιπατει. **v.14** μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι^{τ.μτ.κ} σοι τι^ν γενηται. **v.16** και δια τουτου εδιωκον τον^{τ.μτ.κ} ιησουν^{τ.μτ.κ} οι ιουδαιοι τον^ν ιησουν^ν και^{τ.μτ.κ} εζητουν^{τ.μτ.κ} αυτον^{τ.μτ.κ} αποκτειναι^{τ.μτ.κ} οτι ταυτα εποιει εν σαββατω. **v.17** ο δε [ιησους]^ν ιησους^{τ.μτ.κ} απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι. **v.19** απεκρινατο ουν ο ιησους και ελεγεν^ν ειπεν^{τ.μτ.κ} αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει.

21 ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζῳοποιεῖ οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
 22 οὓς θέλει ζῳοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα ἀλλὰ τὴν κρίσιν
 23* πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ. ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσιν τὸν
 πατέρα ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.
 24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
 ψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν
 25* ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα
 καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 26* καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ
 27* οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
 28* αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο
 ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φω-
 29 νῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν
 30* ζωῆς οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ
 ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδὲν καθὼς ἀκούω κρίνω καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία
 ἐστὶν ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
 31 πατρός. ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν
 32 ἀληθής. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν
 33 ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς ἰωάννην
 34 καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυ-
 35* ρίαν λαμβάνω ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
 ὁ καιόμενος καὶ φαίνων ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὦραν
 36* ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου τὰ
 γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκεν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 37* ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ πέμψας
 με πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε
 38* πώποτε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε

v.23 ἵνα παντες τιμωσι^v τιμωσιν^{T.M.K} τον υιον καθως τιμωσι^v τιμωσιν^{T.M.K} τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον. **v.25** αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν^v ακουσονται^{T.M.K} της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν^v ζησονται^{T.M.K}. **v.26** ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως εδωκεν^{T.M.K} και τω υιω εδωκεν^v ζωην εχειν εν εαυτω. **v.27** και εξουσιαν εδωκεν αυτω και^{T.M.K} κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν. **v.28** μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν^v ακουσονται^{T.M.K} της φωνης αυτου. **v.30** ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος^{T.M.K}. **v.35** εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι^{M.V} αγαλλιασθηναι^{T.K} προς ωραν εν τω φωτι αυτου. **v.36** εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν^v εδωκεν^{T.M.K} μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω^{T.M.K} ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν. **v.37** και ο πεμψας με πατηρ εκεινος^v αυτος^{T.M.K} μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε^{T.M.K} πωποτε ακηκοατε^v ουτε ειδος αυτου εωρακατε.

μένοντα ἐν ὑμῖν ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν καὶ 39* ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς 40 με ἵνα ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω. ἀλλ' ἐγνώκα 41, 42* ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν 43* τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐ λαμβάνετε με ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖνον λήψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν 44 παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε. μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα ἔστιν ὁ 45* κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε μωσῆ 46* ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνου 47 γράμμασιν οὐ πιστεύετε πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε.

μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς γαλιλαίας **6** τῆς τιβεριάδος. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς ὅτι ἐώρων αὐτοῦ 2* τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ 3* ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ 4 πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν ὁ ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς 5* καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς τὸν φίλιππον πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι. τοῦτο δὲ ἔλε- 6 γεν πειράζων αὐτὸν αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ 7* φίλιππος διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἕκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνδρέας ὁ 8 ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου. ἔστιν παιδάριον ἐν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους 9* κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοῦτους. εἶπεν 10* δὲ ὁ ἰησοῦς ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν ἦν δὲ χόρτος πολὺς

v.38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα^{Τ.Μ.Κ} εν υμιν μενοντα^Υ οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε. **v.39** εραυνατε^Υ ερευνατε^{Τ.Μ.Κ} τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου. **v.42** αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ} εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις. **v.43** εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθῃ εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε^Υ ληψεσθε^{Τ.Μ.Κ}. **v.45** μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωυσης^Υ μωση^{Τ.Μ.Κ} εις ον υμεις ηλπικατε. **v.46** ει γαρ επιστευετε μωυσει^Υ μωση^{Τ.Μ.Κ} επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν. **6 v.2** και^{Τ.Μ.Κ} ηκολουθει δε^Υ αυτω οχλος πολυς οτι εθεωρουν^Υ εωρων^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων. **v.3** ανηλθεν δε εις το ορος ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. **v.5** επαρας ουν ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} τους οφθαλμους ο^Υ ιησους^Υ και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον^{Τ.Μ.Κ} φιλιππον ποθεν αγορασωμεν^Υ αγορασωμεν^{Τ.Μ.Κ} αρτους ινα φαγωσιν ουτοι. **v.7** απεκριθη αυτω [ο]^Υ φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων^{Τ.Μ.Κ} βραχυ [τι]^Υ τι^{Τ.Μ.Κ} λαβῃ. **v.9** εστιν παιδαριον εν^{Τ.Μ.Κ} ωδε ος^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} εχει πεντε αρτους κριθινοους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους. **v.10** ειπεν δε^{Τ.Μ.Κ} ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσαν^Υ ανεπεσον^{Τ.Μ.Κ} ουν οι ανδρες τον αριθμον ως^Υ ωσει^{Τ.Μ.Κ} πεντακισχιλιοι.

ἐν τῷ τόπῳ ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.
 11* ἔλαβεν δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθη-
 ταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον
 12 ἤθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ συναγάγετε
 13* τὰ περισσεύσαντα κλάσματα ἵνα μὴ τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν καὶ
 ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων
 14* ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκόσιν. οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν
 σημεῖον ὁ ἰησοῦς ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὃ ἐρχό-
 15* μενος εἰς τὸν κόσμον. ἰησοῦς οὖν γνούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ
 ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ
 16 ὄρος αὐτὸς μόνος. ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
 17* τὴν θάλασσαν. καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσ-
 σης εἰς καπερναοῦμ καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς
 18* αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς. ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο.
 19* ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν ἰη-
 σοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον
 20, 21* καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν
 λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς
 22* εἰς ἣν ὑπῆγον. τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
 ἰδὼν ὅτι πλοῖαριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς εἰς
 23* τὸ πλοῖαριον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπηλθον. ἀλλὰ δὲ ἦλθεν
 πλοῖαρια ἐκ τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαρι-
 24* στήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ

v.11 ελαβεν ουν^v δε^{τ.μ.κ} τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις^{τ.μ.κ} μαθηταις^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} μαθηται^{τ.μ.κ} τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον. **v.13** συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσαν^v επερισσευσεν^{τ.μ.κ} τοις βεβρωκοσιν. **v.14** οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον. **v.15** ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον^{τ.μ.κ} βασιλεα ανεχωρησεν παλιν^{τ.κ.ν} εις το ορος αυτος μονος. **v.17** και εμβαντες εις το^{τ.μ.κ} πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ^v καπερναουμ^{τ.μ.κ} και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπα^v ουκ^{τ.μ.κ} εληλυθει προς αυτους ο ιησους. **v.18** η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο^v διηγειρετο^{τ.μ.κ}. **v.19** εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι^{μ.ν} πεντε^{μ.ν} εικοσιπεντε^{τ.κ} η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν. **v.21** ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το^{τ.μ.κ} πλοιον^{τ.μ.κ} εγενετο το^v πλοιον^v επι της γης εις ην υπηγον. **v.22** τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον^v ιδων^{τ.μ.κ} οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο^{τ.μ.κ} εις^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ενεβησαν^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} μαθηται^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον^v πλοιαριον^{τ.μ.κ} αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον. **v.23** αλλα δε^{τ.μ.κ} ηλθεν^v πλοιαρια^v πλοιαρια^{τ.μ.κ} εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου.

οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς
καπερναοῦμ ζητοῦντες τὸν ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θα- 25
λάσσης εἶπον αὐτῷ ῥαββὶ πότε ᾧδε γέγονας. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς 26
καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ’
ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν 27
τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἣν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.
εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν τί ποιούμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. 28*
ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα 29*
πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ τί οὖν ποιεῖς σὺ 30
σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι τί ἐργάζῃ. οἱ πατέρες ἡμῶν 31
τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν 32*
λέγω ὑμῖν οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ’ ὁ
πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ 33
ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδούς τῷ
κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν κύριε πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 34
εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἐρχόμενος πρὸς 35*
μὲ οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ’ 36*
εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ 37*
πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἤξει καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. ὅτι 38*
καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός 39*
με πατρός ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος με 40*
ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ

v.24 στε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν και ^{T,K} αυ-
τοι εις τα πλοιαρια ^V πλοια ^{T,MI,K} και ηλθον εις καφαρναουμ ^V καπερναουμ ^{T,MI,K} ζητουντες τον ιησουν.
v.28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ^{K,MI,V} ποιουμεν ^T ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου. **v.29** απε-
κριθη [ο] ^V ο ^{T,K} ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευητε ^V πιστευσητε ^{T,MI,K}
εις ον απεστειλεν εκεινος. **v.32** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσης ^{MI,V}
μωσης ^{T,K} δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ου-
ρανου τον αληθινον. **v.35** ειπεν δε ^{T,MI,K} αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς
εμε ^V με ^{T,MI,K} ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει ^V διψηση ^{T,MI,K} πωποτε. **v.36** αλλ
ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με] ^V με ^{T,MI,K} και ου πιστευετε. **v.37** παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς
εμε ηξει και τον ερχομενον προς εμε ^V με ^{T,MI,K} ου μη εκβαλω εξω. **v.38** οτι καταβεβηκα απο ^V εκ ^{T,MI,K}
του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με. **v.39** τουτο δε
εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ^{T,MI,K} ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα ανα-
στησω αυτο [εν] ^{MI,V} εν ^{T,K} τη εσχατη ημερα. **v.40** τουτο γαρ ^V δε ^{T,MI,K} εστιν το θελημα του πατρος ^V
πεμψαντος ^{T,MI,K} μου ^V με ^{T,MI,K} ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και
αναστησω αυτον εγω [εν] ^V τη εσχατη ημερα.

41 ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ
 42* αὐτοῦ ὅτι εἶπεν ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔλε-
 γον οὐχ οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ υἱὸς ἰωσήφ οὐ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα
 καὶ τὴν μητέρα πῶς οὖν λέγει οὗτός ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα.
 43* ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
 44* οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με εἰ μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ
 45* αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον ἐν
 τοῖς προφήταις καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ τοῦ θεοῦ πᾶς οὖν ὁ ἀκού-
 46* σας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς με. οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
 47* τις ἐώρακέν εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν
 48 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος
 49* τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον.
 50 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ
 51* καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς
 ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ἄρτος δὲ
 ὢν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστὶν ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.
 52* ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες πῶς δύναται οὗτος
 53 ἡμῖν δοῦναι τὴν σὰρκα φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ἐάν μὴ φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε
 54* αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ
 πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
 55* ἡμέρᾳ. ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶν βρῶσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς
 56 ἐστὶν πόσις. ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ
 57* μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλὲν με ὁ ζῶν πατήρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν
 58* πατέρα καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος

v.42 καὶ ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως
 νυν^v ουν^{T, M, K} λεγει ουτος^{T, M, K} οτι εκ του ουρανου καταβεδηκα. **v.43** απεκριθη ουν^{T, M, K} ο^{T, M, K}
 ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων. **v.44** ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο
 πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον καγω^v και^{T, M, K} εγω^{T, M, K} αναστησω αυτον εν^{M, v} τη εσχατη ημερα.
v.45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδασκτοι του^{T, K} θεου πας ουν^{T, M, K} ο
 ακουων^M ακουσας^{T, K, v} παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε^v με^{T, M, K}. **v.46** ουχ οτι τον
 πατερα τις^{T, M, K} εωρακεν τις^v ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα. **v.47** αμην αμην
 λεγω υμιν ο πιστευων εις^{T, M, K} εμε^{T, M, K} εχει ζωην αιωνιον. **v.49** οι πατερες υμων εφαγον το^{T, M, K}
 μαννα^{T, M, K} εν τη ερημω το^v μαννα^v και απεθανον. **v.51** εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου
 καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει^v ζησεται^{T, M, K} εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω
 δωσω η σαρξ μου εστιν ην^{T, M, K} εγω^{T, M, K} δωσω^{T, M, K} υπερ της του κοσμου ζωης. **v.52** εμαχοντο
 ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δοϋναι την σαρκα [αυτου]^v φαγειν.
v.54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον καγω^v και^{T, M, K} εγω^{T, M, K}
 αναστησω αυτον [εν]^M τη εσχατη ημερα. **v.55** η γαρ σαρξ μου αληθης^v αληθως^{T, M, K} εστιν βρωσις
 και το αιμα μου αληθης^v αληθως^{T, M, K} εστιν ποσις. **v.57** καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω
 δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησει^v ζησεται^{T, M, K} δι εμε.

ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα
καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα 59*
εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν καπερναοῦμ. πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες 60*
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν. εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τού- 61
του οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει. ἐὰν οὖν 62
θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον. τὸ 63*
πνεῦμά ἐστιν τὸ ζῶοποιοῦν ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδὲν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ 64
πιστεύουσιν ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι 65*
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός
μου. ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπήλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 66*
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς δώδεκα μὴ καὶ 67
ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε πρὸς 68*
τίνα ἀπελευσόμεθα ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. καὶ ἡμεῖς πεπιστεύ- 69*
καμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην καὶ 70*
ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκαριώτην 71*
οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτόν παραδιδόναι εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.

καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν 7*
τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ 2
ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ 3*
ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν ἵνα καὶ οἱ

v.58 οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ^v ἐκ^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} οὐρανοῦ καταβάς οὐ καθὼς εἶφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} μάννα^{τ.μ.κ} καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται^v ζήσεται^{τ.μ.κ} εἰς τὸν αἰῶνα. **v.59** ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν καπερναοῦμ^v καπερναοῦμ^{τ.μ.κ}. **v.60** πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} σκληρός ἐστὶν οὗτος^{τ.μ.κ} ὁ λόγος οὗτος^v τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν. **v.63** τὸ πνεῦμα ἐστὶν τὸ ζῶοποιοῦν ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδὲν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ^v λαλῶ^{τ.μ.κ} ὑμῖν πνεῦμα ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστὶν. **v.65** καὶ ἔλεγεν διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου^{τ.μ.κ}. **v.66** ἐκ τούτου πολλοὶ [ἐκ]^v ἀπήλθον^{τ.μ.κ} τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπήλθον^v εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. **v.68** ἀπεκρίθη οὖν^{τ.μ.κ} αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. **v.69** καὶ ἡμεῖς πεπιστευκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος^v χριστός^{τ.μ.κ} ὁ^{τ.μ.κ} υἱὸς^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ τοῦ^{τ.μ.κ} ζῶντος^{τ.μ.κ}. **v.70** ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ^μ ὁ^{τ.κ.ν} ἰησοῦς]^μ ἰησοῦς^{τ.κ.ν} οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν. **v.71** ἔλεγεν δὲ τὸν ἰουδαν σίμωνος ἰσκαριώτου^v ἰσκαριώτην^{τ.μ.κ} οὗτος γὰρ ἐμελλεν^{μ.ν} ἠμελλεν^{τ.κ} αὐτόν^{τ.μ.κ} παραδιδόναι αὐτόν^v εἰς ὧν^{τ.μ.κ} ἐκ τῶν δώδεκα. **7 v.1** καὶ περιεπάτει^{τ.μ.κ} ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} μετὰ ταῦτα περιεπάτει^v ὁ^v ἰησοῦς^v ἐν τῇ γαλιλαίᾳ οὐ γὰρ ἠθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **v.3** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρηθῶσιν^v σου^v θεωρηθῶσιν^{τ.μ.κ} τὰ ἔργα σου^{τ.μ.κ} ἃ ποιεῖς.

4* μαθηταί σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. οὐδεὶς γάρ ἐν κρυπτῷ
 τι ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι εἰ ταῦτα ποιεῖς φανέρωσον
 5 σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
 6 λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν ὁ δὲ καιρὸς ὁ
 7 ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος. οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς ἐμὲ
 δὲ μισεῖ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.
 8* ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν
 9* ταύτην ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς
 10* ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τότε καὶ αὐτὸς
 11 ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν οὐ φανερώς ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν ἰουδαῖοι
 12* ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος. καὶ γογγυσμὸς
 πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστιν ἄλλοι
 13 δὲ ἔλεγον οὐ ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει
 14* περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων. ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης
 15* ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν. καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰουδαῖοι
 16* λέγοντες πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
 17 με. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς
 18 πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ
 λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
 19* αὐτόν οὗτος ἀληθὴς ἐστιν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ μωσῆς
 δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον τί με ζητεῖτε
 20* ἀποκτεῖναι. ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν δαιμόνιον ἔχεις τίς σε ζητεῖ
 21* ἀποκτεῖναι. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἔν ἔργον ἐποίησα καὶ
 22* πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν οὐχ
 ὅτι ἐκ τοῦ μωσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε

v.4 ουδεις γαρ τι^v εν κρυπτω τι^{τ.μ.κ} ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμο. **v.8** υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην^{τ.μ.κ} εγω ουκ^v ουπω^{τ.μ.κ} αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} εμος καιρος^v ουπω πεπληρωται. **v.9** ταυτα δε ειπων αυτος^v αυτοις^{τ.μ.κ} εμεινεν εν τη γαλιλαια. **v.10** ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτοι εις^v την^v εορτην^v τοτε και αυτος ανεβη εις^{τ.μ.κ} την^{τ.μ.κ} εορτην^{τ.μ.κ} ου φανερωσ αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} [ως]^v ως^{τ.μ.κ} εν κρυπτω. **v.12** και γογγυσμος πολυς^{τ.μ.κ} περι αυτου ην πολυς^v εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε]^v δε^{τ.κ} ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον. **v.14** ηδη δε της εορτης μεσοουσης ανεβη ο^{τ.μ.κ} ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν. **v.15** και^{τ.μ.κ} εθαυμαζον ουν^v οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως. **v.16** απεκριθη ουν^{μ.ν} αυτοις [ο]^v ο^{τ.μ.κ} ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με. **v.19** ου μωουσης^v μωουσης^{τ.μ.κ} δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητετε αποκτειναι. **v.20** απεκριθη ο οχλος και^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι. **v.21** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε. **v.22** δια τουτο μωουσης^v μωουσης^{τ.μ.κ} δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωουσεως^v μωουσεως^{τ.μ.κ} εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον.

ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῆ ὁ 23*
 νόμος μωσέως ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ.
 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. ἔλεγον οὖν τινες 24*, 25
 ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι. καὶ 26*
 ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν
 οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ χριστός. ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν 27
 πόθεν ἐστίν ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.
 ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ ἰησοῦς καὶ λέγων κάμῃ οἶδατε καὶ 28
 οἶδατε πόθεν εἰμί καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐστίν ἀληθινὸς ὁ
 πέμψας με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν ὅτι παρ' αὐτοῦ 29*
 εἰμι κάκεϊνός με ἀπέστειλεν. ἐζήτουν οὖν αὐτόν πιάσαι καὶ οὐδεὶς 30
 ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. πολλοὶ 31*
 δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν
 ἔλθῃ μῆτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν. ἤκουσαν 32*
 οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν
 οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν 33*
 οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς
 τὸν πέμψαντά με. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ 34*
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς ποῦ 35
 οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν μὴ εἰς τὴν
 διασπορὰν τῶν ἐλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἴλληνας.
 τίς ἐστίν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπεν ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ καὶ ὅπου 36*
 εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ 37
 τῆς ἑορτῆς εἰσθίκει ὁ ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω
 πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή ποταμοὶ 38
 ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ 39*

v.23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῆ ὁ νόμος μωσέως^v μωσέως^{T.M.K} ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ. **v.24** μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε^v κρίνατε^{T.M.K}. **v.26** καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἀρχοντες ὅτι οὗτος ἐστίν ἀληθῶς^{T.M.K} ὁ χριστός. **v.29** ἐγὼ δὲ^{T.K} οἶδα αὐτόν ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεϊνός με ἀπέστειλεν. **v.31** πολλοὶ^{T.M.K} δὲ^{T.M.K} ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ^v πολλοὶ^v ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι^{T.M.K} ὁ χριστὸς ὅταν ἐλθῃ μῆτι^v μῆτι^{T.M.K} πλείονα σημεῖα τούτων^{T.M.K} ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν. **v.32** ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας^M οἱ^{T.M.K} φαρισαῖοι^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} οἱ ἀρχιερεῖς καὶ^v οἱ^v φαρισαῖοι^v ὑπηρέτας^{T.K.v} ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **v.33** εἶπεν οὖν αὐτοῖς^{T.K} ὁ ἰησοῦς ἐτι μικρὸν^{T.M.K} χρόνον μικρὸν^v μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. **v.34** ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ [με]^v καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **v.36** τίς ἐστίν οὗτος^{T.M.K} ὁ λόγος οὗτος^v ὃν εἶπεν ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ [με]^v καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **v.39** τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ὃ^v οὐ^{T.M.K} ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες^v πιστεύοντες^{T.M.K} εἰς αὐτόν οὐπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἁγιον^{T.M.K} ὅτι ὁ^{T.K} ἰησοῦς οὐδεπὼ ἐδοξασθη.

πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν οὐπω γὰρ ἦν
 40* πνεῦμα ἅγιον ὅτι ὁ ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
 41* ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. ἄλλοι
 ἔλεγον οὗτός ἐστιν ὁ χριστός ἄλλοι δὲ ἔλεγον μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας
 42* ὁ χριστός ἔρχεται. οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαβὶδ καὶ
 43* ἀπὸ βηθλέεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν δαβὶδ ὁ χριστός ἔρχεται. σχίσμα οὖν
 44 ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν
 45* ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χειράς. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται
 πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι διατί οὐκ
 46* ἠγάγετε αὐτόν. ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
 47 ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι
 48 μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε. μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν
 49* ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων. ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 50* ἐπικατάρτοι εἰσιν. λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
 51* αὐτόν εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ
 52* ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
 αὐτῷ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ ἐρεῦνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης
 53* ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγηγέρται. καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ.

8, 2* ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ὄρθρου δὲ πάλιν πα-
 ρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν καὶ καθίσας
 3* ἐδίδασκεν αὐτούς. ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
 αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέ-
 4* σῳ. λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ κατείληφθη ἐπαυτοφώρῳ

v.40 πολλοὶ^{Τ.μτ.κ} οὐν^{Τ.μτ.κ} ἐκ τοῦ οὐλοῦ οὐν^ν ἀκουσαντες τῶν^ν λογων^ν τουτων^ν τον^{Τ.μτ.κ} λογον^{Τ.μτ.κ}
 ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης. **v.41** αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος οὐ^ν αλλοι^{Τ.μτ.κ}
 δε^{Τ.κ.ν} ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται. **v.42** ουχ^ν ουχι^{Τ.μτ.κ} η γραφη ειπεν
 οτι εκ του σπερματος δαυιδ^{μτ.ν} δαβιδ^{Τ.κ} και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ^{μτ.ν} δαβιδ^{Τ.κ}
 ερχεται^ν ο χριστος ερχεται^{Τ.μτ.κ}. **v.43** σχισμα ουν εγενετο^ν εν τω οχλω εγενετο^{Τ.μτ.κ} δι αυτον.
v.45 ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια^{μτ.ν} τι^{μτ.ν}
 διατι^{Τ.κ} ουκ ηγαγετε αυτον. **v.46** απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως^{Τ.μτ.κ} ελαλησεν ουτως^ν
 ανθρωπος^{Τ.μτ.κ} ως^{Τ.μτ.κ} ουτος^{Τ.μτ.κ} ο^{Τ.μτ.κ} ανθρωπος. **v.49** αλλα^ν αλλ^{Τ.μτ.κ} ο οχλος ουτος ο μη
 γινωσκων τον νομον επατατοι^ν επικαταρατοι^{Τ.μτ.κ} εισιν. **v.50** λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων
 νυκτος^{Τ.μτ.κ} προς αυτον [το]^ν προτερον^ν εις ων εξ αυτων. **v.51** μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον
 εαν μη ακουση πρωτον^ν παρ αυτου προτερον^{Τ.μτ.κ} και γνω τι ποιει. **v.52** απεκριθησαν και ειπαν^ν
 ειπον^{Τ.μτ.κ} αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον^ν ερευνησον^{Τ.μτ.κ} και ιδε οτι προφητης^{Τ.μτ.κ}
 εκ της γαλιλαιας προφητης^ν ουκ εγειρεται^ν εγηγερται^{Τ.μτ.κ}. **v.53** [[και^ν επορευθησαν^ν και^{Τ.μτ.κ}
 απηλθεν^{μτ} επορευθη^{Τ.κ} εκαστος εις τον οικον αυτου. **8 v.2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το
 ιερον και πας ο λαος ηρχετο [προς^{μτ} προς^{Τ.κ.ν} αυτον]^{μτ} αυτον^{Τ.κ.ν} και καθισας εδιδασκεν αυτους.
v.3 αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς^{Τ.μτ.κ} αυτον^{Τ.μτ.κ} γυναικα επι^{μτ.ν} εν^{Τ.κ} μοιχεια
 κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω.

μοιχευομένη. ἐν δὲ τῷ νόμῳ μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λι- 5*
 θοβολεῖσθαι σὺ οὖν τί λέγεις. τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν ἵνα 6*
 ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ ὁ δὲ ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν
 εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν ἀνάκυψας εἶπεν πρὸς 7*
 αὐτοὺς ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆ βαλέτω. καὶ 8*
 πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς 9*
 συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρε-
 σβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων καὶ κατελείφθη μόνος ὁ ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ
 ἐν μέσῳ ἐστῶσα. ἀνακύψας δὲ ὁ ἰησοῦς καὶ μηδένα θεασάμενος πλήν 10*
 τῆς γυναικὸς εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνὴ ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου
 οὐδεὶς σε κατέκρινεν. ἡ δὲ εἶπεν οὐδεὶς κύριε εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἰησοῦς 11*
 οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. πάλιν οὖν ὁ ἰη- 12*
 σοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν λέγων ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν
 ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἐξεί το φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον 13
 οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἢ μαρτυρία σου οὐκ
 ἔστιν ἀληθῆς. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς κὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ 14*
 ἑμαυτοῦ ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ
 ὑπάγω ὑμεῖς δὲ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ 15
 τὴν σάρκα κρίνετε ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ ἡ κρίσις 16*
 ἡ ἐμὴ ἀληθῆς ἐστὶν ὅτι μόνος οὐκ εἶμι ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.
 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία 17

v.4 λεγουσιν αυτω [πειραζοντες]ᾠ διδασκαλε ταυτηνᾠ ευρομενᾠ επᾠ αυτοφωρωᾠ μοιχευομενηνᾠ αυτη^{τ.κ.ν} η^{τ.κ.ν} γυνη^{τ.κ.ν} κατειληφθη^{τ.κ} κατειληπται^ν επαυτοφωρω^{τ.κ} επᾠ αυτοφωρω^ν μοιχευομενη^{τ.κ.ν}. **v.5** εν δε τω νομω ημιν^ν ημωνᾠ μωσης^{τ.κ} μουσηςᾠ.ν ημιν^{τ.κ} ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν^ν λιθοβολεισθαι^{τ.μ.κ} συ ουν τι λεγεις [περι]ᾠ αυτης]ᾠ. **v.6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγοριανᾠ καιᾠ κατηγορειν^{τ.κ.ν} αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν^ν εγραφεν^{τ.μ.κ} εις την γην μη^{κ.μ} προσποιουμενος^{κ.μ}. **v.7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψεν^ν και^ν ανακυψας^{τ.μ.κ} ειπεν αυτοις^ν προς^{τ.μ.κ} αυτους^{τ.μ.κ} ο αναμαρτητος υμων πρωτος επᾠ.ν αυτηνᾠ.ν τον^{τ.μ.κ} λιθον^{τ.μ.κ} επᾠ.κ αυτη^{τ.κ} βαλειτω λιθον^ν. **v.8** και παλιν κατακυψας^ν κατω^{τ.μ.κ} κυψας^{τ.μ.κ} εγραφεν εις την γην. **v.9** οι δε ακουσαντες και^{τ.μ.κ} υπο^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} συνειδησεως^{τ.μ.κ} ελεγχομενοι^{τ.μ.κ} εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων [εωςᾠ εως^{τ.κ} των^{τ.μ.κ} εσχατων]ᾠ εσχατων^{τ.κ} και κατελειφθη μονος ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} και η γυνη εν μεσω ουσαᾠ.ν εστωσα^{τ.κ}. **v.10** ανακυψας δε ο ιησους και^{τ.μ.κ} μηδεν^{τ.μ.κ} θεασαμενος^{τ.μ.κ} πλην^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} γυναικος^{τ.μ.κ} ειπεν αυτη γυναι^ν [γυναι]ᾠ η^{τ.κ} γυνη^{τ.κ} που εισιν εκεινοι^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} κατηγοροι^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} ουδεις σε κατεκρινεν. **v.11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε [αυτη]ᾠ αυτη^{τ.κ} ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου [και]ᾠ και^{τ.μ.κ} απο^ν [αποᾠ του^{μ.ν} νυν^ν νυν]ᾠ μηκει αμαρτανε]]ᾠ αμαρτανε^{τ.μ.κ}. **v.12** παλιν ουν αυτοιςᾠ.ν ελαλησεν^ν ο ιησους αυτοις^{τ.κ} ελαλησεν^{τ.μ.κ} λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατησᾠ.ν περιπατησει^{τ.κ} εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης. **v.14** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η^ν και^{τ.μ.κ} που υπαγω. **v.16** και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθιν^ν αληθης^{τ.μ.κ} εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ.

18 ἀληθής ἐστιν. ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ
 19* ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου
 ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὔτε ἐμὲ οἶδατε οὔτε τὸν πατέρα μου εἰ ἐμὲ ᾗδετε
 20* καὶ τὸν πατέρα μου ᾗδετε ἂν. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς
 ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐδείς ἐπίασεν αὐτόν ὅτι
 21* οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγώ
 ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἁμαρτία ὑμῶν ἀποθανεῖσθε ὅπου ἐγώ
 22 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι μήτι ἀποκτενεῖ
 23* ἑαυτόν ὅτι λέγει ὅπου ἐγώ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ ἐγώ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
 24 τούτου ἐστέ ἐγώ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι
 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι
 25* ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ σὺ τίς εἶ καὶ εἶ-
 26* πεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ
 ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν καὶ ἐγώ ἃ ἤκουσα
 27 παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα
 28* αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν ἀλλὰ
 29* καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ
 ἐστιν οὐκ ἀφήκέν με μόνον ὁ πατήρ ὅτι ἐγώ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
 30, 31 τоте. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἔλεγεν οὖν
 ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ ἰουδαίους ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν
 32 τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστε. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν
 33* καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ σπέρμα ἀβραάμ
 ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι
 34 γενήσεσθε. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ

v.19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους ουτε εμε οιδετε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε^{τ.μ.κ} αν ηδειτε^ν. **v.20** ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου. **v.21** ειπεν ουν παλιν αυτοις ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν. **v.23** και ελεγεν^ν ειπεν^{τ.μ.κ} αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ τουτου^ν του κοσμου τουτου^{τ.μ.κ} εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου. **v.25** ελεγον ουν αυτω συ τις ει και^{τ.μ.κ} ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν. **v.26** πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λαλω^ν λεγω^{τ.μ.κ} εις τον κοσμον. **v.28** ειπεν ουν [αυτοις]^ν αυτοις^{τ.μ.κ} ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου^{τ.μ.κ} ταυτα λαλω. **v.29** και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο^{τ.μ.κ} πατηρ^{τ.μ.κ} οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε. **v.33** απεκριθησαν προς^ν αυτον^ν αυτω^{τ.μ.κ} σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε.

ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει 35
 ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς 36
 ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα ἀβραάμ 37
 ἐστε ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
 ἐγὼ δὲ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ὁ ἐώρακατε παρὰ 38*
 τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ ὁ πατὴρ ἡμῶν 39*
 ἀβραάμ ἐστιν λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραάμ ἦτε τὰ ἔργα
 τοῦ ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν. νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν 40
 ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦτο ἀβραάμ οὐκ
 ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπον οὖν αὐτῷ ἡμεῖς 41*
 ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημέθα ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν οὖν 42*
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ ἐγὼ γὰρ ἐκ
 τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνός
 με ἀπέστειλεν. διατί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε 43*
 ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς 44*
 ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν
 ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ
 ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ
 αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν 45, 46*
 ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε
 μοι. ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ 47
 ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ 48*
 εἶπον αὐτῷ οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
 ἔχεις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα 49
 μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου ἔστιν ὁ ζητῶν 50
 καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν τις τὸν λόγον τὸν ἐμόν τηρήσῃ 51*

v.38 α^ν ἐγὼ ο^{τ.μ.κ} εώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου^{τ.μ.κ} λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν α^ν ο^{τ.μ.κ} ἠκουσατε^ν
 εώρακατε^{τ.μ.κ} παρὰ τοῦ^ν πατρὸς^ν τῷ^{τ.μ.κ} πατρὶ^{τ.μ.κ} ὑμῶν^{τ.μ.κ} ποιεῖτε. **v.39** ἀπεκρίθησαν καὶ
 εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐστὶν λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραάμ ἐστε^ν
 ἦτε^{τ.μ.κ} τὰ ἔργα τοῦ ἀβραάμ ἐποιεῖτε [αν]^μ αν^{τ.κ}. **v.41** ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} [οὖν]^ν οὖν^{τ.μ.κ} αὐτῷ ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημέθα ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν
 θεόν. **v.42** εἶπεν οὖν^{τ.μ} αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
 θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. **v.43** δια^{μ.ν} τι^{μ.ν}
 διατι^{τ.κ} τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. **v.44** ὑμεῖς
 ἐκ τοῦ^{μ.ν} πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρω-
 ποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ^ν οὐχ^{τ.μ.κ} ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ ὅταν
 λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. **v.46** τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
 με περὶ ἁμαρτίας εἰ δὲ^{τ.μ.κ} ἀλήθειαν λέγω δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι. **v.48** ἀπε-
 κρίθησαν οὖν^{τ.μ.κ} οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης^ν
 σαμαρείτης^{τ.μ.κ} εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις. **v.51** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν τις τὸν λόγον^{τ.μ.κ}
 τὸν^{τ.μ.κ} ἐμόν λόγον^ν τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52* θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς 53* τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ ὅστις ἀπέθανεν 54* καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν ἢ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ 55* δοξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἔστιν. καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν καὶ ἐάν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν ἔσομαι ὅμοιος 56 ὑμῶν ψεύστης ἀλλ' οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδεν καὶ 57 ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν πενήκοντα ἔτη οὐπω ἔχεις 58* καὶ ἀβραάμ ἐώρακας. εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν 59* ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρήγεν οὕτως.

9, 2 καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ῥαββί τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ 3* ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ 4* γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἔστιν ἔρχεται νῦν ὅτε 5 οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6* ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ 7 ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλ- 8* μένος ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ

v.52 ειπον [ουν]´ ουν^{Τ.μ.κ} αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται^{μ.ν} γευσεται^{Τ.κ} θανατου εις τον αιωνα. **v.53** μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ^{Τ.μ.κ} ποιεις. **v.54** απεκριθη ιησους εαν εγω δοξασω^ν δοξαζω^{Τ.μ.κ} εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξазων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων^{μ.ν} υμων^{Τ.κ} εστιν. **v.55** και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον καν^ν και^{Τ.μ.κ} εαν^{Τ.μ.κ} ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμιν^ν υμων^{Τ.μ.κ} ψευστης αλλα^ν αλλ^{Τ.μ.κ} οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω. **v.58** ειπεν αυτοις ο^{Τ.μ.κ} ιησους αμην αμην λεγω υμιν πρην αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι. **v.59** ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επι αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων^{Τ.μ.κ} δια^{Τ.μ.κ} μεσου^{Τ.μ.κ} αυτων^{Τ.μ.κ} και^{Τ.μ.κ} παρηγεν^{Τ.μ.κ} ουτως^{Τ.μ.κ}. **9 v.3** απεκριθη ο^{Τ.κ} ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω. **v.4** ημας^ν εμε^{Τ.μ.κ} δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι. **v.6** ταυτα ειπων επιπυσεν χαμαι και εποησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν αυτου^ν τον πηλον επι τους οφθαλμους του^{Τ.μ.κ} τυφλου^{Τ.μ.κ}. **v.8** οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτη^ν τυφλος^{Τ.μ.κ} ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων.

οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἄλλοι δὲ ὅτι 9*
ὅμοιος αὐτῷ ἐστὶν ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ πῶς 10*
ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπέν ἄνθρωπος 11*
λεγόμενος ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς
καὶ εἶπεν μοι ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλῶαμ καὶ νίψαι ἀπελ-
θῶν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος 12*
λέγει οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. 13
ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς 14*
ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν ὁ 15*
δὲ εἶπεν αὐτοῖς πηλὸν ἐπέθηκέν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐνιψάμην
καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινὲς οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ 16*
ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ ἄλλοι ἔλεγον πῶς δύναται
ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσιν τῷ τυφλῷ πάλιν σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξεν σου τοὺς 17*
ὀφθαλμούς ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ ἰου- 18*
δαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες οὗτός 19*
ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη πῶς οὖν ἄρτι
βλέπει. ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον οἶδαμεν ὅτι 20*
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. πῶς δὲ νῦν βλέπει 21*
οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. ταῦτα 22*

v.9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι ελεγον^v ουχι^v αλλα^v δε^{τ.μ.κ} οτι^{τ.μ.κ} ομοιος αυτω εστιν
εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι. **v.10** ελεγον ουν αυτω πως [ουν]^v ηνεωχθησαν^v ανεωχθησαν^{τ.μ.κ}
σου οι οφθαλμοι. **v.11** απεκριθη εκεινος ο^v και^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} ανθρωπος ο^v λεγομενος ιησους
πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι^v υπαγε εις τον^v την^{τ.μ.κ}
κολυμβηθραν^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} σιλωαμ και νιψαι απελθων ουν^v δε^{τ.μ.κ} και νιψαμενος ανεβλεψα.
v.12 και^v ειπον^{τ.μ.κ} ειπαν^v ουν^{τ.μ.κ} αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα. **v.14** ην δε σαβ-
βατον εν^v η^v ημερα^v οτε^{τ.μ.κ} τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους.
v.15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν
μου^{μ.ν} επι τους οφθαλμους μου^{τ.κ} και ενιψαμην και βλεπω. **v.16** ελεγον ουν εκ των φαρισαιων
τινες ουτος^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ανθρωπος^{τ.μ.κ} ουκ εστιν ουτος^v παρα του^{τ.μ.κ} θεου ο^v ανθρωπος^v οτι το
σαββατον ου τηρει αλλοι [δε]^v ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και
σχισμα ην εν αυτοις. **v.17** λεγουσιν ουν^v τω τυφλω παλιν συ^{τ.μ.κ} τι συ^v λεγεις περι αυτου οτι
ηνεωξεν^v ηνοιξεν^{τ.μ.κ} σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν. **v.18** ουκ επιστευσαν
ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος^{τ.μ.κ} ην τυφλος^v και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις
αυτου του αναβλεψαντος. **v.19** και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λε-
γετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι^{τ.μ.κ} βλεπει αρτι^v. **v.20** απεκριθησαν ουν^v δε^μ αυτοις^{τ.μ.κ}
οι γονεις αυτου και ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη.
v.21 πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος^{τ.μ.κ}
ηλικιαν^{τ.μ.κ} εχει^{τ.μ.κ} αυτον ερωτησατε ηλικιαν^v εχει^v αυτος περι εαυτου^{μ.ν} αυτου^{τ.κ} λαλησει.

εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους ἤδη γὰρ συνετέ-
 θειντο οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστὸν ἀποσυνάγωγος
 23* γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτή-
 24* σατε. ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον
 αὐτῷ δὸς δόξαν τῷ θεῷ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς
 25* ἐστίν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα ἐν
 26* οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν τί ἐποίησέν σοι
 27 πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ
 οὐκ ἤκούσατε τί πάλιν θέλετε ἀκούειν μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθη-
 28* ταὶ γενέσθαι. ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν καὶ εἶπον σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου
 29* ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μωσὴ λελάλη-
 30* κεν ὁ θεὸς τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστὸν ἐστίν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πό-
 31*θεν ἐστίν καὶ ἀνέωξεν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν
 ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ
 32* τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκούσθη ὅτι ἤνοιξεν τις ὀφθαλμούς
 33 τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
 34* οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος
 35* καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. ἤκουσεν ὁ ἰησοῦς ὅτι
 ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ σὺ πιστεύεις εἰς τὸν
 36* υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν τίς ἐστίν κύριε ἵνα πιστεύσω
 37* εἰς αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ ἐώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ
 38 σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη πιστεύω κύριε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

v.22 ταυτα ειπαν^v ειπον^{T.M.K} οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησῃ χριστον αποσυναγωγος γενηται. **v.23** δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν^v ειπον^{T.M.K} οτι ηλικιαν εχει αυτον επρωτησατε^v ερωτησατε^{T.M.K}. **v.24** εφωνησαν ουν εκ^{T.M.K} δευτερου^{T.M.K} τον ανθρωπον εκ^v δευτερου^v ος ην τυφλος και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο^{T.M.K} ανθρωπος^{T.M.K} ουτος ο^v ανθρωπος^v αμαρτωλος εστιν. **v.25** απεκριθη ουν εκεινος και^{T.M.K} ειπεν^{T.M.K} ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω. **v.26** ειπον ουν^v δε^{T.M.K} αυτω παλιν^{T.M.K} τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους. **v.28** και^v ελοιδορησαν ουν^{T.M.K} αυτον και ειπον συ ει^{T.M.K} μαθητης ει^v εκεινου ημεις δε του μωσεως^v μωσεως^{T.M.K} εσμεν μαθηται. **v.29** ημεις οιδαμεν οτι μωσει^v μωση^{T.M.K} λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν. **v.30** απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ^{T.M.K} τουτω γαρ^v το^v θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ηνοιξεν^v ανεωξεν^{T.M.K} μου τους οφθαλμους. **v.31** οιδαμεν δε^{T.M.K} οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει. **v.32** εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν^v ηνοιξεν^{T.M.K} τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου. **v.34** απεκριθησαν και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω εν αμαρτιαις συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω. **v.35** ηκουσεν ο^{T.M.K} ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω^{T.M.K} συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου^v θεου^{T.M.K}. **v.36** απεκριθη εκεινος και ειπεν και^{M.V} τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον. **v.37** ειπεν δε^{T.M.K} αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετὰ σου εκεινος εστιν.

καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον ἵνα οἱ 39
 μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. καὶ ἤκου- 40*
 σαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ μὴ καὶ
 ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν. εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τυφλοὶ ἦτε οὐκ ἂν εἴχετε 41*
 ἁμαρτίαν νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν ἢ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐ- 10
 λὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ
 ληστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. 2
 τοῦτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει 3*
 καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ 4*
 ἴδια πρόβατα ἐκβάλη ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ
 ἀκολουθεῖ ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολου- 5*
 θήσωσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν
 φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ 6
 ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς 7*
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι 8*
 πρὸ ἐμοῦ ἦλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λησταὶ ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
 πρόβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰ- 9
 σελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται 10
 εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ
 περισσὸν ἔχωσιν. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν 11
 ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν 12*
 ποιμὴν οὐ οὐκ εἰσὶν τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ
 ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει
 τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ 13*
 περὶ τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ 14*

v.40 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες ^{Τ.Μ.Κ} μετ αυτου οντες ^Υ και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν. **v.41** ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν ^{Τ.Μ.Κ} αμαρτια υμων μενει. **10 v.3** τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα φωνει ^Υ καλει ^{Τ.Μ.Κ} κατ ονομα και εξαγει αυτα. **v.4** και ^{Τ.Μ.Κ} οταν τα ιδια παντα ^Υ προβατα ^{Τ.Μ.Κ} εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου. **v.5** αλλοτριω δε ου μη ακολουθησουσιν ^Υ ακολουθησωσιν ^{Τ.Μ.Κ} αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην. **v.7** ειπεν ουν παλιν αυτοις ^{Τ.Μ.Κ} ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων. **v.8** παντες οσοι προ ^{Τ.Κ} εμου ^{Τ.Κ} ηλθον [προ ^Υ εμου] ^Υ κλειπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα. **v.12** ο μισθωτος δε ^{Τ.Μ.Κ} και ουκ ων ποιμην ου ουκ εστιν ^Υ εισιν ^{Τ.Μ.Κ} τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφιησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα ^{Τ.Μ.Κ} προβατα ^{Τ.Μ.Κ}. **v.13** ο ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} μισθωτος ^{Τ.Μ.Κ} φευγει ^{Τ.Μ.Κ} οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων. **v.14** εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκοουσι ^Υ γινωσκομαι ^{Τ.Μ.Κ} με ^Υ υπο ^{Τ.Μ.Κ} τα ^Υ των ^{Τ.Μ.Κ} εμα ^Υ εμων ^{Τ.Μ.Κ}.

15 γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὼ γινώσκω
 16* τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα
 πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ
 17* τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ εἰς ποιμνῆν. διὰ
 τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω
 18 αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἑμαυτοῦ
 ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν ταύτην
 19* τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο
 20 ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν
 21* δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται τί αὐτοῦ ἀκούετε. ἄλλοι ἔλεγον ταῦτα τὰ
 ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλ-
 22* μούς ἀνοίγειν. ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις καὶ χειμῶν
 23* ἦν. καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶντος.
 24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ ἕως πότε τὴν ψυχὴν
 25 ἡμῶν αἶρεις εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός εἶπὲ ἡμῖν παρρησία. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι
 26* τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε οὐ
 27* γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ πρόβατα τὰ
 ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει καὶ γὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι.
 28* καὶ γὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα
 29* καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν
 μοι μετῶν πάντων ἔστιν καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 30, 31* πατρὸς μου. ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν. ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ
 32* ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ καλὰ
 ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε μὲ.
 33* ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν

v.16 καὶ ἄλλα πρόβατα ἐχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα με^{Τ.Μ.Κ} δεῖ με^Υ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσονται^Υ γενήσεται^{Τ.Μ.Κ} μία ποιμνὴ εἰς ποιμνῆν. **v.17** διὰ τοῦτο με^Υ ὁ πατήρ με^{Τ.Μ.Κ} ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. **v.19** σχίσμα οὖν^{Τ.Μ.Κ} πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. **v.21** ἄλλοι ἔλεγον ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμούς ἀνοίξει^Υ ἀνοίγειν^{Τ.Μ.Κ}. **v.22** ἐγένετο τότε^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς^{Τ.Κ.Υ} ἱεροσολύμοις καὶ^{Τ.Μ.Κ} χειμῶν ἦν. **v.23** καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ^{Τ.Κ.Υ} σολομῶντος^{Μ.Υ} σολομῶντος^{Τ.Κ}. **v.26** ἀλλὰ^Υ ἀλλ^{Τ.Μ.Κ} ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι^Υ οὐ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ^Υ γὰρ^{Τ.Μ.Κ} ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς^{Τ.Μ.Κ} εἶπον^{Τ.Μ.Κ} ὑμῖν^{Τ.Μ.Κ}. **v.27** τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν^Υ ἀκούει^{Τ.Μ.Κ} καὶ γὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι. **v.28** καὶ γὼ ζωὴν^{Τ.Μ.Κ} αἰώνιον^{Τ.Μ.Κ} δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν^Υ αἰώνιον^Υ καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. **v.29** ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν μοι μετῶν^{Τ.Μ.Κ} πάντων μετῶν^Υ ἔστιν καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου^{Τ.Μ.Κ}. **v.31** ἐβάστασαν οὖν^{Τ.Μ.Κ} πάλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. **v.32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ καλὰ^{Τ.Μ.Κ} ἔργα καλὰ^Υ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου^{Τ.Μ.Κ} διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμε^Υ λιθάζετε με^{Τ.Μ.Κ}.

σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ἐγὼ 34* εἶπα θεοί ἐστε. εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ 35 ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή. ὃν ὁ πατὴρ ἠγάσεν καὶ 36 ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἶμι. εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι. 37 εἰ δὲ ποιῶ κὰν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύσατε ἵνα γνῶτε καὶ 38* πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν αὐτῷ. ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν 39* πιάσαι καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. καὶ ἀπήλθεν πάλιν πέραν τοῦ 40 ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον 41 ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ 42* ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν.

ἦν δὲ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ 11 μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρω 2* καὶ ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἧς ὁ ἀδελφὸς λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι κύριε 3 ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ 4 ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν 5 αὐτῆς καὶ τὸν λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἔμεινεν ἐν 6 ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς ἄγωμεν 7 εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ῥαββὶ νῦν ἐζήτουν 8 σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὐχὶ 9* δώδεκα εἰσιν ὥραί τῆς ἡμέρας ἐὰν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκόππει ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ 10 νυκτί προσκόππει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ 11 τοῦτο λέγει αὐτοῖς λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κύριε εἰ κεκοίμηται 12*

v.33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες^{Τ.μ.κ} περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον. **v.34** απεκριθη αυτοις [ο]^ν ο^{Τ.μ.κ} ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι^ν εγω ειπα θεοι εστε. **v.38** ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευετε^ν πιστευσατε^{Τ.μ.κ} ινα γνωτε και γινωσκητε^ν πιστευσητε^{Τ.μ.κ} οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω^ν πατρι^ν αυτω^{Τ.μ.κ}. **v.39** εξητουν [ουν]^ν ουν^{Τ.μ.κ} παλιν^{Τ.μ.κ} αυτον παλιν^ν πιασαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων. **v.42** και επιστευσαν^{Τ.μ.κ} πολλοι επιστευσαν^ν εκει^{Τ.μ.κ} εις αυτον εκει^ν. **11 v.2** ην δε μαριαμ^ν μαρια^{Τ.μ.κ} η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει. **v.9** απεκριθη ο^{Τ.κ} ιησους ουχι δωδεκα εισιν^{Τ.μ.κ} ωραι εισιν^ν της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοππει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει. **v.12** ειπαν^ν ειπον^{Τ.μ.κ} ουν οι μαθηται αυτω^ν αυτου^{Τ.μ.κ} κυριε ει κεκοιμηται ει κεκοιμηται σωθησεται.

13 σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκεῖνοι δὲ
 14 ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
 15* ὁ ἰησοῦς παρρησίᾳ λάζαρος ἀπέθανεν. καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύ-
 16 σητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ
 λεγόμενος δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνω-
 17* μεν μετ' αὐτοῦ. ἔλθων οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη
 18 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ
 19* σταδίων δεκαπέντε. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς
 περὶ μάρθαν καὶ μαρίαν ἵνα παραμυθῆσονται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 20* αὐτῶν. ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ
 21* μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ μάρθα πρὸς τὸν ἰησοῦν
 22* κύριε εἰ ἦς ᾧδε ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα
 23 ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς
 24* ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ μάρθα οἶδα ὅτι ἀναστήσεται
 25 ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ἡ
 26 ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. καὶ πᾶς
 ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο.
 27 λέγει αὐτῷ ναί κύριε ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 28* ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ ταῦτά εἰποῦσα ἀπήλθεν καὶ ἐφώνησεν
 μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ
 29* φωνεῖ σε. ἐκεῖνη ὡς ἤκουσεν ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.
 30* οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
 31* ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ
 οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη
 καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα
 32* κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν

v.15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστευσῆτε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλὰ^{ἠ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
v.17 ἐλθὼν οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας^{τ.ἠ.κ} ἤδη ἡμέρας^ν ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
v.19 καὶ^{τ.ἠ.κ} πολλοὶ δὲ^ν ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν^ν τὰς^{τ.ἠ.κ} περὶ^{τ.ἠ.κ} μάρθαν καὶ
 μαριαν^ν μαριαν^{τ.ἠ.κ} ἵνα παραμυθῆσονται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν^{τ.ἠ.κ}. **v.20** ἡ οὖν μαρθα
 ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ^{τ.κ} ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ μαριαν^ν μαρία^{τ.ἠ.κ} δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθέζετο.
v.21 εἶπεν οὖν ἡ^{τ.κ.ν} μαρθα πρὸς τὸν ἰησοῦν κύριε εἰ ἦς ᾧδε οὐκ^ν ἀν^ν ἀπεθάνεν^ν ὁ ἀδελφός μου
 οὐκ^{τ.ἠ.κ} ἀν^{τ.ἠ.κ} ἐτεθνήκει^{τ.ἠ.κ}. **v.22** [ἀλλὰ]^ν ἀλλὰ^{τ.ἠ.κ} καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσῃ τὸν θεὸν
 δώσει σοι ὁ θεός. **v.24** λέγει αὐτῷ ἡ^ν μαρθα οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
 ἡμέρᾳ. **v.28** καὶ τοῦτο^ν ταῦτα^{τ.ἠ.κ} εἰποῦσα ἀπήλθεν καὶ ἐφώνησεν μαριαν^ν μαριαν^{τ.ἠ.κ} τὴν
 ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. **v.29** ἐκεῖνη δὲ^ν ὡς ἤκουσεν
 ἠγέρθη^ν ἐγείρεται^{τ.ἠ.κ} ταχὺ καὶ ἠρχετο^ν ἔρχεται^{τ.ἠ.κ} πρὸς αὐτόν. **v.30** οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰησοῦς
 εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μαρθα. **v.31** οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
 μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαριαν^ν μαριαν^{τ.ἠ.κ} ὅτι ταχέως ἀνέστη
 καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ δοξάζοντες^ν λέγοντες^{τ.ἠ.κ} ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγουσα αὐτῷ κύριε εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀπέ-
 θανεν μου ὁ ἀδελφός. ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς 33
 συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ
 ἐτάραξεν ἑαυτόν. καὶ εἶπεν ποῦ θεθείκατε αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ κύριε 34
 ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι ἴδε πῶς 35, 36
 ἐφίλει αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς 37*
 ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ. ἰησοῦς οὖν 38
 πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἦν δὲ σπήλαιον
 καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰησοῦς ἄρατε τὸν λίθον λέγει αὐτῷ 39*
 ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος μάρθα κύριε ἤδη ὄζει τεταρταῖος γάρ ἐστιν.
 λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψει τὴν δόξαν 40*
 τοῦ θεοῦ. ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς κειμένος ὁ δὲ ἰησοῦς 41*
 ἦρεν τοὺς ὀφθαλμούς ἄνω καὶ εἶπεν πάτερ εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς
 μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν πε- 42
 ριστῶτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν 43
 φωνῇ μεγάλη ἐκραύγασεν λάζαρε δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς 44*
 δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδα-
 ρίῳ περιεδέδετο λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λύσατε αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
 πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαρίαν καὶ θεασά- 45*
 μενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν 46*
 ἀπήλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς.
 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί 47*
 ποιούμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. ἐὰν ἀφῶμεν αὐ- 48
 τὸν οὕτως πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι καὶ
 ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας 49
 ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν.

v.32 η ουν μαριαμ^v μαρια^{T.μ.κ} ως ηλθεν οπου ην ο^{T.μ.κ} ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου^{μ.ν}
 προς^v εις^{T.μ.κ} τους ποδας αυτου^{T.κ} λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν^{T.μ.κ} μου
 απεθανεν^v ο αδελφος. **v.37** τινες δε εξ αυτων ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} ουκ εδυνατο^v ηδυνατο^{T.μ.κ} ουτος
 ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθानη. **v.39** λεγει ο ιησους αρατε
 τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος^v τεθνηκοτος^{T.μ.κ} μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος
 γαρ εστιν. **v.40** λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει^v οψει^{T.μ.κ} την δοξαν του
 θεου. **v.41** ηραν ουν τον λιθον ου^{T.μ.κ} ην^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} τεθνηκως^{T.μ.κ} κειμενος^{T.μ.κ} ο δε ιησους
 ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου. **v.44** και^{T.μ.κ} εξηλθεν
 ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο
 λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε αυτον^v υπαγειν. **v.45** πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι
 ελθοντες προς την μαριαμ^v μαριαν^{T.μ.κ} και θεασαμενοι α εποιησεν ο^{T.μ.κ} ιησους^{T.μ.κ} επιστευσαν
 εις αυτον. **v.46** τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} αυτοις α
 εποιησεν ο^{T.μ.κ} ιησους. **v.47** συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι
 ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια^{T.μ.κ} ποιει σημεια^v.

- 50* οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ
 51* τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
 εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὧν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἔμελ-
 52 λεν ὁ ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
 μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς
 53* ἓν. ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
 54* αὐτόν. ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις ἀλλὰ
 ἀπηλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου εἰς ἐφραὶμ λεγομένην
 55 πόλιν κάκει διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
 τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ
 56 τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοῦς. ἐζήτουν οὖν τὸν ἰησοῦν καὶ ἔλεγον
 μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
 57* ἑορτήν. δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα
 ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστὶν μνηύση ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.
- 12*** ὁ οὖν ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς βηθανίαν ὅπου ἦν
 2* λάζαρος ὁ τεθνηκώς ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον
 ἐκεῖ καὶ ἡ μάρθα διηκόνει ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐ-
 3* τῷ. ἡ οὖν μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου
 ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐξέμαζεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πό-
 4* δας αὐτοῦ ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν
 εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτόν
 5* παραδιδόναι. διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων
 6* καὶ ἐδόθη πτωχοῖς. εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν
 αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα

v.50 ουδε λογιζεσθε^v διαλογιζεσθε^{T.Mt.K} οτι συμφερει υμιν^v ημιν^{T.Mt.K} ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται. **v.51** τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν^v προεφητευσεν^{T.Mt.K} οτι εμελλεν ο^{T.K} ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους. **v.53** απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο^v συνεβουλευσαντο^{T.Mt.K} ινα αποκτεινωσιν αυτον. **v.54** ο^v ιησους^{T.Mt.K} ουν ιησους^v ουκει^{Mt.V} ουκ^{T.K} ετι^{T.K} παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν^v διετριβεν^{T.Mt.K} μετα των μαθητων αυτου^{T.Mt.K}. **v.57** δεδωκεισαν δε και^{T.Mt.K} οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολας^v εντολην^{T.Mt.K} ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον. **12 v.1** ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο^{T.Mt.K} τεθνηκωσ^{T.Mt.K} ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους^v. **v.2** εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ^v των ανακειμενων^{Mt.V} συν^{Mt.V} συνανακειμενων^{T.K} αυτω. **v.3** η ουν μαριαμ^v μαρια^{T.Mt.K} λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαζεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου. **v.4** λεγει δε^v ιουδας^v ο^v ισκαριωτης^v ουν^{T.Mt.K} εις [εκ]^v εκ^{T.Mt.K} των μαθητων αυτου ιουδας^{T.Mt.K} σιμωνος^{T.Mt.K} ισκαριωτης^{T.Mt.K} ο μελλων αυτον παραδιδοναι. **v.5** δια^{Mt.V} τι^{Mt.V} διατι^{T.K} τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις. **v.6** ειπεν δε τουτο ουχ οτι περὶ των πτωχων εμελεν αυτω αλλα^K αλλ^{T.Mt.V} οτι κλεπτῃς ην και το γλωσσοκομον εχων^v ειχεν^{T.Mt.K} και^{T.Mt.K} τα βαλλομενα εβασταζεν.

ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἄφες αὐτήν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια- 7*
 σμοῦ μου τετηρήκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν 8
 ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι 9*
 ἐκεῖ ἐστὶν καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον
 ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ 10
 τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν. ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν ἰουδαίων 11
 καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰησοῦν. τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς 12*
 τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα. ἔλαβον τὰ 13*
 βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον ὡσαννά
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ.
 εὐρῶν δὲ ὁ ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό καθὼς ἐστὶν γεγραμμέ- 14
 νον. μὴ φοβοῦ θύγατερ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος 15*
 ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον 16*
 ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γε-
 γραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' 17
 αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήνησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσεν τοῦτο 18*
 αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς 19*
 θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδὲν ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
 ἦσαν δὲ τινες ἔλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ 20*
 ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδᾶ τῆς γαλιλαίας 21
 καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες κύριε θέλομεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται 22*
 φίλιππος καὶ λέγει τῷ ἀνδρᾶ καὶ πάλιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος λέγουσιν
 τῷ ἰησοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα 23*
 δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ ὁ κόκκος 24
 τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς μόνος μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ

v.7 ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην ινα^v εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση^v τετηρηκεν^{T.μ.κ} αυτο. **v.9** εγνω ουν [ο]^v οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων. **v.12** τη επαυριον ο^v οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ο^{T.κ.v} ιησους εις ιεροσολυμα. **v.13** ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγαζον^v εκραζον^{T.μ.κ} ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου [και]^v ο^{T.κ.v} βασιλευς του ισραηλ. **v.15** μη φοβου θυγατηρ^v θυγατερ^{T.μ.κ} σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθήμενος επι πωλον ονου. **v.16** ταυτα δε^{T.μ.κ} ουκ εγνωσαν αυτου^v οι μαθηται αυτου^{T.μ.κ} το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη [ο]^μ ο^{T.κ} ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επι αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω. **v.18** δια τουτο [και]^v και^{T.μ.κ} υπηνησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν^v ηκουσεν^{T.μ.κ} τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον. **v.19** οι ουν φαρισαιοι ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν. **v.20** ησαν δε τινες^{T.μ.κ} ελληνες τινες^v εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη. **v.22** ερχεται ο^v φιλιππος και λεγει τω ανδρα ερχεται^v και^{T.μ.κ} παλιν^{T.μ.κ} ανδρας και φιλιππος και^v λεγουσιν τω ιησου. **v.23** ο δε ιησους αποκρινεται^v απεκρινατο^{T.μ.κ} αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου.

25* πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν καὶ
 ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
 26* αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ διακονῆ τις ἐμοὶ ἀκολουθείτω καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ἐκεῖ
 καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῆ τιμήσει αὐτὸν ὁ
 27 πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται καὶ τί εἶπω πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς
 28 ὥρας ταύτης ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ δόξασόν
 σου τὸ ὄνομα ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν
 29 δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι
 30* ἄλλοι ἔλεγον ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 31 οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κό-
 32 σμου τούτου νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. καὶ γὰρ
 33* ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν
 34* σημαίνων ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος
 ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τίς ἐστὶν οὗτος
 35* ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
 φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶν περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
 36* καταλάβῃ καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ
 φῶς ἔχετε πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε ταῦτα ἐλάλησεν
 37 ὁ ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. τσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα
 38 πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. ἵνα ὁ λόγος
 ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῆ ὃν εἶπεν κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ
 39 ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
 40* πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσαΐας. τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
 καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
 41* νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. ταῦτα εἶ-

v.25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει^v απολεσει^{T.M.K} αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμο τούτω εις ζωνη αιωνιον φυλαξει αυτην. **v.26** εαν εμοι διακονη^{T.M.K} τις διακονη^v εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και^{T.M.K} εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ. **v.30** απεκριθη [ο]^M ο^{T.K} ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη^{T.M.K} η φωνη αυτη^v γεγονεν αλλα δι υμας. **v.33** τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν^M ημελλεν^{T.K.v} αποθνησκειν. **v.34** απεκριθη ουν^v αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ^{T.M.K} λεγεις συ^v οτι^{T.K.v} δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου. **v.35** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως εν^v μεθ^{T.M.K} υμιν^v υμων^{T.M.K} εστιν περιπατετε ως^v εως^{T.M.K} το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει. **v.36** ως^v εως^{T.M.K} το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο^{T.M.K} ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων. **v.40** τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν^v πεπωρωκεν^{T.M.K} αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν^v επιστραφωσιν^{T.M.K} και ιασωμαι^v ιασωμαι^{T.M.K} αυτους. **v.41** ταυτα ειπεν ησαιας οτι^v οτε^{T.M.K} ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου.

πεν ἠσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. ὁμῶς 42
 μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἀλλὰ διὰ τοὺς
 φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. ἠγάπησαν 43
 γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. ἰησοῦς 44*
 δὲ ἔκραζεν καὶ εἶπεν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς τὸν
 πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς 45, 46
 τὸν κόσμον ἐλήλυθα ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.
 καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ ἐγὼ οὐ κρίνω 47*
 αὐτόν οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
 ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν 48
 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ 49*
 ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν
 ἔδωκεν τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος 50*
 ἐστὶν ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατήρ οὕτως λαλῶ.

πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ 13*
 ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς
 ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. καὶ δεῖπνου γε- 2*
 νομένου τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκός εἰς τὴν καρδίαν ἰούδα σίμωνος
 ἰσκαριώτου ἵνα αὐτόν παραδῷ. εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ 3*
 ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπά-
 γει. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον 4
 διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν 5
 τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.
 ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος κύριε σὺ μου 6*
 νίπτεις τοὺς πόδας. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ 7
 οἶδας ἄρτι γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ πέτρος οὐ μὴ νίψῃς τοὺς 8*

v.44 ἰησοῦς δε εκραζεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} εις τον πεμψαντα με. **v.47** και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη^v πιστευση^{τ.μ.κ} εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον. **v.49** οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν^v εδωκεν^{τ.μ.κ} τι ειπω και τι λαλησω. **v.50** και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω^{τ.μ.κ} εγω λαλω^v καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω. **13 v.1** προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησοῦς οτι ηλθεν^v εληλυθεν^{τ.μ.κ} αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμῳ εις τελος ηγαπησεν αυτους. **v.2** και δειπνου γινομενου^v γινομενου^{τ.μ.κ} του διαβολου ηδη βεβληκός εις την καρδιαν ινα^v παραδοι^v αυτον^v ιουδας^v ιουδα^{τ.μ.κ} σιμωνος ισκαριωτου ινα^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} παραδω^{τ.μ.κ}. **v.3** ειδως ο^{τ.μ.κ} ιησοῦς^{τ.μ.κ} οτι παντα εδωκεν^v δεδωκεν^{τ.μ.κ} αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει. **v.6** ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και^{τ.μ.κ} λεγει αυτω εκεινος^{τ.μ.κ} κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας. **v.8** λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης μου^v τους ποδας μου^{τ.μ.κ} εις τον αιωνα απεκριθη αυτω^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησοῦς αυτω^v εαν μη νιπω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου.

πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐὰν μὴ νίψω σε οὐκ
 9 ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε μὴ τοὺς πόδας
 10* μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς
 11* ὅλος καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἦδει γὰρ τὸν παραδι-
 12* δόντα αὐτὸν διὰ τοῦτο εἶπεν οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἔστε. ὅτε οὖν ἐνίψεν
 τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν
 13 αὐτοῖς γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν. ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος
 14 καὶ ὁ κύριος καὶ καλῶς λέγετε εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς
 πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν
 15 τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν
 16 καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ
 17 κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα
 18* οἴδατε μακάριοι ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ
 οἶδα οὐς ἐξελεξάμην ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν
 19* ἄρτον ἐπήρην ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
 20* γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐὰν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-
 21* βάνει τὸν πέμψαντά με. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι
 καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν πα-
 22* ραδώσει με. ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ
 23* τίνος λέγει. ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ
 24 τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς. νεύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι
 25* τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ ἰησοῦ
 26* λέγει αὐτῷ κύριε τίς ἐστιν. ἀποκρίνεται ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἐγὼ

v.10 λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ουκ^v ου^{τ.μ.κ} χρεϊαν^{τ.μ.κ} εχει χρεϊαν^v ει^v μη^v η^{τ.μ.κ} τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες. **v.11** ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν οτι^v ουχι παντες καθαροι εστε. **v.12** οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων [και]^v και^{τ.μ.κ} ελαβεν τα ιματια αυτου και^v ανεπεσεν^v αναπεσων^{τ.μ.κ} παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν. **v.18** ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας^v ουσ^{τ.μ.κ} εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου^v μετ^{τ.μ.κ} εμου^{τ.μ.κ} τον αρτον ειπρηεν επι εμε την πτερναν αυτου. **v.19** απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα πιστευσητε^v οταν γενηται πιστευσητε^{τ.μ.κ} οτι εγω ειμι. **v.20** αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν^v εαν^{τ.μ.κ} τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με. **v.21** ταυτα ειπων [ο]^v ο^{τ.μ.κ} ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με. **v.22** εβλεπον ουν^{τ.μ.κ} εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει. **v.23** ην δε^{τ.μ.κ} ανακειμενος εις εκ^v των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους. **v.25** αναπεσων^v επιπεσων^{τ.μ.κ} ουν^v δε^{τ.μ.κ} εκεινος ουτως^{μ.ν} επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν. **v.26** αποκρινεται [ο]^v ο^{τ.μ.κ} ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψω^v βαψας^{τ.μ.κ} το ψωμιον επιδωσω^{τ.μ.κ} και δωσω^v αυτω^v βαψας^v ουν^v εμβαψας^{τ.μ.κ} το ψωμιον [λαμβανει^v και]^v διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου^v ισκαριωτη^{τ.μ.κ}.

βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδωσιν ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτη. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς 27
λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὃ ποιεῖς ποιήσον τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω 28*
τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσοκομον εἶχεν ὁ ἰούδας ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀγόρασον ὧν χρεῖαν 29*
ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον 30*
ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. ὅτε ἐξῆλθεν λέγει ὁ ἰησοῦς νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θεὸς 31*
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. 32*
τεκνία ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἶμι ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον 33*
τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς 34
ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώσκονται 35
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. λέγει 36*
αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε ποῦ ὑπάγεις ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κύριε διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι τὴν 37*
ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ 38*
ἀπαρνήσῃ με τρίς.

μη ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά πιστεύετε εἰς τὸν θεόν καὶ εἰς ἐμὲ 14
πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν εἰ δὲ 2*
μη εἶπον ἂν ὑμῖν πορευόμεαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. καὶ ἐὰν πορευθῶ 3*
καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν ἵνα ὅπου εἶμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε 4*

v.28 τουτο [δε]ῦ δε^{τ.μ.κ} ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω. **v.29** τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο^{τ.μ.κ} ιουδας οτι λεγει αυτω [ο]ῦ ο^{τ.μ.κ} ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω. **v.30** λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως^{τ.μ.κ} εξηλθεν ευθυςῦ ην δε νυξ. **v.31** οτε ουν^{κ.ν} εξηλθεν λεγει ο^{τ.μ.κ} ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω. **v.32** [ει]ῦ ει^{τ.μ.κ} ο θεος εδοξασθη εν αυτωῦ αυτω^{τ.μ.κ} και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτωῦ εαυτω^{τ.μ.κ} και ευθυς δοξασει αυτον. **v.33** τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω^{τ.μ.κ} εγω υπαγωῦ υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι. **v.36** λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη [αυτω]ῦ αυτω^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ακολουθησεις δεῦ υστερονῦ μοι^{τ.μ.κ}. **v.37** λεγει αυτω ο^{τ.κ.ν} πετρος κυριε δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω. **v.38** αποκρινεταιῦ απεκριθη^{τ.μ.κ} αυτω^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση^{μ.ν} φωνησει^{τ.κ} εως ου αρνησηῦ απαρνηση^{τ.μ.κ} με τρις. **14 v.2** εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτιῦ πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν. **v.3** και εαν πορευθω [και]ῦ και^{τ.κ.ν} ετοιμασω υμιν^{τ.μ.κ} τοπον υμινῦ παλιν ερχομαι και παραληψομαιῦ παραληψομαι^{τ.μ.κ} υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε.

5* και την οδόν οΐδατε. λέγει αὐτῷ θωμᾶς κύριε οὐκ οΐδαμεν ποῦ ὑπάγεις
6* και πῶς δυνάμεθα τὴν οδὸν εἶδέναι. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἶμι ἡ
ὁδὸς και ἡ ἀλήθεια και ἡ ζωὴ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι'
7* ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκετέ με και τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν και ἀπ' ἄρτι
8 γινώσκετε αὐτὸν και ἐωράκατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ φίλιππος κύριε δεῖξον
9* ἡμῖν τὸν πατέρα και ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τοσοῦτον χρόνον
μεθ' ὑμῶν εἶμι και οὐκ ἐγνώκας με φίλιππε ὁ ἐωρακῶς ἐμὲ ἐώρακεν
10* τὸν πατέρα και πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα. οὐ πιστεύεις ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ και ὁ πατήρ ἐν ἐμοί ἐστιν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοί μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
11* πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ και ὁ πατήρ ἐν ἐμοί εἰ δὲ μὴ διὰ τὰ
12* ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσει και μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ
13 πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. και ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
14* μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. εἰάν τι αἰτήσητέ ἐν
15* τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω. εἰάν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
16* τηρήσατε. και ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα και ἄλλον παρακλήτονα δώσει
17* ὑμῖν ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ
κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ ὑμεῖς
18 δὲ γινώσκετε αὐτὸ ὅτι παρ' ὑμῖν μένει και ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω
19* ὑμᾶς ὀρφανούς ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν και ὁ κόσμος με οὐκ
20* ἔτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ και ὑμεῖς ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου και ὑμεῖς ἐν ἐμοί

v.4 και οπου [εγω]^ν εγω^{τ.μ.κ} υπαγω οιδατε και^{τ.μ.κ} την οδον οιδατε^{τ.μ.κ}. **v.5** λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και^{τ.μ.κ} πως δυναμεθα την οδον ειδεναι. **v.6** λεγει αυτω [ο]^ν ο^{τ.μ.κ} ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου. **v.7** ει εγνωκατε^ν εγνωκειτε^{τ.μ.κ} με και τον πατερα μου γνωσεσθε^ν εγνωκειτε^{τ.μ.κ} αν^{τ.μ.κ} και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον. **v.9** λεγει αυτω ο ιησους τοσοουτω^ν τοσοουτον^{τ.μ.κ} χρονω^ν χρονον^{τ.μ.κ} μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα και^{τ.μ.κ} πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα. **v.10** ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω^ν λαλω^{τ.μ.κ} υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο^{τ.μ.κ} εν εμοι μενων αυτος^{τ.μ.κ} ποιει τα εργα αυτου^ν. **v.11** πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι^{τ.μ.κ}. **v.12** αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου^{τ.μ.κ} πορευομαι. **v.14** εαν τι αιτησητε με^ν [με]^μ εν τω ονοματι μου εγω ποιησω. **v.15** εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε^ν τηρησατε^{τ.μ.κ}. **v.16** καγω^ν και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητονα δωση υμιν ινα μενη^{τ.μ.κ} μεθ υμων εις τον αιωνα η^ν. **v.17** το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο^{τ.μ.κ} υμεις δε^{τ.μ.κ} γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται. **v.19** ετι μικρον και ο κοσμος με ουκει^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} ετι^{τ.κ} θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησατε^ν ζησεσθε^{τ.μ.κ}. **v.20** εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και^μ εγω^μ καγω^{τ.κ.ν} εν υμιν.

κάγω ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν 21*
 ὁ ἀγαπῶν με ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ
 ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. λέγει αὐτῷ ἰούδας 22*
 οὐχ ὁ ἰσκαριώτης κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν
 καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐάν τις ἀγαπᾷ 23*
 με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ πρὸς
 αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με 24
 τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ
 τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ 25, 26*
 δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμπει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί
 μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
 ὑμῖν. εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν οὐ καθὼς ὁ 27
 κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ
 δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς 28*
 εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ
 πατήρ μου μείζων μου ἐστιν. καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι ἵνα 29
 ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν ἔρχεται γὰρ 30*
 ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ 31
 κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ πατήρ οὕτως
 ποιῶ ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. 15
 πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει αὐτό καὶ πᾶν τὸ καρπὸν 2*
 φέρον καθαίρει αὐτό ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε 3
 διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν ὑμῖν καθὼς 4*
 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ
 ἀμπέλῳ οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος 5
 ὑμεῖς τὰ κλήματα ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν αὐτῷ οὕτως φέρει καρπὸν

v.21 ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου καγω^v και^{T.M.K} εγω^{T.M.K} αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον. **v.22** λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε [και]^v και^M τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμο. **v.23** απεκριθη ο^{T.K} ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα^v ποιησομεν^{T.M.K}. **v.26** ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμπει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν [εγω]^v. **v.28** ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον^{T.M.K} πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου^{T.M.K} μειζων μου εστιν. **v.30** ουκετι^{M.v} ουκ^{T.K} ετι^{T.K} πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου^{T.K} αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν. **15 v.2** παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα^{T.M.K} καρπον πλειονα^v φερη. **v.4** μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη^v μεινη^{T.M.K} εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε^v μεινητε^{T.M.K}.

6* πολὺν ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν
 7* ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ
 8* εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου
 9* ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ
 10* ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ
 11* μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς μείνατε ἐν
 12* τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ
 13* μου καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τητήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ
 14* ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἢ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη
 15* καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἢ ἐμὴ ἵνα ἀγαπάτε
 16* ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει
 17* ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου
 18* ἐστε ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους
 19* ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους
 20* ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με
 21* ἐξελέξασθε ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε
 22* καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
 23* πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε
 24* ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
 25* μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει ὅτι δὲ
 26* ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ
 27* τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν
 28* οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς
 29* διώξουσιν εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.
 30* ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου ὅτι οὐκ οἶδασιν
 31* τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον
 32* νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ
 33* τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος

v.6 εαν μη τις μενη^v μεινη^{τ.μ.κ} εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το^{μ.ν} πυρ βαλλουσιν και καιεται. **v.7** εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε^v αιτησεσθε^{τ.μ.κ} και γενησεται υμιν. **v.8** εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησθε^v γενησεσθε^{τ.μ.κ} εμοι μαθηται. **v.9** καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα^{τ.μ.κ} υμας ηγαπησα^v μεινατε εν τη αγαπη τη εμη. **v.11** ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η^v μεινη^{τ.μ.κ} και η χαρα υμων πληρωθη. **v.14** υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε α^v οσα^{τ.μ.κ} εγω εντελλομαι υμιν. **v.15** ουκετι υμας^{τ.μ.κ} λεγω υμας^v δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν. **v.21** αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις^v υμας^v υμιν^{τ.μ.κ} δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με. **v.22** ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχουσαν^v ειχον^{τ.μ.κ} νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων.

πεποιήκεν ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος 25* ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος 26* ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ 27 μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιή- 16, 2
σουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν 3*
πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα 4*
μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶ-
πον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ 5
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις. ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ 6
λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν 7*
συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἐάν γάρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ
ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐάν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ 8
ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. περὶ 9, 10*
δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με.
περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ 11, 12*
ἔχω λέγειν ὑμῖν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος 13*
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀληθειαν οὐ γὰρ
λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ 14*
ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστὶν διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ 15*

v.24 εἰ τα ἐργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς α οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν^v πεποιοηκεν^{T.μ.κ} ἁμαρτιαν οὐκ εἶχον^v εἶχον^{T.μ.κ} νυν δε καὶ ἐωρακασιν καὶ μεμισηκασιν καὶ ἐμε καὶ τὸν πατέρα μου. **v.25** ἀλλ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος^{T.μ.κ} ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος^v ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν. **v.26** ὅταν δε^{T.μ.κ} ἐλθῃ ὁ παρακλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. **16 v.3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν^{T.κ} ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **v.4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἐλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν^v μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. **v.7** ἀλλ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἐάν γάρ ἐγὼ^μ μὴ ἀπέλθω ὁ παρακλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐάν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **v.10** περὶ δικαιοσύνης δε ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου^{T.μ.κ} ὑπάγω καὶ οὐκετι^{μ.ν} οὐκ^{T.κ} εἶτι^{T.κ} θεωρεῖτε με. **v.12** εἰτι πολλὰ ἐχω λέγειν^{T.μ.κ} ὑμῖν λέγειν^v ἀλλ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. **v.13** ὅταν δε ἐλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν^v εἰς^{T.μ.κ} τὴν^v πᾶσαν^{T.μ.κ} ἀλήθειαν^v τὴν^{T.μ.κ} πᾶσιν^v ἀληθειαν^{T.μ.κ} οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσῃ^v ἀν^{T.μ.κ} ἀκουσῇ^{T.μ.κ} λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **v.14** ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται^v ληψεται^{T.μ.κ} καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **v.15** πάντα ὅσα ἐχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστὶν διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβανει^{μ.ν} ληψεται^{T.κ} καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16* λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μι-
 17* κρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν καὶ
 οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
 18* τὸν πατέρα. ἔλεγον οὖν τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει τὸ μικρὸν οὐκ οἶδαμεν
 19* τί λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
 20* καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε ἀλλ'
 21* ἢ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἢ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει ὅτι
 ἦλθεν ἢ ὥρα αὐτῆς ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς
 22* θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ
 ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται
 23* ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα
 24* ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ
 ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
 25* ᾗ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
 ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
 26 ἀναγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ
 27* οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ
 πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
 28 παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς
 τὸν κόσμον πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

v.16 μικρον και ουκειτι^v ου^{T.μ.κ} θεωρετε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι^{T.μ.κ} εγω^{T.κ} υπαγω^{T.μ.κ} προς^{T.μ.κ} τον^{T.μ.κ} πατερα^{T.μ.κ}. **v.17** ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρετε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω^{T.μ.κ} υπαγω προς τον πατερα. **v.18** ελεγον ουν τουτο^{T.μ.κ} τι εστιν τουτο^v [ο^v λεγει]^v ο^{T.μ.κ} λεγει^{T.μ.κ} το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει. **v.19** εγνω [ο]^v ουν^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρετε με και παλιν μικρον και οψεσθε με. **v.20** αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε^{T.μ.κ} λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται. **v.21** η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννησῃ το παιδιον ουκειτι^{μ.ν} ουκ^{T.κ} ετι^{T.κ} μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. **v.22** και υμεις ουν λυπην^{T.μ.κ} μεν^{T.μ.κ} νυν μεν^v λυπην^v εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων. **v.23** και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι^{T.μ.κ} οσα^{T.μ.κ} αν τι^v αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν. **v.24** εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε^v ληψεσθε^{T.μ.κ} ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη. **v.25** ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν αλλ^{T.μ} ερχεται ωρα οτε ουκειτι^{μ.ν} ουκ^{T.κ} ετι^{T.κ} εν παροιμiais λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω^v αναγγελω^{T.μ.κ} υμιν. **v.27** αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα [του]^v του^{T.μ.κ} θεου εξηλθον.

λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροι- 29*
 μίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις 30
 ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξήλθες. ἀπεκρίθη 31*
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἄρτι πιστεύετε. ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν 32*
 ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε καὶ οὐκ εἰμι
 μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ 33*
 εἰρήνην ἔχητε ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα
 τὸν κόσμον.

ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν 17*
 οὐρανὸν καὶ εἶπεν πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν ἵνα καὶ
 ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ. καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός 2*
 ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστίν ἡ 3
 αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστει-
 λας ἰησοῦν χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον ετελείωσα ὃ 4*
 δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ 5
 τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφανέρωσά σου 6*
 τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καὶ
 ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας καὶ τὸν λόγον σου τηρήκασιν. νῦν ἔγνωκαν 7*
 ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν. ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς 8*
 μοι δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ
 ἐξήλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ 9
 οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι ὅτι σοὶ εἰσιν. καὶ 10
 τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ 11*
 οὐκ ἔτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 ἔρχομαι πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι

v.29 λεγουσιν αυτω^{τ.μ.κ} οι μαθηται αυτου ιδε νυν εν^ν παρρησια λαλεις και παροιμια ουδεμια λεγεις. **v.31** απεκριθη αυτοις ο^{τ.μ.κ} ιησους αρτι πιστευετε. **v.32** ιδου ερχεται ωρα και νυν^{τ.μ.κ} εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε^ν και^{τ.μ.κ} εμε^{τ.μ.κ} μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν. **v.33** ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε^κ εχετε^{τ.μ.ν} αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον. **17 v.1** ταυτα ελαλησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους και επαρσ^ν επηρην^{τ.μ.κ} τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και^{τ.μ.κ} ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και^{τ.μ.κ} ο υιος σου^{τ.μ.κ} δοξαση σε. **v.2** καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει^μ δωση^{τ.κ.ν} αυτοις ζωην αιωνιον. **v.4** εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας^ν ετελειωσα^{τ.μ.κ} ο δεδωκας μοι ινα ποιησω. **v.6** εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} μοι εκ του κοσμου σοι ησαν καμοι^ν και^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} αυτους εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} και τον λογον σου τηρηκαν^ν τηρηηκασιν^{τ.μ.κ}. **v.7** νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εισιν^ν εστιν^{τ.μ.κ}. **v.8** οτι τα ρηματα α εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας. **v.11** και ουκετι^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} επι^{τ.κ} ειμι εν τω κοσμω και αυτοι^ν ουτοι^{τ.μ.κ} εν τω κοσμω εισιν καγω^ν και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω^{μ.ν} ους^{τ.κ} δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις.

12* ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτή-
 ρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ
 13* αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν
 δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν
 14 τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου
 καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ
 15 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου
 16* ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν
 17* καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ. ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
 18 ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον
 19* κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
 20* ἑμαυτὸν ἵνα καὶ αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων δὲ
 ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
 21* ἐμέ. ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοὶ ἵνα καὶ
 22* αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ
 ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς
 23* ἐν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ ἵνα ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν
 καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτούς
 24* καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. πάτερ οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ
 κἀκεῖνοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι
 25 ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε
 26 οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνω καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ
 ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
 με ἐν αὐτοῖς ἦ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

18* ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ

v.12 στε ημην μετ αυτων εν^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} κοσμο^{τ.μ.κ} εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω^υ
 ους^{τ.μ.κ} δεδωκας μοι και^υ εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλειτο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η
 γραφη πληρωθη. **v.13** νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμο^ω ινα εχωσιν την χαρην
 την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις^υ αυτοις^{τ.μ.κ}. **v.16** εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ^υ
 ειμι^υ εκ του κοσμου ουκ^{τ.μ.κ} ειμι^{τ.μ.κ}. **v.17** αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου^{τ.μ.κ} ο λογος ο σος
 αληθεια εστιν. **v.19** και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν^υ και αυτοι ωσιν^{τ.μ.κ} ηγιασμενοι
 εν αληθεια. **v.20** ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευσοντων^{μ.ν} πιστευσοντων^{τ.κ}
 δια του λογου αυτων εις εμε. **v.21** ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και
 αυτοι εν ημιν εν^{τ.μ.κ} ωσιν ινα ο κοσμος πιστευη^υ πιστευση^{τ.μ.κ} οτι συ με απεστειλας. **v.22** καγω^υ
 και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν^{τ.μ.κ}.
v.23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και^{τ.μ.κ} ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με
 απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας. **v.24** πατερ ο^υ ους^{τ.μ.κ} δεδωκας μοι θελω
 ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας^υ εδωκας^{τ.μ.κ}
 μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου. **18**

χειμάρρου τῶν κεδρῶν ὅπου ἦν κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτός καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον 2* ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν 3* ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. ἰησοῦς οὖν 4* εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι 5* εἰστήκει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν 6* αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι ἀπηλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. πάλιν 7* οὖν αὐτούς ἐπηρώτησεν τίνα ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπον ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε ἄφετε τούτους ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ 9 ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. σίμων οὖν πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν 10* αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τῷ 11* πέτρῳ βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πῖω αὐτό. ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται 12 τῶν ἰουδαίων συνέλαβον τὸν ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν. καὶ ἀπήγαγον 13* αὐτὸν πρὸς ἄνναν πρῶτον ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς ἰουδαίοις 14* ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ 15* τῷ ἰησοῦ σίμων πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθεν τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιε-

v.1 ταυτα ειπων ο^{τ.μτ.κ} ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου του^ν των^{τ.μτ.κ} κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου. **v.2** ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη [και]^{μτ} ο^{τ.μτ.κ} ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου. **v.3** ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και εκ^ν των^ν φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων. **v.4** ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν^ν και^ν λεγει^ν εξελθων^{τ.μτ.κ} ειπεν^{τ.μτ.κ} αυτοις τινα ζητειτε. **v.5** απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο^{τ.μτ.κ} ιησους^{τ.μτ.κ} εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων. **v.6** ως ουν ειπεν αυτοις οτι^{τ.μτ.κ} εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσαν^ν επεσον^{τ.μτ.κ} χαμαι. **v.7** παλιν ουν αυτους^{τ.μτ.κ} επηρωτησεν αυτους^ν τινα ζητειτε οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μτ.κ} ιησουν τον ναζωραιον. **v.8** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν. **v.10** σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωταριον^ν ωτιον^{τ.μτ.κ} το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος. **v.11** ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν σου^{τ.μτ.κ} εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο. **v.13** και ηγαγον^ν απηγαγον^{τ.μτ.κ} αυτον^{τ.μτ.κ} προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου. **v.14** ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν^ν απολεσθαι^{τ.μτ.κ} υπερ του λαου. **v.15** ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο^{τ.μτ} αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως.

16* ρέως. ὁ δὲ πέτρος εἰστήκει πρὸς τῆ θύρα ἔξω ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ
 ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεὶ καὶ εἶπεν τῷ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν
 17* πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός τῷ πέτρῳ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
 18* μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου λέγει ἐκεῖνος οὐκ εἰμί. εἰστήκεισαν
 δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακίαν πεποικότες ὅτι ψυχὸς ἦν καὶ
 19 ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ
 οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ
 20* τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ
 κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντοτε
 21* οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς
 ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοτάς τί ἐλάλησα αὐτοῖς ἴδε οὔτοι οἶδασιν ἃ εἶπον
 22* ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκεν
 23* ῥάπισμα τῷ ἰησοῦ εἰπὼν οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεὶ. ἀπεκρίθη αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ εἰ δὲ καλῶς
 24* τί με δέρεις. ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν
 25* ἀρχιερέα. ἦν δὲ σίμων πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος εἶπον οὖν αὐ-
 τῷ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν οὐκ
 26 εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκο-
 27* ψεν πέτρος τὸ ὄπιόν οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ. πάλιν
 28* οὖν ἠρνήσατο ὁ πέτρος καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ἄγουσιν οὖν
 τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον ἦν δὲ πρωῖα καὶ αὐτοὶ
 οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλ' ἵνα φάγωσιν τὸ
 29* πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν τίνα κατηγορίαν

v.16 ο δε πετρος εισηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο^υ ος^{τ.μ.κ} ην^{τ.μ.κ} γνωστος του^υ τω^{τ.μ.κ} αρχιερεως^υ αρχιερει^{τ.μ.κ} και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον. **v.17** λεγει ουν τω^υ πετρω^υ η παιδισκη η θυρωρος τω^{τ.μ.κ} πετρω^{τ.μ.κ} μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι. **v.18** εισηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικωκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και^υ μετ^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} ο πετρος μετ^υ αυτων^υ εστως και θερμαινομενος. **v.20** απεκριθη αυτω ο^{τ.μ.κ} ιησους εγω παρρησια λελαληκα^υ ελαλησα^{τ.μ.κ} τω κοσμο εγω παντοτε εδιδαξα εν τη^{τ.κ} συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες^υ παντοτε^{τ.μ.κ} οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν. **v.21** τι με ερωτας^υ επερωτας^{τ.μ.κ} ερωτησον^υ επερωτησον^{τ.μ.κ} τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω. **v.22** ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως^υ των υπηρετων παρεστηκως^{τ.μ.κ} εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει. **v.23** απεκριθη αυτω ο^{τ.μ.κ} ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περὶ του κακου ει δε καλως τι με δερεις. **v.24** απεστειλεν ουν^{κ.υ} αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα. **v.25** ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν^μ εκεινος και ειπεν ουκ ειμι. **v.27** παλιν ουν ηρνησατο ο^{τ.μ.κ} πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν. **v.28** αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι^{μ.υ} πρωια^{τ.κ} και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα^υ αλλ^{τ.μ.κ} ινα^{τ.μ.κ} φαγωσιν το πασχα. **v.29** εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω^υ προς αυτους και φησιν^υ ειπεν^{τ.μ.κ} τινα κατηγοριαν φερετε [κατα]^υ κατα^{τ.μ.κ} του ανθρωπου τουτου.

φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ 30*
 μὴ ἦν οὗτος κακὸποιός οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν 31*
 αὐτοῖς ὁ πιλάτος λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
 αὐτόν εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.
 ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελ- 32
 λεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος καὶ 33*
 ἐφώνησεν τὸν ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπόν 34*
 περὶ ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι τὸ ἔθνος τὸ σὸν 35
 καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοὶ τί ἐποίησας. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς 36*
 ἢ βασιλεία ἢ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἢ ἐμὴ οἱ ὑπηρετῶν ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ
 παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἢ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
 εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς 37*
 σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο
 ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
 ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος τί ἐστὶν ἀλήθεια 38*
 καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς
 ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα 39*
 ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα
 τῶν ἰουδαίων. ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες μὴ τοῦτον ἀλλὰ 40*
 τὸν βαρᾶββᾶν ἦν δὲ ὁ βαρᾶββᾶς ληστής.

τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν ἰησοῦν καὶ ἐμασίγωσεν. καὶ οἱ στρα- 19, 2
 τιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἄκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ
 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν. καὶ ἔλεγον χαῖρε ὁ βασιλεὺς 3*

v.30 απεκριθησαν και ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} αυτω ει μη ην ουτος κακον^v ποιων^v κακοποιος^{τ.μ.κ} ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον. **v.31** ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν^{τ.μ.κ} αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα. **v.33** εισηλθεν ουν παλιν^v εις το πραιτωριον παλιν^{τ.μ.κ} ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων. **v.34** απεκριθη αυτω^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησους απο^v αφ^{τ.μ.κ} σεαυτου^v εαυτου^{τ.μ.κ} συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι^{τ.μ.κ} ειπον σοι^v περι εμου. **v.36** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν^{τ.μ.κ} οι εμοι ηγωνιζοντο [αν]^v ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν. **v.37** ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκοουν βασιλευς ει συ απεκριθη [ο]^μ ο^{τ.κ.ν} ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω^{τ.μ.κ} εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης. **v.38** λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν^{τ.μ.κ} ευρισκω εν αυτω αιτιαν^v. **v.39** εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν^{τ.μ.κ} απολυσω υμιν^v εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν^{τ.μ.κ} απολυσω υμιν^v τον βασιλεα των ιουδαιων. **v.40** εκραυγασαν ουν παλιν παντες^{τ.μ.κ} λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαρᾶββᾶν ην δε ο βαρᾶββᾶς ληστης. **19**

4* τῶν ἰουδαίων καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξήλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ
 5* πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐ-
 6* δεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. ἐξήλθεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον
 7* στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
 8* ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες
 9* σταύρωσον σταύρωσον λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
 10* σταυρώσατε ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐ-
 11* τῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει
 12* ἀποθανεῖν ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος
 13* τοῦτον τὸν λόγον μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πά-
 14* λιν καὶ λέγει τῷ ἰησοῦ πόθεν εἶ σύ ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν
 15* αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν
 16* ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς
 οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν
 διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ἐζητεῖ
 ὁ πιλάτος ἀπολύσαι αὐτὸν οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες ἐὰν τοῦτον
 ἀπολύσῃς οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν ἀντιλέ-
 γει τῷ καίσαρι. ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν
 ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον
 ἐβραϊστὶ δὲ γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη καὶ
 λέγει τοῖς ἰουδαίοις ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν ἄρον ἄρον
 σταύρωσον αὐτὸν λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω
 ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα. τότε οὖν

v.3 και ηρχοντο^v προς^v αυτον^v και^v ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουσαν^v
 εδιδουν^v αυτω ραπισματα. **v.4** και^v εξηλθεν ουν^v πάλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε
 αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν^v αυτω^v. **v.5** εξηλ-
 θεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδου^v
 ιδε^v ο ανθρωπος. **v.6** οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες
 σταυρωσον σταυρωσον αυτον^v λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ
 ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν. **v.7** απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον
 νομον ημων^v οφειλει αποθανειν οτι εαυτον^v υιον του^v θεου εαυτον^v εποιησεν. **v.10** λε-
 γει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι^v σταυρωσαι^v σε
 και εξουσιαν εχω σταυρωσαι^v απολυσαι^v σε. **v.11** απεκριθη [αυτω]^v ο^v ιησους ουκ ειχες
 εξουσιαν ουδεμιαν^v και εμου ουδεμιαν^v ει μη ην σοι^v δεδομενον σοι^v ανωθεν δια τουτου ο
 παραδους^v παραδιδους^v με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει. **v.12** εκ τουτου εξητει^v ο πιλατος
 εξητει^v απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν^v εκραζον^v λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ
 ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον^v αυτον^v ποιων αντιλεγει τω καισαρι. **v.13** ο ουν
 πιλατος ακουσας των^v τουτον^v λογων^v τον^v τουτων^v λογον^v ηγαγεν εξω τον ιησουν και
 εκαθισεν επι του^v βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα. **v.14** ην δε
 παρασκευη του πασχα ωρα ην^v δε^v ως^v ωσει^v εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς
 υμων. **v.15** οι^v δε^v εκραυγασαν ουν^v εκεινοι^v αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο
 πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα.

παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον 17*
 κρανίου τόπον ὃς λέγεται ἐβραϊστὶ γολγοθα. ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν 18
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν μέσον δὲ τὸν ἰησοῦν.
 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἦν δὲ γε- 19
 γραμμένον ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τοῦτον οὖν 20*
 τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνεγνώσαν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ
 τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον ἐβραϊστὶ ἐλληνιστὶ
 ῥωμαϊστὶ. ἔλεγον οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων μὴ γράφε 21
 ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν βασιλεὺς εἰμι τῶν ἰου-
 δαίων. ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος ὃ γέγραφα γέγραφα. οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε 22, 23*
 ἐσταύρωσαν τὸν ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα
 μέρη ἐκάστῳ στρατιῶτῃ μέρος καὶ τὸν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἀρραφος ἐκ
 τῶν ἀνωθεν ὑφαντὸς δι' ὄλου. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους μὴ σχίσωμεν 24*
 αὐτὸν ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἡ
 λέγουσα διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
 ἔβαλον κλῆρον οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰστήκεισαν δὲ 25
 παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ. ἰησοῦς οὖν ἰδὼν 26*
 τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ
 γύναι ἰδοῦ ὁ υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ ἰδοῦ ἡ μήτηρ σου καὶ 27*
 ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο 28*
 εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ λέγει
 διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους 29*
 καὶ ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν 30*

v.16 τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ παρέλαβον οὖν^v δε^{τ.μ.κ} τὸν ἰησοῦν καὶ^{τ.μ.κ} ἠγαγον^μ ἀπήγαγον^{τ.κ}. **v.17** καὶ βαστάζων εαυτῷ^v τὸν σταυρὸν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἐξῆλθεν εἰς τοπὸν^μ τὸν^{τ.κ.ν} λεγόμενον κρανίου τοπὸν ο^v ὃς^{τ.μ.κ} λέγεται ἐβραϊστὶ γολγοθα. **v.20** τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνεγνώσαν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς^{τ.κ} πόλεως^{τ.κ} ὁ τοπὸς τῆς^{μ.ν} πόλεως^{μ.ν} ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον ἐβραϊστὶ ἐλληνιστὶ^{τ.μ.κ} ῥωμαϊστὶ ἐλληνιστὶ^v. **v.23** οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη ἐκάστῳ στρατιῶτῃ μέρος καὶ τὸν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἀρραφος^{μ.ν} ἀρραφος^{τ.κ} ἐκ τῶν ἀνωθεν ὑφαντὸς δι' ὄλου. **v.24** εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} οὖν πρὸς ἀλλήλους μὴ σχίσωμεν αὐτὸν ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ [ἡ^v ἡ^{τ.μ.κ} λέγουσα]^v λέγουσα^{τ.μ.κ} διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. **v.26** ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ^{τ.μ.κ} γύναι ἰδε^v ἰδοῦ^{τ.μ.κ} ὁ υἱός σου. **v.27** εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ ἰδε^v ἰδοῦ^{τ.μ.κ} ἡ μήτηρ σου καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν^{τ.κ} ὁ μαθητὴς αὐτὴν^{μ.ν} εἰς τὰ ἴδια. **v.28** μετὰ τοῦτο ἰδὼν^μ εἰδὼς^{τ.κ.ν} ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα^{τ.μ.κ} ἤδη πάντα^v τετέλεστοι ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ λέγει διψῶ. **v.29** σκεῦος οὖν^{τ.μ.κ} ἔκειτο ὄξους μεστόν οἱ δὲ^{τ.μ.κ} πλησαντες^{τ.μ.κ} σπόγγον οὖν^v μεστόν^v του^v ὄξους καὶ^{τ.μ.κ} ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

- τὸ ὄξος ὃ ἰησοῦς εἶπεν τετέλεσται καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ
 31* πνεῦμα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ
 σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββά-
 του ἠρώτησαν τὸν πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.
 32 ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ
 33* ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον
 34* αὐτὸν ἤδη τεθηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἰς τῶν στρα-
 τιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
 35* ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκεν καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρ-
 36* τυρία καὶ κείνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο
 37 γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ
 38* πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. μετὰ δὲ ταῦτα
 ἠρώτησεν τὸν πιλάτον ὁ ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ ἰησοῦ
 κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ
 39* καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ἦλθεν
 δὲ καὶ νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον φέρων
 40* μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ
 ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶν
 41* τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος
 42 καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν
 διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἔθηκαν τὸν
 ἰησοῦν.
- 20** τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωτῆ σκοτίας ἔτι
 οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.
 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν

v.30 οτε ουν ελαβεν το οξος [ο]ῦ ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα. **v.31** οι ουν ιουδαιοι επει^{Κ.Υ} παρασκευη^{Κ.Υ} ην^{Κ.Υ} ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει^{Τ.Μ} παρασκευη^{Τ.Μ} ην^{Τ.Μ} ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν. **v.33** επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον^{Τ.Μ.Κ} ηδη αυτον^Υ τεθηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη. **v.34** αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως^Μ ευθυς^{Τ.Κ} εξηλθεν ευθυς^Υ αιμα και υδωρ. **v.35** και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου^{Τ.Κ.Υ} εστιν αυτου^Μ η μαρτυρια και^Υ εκεινος^Υ κακεινος^{Τ.Μ.Κ} οιδεν οτι αληθη λεγει ινα και^Υ υμεις^Υ πιστευσητε^Υ πιστευσητε^{Τ.Μ.Κ}. **v.36** εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσοῦν ου συντριβησεται απ^Μ αυτου. **v.38** μετα δε^{Τ.Κ.Υ} ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον [ο]^Μ ο^{Τ.Κ} ιωσηφ [ο]^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επιτρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου^Υ του^{Τ.Μ.Κ} ιησου^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον^Υ τον^{Τ.Μ.Κ} ιησουν^{Τ.Μ.Κ} νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως^{Μ.Υ} ωσει^{Τ.Κ} λιτρας εκατον. **v.40** ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν^Μ οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν. **v.41** ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην^Υ τεθειμενος^Υ ετεθη^{Τ.Μ.Κ}.

ὄν ἐφίλει ὁ ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦσαν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου
 καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος 3
 μαθητῆς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ 4
 ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς
 τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια οὐ μέντοι 5
 εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν 6*
 εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον ὃ 7
 ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς
 ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς 8
 ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ 9
 ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπήλθον οὖν 10*
 πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. μαρία δὲ εἰσθίκει πρὸς τὸ μνημεῖον 11*
 κλαίουσα ἔξω ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ θεωρεῖ 12
 δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα
 πρὸς τοῖς ποσίν ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ 13
 ἐκεῖνοι γύναι τί κλαίεις λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦσαν τὸν κύριόν μου καὶ οὐκ
 οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 14*
 θεωρεῖ τὸν ἰησοῦν ἐστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστίν. λέγει αὐτῇ ὁ 15*
 ἰησοῦς γύναι τί κλαίεις τίνα ζητεῖς ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστίν
 λέγει αὐτῷ κύριε εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν εἶπέ μοι ποῦ αὐτόν ἔθηκας
 καγὼ αὐτόν ἄρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μαρία στραφεῖσα ἐκείνη λέγει 16*
 αὐτῷ ῥαββουνι ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μή μου 17*
 ἄπτου οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου πορευέου δὲ πρὸς
 τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
 πατέρα ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται μαρία ἡ μαγδαληνὴ 18*
 ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακεν τὸν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν
 αὐτῇ. οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων καὶ τῶν 19*

20 v.6 ερχεται ουν και^ν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα. **v.10** απηλθον ουν παλιν προς αυτους^ν εαυτους^ν ^{τ.μ.κ} οι μαθηται. **v.11** μαρια δε εισιτηκει προς τω^ν μνημειω^ν το^ν ^{τ.μ.κ} μνημειον^ν ^{τ.μ.κ} κλαιουσα^ν ^{τ.μ.κ} εζω κλαιουσα^ν ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον. **v.14** και^ν ^{τ.μ.κ} ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο^ν ^{τ.κ} ιησους εστιν. **v.15** λεγει αυτη ο^ν ^{τ.μ.κ} ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον^ν ^{τ.κ} εθηκας αυτον^ν ^{μ.ν} καγω αυτον αρω. **v.16** λεγει αυτη ο^ν ^{τ.μ.κ} ιησους μαριαμ^ν ^{τ.μ.κ} μαρια^ν στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραισι^ν ^ν ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε. **v.17** λεγει αυτη ο^ν ^{τ.μ.κ} ιησους μη μου απτου ουτω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου ^{τ.μ.κ} πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων. **v.18** ερχεται μαριαμ^ν ^{τ.μ.κ} μαρια^ν ^{τ.μ.κ} η μαγδαληνη αγγελουσα^ν ^{τ.μ.κ} απαγγελουσα^ν τοις μαθηταις οτι εωρακα^ν ^{τ.μ.κ} εωρακεν^ν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη.

θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον
 τῶν ἰουδαίων ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς
 20* εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
 21* αὐτοῦ ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς πάλιν εἰρήνη ὑμῖν καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατὴρ καὶ γὰρ πέμπω
 22 ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς λάβετε πνεῦμα
 23* ἅγιον. ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφιένται αὐτοῖς ἂν τινῶν κρατῆτε
 24* κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος δίδυμος οὐκ
 25* ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ
 ἐώρακαμεν τὸν κύριον ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν
 ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω.
 26 καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ θωμᾶς
 μετ' αὐτῶν ἔρχεται ὁ ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ
 27 μέσον καὶ εἶπεν εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμᾶ φέρε τὸν δάκτυλόν
 σου ὠδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς
 28* τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη
 29* ὁ θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐώρακάς με θωμᾶ πεπίστευκας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
 30* καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς
 ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
 31* ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
21* μετὰ ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
 2 θαλάσσης τῆς τιβεριάδος ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέ-

v.19 ουσης συν οπιας τη ημερα εκεινη τη μια των^{Τ.μτ.κ} σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου
 ησαν οι μαθηται συνηγμενοι^{Τ.μτ.κ} δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον
 και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν. **v.20** και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις^{Τ.μτ.κ} τας χειρας και την πλευραν
 αυτοις^υ αυτου^{Τ.μτ.κ} εχαρησαν συν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον. **v.21** ειπεν συν αυτοις [ο^υ ο^{Τ.μτ.κ}
 ιησους]^υ ιησους^{Τ.μτ.κ} παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας. **v.23** αν
 τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται^υ αφιενται^{Τ.μτ.κ} αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται. **v.24** θωμας
 δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο^{Τ.μτ.κ} ιησους. **v.25** ελεγον
 συν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου
 τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου^υ την χειρα
 μου^{Τ.μτ.κ} εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω. **v.28** και^{Τ.μτ.κ} απεκριθη ο^{Τ.κ} θωμας και ειπεν
 αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου. **v.29** λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με θωμα^{Τ.κ} πεπιστευκας
 μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες. **v.30** πολλα μεν συν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους
 ενωπιον των μαθητων [αυτου]^υ αυτου^{Τ.μτ.κ} α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω. **v.31** ταυτα
 δε γεγραπται ινα ^υπιστευσητε^υ πιστευσητε^{Τ.μτ.κ} οτι ο^{Τ.κ} ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και
 ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου. **21** **v.1** μετ ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο
 ιησους τοις μαθηταις [αυτου]^{μτ} επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως.

τρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος καὶ ναθαναήλ ὁ ἀπὸ κανὰ τῆς
 γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
 λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος ὑπάγω ἀλιεῦν λέγουσιν αὐτῷ ἐρχόμεθα καὶ 3*
 ἡμεῖς σὺν σοί ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς καὶ ἐν ἐκείνῃ
 τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ ἰησοῦς εἰς 4*
 τὸν αἰγιαλὸν οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν 5*
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παιδία μὴ τι προσφάγιον ἔχετε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οὐ.
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὐ- 6*
 ρήσετε ἔβαλον οὖν καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους
 τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ 7
 ὁ κύριός ἐστιν σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπεν-
 δύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
 οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς 8*
 γῆς ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς 9
 οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον
 ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψα- 10
 ρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ 11*
 τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενηκοντατριῶν καὶ τοσοῦτων
 ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς δεῦτε ἀριστήσατε 12
 οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ εἰδότες ὅτι ὁ
 κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν 13*
 αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ ἰησοῦς 14*
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ 15*
 σίμωνι πέτρῳ ὁ ἰησοῦς σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖόν τούτων λέγει αὐτῷ
 ναί κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ βόσκε τὰ ἄρνια μου. λέγει 16*

v.3 λέγει αυτοῖς σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ανεβησαν^{μ.ν} ανεβησαν^{τ.κ} εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς^{τ.μ.κ} και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν. **v.4** πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο^{τ.μ.κ} ιησους εἰς τὸν αἰγιαλὸν οὐ μέντοι ηδεισαν οἱ μαθηταὶ οτι ιησους ἐστίν. **v.5** λέγει οὖν αυτοῖς [ο]^ν ο^{τ.μ.κ} ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου. **v.6** ο δε ειπεν αυτοῖς βαλετε εἰς τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκει^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} ετι^{τ.κ} αυτο ελκυσαι ισχυον^ν ισχυσαν^{τ.μ.κ} απο του πληθους των ιχθυων. **v.8** οἱ δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακρην απο της γης αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων. **v.11** ανεβη ουν^ν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εἰς^ν επι^{τ.μ.κ} την^ν της^{τ.μ.κ} γην^ν γης^{τ.μ.κ} μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πενηκοντα^{μ.ν} τριων^{μ.ν} πενηκοντατριων^{τ.κ} και τοσοιτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον. **v.13** ερχεται ουν^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοῖς και το οψαριον ομοιως. **v.14** τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο^{τ.μ.κ} ιησους τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. **v.15** οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωαννου^ν ιωνα^{τ.μ.κ} αγαπας με πλεον^ν πλειον^{τ.μ.κ} τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου. **v.16** λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου^ν ιωνα^{τ.μ.κ} αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου.

αὐτῷ πάλιν δεύτερον σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με λέγει αὐτῷ ναί κύριε σὺ
 17* οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ
 τρίτον σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με ἐλυπήθη ὁ πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον
 φιλεῖς με καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριε σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ
 18 σε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς βόσκει τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι
 ὅτε ἦς νεώτερος ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες ὅταν δὲ
 γηράσης ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ
 19 θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποιῶ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν καὶ
 20* τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι. ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ πέτρος βλέπει
 τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ
 δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε.
 21*, 22* τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ κύριε οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ
 ἰησοῦς ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ σὺ ἀκολουθεῖ μοι.
 23* ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ
 ἀποθνήσκει καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει ἀλλ' ἐὰν
 24* αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ. οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
 μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν
 25* ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς
 ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ
 γραφόμενα βιβλία ἀμὴν.

v.17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον σίμων ἰωαννου^v ἰωνᾶ^{T,μτ,κ} φιλεῖς με ἐλυπήθη ὁ πέτρος οὐ εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με καὶ λέγει^v εἶπεν^{T,μτ,κ} αὐτῷ κύριε σὺ^{T,μτ,κ} πάντα σὺ^v οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ [ο^v ο^{T,μτ,κ} ἰησοῦς]^v ἰησοῦς^{T,μτ,κ} βόσκει τὰ πρόβατά μου. **v.20** ἐπιστραφεῖς δε^{T,μτ,κ} ὁ πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε. **v.21** τοῦτον οὖν^v ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ κύριε οὗτος δε τί. **v.22** λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σε σὺ ἀκολουθεῖ^{T,μτ,κ} μοι ἀκολουθεῖ^v. **v.23** ἐξῆλθεν οὖν οὗτος^v ὁ λόγος οὗτος^{T,μτ,κ} εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει καὶ^{T,μτ,κ} οὐκ εἶπεν δε^v αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι [τι^v τι^{T,μτ,κ} πρὸς σε]^v σε^{T,μτ,κ}. **v.24** οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ ο^v γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς αὐτοῦ^v ἐστὶν^{T,μτ,κ} ἡ μαρτυρία ἐστὶν^v αὐτοῦ^{T,μτ,κ}. **v.25** ἐστὶν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ α^v ὅσα^{T,μτ,κ} ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν οὐδ^v οὐδε^{T,μτ,κ} αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία ἀμὴν^{T,μτ,κ}.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων ᾧ θεόφιλε ὧν ἤρ- **1**
ζατο ὁ ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος **2***
τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη. οἷς καὶ **3***
παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ ἱε- **4***
ροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς
ἣν ἠκούσατέ μου. ὅτι ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτι- **5***
σθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν **6***
οὖν συνελθόντες ἐπήρῳτων αὐτὸν λέγοντες κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τού-
τῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ ἰσραήλ. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς **7**
οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος **8***
ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ἰουδαίᾳ καὶ σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλε- **9**
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ **10***
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήτι λευκῇ. οἱ καὶ **11***
εἶπον ἄνδρες γαλιλαῖοι τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτος
ὁ ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν
τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. τότε ὑπέστρε- **12**
ψαν εἰς ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος ὃ ἐστὶν ἐγγὺς

1 v.2 ἀχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη^υ ανεληφθη^{τ.μ.κ.}. **v.3** οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα^υ τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ.} οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου. **v.4** και συναλιζομενος μετ^κ αυτων^κ παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου. **v.5** οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε^{τ.μ.κ.} εν πνευματι βαπτισθησεσθε^υ αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας. **v.6** οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων^υ επιρωτων^{τ.μ.κ.} αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ. **v.8** αλλα ληψεσθε^υ ληψεσθε^{τ.μ.κ.} δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μου^υ μοι^{τ.μ.κ.} μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν]^υ εν^{τ.μ.κ.} παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης. **v.10** και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθησει^υ εσθητι^{τ.μ.κ.} λευκαις^υ λευκη^{τ.μ.κ.}. **v.11** οι και ειπαν^υ ειπον^{τ.μ.κ.} ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε^υ εμβλεποντες^υ εμβλεποντες^{τ.μ.κ.} εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις^υ αναληφθεις^{τ.μ.κ.} αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον.

- 13* ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθον ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες ὃ τε πέτρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας φίλιππος καὶ θωμᾶς βαρθολομαῖος καὶ ματθαῖος ἰάκωβος
- 14* ἀλφαίου καὶ σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ ἰούδας ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναί-
- 15* ξίν καὶ μαριὰ τῇ μητρὶ τοῦ ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν ἦν τε
- 16* ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν. ἄνδρες ἀδελφοί ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος δαβὶδ περὶ ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν
- 17* ἰησοῦν. ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς
- 18* διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
- 19* σπλάγχνα αὐτοῦ. καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσα-
- 20* λήμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν ἀκελδαμά
- 21* τουτ' ἔστιν χωρίον αἵματος. γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν γενη-
- 22* θήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἰησοῦς.
- 23* ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων.
- 23* καὶ ἔστησαν δύο ἰωσήφ τὸν καλούμενον βαρσαβᾶν ὃς ἐπεκλήθη ἰουῦστος

v.13 καὶ ὅτε εἰσῆλθον ἀνέβησαν^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸ ὑπερῶν ἀνέβησαν^Υ οὗ ἦσαν καταμένοντες ὁ τε πέτρος καὶ ἰακώβος^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} ἰωάννης καὶ^Υ ἰακώβος^Υ καὶ ἀνδρέας φίλιππος καὶ θωμᾶς βαρθολομαῖος καὶ ματθαῖος^Υ ματθαῖος^{Τ.Μ.Κ} ἰακώβος ἀλφαίου καὶ σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ ἰούδας ἰακώβου. **v.14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ^{Τ.Μ.Κ} τῇ^{Τ.Μ.Κ} δεήσει^{Τ.Μ.Κ} σὺν γυναίξιν καὶ μαριὰμ^Υ μαριὰ^{Τ.Μ.Κ} τῇ μητρὶ τοῦ ἰησοῦ καὶ σὺν^{Τ.Μ.Κ} τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **v.15** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν^Υ μαθητῶν^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ^Υ ὡς^{Τ.Μ.Κ} ἑκατὸν εἴκοσι^Υ εἴκοσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.16** ἀνδρες ἀδελφοί ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταυτην^{Τ.Μ.Κ} ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος δαβὶδ^{Μ.Υ} δαβὶδ^{Τ.Κ} περὶ ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦν. **v.17** ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν^Υ σὺν^{Τ.Μ.Κ} ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. **v.18** οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ^{Τ.Κ} μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **v.19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν^Υ πᾶσιν^{Τ.Μ.Κ} τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλήμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν ἀκελδαμά^Υ ἀκελδαμά^{Τ.Μ.Κ} τουτ'^{Μ.Υ} ἔστιν^{Μ.Υ} τουτεστιν^{Τ.Κ} χωρίον αἵματος. **v.20** γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι^Υ λάβοι^{Τ.Μ.Κ} ἕτερος. **v.21** δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν^{Τ.Μ.Κ} ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἰησοῦς. **v.22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελημφθῆν^Υ ἀνελημφθῆ^{Τ.Μ.Κ} ἀφ' ἡμῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι^{Τ.Μ.Κ} σὺν ἡμῖν γενέσθαι^Υ ἓνα τούτων. **v.23** καὶ ἔστησαν δύο ἰωσήφ τὸν καλούμενον βαρσαβᾶν^Υ βαρσαβᾶν^{Τ.Μ.Κ} ὃς ἐπεκλήθη ἰουῦστος καὶ μαθθίαν^Υ μαθθίαν^{Τ.Μ.Κ}.

καὶ μαθητῶν. καὶ προσευξάμενοι εἶπον σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων 24*
ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα ὃν ἐξελέξω. λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς 25*
διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἐξ ἧς παρέβη ἰούδας πορευθῆναι εἰς
τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν κληρὸς αὐτῶν καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς 26*
ἐπὶ μαθητῶν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πενηκοστῆς ἦσαν ἅπαν- 2*
τες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος 2
ὡσπερ φερομένης βροχῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθημένοι. καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενα γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός 3*
ἐκάθισεν τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύμα- 4*
τος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου
αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. ἦσαν δὲ ἐν ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες ἰουδαῖοι 5*
ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. γενομένης 6
δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς
ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ 7*
ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἰδοῦ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λα-
λοῦντες γαλιλαῖοι. καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ 8
ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν. πάρθοι καὶ μῆδοι καὶ ἑλαμίται καὶ οἱ κα- 9
τοικοῦντες τὴν μεσοποταμίαν ἰουδαίαν τε καὶ καππαδοκίαν πόντον καὶ
τὴν ἄσίαν. φρυγίαν τε καὶ παμφυλίαν αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς λιβύης 10
τῆς κατὰ κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ῥωμαῖοι ἰουδαῖοί τε καὶ προσή-
λυτοι. κρήτες καὶ ἄραβες ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις 11
γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν 12*
ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι. ἕτεροι δὲ χλευά- 13*
ζοντες ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν. σταθεῖς δὲ πέτρος σὺν 14*

v.24 καὶ προσευξαμένοι εἶπαν^v εἶπον^{T, M, K} σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων ἀνάδειξον ὃν^{M, V} ἐξελέξω^{M, V} ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα^{T, M, V} ὃν^{T, K} ἐνα^K ἐξελέξω^{T, K}. **v.25** λαβεῖν τὸν τόπον^v κληρὸν^{T, M, K} τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἀφ' ἐξ^{T, M, K} ἧς παρέβη ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **v.26** καὶ ἔδωκαν κληρὸς αὐτοῖς^v αὐτῶν^{T, M, K} καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ μαθητῶν^v μαθητῶν^{T, M, K} καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων. **2 v.1** καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πενηκοστῆς ἦσαν πάντες^v ἅπαντες^{T, M, K} ὁμοθυμαδόν^{T, M, K} ἐπὶ τὸ αὐτό. **v.3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενα γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός καὶ^v ἐκάθισεν τε^{T, M, K} ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. **v.4** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες^v ἅπαντες^{T, M, K} πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς^{T, M, K} ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς^v. **v.5** ἦσαν δὲ εἰς^v ἐν^{T, M, K} ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες ἰουδαῖοι ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. **v.7** ἐξίσταντο δὲ πάντες^{T, K} καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες οὐκ^v πρὸς^{T, M, K} ἀλλήλους οὐκ^{T, M, K} ἰδοῦ ἅπαντες^v πάντες^{T, M, K} οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες γαλιλαῖοι. **v.12** ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες τί θέλει^v ἂν^{T, M, K} θέλοι^{T, M, K} τοῦτο εἶναι. **v.13** ἕτεροι δὲ διαχλευαζόντες^v χλευαζόντες^{T, M, K} ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν. **v.14** σταθεῖς δὲ ὁ^v πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπήρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγαστο αὐτοῖς ἄνδρες ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλήμ πάντες^v ἅπαντες^{T, M, K} τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἐστὶν καὶ ἐνωπίσασθε τὰ ῥήματα μου.

τοῖς ἕνδεκα ἐπήρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς ἄνδρες
 ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλήμ ἅπαντες τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν
 15 ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε
 16 οὔτοι μεθύουσιν ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας. ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν
 17* τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου ἰωήλ. καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέ-
 ραις λέγει ὁ θεὸς ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ
 προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι
 ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνία ἐνυπνιασθή-
 18* σονται. καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσιν.
 19 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω αἶμα
 20* καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκοτός καὶ
 ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
 21 ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθή-
 22* σεται. ἄνδρες ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους ἰησοῦν τὸν
 ναζωραῖον ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ
 τέρασιν καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν κα-
 23* θῶς καὶ αὐτοὶ οἶδατε. τοῦτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ
 24 θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε. ὃν
 ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 25* κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν προωρόμην τὸν
 κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 26* διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι
 27* δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις
 τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-

v.17 και εσται εν ταις εσχαιταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις^v ενυπνια^{T.M.K} ενυπνιασθησονται. **v.18** και γε^M και^{T.K.v} γε^{T.K.v} επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν. **v.20** ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η^{T.M.K} ελθειν την^{T.M.K} ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη. **v.22** ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα αποδεδειγμενον^v απο του θεου αποδεδειγμενον^{T.M.K} εις υμας δυναμεσι^v δυναμεσιν^{T.M.K} και τερασι^v τερασιν^{T.M.K} και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και^{T.M.K} αυτοι οιδατε. **v.23** τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες^{T.M.K} δια χειρος^v χειρων^{T.M.K} ανομων προσπηξαντες ανειλατε^v ανειλετε^{T.M.K}. **v.25** δαβιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K} γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην^v προωρωμην^{T.M.K} τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω. **v.26** δια τουτο ηυφρανθη^v ευφρανθη^{T.M.K} η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνώσει επι ελπιδι. **v.27** οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην^v αδου^{T.M.K} ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν.

που σου. ἄνδρες ἀδελφοί ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ 29*
 τοῦ πατριάρχου δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐ-
 τοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. προφήτης οὖν ὑπάρχων 30*
 καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
 τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστὸν καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
 προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐ κατελείφθη 31*
 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου οὔδε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτον 32
 τὸν ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεὸς οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. τῇ δεξιᾷ 33*
 οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν
 παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ 34*
 γὰρ δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτὸς εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπό- 35
 διον τῶν ποδῶν σου. ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ 36*
 κύριον καὶ χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν τοῦτον τὸν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς
 ἐσταυρώσατε. ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ εἰπόν τε πρὸς 37*
 τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσομεν ἄνδρες ἀδελφοί.
 πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς μετανοήσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν 38*
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ λήψεσθε τὴν δω-
 ρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὑμῖν γὰρ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις 39
 ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὄσους ἂν προσκαλέσεται κύριος ὁ θεὸς
 ἡμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει λέγων 40*
 σῶθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀπο- 41*
 δεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ

v.29 ἄνδρες ἀδελφοί ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **v.30** προφήτης οὖν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ το^{τ.μ.κ} κατὰ^{τ.μ.κ} σάρκα^{τ.μ.κ} ἀναστήσειν^{τ.μ.κ} τὸν^{τ.μ.κ} χριστὸν^{τ.μ.κ} καθίσει ἐπὶ τὸν^ν τοῦ^{τ.μ.κ} θρόνον^ν θρόνου^{τ.μ.κ} αὐτοῦ. **v.31** προῖδων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐτε^ν ἐγκατελείφθη^ν οὐ^{τ.μ.κ} κατελείφθη^{τ.μ.κ} ἡ^{τ.μ.κ} ψυχὴ^{τ.μ.κ} αὐτοῦ^{τ.μ.κ} εἰς ἀδην^ν ἀδου^{τ.μ.κ} οὐτε^ν οὐδε^{τ.μ.κ} ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. **v.33** τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου^{τ.μ.κ} πνεύματος τοῦ^ν ἁγίου^ν λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ νῦν^{τ.μ.κ} ὑμεῖς [καὶ]^ν βλέπετε καὶ ἀκούετε. **v.34** οὐ γὰρ δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτὸς εἶπεν [οἱ]^ν ο^{τ.μ.κ} κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. **v.36** ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν^ν καὶ χριστὸν ἐποίησεν^ν αὐτὸν^{τ.μ.κ} ὁ θεὸς ἐποίησεν^{τ.μ.κ} τοῦτον τὸν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. **v.37** ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν^ν τῆ^{τ.μ.κ} καρδίαν^ν καρδίᾳ^{τ.μ.κ} εἶπον τε πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσομεν^ν ποιήσομεν^{τ.μ.κ} ἄνδρες ἀδελφοί. **v.38** πέτρος δὲ εἶπη^{τ.μ.κ} πρὸς αὐτοὺς μετανοήσατε [φθῆσιν]^ν καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν^ν ἁμαρτιῶν ὑμῶν^ν καὶ λήψεσθε^ν λήψεσθε^{τ.μ.κ} τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. **v.40** ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο^ν διεμαρτύρετο^{τ.μ.κ} καὶ παρεκάλει αὐτοὺς^ν λέγων σῶθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. **v.41** οἱ μὲν οὖν ἀσμένως^{τ.μ.κ} ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν ἐν^ν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχῶν ὡσεὶ τρισχίλια.

42* ἐκεῖνη ψυχαι ὡσεὶ τρισχίλια. ἦσαν δὲ προσκατεροῦντες τῇ διδαχῇ
 τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προ-
 43* σευχαῖς. ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα
 44 διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 45 καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά. καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον
 46 καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. καθ' ἡμέραν τε
 προσκατεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον
 47* μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας. αἰνοῦντες
 τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν ὁ δὲ κύριος προσετίθει
 τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν
 2 ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μη-
 τρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν
 τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰ-
 3* σπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. ὃς ἰδὼν πέτρον καὶ ἰωάννην μέλλοντας
 4 εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ πέτρος
 5 εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς
 6* προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ πέτρος ἀργύριον καὶ χρυ-
 σίον οὐχ ὑπάρχει μοι ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ
 7* χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ἐγειραὶ καὶ περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
 δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ
 8 τὰ σφυρα. καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐ-
 9* τοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν
 10* αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν. ἐπεγίνωσκον
 τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθημένος ἐπὶ τῇ ὠραίᾳ
 πύλῃ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβε-
 11* βηκότι αὐτῷ. κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην

v.42 ἦσαν δε προσκατεροῦντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και ^{Τ.Μ.Κ} τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις. **v.43** εγινετο^Υ εγενετο^{Τ.Μ.Κ} δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο. **v.47** αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη^{Τ.Μ.Κ} εκκλησια^{Τ.Μ.Κ}. **3 v.3** ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην Αλαθειν^Τ. **v.6** ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου [εγειρε^Υ εγειραι^{Τ.Μ.Κ} και]^Υ και^{Τ.Μ.Κ} περιπατει. **v.7** και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον^Υ παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου^{Τ.Μ.Κ} αι βασεις αυτου^Υ και τα σφυδρα^Υ σφυρα^{Τ.Μ.Κ}. **v.9** και ειδεν αυτον^{Τ.Μ.Κ} πας ο λαος αυτον^Υ περιπατουντα και αινουντα τον θεον. **v.10** επεγινωσκον δε^Υ τε^{Τ.Μ.Κ} αυτον οτι αυτος^Υ ουτος^{Τ.Μ.Κ} ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω. **v.11** κρατουντος δε αυτου^Υ του^{Τ.Μ.Κ} ιαθεντος^{Τ.Μ.Κ} χωλου^{Τ.Μ.Κ} τον πετρον και τον^Υ ιωαννην συνεδραμεν προς^{Τ.Μ.Κ} αυτους^{Τ.Μ.Κ} πας ο λαος προς^Υ αυτους^Υ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι.

συνέδραμεν πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾶ τῇ καλουμένην σολο-
 μῶντος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαὸν ἄνδρες 12*
 ἰσραηλῖται τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ
 εὐσεβείᾳ πεπονηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν. ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ 13*
 καὶ ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν
 ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον πιλάτου
 κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνή- 14
 σασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν. τὸν δὲ ἀρχηγὸν 15
 τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν οὗ ἡμεῖς μάρτυρές
 ἔσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ 16
 οἴδατε ἔστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ
 τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν ἀδελφοί οἶδα 17
 ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. ὁ δὲ θεὸς ἃ 18*
 προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν
 χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ 19
 ἐξλαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως
 ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου. καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν 20
 ἰησοῦν χριστόν. ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῖξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκατα- 21*
 στάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ
 προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι 22*
 προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
 ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. ἔσται δὲ 23*
 πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται
 ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς 24*
 ὅσοι ἐλάλησαν καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ 25*

v.12 ἰδων δε ο^υ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαὸν ἄνδρες ἰσραηλῖται τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεπονηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν. **v.13** ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ [ο^υ θεος]^υ ἰσαὰκ καὶ [ο^υ θεος]^υ ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς μεν^{σμ.υ} παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν^{τ.σμ.κ} κατὰ πρόσωπον πιλάτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **v.18** ὁ δε θεὸς α προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ^{τ.σμ.κ} παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ^υ ἐπλήρωσεν οὕτως. **v.21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῖξασθαι ἀχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων^{τ.σμ.κ} τῶν^{σμ.υ} ἁγίων αὐτοῦ^{τ.σμ.κ} προφητῶν^{τ.σμ.κ} ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ^υ προφητῶν^υ. **v.22** μωσῆς^υ μωσῆς^{τ.σμ.κ} μεν γαρ^{τ.σμ.κ} πρὸς^{τ.σμ.κ} τοὺς^{τ.σμ.κ} πατέρας^{τ.σμ.κ} εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν^{σμ} ὑμῶν^{τ.κ.υ} ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. **v.23** ἔσται δε πᾶσα ψυχὴ ἣτις εἰς^{σμ.υ} ἀν^{τ.κ} μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται^υ ἐξολοθρευθήσεται^{τ.σμ.κ} ἐκ τοῦ λαοῦ. **v.24** καὶ πάντες δε οἱ προφῆται ἀπὸ σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν καὶ προκατήγγειλαν^{σμ.υ} προκατήγγειλαν^{τ.κ} τὰς ἡμέρας ταύτας. **v.25** ὑμεῖς ἐστε οἱ^υ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διεθέτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν^υ ἡμῶν^{τ.σμ.κ} λεγὼν πρὸς ἀβραὰμ καὶ ἐν^{σμ.υ} τῷ σπερματι σου^υ ἐνευλογηθήσονται^{τ.σμ.κ} ἐνευλογηθήσονται^{τ.σμ.κ} πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

των προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἣς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγων πρὸς ἄβραάμ καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι
26* αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ
2* ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι. διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν
3 τὴν ἐκ νεκρῶν. καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν
4* εἰς τὴν αὔριον ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.
5* ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρε-
6* σβυτέρους καὶ γραμματεῖς. εἷς ἱερουσαλήμ καὶ ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ καϊάφαν καὶ ἰωάννην καὶ ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερα-
7* τικοῦ. καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο ἐν ποίᾳ δυνάμει
8* ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς. τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύ-
9* ματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ
10 ἰσραὴλ. εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθε-
11* νοῦς ἐν τίνι οὗτος σέσωσται. γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ὃν ὑμεῖς ἐσταυ-
12* ρώσατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον
13 ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ πέτρου παρρησίαν καὶ ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί

v.26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας^v ὁ θεὸς ἀναστήσας^{T.μτ.κ} τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν^{T.μτ.κ} ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. **4 v.2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν^{μτ} τῶν^{T.κ.ν} ἐκ^{T.κ.ν} νεκρῶν. **v.4** πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη [ο]^v ο^{T.μτ.κ} ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν [ως]^v ὡσεὶ^{T.μτ.κ} χιλιάδες πέντε. **v.5** ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς^v πρεσβυτέρους καὶ τοὺς^v γραμματεῖς ἐν^v εἰς^{T.μτ.κ} ἱερουσαλήμ. **v.6** καὶ ἀννας^v ἀνναν^{T.μτ.κ} ο^v τὸν^{T.μτ.κ} ἀρχιερεὺς^v ἀρχιερεᾶ^{T.μτ.κ} καὶ καϊάφας^v καϊαφάν^{T.μτ.κ} καὶ ἰωάννης^v ἰωάννην^{T.μτ.κ} καὶ ἀλεξάνδρος^v ἀλεξάνδρον^{T.μτ.κ} καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **v.7** καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ^{T.κ.ν} μέσῳ ἐπυνθάνοντο ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς. **v.8** τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ^{T.μτ.κ} ἰσραὴλ^{T.μτ.κ}. **v.9** εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς ἐν τίνι οὗτος σέσωσται^v σέσωσται^{T.μτ.κ}. **v.11** οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομῶν^v οἰκοδομούντων^{T.μτ.κ} ὁ γενομένος εἰς κεφαλὴν γωνίας. **v.12** καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία οὐδὲ^v οὐτε^{T.μτ.κ} γὰρ ὄνομα ἐστὶν ἕτερον [ὑπο^{μτ} ὑπο^{T.κ.ν} τὸν οὐρανόν]^{μτ} οὐρανόν^{T.κ.ν} τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

εἰσιν καὶ ἰδιῶται ἐθαύμαζον ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ ἰησοῦ
 ἦσαν. τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμέ- 14*
 νον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου 15*
 ἀπελθεῖν συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους. λέγοντες τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώ- 16*
 ποις τούτοις ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς
 κατοικοῦσιν ἱερουσαλήμ φανερόν καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. ἀλλ' 17*
 ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς
 μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες 18*
 αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς 19*
 αὐτοὺς εἶπον εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ
 τοῦ θεοῦ κρίνατε. οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ 20*
 λαλεῖν. οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς μηδὲν εὐρίσκοντες 21*
 τὸ πῶς κολάσονται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ
 τῷ γεγονότι. ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν 22*
 ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως. ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς 23*
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 εἶπον. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ 24*
 εἶπον δέσποτα σὺ ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
 θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. ὁ διὰ στόματος δαβὶδ τοῦ παιδός 25*
 σου εἰπὼν ἵνατί ἐφρύαζαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά. παρέστησαν 26
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ
 κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ 27*

v.14 τον τε^ν δε^ε ^{τ.μ.κ} ανθρωπον βλέποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον
 αντειπειν. **v.15** κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον^{μ.ν} συνεβαλον^{τ.κ}
 προς αλληλους. **v.16** λεγοντες τι ποιησωμεν^ν ποιησομεν^{τ.μ.κ} τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ
 γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα
 αρνεισθαι^ν αρνησασθαι^{τ.μ.κ}. **v.17** αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη^{τ.μ.κ}
 απειλησομεθα^μ απειλησωμεθα^{τ.κ.ν} αυτοις μηκει λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων.
v.18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις^{τ.μ.κ} το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι
 τω ονοματι του ιησου. **v.19** ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες ειπον^ν προς αυτους ειπον^{τ.μ.κ}
 ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε. **v.20** ου δυναμεθα γαρ
 ημεις α ειδαμεν^ν ειδομεν^{τ.μ.κ} και ηκουσαμεν μη λαλειν. **v.21** οι δε προσαπειλησαμενοι απελυ-
 σαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται^μ κολασονται^{τ.κ.ν} αυτους δια τον λαον οτι παντες
 εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι. **v.22** ετων γαρ ην πλειονων τεσσερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ} ο
 ανθρωπος εφ ον γεγονει^ν εγεγονει^{τ.μ.κ} το σημειον τουτο της ιασεως. **v.23** απολυθεντες δε ηλθον
 προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ}.
v.24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} δεσποτα συ
 ο^{τ.μ.κ} θεος^{τ.μ.κ} ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις.
v.25 ο του^ν πατρος^ν ημων^ν δια πνευματος^ν αγιου^ν στοματος δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} του^{τ.κ} παιδος σου
 ειπων ινα^μ τι^μ ινατι^{τ.κ.ν} εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα.

τὸν ἅγιον παῖδά σου ἰησοῦν ὃν ἔχρισας ἠρώδης τε καὶ πόντιος πιλάτος
 28* σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς ἰσραήλ. ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή
 29 σου προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλάς αὐ-
 τῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον
 30* σου. ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα
 31* γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων
 αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαν-
 τες πνεύματος ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.
 32* τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία καὶ οὐδὲ
 εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα
 33* κοινά. καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀποστόλοι τῆς
 ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.
 34* οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰ-
 35* κίων ὑπῆρχον πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων. καὶ
 ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν
 36* τις χρεῖαν εἶχεν. ἰωσήs δὲ ὁ ἐπικληθεὶς βαρναβᾶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ὃ
 ἔστιν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως λευίτης κύπριος τῷ γένει.
 37* ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ
 τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

5* ἄνῃρ δὲ τις ἀνανίας ὀνόματι σὺν σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλη-
 2* σεν κτῆμα. καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς συνειδυίας καὶ τῆς γυναικός
 αὐτοῦ καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.
 3* εἶπεν δὲ πέτρος ἀνανία διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου

v.27 συνηχθησαν γαρ επι αληθειας εν^v τη^v πολει^v ταυτη^v επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ. **v.28** ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη [σου]^v σου^{τ.μ.κ} προωρισεν γενεσθαι. **v.30** εν τω την χειρα [σου]^v σου^{τ.μ.κ} εκτεινειν σε εις ιασις και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου. **v.31** και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες του^v πνευματος^{τ.μ.κ} αγιου πνευματος^v και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας. **v.32** του δε πληθους των πιστευσαντων ην η^{τ.μ.κ} καρδια και η^{τ.μ.κ} ψυχη μια και ουδ^κ ουδε^{τ.μ.ν} εις τι των υπαρχοντων αυτων^μ αυτω^{τ.κ.ν} ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα. **v.33** και μεγαλη^{τ.μ.κ} δυναμει μεγαλη^v απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους. **v.34** ουδε γαρ ενδεης τις ην^v υπηρχεν^{τ.μ.κ} εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων. **v.35** και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο^v διεδιδετο^{τ.μ.κ} δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν. **v.36** ιωσηφ^v ιωσηs^{τ.μ.κ} δε ο επικληθεις βαρναβας απο^{μ.ν} υπο^{τ.κ} των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει. **v.37** υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν προς^v παρα^{τ.μ.κ} τους ποδας των αποστολων. **5 v.1** ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφειρη^v σαπφειρη^{τ.μ.κ} τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα. **v.2** και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυις^v συνειδυιας^{τ.μ.κ} και της γυναικος αυτου^{τ.μ.κ} και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν.

ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφισασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ
 χωρίου. οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῆ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχεν τί 4
 ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐκ ἐψεύσω ἄνθρωποις ἀλλὰ
 τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν καὶ 5*
 ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. ἀναστάντες δὲ 6
 οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. ἐγένετο δὲ ὡς 7
 ὠρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν.
 ἀπεκρίθη δὲ αὕτη ὁ πέτρος εἶπέ μοι εἰ τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε ἡ 8*
 δὲ εἶπεν ναὶ τοσοῦτου. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτήν τί ὅτι συνεφω- 9*
 νήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν
 ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα παρὰ 10*
 τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν
 νεκράν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ ἐγένετο 11
 φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας
 ταῦτα. διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν 12*
 τῷ λαῷ πολλὰ καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος.
 τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς 13
 ὁ λαός. μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν 14
 τε καὶ γυναικῶν. ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ 15*
 τιθέναι ἐπὶ κλίνων καὶ κραββάτων ἵνα ἐρχομένου πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπι-
 σκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλήθος τῶν περίξ πόλεων εἰς 16*
 ἱερουσαλήμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
 θάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ 17
 πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ἡ οὔσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων ἐπλήσθησαν ζή-
 λου. καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο 18*
 αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἦνοι- 19*

v.3 ειπεν δε ο^v πετρος ανανια δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε^μ απο της τιμης του χωριου. **v.5** ακουων δε ο^{μ.ν} ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ταυτα^{τ.μ.κ}. **v.8** απεκριθη δε προς^v αυτη^{τ.μ.κ} αυτην^v ο^{τ.μ.κ} πετρος ειπε μοι ει τοσοουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσοουτου. **v.9** ο δε πετρος ειπεν^{τ.μ.κ} προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε. **v.10** επεσεν δε παραχρημα προς^v παρα^{τ.μ.κ} τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης. **v.12** δια δε των χειρων των αποστολων εγενετο^{κ.μ.ν} εγενετο^τ σημεια και τερατα πολλα^v εν τω λαω πολλα^{τ.μ.κ} και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος. **v.15** ωστε και^v εις^v κατα^{τ.μ.κ} τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων^v κλινων^{τ.μ.κ} και κραβατων^v κραβατων^{τ.μ.κ} ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων. **v.16** συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολων εις^{τ.μ.κ} ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες. **v.18** και επεβαλον τας χειρας αυτων^{τ.μ.κ} επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια.

20 ζεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγόν τε αὐτοὺς εἶπεν. πορεύεσθε καὶ
 σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.
 21 ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον
 παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέ-
 22* δριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἰῶν ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ
 23* δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτοὺς. οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὐ-
 24* ρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν. λέγοντες ὅτι
 τὸ μὲν δεσμοτήριον εὖρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς
 25* φύλακας ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὖρο-
 26* μεν. ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς
 τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
 27* παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς
 28* ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.
 29* τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ
 30 βίας ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς
 31* ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς. λέγων
 οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ
 32* καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βούλεσθε
 33* ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρε-
 μάσαντες ἐπὶ ζύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ
 δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ
 ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δὲ
 τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες

v.19 ἀγγελος δε κυριου δια της^{Τ.Μ.Κ} νυκτος ἀνοίξας^Υ ἠνοιξεν^{Τ.Μ.Κ} τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγόν τε αὐτοὺς εἶπεν. **v.22** οἱ δε ὑπηρεται^{Τ.Μ.Κ} παραγενομενοι ὑπηρεται^Υ οὐχ ευρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρεψαντες δε ἀπηγγειλαν. **v.23** λεγοντες οτι το μεν^{Τ.Μ.Κ} δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον ἐν πασῇ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἔξω^{Τ.Κ} ἐστῶτας ἐπι^Υ προ^{Τ.Μ.Κ} τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δε ἐσω οὐδενα ευρομεν. **v.24** ὡς δε ἠκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} ὁ^{Τ.Μ.Κ} στρατηγος τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπορουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. **v.25** παραγενομενος δε τις ἀπηγγειλεν αὐτοῖς λεγων^{Τ.Κ} οτι ἰδοὺ οἱ ἀνδρες οὓς ἐθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. **v.26** τοτε ἀπελθων ὁ στρατηγος σὺν τοῖς ὑπηρεταις ἠγεν^Υ ἠγαγεν^{Τ.Μ.Κ} αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας ἐφοβουντο γὰρ τὸν λαόν ἵνα^{Τ.Μ.Κ} μὴ λιθασθωσιν. **v.28** λεγων [ου]^Υ ου^{Τ.Μ.Κ} παραγγελια παρηγγειλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ καὶ ἰδοὺ πεπληρωκατε τὴν ἱερουσαλημ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βουλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. **v.29** ἀποκριθεις δε ὁ^{Τ.Κ} πετρος καὶ οἱ ἀποστολοι εἶπαν^Υ εἶπον^{Τ.Μ.Κ} πειθαρχειν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. **v.31** τοουτον ὁ θεος ἀρχηγον καὶ σωτηρα ὑψωσεν τῇ δεξια αὐτοῦ [του]^Υ δοῦναι μετάνοιαν τῷ ἰσραηλ καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν. **v.32** καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δε^{Τ.Μ.Κ} τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. **v.33** οἱ δε ἀκουοντες^Μ ἀκουσαντες^{Τ.Κ.Υ} διεπριοντο καὶ ἐβουλοντο^Υ ἐβουλευοντο^{Τ.Μ.Κ} ἀνελεῖν αὐτοὺς.

διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. ἀναστάς δέ τις ἐν τῷ συ- 34*
 νεδρίῳ φαρισαῖος ὀνόματι γαμαλιήλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ
 λαῷ ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τί τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι. εἶπέν τε πρὸς 35
 αὐτούς ἄνδρες ἰσραηλῖται προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις
 τί μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη θευδᾶς λέγων 36*
 εἶναί τινα ἑαυτὸν ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων
 ὃς ἀνηρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο
 εἰς οὐδέν. μετὰ τοῦτον ἀνέστη ἰούδας ὁ γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς 37*
 ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ κάκεινος ἀπώλετο
 καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω 38*
 ὑμῖν ἀποστήτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἐάσατε αὐτούς ὅτι ἐὰν ᾗ
 ἔξ ἀνθρώπων ἡ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο καταλυθήσεται. εἰ δὲ ἐκ 39*
 θεοῦ ἐστὶν οὐ δύνασθε καταλύσαι αὐτὸ μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε.
 ἐπεισθήσαν δὲ αὐτῷ καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δεῖραντες 40*
 παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
 οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι ὑπὲρ 41*
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν 42*
 τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
 ἰησοῦν τὸν χριστόν.

ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυ- 6
 σμός τῶν ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακο-
 νίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ 2*
 πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον οὐκ ἄρεστόν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε οὖν ἀδελφοί ἄνδρας 3*

v.34 αναστας δε τις εν τῷ συνεδρίῳ φαρισαῖος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τῷ λαῷ
 εκελευσεν εἔξω βραχὺ τι^{τ.μ.κ.} τοὺς ἀνθρώπους^ν ἀποστόλους^{τ.μ.κ.} ποιῆσαι. **v.36** προ γαρ τουτων
 των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη^ν προσεκληθη^μ προσεκολληθη^{τ.κ.}
 αριθμος^{τ.μ.κ.} ανδρων αριθμος^ν ως^ν ωσει^{τ.μ.κ.} τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο
 αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν. **v.37** μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις
 ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον^{τ.μ.κ.} οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες
 οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν. **v.38** και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων
 τουτων και αφετε^ν εασατε^{τ.μ.κ.} αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη^{τ.κ.ν} η το εργον τουτο
 καταλυθησεται. **v.39** ει δε εκ θεου εστιν ου δυνησεσθε^ν δυνασθε^{τ.μ.κ.} καταλυσαι αυτους^ν αυτο^{τ.μ.κ.}
 μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε. **v.40** επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους
 δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τῷ ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους^{τ.μ.κ.}. **v.41** οι
 μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι κατηξιωθησαν^ν υπερ του ονοματος
 του^μ ιησου^μ αυτου^{τ.κ.} κατηξιωθησαν^{τ.μ.κ.} ατιμασθηναι. **v.42** πασαν τε ημεραν εν τῷ ιερῷ και
 κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν^{τ.μ.κ.} τον χριστον ιησουν^ν. **6**
v.2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ.} ουκ αρεστον εστιν ημας
 καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις. **v.3** επισκεψασθε δε^ν ουν^{τ.μ.κ.} αδελφοι
 ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου^{τ.μ.κ.} και σοφιας ους καταστησωμεν^μ
 καταστησωμεν^{τ.κ.ν} επι της χρειας ταυτης.

ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας
 4 οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
 5* διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον
 παντός τοῦ πλήθους καὶ ἐξελέξαντο στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
 πνεύματος ἁγίου καὶ φίλιππον καὶ πρόχορον καὶ νικάνορα καὶ τίμωνα
 6 καὶ παρμενᾶν καὶ νικόλαον προσήλυτον ἀντιοχέα. οὓς ἔστησαν ἐνώ-
 πιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευζάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
 7 καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθη-
 τῶν ἐν ἱερουσαλήμ σφόδρα πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ
 8* πίστει. στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποιοεῖ τέρατα καὶ
 9 σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς
 τῆς λεγομένης λιβερτίνων καὶ κυρηναίων καὶ ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ
 10 κιλικίας καὶ ἀσίας συζητοῦντες τῷ στεφάνῳ. καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι
 11* τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας
 ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς μωσῆν καὶ τὸν
 12 θεόν. συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμ-
 ματεῖς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.
 13* ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται
 ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νό-
 14* μου. ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος οὗτος
 καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μωϋ-
 15* σῆς. καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ
 εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

7*, 2 εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει. ὁ δὲ ἔφη ἄνδρες ἀδελ-
 φοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ
 3* ὄντι ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρρᾶν. καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτὸν ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο
 4 εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς χαλδαίων κατῴκησεν ἐν

v.5 και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης^{mt,v} πληρη^{T,K} πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια. **v.8** στεφανος δε πληρης χαριτος^v πιστεως^{T,mt,k} και δυναμεως εποιοει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω. **v.11** τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εεις μωυσην^v μωσην^{T,mt,k} και τον θεον. **v.13** εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα^{T,mt,k} βλασφημα^{T,mt,k} λαλων ρηματα^v κατα του τοπου του αγιου [τουτου]^v τουτου^{T,K} και του νομου. **v.14** ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη α παρεδωκεν ημιν μωυσης^{mt} μωυσης^{T,K,v}. **v.15** και ατενισαντες εεις αυτον παντες^v απαντες^{T,mt,k} οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου. **7 v.1** ειπεν δε ο αρχιερευς ειρα^{T,mt,k} ταυτα ουτως εχει. **v.3** και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και [εκ]^v εκ^{T,mt,k} της συγγενειας σου και δευρο εις την^v γην ην αν σοι δειξω.

χαρράν κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετόκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ 5* κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον 6 ἐν γῆ ἀλλοτρία καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια. καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν κρινῶ ἐγὼ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ μετὰ ταῦτα 7* ἐξελεύσονται καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ 8* διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ὁ ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ ὁ ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς 9 αἴγυπτον καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν 10* θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαραῶ βασιλέως αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ χαναάν 11* καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ εὔρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σιτὰ ἐν αἰγύπτῳ ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν 12* πρῶτον. καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ 13* φανερόν ἐγένετο τῷ φαραῶ τὸ γένος τοῦ ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ 14* μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε. κατέβη δὲ ἰακώβ εἰς αἴγυπτον καὶ ἐτε- 15* λεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. καὶ μετετέθησαν εἰς συχέμ καὶ 16* ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμὸρ τοῦ συχέμ. καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἥς 17*

v.5 και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο αυτω^{τ.κ} δουναι αυτω^{μ.ν} εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου. **v.7** και το εθνος ω εαν δουλευσουσιν^ν δουλευσωσιν^{τ.μ.κ} κρινω εγω ειπεν^{τ.μ.κ} ο θεος ειπεν^ν και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω. **v.8** και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο^{τ.μ.κ} ισαακ τον ιακωβ και ο^{τ.μ.κ} ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας. **v.10** και εξειλατο^ν εξειλετο^{τ.μ.κ} αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και [εφ]^ν ολον τον οικον αυτου. **v.11** ηλθεν δε λιμος εφ ολην την αιγυπτον^ν γην^{τ.μ.κ} αιγυπτου^{τ.μ.κ} και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ηυρισκον^ν ευρισκον^{τ.μ.κ} χορτασματα οι πατερες ημων. **v.12** ακουσας δε ιακωβ οντα σιτια^ν σιτα^{τ.μ.κ} εις^ν εν^{τ.μ.κ} αιγυπτον^ν αιγυπτω^{τ.μ.κ} εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον. **v.13** και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος [του]^ν του^{τ.μ.κ} ιωσηφ. **v.14** αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο ιακωβ^ν τον πατερα αυτου ιακωβ^{τ.μ.κ} και πασαν την συγγενειαν [αυτου]^μ αυτου^{τ.κ} εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε. **v.15** και^ν κατεβη δε^{τ.μ.κ} ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων. **v.16** και μετετεθησαν εις συχημ^κ συχημ^{τ.μ.ν} και ετεθησαν εν τω μνηματι ω^ν ο^{τ.μ.κ} ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμωρ^ν εμορ^κ εμμωρ^{τ.μ} εν^ν του^{τ.μ.κ} συχημ^κ συχημ^{τ.μ.ν}.

ὤμοσεν ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ ἠϋξήσεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν αἰγύπτῳ.
 18*, 19* ἄχρισ οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ἤδει τὸν ἰωσήφ. οὗτος κα-
 τασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν
 20* ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη
 μωσῆς καὶ ἦν ἀστείος τῷ θεῷ ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 21* πατρὸς αὐτοῦ.
 22* καὶ ἐπαιδεύθη μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις
 23* καὶ ἐν ἔργοις. ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος ἀνέβη
 ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς
 24 ἰσραήλ. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν
 25* τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς
 ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν
 26* οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ
 συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς ἵνατί
 27* ἀδικεῖτε ἀλλήλους. ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσατο αὐτὸν εἰπὼν
 28* τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς. μὴ ἀνελεῖν με σὺ
 29* θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν αἰγύπτιον. ἔφυγεν δὲ μωσῆς ἐν τῷ
 λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ μαδιάμ οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς
 30* δύο. καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
 31* τοῦ ὄρους σινᾶ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. ὁ δὲ μωσῆς
 ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο
 32* φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτὸν. ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραάμ

v.17 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν^v ωμοσεν^{T.μt.κ} ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω. **v.18** αχρι^v αχρισ^{T.μt.κ} ου ανεστη βασιλευς ετερος [επι^v αιγυπτιον]^v ος ουκ ηδει τον ιωσηφ. **v.19** ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας [ημων]^v ημων^{T.μt.κ} του ποιειν εκθετα^{T.μt.κ} τα βρεφη εκθετα^v αυτων εις το μη ζωογονεισθαι. **v.20** εν ω καιρω εγεννηθη μωυσης^v μωυσης^{T.μt.κ} και ην ασειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος αυτου^{T.κ}. **v.21** εκτεθεντος^v εκτεθεντα^{T.μt.κ} δε αυτου^v ανειλατο^v αυτον ανειλετο^{T.μt.κ} αυτον^{T.κ} η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον. **v.22** και επαιδευθη μωυσης^v [εν]^v μωυσης^{T.μt.κ} παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εν^{T.κ} εργοις αυτου^v. **v.23** ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης^v τεσσαρακονταετης^{T.μt.κ} χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ. **v.25** ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους [αυτου]^v αυτου^{T.μt.κ} οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις^{T.μt.κ} σωτηριαν αυτοις^v οι δε ου συνηκαν. **v.26** τη δε^κ τε^{T.μt.κ} επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν^v συνηλασεν^{T.μt.κ} αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις^{T.μt.κ} ινα^{μt} τι^{μt} ινατι^{T.κ.ν} αδικειτε αλληλους. **v.27** ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημων^v ημας^{T.μt.κ}. **v.28** μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλες εχθες^v χθες^{T.μt.κ} τον αιγυπτιον. **v.29** εφυγεν δε μωυσης^v μωυσης^{T.μt.κ} εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο. **v.30** και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα^v τεσσαρακοντα^{T.μt.κ} ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου^{T.μt.κ} εν φλογι πυρος βατου. **v.31** ο δε μωυσης^v μωυσης^{T.μt.κ} ιδων εθαυμαζεν^{μt.ν} εθαυμασεν^{T.κ} το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς^{T.μt.κ} αυτον^{T.μt.κ}.

καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ ἔντρομος δὲ γενόμενος μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν 33* ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν 34* κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλω σε εἰς αἴγυπτον. τοῦτον τὸν μωϋσῆν ὃν ἤρνησαντο εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα 35* καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς ποιήσας 36* τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ αἰγύπτου καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. οὗτός ἐστιν ὁ μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς 37* ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 38* ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν. ᾧ οὐκ ἠθέλησαν 39* ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλ' ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς αἴγυπτον. εἰπόντες τῷ ἀρῶν ποιήσον ἡμῖν θεοὺς 40* οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς 41* ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν 42* αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος ἰσραὴλ. καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολὸχ καὶ τὸ 43*

v.32 ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ ^{Τ.Μ.Κ.} θεὸς ^{Τ.Μ.Κ.} ἰσαὰκ καὶ ὁ ^{Τ.Μ.Κ.} θεὸς ^{Τ.Μ.Κ.} ἰακώβ ἐντρομος δὲ γενομένος μωσῆς ^ν μωσῆς ^{Τ.Μ.Κ.} οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **v.33** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ^ν ἐν ^{Τ.Μ.Κ.} ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. **v.34** ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλω ^ν ἀποστέλω ^{Τ.Μ.Κ.} σε εἰς αἴγυπτον. **v.35** τοῦτον τὸν μωσῆν ^Μ μωσῆν ^{Τ.Κ.ν} ὃν ἤρνησαντο εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ θεὸς [καὶ] ^ν ἀρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ^ν ἀπέστειλεν ^{Τ.Μ.Κ.} σὺν ^ν ἐν ^{Τ.Μ.Κ.} χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. **v.36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ αἰγύπτου ^{Μ.ν} αἰγύπτου ^{Τ.Κ.} καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα ^ν τεσσαράκοντα ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.37** οὗτος ἐστίν ὁ μωσῆς ^Μ μωσῆς ^{Τ.Κ.ν} ὁ εἰπὼς ^ν εἰπὼν ^{Τ.Μ.Κ.} τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ^{Τ.Μ.Κ.} ὁ θεὸς ἡμῶν ^Μ ὑμῶν ^{Τ.Κ.} ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ^{Τ.Κ.} ἀκούσεσθε ^{Τ.Κ.}. **v.38** οὗτος ἐστίν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἐδέξατο λόγον ^Μ λόγια ^{Τ.Κ.ν} ζῶντα δοῦναι ἡμῖν. **v.39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλ' ^ν ἀλλ' ^{Τ.Μ.Κ.} ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ^ν τῇ ^Μ ταῖς ^{Τ.Κ.ν} καρδίαις ^Μ καρδίαις ^{Τ.Κ.ν} αὐτῶν εἰς αἴγυπτον. **v.40** εἰπόντες τῷ ἀρῶν ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ μωσῆς ^ν μωσῆς ^{Τ.Μ.Κ.} οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο ^ν γέγονεν ^{Τ.Μ.Κ.} αὐτῷ. **v.42** ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ^ν τεσσαράκοντα ^{Τ.Μ.Κ.} ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος ἰσραὴλ.

ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ῥεμφάν τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν
 44* αὐτοῖς καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα βαβυλῶνος. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
 ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ
 45* μωσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει. ἦν καὶ εἰσήγαγον
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν
 ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν
 46* δαβίδ. ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἤτήσατο εὗρεῖν σκηνῶμα
 47*, 48* τῷ θεῷ ἰακώβ. σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος
 49 ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει. ὁ οὐρανὸς
 μοι θρόνος ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
 50 μοι λέγει κύριος ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου. οὐχὶ ἡ χεὶρ μου
 51* ἐποίησεν ταῦτα πάντα. σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ
 καὶ τοῖς ὠσίν ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες
 52* ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ
 ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὐ
 53 νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε. οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς
 54 διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο
 55 ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρχων
 δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ
 56* καὶ ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
 οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ
 57 θεοῦ. κράζαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν
 58* ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐκβαλόντες ἕξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν
 καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου
 59 καλουμένου σαύλου. καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν στέφανον ἐπικαλούμενον
 60* καὶ λέγοντα κύριε ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. θεῖς δὲ τὰ γόνατα

v.43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου [υμων]^v υμων^{T.μ.κ} ραιφαν^v ρεμφαν^{T.μ.κ} τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος.
v.44 η σκηνη του μαρτυριου ην εν^T τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωυση^v μωση^{T.μ.κ} ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει. **v.45** ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ}. **v.46** ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω οικω^v θεω^{T.μ.κ} ιακωβ. **v.47** σολομων δε οικοδομησεν^v ωκοδομησεν^{T.μ.κ} αυτω οικον. **v.48** αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις^{T.μ.κ} κατοικει καθως ο προφητης λεγει. **v.51** σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιαις^v τη^{T.μ.κ} καρδια^{T.μ.κ} και τοις ωσιν υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις. **v.52** τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε^v γεγενησθε^{T.μ.κ}. **v.56** και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανοους διηνοιγμενους^v ανεωγμενους^{T.μ.κ} και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου. **v.58** και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων^{T.κ.ν} παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου.

ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ **8***
 τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολύμοις πάν-
 τες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ἰουδαίας καὶ σαμαρείας πλήν
 τῶν ἀποστόλων. συνεκόμισαν δὲ τὸν στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ **2***
 ἐποίησαντὸ κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλη- **3**
 σίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας
 παρεδίδου εἰς φυλακὴν. οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγε- **4**
 λιζόμενοι τὸν λόγον. φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας **5***
 ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. προσεῖχον τὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις **6***
 ὑπὸ τοῦ φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα **7***
 μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύ-
 θησαν. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἀνὴρ δὲ τις **8*, 9***
 ὀνόματι σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος
 τῆς σαμαρείας λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν. ᾧ προσεῖχον πάντες **10***
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ
 μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστα- **11**
 κέναι αὐτούς. ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ **12***
 τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐβαπτί-
 ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν καὶ **13***
 βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ φιλίππῳ θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνά-
 μεις μεγάλας γινομένας ἐξίστατο. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις **14***

v.60 θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην^v την αμαρτιαν ταυτην^{T.μ.κ} και τουτο ειπων εκοιμηθη. **8** **v.1** σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε^{μ.ν} τε^{T.κ} διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων. **v.2** συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν^v εποιησαντο^{T.μ.κ} κοπετον μεγαν επι αυτω. **v.5** φιλιππος δε κατελθων εις [την]^v πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον. **v.6** προσειχον δε^v τε^{T.μ.κ} οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει. **v.7** πολλοι^v πολλων^{T.μ.κ} γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα μεγαλη^{T.κ} φωνη μεγαλη^{μ.ν} εξηρχοντο^v εξηρχετο^{T.μ.κ} πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν. **v.8** και^{T.μ.κ} εγενετο δε^v πολλη^v χαρα μεγαλη^{T.μ.κ} εν τη πολει εκεινη. **v.9** ανηρ δε τις ονοματι σιμων προουπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων^v εξιστων^{T.μ.κ} το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν. **v.10** ω προσειχον παντες^{T.κ.ν} απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η καλουμενη^v μεγαλη. **v.12** οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα^{T.μ.κ} περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος του^{T.κ} ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες. **v.13** ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε Ασημεια^T Ακαι^T δυναμεις και^{κ.μ} σημεια^{κ.μ} γινομενα^{κ.μ} Αμεγαλας^T Αγινομενας^T εξιστατο. **v.14** ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον^{T.μ.κ} πετρον και ιωαννην.

ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀπέστειλαν πρὸς
 15 αὐτοὺς τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην. οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ
 16* αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον. οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν
 ἐπιπεπωκός μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 17* ἰησοῦ. τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα
 18* ἅγιον. θεασάμενος δὲ ὁ σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν
 ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα.
 19* λέγων δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμ-
 20 βάνη πνεῦμα ἅγιον. πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὸ ἀργύριόν σου σὺν
 σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων
 21* κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν σοι μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἢ γὰρ
 22* καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ
 τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ
 23 ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας
 24 ὀρῶ σε ὄντα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ
 25* πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ ὧν εἰρήκατε. οἱ μὲν οὖν
 διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς
 26 ἱερουσαλήμ πολλὰς τε κώμας τῶν σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. ἄγγελος
 δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς φίλιππον λέγων ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ
 μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰς γά-
 27* ζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ αἰθίοψ
 εὐνοῦχος δυνάστης κανδάκης τῆς βασιλείσης αἰθιοπῶν ὃς ἦν ἐπὶ πά-
 28* σης τῆς γάζης αὐτῆς ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς ἱερουσαλήμ. ἦν
 τε ὑποστρέφων καὶ καθημένος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν
 29 τὸν προφήτην ἠσαΐαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ φιλίππῳ πρόσελθε καὶ
 30* κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. προσδραμών δὲ ὁ φίλιππος ἤκουσεν αὐ-

v.16 ουδεπω^v ουπω^{T.μ.κ} γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου^μ κυριου^{T.κ.ν} ιησου. **v.17** τοτε επιθεσαν^v επιτιθουν^{T.μ.κ} τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον. **v.18** ιδων^v θεασαμενος^{T.μ.κ} δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το^{T.μ.κ} αγιον^{T.μ.κ} προσηνεγκεν αυτοις χρηματα. **v.19** λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν^{κ.μ.ν} αν^T επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον. **v.21** ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι^v ενωπιον^{T.μ.κ} του θεου. **v.22** μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του κυριου^v θεου^{T.μ.κ} ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου. **v.25** οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον^v υπεστρεψαν^{T.μ.κ} εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{T.μ.κ} πολλας τε κωμας των σαμαρειτων^v σαμαρειτων^{T.μ.κ} ευηγγελιζοντο^v ευηγγελισαντο^{T.μ.κ}. **v.27** και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοπισ ευνουχος δυναστης κανδακης της^{T.μ.κ} βασιλεισης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ. **v.28** ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και^{T.μ.ν} ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν. **v.30** προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν^v τον προφητην ησαιαν^{T.μ.κ} και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις.

του ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην ἡσαΐαν καὶ εἶπεν ἄρα γε γινώσκεις
 ἃ ἀναγινώσκεις. ὁ δὲ εἶπεν πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδήγησῃ 31*
 με παρεκάλεισέν τε τὸν φίλιππον ἀναβάνατα καθίσει σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ 32*
 περιοχή τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
 ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως οὐκ
 ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη 33*
 τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐ-
 τοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ φιλίππῳ εἶπεν δέομαί σου περὶ τίνος 34
 ὁ προφήτης λέγει τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός. ἀνοίξας δὲ ὁ 35
 φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγ-
 γελίσατο αὐτῷ τὸν ἰησοῦν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν ἦλθον ἐπὶ τι 36
 ὕδωρ καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος ἰδοὺ ὕδωρ τί κωλύει με βαπτισθῆναι. εἶπεν 37*
 δὲ ὁ φίλιππος εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἔξεστιν ἀποκριθεὶς δὲ
 εἶπεν πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν ἰησοῦν χριστόν. καὶ ἐκέλευ- 38
 σεν στήναι τὸ ἄρμα καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε φίλιππος
 καὶ ὁ εὐνοῦχος καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος 39
 πνεῦμα κυρίου ἤρπασεν τὸν φίλιππον καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι ὁ εὐ-
 νοῦχος ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς 40
 ἄζωτον καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθειν
 αὐτόν εἰς καισάρειαν.

ὁ δὲ σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ 9
 κυρίου προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ. ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς 2
 δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς ὅπως ἐὰν τινὰς εὐρη τῆς ὁδοῦ ὄντας
 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς ἱερουσαλήμ. ἐν δὲ 3*
 τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ δαμασκῷ καὶ ἐξαίφνης περιή-
 στραψεν αὐτόν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν 4
 φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις. εἶπεν δὲ τίς εἰ κύριε ὁ 5*
 δὲ κύριος εἶπεν ἐγὼ εἰμι ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
 λακτίζειν. τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπεν κύριε τί μέ θέλεις ποιῆσαι καὶ ὁ 6*

v.31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει^v οδηγηση^{T.31.K} με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω. **v.32** η δε περιοχή της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειραντος^v κειροντος^{T.31.K} αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου. **v.33** εν τη ταπεινωσει [αυτου]^v αυτου^{T.31.K} η κρισις αυτου ηρθη την δε^{T.31.K} γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου. **v.37** ειπεν^{T.K} δε^{T.K} ο^{T.K} φιλιππος^{T.K} ει^{T.K} πιστευεις^{T.K} εξ^{T.K} ολης^{T.K} της^{T.K} καρδιας^{T.K} εξεστιν^{T.K} αποκριθεις^{T.K} δε^{T.K} ειπεν^{T.K} πιστευω^{T.K} τον^{T.K} υιον^{T.K} του^{T.K} θεου^{T.K} ειναι^{T.K} τον^{T.K} ιησουν^{T.K} χριστον^{T.K}. **9 v.3** εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και^{T.31.K} εξαιφνης τε^v περιηστραψεν^{T.31.K} αυτον περιηστραψεν^v φως εκ^v απο^{T.31.K} του ουρανου. **v.5** ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος^{T.31.K} ειπεν^{T.31.K} εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις σκληρον^{T.K} σοι^{T.K} προς^{T.K} κεντρα^{T.K} λακτιζειν^{T.K}.

κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεται
 7* σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν
 8* ἔννεοί ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. ἠγέρθη δὲ ὁ
 9 σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδένα ἔβλε-
 10* πεν χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς δαμασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας
 11 τρεῖς μὴ βλέπων καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν
 12* δαμασκῷ ὀνόματι ἀνανίας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος ἐν ὄραματι
 13* ἀνανία ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀναστάς
 14 πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθειαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
 15* ἰούδα σαῦλον ὀνόματι ταρσέα ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται. καὶ εἶδεν ἐν ὄρα-
 16* ματι ἄνδρα ὀνόματι ἀνανιαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα ὅπως
 17* ἀναβλέψη. ἀπεκρίθη δὲ ὁ ἀνανίας κύριε ἄκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ
 18* ἀνδρὸς τούτου ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ
 19* ᾧδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμέ-
 20* νους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος πορεύου ὅτι σκευὸς
 ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ
 βασιλέων υἰῶν τε ἰσραήλ. ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ
 τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. ἀπήλθεν δὲ ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 οἰκίαν καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν σαοὺλ ἀδελφέ ὁ κύριος
 ἀπέσταλκέν με ἰησοῦς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦρχου ὅπως ἀναβλέ-
 ψης καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσει λεπίδες ἀνέβλεψέν τε παραχρῆμα καὶ ἀναστάς
 ἔβαπτίσθη. καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν ἐγένετο δὲ ὁ σαῦλος μετὰ τῶν
 ἐν δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς. καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς

v.6 ἀλλα^{μ.ν} τρεμῶν^{τ.κ} τε^{τ.κ} και^{τ.κ} θαμβῶν^{τ.κ} εἶπεν^{τ.κ} κυριε^{τ.κ} τι^{τ.κ} με^{τ.κ} θελεις^{τ.κ} ποιησαι^{τ.κ} και^{τ.κ} ο^{τ.κ} κυριος^{τ.κ} προς^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} ἀναστηθι και εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεται σοι ο^ν τι σε δεῖ ποιεῖν. **v.7** οἱ δε ἀνδρες οἱ συνοδευοντες αυτω εἰστηκεισαν ἐννεοί^{μ.ν} ἐννεοί^{τ.κ} ἀκουοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δε θεωρουντες. **v.8** ἠγερθη δε ο^{τ.μ.κ} σαυλος ἀπο τῆς γῆς ἀνεωγμενων τε^{μ.ν} δε^{τ.κ.ν} τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδεν^ν οὐδεν^{τ.μ.κ} εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εἰσηγαγον εἰς δαμασκον. **v.10** ἦν δε τις μαθητης ἐν δαμασκῷ ὀνοματι ἀνανιας και εἶπεν προς αυτον ο^{τ.μ.κ} κυριος^{τ.μ.κ} ἐν ὄραματι ο^ν κυριος^ν ἀνανια ο δε εἶπεν ἰδου ἐγὼ κυριε. **v.12** και εἶδεν ἐν^{τ.μ.κ} ὄραματι^{τ.μ.κ} ἀνδρα [ἐν^ν ὄραματι]^ν ὀνοματι^{τ.μ.κ} ἀνανιαν ὀνοματι^ν εἰσελθοντα και ἐπιθεντα αυτω [τας]^ν χεῖρας^ν χεῖρα^{τ.μ.κ} ὅπως ἀναβλεψη. **v.13** ἀπεκριθη δε ο^{τ.κ} ἀνανιας κυριε ἠκουσα^ν ἀκηκοα^{τ.μ.κ} ἀπο πολλων περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὅσα κακὰ ἐποίησεν^{τ.μ.κ} τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν^ν ἐν ἱερουσαλημ. **v.15** εἶπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος ἐκλογης μοι^{τ.μ.κ} ἐστιν μοι^ν οὗτος του βαστασαι το ὄνομα μου ἐνώπιον ἐθνῶν τε^ν και βασιλεων υἰων τε ἰσραηλ. **v.17** ἀπηλθεν δε ἀνανιας και εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν και ἐπιθείς ἐπὶ αυτον τας χεῖρας εἶπεν σαοὺλ ἀδελφε ο κυριος ἀπεσταλκεν με ἰησοῦς^{τ.κ.ν} ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦρχου ὅπως ἀναβλεψης και πλησθης πνευματος ἁγίου. **v.18** και εὐθεως ἀπέπεσαν^ν αὐτοῦ^ν ἀπέπεσον^{τ.μ.κ} ἀπο τῶν ὀφθαλμῶν ὡς^ν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ὥσει^{τ.μ.κ} λεπιδες ἀνεβλεψεν τε [παραχρημα]^μ παραχρημα^{τ.κ} και ἀναστας ἐβαπτισθη. **v.19** και λαβων τροφην ἐνίσχυσεν ἐγένετο δε ο^{τ.μ.κ} σαυλος^{τ.μ.κ} μετὰ των ἐν δαμασκῷ μαθητων ἡμερας τινας.

ἐκήρυσσεν τὸν χριστὸν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ 21*
πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν ἱερουσα-
λήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ᾧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα
δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. σαῦλος δὲ μάλλον ἐνεδυ- 22*
ναμοῦτο καὶ συνέχυνεν τοὺς ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν δαμασκῶ
συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ὥς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί 23
συνεβουλεύσαντο οἱ ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. ἐγνώσθη δὲ τῷ σαύλῳ ἡ 24*
ἐπιβουλὴ αὐτῶν παρετηροῦν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως
αὐτὸν ἀνέλωσιν. λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ 25*
τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. παραγενόμενος δὲ ὁ σαῦλος εἰς 26*
ἱερουσαλήμ ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο
αὐτόν μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. βαρναβᾶς δὲ ἐπιλαβόμενος 27
αὐτόν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ
ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ πῶς ἐν δαμασκῶ ἐπαρ-
ρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος 28*
καὶ ἐκπορευόμενος ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόμα- 29*
τί τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς ἑλληνιστὰς οἱ δὲ
ἐπεχείρουν αὐτόν ἀνελεῖν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν 30
εἰς καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς ταρσόν. αἱ μὲν οὖν ἐκκλη- 31*
σῖαι καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας καὶ γαλιλαίας καὶ σαμαρείας εἶχον εἰρήνην
οἰκοδομουμένα καὶ πορευομένα τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλή-
σει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. ἐγένετο δὲ πέτρον διερχόμενον 32*
διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας λύδδαν.
εὔρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα αἰνέαν ὀνόματι ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον 33*

v.20 και ευθεως εν ταις συναγωγαῖς εκηρυσσεν τον ιησουν^v χριστον^{T.μ.κ} οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου. **v.21** εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εις^v εν^{T.μ.κ} ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθεν^μ εληλυθει^{T.κ.ν} ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις. **v.22** σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν^v συνεχυνεν^{T.μ.κ} [τους]^v τους^{T.μ.κ} ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος. **v.24** εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο^v δε^v και^v παρετηρουν^{T.μ.κ} τε^{T.μ.κ} τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν. **v.25** λαβοντες δε αυτον^{T.μ.κ} οι μαθηται αυτου^v νυκτος καθηκαν^{T.μ.κ} δια του τειχους καθηκαν^v αυτον^v χαλασαντες εν σφυριδι. **v.26** παραγενομενος δε ο^{T.μ.κ} σαυλος^{T.μ.κ} εν^μ εις^{T.κ.ν} ιερουσαλημ επειραζεν^v επειρατο^{T.μ.κ} κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης. **v.28** και ην μετ αυτων εισπορευομενος [και^μ και^{T.κ} εκπορευομενος]^μ εκπορευομενος^{T.κ} εις^μ εν^{T.κ} ιερουσαλημ^{T.μ.κ} και εκπορευομενος^v εις^v ιερουσαλημ^v παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου^{T.μ.κ}. **v.29** ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον^{T.μ.κ} ανελειν αυτον^v. **v.31** η^v αι^{T.μ.κ} μεν ουν εκκλησια^v εκκλησiai^{T.μ.κ} καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν^v ειχον^{T.μ.κ} ειρηνην οικοδομουμενη^v οικοδομουμεναι^{T.μ.κ} και πορευομενη^v πορευομεναι^{T.μ.κ} τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο^v επληθυνοντο^{T.μ.κ}. **v.32** εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα^v λυδδαν^{T.μ.κ}.

- 34* ἐπὶ κραββάτω ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πέτρος αἰνέα
 35* ἰαταί σε ἰησοῦς ὁ χριστός ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ καὶ εὐθέως ἀνε-
 36* στη. καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες λύδδαν καὶ τὸν σαρώναν
 37* οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. ἐν ἰόππη δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνό-
 38* ματι ταβιθά ἢ διερμηνευομένη λέγεται δορκάς αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
 39* ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 40* ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷ.
 41* ἔγγυς δὲ οὔσης λύδδης τῇ ἰόππη οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι πέτρος
 42* ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ
 43* ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. ἀναστὰς δὲ πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς ὄν
 44* παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι
 45* αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει
 46* μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ πέτρος θείσ τὰ γό-
 47* νατα προσηύξατο καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν ταβιθά ἀνάστηθι
 48* ἢ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον ἀνεκάθισεν.
 49* δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς
 50* χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς ἰόπ-
 51* πης καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον. ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἰκανὰς
 52* μεῖναι αὐτὸν ἐν ἰόππη παρά τινι σίμωνι βυρσεῖ.
- 10*** ἀνὴρ δὲ τις ἦν ἐν καισαρείᾳ ὀνόματι κορνήλιος ἑκατοντάρχης ἐκ
 2* σπείρης τῆς καλουμένης ἰταλικῆς. εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν
 3* σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεό-
 4* μενος τοῦ θεοῦ διαπαντός. εἶδεν ἐν ὄραματι φανερώς ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην

v.33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν^{T.μt.κ} ονοματι αινεαν^v εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαπτου^v κραββατω^{T.μt.κ} ος ην παραλελυμενος. **v.34** και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο^{T.μt.κ} χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη. **v.35** και ειδαν^v ειδον^{T.μt.κ} αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα^v λυδδαν^{T.μt.κ} και τον ασσαρωνα^{μt} σαρωνα^{κ.v} σαρωναν^T οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον. **v.36** εν ιοπιπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα^{μt} ταβιθα^{T.κ.v} η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων^{T.μt.κ} εργων αγαθων^v και ελεημοσυνων ων εποιει. **v.37** εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην^{T.μt.κ} εθηκαν [αυτην]^v εν υπερω. **v.38** εγγυς δε ουσης λυδδας^v λυδδης^{T.μt.κ} τη ιοπιπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο^{T.κ.v} ανδρας^{T.κ.v} προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησης^v οκνησαι^{T.μt.κ} διελθειν εως ημων^v αυτων^{T.μt.κ}. **v.40** εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και^v θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα^{μt} ταβιθα^{T.κ.v} αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν. **v.42** γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπιπης και πολλοι^{T.μt.κ} επιστευσαν πολλοι^v επι τον κυριον. **v.43** εγενετο δε ημερας ικανας μεναι αυτον^{T.μt.κ} εν ιοπιπη παρα τινι σιμωνι βυρσει. **10 v.1** ανηρ δε τις ην^{T.μt.κ} εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης. **v.2** ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε^{T.μt.κ} ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια^{μt.v} παντος^{μt.v} διαπαντος^{T.κ}. **v.3** ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι^v ωραν ενατην^v ενατην^{μt} εννατην^{T.κ} της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε.

τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ
 κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν τί ἐστὶν κύ- 4*
 ριε εἶπεν δὲ αὐτῷ αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν
 εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν πέμψον εἰς ἰόπιπην ἄνδρας 5*
 καὶ μετάπεμψαι σίμωνά ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος. οὗτος ξενίζεται παρὰ 6*
 τινι σίμωνι βυρσεῖ ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν οὗτος λαλήσει σοι τί σε
 δεῖ ποιεῖν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ κορνηλίῳ φωνήσας δύο 7*
 τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ.
 καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἰόπιπην. 8*
 τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη 9
 πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ πρό- 10*
 σπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων ἐπέπεσεν
 ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις. καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον 11*
 ἐπ' αὐτὸν σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ
 καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ 12*
 τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνή 13
 πρὸς αὐτὸν ἀναστάς πέτρε θύσον καὶ φάγε. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν μηδαμῶς 14*
 κύριε ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ πάλιν 15
 ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ 16*
 ἐγένετο ἐπὶ τρίς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν. ὡς δὲ 17*
 ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
 οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν σίμωνος
 ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα. καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ σίμων ὁ 18
 ἐπικαλούμενος πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. τοῦ δὲ πέτρου ἐνθυμουμένου 19*

v.4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν^v ενωπιον^{τ.μ.κ} του θεου. **v.5** και νυν πεμψον ανδρας^v εις ιοπιπην ανδρας^{τ.μ.κ} και μεταπεμψαι σιμωνα τινα^v τον^μ ος^{τ.κ.ν} επικαλουμενον^μ επικαλεται^{τ.κ.ν} πετρον^μ πετρος^{τ.κ.ν}. **v.6** ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος^{τ.κ} λαλησει^{τ.κ} σοι^{τ.κ} τι^{τ.κ} σε^{τ.κ} δει^{τ.κ} ποιειν^{τ.κ}. **v.7** ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω^v τω^{τ.μ.κ} κορνηλιω^{τ.μ.κ} φωνησας δυο των οικειων αυτου^{τ.μ.κ} και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω. **v.8** και εξηγησαμενος αυτοις^{τ.μ.κ} απαντα αυτοις^v απεστειλεν αυτοις εις την ιοπιπην. **v.10** εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων^v εκεινων^{τ.μ.κ} εγενετο^v επεπεσεν^{τ.μ.κ} επι αυτον εκστασις. **v.11** και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επι^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} καθιεμενον επι της γης. **v.12** εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και^v ερπετα^v της γης και τα^{τ.μ.κ} θηρια^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τα^{τ.μ.κ} ερπετα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τα^{τ.μ.κ} πετεινα του ουρανου. **v.14** ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και^v η^{τ.μ.κ} ακαθαρτον. **v.16** τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς^v παλιν^{τ.μ.κ} ανελημθη^v ανελημθη^{τ.μ.κ} το σκευος εις τον ουρανον. **v.17** ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και^{τ.μ.κ} ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο^v απο^{τ.μ.κ} του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του^v σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα.

περι τοῦ ὄραματος εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἰδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσιν σε.
 20* ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενος
 21* διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβάς δὲ πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς
 ἀπεσταλμενοὺς ἀπὸ τοῦ κορνηλίου πρὸς αὐτὸν εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι ὃν
 22* ζητεῖτε τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε. οἱ δὲ εἶπον κορνήλιος ἑκατοντάρχης
 ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ
 ἔθνους τῶν ἰουδαίων ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαι
 23* σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσάμενος
 οὖν αὐτούς ἐξένισεν τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ πέτρος ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς καὶ τι-
 24* νες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. καὶ τῇ ἐπαύριον
 εἰσῆλθον εἰς τὴν καισάρειαν ὁ δὲ κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς συγ-
 25* καλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. ὡς δὲ
 ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν πέτρον συναντήσας αὐτῷ ὁ κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ
 26* τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ὁ δὲ πέτρος αὐτὸν ἤγειρεν λέγων ἀνάστηθι
 27 κα' γὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἶμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν καὶ εὐ-
 28* ρίσκει συνεληλυθότας πολλούς. ἔφη τε πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἐπίστασθε
 ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ
 καὶ ἐμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.
 29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς πυνθάνομαι οὖν τίني λόγῳ
 30* μετεπέμψασθέ με. καὶ ὁ κορνήλιος ἔφη ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι
 ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος
 31 ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ. καὶ
 φησὶν κορνήλιε εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
 32* ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πέμψον οὖν εἰς ἰόππην καὶ μετακά-

v.19 του δε πετρου διενθυμουμενου^{μ.ν} ενθυμουμενου^{τ.κ} περι του οραματος ειπεν [αυτω]^ν αυτω^{τ.μ.κ} το πνευμα ιδου ανδρες τρεις^{τ.κ.ν} ζητουντες^ν ζητουσιν^{τ.μ.κ} σε. **v.20** αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι^ν διοτι^{τ.μ.κ} εγω απεσταλκα αυτους. **v.21** καταβας δε πετρος προς τους ανδρας τους^{τ.κ} απεσταλμενους^{τ.κ} απο^{τ.κ} του^{τ.κ} κορνηλιου^{τ.κ} προς^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε. **v.22** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου. **v.23** εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας^ν ο^{τ.μ.κ} πετρος^{τ.μ.κ} εξηλθεν ουν αυτοις και τινες των αδελφων των απο της^{τ.κ} ιοππης συνηλθον αυτω. **v.24** και^{τ.μ.κ} τη δε^ν επαυριον εισηλθεν^ν εισηλθον^{τ.μ.κ} εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους. **v.25** ως δε εγενετο του^{μ.ν} εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν. **v.26** ο δε πετρος αυτον^{τ.μ.κ} ηγειρεν αυτον^ν λεγων αναστηθι και^ν εγω^ν καγω^{τ.μ.κ} αυτος ανθρωπος ειμι. **v.28** εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι^ν και^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον. **v.30** και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} την ενατην^{μ.ν} ενατην^{τ.κ} ωραν^{τ.μ.κ} προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα.

λεσαι σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ σίμωνος
 βυρσέως παρὰ θάλασσαν ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι. ἑξαυτῆς οὖν 33*
 ἔπεμψα πρὸς σέ σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος νῦν οὖν πάν-
 τες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα
 σοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀνοίξας δὲ πέτρος τὸ στόμα εἶπεν ἐπ' ἀληθείας κατα- 34*
 λαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης ὁ θεός. ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει 35
 ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν.
 τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ 36*
 ἰησοῦ χριστοῦ οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμε- 37*
 νον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς γαλιλαίας μετὰ
 τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν ἰωάννης. ἰησοῦν τὸν ἀπὸ ναζαρέτ ὡς ἔχρισεν 38*
 αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώ-
 μενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὅτι ὁ θεὸς
 ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε 39*
 τῇ χώρᾳ τῶν ἰουδαίων καὶ ἐν ἱερουσαλήμ ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ
 ξύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ 40*
 γενέσθαι. οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις 41
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῖν οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ
 ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ 42*
 καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς
 ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προφήται μαρτυροῦσιν ἄφεσιν 43
 ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐ-
 τόν. ἔτι λαλοῦντος τοῦ πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα 44
 τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ 45*
 περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ πέτρῳ ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ

v.32 πεμψον ουν εις ιοπιπην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος^{Τ.Μ.Κ} παραγενομενος^{Τ.Μ.Κ} λαλησει^{Τ.Μ.Κ} σοι^{Τ.Μ.Κ}. **v.33** εξ αυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου^Υ θεου^{Τ.Μ.Κ}. **v.34** ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης^Υ προσωπολημπτης^{Τ.Μ.Κ} ο θεος. **v.36** τον λογον [ον]^Υ ον^{Τ.Μ.Κ} απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος. **v.37** υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος^Υ αρξαμενον^{Τ.Μ.Κ} απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης. **v.38** ιησοουν τον απο ναζαρεθ^{Κ.Υ} ναζαρετ^{Τ.Μ.} ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου. **v.39** και ημεις εσμεν^{Τ.Μ.Κ} μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και [εν]^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} ιερουσαλημ ον και^{Μ.Υ} ανειλαν^Υ ανειλον^{Τ.Μ.Κ} κρεμασαντες επι ξυλου. **v.40** τουτον ο θεος ηγειρεν [εν]^Υ τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι. **v.42** και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος^Υ αυτος^{Τ.Μ.Κ} εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων. **v.45** και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον^Υ συνηλθον^{Τ.Μ.Κ} τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχεται.

46* τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσ-
 47* σαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν τότε ἀπεκρίθη ὁ πέτρος. μήτι τὸ ὕδωρ
 48* ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς. προσέταξεν τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν
 τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν ἰουδαίαν
 2* ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἀνέβη πέ-
 3* τρος εἰς ἱεροσόλυμα διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς. λέγοντες
 4*, 5* ἀρξάμενος δὲ ὁ πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων. ἐγὼ ἤμην ἐν
 πόλει ἰόππη προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα καταβαῖνον
 6 σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐ-
 7* ρανοῦ καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ. εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον
 8* τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά τοῦ
 9* οὐρανοῦ. ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι ἀναστάς πέτρε θύσον καὶ
 10* φάγε. εἶπον δὲ μηδαμῶς κύριε ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
 11* εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ
 12* τοῦ οὐρανοῦ ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 13* τρεῖς καὶ πάλιν ἀνεσπίασθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς
 τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἤμην ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
 12* καισαρείας πρὸς με. εἶπεν δὲ μοι τὸ πνεῦμά μου συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν
 13* διακρίνόμενον ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ οὗτοι καὶ εἰσήλ-
 13* θομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπήγγειλεν τε ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν

v.46 ηκουουν γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο^{τ.μ.κ} πετρος.
v.47 μητι το υδωρ κωλυσαι^{τ.μ.κ} δυναται κωλυσαι^ν τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το
 αγιον ελαβον ως^ν καθως^{τ.μ.κ} και ημεις. **v.48** προσεταξεν δε^ν τε^{τ.μ.κ} αυτους βαπτισθηναι^{τ.μ.κ} εν τω
 ονοματι ιησου^ν χριστου^ν βαπτισθηναι^ν του^{τ.μ.κ} κυριου^{τ.μ.κ} τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας
 τινας. **11 v.2** και^{τ.μ.κ} οτε δε^ν ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ^ν ιεροσολυμα^{τ.μ.κ} διεκρινοντο προς
 αυτον οι εκ περιτομης. **v.3** λεγοντες οτι εισηλθες^ν προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες^{τ.μ.κ}
 και συνεφαγες αυτοις. **v.4** αρξαμενος δε ο^{τ.μ.κ} πετρος εξειθετο αυτοις καθεξης λεγων. **v.5** εγω
 ημην εν πολει ιοπιπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην
 μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι^ν αχρισ^{τ.μ.κ} εμου. **v.7** ηκουσα
 δε και^ν φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε. **v.8** ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι
 παν^{τ.μ.κ} κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου. **v.9** απεκριθη δε μοι^{τ.μ.κ} φωνη
 εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου. **v.10** τουτο δε εγενετο επι τρις
 και παλιν^{τ.μ.κ} ανεσπιασθη παλιν^ν απαντα εις τον ουρανον. **v.11** και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες
 επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν^ν ημην^{τ.μ.κ} απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με. **v.12** ειπεν
 δε μοι^{τ.μ.κ} το πνευμα μοι^ν συνελθειν αυτοις μηδεν διακριναντα^ν διακρινομενον^{τ.μ.κ} ηλθον δε συν
 εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος. **v.13** απηγγειλεν δε^ν τε^{τ.μ.κ}
 ημιν πως ειδεν [τον]^ν τον^{τ.μ.κ} αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω^{τ.μ.κ} αποστειλον
 εις ιοπιπην ανδρας^{τ.μ.κ} και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον.

ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ ἀπόστειλον εἰς
 ἰόπιπην ἄνδρας καὶ μετάπεμψαι σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον. ὃς 14
 λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. ἐν δὲ 15
 τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ’ αὐτοὺς ὡσπερ
 καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος κυρίου ὡς ἔλεγεν 16*
 ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασι 17*
 ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστόν ἐγὼ δὲ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν
 θεόν. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσυχάσαν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες 18*
 ἄραγε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. οἱ μὲν οὖν 19
 διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφάνῳ διήλθον ἕως
 φοινίκης καὶ κύπρου καὶ ἀντιοχείας μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ
 μόνον ἰουδαίοις. ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κύπριοι καὶ κυρηναῖοι 20*
 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς ἑλληνιστὰς εὐαγ-
 γελιζόμενοι τὸν κύριον ἰησοῦν. καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ’ αὐτῶν πολὺς 21*
 τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος 22*
 εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἔξαπέ-
 στειλαν βαρναβᾶν διελθεῖν ἕως ἀντιοχείας. ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν 23*
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρ-
 δίας προσμένειν τῷ κυρίῳ. ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος 24
 ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ 25*
 εἰς ταρσὸν ὁ βαρναβᾶς ἀναζητῆσαι σαῦλον. καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν 26*
 αὐτὸν εἰς ἀντιόχειαν ἐγένετο δὲ αὐτοῦς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν ἀντιοχείᾳ
 τοὺς μαθητὰς χριστιανούς. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ 27
 ἱεροσολύμων προφῆται εἰς ἀντιόχειαν. ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι 28*

v.16 ἐμνήσθην δε του ρηματος του^v κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθη-
 σεσθε εν πνευματι αγιω. **v.17** ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν
 επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε^{T.M.K} τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον. **v.18** ακουσαντες
 δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν^v εδοξαζον^{T.M.K} τον θεον λεγοντες αρα^v αραγε^{T.M.K} και τοις εθνεσιν
 ο θεος την μετανοιαν εδωκεν^{T.M.K} εἰς ζωην εδωκεν^v. **v.20** ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι
 και κυρηναιοι οιτινες ελθοντες^v εἰσελθοντες^{T.M.K} εἰς αντιοχειαν ελαλουν και^v προς τους ελληνιστας
 ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν. **v.21** και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος ο^v πιστευ-
 σας επεστρεψεν επι τον κυριον. **v.22** ηκουσθη δε ο λογος εἰς τα ωτα της εκκλησιας της ουσης^v εν
 ιερουσαλημ^v ιεροσολυμοις^{T.M.K} περὶ αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν [διελθειν]^v διελθειν^{T.M.K} εως
 αντιοχειας. **v.23** ος παραγενομενος και ιδων την χάριν [την]^v του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας
 τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω. **v.25** εξηλθεν δε εἰς ταρσον ο^{T.M.K} βαρναβας^{T.M.K}
 αναζητησαι σαυλον. **v.26** και ευρων αυτον^{T.K} ηγαγεν αυτον^{T.M.K} εἰς αντιοχειαν εγενετο δε αυτοις^v
 και^v αυτοις^{T.M.K} ενιαυτον ολον συναχθηναι εν^{T.K.v} τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι
 τε πρωτως^v πρωτον^{T.M.K} εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους.

ἀγαθος ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ'
 29* ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου καίσαρος. τῶν
 δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορευτο τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
 30 πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. ὃ καὶ ἐποίησαν ἀπο-
 στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς βαρναβᾶ καὶ σαύλου.
12 κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
 2* κακῶσαί τινες τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλεν δὲ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 3* ἰωάννου μαχαίρα. καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς ἰουδαίοις προσέθετο
 4 συλλαβεῖν καὶ πέτρον ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων. ὃν καὶ πιάσας
 ἔθετο εἰς φυλακὴν παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσ-
 5* σειν αὐτὸν βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν
 οὖν πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη
 6* ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
 προάγειν ὁ ἡρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο
 στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτή-
 7* ρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν
 ἐν τῷ οἰκῆματι πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων
 8* ἀνάστα ἐν τάχει καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν τε
 ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου ἐποίη-
 σεν δὲ οὕτως καὶ λέγει αὐτῷ περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθεῖ
 9* μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστιν τὸ
 10* γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ
 πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν
 φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες

v.28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαθος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλην^v μεγαν^{T.M.K} μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην ητις^v οστις^{T.M.K} και^{T.M.K} εγενετο επι κλαυ-
 διου καισαρος^{T.M.K}. **v.29** των δε μαθητων καθως ευπορευετο^{M.V} ηυπορευετο^{T.K} τις ωρισαν εκαστος
 αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις. **12 v.2** ανειλεν δε ιακωβον
 τον αδελφον ιωαννου μαχαιρη^v μαχαιρα^{T.M.K}. **v.3** και^{T.M.K} ιδων δε^v οτι αρεστον εστιν τοις ιου-
 δαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε [αι]^v αι^M ημεραι των αζυμων. **v.5** ο μεν ουν πετρος
 ετηρευετο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενωσ^v εκτενης^{T.M.K} γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον
 θεον περι^v υπερ^{T.M.K} αυτου. **v.6** οτε δε ημελλεν^v προαγαγειν^v εμελλεν^{T.M.K} αυτον προαγειν^{T.M.K}
 ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσειν δυσιν
 φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην. **v.7** και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως
 ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και
 εξεπεσαν^v εξεπεσον^{T.M.K} αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων. **v.8** ειπεν δε^v τε^{T.M.K} ο αγγελος προς αυ-
 τον ζωσαι^v περιζωσαι^{T.M.K} και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου
 το ιματιον σου και ακολουθει μοι. **v.9** και εξελθων ηκολουθει αυτω^{T.M.K} και ουκ ηδει οτι αληθες
 εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν. **v.10** διελθοντες δε πρωτην φυλακην
 και δευτεραν ηλθαν^v ηλθον^{T.M.K} επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη
 ηνοιγη^v ηνοιχθη^{T.M.K} αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ
 αυτου.

προήλθον ῥύμην μίαν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ 11*
ὁ πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπεν νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν
κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο με ἐκ χειρὸς ἡρώδου καὶ πάσης
τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων. συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰ- 12*
κίαν μαρίας τῆς μητρὸς ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου μάρκου οὗ ἦσαν
ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντος δὲ τοῦ πέτρου 13*
τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι ῥόδη.
καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν 14
πυλῶνα εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶ-
νος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον μαινῆ ἢ δὲ διῖσχυρίζετο οὕτως ἔχειν οἱ δ' 15*
ἔλεγον ὁ ἄγγελός αὐτοῦ ἔστιν. ὁ δὲ πέτρος ἐπέμενεν κρούων ἀνοίξαν- 16*
τες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασεισας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν 17*
διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπέν
δὲ ἀπαγγείλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς ἕτερον τόπον. γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς 18
στρατιώταις τί ἄρα ὁ πέτρος ἐγένετο. ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ 19*
μὴ εὐρῶν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν
ἀπὸ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν καισάρειαν διέτριβεν. ἦν δὲ ὁ ἡρώδης θυμο- 20*
μαχῶν τυρίοις καὶ σιδωνίοις ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν καὶ
πείσαντες βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτοῦντο εἰρήνην
διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρα 21*
ὁ ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος
ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ 22*
ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ ὧν οὐκ 23*

v.11 καὶ ὁ πέτρος γενόμενος^{τ.μ.κ} ἐν ἑαυτῷ γενόμενος^υ εἶπεν νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν [ο]^υ κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο^υ ἐξείλετο^{τ.μ.κ} με ἐκ χειρὸς ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων. **v.12** συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς^υ μαρίας τῆς μητρὸς ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου μάρκου οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. **v.13** κρούσαντος δὲ αὐτοῦ^υ τοῦ^{τ.μ.κ} πέτρου^{τ.μ.κ} τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι ῥόδη. **v.15** οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν^υ εἶπον^{τ.μ.κ} μαινῆ ἢ δὲ διῖσχυρίζετο οὕτως ἔχειν οἱ δὲ^{μ.υ} δ^{τ.κ} ἔλεγον ὁ ἄγγελός αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἔστιν αὐτοῦ^υ. **v.16** ὁ δὲ πέτρος ἐπέμενεν κρούων ἀνοίξαντες δὲ εἶδον^υ εἶδον^{τ.μ.κ} αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. **v.17** κατασεισας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο [αὐτοῖς]^υ αὐτοῖς^{τ.μ.κ} πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπέν τε^υ δε^{τ.μ.κ} ἀπαγγείλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. **v.19** ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν^{τ.μ.κ} καισάρειαν διέτριβεν. **v.20** ἦν δὲ ὁ^{τ.μ.κ} ἡρώδης^{τ.μ.κ} θυμομαχῶν τυρίοις καὶ σιδωνίοις ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν καὶ πείσαντες βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **v.21** τακτῇ δὲ ἡμέρα ὁ ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν [καὶ]^υ καὶ^{τ.μ.κ} καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. **v.22** ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει θεοῦ^{τ.κ.υ} φωνῆ θεοῦ^μ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. **v.23** παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ ὧν οὐκ ἐδωκεν τὴν^{τ.κ.υ} δόξαν τῷ θεῷ καὶ γενόμενος σκωληκοβρωτός ἐξεψύξεν.

- 24 ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. ὁ δὲ
 25* λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο. βαρναβᾶς δὲ καὶ σαῦλος ὑπέ-
 στρεψαν ἐξ ἱερουσαλήμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν συμπαραλαβόντες
 καὶ ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα μάρκον.
- 13*** ἦσαν δὲ τινες ἐν ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ
 διδάσκαλοι ὃ τε βαρναβᾶς καὶ συμεὼν ὁ καλούμενος νίγερ καὶ λούκιος
 ὁ κυρηναῖος μαναὴν τε ἠρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ σαῦλος.
 2* λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε βαρναβᾶν καὶ τὸν σαῦλον εἰς τὸ ἔργον
 3 ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ
 4* ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες
 ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν σελεύκειαν ἐκεῖθεν τε
 5 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν κύπρον. καὶ γενόμενοι ἐν σαλαμῖνι κατήγγελλον
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν ἰουδαίων εἶχον δὲ καὶ ἰωάν-
 6* νην ὑπηρέτην. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι πάφου εὗρον τινὰ μάγον
 7 ψευδοπροφήτην ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα βαριησοῦς. ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθύπα-
 τῳ σεργίῳ παύλῳ ἀνδρὶ συνετῷ οὗτος προσκαλεσάμενος βαρναβᾶν καὶ
 8 σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς
 ἐλύμας ὁ μάγος οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητῶν δια-
 9* στρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. σαῦλος δὲ ὁ καὶ παῦλος πλη-
 10* σθεις πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν. εἶπεν ᾧ πλήρης παντὸς
 δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας υἱὲ διαβόλου ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης
 11* οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας. καὶ νῦν ἰδού χεῖρ
 τοῦ κυρίου ἐπὶ σέ καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ πα-
 ραχρῆμά δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος καὶ περιάγων ἐζήτει
 12 χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν ἐκπλησσο-

v.25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις^{μ.ν} εξ^{τ.κ} ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμ-
 παραλαβοντες και^{τ.μ.κ} ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον. **13 v.1** ησαν δε τινες^{τ.μ.κ} εν αντιοχεια
 κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ
 και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου^ν τετραρχου^{τ.μ.κ} συντροφος και σαυλος.
v.2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον
 τε^{τ.κ} βαρναβαν και τον^{τ.μ.κ} σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους. **v.4** αυτοι^ν ουτοι^{τ.μ.κ}
 μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} αγιου πνευματος^ν κατηλθον εις την^{τ.μ.κ} σε-
 λευκειαν εκειθεν δε^μ τε^{τ.κ.ν} απεπλευσαν εις την^{τ.μ.κ} κυπρον. **v.6** διελθοντες δε ολην^ν την νησον
 αχρι παφου ευρον ανδρα^ν τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησου^ν βαριησου^{τ.μ.κ}.
v.9 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και^{τ.μ.κ} ατενισας εις αυτον. **v.10** ειπεν ω
 πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση δια-
 στρεφων τας οδους [του]^ν κυριου τας ευθειας. **v.11** και νυν ιδου χειρ του^{τ.κ} κυριου επι σε και εση
 τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα τε^ν δε^{τ.μ.κ} επεσεν^ν επεπεσεν^{τ.μ.κ} επι αυτον
 αχλυσ και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους.

μενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου. ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς πάφου οἱ περὶ 13*
τὸν παῦλον ἦλθον εἰς πέργην τῆς παμφυλίας ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς ἱεροσόλυμα. αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς 14*
πέργης παρεγένοντο εἰς ἀντιόχειαν τῆς πισιδίας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν
συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν 15*
τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς
λέγοντες ἄνδρες ἀδελφοί εἴ ἔστιν λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν
λαὸν λέγετε. ἀναστὰς δὲ παῦλος καὶ κατασεύσας τῇ χειρὶ εἶπεν ἄνδρες 16
ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν ἀκούσατε. ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ 17*
τούτου ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ
παροικίᾳ ἐν γῆ αἰγύπτῳ καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἐξ αὐτῆς. καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ 18*
ἐρήμῳ. καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ χανάαν κατεκληροδότησεν αὐτοῖς 19*
τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα 20*
ἔδωκεν κριτὰς ἕως σαμουὴλ τοῦ προφήτου. κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα 21*
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν σαοὺλ υἱὸν κίς ἄνδρα ἐκ φυλῆς βενιαμὴν
ἔτη τεσσαράκοντα. καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν δαβὶδ εἰς 22*
βασιλέα ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας εὖρον δαβὶδ τὸν τοῦ ἰεσσαὶ ἄνδρα κατὰ
τὴν καρδίαν μου ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς 23*
ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρεν τῷ ἰσραὴλ σωτῆρα ἰησοῦν.
προκηρύξαντος ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα 24*
μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ ἰωάννης τὸν δρόμον 25*

v.13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον^{τ.μ.κ} παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα. **v.14** αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} πισιδιαν^{τ.μ.κ} και ^νεισελθοντες^{τ.μ.κ} εισελθοντες^{τ.μ.κ} εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν. **v.15** μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει τις^ν εστιν λογος^{τ.μ.κ} εν υμιν λογος^ν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε. **v.17** ο θεος του λαου τουτου ισραηλ^{τ.κ.ν} εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου^ν αιγυπτω^{τ.μ.κ} και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης. **v.18** και ως τεσσαρακονταετη^ν τεσσαρακονταετη^{τ.μ.κ} χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω. **v.19** και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν^{μ.ν} κατεκληροδοτησεν^{τ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} την γην αυτων. **v.20** και^{τ.μ.κ} μετα^{τ.μ.κ} ταυτα^{τ.μ.κ} ως ετεσιν τετρακοσιοις και πενηκοντα και^ν μετα^ν ταυτα^ν εδωκεν κριτας εως σαμουηλ [του]^ν του^{τ.μ.κ} προφητου. **v.21** κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαοουλ υιον κις ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ}. **v.22** και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις^{τ.μ.κ} τον δαυιδ^{μ.ν} αυτοις^ν δαβιδ^{τ.κ} εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου. **v.23** τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν^{μ.ν} ηγειρεν^{τ.κ} τω ισραηλ σωτηριαν^μ σωτηρα^{τ.κ.ν} ιησουν^{τ.κ.ν}. **v.24** προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι^{τ.κ.ν} τω λαω^{τ.κ.ν} ισραηλ. **v.25** ως δε επληρου [ο]^μ ο^{τ.κ} ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι^ν τινα^{τ.μ.κ} εμε^ν με^{τ.μ.κ} υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι.

ἔλεγεν τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ
 26* οὐ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοί υἱοὶ
 γένους ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεὸν ὑμῖν ὁ λόγος τῆς
 27* σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οἱ
 ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
 28 κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. καὶ μη-
 δεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ῥήτησαντο πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.
 29* ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ
 30, 31* ζύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. ὃς
 ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς
 32 ἱερουσαλήμ οἵτινες εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς
 ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην.
 33 ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν ἀναστήσας
 ἰησοῦν ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται υἱὸς μου εἶ σύ ἐγὼ
 34* σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλ-
 λοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως εἴρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια
 35* δαβὶδ τὰ πιστά. διό καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δια-
 36* φθοράν. δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδία γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοι-
 37 μήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν. ὃν
 38 δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄνδρες
 39* ἀδελφοί ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. καὶ ἀπὸ
 πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ μωσέως δικαιοθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς
 40* ὁ πιστεύων δικαιούται. βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον
 41* ἐν τοῖς προφήταις. ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανί-
 σθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἔργον ᾧ οὐ μὴ
 42* πιστεύσητε ἐὰν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. ἐξιώντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν

v.26 ἀνδρες ἀδελφοί υἱοὶ γένους ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεὸν ἡμῖν^v ὑμῖν^{τ.μ.κ} ὁ
 λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεσταλῆ^v ἀπεσταλῆ^{τ.μ.κ}. **v.27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες [ἐν]^μ ἐν^{τ.κ.ν}
 ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
 σαββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. **v.29** ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα^{μ.ν} ἅπαντα^{τ.κ} τὰ περὶ
 αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ζύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **v.31** ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμερας πλείους
 τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἱερουσαλήμ οἵτινες [νυν]^v εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
 λαόν. **v.34** ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως
 εἴρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} τὰ πιστά. **v.35** διότι^v διό^{τ.μ.κ} καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει
 οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. **v.36** δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} μὲν γὰρ ἰδία γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ
 τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν. **v.39** [καὶ]^v
 καὶ^{τ.μ.κ} ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ^{τ.μ.κ} νόμῳ μωσέως^{μ.ν} μωσέως^{τ.κ} δικαιοθῆναι ἐν τούτῳ
 πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. **v.40** βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ'^{τ.μ.κ} ὑμᾶς^{τ.μ.κ} τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
 προφήταις. **v.41** ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανισθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ^{τ.μ.κ} ἐργάζομαι
 ἐγὼ^v ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὁ^μ ἔργον^{τ.κ.ν} ὁ^v ὦ^{τ.κ} οὐ μὴ πιστεύσητε ἐὰν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

ιουδαίων παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς
 τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ 43*
 τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾶ
 οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ
 θεοῦ. τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι 44*
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν 45*
 ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις ἀντιλέγοντες καὶ
 βλασφημοῦντες. παρρησιασάμενοί δὲ ὁ παῦλος καὶ ὁ βαρναβᾶς εἶπον 46*
 ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐπειδὴ δὲ
 ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ
 στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος τέθεικά σε 47
 εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀκούοντα 48*
 δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν
 ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυ- 49
 ρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας 50*
 γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ ἐπή-
 γειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ τὸν βαρναβᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς
 ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν 51*
 αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς ἰκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς 52*
 καὶ πνεύματος ἁγίου.

ἐγένετο δὲ ἐν ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγ- 14
 γὴν τῶν ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι ἰουδαίων τε καὶ
 ἐλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειθοῦντες ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκά- 2*
 κωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἴκανὸν μὲν οὖν χρόνον 3*

v.42 ἐξίωντων δε αυτων^v εκ^{T.M.K} της^{T.M.K} συναγωγης^{T.M.K} των^{T.M.K} ιουδαιων^{T.M.K} παρεκαλουν
 τα^{T.M.K} εθνη^{T.M.K} εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα [ταυτα]^M ταυτα^{T.K.V}. **v.43** λυ-
 θεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω
 και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις^{T.K.V} επειθον αυτοους προσμενειν^v επιμενειν^{T.M.K} τη χα-
 ριτι του θεου. **v.44** τω τε^M δε^{T.K.V} ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι
 τον λογον του κυριου^v θεου^{T.M.K}. **v.45** ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου
 και αντελεγον τοις υπο του^{T.M.K} παυλου λαλουμενοις^v λεγομενοις^{T.M.K} αντιλεγοντες^{T.M.K} και^{T.M.K}
 βλασφημουντες. **v.46** παρρησιασαμενοι τε^v δε^{T.M.K} ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν^v ειπον^{T.M.K}
 υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε^{T.M.K} απωθεισθε αυτον και ουκ
 αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη. **v.48** ακουοντα δε τα εθνη
 εχαιρεν^M εχαιρον^{T.K.V} και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις
 ζωην αιωνιον. **v.50** οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και^{T.M.K} τας ευσχημονας
 και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον^{T.M.K} βαρναβαν και εξε-
 βαλον αυτους απο των οριων αυτων. **v.51** οι δε εκτιναζαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων^{T.M.K}
 επ αυτους ηλθον εις ικονιον. **v.52** οι τε^v δε^{T.M.K} μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου.
14 v.2 οι δε απειθησαντες^v απειθουντες^{T.M.K} ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των
 εθνων κατα των αδελφων.

διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς 4 ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμη τῶν ἔθνων τε καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς. 6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς λυκαονίας λύστραν καὶ δέρβην καὶ τὴν περίχωρον. κάκει ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. καὶ τις ἀνὴρ ἐν 7*, 8* λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο χῶλός ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ 9* ὑπάρχων ὃς οὐδέποτε περιπεπατῆκει. οὗτος ἤκουεν τοῦ παύλου λα- 10* λουῖντος ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι. εἶπεν 11* μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός καὶ ἤλλετο καὶ 12* περιεπάτει. οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ παῦλος ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ λέγοντες οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν 13* πρὸς ἡμᾶς. ἐκάλουν τε τὸν μὲν βαρναβᾶν δία τὸν δὲ παῦλον ἐρμῆν 14* ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας 15* ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι βαρναβᾶς καὶ παῦλος διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς 16* τὸν ὄχλον κράζοντες. καὶ λέγοντες ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρα- 17* νὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐ- 17* τῶν. καὶ τοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν οὐρανόθεν

v.3 ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι [επι] ^v τω λογω της χαριτος αυτου και ^{T.K} διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων. **v.7** κακει ησαν ^{T.M.K} ευαγγελιζομενοι ησαν ^v. **v.8** και τις ανηρ αδυνατος ^v εν λυστροις αδυνατος ^{T.M.K} τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ^{T.M.K} ος ουδεποτε περιεπατησεν ^v περιεπεπατηκει ^K περιεπατηκει ^{T.M}. **v.9** ουτος ηκουσεν ^{M.V} ηκουεν ^{T.K} του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν ^{T.M.K} εχει πιστιν ^v του σωθηναι. **v.10** ειπεν μεγαλη τη ^{T.M.K} φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθωσ ^M ορθος ^{T.K.V} και ηλατο ^v ηλλετο ^{T.M.K} και περιεπατει. **v.11** οι τε ^v δε ^{T.M.K} οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο ^{T.M.K} παυλος ειτηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας. **v.12** εκαλουν τε τον μεν ^{T.M.K} βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου. **v.13** ο τε ^v δε ^{T.M.K} ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ^{T.M.K} ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν. **v.14** ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εξειτηδησαν ^v εισειτηδησαν ^{T.M.K} εις τον οχλον κραζοντες. **v.15** και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον ^{T.M.K} θεον τον ^{T.M.K} ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις.

ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυ- 18
 σαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. ἐπήλθον δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ 19*
 ἰκονίου ἰουδαῖοι καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν παῦ-
 λον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι. κυκλωσάντων 20*
 δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν ἀναστάς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἐξῆλθεν σὺν τῷ βαρναβᾶ εἰς δέρβην. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκεί- 21*
 νην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν λύστραν καὶ ἰκόνιον
 καὶ ἀντιόχειαν. ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν παρακαλοῦντες 22
 ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ’ 23*
 ἐκκλησίαν προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς
 ὃν πεπιστεύκεισαν. καὶ διελθόντες τὴν πεισιδίαν ἦλθον εἰς παμφυλίαν. 24*
 καὶ λαλήσαντες ἐν πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς ἀπάλειαν. κάκειῖθεν 25, 26
 ἀπέπλευσαν εἰς ἀντιόχειαν ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ
 εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκ- 27*
 κλησίαν ἀνήγγειλάν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ’ αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς
 ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς 28*
 μαθηταῖς.

καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι 15*
 ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει μωσῆως οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης 2*
 οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾶ πρὸς
 αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν παῦλον καὶ βαρναβᾶν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐ-
 τῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ

v.17 καιτοι^v καιτοιγε^m και^{T.K} τοι^{T.K} γε^{T.K} ουκ αμαρτυρον αυτον^v εαυτον^{T.m.K} αφηκεν αγαθουργων^v
 αγαθοποιων^{T.m.K} ουρανοθεν υμιν^{m.v} ημιν^{T.K} υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τρο-
 φης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων^v ημων^{T.m.K}. **v.19** επηλθαν^v επηλθον^{T.m.K} δε απο αντιο-
 χειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως
 νομιζοντες^v νομισαντες^{T.m.K} αυτον τεθνηκεναι^v τεθναναι^{T.m.K}. **v.20** κυκλωσαντων δε αυτον^{T.m.K}
 των μαθητων αυτον^v αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην.
v.21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν
 και εις^v ικονιον και εις^v αντιοχειαν. **v.23** χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερους^{T.m.K} κατ εκκλη-
 σιαν πρεσβυτερους^v προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοις τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν.
v.24 και διελθοντες την πεισιδιαν ηλθον εις την^v παμφυλιαν. **v.27** παραγενομενοι δε και συναγα-
 γοντες την εκκλησιαν ανηγγειλλον^v ανηγγειλαν^{T.m.K} οσα εποισεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν
 τοις εθνεσιν θυραν πιστεως. **v.28** διετριβον δε εκει^{T.m.K} χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις.
15 v.1 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμηθητε^v
 περιτεμνησθε^{T.m.K} τω εθει τω^v μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι. **v.2** γενομενης δε^v ουν^{T.m.K} στασεως
 και ζητησεως^{m.v} συζητησεως^{T.K} ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτοις εταξαν αναβαι-
 νειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις
 ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου.

3* ζητήματος τούτου. οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρ-
 χοντο τὴν φοινίκην καὶ σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν
 4* ἔθνων καὶ ἐποιοῦν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι
 δὲ εἰς ἱερουσαλήμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν.
 5 ἔξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν φαρισαίων πεπιστευ-
 κότες λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν
 6* νόμον μωϋσέως. συνήχθησάν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν
 7* περὶ τοῦ λόγου τούτου. πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς
 πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμε-
 ρῶν ἀρχαίων ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματος μου ἀκούσαι
 8* τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώ-
 στης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δούς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς
 9* καὶ ἡμῖν. καὶ οὐδὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει
 10 καθαρίας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεὸν ἐπιθεῖ-
 ναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε
 11* ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι. ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος κυρίου ἰησοῦ χρι-
 12 στοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. ἐσίγησεν δὲ πᾶν
 τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον βαρναβᾶ καὶ παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν
 13 ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. μετὰ δὲ τὸ σι-
 γῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη ἰάκωβος λέγων ἄνδρες ἀδελφοί ἀκούσατέ μου.
 14* συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνων
 15 λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προ-
 16* φητῶν καθὼς γέγραπται. μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω
 τὴν σκηνὴν δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικο-
 17* δομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν. ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν

v.3 οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε^ν φοινίκην καὶ σαμάρειαν ἐκδιε-
 γούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποιοῦν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **v.4** παραγε-
 νομενοι δὲ εἰς ἱερουσαλήμ παρεδέχθησαν^ν ἀπεδέχθησαν^{τ.μ.κ} ἀπὸ^ν ὑπὸ^{τ.μ.κ} τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
 ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **v.6** συνήχθησαν
 τε^ν δε^{τ.μ.κ} οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. **v.7** πολλῆς δὲ συζητήσεως^ν
 συζητήσεως^{τ.μ.κ} γενομένης ἀναστὰς πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ'
 ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς^{τ.μ.κ} ἐν ἡμῖν^ν ἡμῖν^{τ.μ.κ} ἐξελέξατο ὁ^ν θεὸς^ν διὰ τοῦ στόματος μου ἀκου-
 σαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. **v.8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν
 αὐτοῖς δούς αὐτοῖς^{τ.μ.κ} τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν. **v.9** καὶ οὐθεν^ν οὐδεν^{τ.μ.κ} διέκρινεν
 μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθαρίας τὰς καρδίας αὐτῶν. **v.11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ^{μ.ν}
 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ} πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. **v.14** συμεὼν ἐξηγήσατο κα-
 θὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ^{τ.μ.κ} τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **v.16** μετὰ ταῦτα
 ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα
 αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος 18* ἐστὶν τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς 19 ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν. ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ 20 ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν 21* τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις 22* σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν τῷ παύλῳ καὶ βαρναβᾶ ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον βαρσαβᾶν καὶ σιλᾶν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. γράψαντες διὰ χειρὸς 23* αὐτῶν τάδε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις 24* ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον οἷς οὐ διεστείλαμεθα. ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλε- 25* ξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βαρναβᾶ καὶ παύλῳ. ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ 26* ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀπεστάλκαμεν οὖν ἰούδαν 27 καὶ σιλᾶν καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. ἔδοξεν γὰρ 28* τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων. ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνι- 29* κτοῦ καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε ἔρρωσθε. οἱ 30*

v.17 ὡς ἀν ἐκζητησῶσιν οἱ καταλοιποὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.18** γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἐστὶν ^{Τ.Μ.Κ.} τῷ θεῷ πάντα ^{Τ.Μ.Κ.} τὰ ^{Τ.Μ.Κ.} ἔργα ^{Τ.Μ.Κ.} αὐτοῦ ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ ^{Τ.Μ.Κ.} τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. **v.21** μωσῆς ^{Μ.Ν.} μωσῆς ^{Τ.Κ.} γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **v.22** τότε ἐδοξε ^{Ν.} ἐδοξεν ^{Τ.Μ.Κ.} τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν τῷ ^{Τ.Κ.Ν.} παύλῳ καὶ βαρναβᾶ ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον ^{Ν.} ἐπικαλούμενον ^{Τ.Μ.Κ.} βαρσαβᾶν ^{Μ.Ν.} βαρσαβᾶν ^{Τ.Κ.} καὶ σιλᾶν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. **v.23** γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε ^{Τ.Μ.Κ.} οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ^{Τ.Μ.Κ.} οἱ ^{Τ.Μ.Κ.} ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. **v.24** ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν [ἐξελθόντες] ^{Ν.} ἐξελθόντες ^{Τ.Μ.Κ.} ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες ^{Τ.Μ.Κ.} περιτέμνεσθαι ^{Τ.Μ.Κ.} καὶ ^{Τ.Μ.Κ.} τηρεῖν ^{Τ.Μ.Κ.} τὸν ^{Τ.Μ.Κ.} νόμον ^{Τ.Μ.Κ.} οἷς οὐ διεστείλαμεθα. **v.25** ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ^{Ν.} ἐκλεξαμένοις ^{Τ.Μ.Κ.} ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βαρναβᾶ καὶ παύλῳ. **v.26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι ^{Ν.} παραδεδωκόσιν ^{Τ.Μ.Κ.} τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. **v.28** ἐδοξεν γὰρ τῷ ἁγίῳ ^{Τ.Μ.Κ.} πνεύματι τῷ ^{Ν.} ἁγίῳ ^{Ν.} καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων ^{Ν.} τῶν ἐπάναγκες τούτων ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν ^{Ν.} πνικτοῦ ^{Τ.Μ.Κ.} καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε ἔρρωσθε.

μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος
 31 ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.
 32* ἰούδας τε καὶ σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες διὰ λόγου πολλοῦ παρε-
 33* κάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριζαν. ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπε-
 34* λύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. ἔδοξεν
 35 δὲ τῷ σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. παῦλος δὲ καὶ βαρναβᾶς διέτριβον ἐν ἀν-
 τιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν
 36* λόγον τοῦ κυρίου. μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν παῦλος πρὸς βαρναβᾶν
 ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πό-
 37* λιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσιν. βαρναβᾶς
 δὲ ἐβούλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν ἰωάννην τὸν καλούμενον μάρκον.
 38* παῦλος δὲ ἤξιον τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας καὶ μὴ συ-
 39* νελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. ἐγένετο οὖν
 παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε βαρναβᾶν
 40* παραλαβόντα τὸν μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς κύπρον. παῦλος δὲ ἐπιλεξά-
 μενος σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
 41* διήρχετο δὲ τὴν συρίαν καὶ κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.
16* κατήντησεν δὲ εἰς δέρβην καὶ λύστραν καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ
 ὄνόματι τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος ἰουδαίας πιστῆς πατὴρ δὲ ἕλλη-
 2, 3* νος. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν λύστροις καὶ ἰκονίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον
 ἠθέλησεν ὁ παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ
 τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες
 4* τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἕλληνα ὑπήρχεν. ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πό-

v.30 οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατηλθον^v ἦλθον^{T.μη.κ} εἰς ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέ-
 δωκαν τὴν ἐπιστολήν. **v.32** ἰουδας δε^κ τε^{T.μη.ν} καὶ σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες διὰ λόγου
 πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριζαν. **v.33** ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελυθῆσαν μετ
 εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστολίας^v αὐτοὺς^v ἀποστόλους^{T.μη.κ}. **v.34** ἔδοξεν^{T.κ}
 δε^{T.κ} τῷ^{T.κ} σιλᾶ^{T.κ} ἐπιμεῖναι^{T.κ} αὐτοῦ^{T.κ}. **v.36** μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν παῦλος^{T.μη.κ} πρὸς
 βαρναβᾶν παῦλος^v ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν^{T.μη.κ} κατὰ πᾶσαν^{T.μη.κ} πό-
 λιν πᾶσαν^v ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς εἰσὺσιν. **v.37** βαρναβᾶς δὲ ἐβουλεύσατο^v
 ἐβουλεύσατο^{T.μη.κ} συμπαραλαβεῖν καὶ^v τὸν ἰωάννην τὸν καλούμενον μάρκον. **v.38** παῦλος δὲ ἤξιον
 τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαμβανεῖν^v
 συμπαραλαβεῖν^{T.μη.κ} τοῦτον. **v.39** ἐγένετο δὲ^v οὖν^{T.μη.κ} παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς
 ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε βαρναβᾶν παραλαβόντα τὸν μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς κύπρον. **v.40** παῦλος δὲ ἐπιλε-
 ξάμενος σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου^v θεοῦ^{T.μη.κ} ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. **v.41** διήρχετο
 δὲ τὴν συρίαν καὶ [τὴν]^v κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. **16** **v.1** κατήντησεν δὲ [καὶ]^v εἰς
 δέρβην καὶ εἰς^v λύστραν καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὄνοματι τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος^{T.μη.κ}
 ἰουδαίας πιστῆς πατὴρ δὲ ἕλληνας. **v.3** τοῦτον ἠθέλησεν ὁ παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν καὶ λαβὼν
 περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἠδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν^{T.μη.κ}
 πατέρα^{T.μη.κ} αὐτοῦ^{T.μη.κ} ὅτι ἕλληνα ο^v πατὴρ^v αὐτοῦ^v ὑπήρχεν. **v.4** ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις
 παρεδίδουσαν^v παρεδίδουσαν^{T.μη.κ} αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δογμὰτα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ
 τῶν^{T.μη.κ} πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱεροσολυμοῖς^v ἱερουσαλήμ^{T.μη.κ}.

λεις παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν
 ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱερουσαλήμ. αἱ μὲν οὖν ἐκ- 5
 κλησῖαι ἔστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
 διελθόντες δὲ τὴν φρυγίαν καὶ τὴν γαλατικὴν χώραν κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ 6*
 ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ. ἐλθόντες κατὰ τὴν μυ- 7*
 σίαν ἐπέιραζον κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ
 πνεῦμα. παρελθόντες δὲ τὴν μυσίαν κατέβησαν εἰς τρωάδα. καὶ ὄραμα 8, 9*
 διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ παύλῳ ἀνὴρ τις ἦν μακεδὼν ἐστὼς παρακαλῶν
 αὐτὸν καὶ λέγων διαβάς εἰς μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ ὄραμα 10*
 εἶδεν εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν μακεδονίαν συμβιβάζοντες ὅτι
 προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος εὐαγγελισασθαι αὐτούς. ἀναχθέντες οὖν 11*
 ἀπὸ τῆς τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς σαμοθράκην τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς
 νεάπολιν. ἐκεῖθεν τε εἰς φιλίππους ἣτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος τῆς 12*
 μακεδονίας πόλις κολωνία ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέ-
 ρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ 13*
 ποταμὸν οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
 συνελθούσαις γυναῖξιν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι λυδία πορφυρόπωλις πό- 14
 λεως θυατείρων σεβομένη τὸν θεὸν ἤκουεν ἧς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν
 καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ παύλου. ὡς δὲ ἐβαπτίσθη 15*
 καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς παρεκάλεσεν λέγουσα εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυ-
 ρίῳ εἶναι εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένате καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.
 ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκηνα τινὰ ἔχουσαν 16*
 πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς
 κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ παύλῳ καὶ 17*

v.6 διηλθον^v διελθοντες^{T.μt.κ} δε την φρυγίαν και την^{T.μt.κ} γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια. **v.7** ελθοντες δε^v κατα την μυσιαν επειραζον εις^v κατα^{T.μt.κ} την βιθυνιαν πορευθηται^v πορευεσθαι^{T.μt.κ} και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου^v. **v.9** και οραμα δια [της]^v της^{T.μt.κ} νυκτος ωφθη^{T.μt.κ} τω παυλω ωφθη^v ανηρ μακεδων^v τις ην μακεδων^{T.μt.κ} εστως και^v παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν. **v.10** ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την^{T.μt.κ} μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο θεος^v κυριος^{T.μt.κ} ευαγγελισασθαι αυτους. **v.11** αναχθεντες δε^v ουν^{T.μt.κ} απο της^{T.μt.κ} τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη δε^v τε^{T.μt.κ} επιουση εις νεαν^v πολιν^v νεαπολιν^{T.μt.κ}. **v.12** κακειθεν^v εκειθεν^{T.μt.κ} τε^{T.μt.κ} εις φιλιππους ητις εστιν^v πρωτης^v πρωτη^{T.μt.κ} της^{T.μt.κ} μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνια^{μt} κολωνια^{T.κ.v} ημεν δε εν αυτη^{μt} ταυτη^{T.κ.v} τη πολει διατριβοντες ημερας τινας. **v.13** τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης^v πολεως^{T.μt.κ} παρα ποταμον ου ενομιζομεν^v ενομιζετο^{T.μt.κ} προσευχη^v προσευχη^{T.μt.κ} ειναι και καθισαντες ελαλοουμεν ταις συνελθουσαις γυναξιν. **v.15** ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισηλθοντες εις τον οικον μου μενετε^v μεινατε^{T.μt.κ} και παρεβιασατο ημας. **v.16** εγενετο δε πορευομενων ημων εις την^v προσευχην παιδισκηνα τινα εχουσαν πνευμα πυθωνα^v πυθωνος^{T.μt.κ} υπαντησαι^v απαντησαι^{T.μt.κ} ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη.

ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου
 18* εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ
 πολλὰς ἡμέρας διαπονηθεὶς δὲ ὁ παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι
 εἶπεν παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς
 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἑλπίς
 τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν παῦλον καὶ τὸν σιλᾶν εἴλκυσαν εἰς
 20* τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρα-
 τηγοῖς εἶπον οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι
 21 ὑπάρχοντες. καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι
 22* οὐδὲ ποιεῖν ῥωμαίοις οὖσιν. καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν καὶ οἱ
 23 στρατηγοὶ περιρρηξάντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν. πολλὰς
 τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν παραγγείλαντες τῷ δε-
 24* σμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς
 ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφα-
 25 λίσσατο εἰς τὸ ξύλον. κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον παῦλος καὶ σιλᾶς προ-
 26* σευχόμενοι ὕμνουσαν τὸν θεὸν ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. ἄφνω
 δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου
 ἀνεῶχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.
 27* ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπε-
 28* φευγῆναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ παῦλος λέγων
 29* μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακὸν ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ
 φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ παύλῳ καὶ
 30 τῷ σιλᾶ. καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη κύριοι τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα
 31* σωθῶ. οἱ δὲ εἶπον πιστεύσον ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν καὶ σωθήσῃ

v.17 αὐτὴ κατακολουθοῦσα^v κατακολουθησασα^{T.μ.κ} τῷ παύλῳ καὶ ἡμῖν ἐκραζεν λέγουσα οὗτοι οἱ
 ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν^v ἡμῖν^{T.μ.κ} ὁδὸν σωτηρίας.
v.18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διαπονηθεὶς δὲ ὁ^{T.μ.κ} παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι
 εἶπεν παραγγέλλω σοι ἐν τῷ^{T.μ.κ} ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
v.20 καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν^v εἶπον^{T.μ.κ} οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσου-
 σιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. **v.22** καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν καὶ οἱ στρατη-
 γοὶ περιρρηξάντες^v περιρρηξάντες^{T.μ.κ} αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν. **v.24** ὃς παραγγελίαν
 τοιαύτην λαβὼν^v εἰληφώς^{T.μ.κ} ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν^{T.μ.κ}
 ἠσφαλισσατο αὐτῶν^v εἰς τὸ ξύλον. **v.26** ἀφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια
 τοῦ δεσμωτηρίου ἀνεῶχθησαν^v ἀνεῶχθησαν^{T.μ.κ} δε^v τε^{T.μ.κ} παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων
 τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **v.27** ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς σπασάμενος [τὴν]^v μάχαιραν ἠμελλεν^v ἐμελλεν^{T.μ.κ} ἑαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπεφουγε-
 ναι τοὺς δεσμίους. **v.28** ἐφώνησεν δὲ φωνῇ^{T.μ.κ} μεγάλῃ φωνῇ^v [οἱ]^v ὁ^{T.μ.κ} παῦλος λέγων μηδὲν
 πράξης σεαυτῷ κακὸν ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. **v.29** αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἐντρομος
 γενόμενος προσέπεσεν τῷ παύλῳ καὶ [τῷ]^v τῷ^{T.μ.κ} σιλᾶ. **v.31** οἱ δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.μ.κ} πιστεύσον
 ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν^{T.μ.κ} καὶ σωθήσῃ συ καὶ ὁ οἶκος σου.

οὐ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ πᾶσιν 32*
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς 33
 νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάν-
 τες παραχρῆμα. ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκεν 34*
 τράπεζαν καὶ ἠγαλλίασατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. ἡμέρας δὲ γε- 35
 νομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες ἀπόλυσον
 τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους 36*
 τούτους πρὸς τὸν παῦλον ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε
 νῦν οὖν ἐξελθόντες πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς 37*
 δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους ἀνθρώπους ῥωμαίους ὑπάρχον-
 τας ἔβαλον εἰς φυλακὴν καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν οὐ γὰρ ἀλλὰ
 ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. ἀνήγγειλάν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ 38*
 ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι ῥωμαῖοί
 εἰσιν. καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελ- 39*
 θεῖν τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν λυδίαν 40*
 καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον.

διοδεύσαντες δὲ τὴν ἀμφίπολιν καὶ ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς θεσσαλο- 17*
 νίκην ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ παύλῳ 2*
 εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
 γραφῶν. διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ 3*
 ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς ἰησοῦς ὃν ἐγὼ κα-
 ταγγέλλω ὑμῖν. καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν 4*
 τῷ παύλῳ καὶ τῷ σιλᾷ τῶν τε σεβομένων ἐλλήνων πολὺ πλῆθος γυναικῶν
 τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγα. ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες ἰουδαῖοι καὶ 5*

v.32 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου συν^v καὶ ^{T. m. k.} πασιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **v.34** ἀνα-
 γαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ^{T. m. k.} παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἠγαλλίατο ^m ἠγαλλίασατο ^{T. k. v}
 πανοικί ^{T. m. k.} πανοικί^v πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. **v.36** ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους
 [τουτους]^v τούτους ^{T. m. k.} πρὸς τὸν παῦλον ὅτι ἀπεστάλκασιν^v ἀπεστάλκασιν ^{T. m. k.} οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπο-
 λυθῆτε νῦν οὖν ἐξελθόντες πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ. **v.37** ὁ δὲ παῦλος εἶπε πρὸς αὐτοὺς δείραντες ἡμᾶς
 δημοσίᾳ ἀκατακρίτους ἀνθρώπους ῥωμαίους ὑπάρχοντας ἔβαλον^v ἔβαλον ^{T. m. k.} εἰς φυλακὴν καὶ νῦν
 λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ^{T. k. v} ἐξαγαγέτωσαν. **v.38** ἀπήγγειλεν^v
 ἀνήγγειλεν ^{T. m. k.} δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ^{T. m. k.} ἐφοβήθησαν δὲ^v ἀκούσαν-
 τες ὅτι ῥωμαῖοί εἰσιν. **v.39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἀπελθεῖν^v
 ἀπο^v ἐξελθεῖν ^{T. m. k.} τῆς πόλεως. **v.40** ἐξελθόντες δὲ ἀπο^v ἐκ ^{T. m. k.} τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς ^{m. v}
 εἰς ^{T. k.} τὴν λυδίαν καὶ ἰδόντες τοὺς ^{T. m. k.} ἀδελφούς ^{T. m. k.} παρεκάλεσαν τοὺς^v ἀδελφούς^v αὐτοὺς ^{T. m. k.}
 καὶ ἐξῆλθον^v ἐξῆλθον ^{T. m. k.}. **17 v.1** διοδεύσαντες δὲ τὴν ἀμφίπολιν καὶ τὴν^v ἀπολλωνίαν ἦλθον
 εἰς θεσσαλονικίαν ὅπου ἦν ἡ ^{T. m. k.} συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. **v.2** κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ παύλῳ
 εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο ^{m. v} διελέγετο ^{T. k.} αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν. **v.3** διανοίγων
 καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς
 [ο]^v ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **v.4** καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ
 παύλῳ καὶ τῷ σιλᾷ τῶν τε σεβομένων ἐλλήνων πολὺ ^{T. m. k.} πλῆθος πολὺ^v γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ
 ὀλίγα.

προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς καὶ ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς
6* ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν ἰάσονα
καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην
7* ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε παρέεισιν. οὓς ὑποδέδεκται ἰάσων καὶ
οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων καίσαρος πράττουσιν βασιλέα λέ-
8 γοντες ἕτερον εἶναι ἰησοῦν. ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας
9 ἀκούοντας ταῦτα. καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ ἰάσονος καὶ τῶν
10* λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμ-
ψαν τὸν τε παῦλον καὶ τὸν σιλᾶν εἰς βέροϊαν οἵτινες παραγενόμενοι εἰς
11* τὴν συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων ἀπήεσαν. οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν
ἐν θεσσαλονίκῃ οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας τὸ
12 καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν
οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν καὶ τῶν ἐλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων
13* καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. ὥς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς θεσσαλονίκης ἰου-
δαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ βεροῖᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
14* ἦλθον κάκει σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν παῦλον ἐξα-
πέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὑπέμενον δὲ ὁ τε
15* σιλᾶς καὶ ὁ τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν παῦλον ἤγαγον αὐτὸν
ἕως ἀθηνῶν καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν σιλᾶν καὶ τιμόθεον ἵνα ὡς
16* τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήεσαν. ἐν δὲ ταῖς ἀθήναις ἐκδεχομένου
αὐτοῦ τοῦ παύλου παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι
17 κατείδωλον οἶσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς
ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς

v.5 προσλαβόμενοι^{ἄπ} ζηλωσαντες^{τ.κ.ν} δε οι απειθουντες^{τ.κ} ιουδαιοι οι^{ἄπ} και^{τ.κ.ν} απειθουντες^{ἄπ} προσλαβόμενοι^{τ.κ.ν} των αγοραιων τινας^{τ.ἄπ.κ} ανδρας τινας^ν πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν και^ν επισταντες τε^{τ.ἄπ.κ} τη οικια ιασονος εζητουν αυτους προαγαγειν^ν αγαγειν^{τ.ἄπ.κ} εις τον δημον. **v.6** μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον^{τ.ἄπ.κ} ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεεισιν. **v.7** ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουσιν^{ἄπ.ν} πραττουσιν^{τ.κ} βασιλεα λεγοντες^{τ.ἄπ.κ} ετερον λεγοντες^ν ειναι ιησουν. **v.10** οι δε αδελφοι ευθεως δια της^{τ.ἄπ.κ} νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροϊαν οιτινες παραγενόμενοι εις την συναγωγην απηεσαν^{ἄπ} των ιουδαιων απηεσαν^{τ.κ.ν}. **v.11** ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το^{τ.ἄπ.κ} καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως. **v.13** ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες και^ν ταρασσοντες^ν τους οχλους. **v.14** ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως^ν ως^{τ.ἄπ.κ} επι την θαλασσαν υπεμειναν^ν υπεμενον^{τ.ἄπ.κ} τε^ν δε^{τ.ἄπ.κ} ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει. **v.15** οι δε καθιστανοντες^ν καθιστωντες^{τ.ἄπ.κ} τον παυλον ηγαγον αυτον^{τ.ἄπ.κ} εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον^ν τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν. **v.16** εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος^ν θεωρουντι^{τ.ἄπ.κ} κατειδωλον ουσαν την πολιν.

τούς παρατυγχάνοντας. τινές δὲ τῶν ἐπικουρείων καὶ τῶν στωϊκῶν φι- 18*
 λосоφῶν συνέβαλλον αὐτῷ καὶ τινες ἔλεγον τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος
 οὗτος λέγειν οἱ δὲ ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι ὅτι τὸν ἰη-
 σοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ 19
 τὸν ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες δυνάμεθα γνῶναι τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ
 ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 20*
 ἡμῶν βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. ἀθηναῖοι δὲ πάν- 21*
 τες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ
 ἀκούειν καινότερον. σταθεῖς δὲ ὁ παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ ἀρείου πάγου 22*
 ἔφη ἄνδρες ἀθηναῖοι κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.
 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν 23*
 ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ἀγνώστῳ θεῷ ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε τοῦτον ἐγὼ
 καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ- 24*
 τῷ οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς
 κατοικεῖ. οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος 25*
 αὐτὸς διδούς πάσιν ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα. ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς 26*
 αἵματός πάντων ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πάντων τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
 ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν.
 ζητεῖν τὸν κύριον εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιεν καίτοιγε οὐ 27*
 μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ 28
 κινούμεθα καὶ ἐσμέν ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν τοῦ
 γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν 29
 νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας 30*

v.18 τινες δε και ^{μη.ν} των επικουρειων και των ^{τ.μη.κ} στωικων ^{μη.ν} στωικων ^{τ.κ} φιλοσοφων συνεβαλλον
 αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς
 ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν αυτοις ^{τ.κ} ευηγγελιζετο. **v.20** ξενιζοντα γαρ τινα εισφε-
 ρεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τινα ^ν θελει ^ν τι ^{τ.μη.κ} αν ^{τ.μη.κ} θελοι ^{τ.μη.κ} ταυτα ειναι.
v.21 αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηυκαιρουν ^ν ευκαιρουν ^{τ.μη.κ} η λε-
 γειν τι η ^ν και ^{τ.μη.κ} ακουειν τι ^ν καινοτερον. **v.22** σταθεις δε [ο] ^ν ο ^{τ.μη.κ} παυλος εν μεσω του αρειου
 παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω. **v.23** διερχομενος γαρ
 και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ο ^ν ο ^{τ.μη.κ} ουν
 αγνοουντες ευσεβειτε τουτο ^ν τουτον ^{τ.μη.κ} εγω καταγγελλω υμιν. **v.24** ο θεος ο ποιησας τον κοσμον
 και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος ^{τ.μη.κ} υπαρχων κυριος ^ν ουκ εν χειροποιητοις
 ναοις κατοικει. **v.25** ουδε υπο χειρων ανθρωπινων ^ν ανθρωπων ^{τ.μη.κ} θεραπευεται προσδεομενος
 τινος αυτος διδους πασι ^ν πασιν ^{τ.μη.κ} ζωην και πνοην και ^{κ.ν} τα ^{κ.ν} κατα ^{τ.μη} παντα. **v.26** εποιησεν
 τε εξ ενος αιματος ^{τ.μη.κ} παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος ^ν προσωπου ^ν παν ^{τ.μη.κ} το ^{τ.μη.κ}
 προσωπον ^{τ.μη.κ} της γης ορισας προτεταγμενους ^{μη.ν} προτεταγμενους ^{τ.κ} καιρους και τας οροθεσιας
 της κατοικιας αυτων. **v.27** ζητειν τον θεον ^ν κυριον ^{τ.μη.κ} ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν
 και ^ν γε ^ν καιγε ^{μη} καιτοιγε ^{τ.κ} ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα. **v.30** τους μεν ουν χρο-
 νους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις παντας ^ν πασιν ^{τ.μη.κ} πανταχου
 μετανοειν.

ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάσιν πανταχοῦ
 31* μετανοεῖν. διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἧ ἔμελλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν
 δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισεν πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν
 32* ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ
 33 εἶπον ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. καὶ οὕτως ὁ παῦλος ἐξῆλθεν
 34 ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς
 καὶ διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν
 αὐτοῖς.

18* μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ παῦλος ἐκ τῶν ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς κόρινθον.
 2* καὶ εὐρῶν τινα ἰουδαῖον ὀνόματι ἀκύλαν ποντικὸν τῷ γένει προσφάτως
 ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς ἰταλίας καὶ πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ δια-
 τεταχέναι κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς ἰουδαίους ἐκ τῆς ῥώμης
 3* προσῆλθεν αὐτοῖς. καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ
 4 εἰργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συ-
 5* ναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἔπειθὲν τε ἰουδαίους καὶ ἔλληνας. ὡς δὲ
 κατῆλθον ἀπὸ τῆς μακεδονίας ὁ τε σιλᾶς καὶ ὁ τιμόθεος συνείχετο τῷ
 πνεύματι ὁ παῦλος διαμαρτυρόμενος τοῖς ἰουδαίοις τὸν χριστὸν ἰησοῦν.
 6 ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζόμενος τὰ ἱμάτια
 εἶπεν πρὸς αὐτούς τὸ αἴμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγὼ
 7* ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς
 οἰκίαν τινὸς ὀνόματι ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομο-
 8 ροῦσα τῇ συναγωγῇ. κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ
 σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευσον
 9* καὶ ἐβαπτίζοντο. εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' ὄραματος ἐν νυκτὶ τῷ παύλῳ
 10* μὴ φοβοῦ ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης. διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ
 οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί σε διότι λαὸς ἐστὶν μοι πολὺς ἐν τῇ

v.31 καθοτι^v διοτι^{T.μ.κ} εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω
 ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων. **v.32** ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων
 οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} ακουσομεθα σου παλιν^{T.μ.κ} περι τουτου. **18 v.1** μετα
 δε^{T.μ.κ} ταυτα χωρισθεις ο^{T.μ.κ} παυλος^{T.μ.κ} εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον. **v.2** και ευρων
 τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλ-
 λαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι^μ διατεταχεναι^{T.κ.ν} κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους
 απο^v εκ^{T.μ.κ} της ρωμης προσηλθεν αυτοις. **v.3** και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις
 και ηργαζετο^v ειργαζετο^{T.μ.κ} ησαν γαρ σκηνοποιοι τη^v την^{T.μ.κ} τεχνη^v τεχνην^{T.μ.κ}. **v.5** ως δε
 κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω^v πνευματι^{T.μ.κ} ο παυ-
 λος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι^v τον χριστον ιησουν. **v.7** και μεταβας εκειθεν εισηλθεν^v
 ηλθεν^{T.μ.κ} εις οικιαν τινος ονοματι τιτου^v ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα
 τη συναγωγη. **v.9** ειπεν δε ο κυριος δι^{T.μ.κ} οραματος^{T.μ.κ} εν νυκτι δι^v οραματος^v τω παυλω μη
 φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης. **v.10** διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του
 κακωσαι σε διοτι λαος εστι^v εστιν^{T.μ.κ} μοι πολυς εν τη πολει ταυτη.

πόλει ταύτη. ἐκάθισεν τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδασκῶν ἐν αὐτοῖς τὸν 11*
 λόγον τοῦ θεοῦ. γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς ἀχαΐας κατεπέστη- 12*
 σαν ὁμοθυμαδὸν οἱ ἰουδαῖοι τῷ παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα.
 λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι 13*
 τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ γαλλίων 14*
 πρὸς τοὺς ἰουδαίους εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν
 ᾧ ἰουδαῖοι κατὰ λόγον ἄν ἤνεσχομην ὑμῶν. εἰ δὲ ζήτημά ἐστιν περὶ 15*
 λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς ὄψεσθε αὐτοὶ κριτῆς γὰρ
 ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βῆμα- 16*
 τος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον 17*
 ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος καὶ οὐδὲν τούτων τῷ γαλλίῳι ἔμελεν.
 ὁ δὲ παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος 18*
 ἐξέπλει εἰς τὴν συρίαν καὶ σὺν αὐτῷ πρίσκιλλα καὶ ἀκύλας κειράμενος
 τὴν κεφαλὴν ἐν κεγχραῖς εἶχεν γὰρ εὐχὴν. κατήνησεν δὲ εἰς ἔφεσον 19*
 κάκεινους κατέλιπεν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διε-
 λέχθη τοῖς ἰουδαίοις. ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι 20*
 παρ' αὐτοῖς οὐκ ἐπένευσεν. ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπὼν δεῖ με πάντως 21*
 τὴν ἐορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς ἱεροσόλυμα πάλιν δὲ ἀνακάμψω
 πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς ἐφέσου. καὶ κα- 22*
 τελθὼν εἰς καισάρειαν ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη
 εἰς ἀντιόχειαν. καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν διερχόμενος καθεξῆς 23*
 τὴν γαλατικὴν χώραν καὶ φρυγίαν ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
 ἰουδαῖος δὲ τις ἀπολλῶς ὀνόματι ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει ἀνὴρ λόγιος κα- 24*
 τήνησεν εἰς ἔφεσον δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχημένος 25*

v.11 εκαθισεν δε^υ τε^{τ.μ.κ} ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου. **v.12** γαλ-
 λινωνος δε ανθυπατου^υ οντος^υ ανθυπατευοντος^{τ.μ.κ} της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι
 τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα. **v.13** λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος^{τ.μ.κ} αναπειθει
 ουτος^υ τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον. **v.14** μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο
 γαλλιον προς τους ιουδαιους ει μεν ουν^{τ.μ.κ} ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα
 λογον αν ανεσχομην^υ ηνεσχομην^{τ.μ.κ} υμων. **v.15** ει δε ζητηματα^υ ζητημα^{τ.μ.κ} εστιν περι λογου
 και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ^{τ.μ.κ} εγω τουτων ου βουλομαι ειναι.
v.17 επιλαβομενοι δε παντες οι^{τ.μ.κ} ελληνης^{τ.μ.κ} σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν
 του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωι εμελεν^μ εμελεν^{τ.κ.υ}. **v.18** ο δε παυλος ειτι προσμεινας
 ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και σун αυτω πρισκιλλα και ακυλας
 κειραμενος την^{τ.μ.κ} κεφαλην^{τ.μ.κ} εν κεγχραις την^υ κεφαλην^υ ειχεν γαρ ευχην. **v.19** κατηνησαν^υ
 κατηνησεν^{τ.μ.κ} δε εις εφεσον και^μ εκεινους^μ κακεινους^{τ.κ.υ} κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελ-
 θων εις την συναγωγην διελεξατο^υ διελεχθη^{τ.μ.κ} τοις ιουδαιοις. **v.20** ερωτωντων δε αυτων επι
 πλειονα χρονον μειναι παρ^{τ.μ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} ουκ επενευσεν. **v.21** αλλα^υ αλλ^{τ.μ.κ} αποταξαμενος^υ
 απεταξατο^{τ.μ.κ} και^υ αυτοις^{τ.μ.κ} ειπων δει^{τ.μ.κ} με^{τ.μ.κ} παντως^{τ.μ.κ} την^{τ.μ.κ} εορτην^{τ.μ.κ} την^{τ.μ.κ}
 ερχομενην^{τ.μ.κ} ποιησαι^{τ.μ.κ} εις^{τ.μ.κ} ιεροσολυμα^{τ.μ.κ} παλιν δε^{τ.μ.κ} ανακαμψω προς υμας του θεου
 θελοντος και^{τ.μ.κ} ανηχθη απο της εφεσου.

τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς
 26* τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα ἰωάννου. οὗτός τε
 ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ ἀκύλας
 καὶ πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν
 27 τοῦ θεοῦ ὁδόν. βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν ἀχαΐαν προ-
 τρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτὸν ὃς
 παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος.
 28 εὐτόνως γὰρ τοῖς ἰουδαίοις διακατηλέγγετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν
 γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν ἰησοῦν.

19* ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ εἶναι ἐν κορίνθῳ παῦλον διελθόντα τὰ
 2* ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς ἔφεσον καὶ εὐρών τινας μαθητάς. εἶπέν
 πρὸς αὐτοὺς εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
 3* τὸν ἀλλ οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. εἶπέν τε πρὸς αὐτοὺς
 4* εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε οἱ δὲ εἶπον εἰς τὸ ἰωάννου βάπτισμα. εἶπεν δὲ
 παῦλος ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων εἰς
 τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν χριστὸν
 5 ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ.
 6* καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου τὰς χεῖρας ἦλθεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 7* ἐπ' αὐτοὺς ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευσον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
 8* ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο
 ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 9* θεοῦ. ὥς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθὸν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν
 ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς καθ'
 10* ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ τυράννου τινός. τοῦτο δὲ ἐγένετο

v.25 οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς
 τὰ περὶ τοῦ ἰησοῦ^v κυρίου^{T.M.K} ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα ἰωάννου. **v.26** οὗτός τε ἤρξατο
 παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ ἀκύλας^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} πρίσκιλλα καὶ^v ἀκύλας^v
 προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξεθεντο τὴν τοῦ^{T.M.K} θεοῦ^{T.M.K} ὁδὸν [τοῦ^v θεοῦ]^v. **19**
v.1 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ εἶναι ἐν κορίνθῳ παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη^v κατελθεῖν^v
 εἰς ἔφεσον καὶ εὐρεῖν^v εὐρών^{T.M.K} τινας μαθητάς. **v.2** εἶπεν τε^v πρὸς αὐτοὺς εἰ πνεῦμα
 ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες οἱ δὲ εἶπον^{T.M.K} πρὸς αὐτὸν ἀλλ οὐδ^v οὐδε^{T.M.K} εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν
 ἠκούσαμεν. **v.3** εἶπεν τε πρὸς^{T.M.K} αὐτοὺς^{T.M.K} εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε οἱ δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} εἰς
 τὸ ἰωάννου βάπτισμα. **v.4** εἶπεν δὲ παῦλος ἰωάννης μὲν^{T.M.K} ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ
 λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν τοῦτ'^v ἔστιν^{M.V} τοῦτεστιν^{T.K} εἰς τὸν χριστὸν^{T.M.K}
 ἰησοῦν. **v.6** καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου [τας]^v τας^{T.M.K} χεῖρας ἦλθε^v ἦλθεν^{T.M.K} τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευσον^v προεφήτευσον^{T.M.K}. **v.7** ἦσαν δὲ οἱ
 πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα^v δεκαδύο^{T.M.K}. **v.8** εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ
 μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων [τα]^v τὰ^{T.M.K} περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. **v.9** ὥς δὲ τινες
 ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθὸν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν
 τοὺς μαθητάς καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ τυράννου τινός^{T.M.K}. **v.10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 εἰς δύο ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἀσίαν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου ἰησοῦ^{T.M.K} ἰουδαίους
 τε καὶ ἑλληνας.

ἐπὶ ἔτη δύο ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λό-
 γον τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἰουδαίους τε καὶ ἔλληνας. δυνάμεις τε οὐ τὰς 11*
 τυχοῦσας ἐποίει ὁ θεὸς διὰ τῶν χειρῶν παύλου. ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθε- 12*
 νοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ
 ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχε-
 σθαι ἀπ' αὐτῶν. ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἰουδαίων 13*
 ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα
 τοῦ κυρίου ἰησοῦ λέγοντες ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν ἰησοῦν ὃν ὁ παῦλος κη-
 ρύσσει. ἦσαν δέ τινες υἱοὶ σκευᾶ ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ οἱ τοῦτο 14*
 ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν τὸν ἰησοῦν γινώ- 15*
 σκω καὶ τὸν παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ. καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' 16*
 αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν καὶ κατακυριεύσας
 αὐτῶν ἴσχυσεν κατ' αὐτῶν ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυ-
 γεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν ἰουδαίοις τε 17
 καὶ ἔλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν ἔφession καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάν-
 τας αὐτοὺς καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ. πολλοὶ τε τῶν 18
 πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πρά-
 ξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς 19
 βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν
 καὶ εὔρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ 20*
 κυρίου ηὔξανεν καὶ ἴσχυεν. ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα ἔθετο ὁ παῦλος 21*
 ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν μακεδονίαν καὶ ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς ἱε-
 ρουσόλημ εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν.
 ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ τιμόθεον 22
 καὶ ἔραστον αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν 23
 καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. δημήτριος γάρ 24*

v.11 δυναμεις τε ου τας τυχοσας εποει ^{τ.μ.κ} ο θεος εποει ^{τ.μ.κ} δια των χειρων παυλου. **v.12** ωστε και
 επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι ^{τ.μ.κ} επιφερεσθαι ^{τ.μ.κ} απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια
 και απαλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι ^{τ.μ.κ} εξερχεσθαι ^{τ.μ.κ}
 απ ^{τ.μ.κ} αυτων ^{τ.μ.κ}. **v.13** επεχειρησαν δε τινες και ^{τ.μ.κ} απο ^{τ.μ.κ} των περιερχομενων ιουδαιων εξορκι-
 στων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω ^{τ.μ.κ}
 ορκιζομεν ^{τ.μ.κ} υμας τον ιησουν ον ο ^{τ.μ.κ} παυλος κηρυσσει. **v.14** ησαν δε τινος ^{τ.μ.κ} τινες ^{τ.μ.κ}
 υιοι ^{τ.μ.κ} σκευα ιουδαιου αρχιερωσ επτα υιοι ^{τ.μ.κ} οι ^{τ.μ.κ} τουτο ποιουντες. **v.15** αποκριθεν δε το
 πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις ^{τ.μ.κ} τον [μεν] ^{τ.μ.κ} ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες
 εστε. **v.16** και εφαλομενος ^{τ.μ.κ} εφαλλομενος ^{τ.μ.κ} επ ^{τ.μ.κ} αυτους ^{τ.μ.κ} ο ανθρωπος επ ^{τ.μ.κ} αυτους ^{τ.μ.κ} εν
 ω ην το πνευμα το πονηρον και ^{τ.μ.κ} κατακυριευσαν ^{τ.μ.κ} κατακυριευσας ^{τ.κ.ν} αμφοτερων ^{τ.μ.κ} αυτων ^{τ.μ.κ}
 ισχυσεν και αυτων ωστε γυμνοους και τετραυματισμενοους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου. **v.20** ουτως
 κατα κρατος ο ^{τ.μ.κ} λογος ^{τ.μ.κ} του κυριου ο ^{τ.μ.κ} λογος ^{τ.μ.κ} ηυξανεν και ισχυεν. **v.21** ως δε επληρωθη
 ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ^{τ.μ.κ}
 ιερουσαλημ ^{τ.μ.κ} ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν.

τις ὀνόματι ἀργυροκόπος ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτέμιδος παρείχεται
 25* τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. οὓς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ
 τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν ἄνδρες ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας
 26 ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστίν. καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον ἐφέ-
 σου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν
 27* ἱκανὸν ὄχλον λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον
 δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν ἀλλὰ καὶ
 τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι μέλλειν δὲ
 καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἣν ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκου-
 28 μένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον
 29* λέγοντες μεγάλη ἡ ἄρτεμις ἐφεσίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγ-
 χύσεως ὠρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες γαῖον
 30* καὶ ἀρίσταρχον μακεδόνας συνεκδήμους τοῦ παύλου. τοῦ δὲ παύ-
 λου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί.
 31 τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀσιάρχων ὄντες αὐτῷ φίλοι πέμψαντες πρὸς αὐτὸν πα-
 32* ρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
 ἔκραζον ἣν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 33* τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον
 προβαλόντων αὐτὸν τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασεισας τὴν χεῖρα
 34* ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ἐπιγνόντων δὲ ὅτι ἰουδαῖός ἐστιν φωνὴ
 ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων μεγάλη ἡ ἄρτεμις
 35* ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν ἄνδρες ἐφέ-
 σοι τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον
 36* οὔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. ἀναντιρρήτων

v.24 δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχεται τοις τεχνι-
 ταις εργασιαν^{τ.μτ.κ} ουκ ολιγην εργασιαν^ν. **v.25** ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας
 ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν^ν ημων^{τ.μτ.κ} εστιν. **v.27** ου μονον
 δε τουτο κινδυνευει ημιν το μέρος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος^{τ.κ.ν} ιε-
 ρον αρτεμιδος^{μτ} εις ουθεν^{μτ.ν} ουδεν^{τ.κ} λογισθηναι μελλειν τε^{κ.ν} δε^{τ.μτ} και καθαιρεισθαι της^ν την^{τ.μτ.κ}
 μεγαλειοτητος^ν μεγαλειοτητα^{τ.μτ.κ} αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται. **v.29** και επλησθη
 η πολις ολη^{τ.μτ.κ} της^{μτ.ν} συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και
 αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους του^{τ.κ} παυλου. **v.30** παυλου^ν του^{τ.μτ.κ} δε παυλου^{τ.μτ.κ} βου-
 λομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται. **v.32** αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην
 γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα^ν ενεκεν^{τ.μτ.κ} συνεληλυθεισαν.
v.33 εκ δε του οχλου συνεβιβασαν^ν προεβιβασαν^{τ.μτ.κ} αλεξανδρον προβαλοντων^ν προβαλλοντων^κ
 προβαλοντων^{τ.μτ} αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω
 δημω. **v.34** επιγνοντες^{μτ.ν} επιγνοντων^{τ.κ} δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι
 ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων. **v.35** κατασειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν
 ανδρες εφεσοι τις γαρ εστιν ανθρωπων^ν ανθρωπος^{τ.μτ.κ} ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον
 ουσαν της μεγαλης θεας^{τ.μτ.κ} αρτεμιδος και του διοπετους. **v.36** αναντιρρητων ουν οντων τουτων
 δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν^{μτ.ν} πραττειν^{τ.κ}.

οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετεῖς πράττειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσού- 37*
λους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν. εἰ μὲν οὖν δημήτριος καὶ 38*
οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῆται πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀν-
θύπατοί εἰσιν ἐγκαλείωσαν ἀλλήλοις. εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε 39*
ἐν τῇ ἐνόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκα- 40*
λεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ
δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτά εἰπὼν 41
ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος τοὺς 20*
μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορευθῆναι εἰς τὴν μακεδονίαν.
διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν 2
εἰς τὴν ἑλλάδα. ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς 3*
ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνώμη
τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς ἀσίας 4*
σώπατρος βεροιαῖος θεσσαλονικέων δὲ ἀρίσταρχος καὶ σεκουῦνδος καὶ
γάϊος δερβαῖος καὶ τιμόθεος ἀσιανοὶ δὲ τυχικὸς καὶ τρόφιμος. οὗτοι 5*
προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν τρωάδι. ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς 6*
ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ φιλιππῶν καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν
τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε οὐ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. ἐν δὲ τῇ 7*
μῇ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον ὁ παῦλος
διελέγετο αὐτοῖς μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον παρέτεινέν τε τὸν λόγον
μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦσαν 8*
συνηγμένοι. καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρί- 9*

v.37 ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσουλους ουτε βλασφημουντας την θεον^{μη.ν} θεαν^{τ.κ} υμων^{τ.μη.κ} ημων^ν. **v.38** ει μεν συν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσι^ν εχουσιν^{μη} προς τινα λογον εχουσιν^{τ.κ} αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειωσαν αλληλοις. **v.39** ει δε τι περαιτερω^ν περι^{τ.μη.κ} ετερων^{τ.μη.κ} επιζητετε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται. **v.40** και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου [ου]^ν ου^{μη} δυνησομεθα δουναι^{μη} αποδουναι^{τ.κ.ν} λογον περι^ν της συστροφης ταυτης. **20 v.1** μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμψαμενος^ν προσκαλεσαμενος^{τ.μη.κ} ο παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας^ν ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι^ν πορευθηναι^{τ.μη.κ} εις την^{τ.μη.κ} μακεδονιαν. **v.3** ποιησας τε μηνas τρεις γενομενης αυτω^{τ.μη.κ} επιβουλης αυτω^ν υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμης^ν γνωμη^{τ.μη.κ} του υποστρεφειν δια μακεδονιας. **v.4** συνειπετο δε αυτω αχρι^{τ.μη.κ} της^{τ.μη.κ} ασιας^{τ.μη.κ} σωπατρος πυρρου^ν βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος. **v.5** ουτοι δε^ν προσελθοντες^{μη} προελθοντες^{τ.κ.ν} εμενον ημας εν τρωαδι. **v.6** ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρι^{μη.ν} αχρισ^{τ.κ} ημερων πεντε οπου^ν ου^{τ.μη.κ} διετριψαμεν ημερας επτα. **v.7** εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων^ν των^{τ.μη.κ} μαθητων^{τ.μη.κ} του^{τ.κ} κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου. **v.8** ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν^{μη.ν} ησαν^{τ.κ} συνηγμενοι.

δος καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ παύλου ἐπὶ πλεῖον
κατενεχθεῖς ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη
10 νεκρός. καταβάς δὲ ὁ παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν
11* μὴ θορυβεῖσθε ἢ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας
ἄρτον καὶ γευσάμενος ἐφ' ἱκανόν τε ὀμιλήσας ἄχρις αὐγῆς οὕτως ἐξήλ-
12, 13* θεν. ἤγαγον δὲ τὸν παιῖδα ζῶντα καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. ἡμεῖς
δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν ἄσσον ἐκεῖθεν μέλ-
λοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον οὕτως γὰρ ἦν διατεταγμένος μέλλων
14* αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν ἄσσον ἀναλαβόντες αὐτὸν
15* ἤλθομεν εἰς μιτυλήνην. κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντή-
σαμεν ἀντικρὺ χίου τῇ δὲ ἑτέρα παρεβάλομεν εἰς σάμον καὶ μείναντες ἐν
16* τρωγυλλίῳ τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς μίλητον. ἔκρινεν γὰρ ὁ παῦλος πα-
ραπλευσαι τὴν ἔφεσον ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ
ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι
17 εἰς ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς μιλῆτου πέμψας εἰς ἔφεσον μετεκαλέσατο
18 τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν
αὐτοῖς ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν ἀσίαν
19* πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην. δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμ-
20 βάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων. ὥς οὐδὲν ὑπεστειλάμην
τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ
21* κατ' οἴκους. διαμαρτυρόμενος ἰουδαίοις τε καὶ ἔλλησιν τὴν εἰς τὸν θεὸν
22* μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. καὶ νῦν
ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ τὰ ἐν αὐτῇ
23* συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς. πλήν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν

v.9 καθεζομενος^v καθημενος^{T.M.K} δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος. **v.11** αναβας δε και κλασας τον^v αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρι^v αχρις^{T.M.K} αυγης ουτως εξηλθεν. **v.13** ημεις δε προσελθοντες^M προελθοντες^{T.K.v} επι το πλοιον ανηχθημεν επι^v εις^{T.M.K} την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην^{T.M.K} διατεταγμενος ην^v μελλων αυτος πεζευειν. **v.14** ως δε συνεβαλλεν^v συνεβαλεν^{T.M.K} ημιν εις την ασσον αναλαθοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην. **v.15** κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυς^v αντικρυ^{T.M.K} χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και^{T.M.K} μειναντες^{T.M.K} εν^{T.M.K} τρωγυλλιω^{T.M.K} τη δε^v εχομενη ηλθομεν εις μισητον. **v.16** κεκρικει^v εκρινεν^{T.M.K} γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατόν ειη^v ην^{T.M.K} αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα. **v.19** δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων^{T.M.K} δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταῖς επιβουλαις των ιουδαιων. **v.21** διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον^{T.M.K} θεον μετανοιαν και πιστιν την^{T.M.K} εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον^{T.K}. **v.22** και νυν ιδου εγω^{T.M.K} δεδεμενος εγω^v τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως.

διαμαρτύρεται λέγον ότι δεσμά με και θλίψεις μένουσιν. ἀλλ' οὐδενός 24*
 λόγον ποιούμεαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν ἑμαυτῷ ὡς τελειῶσαι
 τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυ-
 ρίου ἰησοῦ διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ 25*
 νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν
 οἷς διηλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν 26*
 ἐν τῇ σήμερον ἡμέρα ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. οὐ 27*
 γὰρ ὑπεστείλαμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ.
 προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ 28*
 ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἣν περιε-
 ποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο ὅτι εἰσελεύσονται 29*
 μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.
 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ 30
 ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες 31
 ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νοουθετῶν
 ἕνα ἕκαστον. καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοὶ τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ 32*
 τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
 ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ 33
 οὐδενός ἐπεθύμησα. αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς 34*
 οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι 35*
 οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων μνημονεύειν τε
 τῶν λόγων τοῦ κυρίου ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν μακάριόν ἐστιν δίδοναι
 μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. καὶ ταῦτα εἰπὼν θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν 36
 αὐτοῖς προσηύξατο. ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων καὶ ἐπιπε- 37*

v.23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι^v λεγον οτι δεσμα με^{τ.μ.κ} και θλιψεις με^v μενουσιν. **v.24** αλλ ουδενος λογου^v λογον^{τ.μ.κ} ποιουμεαι ουδε^{τ.μ.κ} εχω^{τ.μ.κ} την ψυχην μου^{τ.μ.κ} τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα^{τ.μ.κ} χαρας^{τ.μ.κ} και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου. **v.25** και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του^{τ.μ.κ} θεου^{τ.μ.κ}. **v.26** διοτι^{μ.ν} διο^{τ.κ} μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως εμι^v εγω^{τ.μ.κ} απο του αιματος παντων. **v.27** ου γαρ υπεστείλαμην του μη αναγγειλαι υμιν^{τ.μ.κ} πασαν την βουλην του θεου υμιν^v. **v.28** προσεχετε συν^{τ.μ.κ} εαυτοις και παντι τω ποιμνω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου^μ και^μ θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου^{τ.μ.κ} αιματος του^v ιδιου^v. **v.29** εγω γαρ^{τ.μ.κ} οιδα τουτο^{τ.μ.κ} οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου. **v.32** και τα^{κ.μ.ν} νυν^{κ.μ.ν} τανυν^τ παρατιθεμαι υμας αδελφοι^{τ.μ.κ} τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι^v εποικοδομησαι^{τ.μ.κ} και δοουναι την^v υμιν^{τ.μ.κ} κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν. **v.34** αυτοι δε^{τ.κ} γινωσκετε οτι ταις χρειαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται. **v.35** παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν διδοναι^{τ.κ} μαλλον διδοναι^{μ.ν} η λαμβανειν. **v.37** ικανος δε εγενετο^{τ.μ.κ} κλαυθμος εγενετο^v παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον.

- 38 σόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ παύλου κατεφίλουν αὐτόν. ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.
- 21*** ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν εὐθυδρομήσαντες ἦλθομεν εἰς τὴν κῶν τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν ῥόδον κάκειθεν εἰς
2 πάταρα. καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθη-
3* μεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς συρίαν καὶ κατήχθημεν εἰς τύρον ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον
4* ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς ἐπεμείνα-
5* μεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ οἵτινες τῷ παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἱερουσαλήμ. ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ἕως ἕξω τῆς πόλεως καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προ-
6* σηυζάμεθα. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνοι
7 δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ τύρου κατηντήσαμεν εἰς πτολεμαῖδα καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείνα-
8* μεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν παῦλον ἦλθον εἰς καισάρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον φιλίππου
9* τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ
10* δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι. ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι ἀγαθος. καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ παύλου δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας εἶπεν τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν ἱερουσα-

21 v.1 ὡς δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κω^v κων^{τ.μτ.κ} τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα. **v.3** αναφανεντες^μ αναφαναντες^{τ.κ.ν} δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηλθομεν^v κατηχθημεν^{τ.μτ.κ} εις τυρον εκεισε γαρ ην^{τ.μτ.κ} το πλοιον ην^v αποφορτιζομενον τον γομον. **v.4** και^{τ.μτ.κ} ανευροντες δε^v Ατους^τ μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν^v αναβαινειν^{τ.μτ.κ} εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{τ.μτ.κ}. **v.5** οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν^v γυναιξιν^{τ.μτ.κ} και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι^v προσηυξαμεθα^{τ.μτ.κ}. **v.6** απησπασαμεθα^v και^{τ.μτ.κ} ασπασαμενοι^{τ.μτ.κ} αλληλους και^v ανεβημεν^v επεβημεν^{τ.μτ.κ} εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια. **v.8** τη δε επαυριον εξελθοντες οι^{τ.μτ.κ} περι^{τ.μτ.κ} τον^{τ.μτ.κ} παυλον^{τ.μτ.κ} ηλθομεν^{κ.ν} ηλθον^{τ.μτ} εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου του^{τ.κ} οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω. **v.9** τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενοι^{τ.μτ.κ} τεσσαρες παρθενοι^v προφητευουσαι. **v.10** επιμενοντων δε ημων^{τ.μτ.κ} ημερας πλείους κατηλθεν τις απο της ιουδαίας προφήτης ονοματι αγαθος. **v.11** και ελθων προς ημας και αραις την ζώνην του παυλου δησας εαυτου^v τε^{τ.μτ.κ} αυτου^{τ.μτ.κ} τας^{τ.κ} χειρας^{τ.κ} και^{τ.κ} τους ποδας και^{μτ.ν} τας^{μτ.ν} χειρας^{μτ.ν} ειπεν τάδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων.

λήμ οί ιουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὡς δὲ ἤκούσαμεν 12
ταῦτα παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐ-
τὸν εἰς ἱερουσαλήμ. ἀπεκρίθη δὲ ὁ παῦλος τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ 13*
συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ
ἀποθανεῖν εἰς ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου
ἰησοῦ. μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες τὸ θέλημα τοῦ 14*
κυρίου γενέσθω. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαί- 15*
νομεν εἰς ἱερουσαλήμ. συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας 16
σὺν ἡμῖν ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν μνάσωνί τινα κυπρίῳ ἀρχαίῳ μα-
θητῇ. γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ 17*
ἀδελφοί. τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήει ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰάκωβον πάντες 18
τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' 19
ἐν ἑκαστον ᾧ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.
οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κύριον εἶπόν τε αὐτῷ θεωρεῖς ἀδελφέ 20*
πόσοι μυριάδες εἰσὶν ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ
τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν. κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν δι- 21*
δάσκεις ἀπὸ μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους λέγων μὴ
περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστιν 22*
πάντως δεῖ πλήθος συνελθεῖν ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν 23
ποίησον ὃ σοι λέγομεν εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ'
ἑαυτῶν. τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' 24*
αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ᾧ κατήχην-
ται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.
περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μηδὲν 25*
τοιούτου τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον

v.13 τότε^v ἀπεκρίθη τε^μ δε^{τ.κ} ο παυλος τι ποιεετε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου. **v.14** μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το^{τ.μ.κ} θελημα^{τ.μ.κ} του κυριου το^v θελημα^v γινεσθω^v γενεσθω^{τ.μ.κ}. **v.15** μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι^{μ.ν} αποσκευασαμενοι^{τ.κ} ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{τ.μ.κ}. **v.17** γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξαντο^v εδεξαντο^{τ.μ.κ} ημασ οι αδελφοι. **v.20** οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον^{τ.μ.κ} ειποντες^μ θεον^v ειπον^{τ.κ.ν} τε^{τ.κ.ν} αυτω θεωρεισ αδελφε ποσοι μυριαδες εισιν εν^v τοις^v ιουδαιοις^v ιουδαιων^{τ.μ.κ} των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν. **v.21** κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωσσεωσ^{μ.ν} μωσσεωσ^{τ.κ} τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιοουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν. **v.22** τι ουν εστιν παντωσ δει^{τ.μ.κ} πληθοσ^{τ.μ.κ} συνελθειν^{τ.μ.κ} ακουσονται γαρ^{τ.μ.κ} οτι εληλυθασ. **v.24** τουτουσ παραλαβων αγνισθητι ουν αυτοισ και δαπανησον επι αυτοισ ινα ξυρησονται^v ξυρησονται^{τ.μ.κ} την κεφαλην και γνωσονται^v γνωσιν^{τ.μ.κ} παντες οτι ων κατηχηνηται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ φυλασσωσ^v τον νομον φυλασσωσ^{τ.μ.κ}. **v.25** περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεσειλαμεν κριναντες μηδεν^{τ.μ.κ} τοιουτο^μ τοιουτον^{τ.κ} τηρειν^{τ.μ.κ} αυτουσ^{τ.μ.κ} ει^{τ.μ.κ} μη^{τ.μ.κ} φυλασσεσθαι αυτουσ το τε ειδωλοθυτον και το^{τ.μ.κ} αιμα και πνικτον και πορνειαν.

26 και τό αίμα και πνικτόν και πορνείαν. τότε ό παύλος παραλαβών τους
 άνδρας τή έχομένη ημέρα συν αύτοις άγνισθεις εισήει εις τό ιερόν διαγ-
 γέλλων τήν έκπλήρωσιν των ήμερων του άγνισμου έως ου προσηνέχθη
 27* ύπερ ένός έκάστου αυτών ή προσφορά. ως δε έμελλον αι επτα ήμέραι
 συντελεισθαι οι από της ασίας ιουδαιοι θεασάμενοι αυτον έν τω ιερω συ-
 28* νέχεον πάντα τον όχλον και επέβαλον τας χειρας επ' αυτον. κρίζοντες
 άνδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτός εστιν ό άνθρωπος ό κατα του λαου
 και του νόμου και του τόπου τουτου παντας πανταχου διδάσκων έτι
 29* τουτον. ήσαν γαρ προεωρακότες τροφιμον τον εφέσιον έν τη πόλει
 30 συν αυτω όν ένόμιζον ότι εις τό ιερόν εισήγαγεν ό παύλος. εκινήθη
 τε ή πόλις όλη και εγένετο συνδρομή του λαου και επιλαβόμενοι του
 παύλου ειλικον αυτον έξω του ιερου και ευθέως εκλεισθησαν αι θύραι.
 31* ζητούντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης
 32* ότι όλη συγκεχυται ιερουσαλημ. ός εξαυτης παραλαβών στρατιώτας
 και εκατοντάρχους κατέδραμεν επ' αυτους οι δε ιδόντες τον χιλιαρχον
 33* και τους στρατιώτας επαύσαντο τυπτοντες τον παυλον. τότε εγγίσας ό
 χιλιαρχος επελάβετο αυτου και εκέλευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και
 34* επυνθάνετο τις αν ειη και τι εστιν πεποιηκώς. άλλοι δε άλλο τι εβόων έν
 τω όχλω μη δυναμένος δε γνωνα το ασφαλές δια τον θόρυβον εκέλευσεν
 35 άγεσθαι αυτον εις την παρεμβολήν. ότε δε εγένετο επι τους αναβαθ-
 36*, 37* όχλου. ήκολούθει γαρ τό πλήθος του λαου κρίζον αιρε αυτον. μέλλων
 τε εισάγεσθαι εις την παρεμβολήν ό παύλος λέγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν
 38 μοι ειπειν τι προς σε ό δε εφη ελληνιστι γινώσκεις. ουκ άρα συ ει ό

v.27 ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας^{τ.μτ.κ} χειρας^{τ.μτ.κ} επ αυτον τας^ν χειρας^ν. **v.28** κρίζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη^ν πανταχου^{τ.μτ.κ} διδασκων επι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον. **v.29** ησαν γαρ εωρακοτες^{μτ} προεωρακοτες^{τ.κ.ν} τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον νομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος. **v.31** ζητουτων τε^ν δε^{τ.μτ.κ} αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγχυνεται^ν συγκεχυται^{τ.μτ.κ} ιερουσαλημ. **v.32** ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας^ν εκατονταρχους^{τ.μτ.κ} κατεδραμεν επι αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον. **v.33** τοτε^{τ.κ.ν} εγγισσας δε^{μτ} ο χιλιαρχος επελάβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσει^ν αλυσεσιν^{τ.μτ.κ} δυσι^ν δυσιν^{τ.μτ.κ} και επυνθανετο τις αν^{τ.μτ.κ} ειη και τι εστιν πεποιηκώς. **v.34** αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν^ν εβωων^{τ.μτ.κ} εν τω οχλω μη δυναμενου^ν δυναμενος^{τ.μτ.κ} δε αυτου^ν γνωνα το ασφαλές δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην. **v.36** ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κρίζοντες^ν κρίζον^{τ.μτ.κ} αιρε αυτον. **v.37** μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι^{τ.κ.ν} προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις.

αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. εἶπεν δὲ ὁ παῦ- 39
λος ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἶμι ἰουδαῖος ταρσεὺς τῆς κιλικίας οὐκ ἀσήμου
πόλεως πολίτης δέομαι δέ σου ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.
ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν 40*
τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ ἑβραΐδι
διαλέκτῳ λέγων.

ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολο- 22*
γίας. ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον 2
παρέσχον ἡσυχίαν καὶ φησίν. ἐγὼ μὲν εἶμι ἀνὴρ ἰουδαῖος γεγεννημένος 3*
ἐν ταρσῷ τῆς κιλικίας ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς
πόδας γαμαλιήλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου ζη-
λωτῆς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον. ὅς ταύτην 4
τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. ὥς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν 5
τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς
εἰς δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄζων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς
ἱερουσαλήμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι 6
τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράψαι
φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ. ἔπεσον τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λε- 7*
γούσης μοι σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην τίς εἶ κύριε 8
εἶπέν τε πρὸς με ἐγὼ εἶμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν 9*
ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο τὴν δὲ φωνὴν
οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον δὲ τί ποιήσω κύριε ὁ δὲ κύριος 10
εἶπεν πρὸς με ἀναστάς πορεύου εἰς δαμασκὸν κάκει σοι λαληθήσεται
περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς 11
δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον
εἰς δαμασκόν. ἀνανίας δὲ τις ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον μαρτυ- 12*
ρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων ἰουδαίων. ἐλθὼν πρὸς με καὶ 13
ἐπιστάς εἶπέν μοι σαοὺλ ἀδελφέ ἀνάβλεψον κάγῳ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα

v.40 επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνει^{mt} προσεφωνησεν^{T.K.V} τη εβραιδι διαλεκτω λεγων. **22 v.1** ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυνη^{mt.V} νυν^{T.K} απολογιας. **v.3** εγω μεν^{T.mt.K} ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον. **v.7** επεσα^{mt.V} επεσον^{T.K} τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις. **v.9** οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και^{T.mt.K} εμφοβοι^{T.mt.K} εγενοντο^{T.mt.K} την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι. **v.12** ανανιας δε τις ανηρ ευλαβης^V ευσεβης^{T.mt.K} κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων.

14 εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόμα-
 15 τος αὐτοῦ. ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας
 16* καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς
 17 ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. ἐγένετο δέ μοι
 ὑποσπρέψαντι εἰς ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέ-
 18* σθαι με ἐν ἑκστάσει. καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι σπεῦσον καὶ ἔξελθε
 ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλήμ διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ
 19 ἐμοῦ. κάγῳ εἶπον κύριε αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ
 20* δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. καὶ ὅτε ἐξεχειτο
 τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συ-
 νευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρῶντων
 21 αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς με πορεύου ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ
 22* σε. ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
 αὐτῶν λέγοντες αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον οὐ γὰρ καθῆκον αὐτόν
 23* ζῆν. κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν
 24* βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα. ἐκέλευσεν αὐτόν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν
 παρεμβολὴν εἰπὼν μαστιζῆν ἀνετάζεσθαι αὐτόν ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν
 25* οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ὡς δὲ προέτεινεν αὐτόν τοῖς ἱμάσι εἶπεν πρὸς
 τὸν ἐσθῶτα ἑκατόνταρχον ὁ παῦλος εἰ ἀνθρώπον ῥωμαῖον καὶ ἀκατά-
 26* κριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν. ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν
 ἀπήγγειλεν τῷ χιλιάρχῳ λέγων ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν ὁ γὰρ ἀνθρώπος
 27* οὗτος ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ λέγε μοι
 28* εἰ σὺ ῥωμαῖός εἰ ὁ δὲ ἔφη ναί. ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος ἐγὼ πολλοῦ
 κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην ὁ δὲ παῦλος ἔφη ἐγὼ δὲ

v.16 καὶ νῦν τι μέλλεις ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπολουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ^v τοῦ^{τ.μ.κ} κυρίου^{τ.μ.κ}. **v.18** καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλήμ διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν^{τ.μ.κ} μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. **v.20** καὶ ὅτε ἐξεχυνετο^v ἐξεχειτο^{τ.μ.κ} τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ^{τ.μ.κ} ἀναιρέσει^{τ.μ.κ} αὐτοῦ^{τ.μ.κ} [καὶ]^μ καὶ^{τ.κ.ν} φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρῶντων αὐτόν. **v.22** ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἀχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον οὐ γὰρ καθῆκον^{μ.ν} καθῆκον^{τ.κ} αὐτόν ζῆν. **v.23** κραυγαζόντων^μ κραυγαζόντων^{τ.κ.ν} τε^v δε^{τ.μ.κ} αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα. **v.24** ἐκέλευσεν αὐτόν^{τ.μ.κ} ὁ χιλιάρχος εἰσαγεσθαι^v αὐτόν^v ἀγεσθαι^{τ.μ.κ} εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰπας^v εἰπὼν^{τ.μ.κ} μαστιζῆν ἀνετάζεσθαι αὐτόν ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. **v.25** ὡς δὲ προέτεινεν^{κ.ν} προέτεινεν^{τ.μ} αὐτόν τοῖς ἱμάσι εἶπεν πρὸς τὸν ἐσθῶτα ἑκατόνταρχον ὁ παῦλος εἰ ἀνθρώπον ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν. **v.26** ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος^v ἑκατόνταρχος^{τ.μ.κ} προσελθὼν ἀπήγγειλεν^{τ.μ.κ} τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν^v λέγων ὅρα^{τ.μ.κ} τί μέλλεις ποιεῖν ὁ γὰρ ἀνθρώπος οὗτος ῥωμαῖός ἐστιν. **v.27** προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ λέγε μοι εἰ^{τ.μ.κ} σὺ ῥωμαῖός εἰ ὁ δὲ εἶπε ναί. **v.28** ἀπεκρίθη δε^v τε^{τ.μ.κ} ὁ χιλιάρχος ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην ὁ δὲ παῦλος εἶπε ἐγὼ δὲ καὶ γεγεννημαι.

καὶ γεγέννημαι. εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν 29*
ἀνετάζειν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν καὶ
ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές 30*
τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν
καὶ ἐκέλευσεν ἔλθειν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ
καταγαγὼν τὸν παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ἀτενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ πάσῃ 23
συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. ὁ 2
δὲ ἀρχιερεὺς ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπειν αὐτοῦ τὸ
στόμα. τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν τύπειν σε μέλλει ὁ θεὸς τοῖχε 3
κεκονιαμένε καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν
κελεύεις με τύπτεσθαι. οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον τὸν ἀρχιερέα τοῦ 4*
θεοῦ λοιδορεῖς. ἔφη τε ὁ παῦλος οὐκ ᾔδειν ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς 5*
γέγραπται γὰρ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεις κακῶς. γνοὺς δὲ ὁ παῦ- 6*
λος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων ἔκραζεν
ἐν τῷ συνεδρίῳ ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι υἱὸς φαρισαίου περὶ
ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλή- 7*
σαντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη
τὸ πλῆθος. σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ 8*
ἄγγελον μήτε πνεῦμα φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο 9*
δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φα-
ρισαίων διεμάχοντο λέγοντες οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος μὴ θεομαχῶμεν. πολλῆς 10*
δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ παῦλος

v.29 ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην^{Τ.Μ.Κ} αυτον ην^Υ δεδεκως. **v.30** τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το ασφαλές το τι κατηγορεται υπο^Υ παρα^{Τ.Μ.Κ} των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο^{Τ.Μ.Κ} των^{Τ.Μ.Κ} δεσμων^{Τ.Μ.Κ} και εκελευσεν συνελθειν^Υ ελθειν^{Τ.Μ.Κ} τους αρχιερεις και παν^Υ ολον^{Τ.Μ.Κ} το συνεδριον αυτων^{Τ.Μ.Κ} και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους. **23 v.4** οι δε παρεστωτες ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} τον αρχιερα του θεου λοιδορεις. **v.5** εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ οτι^Υ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως. **v.6** γνους δε ο παυλος οτι το εν μέρος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν^Υ εκραζεν^{Τ.Μ.Κ} εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων^Υ φαρισαιου^{Τ.Μ.Κ} περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων [εγω]^Υ εγω^{Τ.Μ.Κ} κρινομαι. **v.7** τουτο δε αυτου ειποντος^Υ λαλησαντος^{Τ.Μ.Κ} εγενετο στασις των φαρισαιων [και^Μ και^{Τ.Κ.Υ} των^{Τ.Μ.Κ} σαδδουκαιων]^Μ σαδδουκαιων^{Τ.Κ.Υ} και εσχισθη το πλθος. **v.8** σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε^Υ μηδε^{Τ.Μ.Κ} αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα. **v.9** εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες^Υ των^Υ γραμματεων^Υ οι^{Τ.Μ.Κ} γραμματεις^{Τ.Μ.Κ} του μέρους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη^{Τ.Μ.Κ} θεομαχωμεν^{Τ.Μ.Κ}. **v.10** πολλης δε γινομενης^Υ γενομενης^{Τ.Μ.Κ} στασεως φοβηθεις^Υ ευλαβηθεις^{Τ.Μ.Κ} ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι^Μ και^Μ καταβαν^{Τ.Κ.Υ} αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην.

ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ σράτευμα καταβάν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου
 11* αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ
 ὁ κύριος εἶπεν θάρσει παῦλε ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερου-
 12* σαλήμ οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρῆσαι. γενομένης δὲ ἡμέρας
 ποιήσαντες τινες τῶν ἰουδαίων συστροφὴν ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγον-
 13* τες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν παῦλον. ἦσαν δὲ
 14* πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες. οἵτινες
 προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον ἀναθέματι
 ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
 15* παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως
 αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκρι-
 βέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοί ἐσμεν
 16* τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς παύλου τὸ ἔνε-
 δρον παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ
 17* παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη τὸν
 νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαί αὐ-
 18* τῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν
 ὁ δέσμιος παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν
 19 ἀγαγεῖν πρὸς σέ ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο τί ἐστὶν ὃ
 20* ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι. εἶπεν δὲ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι
 σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν παῦλον ὡς μέλλοντές
 21* τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς

v.11 τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε^{Τ.Μ.Κ} ως γαρ διεμαρτυρω τα περι
 εμου εις ιερουσαλημ ουτω^Υ ουτως^{Τ.Μ.Κ} σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι. **v.12** γενομενης δε ημερας
 ποιησαντες τινες^{Τ.Μ.Κ} των^{Τ.Μ.Κ} ιουδαιων^{Τ.Μ.Κ} συστροφην οι^Υ ιουδαιοι^Υ ανεθεματισαν εαυτους λεγον-
 τες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον. **v.13** ησαν δε πλειους τεσσερακοντα^Υ
 τεσσαρακοντα^{Τ.Μ.Κ} οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι^Υ πεποιηκοτες^{Τ.Μ.Κ}. **v.14** οιτινες προσελ-
 θοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους
 μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον. **v.15** νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω
 συν τω συνεδριω οπως αυριον^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} καταγαγη αυτον^Υ εις^Υ προς^{Τ.Μ.Κ} υμας ως μελλοντας
 διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν
 αυτον. **v.16** ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την^{Κ.Υ} το^{Τ.Μ} ενεδραν^{Κ.Υ} ενεδρον^{Τ.Μ} παρα-
 γενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω. **v.17** προσκαλεσαμενος δε ο
 παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι^{Τ.Μ.Κ}
 απαγγειλαι τι^Υ αυτω. **v.18** ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο
 δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανισκον^Υ νεανιαν^{Τ.Μ.Κ} αγαγειν προς σε
 εχοντα τι λαλησαι σοι. **v.20** ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον^Υ
 παυλον^Υ καταγαγης^Υ εις το συνεδριον καταγαγης^{Τ.Μ.Κ} τον^{Τ.Μ.Κ} παυλον^{Τ.Μ.Κ} ως μελλον^Υ μελλοντα^Μ
 μελλοντες^{Τ.Κ} τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου.

ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἵτινες
 ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν
 καὶ νῦν ἔτοιμοι εἰσιν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν 22*
 οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι
 ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκα- 23*
 τονταρχῶν εἶπεν ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν
 ἕως καισαρείας καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιοτάτους διακοσίους
 ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός. κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες 24*
 τὸν παῦλον διασώσωσιν πρὸς φήλικα τὸν ἡγεμόνα. γράψας ἐπιστολὴν 25*
 περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον. κλαύδιος λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι 26
 φήλικι χαίρειν. τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ 27*
 μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην
 αὐτὸν μαθὼν ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν. βουλόμενός δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν 28*
 ἐνεκάλουν αὐτῷ κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. ὃν εὗρον ἐγ- 29*
 καλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου
 ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. μηνυθείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα 30*
 μελλεῖν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ παραγγεί-
 λας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ ἔρρωσο. οἱ μὲν 31*
 οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον
 ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν ἀντιπατρίδα. τῇ δὲ ἐπαύριον εἶσαν- 32*
 τες τοὺς ἵππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.
 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ 33
 ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν 34*

v.21 συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα^v
 τεσσαρακοντα^{T.μ.κ} οπινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πιειν εως ου ανελωσιν αυτον
 και νυν ετοιμοι^{T.μ.κ} εισιν ετοιμοι^v προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν. **v.22** ο μεν ουν χι-
 λιαρχος απελυσε^v απελυσεν^{T.μ.κ} τον νεανισκον^v νεανιαν^{T.μ.κ} παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι
 ταυτα ενεφανισας προς με. **v.23** και προσκαλεσαμενος δυο [τινας]^v τινας^{T.μ.κ} των εκατονταρ-
 χων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομη-
 κοντα και δεξιοτατους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος. **v.24** κτηνη τε παραστησαι ινα
 επιβιθασαντες τον παυλον διασωσωσι^v διασωσωσιν^{T.μ.κ} προς φηλικα τον ηγεμονα. **v.25** γραψας
 επιστολην εχουσαν^v περιεχουσαν^{T.μ.κ} τον τυπον τουτον. **v.27** τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα^v
 συλληφθεντα^{T.μ.κ} υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι
 εξειλαμην^v εξειλομην^{T.μ.κ} αυτον^{T.μ.κ} μαθων οτι ρωμαιος εστιν. **v.28** βουλομενος τε^v δε^{T.μ.κ}
 επιγνωναι^v γνωνα^{T.μ.κ} την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον^{T.μ.κ} εις το συνεδριον
 αυτων. **v.29** ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε^{T.κ.ν} αξιον θανα-
 του η δεσμων εγκλημα^{T.μ.κ} εχοντα εγκλημα^v. **v.30** μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα
 μελλειν^{T.μ.κ} εσεσθαι υπο^{T.μ.κ} των^{T.μ.κ} ιουδαιων^{T.μ.κ} εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις
 κατηγοροις λεγειν [τα]^v τα^{T.μ.κ} προς αυτον επι σου ερρωσο^{T.μ.κ}. **v.31** οι μεν ουν στρατιωται κατα
 το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της^{T.μ.κ} νυκτος εις την αντιπατριδα.
v.32 τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι^v πορευεσθαι^{T.μ.κ} συν αυτω υπεστρεψαν εις την
 παρεμβολην.

καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ κίλι-
 35* κίας. διακούσομαί σου ἔφη ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται
 ἐκέλευσεν τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ ἡρώδου φυλάσσεσθαι.
 24* μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυ-
 τέρων καὶ ῥήτορος τερτύλλου τινὸς οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ
 2 τοῦ παύλου. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ τέρτυλλος λέγων
 πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ
 3 ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας. πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα
 4 κράτιστε φῆλιξ μετὰ πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκό-
 5* πτω παρακαλῶ ἀκουσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. εὐρόντες
 γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουῖντα στάσιν πᾶσιν τοῖς ἰουδαίοις
 τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἵρέσεως.
 6* ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασεν βεβηλῶσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν
 7* ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν. παρελθὼν δὲ λυσίας ὁ χιλιαρχὸς
 8* μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν. κελεύσας τοὺς κα-
 τηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ
 9* πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. συνέθεντο δὲ
 10* καὶ οἱ ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. ἀπεκρίθη δὲ ὁ παῦλος
 νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ
 ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμοτερον τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι.
 11* δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο ἀφ'
 12* ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν
 με πρὸς τινὰ διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς
 13* συναγωγαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν. οὔτε παραστήσαι με δύνανταί περὶ

v.34 αναγνους δε ο^{Τ.Μ.Κ} ηγεμων^{Τ.Μ.Κ} και επερωτησας εκ ποιας επαρχιας^Υ επαρχιας^{Τ.Μ.Κ} εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας. **v.35** διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται κελευσας^Υ εκελευσεν^{Τ.Μ.Κ} τε^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} εν τω πραιτωριω του^{Τ.Κ.Υ} ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον^Υ. **24** **v.1** μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανιας μετα των^{Τ.Μ.Κ} πρεσβυτερων τινων^Υ και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου. **v.5** ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασεις^Υ στασιν^{Τ.Μ.Κ} πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως. **v.6** ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν και^{Τ.Κ} κατα^{Τ.Κ} τον^{Τ.Κ} ημετερον^{Τ.Κ} νομον^{Τ.Κ} ηθελησαμεν^{Τ.Κ} κρινειν^{Τ.Κ}. **v.7** παρελθων^{Τ.Κ} δε^{Τ.Κ} λυσιας^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} χιλιαρχος^{Τ.Κ} μετα^{Τ.Κ} πολλης^{Τ.Κ} βιας^{Τ.Κ} εκ^{Τ.Κ} των^{Τ.Κ} χειρων^{Τ.Κ} ημων^{Τ.Κ} απηγαγεν^{Τ.Κ}. **v.8** κελευσας^{Τ.Κ} τους^{Τ.Κ} κατηγορους^{Τ.Κ} αυτου^{Τ.Κ} ερχεσθαι^{Τ.Κ} επι^{Τ.Κ} σε^{Τ.Κ} παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ον ημεις κατηγορουμεν αυτου. **v.9** συνεπεθεντο^{Μ.Υ} συνεθεντο^{Τ.Κ} δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν. **v.10** απεκριθη τε^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμως^Υ ευθυμοτερον^{Τ.Μ.Κ} τα περι εμαυτου απολογομαι. **v.11** δυναμενου σου επιγνωναι^Υ γνωναι^{Τ.Μ.Κ} οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι η^{Τ.Κ} δωδεκα^Υ δεκαδυο^{Τ.Μ.Κ} αφ ης ανεβην προσκυνησων εις^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} ιερουσαλημ. **v.12** και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγόμενον η επιστασιν^Υ επισυστασιν^{Τ.Μ.Κ} ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν.

ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μου. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν 14*
 ἦν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρῷ θεῷ πιστεύων πάσιν τοῖς 15*
 κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις. ἐλπίδα ἔχων εἰς 15*
 τὸν θεὸν ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
 νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον 16*
 συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός. δι' 17*
 ἑτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου
 καὶ προσφοράς. ἐν οἷς εὐρόν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου 18*
 οὐδὲ μετὰ θορύβου τινές δέ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοί. οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ 19*
 παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς μέ. ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν 20*
 εἴ τί εἶπον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα σάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου. ἢ περὶ μιᾶς 21*
 ταύτης φωνῆς ἧς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν
 ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ φῆλιξ ἀνεβά- 22*
 λετο αὐτοὺς ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εἶπων ὅταν λυσίας ὁ
 χιλιάρχος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς. διαταζάμενος τε τῷ ἑκα- 23*
 τοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν
 ἰδίων αὐτοῦ υπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς 24*
 παραγενόμενος ὁ φῆλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ ἰουδαία
 μετεπέμψατο τὸν παῦλον καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πί- 25*
 στεως. διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ
 τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἔμφοβος γενόμενος ὁ φῆλιξ ἀπε-
 κρίθη τὸ νῦν ἔχον πορευέου καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε.

v.13 ουδε^v ουτε^{T.M.K} παραστησαι με^{T.M} δυνανται σοι^v περι ων νυνη^v νυν^{T.M.K} κατηγορουσιν μου.
v.14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πι-
 στευων πασι^v πασιν^{T.M.K} τοις κατα τον νομον και τοις^v εν^v τοις προφηταις γεγραμμενοις. **v.15** ελ-
 πιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων^{T.M.K} δικαιων
 τε και αδικων. **v.16** εν τουτω και^v δε^{T.M.K} αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων^M εχειν^{T.K.v}
 προς τον θεον και τους ανθρωπους δια^{M.v} παντος^{M.v} διαπαντος^{T.K}. **v.17** δι ετων δε πλειονων
 παρεγενομην^{T.M.K} ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην^v και προσφοράς. **v.18** εν
 αις^v οις^{T.M.K} ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες Αδε^T απο της
 ασιας ιουδαιοι. **v.19** ους εδει^{K.v} δε^{T.M} επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε^v
 με^{T.M.K}. **v.20** η αυτοι ουτοι ειπατωσαν ει^{T.K} τι ευρον εν^{T.M.K} εμοι^{T.M.K} αδίκημα σταντος μου επι
 του συνεδριου. **v.21** η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα^v εκραξα^{T.M.K} εστως^{T.M.K} εν αυτοις
 εστως^v οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ^v υφ^{T.M.K} υμων. **v.22** ανεβαλετο^v
 ακουσας^{T.M.K} δε αυτους^v ταυτα^{T.M.K} ο φηλιξ ανεβαλετο^{T.M.K} αυτους^{T.M.K} ακριβεστερον ειδως τα περι
 της οδου ειπας^v ειπων^{T.M.K} οταν λυσιας ο χιλιάρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας. **v.23** δια-
 ταζαμενος τε^{T.M.K} τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον^v τον^{T.M.K} παυλον^{T.M.K} εχειν τε ανεσιν και μηδεν
 κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η^{T.M.K} προσερχεσθαι^{T.M.K} αυτω. **v.24** μετα δε ημερας τινας
 παραγενομενος ο φηλιξ σун δρουσιλλη τη ιδια^v γυναικι αυτου^{T.K} ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυ-
 λον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον ιησουν^v πιστεως. **v.25** διαλεγομενου δε αυτου περι
 δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι^{T.M.K} εμφοβος γενομενος ο φηλιξ
 απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε.

- 26* ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παύλου ὅπως
λύση αὐτὸν διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ.
- 27* διειτίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ φηλιζ πόρκιον φῆστον θέ-
λων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φηλιζ κατέλιπεν τὸν παῦλον
δεδεμένον.
- 25*** φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς ἱεροσό-
2* λυμα ἀπὸ καισαρείας. ἐνεφάνισάν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι
3 τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτὸν. αἰτούμενοι
4 χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ ἐνέδραν
5 ποιῶντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν φῆστος ἀπεκρίθη
6 τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἐν καισαρείᾳ ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπο-
7 ρεύεσθαι. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησὶν συγκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν
8 τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κατηγορεῖται αὐτοῦ. διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέ-
9 ρας πλείους ἢ δέκα καταβάς εἰς καισάρειαν τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ
10 τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν παῦλον ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ
11 περιέστησαν οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβεβηκότες ἰουδαῖοι πολλὰ καὶ
βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ παύλου ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδειξαι.
ἀπολογουμένου αὐτοῦ ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ
ἱερὸν οὔτε εἰς καίσαρά τι ἤμαρτον. ὁ φῆστος δὲ τοῖς ἰουδαίοις θέλων
χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν θέλεις εἰς ἱεροσόλυμα
ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ. εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐπὶ
τοῦ βήματος καίσαρός ἐστὼς εἶμι οὐ με δεῖ κρίνεσθαι ἰουδαίους οὐ-
δὲν ἠδίκησα ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ

v.26 ἅμα δε^{τ.κ} και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως^{τ.μ.κ} λυση^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπόμενος ωμίλει αυτω. **v.27** διειτίας δε πληρωθείσης ελαβεν διαδοχον ο φηλιζ πορκιον φηστον θελων τε χαριτα^ν χαριτας^{τ.μ.κ} καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιζ κατελιπε^ν κατελιπεν^{τ.μ.κ} τον παυλον δεδεμενον. **25 v.1** φηστος ουν επιβας τη επαρχια^ν επαρχια^{τ.μ.κ} μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας. **v.2** ενεφανισαν τε^ν δε^{τ.μ.κ} αυτω οι^ν ο^{τ.μ.κ} αρχιερεις^ν αρχιερευς^{τ.μ.κ} και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον. **v.4** ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις^ν εν^{τ.μ.κ} καισαρειαν^ν καισαρεια^{τ.μ.κ} εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι. **v.5** οι ουν δυνατοι^ν δυνατοι^{τ.μ.κ} εν υμιν φησιν δυνατοι^ν συγκαταβαντες ει τι εστιν αποπον^κ εν τω ανδρι αποπον^ν τουτω^{τ.μ.κ} κατηγορειωσαν αυτου. **v.6** διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου^ν πλειους οκτω^ν η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι. **v.7** παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον^ν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκότες ιουδαιοι πολλα και βαρεια αιτωματα^{μ.ν} αιτιαματα^{τ.κ} φεροντες^{τ.μ.κ} καταφεροντες^ν κατα^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} παυλου^{τ.μ.κ} α ουκ ισχυον αποδειξαι. **v.8** του^ν παυλου^ν απολογουμενου αυτου^{τ.μ.κ} οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερων ουτε εις καισαρα τι ημαρτον. **v.9** ο φηστος δε θελων^ν τοις ιουδαιοις θελων^{τ.μ.κ} χαριν καταθεσθαι απκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι^ν κρινεσθαι^{τ.μ.κ} επι εμου. **v.11** ει μεν ουν^ν γαρ^{τ.μ.κ} αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι.

ἄξιον θανάτου πέπραχά τι οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν εἰ δὲ οὐδὲν
 ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι
 καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. τότε ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβου- 12
 λίου ἀπεκρίθη καίσαρα ἐπικέκλησαι ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ. ἡμερῶν δὲ 13*
 διαγενομένων τινῶν ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ βερνίκη κατήντησαν εἰς
 καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον 14*
 ἐκεῖ ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν παῦλον λέγων ἀνὴρ τίς
 ἔστιν καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δέσμιος. περὶ οὗ γενομένου μου 15*
 εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων
 αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος 16*
 ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν πρὶν ἢ ὁ κατηγορού-
 μενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
 περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδε- 17*
 μίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι
 τὸν ἄνδρα. περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον 18*
 ὧν ὑπενόουν ἐγώ. ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἰ- 19
 χον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τίνος ἰησοῦ τεθηκότος ὃν ἔφασκεν ὁ παῦλος
 ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγώ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἔλεγον εἰ βού- 20*
 λοιτο πορεύεσθαι εἰς ἱεροσαλήμ κάκει ἰκρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ 21*
 δὲ παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ σεβαστοῦ διά-
 γνωσιν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς καίσαρα.
 ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν φῆστον ἔφη ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου 22*
 ἀκοῦσαι ὃ δὲ αὐριον φησὶν ἀκούσῃ αὐτοῦ. τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος 23*
 τοῦ ἀγρίππα καὶ τῆς βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων

v.13 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι^{μη.ν} ασπασομενοι^{τ.κ} τον φηστον. **v.14** ως δε πλειους ημερας διετριβεν^{μη} διετριβον^{τ.κ.ν} εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος. **v.15** περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην^ν δικην^{τ.μη.κ}. **v.16** προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις^{τ.μη.κ} απωλειαν^{τ.μη.κ} πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος. **v.17** συνελθοντων ουν [αυτων]^ν αυτων^{τ.μη.κ} ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα. **v.18** περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον^ν επεφερον^{τ.μη.κ} ων υπενοουν^{τ.μη.κ} εγω υπενοουν^ν πονηρων^ν. **v.20** απορουμενος δε εγω εις^{τ.κ} την περι τουτων^ν τουτου^{τ.μη.κ} ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα^ν ιεροσαλημ^{τ.μη.κ} κακει κρινεσθαι περι τουτων. **v.21** του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμψω^ν πεμψω^{τ.μη.κ} αυτον προς καισαρα. **v.22** αγριππας δε προς τον φηστον εφη^{τ.μη.κ} εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο^{τ.μη.κ} δε^{τ.μη.κ} αυριον φησιν ακουση αυτου. **v.23** τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις^{τ.μη.κ} χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν^{τ.μη.κ} της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος.

- εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν
 24* οὖσιν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ φήστου ἤχθη ὁ παῦλος. καὶ φη-
 σιν ὁ φήστος ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες
 θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τε
 25* ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. ἐγὼ δὲ
 καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι καὶ αὐτοῦ δὲ
 26* τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν σεβαστὸν ἔκρινα πέμπειν αὐτὸν. περὶ οὗ
 ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν
 καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ ἀγρίππα ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης
 27 σχῶ τί γράψαι. ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς
 κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.
- 26*** ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν παῦλον ἔφη ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ
 2* λέγειν τότε ὁ παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα. περὶ πάντων ὧν
 ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ ἰουδαίων βασιλεῦ ἀγρίππα ἤγημαι ἐμαυτὸν μακάριον
 3* μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον. μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάν-
 των τῶν κατὰ ἰουδαίους ἐθνῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι σου μακρο-
 4* θύμως ἀκοῦσαί μου. τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ'
 ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν ἱεροσολύμοις ἴσασιν πάντες οἱ ἰου-
 5* δαῖοι. προγινώσκοντές με ἄνωθεν ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν ὅτι κατὰ τὴν
 6* ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα φαρισαῖος. καὶ
 νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ
 7* θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος. εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα
 νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκα-
 8 λοῦμαι βασιλεῦ ἀγρίππα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων. τί ἄπιστον κρίνεται παρ'

v.24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε του-
 τον περι ου απαν^v παν^{T.M.K} το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και εν-
 θαδε βοωντες^v επιβοωντες^{T.M.K} μη δειν ζην^{T.M.K} αυτον ζην^v μηκετι. **v.25** εγω δε καταλαβομην^v
 καταλαβομενος^{T.M.K} μηδεν αξιον θανατου^{T.M.K} αυτου θανατου^v πεπραχεναι και^{T.M.K} αυτου δε τουτου
 επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον^{T.M.K}. **v.26** περι ου ασφαλεις τι γραψαι τω κυριω
 ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως
 γενομενης σχω τι γραψω^v γραψαι^{T.M.K}. **26 v.1** αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται
 σοι περι^v υπερ^{T.M.K} σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο^{T.M.K} εκτεινας την χειρα απελογειτο^v.
v.2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον μελλων^{T.K}
 απολογεισθαι^{T.K} επι σου μελλων^{M.V} απολογεισθαι^M σημερον απολογεισθαι^v. **v.3** μαλιστα γνωστην
 οντα σε ειδως^K παντων των κατα ιουδαιους ηθων^M εθων^{T.K.V} τε και ζητηματων διο δεομαι σου^{T.M.K}
 μακροθυμως ακουσαι μου. **v.4** την μεν ουν βιωσιν μου [την]^v την^{T.M.K} εκ νεοτητος την απ αρ-
 χης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε^v ιεροσολυμοις ισασιν^v ισασιν^{T.M.K} παντες [οι]^v οι^{T.M.K} ιουδαιοι.
v.5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσι^v θελωσιν^{T.M.K} μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν
 της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος. **v.6** και νυν επι ελπιδι της εις^v προς^{T.M.K} τους πατερας
 ημων^v επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος. **v.7** εις ην το δωδεκαφυλον ημων
 εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ^{T.M.K}
 αγριππα^{T.M.K} υπο των^{T.K} ιουδαιων βασιλευ^v.

ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει. ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ 9
 ὄνομα ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι. ὃ καὶ ἐποίησα 10*
 ἐν ἱεροσολύμοις καὶ πολλοὺς τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν
 παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα
 ψῆφον. καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμῶν αὐτοὺς 11
 ἠνάγκαζον βλασφημεῖν περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον ἕως
 καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν δαμασκὸν μετ' 12*
 ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων. ἡμέρας μέσης κα- 13
 τὰ τὴν ὁδὸν εἶδον βασιλεῦ οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου
 περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. πάντων δέ κα- 14*
 ταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ
 λέγουσαν τῇ ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις σκληρόν σοι
 πρὸς κέντρα λακτίζεις. ἐγὼ δὲ εἶπον τίς εἶ κύριε ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι 15*
 ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου εἰς 16*
 τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε
 εἰδές ὧν τε ὀφθήσομαί σοι. ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν 17*
 εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω. ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι 18*
 ἀπὸ σκοτοῦς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεὸν τοῦ
 λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει
 τῇ εἰς ἐμέ. ὅθεν βασιλεῦ ἀγρίππα οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ 19
 ὀπτασίᾳ. ἀλλὰ τοῖς ἐν δαμασκῷ πρῶτόν καὶ ἱεροσολύμοις εἰς πᾶσάν 20*
 τε τὴν χώραν τῆς ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλων μετανοεῖν καὶ
 ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. ἔνεκα 21*
 τούτων με οἱ ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσα-
 σθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης 22*

v.10 ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε^υ των αγιων εγω εν^υ φυλακαις κατεκλεισα την
 παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον. **v.12** εν οις και^{τ.μτ.κ}
 πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα^{τ.μτ.κ} των αρχιερων. **v.14** παν-
 των τε^υ δε^{τ.μτ.κ} καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν^υ λαλουσαν^{τ.μτ.κ} προς με
 και^{τ.μτ.κ} λεγουσαν^{τ.μτ.κ} τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα
 λακτιζειν. **v.15** εγω δε ειπα^υ ειπον^{τ.μτ.κ} τις ει κυριε ο δε κυριος^υ ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ
 διωκεις. **v.16** αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι
 σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες [με]^υ ων τε οφθησομαι σοι. **v.17** εξαιρουμενος σε εκ του
 λαου και εκ^υ των εθνων εις ους εγω^{μτ.υ} νυν^{τ.κ} σε^{τ.μτ.κ} αποστέλλω σε^υ. **v.18** ανοιξαι οφθαλμους
 αυτων και^κ του^{τ.μτ.υ} επιστρεψαι^{τ.κ.υ} υποστρεψαι^{μτ} απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα
 επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεισιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε.
v.20 αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε^υ και ιεροσολυμοις εις^{τ.μτ.κ} πασαν τε την χωραν της ιουδαίας και
 τοις εθνεσιν απηγγελλον^{κ.υ} απαγγελλον^{τ.μτ} μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας
 εργα πρασσοντας. **v.21** ενεκα τουτων με^{τ.κ.υ} οι^{τ.μτ.κ} ιουδαιοι με^{μτ} συλλαβομενοι [οντα]^υ εν τω ιερῷ
 επειρῶντο διαχειρισασθαι.

ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ
 23* προφήται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ μωσῆς. εἰ παθητὸς ὁ χρι-
 στός εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ
 24* καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ φῆστος μεγάλῃ τῇ
 φωνῇ ἔφη μαίνη παῦλε τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
 25* ὁ δὲ οὐ μαίνομαι φησὶν κράτιστε φῆστε ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης
 26* ῥήματα ἀποφθέγγομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς πρὸς ὃν
 καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι
 27 οὐδὲν οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνία πεπραγμένον τοῦτο. πιστεύεις βασιλεῦ
 28* ἀγρίππα τοῖς προφήταις οἶδα ὅτι πιστεύεις. ὁ δὲ ἀγρίππας πρὸς τὸν
 29* παῦλον ἔφη ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι. ὁ δὲ παῦλος
 εἶπεν εὐζαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ ἀλ-
 λά καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος
 30* κἀγὼ εἶμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνέ-
 στη ὁ βασιλεύς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἢ τε βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.
 31* καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου
 32 ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. ἀγρίππας δὲ τῷ φήσιτῳ ἔφη
 ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο καίσαρα.
27 ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν ἰταλίαν παρεδίδουν τὸν τε
 παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι ἰουλίῳ σπεί-
 2* ρης σεβαστῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ ἀδραμυττηνῷ μέλλοντες πλεῖν τοὺς
 κατὰ τὴν ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν ὄντος σὺν ἡμῖν ἀριστάρχου μακεδό-
 3* νος θεσσαλονικέως. τῇ τε ἑτέρα κατήχθημεν εἰς σιδῶνα φιλανθρώπως

v.22 επικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπο^v παρα^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ ἀχρι τῆς ἡμερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος^{μ.ν} μαρτυρουμενος^{τ.κ} μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωσης^{μ.ν} μωσης^{τ.κ}. **v.23** ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε^v λαω και τοις εθνεσιν. **v.24** ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν^v εφη^{τ.μ.κ} μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει. **v.25** ο δε παυλος^v ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι. **v.26** επισταται γαρ περὶ τούτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον [τι]^v τι^{τ.μ.κ} τούτων ου πειθομαι ουθεν^v ουδεν^{τ.μ.κ} ου γαρ εστιν^{τ.κ.ν} εν γωνια πεπραγμενον τουτο. **v.28** ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη^{τ.μ.κ} εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι^v γενεσθαι^{τ.μ.κ}. **v.29** ο δε παυλος ειπεν^{τ.μ.κ} ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω^v πολλω^{τ.μ.κ} ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και^v εγω^v καγω^{τ.μ.κ} ειμι παρεκτος των δεσμων τούτων. **v.30** και^{τ.μ.κ} ταυτα^{τ.μ.κ} ειποντος^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} ανεστη τε^v ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις. **v.31** και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον^{τ.μ.κ} η δεσμων αξιον^v [τι]^v πρασσει ο ανθρωπος ουτος. **27 v.2** επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι^v μελλοντες^{τ.μ.κ} πλειν εις^v τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως. **v.3** τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επιτρεψεν προς τους^{κ.μ.ν.ν} φιλους πορευθεντι^v πορευθεντα^{τ.μ.κ} επιμειλαις τυχειν.

τε ὁ ἰούλιος τῷ παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς φίλους πορευθέντα
 ἐπιμελείας τυχεῖν. κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν κύπρον διὰ 4
 τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν κικικίαν 5
 καὶ παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς μύρα τῆς λυκίας. κάκεῖ 6*
 εὐρῶν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν ἰταλίαν ἐνε-
 βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ 7
 μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν κνίδον μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου ὑπε-
 πλεύσαμεν τὴν κρήτην κατὰ σαλμώνην. μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν 8*
 ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον καλοῦς λιμένας ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις
 λασαία. ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ 9
 πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι παρήγει ὁ παῦλος.
 λέγων αὐτοῖς ἄνδρες θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον 10*
 τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι
 τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπειθέτο 11*
 μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος 12*
 ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι
 κάκειθεν εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς φοίνικα παραχειμάσαι λι-
 μένα τῆς κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. ὑποπνεύσαντος 13
 δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι ἄραντες ἄσσον παρελέ-
 γοντο τὴν κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφω- 14*
 νικὸς ὁ καλούμενος εὐροκλύδων. συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ 15
 μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον 16*
 δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς
 γενέσθαι τῆς σκάφης. ἦν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες 17*
 τὸ πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν σύρτιν ἐκπέσωσιν χαλάσαντες τὸ
 σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἑξῆς ἐκ- 18
 βολὴν ἐποιοῦντο. καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρρι- 19*

v.6 κακει ευρων ο εκατονταρχης^v εκατονταρχος^{T. m. k} πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεδι-
 βασεν ημας εις αυτο. **v.8** μολις τε παραλεγόμενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους
 λιμενας ω εγγυς ην^{T. m. k} πολις ην^v λασαια. **v.10** λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και
 πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου^{m. v} φορτου^{T. k} και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν
 εσεσθαι τον πλουν. **v.11** ο δε εκατονταρχης^{m. v} εκατονταρχος^{T. k} τω κυβερνητη και τω ναυκληρω
 επειθετο^{T. m. k} μαλλον επειθετο^v η τοις υπο^v υπο^{T. m. k} του^{T. m. k} παυλου λεγομενοις. **v.12** ανευθετου
 δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες^v πλειους^{T. m. k} εθεντο βουλην αναχθηναι
 εκειθεν^v κακειθεν^{T. m. k} ειπως δυναιντο κατανησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης
 βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον. **v.14** μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο
 καλουμενος ευρακυλων^v ευροκλυδων^{T. m. k}. **v.16** νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καυδα^v
 κλαυδην^{T. m. k} μολις^{T. m. k} ισχυσαμεν μολις^v περικρατεις γενεσθαι της σκαφης. **v.17** ην αραντες
 βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην^m συρτιν^{T. k. v} εκπεσωσιν
 χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο. **v.19** και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν^v
 ερριψαμεν^{T. m. k}.

20* ψαμεν. μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρῶν ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας
 χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ
 21* σῶζεσθαι ἡμᾶς. πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ παῦλος
 ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν ἔδει μὲν ὧ ἄνδρες πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνά-
 γεσθαι ἀπὸ τῆς κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.
 22* καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
 23* ἐξ ὑμῶν πλην τοῦ πλοίου. παρέστη γάρ μοι τῆ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος
 24 τοῦ θεοῦ οὗ εἶμι ὧ καὶ λατρεύω. λέγων μὴ φοβοῦ παῦλε καίσαρί σε
 δεῖ παραστήναι καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας
 25 μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται
 26 καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.
 27 ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρία
 κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώ-
 28 ραν. καὶ βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς εἴκοσι βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
 29* πάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε. φοβούμενοί τε μήπως εἰς
 τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἡψύ-
 30* χοντο ἡμέραν γενέσθαι. τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου
 καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρῶ-
 31 ρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν. εἶπεν ὁ παῦλος τῷ ἑκατοντάρχη καὶ
 τοῖς στρατιώταις ἂν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑμεῖς σωθῆναι οὐ
 32* δύνασθε. τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴα-
 33* σαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι παρεκάλει ὁ
 παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμε-
 34* ρον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ
 παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτη-

v.20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικει-
 μενου λοιπον περιηρειτο πασα^{τ.μτ.κ} ελπις πασα^ν του σωζεσθαι ημας. **v.21** πολλης τε^ν δε^{τ.μτ.κ}
 ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας
 μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν. **v.22** και τα^{κ.μτ.ν}
 νυ^{κ.μτ.ν} τανυν^τ παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου.
v.23 παρεστη γαρ μοι ταυτη^{μτ.ν} τη νυκτι ταυτη^{τ.κ} αγγελος^{τ.μτ.κ} του θεου ου ειμι [εγω]^ν ω και λατρευω
 αγγελος^ν. **v.29** φοβουμενοι τε μηπου^ν μηπως^{τ.μτ.κ} κατα^ν εις^{τ.μτ.κ} τραχεις τοπους εκπεσωμεν^{κ.μτ.ν}
 εκπεσωσιν^τ εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι. **v.30** των δε ναυτων
 ζητουτων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης^ν
 πρωρας^{τ.μτ.κ} μελλοντων^{τ.μτ.κ} αγκυρας μελλοντων^ν εκτενειν. **v.32** τοτε απεκοψαν^ν οι στρατιωται
 απεκοψαν^{τ.μτ.κ} τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν. **v.33** αχρι δε ου ημελλεν^{μτ}
 εμελλεν^{τ.κ} ημερα ημελλεν^ν γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσα-
 ρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελετε μηθεν^ν μηθεν^{τ.μτ.κ} προσλαβομενοι.
v.34 διο παρακαλω υμας μεταλαβειν^ν προσλαβειν^{τ.μτ.κ} τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας
 υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ απο^ν εκ^{τ.μτ.κ} της κεφαλης απολειται^ν πεσειται^{τ.μτ.κ}.

ρίας ὑπάρχει οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριζῆ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. εἶπων δὲ 35*
ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας
ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθύμοι δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο 36
τροφῆς. ἤμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσται ἐβδομήκον- 37*
ταῆς. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν 38*
σίτον εἰς τὴν θάλασσαν. ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνω- 39*
σκον κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο
εἰ δύναιντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς 40*
τὴν θάλασσαν ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων καὶ ἐπάραντες
τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσει κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ 41*
εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα
ἔμεινεν ἀσάλευτος ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. τῶν 42*
δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν μήτις ἐκ-
κολυμβήσας διαφύγοι. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βουλόμενος διασῶσαι τὸν 43*
παῦλον ἐκώλυσε αὐτοὺς τοῦ βουλήματος ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμέ-
νους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι. καὶ τοὺς 44
λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ
οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ 28*, 2*
δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν ἀνάπαν-
τες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα
καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πληθὸς 3*
καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξεληθοῦσα καθῆψεν
τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ 4*

v.35 ειπας^v ειπων^{τ.μ.κ} δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλα-
σας ηρξατο εσθειν. **v.37** ημεθα^v ημεν^{τ.μ.κ} δε εν^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} πλοιω^{τ.μ.κ} αι πασαι ψυχαι εν^v
τω^v πλοιω^v διακοσαι εβδομηκοντα^{μ.ν} εξ^{μ.ν} εβδομηκονταεξ^{τ.κ}. **v.38** κορεσθεντες δε της^μ τροφης
εκουφιζον το πλοιοι εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν. **v.39** οτε δε ημερα εγενετο την γην
ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο^v εβουλευσαντο^{τ.μ.κ} ει
δυνατον^μ δυναιντο^{τ.κ.ν} εξωσαι το πλοιοι. **v.40** και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν
αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα^v αρτεμονα^{τ.μ.κ} τη πνεουση κα-
τειχον εις τον αιγιαλον. **v.41** περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν^v επωκειλαν^{τ.μ.κ} την
ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας [των^v των^{τ.μ.κ}
κυματων]^v κυματων^{τ.μ.κ}. **v.42** των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινω-
σιν μη^{μ.ν} τις^{μ.ν} μητις^{τ.κ} εκκολυμβησας διαφυγη^{μ.ν} διαφυγοι^{τ.κ}. **v.43** ο δε εκατονταρχης^v
εκατονταρχος^{τ.μ.κ} βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν
τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας^v απορριψαντας^{τ.μ.κ} πρωτους επι την γην εξιεναι. **28**
v.1 και διασωθεντες τοτε επεγνωμεν^v επεγνωσαν^{τ.μ.κ} οτι μελιτη η νησος καλειται. **v.2** οι τε^v δε^{τ.μ.κ}
βαρβαροι παρειχον ου την τυχοουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αφαντες^v αναπαντες^{τ.μ.κ} γαρ πυραν προσε-
λαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος. **v.3** συστρεψαντος δε του παυλου
φρυγανων τι^v πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα απο^v εκ^{τ.μ.κ} της θερμης διεξεληθοουσα^μ
εξεληθοουσα^{τ.κ.ν} καθηψεν της χειρος αυτου.

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρω-
 5 πος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ
 6* μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. οἱ δὲ
 προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν ἐπὶ
 πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν
 7 γινόμενον μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. ἐν δὲ τοῖς περὶ
 τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι ποπλίῳ
 8* ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ
 τὸν πατέρα τοῦ ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖ-
 9* σθαι πρὸς ὃν ὁ παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευζάμενος ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας
 αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν. τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες
 10* ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο. οἱ καὶ πολλαῖς
 τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.
 11* μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότη ἐν τῇ νήσῳ
 12 ἀλεξανδρινῷ παρασήμῳ διοσκούροις. καὶ καταχθέντες εἰς συρακούσας
 13* ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς. ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς ῥή-
 γιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς
 14* ποτιόλους. οὗ εὐρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι
 15* ἡμέρας ἑπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν ῥώμην ἦλθομεν. κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ
 ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀππίου φό-
 ρου καὶ τριῶν ταβερνῶν οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβεν
 16* θάρσος. ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς ῥώμην ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δε-
 σμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ τῷ δὲ παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν

v.4 ὡς δε εἶδον οἱ βαρβαροὶ κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον^{τ.μ.κ} προς αλλη-
 λους ελεγον^ν παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην
 ουκ ειασεν. **v.6** οἱ δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι
 πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι^ν
 μεταβαλλομενοι^{τ.μ.κ} ελεγον θεον^{τ.μ.κ} αυτον ειναι θεον^ν. **v.8** εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου
 πυρετοις και δυσεντεριω^ν δυσεντερια^{τ.μ.κ} συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και
 προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον. **v.9** τουτου δε^ν ουν^{τ.μ.κ} γενομενου και οἱ
 λοιποὶ οἱ εχοντες^{τ.μ.κ} ασθενειας^{τ.μ.κ} εν τη νησω εχοντες^ν ασθενειας^ν προσηρχοντο και εθεραπευοντο.
v.10 οἱ και πολλαις τιμαις επιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας^ν την^{τ.μ.κ} χρειας^ν
 χρειαν^{τ.μ.κ}. **v.11** μετα δε τρεις μηνας ηχθημεν^μ ανηχθημεν^{τ.κ.ν} εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν
 τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις. **v.13** οθεν περιελοντες^ν περιελθοντες^{τ.μ.κ} κατην-
 τησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους.
v.14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ^ν επ^{τ.μ.κ} αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως
 εις την ρωμην ηλθαμεν^ν ηλθομεν^{τ.μ.κ}. **v.15** κακειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἦλθαν^ν
 ἐξῆλθον^{τ.μ.κ} εἰς ἀπαντησιν ἡμῖν ἀχρι^ν ἀχρις^{τ.μ.κ} ἀππίου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυ-
 λος ευχαριστησας τω θεω ελαβε^ν ελαβεν^{τ.μ.κ} θαρσος. **v.16** οτε δε εισηλθομεν^ν ηλθομεν^{τ.μ.κ} εις
 ρωμην ο^{τ.μ.κ} εκατονταρχος^{τ.μ.κ} παρεδωκεν^{τ.μ.κ} τους^{τ.μ.κ} δεσμιους^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} στρατοπεδαρχω^μ
 στρατοπεδαρχη^{τ.κ} τω^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} παυλω^{τ.μ.κ} επιτραπη τω^ν παυλω^ν μενειν καθ εαυτον συν τω φυ-
 λασσοντι αυτον στρατιωτη.

τῷ φυλάσσουντι αὐτὸν στρατιώτῃ. ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκα- 17*
λέσασθαι τὸν παῦλον τοὺς ὄντας τῶν ἰουδαίων πρώτους συνελθόντων δὲ
αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατρώοις δέσμιος ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ῥωμαίων. οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολυ- 18
σαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. ἀντιλεγόντων δὲ 19*
τῶν ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι καίσαρα οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους
μου ἔχων τι κατηγορήσαι. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς 20
ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν
ταύτην περίκειμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ 21*
σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς ἰουδαίας οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν
ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ 22*
ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστίν
ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤκον πρὸς 23*
αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου
μωσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο 24
τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἠπίστουν. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους 25*
ἀπελύοντο εἰπόντος τοῦ παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐλάλησεν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. λέγον 26*
πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπε ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συ-
νῆτε καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά 27*
τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκού-

v.17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον^ν τον^{τ.μ.κ} παυλον^{τ.μ.κ} τους οντας των
ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω^ν ανδρες αδελφοι εγω^{τ.μ.κ} ουδεν
εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσι^ν εθεσιν^{τ.μ.κ} τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην
εις τας χειρας των ρωμαιων. **v.19** αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα
ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν^ν κατηγορησαι^{τ.μ.κ}. **v.21** οι δε προς αυτον ειπαν^ν
ειπον^{τ.μ.κ} ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των
αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον. **v.22** αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α
φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν^{τ.μ.κ} ημιν εστιν^ν οτι πανταχου αντιλεγεται.
v.23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον^ν ηκον^{τ.μ.κ} προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο
διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα^{τ.μ.κ} περι του ιησου απο τε του νομου
μωυσεως^ν μωσεως^{τ.μ.κ} και των προφητων απο πρωι εως εσπερας. **v.25** ασυμφωνοι δε οντες προς
αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου
του προφητου προς τους πατερας υμων^ν ημων^{τ.μ.κ}. **v.26** λεγων^ν λεγον^{τ.μ.κ} πορευθητι προς τον
λαον τουτον και ειπον^{μ.ν} ειπε^{τ.κ} ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεπετε και ου
μη ιδητε. **v.27** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους
οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια
συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι^{μ.ν} ιασωμαι^{τ.κ} αυτους.

σωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
 28* γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
 29* αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπήλθον οἱ Ἰουδαῖοι
 30* πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν. ἔμεινεν δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην
 ἐν ἰδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδέχετο πάντα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς
 31 αὐτόν. κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

v.28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο^υ το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται. **v.29** και^{τ.μη.κ} ταυτα^{τ.μη.κ} αυτου^{τ.μη.κ} ειποντος^{τ.μη.κ} απηλθον^{τ.μη.κ} οι^{τ.μη.κ} ιουδαιοι^{τ.μη.κ} πολλην^{τ.μη.κ} εχοντες^{τ.μη.κ} εν^{τ.μη.κ} εαυτοις^{τ.μη.κ} συζητησιν^{τ.μη.κ}. **v.30** ενεμεινεν^υ εμεινεν^{τ.μη.κ} δε ο^{τ.μη.κ} παυλος^{τ.μη.κ} διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

παῦλος δοῦλος ἰησοῦ χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς **1***
εὐαγγέλιον θεοῦ. ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γρα- **2**
φαῖς ἀγίαις. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος δαβὶδ **3***
κατὰ σάρκα. τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγίω- **4**
σύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. δι' οὗ **5**
ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνε-
σιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ ἰησοῦ **6**
χριστοῦ. πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ κλητοῖς ἀγίοις χά- **7**
ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.
πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν **8***
ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ μου **9**
ἐστὶν ὁ θεὸς ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι. πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν **10***
μου δεόμενος εἶπὼς ἤδη ποτὲ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν **11**
πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς. τοῦτο δὲ ἐστὶν συμπαρακληθῆ- **12**
ναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. οὐ θέλω **13***
δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο ἵνα καρπὸν τινὰ σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν
τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. ἔλλησίν τε καὶ βαρβάρους σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις **14**
ὀφειλέτης εἰμί. οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν ῥώμῃ εὐαγ- **15**
γελίσασθαι. οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ δύναμις **16***
γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ
ἔλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πί- **17**

1 **v.1** παυλος δουλос ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου. **v.3** περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} κατα σαρκα. **v.8** πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι^ν υπερ^{τ.μ.κ} παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω. **v.10** παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει^ν πως^ν ειπως^{τ.μ.κ} ηδη ποτε ευδοθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας. **v.13** ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα καρπον^{τ.κ} τινα καρπον^{μ.ν} σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν. **v.16** ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του^{τ.μ.κ} χριστου^{τ.μ.κ} δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι.

στιν καθὼς γέγραπται ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. ἀποκαλύπτεται 18
 γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων
 19* τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων. διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φα-
 20 νερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσεν. τὰ γὰρ ἀόρατα
 αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται ἢ τε
 ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους.
 21* διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν ἀλλ' ἔμα-
 ταιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν
 22, 23 καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν. καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν
 τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετει-
 24* νῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἔρπετων. διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν
 ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ
 25 σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ
 ἐν τῷ ψεύδει καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτί-
 26 σαντα ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. διὰ τοῦτο παρέδωκεν
 αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν
 27* φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν. ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέν-
 τες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς
 ἀλλήλους ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν
 28 ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. καὶ
 καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ
 29* θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα. πεπληρωμένους πάσῃ
 ἀδικίᾳ πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος
 30 δόλου κακοηθείας ψιθυριστάς. καταλάλους θεοστυγεῖς ὑβριστάς ὑπε-
 31* ρηφάνους ἀλαζόνας ἐφευρετὰς κακῶν γονεῦσιν ἀπειθεῖς. ἀσυνέτους
 32 ἀσυνθέτους ἀστόργους ἀσπόνδους ἀνελεήμονας. οἵτινες τὸ δικαίωμα
 τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν
 οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

2 διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν
 2 ἕτερον σεαυτὸν κατακρίνεις τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. οἶδαμεν δὲ

v.19 διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς ὁ γὰρ ^{T,m,k} θεὸς γὰρ ^v αὐτοῖς ἐφανερώσεν.
v.21 διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν ^v εὐχαρίστησαν ^{T,m,k} ἀλλ' ἔματαιώ-
 θησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **v.24** διὸ καὶ ^{T,m,k} παρε-
 δωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα
 αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ^v ^{T,m,k}. **v.27** ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ^{k,v} ἄρρενες ^{T,m} ἀφέντες τὴν φυσικὴν
 χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην
 κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. **v.29** πε-
 πληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πορνείᾳ ^{T,m,k} πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου
 κακοηθείας ψιθυριστάς. **v.31** ἀσυνέτους ἀσυνθέτους ἀστόργους ἀσπόνδους ^{T,m,k} ἀνελεήμονας.

ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσον-
 τας. λογίζη δὲ τοῦτο ᾧ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας 3
 καὶ ποιῶν αὐτὰ ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ. ἢ τοῦ πλούτου τῆς 4
 χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς
 ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει. κατὰ δὲ τὴν 5*
 σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν
 ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ. ὅς ἀποδώσει 6
 ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ 7
 δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον. τοῖς δὲ ἐξ ἐρι- 8*
 θείας καὶ ἀπειθοῦσιν μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ θυμὸς
 καὶ ὀργή. θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πάσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κα- 9
 τεργαζομένου τὸ κακὸν ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος. δόξα δὲ καὶ 10
 τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ
 Ἕλληνι. οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. ὅσοι γὰρ ἀνόμως 11*, 12
 ἤμαρτον ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον διὰ νόμου
 κριθήσονται. οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ ἀλλ' οἱ 13*
 ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα 14*
 φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ οὔτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος.
 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν 15
 συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογι-
 σμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων. ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνει ὁ θεὸς 16*
 τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ.
 ἴδε σὺ ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν 17*
 θεῷ. καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχού- 18
 μενος ἐκ τοῦ νόμου. πέποιθάς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν φῶς τῶν 19
 ἐν σκότει. παιδευτὴν ἀφρόνων διδάσκαλον νηπίων ἔχοντα τὴν μόρφω- 20
 σιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον 21
 σεαυτὸν οὐ διδάσκεις ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις. ὁ λέγων μὴ 22
 μοιχεύειν μοιχεύεις ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς. ὅς ἐν νόμῳ 23
 καυχᾶσαι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις. τὸ γὰρ 24

2 v.5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως και^{μη} δικαιοκρισιας του θεου. **v.8** τοις δε εξ εριθειας και απειθουσι^ν απειθουσιν^{τ.μη.κ} μεν^{τ.μη.κ} τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} οργη και^ν θυμος^ν. **v.11** ου γαρ εστιν προσωποληψια^ν προσωποληψια^{τ.μη.κ} παρα τω θεω. **v.13** ου γαρ οι ακροαται του^{τ.μη.κ} νομου δικαιοι παρα [τω]^ν τω^{τ.μη.κ} θεω αλλ οι ποιηται του^{τ.μη.κ} νομου δικαιωθησονται. **v.14** οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσι^ν ποιη^{τ.μη.κ} ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος. **v.16** εν ημερα οτε κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου^{τ.μη.κ} χριστου ιησου^ν. **v.17** ει^ν δε^ν ιδε^{τ.μη.κ} συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη τω^{τ.μη.κ} νομω και καυχασαι εν θεω.

ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καθὼς γέγραπται.
 25 περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσης ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου
 26* ᾗς ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δι-
 καιώματα τοῦ νόμου φυλάσσει οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν
 27 λογισθήσεται. καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα
 28 σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ
 29 φανερωῦ ἰουδαῖός ἐστιν οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερωῦ ἐν σαρκὶ περιτομή. ἀλλ' ὁ
 ἐν τῷ κρυπτῷ ἰουδαῖος καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι
 οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.

3 τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς.
 2* πολὺ κατὰ πάντα τρόπον πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ
 3 θεοῦ. τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ
 4* καταργήσει. μὴ γένοιτο γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθῆς πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 ψεύστης καθὼς γέγραπται ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
 5 νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην
 συνίστησιν τί ἐροῦμεν μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργὴν κατὰ ἄν-
 6, 7* θρωπον λέγω. μὴ γένοιτο ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον. εἰ γὰρ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
 8 τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι. καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα
 καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ
 9 ἀγαθὰ ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. τί οὖν προεχόμεθα οὐ πάντως προη-
 τιασάμεθα γὰρ ἰουδαίους τε καὶ ἔλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι.
 10*, 11 καθὼς γέγραπται ὅτι οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς. οὐκ ἔστιν ὁ συνίων
 12* οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν. πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν οὐκ
 13 ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. τάφος ἀνεωγμένος ὁ λά-
 ρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη
 14, 15 αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἄρας καὶ πικρίας γέμει. ὄξεις οἱ πόδες αὐτῶν
 16, 17 ἐκχέαι αἷμα. σύντριμμα καὶ τλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. καὶ ὁδὸν
 18 εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
 19 αὐτῶν. οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ ἵνα πᾶν
 20 στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ. διότι ἐξ ἔργων

v.26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασσει ουχ^v ουχι^{T.M.K} η ακροβυστια αυτου εἰς περιτομην λογισθησεται. **3 v.2** πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν [γαρ]^v γαρ^{T.M.K} οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου. **v.4** μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις^v νικησης^{T.M.K} εν τω κρινεσθαι σε. **v.7** ει δε^v γαρ^{T.M.K} η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εἰς την δοξαν αυτου τι ειτι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι. **v.10** καθως γεγραπται [οτι]^M οτι^{T.K.v} ουκ εστιν δικαιος ουδε εις. **v.12** παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν^v ηχρειωθησαν^{T.M.K} ουκ εστιν ο^v ποιων χρηστοτητα [ουκ^v ουκ^{T.M.K} εστιν]^v εστιν^{T.M.K} εως ενος.

νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ γὰρ νόμου ἐπί-
 γνωσις ἁμαρτίας. νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται 21
 μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν. δικαιοσύνη δὲ θεοῦ 22*
 διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας
 οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή. πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης 23
 τοῦ θεοῦ. δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως 24
 τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως 25*
 ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν
 τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων. ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ πρὸς ἔνδειξιν 26*
 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ
 δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως ἰησοῦ. ποῦ οὖν ἡ καύχησις ἐξεκλείσθη διὰ 27
 ποίου νόμου τῶν ἔργων οὐχὶ ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. λογιζόμεθα οὖν 28*
 πιστεῖ δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἡ ἰουδαίων ὁ θεὸς 29*
 μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν ναὶ καὶ ἐθνῶν. ἐπέειπερ εἷς ὁ θεὸς ὃς δικαιώσει 30*
 περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν 31*
 καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως μὴ γένοιτο ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.

τί οὖν ἐροῦμεν ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα. εἰ 4*, 2*
 γὰρ ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν.
 τί γὰρ ἡ γραφή λέγει ἐπίστευσεν δὲ ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ 3
 εἰς δικαιοσύνην. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν 4*
 ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δι- 5
 καιοῦντα τὸν ἀσεβῆ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. καθάπερ 6*
 καὶ δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δι-
 καιοσύνην χωρὶς ἔργων. μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν 7
 ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσῃται κύ- 8*
 ριος ἁμαρτίαν. ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ 9*

v.22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας και ^{Τ.Μ.Κ} επι ^{Τ.Μ.Κ} παντας ^{Τ.Μ.Κ} τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη. **v.25** ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια [της] ^Υ της ^{Τ.Μ.Κ} πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων. **v.26** εν τη ανοχη του θεου προς την ^Υ ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου. **v.28** λογιζομεθα γαρ ^Υ ουν ^{Τ.Μ.Κ} πιστει ^{Τ.Μ.Κ} δικαιοσθαι πιστει ^Υ ανθρωπον χωρις εργαων νομου. **v.29** η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε ^{Τ.Μ.Κ} και εθνων ναι και εθνων. **v.30** ειπερ ^Υ επειπερ ^{Τ.Μ.Κ} εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως. **v.31** νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστανομεν ^Υ ιστωμεν ^{Τ.Μ.Κ}. **4 v.1** τι ουν ερουμεν ευρηκεναι ^Υ αβρααμ τον προπατορα ^Υ πατερα ^{Τ.Μ.Κ} ημων ευρηκεναι ^{Τ.Μ.Κ} κατα σαρκα. **v.2** ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον ^{Τ.Μ.Κ} θεον. **v.4** τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογίζεται κατα χαριν αλλα κατα το ^{Τ.Κ} οφειλημα. **v.6** καθαπερ και δαβιδ ^{Μ.Υ} δαβιδ ^{Τ.Κ} λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογίζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων. **v.8** μακαριος ανηρ ου ^Υ ω ^{Τ.Μ.Κ} ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν. **v.9** ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ^{Τ.Μ.Κ} ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην.

τὴν ἀκροβυστίαν λέγομεν γάρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δι-
 10 καιοσύνην. πῶς οὖν ἐλογίσθη ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστία οὐκ ἐν
 11* περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστία. καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς σφραγίδα
 τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 12* πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ
 μῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία
 13* πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ. οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ
 ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου ἀλ-
 14 λά διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι κεκένωται
 15* ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία. ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται
 16 οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν νόμος οὐδὲ παράβασις. διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ
 χάριν εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι οὐ τῷ ἐκ
 τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως ἀβραάμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων
 17 ἡμῶν. καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε κατέναντι
 οὐ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζῶοντιος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ
 18 μὴ ὄντα ὡς ὄντα. ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι
 αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔθνων κατὰ τὸ εἰρημένον οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα
 19* σου. καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη
 νεκρωμένον ἑκατονταετῆς που ὑπάρχων καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας
 20 σάρρας. εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστία ἀλλ'
 21 ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει δούς δόξαν τῷ θεῷ. καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ
 22* ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι-
 23, 24 καιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. ἀλλὰ
 καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογιζέσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
 25 ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν. ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα
 ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

5 δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ
 2* κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν

v.11 και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγίδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστίας εις το λογισθηναι [και]ᵛ και^{τ.μ.κ} αυτοις [την]ᵛ την^{τ.μ.κ} δικαιοσυνην. **v.12** και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχοουσιν τοις ιχνεσιν της πιστεως^μ της^μ εν τη^{τ.μ.κ} ακροβυστια πιστεως^{τ.κ.ν} του πατρος ημων αβρααμ. **v.13** ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του^{τ.μ.κ} κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως. **v.15** ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου δε^ν γαρ^{τ.μ.κ} ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις. **v.19** και μη ασθηνηςας τη πιστει ου^{τ.μ.κ} κατενοησεν το εαυτου σωμα [ηδη]ᵛ ηδη^{τ.μ.κ} νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας. **v.22** διο [και]ᵛ και^{τ.μ.κ} ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην. **5** **v.2** δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν [τη]ᵛ τη^{τ.μ.κ} πιστειᵛ πιστει^{τ.μ.κ} εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου.

τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. οὐ μόνον δέ ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν 3
 εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται. ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν ἢ 4
 δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκ- 5
 κέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.
 ἔτι γὰρ χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθα- 6*
 νεν. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα 7
 τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς 8
 ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.
 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθένης νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' 9
 αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ 10
 τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέμεντες σωθησόμεθα
 ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. οὐ μόνον δέ ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ 11
 κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν. διὰ 12
 τοῦτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ
 διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος
 διῆλθεν ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ 13
 ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου. ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος 14*
 ἀπὸ ἀδάμ μέχρι μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
 ματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. ἀλλ οὐχ ὡς 15
 τὸ παράπτωμα οὕτως καὶ τὸ χάρισμα εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι
 οἱ πολλοὶ ἀπέθανον πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν
 χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσ-
 σευσεν. καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα τὸ μὲν γὰρ κρίμα 16
 ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δι-
 καίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ 17
 τοῦ ἐνὸς πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς
 τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς ἰησοῦ
 χριστοῦ. ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους 18
 εἰς κατάκριμα οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
 εἰς δικαίωσιν ζωῆς. ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου 19
 ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς
 δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. νόμος δὲ παρεῖσθη ἵνα πλεο- 20
 νάσῃ τὸ παράπτωμα οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσευσεν ἡ

v.6 ἐτι γὰρ χριστος ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἐτι^ν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. **v.14** ἀλλὰ^ν
 ἀλλ^{τ.μ.κ} ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδάμ μέχρι μωσέως^ν μωσέως^{τ.μ.κ} καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαν-
 τας ἐπὶ τῷ ὁμοίωματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

χάρις. ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ οὕτως καὶ ἡ 21
 χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ ἰησοῦ χριστοῦ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν.

6*, 2 τί οὖν ἐροῦμεν ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ. μὴ
 3 γένοιτο οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ. ἢ
 ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς χριστὸν ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐ-
 4 τοῦ ἐβαπτίσθημεν. συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
 θάνατον ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς
 5 οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι
 γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
 6 ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυ-
 ρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς
 7, 8 τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπε-
 9 θάνομεν σὺν χριστῷ πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. εἰδότες ὅτι
 χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι
 10 κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ ὁ δὲ ζῆ ζῆ τῷ
 11* θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ
 12* ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ
 ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυ-
 13* μίαις αὐτοῦ. μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ
 ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη
 14* ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ. ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει οὐ
 15* γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν. τί οὖν ἁμαρτήσομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν
 16 ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν μὴ γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε
 ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν δουλοὶ ἐστε ᾧ ὑπακούετε ἤτοι ἁμαρτίας
 17 εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην. χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δου-
 18 διδαχῆς. ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιο-
 19 σύνη. ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν ὡσπερ
 γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς
 τὴν ἀνομίαν οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύ-

6 v.1 τι ουν εροουμεν επιμενωμεν^v επιμενουμεν^{T.μ.κ} τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση. v.11 ου-
 τως και υμεις λογιζεσθε εαυτους [ειναι]^v νεκρους μεν ειναι^{T.μ.κ} τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω
 ιησου τω^{T.μ.κ} κυριω^{T.μ.κ} ημων^{T.μ.κ}. v.12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι
 εις το υπακουειν αυτη^{T.μ.κ} εν^{T.μ.κ} ταις επιθυμιας αυτου. v.13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων
 οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσει^v ως^{T.μ.κ} εκ νεκρων ζωντας και τα
 μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω. v.14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον
 αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} υπο χαριν. v.15 τι ουν αμαρτησομεν^v αμαρτησομεν^{T.μ.κ} οτι ουκ εσμεν υπο νομον
 αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} υπο χαριν μη γενοιτο.

20 νη εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας ἐλεύθεροι ἦτε τῆ
δικαιοσύνη. τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε τὸ 21
γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας 22
δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν τὸ δὲ τέλος
ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος τὸ δὲ χάρισμα τοῦ 23
θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ ὅτι ὁ νόμος κυριεύει 7
τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ. ἢ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ 2
δέδεται νόμῳ ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ
ἀνδρός. ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένηται 3
ἀνδρὶ ἐτέρῳ ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου
τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε ἀδελφοί 4
μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ εἰς
τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν
τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ 5
διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορήσαι
τῷ θανάτῳ. νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐν 6*
ῷ κατειχόμεθα ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ
παλαιότητι γραμματος. τί οὖν ἐροῦμεν ὁ νόμος ἁμαρτία μὴ γένοιτο 7
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν εἰ μὴ διὰ νόμου τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν
οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν οὐκ ἐπιθυμήσεις. ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα 8
ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν χωρὶς
γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ ἐλθούσης 9
δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν ἐγὼ δὲ ἀπέθανον. καὶ εὐρέθη 10
μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον. ἢ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν 11
λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε 12
ὁ μὲν νόμος ἅγιος καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. τὸ οὖν 13*
ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν θάνατος μὴ γένοιτο ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἵνα φανῇ
ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον ἵνα γένηται καθ'
ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν γὰρ ὅτι 14*
ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστὶν ἐγὼ δὲ σὰρκικὸς εἶμι πεπραμένος ὑπὸ τὴν
ἁμαρτίαν. ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω 15

7 v.6 νυνὶ δε κατηργηθημεν ἀπο τοῦ νομοῦ ἀποθανόντος^K ἀποθανόντες^{T.ἄ.ν.} ἐν ῷ κατειχομεθα ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινοτητι πνευματος καὶ οὐ παλαιοτητι γραμματος. v.13 το οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγενετο^ν γεγονεν^{T.ἄ.κ.} θάνατος μὴ γένοιτο ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία ἵνα φανῇ ἀμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. v.14 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστὶν ἐγὼ δε σὰρκικὸς^ν σὰρκικὸς^{T.ἄ.κ.} εἶμι πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν.

- ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ σύμφημι τῷ ¹⁶
^{17*} νόμῳ ὅτι καλός. νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα
^{18*} ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ
σαρκί μου ἀγαθόν τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι τὸ δὲ κατεργάζεσθαι
^{19*} τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν ἀλλ' ὃ οὐ θέλω
^{20*} κακὸν τοῦτο πράσσω. εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ οὐκέτι ἐγὼ
²¹ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. εὐρίσκω ἄρα τὸν
νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.
^{22, 23*} συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον. βλέπω
δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ
νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς
²⁴ μέλεσίν μου. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος
^{25*} τοῦ θανάτου τούτου. εὐχάριστῳ τῷ θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ τῇ δὲ σαρκὶ
νόμῳ ἁμαρτίας.
- 8*** οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ μὴ κατὰ σάρκα πε-
^{2*} ριπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς
ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
³ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός ὁ
θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ
⁴ ἁμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί. ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ
⁵ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν οἱ δὲ κατὰ
⁶ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος τὸ δὲ
⁷ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη. διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρ-
κὸς ἔχθρα εἰς θεόν τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ
^{8, 9*} δύνανται. οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ὑμεῖς δὲ οὐκ

v.17 νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} η οικουσα εν εμοι αμαρτια. **v.18** οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ου^v ουχ^{τ.μ.κ} ευρισκω^{τ.μ.κ}. **v.19** ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ο ου θελω κακον τουτο πρασσω. **v.20** ει δε ο ου θελω [εγω]^v εγω^{τ.μ.κ} τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} η οικουσα εν εμοι αμαρτια. **v.23** βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με εν^{μ.ν} τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου. **v.25** χαρις^v δε^v ευχαριστω^{τ.μ.κ} τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας. **8 v.1** ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη^{τ.μ.κ} κατα^{τ.μ.κ} σαρκα^{τ.μ.κ} περιπατοουσιν^{τ.μ.κ} αλλα^{τ.μ.κ} κατα^{τ.μ.κ} πνευμα^{τ.μ.κ}. **v.2** ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν σε^v με^{τ.μ.κ} απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου. **v.9** υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτοσ.

ἐστέ ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι εἶπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν εἰ δέ τις
 πνεῦμα χριστοῦ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν 10*
 τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ 11*
 δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν ὁ ἐγείρας
 τὸν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζῶποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τὸ
 ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. ἄρα οὖν ἀδελφοί ὀφειλέται ἐσμέν οὐ 12
 τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀπο- 13
 θνήσκειν εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε.
 ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται οὗτοι εἰσιν υἱοὶ θεοῦ. οὐ γὰρ ἐλάβετε 14*, 15*
 πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας ἐν ᾧ
 κράζομεν ἀββα ὁ πατήρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι 16
 ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι 17
 μὲν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ εἶπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συν-
 δοξασθῶμεν. λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ 18
 πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ γὰρ ἀποκα- 19
 ρακία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ 20*
 γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἐκούσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα
 ἐπ' ἐλπίδι. ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας 21
 τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. οἶδαμεν 22
 γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. οὐ μόνον 23*
 δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ
 ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ
 σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν 24*
 ἐλπίς ὃ γὰρ βλέπει τίς τί καὶ ἐλπίζει. εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν δι' 25
 ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνε- 26*
 ται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν τὸ γὰρ τί προσευζώμεθα καθὼ δει οὐκ οἶδαμεν
 ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

v.10 εἰ δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια^{μ.ν} δι^{τ.κ} αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην. **v.11** εἰ δε το πνευμα του εγειραντος τον^ν ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον^{τ.μ.κ} χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια του^{κ.ν} το^{τ.μ} ενοικουντος^{κ.ν} ενοικουν^{τ.μ} αυτου πνευματος^{κ.ν} πνευμα^{τ.μ} εν υμιν. **v.14** όσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εἰσιν^{τ.μ.κ} υιοι θεου εἰσιν^ν. **v.15** ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εἰς φοβον ἀλλ^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} ελαβετε πνευμα υιοθεσιαις εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ. **v.20** τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα ἀλλὰ δια τον υποταξαντα εφ^ν επ^{τ.μ.κ} ελπιδι. **v.23** ου μονον δε ἀλλὰ και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και^{τ.μ.κ} ημεις και^ν αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων. **v.24** τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις τι^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} ελπίζει. **v.26** ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται τη^ν ταις^{τ.μ.κ} ασθενεια^ν ασθενειαις^{τ.μ.κ} ημων το γαρ τι προσευζομεθα^μ προσευζομεθα^{τ.κ.ν} καθο δει ουκ οἶδαμεν ἀλλ^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ^{τ.μ.κ} ημων^{τ.μ.κ} στεναγμοις αλαλητοις.

ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὅτι κατὰ 27*
 28 θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
 29 πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὓς
 30 προέγνω καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς
 31 τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. οὓς δὲ προώρισεν
 32* τούτους καὶ ἐκάλεσεν καὶ οὓς ἐκάλεσεν τούτους καὶ ἐδικαίωσεν οὓς δὲ
 33, 34* ἐδικαίωσεν τούτους καὶ ἐδόξασεν. τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα εἰ ὁ θεὸς
 35 ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν. ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀλλ' ὑπὲρ
 36 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν
 37 χαρίζεται. τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ θεὸς ὁ δικαίων. τίς ὁ
 38 κατακρινῶν χριστὸς ὁ ἀποθανῶν μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς ὅς καὶ ἐστὶν ἐν
 39 δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς
 40 ἀγάπης τοῦ χριστοῦ θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης
 41 ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα. καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα
 42 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶ-
 43* σιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε
 44 θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστώτα
 45 οὔτε μέλλοντα. οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται
 46 ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 47 ἡμῶν.

9 ἀλήθειαν λέγω ἐν χριστῷ οὐ ψεύδομαι συμμαρτυρούσης μοι τῆς συ-
 2 νειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ὅτι λύπη μοί ἐστὶν μεγάλη καὶ ἀδιά-
 3* λειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. ηὐχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι
 4 ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα.
 5 οἵτινές εἰσιν ἰσραηλῖται ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ
 6 νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι. ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ
 7 χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 8 ἀμήν. οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ γὰρ πάντες
 9 οἱ ἐξ ἰσραὴλ οὗτοι ἰσραὴλ. οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα ἀβραάμ πάντες τέκνα
 10* ἀλλ' ἐν ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρ-

v.27 ο δε εραυνων^v ερευνων^{T.M.K} τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων. **v.32** ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλα^v αλλ^{T.M.K} υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαριζεται. **v.34** τις ο κατακρινων χριστος [ιησους]^v ο αποθανων μαλλον δε και^{T.M.K} εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων. **v.36** καθως γεγραπται οτι ενεκεν^{M.V} ενεκα^{T.K} σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης. **v.38** πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις^{T.M.K} ουτε^{T.M.K} ενεστωτα ουτε μελλοντα ουτε^v δυναμεις^v. **9 v.3** ευχομην^M ηυχομην^{T.K.V} γαρ αυτος^{T.M.K} εγω^{T.M.K} αναθεμα ειναι αυτος^v εγω^v απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα.

κός ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς
 σπέρμα. ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύ- 9
 σομαι καὶ ἔσται τῆ σάρρα υἱός. οὐ μόνον δέ ἀλλὰ καὶ ῥεβέκκα ἐξ ἑνός 10
 κοίτην ἔχουσα ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ 11*
 πραζάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἵνα ἢ κατ' ἐκλογὴν τοῦ θεοῦ πρόθεσις
 μένη οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος. ἐρρήθη αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων 12*
 δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. καθὼς γέγραπται τὸν ἰακώβ ἠγάπησα τὸν δὲ 13
 ἡσαῦ ἐμίσησα. τί οὖν ἐροῦμεν μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ μὴ γένοιτο. 14
 τῷ γὰρ μωσῆ λέγει ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. 15*
 ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ. 16*
 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ φαραῶ ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐν- 17
 δεῖξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν
 πάσῃ τῇ γῆ. ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. ἐρεῖς οὖν 18, 19*
 μοι τί ἔτι μέμφεται τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν. μενοῦνγε 20*
 ὦ ἄνθρωπε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ
 πλάσαντι τί με ἐποίησας οὕτως. ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ 21
 πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος ὃ δὲ
 εἰς ἀτιμίαν. εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδειξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι 22
 τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρι-
 σμένα εἰς ἀπώλειαν. καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ 23
 σκεύη ἐλέους ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν. οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ 24
 μόνον ἐξ ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνων. ὡς καὶ ἐν τῷ ὡσηὲ λέγει καλέσω 25
 τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην. καὶ 26*
 ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται
 υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ ἰσραὴλ ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς 27*
 τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.
 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσυνῇ ὅτι λόγον συντετμη- 28*

v.8 τουτ^{μ.ν} εσιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα. **v.11** μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραζαντων τι αγαθον η φαυλον^ν κακον^{τ.μ.κ} ινα η κατ εκλογην προθεσις^{μ.ν} του θεου προθεσις^{τ.κ} μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλοντος. **v.12** ερρηθη^ν ερρηθη^{τ.μ.κ} αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι. **v.15** τω μωυση^ν γαρ μωυση^μ μωση^{τ.κ} λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτηρησω^ν οικτηρησω^{τ.μ.κ} ον αν οικτιρω^ν οικτηρω^{τ.μ.κ}. **v.16** αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεωντος^ν ελεουντος^{τ.μ.κ} θεου. **v.19** ερεις ουν^{τ.μ.κ} μοι ουν^ν τι [ουν]^ν ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν. **v.20** μενουνγε^{τ.μ.κ} ω ανθρωπε μενουνγε^ν συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως. **v.26** και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη^ν ερρηθη^{τ.μ.κ} αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος. **v.27** ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το υπολειμμα^ν καταλειμμα^{τ.μ.κ} σωθησεται. **v.28** λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν^{τ.μ.κ} δικαιοσυνη^{τ.μ.κ} οτι^{τ.μ.κ} λογον^{τ.μ.κ} συντετμημενον^{τ.μ.κ} ποιησει κυριος επι της γης.

μένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθὼς προεῖρηκεν ἡσαΐας εἰ 29
 μὴ κύριος σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς σόδομα ἂν ἐγενήθη-
 30 μεν καὶ ὡς γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. τί οὖν ἐροῦμεν ὅτι ἔθνη τὰ μὴ
 διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ
 31* πίστεως. ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον δικαιοσύνης
 32* οὐκ ἔφθασεν. διατί ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου προσέ-
 33* κοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος. καθὼς γέγραπται ἰδοὺ τίθημι
 ἐν σιῶν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου καὶ πᾶς ὁ πιστεύων
 ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται.

10* ἀδελφοί ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν
 2 θεὸν ὑπὲρ τοῦ ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆ-
 3* λον θεοῦ ἔχουσιν ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ
 δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι τῇ δικαιοσύνῃ
 4 τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. τέλος γὰρ νόμου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην
 5* παντὶ τῷ πιστεύοντι. μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ
 6 νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ἡ δὲ ἐκ πίστεως
 δικαιοσύνη οὕτως λέγει μὴ εἴπησιν ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἀναθήσεται εἰς
 7 τὸν οὐρανὸν τοῦτ' ἐστὶν χριστὸν καταγαγεῖν. ἢ τίς καταθήσεται εἰς τὴν
 8 ἄβυσσον τοῦτ' ἐστὶν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει ἐγγύς
 σου τὸ ῥῆμά ἐστὶν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου τοῦτ' ἐστὶν τὸ
 9 ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου
 κύριον ἰησοῦν καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν
 10 ἐκ νεκρῶν σωθήσῃ. καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην στόματι δὲ
 11 ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ
 12 οὐ καταισχυθήσεται. οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνοσ ὁ
 γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐ-
 13, 14* τόν. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὖν
 ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκου-
 15* σαν πῶς δὲ ἀκούσουσιν χωρὶς κηρύσσοντος. πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ

v.31 ἰσραὴλ δε διώκων νομον δικαιοσυνης εἰς νομον δικαιοσυνης^{Τ.Μ.Κ} οὐκ εφθασεν. **v.32** δια^{Μ.Υ} τι^{Μ.Υ} διατι^{Τ.Κ} οτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου^{Τ.Μ.Κ} προσεκοψαν γὰρ^{Τ.Μ.Κ} τῷ λιθῳ τοῦ προσκομματος. **v.33** καθὼς γεγραπται ἰδοὺ τίθημι ἐν σιῶν λιθον προσκομματος καὶ πετραν σκανδαλου καὶ πᾶς^{Τ.Μ.Κ} ὁ πιστευων ἐπὶ αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται. **10 v.1** ἀδελφοί ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν^Υ τοῦ^{Τ.Μ.Κ} ἰσραὴλ^{Τ.Μ.Κ} ἐστὶν^{Τ.Μ.Κ} εἰς σωτηρίαν. **v.3** ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν [δικαιοσύνην]^Υ δικαιοσύνην^{Τ.Μ.Κ} ζητοῦντες στήσαι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. **v.5** μωσῆς^{Μ.Υ} μωσῆς^{Τ.Κ} γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ [του]^Υ τοῦ^{Τ.Μ.Κ} νόμου οτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. **v.14** πῶς οὖν ἐπικαλεσῶνται^Υ ἐπικαλεσῶνται^{Τ.Μ.Κ} εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν πῶς δὲ πιστεύσουσιν^Υ πιστεύσουσιν^{Τ.Μ.Κ} οὐ οὐκ ἤκουσαν πῶς δὲ ἀκούσουσιν^Υ ἀκούσουσιν^{Τ.Μ.Κ} χωρὶς κηρύσσοντος.

ἀποσταλῶσιν καθὼς γέγραπται ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. ἀλλ οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ 16
 εὐαγγελίῳ ἡσαΐας γὰρ λέγει κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν. ἄρα 17*
 ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς ἢ δὲ ἀκοῇ διὰ ῥήματος θεοῦ. ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ 18
 ἤκουσαν μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς
 τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἔγνω 19*
 ἰσραὴλ πρῶτος μωσῆς λέγει ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει ἐπὶ
 ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει εὐρέθην 20*
 τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. πρὸς 21
 δὲ τὸν ἰσραὴλ λέγει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς
 λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

λέγω οὖν μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ μὴ γένοιτο καὶ γὰρ ἐγὼ 11
 ἰσραηλίτης εἰμὶ ἐκ σπέρματος ἀβραάμ φυλῆς βενιαμίν. οὐκ ἀπώσατο 2*
 ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω ἢ οὐκ οἶδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφὴ
 ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ ἰσραὴλ λέγων. κύριε τοὺς προφήτας 3*
 σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν κἀγὼ ὑπελείφθην
 μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς 4
 κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ
 βάαλ. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος 5
 γέγονεν. εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις 6*
 εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. τί 7*
 οὖν ὁ ἐπιζητεῖ ἰσραὴλ τούτου οὐκ ἐπέτυχεν ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν οἱ δὲ
 λοιποὶ ἐπωρώθησαν. καθὼς γέγραπται ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα 8
 κατανύξεως ὀφθαλμοῦς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὄτα τοῦ μὴ ἀκούειν ἕως
 τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ δαβὶδ λέγει γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς 9*
 παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.
 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν 10*

v.15 πῶς δε κηρυξῶσιν^v κηρυξουσιν^{T, M, K} εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ὡς ὠραιοι οἱ ποδες τῶν εὐαγγελιζομένων [τα]^v εἰρηνην^{T, M, K} τῶν^{T, M, K} εὐαγγελιζομένων^{T, M, K} τα^{T, M, K} ἀγαθα. **v.17** ἀρα ἡ πιστις ἐξ ἀκοῆς ἢ δὲ ἀκοῇ διὰ ῥήματος χριστοῦ^v θεοῦ^{T, M, K}. **v.19** ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ^{T, M, K} ἐγνω^{T, M, K} ἰσραὴλ οὐκ^v ἐγνω^v πρῶτος μωσῆς^{M, v} μωσῆς^{T, K} λέγει ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπὶ οὐκ ἔθνει ἐπὶ^v ἐπὶ^{T, M, K} ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. **v.20** ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει εὐρέθην [εν]^v τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. **11 v.2** οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω ἢ οὐκ οἶδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφὴ ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ ἰσραὴλ λέγων^{T, M, K}. **v.3** κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήρια σου κατέσκαψαν κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. **v.6** εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις εἰ^{T, M, K} δὲ^{T, M, K} ἐξ^{T, M, K} ἔργων^{T, M, K} οὐκέτι^{T, M, K} ἐστὶν^{T, M, K} χάρις^{T, M, K} ἐπεὶ^{T, M, K} τὸ^{T, M, K} ἔργον^{T, M, K} οὐκέτι^{T, M, K} ἐστὶν^{T, M, K} ἔργον^{T, M, K}. **v.7** τί οὖν ὁ ἐπιζητεῖ ἰσραὴλ τούτου^{M, v} τούτου^{T, K} οὐκ ἐπέτυχεν ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν. **v.9** καὶ δαβὶδ^{M, v} δαβὶδ^{T, K} λέγει γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.

διαπαντός σύγκαμψον. λέγω οὖν μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν μὴ γένοιτο 11
 ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλώσαι
 12 αὐτούς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος καὶ τὸ ἥττημα
 13* αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. ὑμῖν γὰρ λέγω
 τοῖς ἔθνεσιν ἐφ' ὅσον μὲν εἶμι ἐγὼ ἔθνῶν ἀποστολος τὴν διακονίαν μου
 14 δοξάζω. εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.
 15* εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου τίς ἢ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ
 16 ἐκ νεκρῶν. εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία καὶ τὸ φύραμα καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία
 17* καὶ οἱ κλάδοι. εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν σὺ δὲ ἀγριέλαιος
 ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος
 18* τῆς ἐλαίας ἐγένου. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι
 19* οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. ἔρεις οὖν ἐξεκλάσθησαν οἱ
 20* κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν σὺ δὲ
 21* τῇ πίστει ἔστηκας μὴ ὑψηλοφρόνει ἀλλὰ φοβοῦ. εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν
 22* κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται. ἴδε οὖν
 χρησιότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν ἐπὶ
 δὲ σὲ χρησιότητα ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρησιότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.
 23* καὶ ἐκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσιν τῇ ἀπιστίᾳ ἐγκεντρισθήσονται δυνατὸς
 24 γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν
 ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον
 25* πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. οὐ
 γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί τὸ μυστήριον τοῦτο ἵνα μὴ ἦτε παρ
 ἑαυτοῖς φρόνιμοι ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ
 26* τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνῶν εἰσέλθη. καὶ οὕτως πᾶς ἰσραὴλ σωθήσεται

v.10 σκοπισθητῶσαν οἱ οφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν δια^υ παντος^υ
 διαπαντος^{τ.μ.κ} σύγκαμψον. **v.13** ὑμῖν δε^υ γαρ^{τ.μ.κ} λεγω τοῖς εθνεσιν εφ' ὅσον μὲν οὖν^υ εἶμι
 ἐγὼ εθνῶν ἀποστολος τὴν διακονίαν μου δοξάζω. **v.15** εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου
 τίς ἢ πρόσληψις^υ πρόσληψις^{τ.μ.κ} εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν. **v.17** εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλασθη-
 σαν σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ^{τ.μ.κ} τῆς πιότητος
 τῆς ἐλαίας ἐγένου. **v.18** μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστα-
 ζεις ἀλλὰ^υ ἀλλ^{τ.μ.κ} ἡ ῥίζα σέ. **v.19** ἐρεις οὖν ἐξεκλασθησαν οἱ^{τ.κ} κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.
v.20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλασθησαν σὺ δὲ τῇ πίστει ἐστηκας μὴ ὑψηλὰ^υ φρονεῖ^υ ὑψηλοφρονεῖ^{τ.μ.κ}
 ἀλλὰ φοβοῦ. **v.21** εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο [μη^υ πως]^υ μήπως^{τ.μ.κ}
 οὐδὲ σοῦ φείσεται^{μ.υ} φείσεται^{τ.κ}. **v.22** ἴδε οὖν χρησιότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ ἐπὶ μὲν τοὺς
 πεσόντας ἀποτομία^υ ἀποτομίαν^{τ.μ.κ} ἐπὶ δὲ σὲ χρησιότης^υ θεοῦ^υ χρησιότητα^{τ.μ.κ} ἐὰν ἐπιμείνης^υ
 ἐπιμείνης^{τ.μ.κ} τῇ χρησιότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. **v.23** κακεῖνοι^υ καὶ^{τ.μ.κ} ἐκεῖνοι^{τ.μ.κ} δὲ ἐὰν
 μὴ ἐπιμείνωσιν^υ ἐπιμείνωσιν^{τ.μ.κ} τῇ ἀπιστίᾳ ἐγκεντρισθήσονται δυνατὸς γὰρ ἐστὶν^{τ.κ.υ} ὁ θεὸς ἐστὶν^μ
 πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. **v.25** οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί τὸ μυστήριον τοῦτο ἵνα μὴ ἦτε
 [παρ^υ] παρ^{τ.μ.κ} ἑαυτοῖς φρόνιμοι ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ ἰσραὴλ γέγονεν ἀχρι^υ ἀχρις^{τ.μ.κ} οὐ το
 πλήρωμα τῶν εθνῶν εἰσέλθη. **v.26** καὶ οὕτως πᾶς ἰσραὴλ σωθήσεται καθὼς γεγραπταὶ ἤξει ἐκ σῶν
 ο ρουομενος καὶ^{τ.μ.κ} ἀποστρεψεῖ ἀσεβείας ἀπὸ ἰακῶβ.

καθώς γέγραπται ἤξει ἐκ σῶν ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας
 27 ἀπὸ ἰακώβ. καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη ὅταν ἀφέλωμαι τὰς
 ἀμαρτίας αὐτῶν. κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν 28
 ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα 29
 καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θεῷ 30*
 νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ. οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν 31*
 τῷ ὑμετέρῳ ἔλεει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν. συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς 32
 τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσει. ὃ βάθος πλοῦτου 33*
 καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ
 ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ἢ τίς σύμβουλος 34
 αὐτοῦ ἐγένετο. ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. ὅτι 35, 36
 ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
 αἰῶνας ἀμήν.

παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παρασιτῆ- 12
 σαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ τὴν λογικὴν
 λατρείαν ὑμῶν. καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ μετα- 2*
 μορφουσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ
 θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. λέγω γὰρ διὰ 3
 τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ'
 ὃ δεῖ φρονεῖν ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν
 μέτρον πίστεως. καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν τὰ 4*
 δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν. οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά 5*
 ἔσμεν ἐν χριστῷ ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. ἔχοντες δὲ χαρίσματα 6
 κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν
 ἀναλογίαν τῆς πίστεως. εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ εἴτε ὁ διδάσκων 7
 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει ὁ μεταδιδούς 8
 ἐν ἀπλότητι ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. ἡ ἀγάπη 9
 ἀνυπόκριτος ἀποστυγούνητος τὸ πονηρὸν κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ. τῇ φι- 10
 λαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.
 τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροὶ τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ καιρῷ δουλεύοντες. τῇ 11*, 12

v.30 ὡσπερ γὰρ καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θεῷ νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ.
v.31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἔλεει ἵνα καὶ αὐτοὶ [νῦν]^ν ἐλεηθῶσιν. **v.33** ὁ
 βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ ὡς ἀνεξεραυνητὰ^ν ἀνεξερευνήτα^{Τ.Μ.Κ} τὰ κρίματα αὐτοῦ
 καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. **12 v.2** καὶ μὴ συσχηματίζεσθε^Μ συσχηματίζεσθε^{Τ.Κ.ν} τῷ αἰῶνι
 τούτῳ ἀλλὰ μεταμορφουσθε^Μ μεταμορφουσθε^{Τ.Κ.ν} τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸ δοκι-
 μαζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. **v.4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ
 σώματι μέλη^{Τ.Μ.Κ} πολλὰ μέλη^ν ἔχομεν τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν εἶναι πράξιν. **v.5** οὕτως οἱ
 πολλοὶ ἐν σῶμα ἔσμεν ἐν χριστῷ τὸ^ν ὁ^{Τ.Μ.Κ} δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. **v.11** τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροὶ
 τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ καιρῷ^{Κ.Μ.ν} δουλεύοντες.

- ἐλπίδι χαίροντες τῇ θλίψει ὑπομένοντες τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦν-
 13 τες. ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. 13
 14* 15* εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν
 16 μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρο-
 νοῦντες μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι
 17 μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδι-
 18 δόντες προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. εἰ δυνατόν τὸ
 19 ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες
 ἀγαπητοὶ ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ γέγραπται γὰρ ἔμοι ἐκδίκησις ἐγὼ
 20* ἀνταποδώσω λέγει κύριος. ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου ψώμιζε αὐτόν
 ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ
 21 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ
 κακόν.
- 13*** πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασέσθω οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξου-
 σία εἰ μὴ ἀπὸ θεοῦ αἱ δὲ οὐσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.
 2* ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν οἱ δὲ
 3* ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος
 τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν κακῶν θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν
 4 τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ
 εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς φοβοῦ οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν
 φορεῖ θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν ἕκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
 5 σοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ
 6 τὴν συνείδησιν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ
 7* εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε οὖν πᾶσιν τὰς ὀφειλάς
 τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον τῷ
 8* τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους
 9* ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις

v.14 ευλογεῖτε τοὺς διωκοντας [υμας]^v υμας^{τ.μ.κ} ευλογεῖτε και μη καταρασθε. **v.15** χαιρειν μετα χαιροντων και^{τ.μ.κ} κλαιειν μετα κλαιοντων. **v.20** αλλα^v εαν συν^{τ.μ.κ} πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου. **13 v.1** πασα ψυχη εξουσαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο^{μ.ν} απο^{τ.κ} θεου αι δε ουσαι υπο^v εξουσαι^{τ.μ.κ} υπο^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} θεου τεταγμεναι εισιν. **v.2** ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκότες εαυτοις κριμα λημψονται^v λημψονται^{τ.μ.κ}. **v.3** οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος τω^v των^{τ.μ.κ} αγαθω^v αγαθων^{τ.μ.κ} εργω^v εργων^{τ.μ.κ} αλλα τω^v των^{τ.μ.κ} κακω^v κακων^{τ.μ.κ} θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποiei και εξεις επαινον εξ αυτης. **v.7** αποδοτε συν^{τ.μ.κ} πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην. **v.8** μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν^{τ.μ.κ} αλληλους αγαπαν^v ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν.

οὐ φονεύσεις οὐ κλέψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις οὐκ ἐπιθυμήσεις καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται 10
πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν ὅτι ὦρα 11*
ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὑπνου ἐγερθῆναι νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νύξ προέκοπεν ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν ἀποθώμεθα 12*
οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν 13
ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν μὴ κώμοις καὶ μέθαις μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον ἰησοῦν 14*
χριστόν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις δια- 14
λογισμῶν. ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. 2

ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενεῖτω καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθί- 3*
οντα μὴ κρινέτω ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων 4*
ἀλλότριον οἰκέτην τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει σταθήσεται δὲ δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς στήσαι αὐτόν. ὅς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν 5*
ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφορεῖσθω. ὁ 6*
φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ 7
καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. ἐάν τε γὰρ ζῶμεν τῷ κυρίῳ ζῶμεν ἐάν τε 8
ἀποθνήσκωμεν τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀπο-
θνήσκωμεν τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ χριστὸς καὶ ἀπέθανεν καὶ 9*
ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. σὺ δὲ τί 10*
κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου πάντες

v.9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις [ου^{ἄν} ου^{τ.κ} ψευδομαρτυρησεις]^{ἄν} ψευδομαρτυρησεις^{τ.κ} ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τούτω^{τ.ἄν.κ} τω λογω τουτω^ν ανακεφα-
λαιουται [εν^ν εν^{τ.ἄν.κ} τω]^ν τω^{τ.ἄν.κ} αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον^{ἄν.ν} εαυτον^{τ.κ}. **v.11** και
τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας^{τ.ἄν.κ} ηδη υμας^ν εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων
η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν. **v.12** η νυξ προεκοπεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα
του σκοτους και^{τ.ἄν.κ} ενδυσωμεθα [δε]^ν τα οπλα του φωτος. **v.14** αλλα^ν αλλ^{τ.ἄν.κ} ενδυσασθε τον
κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας. **14 v.3** ο εσθίων
τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και^{τ.ἄν.κ} ο δε^ν μη εσθίων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον
προσελαβετο. **v.4** συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε
δυνατει^ν δυνατος^{τ.ἄν.κ} γαρ εστιν^{τ.ἄν.κ} ο κυριος^ν θεος^{τ.ἄν.κ} στησαι αυτον. **v.5** ος μεν [γαρ]^ν κρινει
ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω. **v.6** ο φρονων
την ημεραν κυριω φρονει και ο^{τ.ἄν.κ} μη^{τ.ἄν.κ} φρονων^{τ.ἄν.κ} την^{τ.ἄν.κ} ημεραν^{τ.ἄν.κ} κυριω^{τ.ἄν.κ} ου^{τ.ἄν.κ}
φρονει^{τ.ἄν.κ} και^{ἄν} ο εσθίων κυριω εσθιει ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθίων κυριω ουκ εσθιει και
ευχαριστει τω θεω. **v.9** εις τουτο γαρ χριστος και^{τ.ἄν.κ} απεθανεν και ανεστη^{τ.ἄν.κ} και^{τ.ἄν.κ} εζησεν^{ἄν.ν}
ανεζησεν^{τ.κ} ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση. **v.10** συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι
εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του θεου^ν χριστου^{τ.ἄν.κ}.

γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. γέγραπται γὰρ ζῶ ἐγώ 11
 λέγει κύριος ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσε-
 ται τῷ θεῷ. ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ. 12*
 13 μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον τὸ μὴ τιθέ-
 14* ναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ
 ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι
 15* ἐκείνῳ κοινόν. εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται οὐκέτι κατὰ
 ἀγάπην περιπατεῖς μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ χρι-
 16, 17 στός ἀπέθανεν. μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ
 18* χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ χριστῷ εὐάρεστος
 19 τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν
 20 καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε
 τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ πάντα μὲν καθαρὰ ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ
 21* προσκόμματος ἐσθίοντι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον
 22* μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. σὺ
 πίστιν ἔχεις κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μακάριος ὁ μὴ κρίνων
 23 ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγη κατακέκριται ὅτι
 οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν.
 15 ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστά-
 2* ζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω
 3* εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν
 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ'
 4* ἐμέ. ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη
 ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
 5 ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ
 6 αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ χριστὸν ἰησοῦν. ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ
 στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

v.12 ἀρα [οὖν]^v οὖν^{T.M.K} ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει [τῷ^v τῷ^{T.M.K} θεῷ]^v θεῷ^{T.M.K}.
v.14 οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ^m ἑαυτοῦ^{T.K.v} εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ
 τι κοινὸν εἶναι ἐκείνῳ κοινόν. **v.15** εἰ γὰρ^v δε^{T.M.K} διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται οὐκέτι κατὰ
 ἀγάπην περιπατεῖς μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ χριστός ἀπέθανεν. **v.18** ὁ γὰρ ἐν
 τούτῳ^v τούτοις^{T.M.K} δουλεύων τῷ χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **v.21** καλὸν
 τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ^{T.M.K} σκανδαλίζεται^{T.M.K}
 ἢ^{T.M.K} ἀσθενεῖ^{T.M.K}. **v.22** σὺ πίστιν [ἔχεις] ^v εἰς τὸν ἑαυτὸν^{m.v} ἑαυτὸν^{T.K} ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. **15 v.2** ἕκαστος γὰρ^{T.K} ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω
 εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. **v.3** καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν ἀλλὰ καθὼς γέγραπται οἱ
 ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον^v ἐπέπεσον^{T.M.K} ἐπὶ ἐμέ. **v.4** ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν
 ἡμετέραν διδασκαλίαν εἰς τὴν^v προεγραφή^{T.M.K} ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ^{m.v} τῆς παρακλήσεως
 τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

7* διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους καθὼς καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς
 8* εἰς δόξαν θεοῦ. λέγω δὲ ἰησοῦν χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτο-
 μῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων.
 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεὸν καθὼς γέγραπται διὰ τοῦτο 9
 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνοματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν 10
 λέγει εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν αἰνεῖτε τὸν 11*
 κύριον πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. καὶ πάλιν 12
 ἠσαΐας λέγει ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ ἰεσοαί καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν
 ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης 13
 χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦειν εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι
 ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου. πέπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτὸς 14*
 ἐγὼ περὶ ὑμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι
 πάσης γνώσεως δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. τολμηρότερον δὲ 15*
 ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοί ἀπὸ μέρους ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν
 χάριν τὴν δοθειῶσαν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ἰησοῦ 16*
 χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἵνα γένηται ἡ
 προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἔχω 17*
 οὖν καύχησιν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τὰ πρὸς θεόν. οὐ γὰρ τολμήσω λα- 18*
 λεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ
 καὶ ἔργῳ. ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ 19*
 ὥστε με ἀπὸ ἱερουσαλήμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναί
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι 20
 οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χριστὸς ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ.
 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἱ οὐκ 21
 ἀκηκόασιν συνήσουσιν. διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς 22
 ὑμᾶς. νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις ἐπιποθίαν δὲ 23*

v.7 διο προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους καθὼς καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς^{μ.ν} ἡμᾶς^{τ.κ} εἰς δόξαν τοῦ^ν θεοῦ. **v.8** λεγὼ γὰρ^ν δε^{τ.μ.κ} ἰησοῦν^{τ.κ} χριστὸν ἰησοῦν^μ διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων. **v.11** καὶ πάλιν αἰνεῖτε τὸν^{τ.μ.κ} κύριον^{τ.μ.κ} πάντα τὰ ἔθνη τὸν^ν κύριον^ν καὶ ἐπαινέσατωσαν^ν ἐπαινέσατε^{τ.μ.κ} αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. **v.14** πέπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι πάσης [τῆς]^ν γνώσεως δυνάμενοι καὶ ἀλλοῦς^μ ἀλλήλους^{τ.κ.ν} νουθετεῖν. **v.15** τολμηρότερον δὲ ἐγραψα ὑμῖν ἀδελφοί^{τ.μ.κ} ἀπὸ μέρους ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθειῶσαν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. **v.16** εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ἰησοῦ^{τ.μ.κ} χριστοῦ ἰησοῦ^ν εἰς τὰ ἔθνη ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **v.17** ἐχω οὖν [τῆν]^ν καύχησιν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν^{μ.ν} θεόν. **v.18** οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν^{τ.μ.κ} τι λαλεῖν^ν ὧν οὐ κατειργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ. **v.19** ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων ἐν δυνάμει πνεύματος [θεοῦ]^ν θεοῦ^{τ.μ.κ} ὥστε με ἀπὸ ἱερουσαλήμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναί τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. **v.23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι^ν κλίμασιν^{τ.μ.κ} τούτοις ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

ἔχων τοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν 24*
 σπανίαν ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι
 ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους
 25 ἐμπλησθῶ. νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις.
 26 εὐδόκησαν γὰρ μακεδονία καὶ ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς
 27* τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν ἱερουσαλήμ. εὐδόκησαν γὰρ καὶ ὀφει-
 λέται αὐτῶν εἶσιν εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη
 28* ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπι-
 τελέσας καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον ἀπελεύσομαι δι'
 29* ὑμῶν εἰς τὴν σπανίαν. οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι
 30* εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ ἐλεύσομαι. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
 ἀδελφοί διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ
 πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν
 31* θεόν. ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἵνα ἡ διακονία
 32* μου ἢ εἰς ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις. ἵνα ἐν χαρᾷ
 33 ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. ὁ δὲ
 θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

16* συνίστημι δὲ ὑμῖν φοιθῆν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν οὖσαν διάκονον τῆς ἐκ-
 2* κλησίας τῆς ἐν κεγχρεαῖς. ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν
 ἁγίων καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι καὶ γὰρ αὐτὴ
 3* προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. ἀσπάσασθε πρίσκιλλαν
 4 καὶ ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν χριστῷ ἰησοῦ. οἵτινες ὑπὲρ τῆς
 ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαρι-
 5* στῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν. καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
 ἐκκλησίαν ἀσπάσασθε ἐπαίνεται τὸν ἀγαπητὸν μου ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ

v.24 ὡς αν^v εαν^{T.M.K} πορευωμαι εἰς τὴν σπανίαν ελευσομαι^{T.M.K} προς^{T.M.K} υμας^{T.M.K} ελπίζω γὰρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μέρους εμπλησθω. **v.27** ευδοκησαν γὰρ και οφειλεται αυτων^{T.M.K} εἰσιν αυτων^v εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργησαι αυτοῖς. **v.28** τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοῖς τον καρπον τουτου απολευσομαι δι υμων εἰς τὴν^{T.M.K} σπανίαν. **v.29** οἶδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του^{T.M.K} ευαγγελιου^{T.M.K} του^{T.M.K} χριστου ελευσομαι. **v.30** παρακαλω δε υμας [αδελφοι]^v αδελφοι^{T.M.K} δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον. **v.31** ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα^{T.M.K} η διακονια μου η εἰς ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται^{T.M.K} τοῖς αγιοῖς γενηται^v. **v.32** ινα εν χαρα ελθων^v ελθω^{T.M.K} προς υμας δια θεληματος θεου και^{T.M.K} συναναπαυσωμαι υμιν. **16 v.1** συνιστημι δε υμιν φοιθην την αδελφην ημων ουσαν [και]^v διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις. **v.2** ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου^{T.M.K} εμου αυτου^v. **v.3** ασπασασθε πρισκαν^{M.V} πρισκιλλαν^{T.K} και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου. **v.5** και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της ασιας^v αχαιας^{T.M.K} εἰς χριστον.

6* τῆς ἀχαΐας εἰς χριστόν. ἀσπάσασθε μαρίαμ ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς
7* ἡμᾶς. ἀσπάσασθε ἀνδρόνικον καὶ ἰουνιᾶν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συ-
ναιχμαλώτους μου οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις οἱ καὶ πρὸ
ἐμοῦ γέγονασιν ἐν χριστῷ. ἀσπάσασθε ἀμπλιᾶν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν 8*
κυρίῳ. ἀσπάσασθε οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν χριστῷ καὶ στάχυν 9
τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπάσασθε ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν χριστῷ ἀσπάσα- 10
σθε τοὺς ἐκ τῶν ἀριστοβούλου. ἀσπάσασθε ἠροδίωνα τὸν συγγενῆ μου 11*
ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε 12
τρύφαιναν καὶ τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ ἀσπάσασθε περσίδα
τὴν ἀγαπητὴν ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε ῥοῦφον τὸν 13
ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπάσασθε ἀσύγ- 14*
κριτον φλέγοντα ἐρμᾶν πατροβᾶν ἐρμῆν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.
ἀσπάσασθε φιλόλογον καὶ ἰουλίαν νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ 15
ὄλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν 16*
φιλήματι ἀγίῳ ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ χριστοῦ. παρακαλῶ 17*
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα πα-
ρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν.
οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ 18*
ἐαυτῶν κοιλίᾳ καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς
καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο χαίρω 19*
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν ἀκεραίους
δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς 20*
πόδας ὑμῶν ἐν τάχει ἢ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
ἀσπάζονται ὑμᾶς τιμόθεος ὁ συνεργός μου καὶ λούκιος καὶ ἰάσων καὶ 21*
σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ τέρτιος ὁ γράψας 22

v.6 ασπασασθε μαριαν^v μαριαμ^{T.M.K} ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας^v ημας^{T.M.K}. **v.7** ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγοναν^v γεγονασιν^{T.M.K} εν χριστω. **v.8** ασπασασθε αμπλιαν^v αμπλιαν^{T.M.K} τον αγαπητον μου εν κυριω. **v.11** ασπασασθε ηρωδιωνα^{M.V} ηροδιωνα^{T.K} τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω. **v.14** ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν^{T.M.K} πατροβαν^{T.M.K} ερμην πατροβαν^v ερμαν^v και τους συν αυτοις αδελφους. **v.16** ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπάζονται υμας αι εκκλησαι πασαι^v του χριστου. **v.17** παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε^v εκκλινετε^{T.M.K} απ αυτων. **v.18** οι γαρ τοιοιτοι τω κυριω ημων ιησου^{T.M.K} χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων. **v.19** η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω^{T.M.K} ουν^{T.M.K} το^{T.M.K} εφ υμιν ουν^v χαιρω^v θελω δε υμας σοφους μεν^{T.M.K} ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον. **v.20** ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου^{T.M.K} μεθ υμων αμην^K. **v.21** ασπαζεται^v ασπάζονται^{T.M.K} υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου.

τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς γαίῳς ὁ ξένος μου καὶ τῆς 23*
 ἐκκλησίας ὅλης ἀσπάζεται ὑμᾶς ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ
 24* κούαρτος ὁ ἀδελφός. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ
 25* πάντων ὑμῶν ἀμήν. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέ-
 λιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα ἰησοῦ χριστοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου
 26* χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου. φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν
 προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς
 27* πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος. μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν πρὸς ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ
 φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν κεγχραῖς ἑκκλησίας.

v.23 ἀσπάζεται ὑμας γαιῳς ὁ ξενος μου καὶ τῆς^{Τ.μτ.κ} ἐκκλησίας^{Τ.μτ.κ} ὅλης τῆς^ν ἐκκλησίας^ν ἀσπάζεται ὑμας ἐραστος ὁ οἰκονομος τῆς πόλεως καὶ κουαρτος ὁ ἀδελφος. **v.24** ἡ^{Τ.μτ.κ} χάρις^{Τ.μτ.κ} τοῦ^{Τ.μτ.κ} κυρίου^{Τ.μτ.κ} ἡμῶν^{Τ.μτ.κ} ἰησοῦ^{Τ.μτ.κ} χριστοῦ^{Τ.μτ.κ} μετὰ^{Τ.μτ.κ} παντων^{Τ.μτ.κ} ὑμων^{Τ.μτ.κ} ἀμην^{Τ.μτ.κ}. **v.25** [τῷ^ν [^{μτ} 14:24] τῷ^{Τ.μτ.κ} δε δυναμενω ὑμας στηριζαι κατὰ τὸ εὐαγγελιον μου καὶ τὸ κήρυγμα ἰησοῦ χριστοῦ κατὰ ἀποκαλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημενου. **v.26** [^{μτ} 14:25] φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφῶν προφητικῶν κατ ἐπιταγην τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοην πιστεως εἰς παντα τα εθνη γνωρισθεντος. **v.27** [^{μτ} 14:26] μονῳ σοφῷ θεῷ δια ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ^{Τ.μτ.ν} ἡ δοξα εἰς τοὺς αἰωνας ἀμην]^ν ἀμην^{Τ.μτ.κ}.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

παῦλος κλητὸς ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ **1***
σωσθένης ὁ ἀδελφός. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ ἡγια- **2***
σμένοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
ἡμῶν. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ **3**
χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ **4**
θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν **5**
αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει. καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ **6**
ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι **7**
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὅς **8***
καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ **9**
υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ- **10**
φοί διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε
πάντες καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοί μου ὑπὸ **11**
τῶν χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν **12**
λέγει ἐγὼ μὲν εἶμι παύλου ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ ἐγὼ δὲ κηφᾶ ἐγὼ δὲ χριστοῦ.
μεμέρισται ὁ χριστὸς μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν ἢ εἰς τὸ ὄνομα **13**
παύλου ἐβαπτίσθητε. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ **14***
μὴ κρίσπον καὶ γάϊον. ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **15***
ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ οἶκον λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβά- **16**
πτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ **17***
ἐν σοφίᾳ λόγου ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ. ὁ λόγος γὰρ **18**
ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶν τοῖς δὲ σφζομένοις

1 v.1 παυλος κλητος αποστολος ιησου^{τ.μκ} χριστου ιησου^ν δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος. **v.2** τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε^{τ.μκ} και ημων. **v.8** ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου [χριστου]^ν χριστου^{τ.μκ}. **v.14** ευχαριστω [τω^ν τω^{τ.μκ} θεω]^ν θεω^{τ.μκ} οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον. **v.15** ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε^ν εβαπτισα^{τ.μκ}. **v.17** ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα^ν αλλ^{τ.μκ} ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου.

19 ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ ἀπολωὴν τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
 20* καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθειήσω. ποῦ σοφός ποῦ γραμματεὺς
 ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
 21 κόσμου τούτου. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
 διὰ τῆς σοφίας τὸν θεὸν εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγμα-
 22* τος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ
 23* Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἑσταυρωμένον
 24 ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον Ἕλλησιν δὲ μωρίαν. αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
 25* ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. ὅτι
 τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
 26 θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν
 ἀδελφοί ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα οὐ πολλοὶ δυνατοὶ οὐ πολλοὶ
 27* εὐγενεῖς. ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς
 καταισχύνη καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνη
 28* τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ
 29* θεὸς καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα
 30* σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὃς ἐγενήθη
 31 ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις. ἵνα
 καθὼς γέγραπται ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2* καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ
 2* σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ
 3* εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ ἰησοῦν χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον. καὶ
 ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.
 4* καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
 5 λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως. ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν

v.20 που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου^{T.μt.κ.} **v.22** επειδη και ιουδαιοι σημεια^v σημειων^{T.μt.κ.} αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν. **v.23** ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν^v ελλησιν^{T.μt.κ.} δε μωριαν. **v.25** οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν^{T.μt.κ.} **v.27** αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη^v τους σοφους καταισχυνη^{T.μt.κ.} και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα. **v.28** και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και^{T.μt.κ.} τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση. **v.29** οπως μη καυχησθαι πασα σαρξ ενωπιον του^{μt.v} θεου^{μt.v} αυτου^{T.κ.}. **v.30** εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν^{T.μt.κ.} σοφια ημιν^v απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις. **2 v.1** καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον^v μαρτυριον^{T.μt.κ.} του θεου. **v.2** ου γαρ εκρινα του^{T.μt.κ.} ειδεναι^{T.μt.κ.} τι ειδεναι^v εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον. **v.3** καγω^v και^{T.μt.κ.} εγω^{T.μt.κ.} εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας. **v.4** και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν ^vπειθοις^v πειθοις^{T.μt.κ.} ανθρωπινης^{T.μt.κ.} σοφιας [λογοις]^v λογοις^{T.μt.κ.} αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως.

μη ἦ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν 6
ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ
αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων. ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν 7*
μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων
εἰς δόξαν ἡμῶν. ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν εἰ 8
γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἔσταύρωσαν. ἀλλὰ καθὼς 9
γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἡμῖν 10*
δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου 11*
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
χαρισθέντα ἡμῖν. ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας 13*
λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου πνευματικοῖς πνευματικὰ
συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ 14
θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶν καὶ οὐ δύναται γινῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενός 15*
ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν ἡμεῖς δὲ 16
νοῦν χριστοῦ ἔχομεν.

καὶ ἐγὼ ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' 3*
ὡς σαρκικοῖς ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα 2*
οὐπὼ γὰρ ἠδύνασθε ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε. ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε 3*
ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ
κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε. ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μὲν εἶμι παύλου 4*
ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ οὐχὶ σαρκικοί ἐστε. τίς οὖν ἐστὶν παῦλος τίς 5*

v.7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν^{τ.μ.κ} θεοῦ σοφίαν^ν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν. **v.10** ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν^ν ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν^{τ.μ.κ} διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ^{τ.μ.κ} τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ^ν ἐρευνᾷ^{τ.μ.κ} καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. **v.11** τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν^ν οἶδεν^{τ.μ.κ} εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. **v.13** α καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου^{τ.μ.κ} πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. **v.15** ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει [τα]^ν μὲν^{τ.μ.κ} πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενός ἀνακρίνεται. **3 v.1** καγὼ^ν καὶ^{τ.μ.κ} ἐγὼ^{τ.μ.κ} ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι^{τ.κ.ν} ὑμῖν λαλῆσαι^μ ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς^ν σαρκικοῖς^{τ.μ.κ} ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ. **v.2** γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ^{τ.μ.κ} οὐ βρῶμα οὐπὼ γὰρ ἐδύνασθε^{μ.ν} ἠδύνασθε^{τ.κ} ἀλλ' οὐδε^ν οὔτε^{τ.μ.κ} ἔτι νῦν δύνασθε. **v.3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ^{τ.μ.κ} διχοστασίαι^{τ.μ.κ} οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε. **v.4** ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μὲν εἶμι παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ οὐκ^ν οὐχὶ^{τ.μ.κ} ἀνθρώποι^ν σαρκικοί^{τ.μ.κ} ἐστε. **v.5** τί^ν τίς^{τ.μ.κ} οὖν ἐστὶν παῦλος^{τ.μ.κ} τίς^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἀπολλῶς τί^ν δε^ν ἐστὶν^ν παῦλος^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} ἡ^{τ.μ.κ} διακονοὶ δι' ὧν ἐπιστευσάτε καὶ ἐκάστω ὡς ὁ κύριος ἐδῶκεν.

δέ ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος
 6*, 7 ἔδωκεν. ἐγὼ ἐφύτευσα ἀπολλῶς ἐπότισεν ἀλλ' ὁ θεὸς ηὔξανε. ὥστε
 8* οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων
 δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσὶν ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήφεται κατὰ τὸν
 9 ἴδιον κόπον. θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοὶ θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομῆ
 10* ἐστε. κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεισάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
 θεμέλιον τέθεικα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποι-
 11* κοδομεῖ. θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον
 12* ὅς ἐστιν ἰησοῦς ὁ χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον
 13* χρυσὸν ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην. ἐκάστου τὸ ἔρ-
 γον φανερόν γενήσεται ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
 14* καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ ἔργον
 15 μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησεν μισθὸν λήφεται. εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται
 16 ζημιωθήσεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴδατε
 17 ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἴ τις τὸν ναὸν
 τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν
 18 οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν
 19 ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός. ἢ γὰρ σοφία
 τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν γέγραπται γὰρ ὁ δρασσό-
 20 μενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. καὶ πάλιν κύριος γινώσκει
 21 τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
 22* ἐν ἀνθρώποις πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν. εἴτε παῦλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κη-
 φᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα
 23 ὑμῶν ἐστίν. ὑμεῖς δὲ χριστοῦ χριστός δὲ θεοῦ.

4 οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονό-
 2* μους μυστηρίων θεοῦ. ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα
 3 πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρι-
 4 θῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν
 γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι ὁ δὲ ἀνακρίνων με

v.6 ἐγὼ ἐφύτευσα ἀπολλῶς ἐπότισεν ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.μ.κ} ὁ θεὸς ηὔξανε. **v.8** ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσὶν ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήφεται^v λήφεται^{T.μ.κ} κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. **v.10** κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεισάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα^v τέθεικα^{T.μ.κ} ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. **v.11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν ἰησοῦς ὁ^{T.κ} χριστός. **v.12** εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον^{T.μ.κ} χρυσὸν ἀργυρὸν λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην. **v.13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ [αὐτο]^v δοκιμάσει. **v.14** εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησεν^{μ.ν} ἐπωκοδόμησεν^{T.κ} μισθὸν λήφεται^v λήφεται^{T.μ.κ}. **v.22** εἴτε παῦλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστίν^{T.μ.κ}. **4 v.2** ὡδὲ^v ὁ^{T.μ.κ} δὲ^{T.μ.κ} λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος 5
ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτίους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν
καρδιῶν καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ 6*
ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν
μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυ-
σιουῖσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες 7
εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν. ἤδη κεκοροεσμένοι ἐστέ 8
ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε
ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς 9*
ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθη-
μεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν 10
ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ ὑμεῖς ἐν-
δοξοὶ ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν 11*
καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. καὶ κοπιῶμεν 12
ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶν λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν διωκόμενοι
ἀνεχόμεθα. βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ 13*
κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς 14*
γράφω ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους 15
παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας ἐν γὰρ χριστῷ
ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς 16
μιμηταὶ μου γίνεσθε. διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον ὃς ἐστὶν τέκνον 17*
μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου
τὰς ἐν χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρ- 18
χομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες. ἐλεύσομαι δὲ ταχέως 19
πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυ-
σιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' 20
ἐν δυνάμει. τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι 21*
τε πραότητος.

ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν 5*

v.6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω^v απολλω^{τ.μ.κ} δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α^v ο^{τ.μ.κ} γεγραπται φρονειν^{τ.μ.κ} ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου. **v.9** δοκα γαρ οτι^{τ.μ.κ} ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ωσ επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ανθρωποις. **v.11** αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνιτευομεν^v γυμνητευομεν^{τ.μ.κ} και κολαφιζομεθα και αστατουμεν. **v.13** δυσφημουμενοι^v βλασφημουμενοι^{τ.μ.κ} παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι. **v.14** ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα^v νουθετων^v νουθετω^{τ.μ.κ}. **v.17** δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν τεκνον^{τ.μ.κ} μου τεκνον^v αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω [ιησου]^v καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω. **v.21** τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραυτητος^v πραοτητος^{τ.μ.κ}. **5**

2* τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς
 πεφυσιωμένοι ἐστὲ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῆ ἐκ μέσου
 3* ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. ἐγὼ μὲν γάρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι παρὼν
 δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμε-
 4* νον. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν
 καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρι-
 5* στοῦ. παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα
 6 τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. οὐ καλὸν τὸ καύχημα
 7* ὑμῶν οὐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐκκαθάρατε
 οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθὼς ἐστε ἄζυμοι καὶ γὰρ
 8 τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη χριστός. ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ
 παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας
 9 καὶ ἀληθείας. ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρ-
 10* νοις. καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις
 ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.
 11* νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμε-
 νος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ
 12* ἄρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν
 13* οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε. τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει καὶ ἐξαρεῖτε τὸν
 πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6 τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδί-
 2* κων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων. οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
 κρινούσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλα-
 3, 4 χίστων. οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μήτι γε βιωτικά. βιωτικά
 μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τού-

v.1 ὁλως ἀκουεταὶ ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαυτὴ πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται^{T.Mt.K} ὥστε γυναῖκα τινα τοῦ πατρὸς εἶχειν. **v.2** καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῆ^v ἐξαρθῆ^{T.Mt.K} ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας^v ποιήσας^{T.Mt.K}. **v.3** ἐγὼ μὲν γάρ ὡς^{T.Mt.K} ἀπὸν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον. **v.4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν]^v ἡμῶν^{T.Mt.K} ἰησοῦ χριστοῦ^{T.Mt.K} συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ^{T.Mt.K}. **v.5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ^{T.Mt.K}. **v.7** ἐκκαθάρατε οὖν^{T.K} τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθὼς ἐστὲ ἀζυμοὶ καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ^{T.Mt.K} ἡμῶν^{T.Mt.K} ἐτύθη^K ἐτύθη^{T.Mt.v} χριστός. **v.10** καὶ^{T.Mt.K} οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ^v ἢ^{T.Mt.K} ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε^v ὀφείλετε^{T.Mt.K} ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. **v.11** νῦν^{Mt.v} νῦν^{T.K} δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ ἀρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. **v.12** τί γάρ μοι καὶ^{T.Mt.K} τοὺς ἔξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε. **v.13** τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει ἐξαρεῖτε^v καὶ^{T.Mt.K} ἐξαρεῖτε^{T.Mt.K} τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. **6 v.2** ἢ^v οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστὲ κριτηρίων ἐλαχίστων.

τους καθίζετε. πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς 5*
οὐδὲ εἷς ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἀλλὰ 6
ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων. ἤδη μὲν οὖν 7*
ὄλως ἤπτημα ἐν ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰτί οὐχὶ
μᾶλλον ἀδικεῖσθε διὰτί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε. ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδι- 8*
κεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ ταῦτά ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι 9*
βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι οὔτε εἰ-
δωλόλατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται. οὔτε κλέπται 10*
οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι οὐ λοιδόροι οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ
οὐ κληρονομήσουσιν. καὶ ταῦτά τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ 11*
ἠγιάσθητε ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ
πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει 12
πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. τὰ βρώ- 13
ματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσῃ τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύ-
ριος τῷ σώματι. ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἠγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ 14
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ 15
ἔστιν ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη μὴ γένοιτο. ἢ 16*
οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν ἔσονται γάρ φησὶν
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστιν. 17
φεύγετε τὴν πορνείαν πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ 18
σώματός ἐστιν ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε 19
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ
θεοῦ καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν. ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν 20*
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστὶν τοῦ θεοῦ.

περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι. διὰ 7*, 2
δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον

v.5 πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω οὕτως οὐκ ἐνὶ ^{μν.ν} ἐστὶν ^{τ.κ} ἐν ὑμῖν οὐδεὶς ^ν σοφὸς οὐδε ^{τ.μ.κ} εἷς ^{τ.μ.κ} ὃς
δυνήσεται διακρίναι ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **v.7** ἤδη μὲν [οὖν] ^ν οὖν ^{τ.μ.κ} ὄλως ἠπτημα ἐν ^{τ.κ}
ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰ ^{μν.ν} τι ^{μν.ν} διὰτι ^{τ.κ} οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε διὰ ^{μν.ν} τι ^{μν.ν}
διὰτι ^{τ.κ} οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε. **v.8** ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ τοῦτο ^ν ταῦτα ^{τ.μ.κ}
ἀδελφούς. **v.9** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν ^{τ.μ.κ} θεοῦ βασιλείαν ^ν οὐ κληρονομήσουσιν μὴ
πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόλατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται. **v.10** οὔτε
κλέπται ^{τ.κ.ν} οὔτε ^{τ.κ} πλεονέκται ^{τ.μ.κ} οὔτε ^{μν} κλέπται ^{μν} οὔτε πλεονέκται ^ν οὐ ^ν μέθυσοι οὐ λοιδόροι οὐχ
ἀρπαγες βασιλείαν θεοῦ οὐ ^{τ.μ.κ} κληρονομήσουσιν. **v.11** καὶ ταῦτα τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε
ἀλλὰ ἠγιάσθητε ἀλλὰ ^ν ἀλλ ^{τ.μ.κ} ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ ^ν καὶ ἐν τῷ
πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. **v.16** [ἢ] ^{μν.ν} ἢ ^{τ.κ} οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμα ἐστὶν
ἔσονται γάρ φησὶν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **v.20** ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν
τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ^{τ.μ.κ} ἐν ^{τ.μ.κ} τῷ ^{τ.μ.κ} πνεύματι ^{τ.μ.κ} ὑμῶν ^{τ.μ.κ} ἅτινα ^{τ.μ.κ} ἐστὶν ^{τ.μ.κ} τοῦ ^{τ.μ.κ}
θεοῦ ^{τ.μ.κ}. **7 v.1** περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι ^{τ.μ.κ} καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι.

- 3* άνδρα έχέτω. τῆ γυναικί ὁ άνήρ τὴν ὀφειλομένην εὖνοιαν ἀποδιδότω
4* ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ άνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ άνήρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ άνήρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει
5* ἀλλ' ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάζητε τῆ νηστεία καὶ τῆ προσευχῆ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε ἵνα μὴ πειράζη ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
6, 7* τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγὴν. θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτὸν ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ
8* ὅς μὲν οὕτως ὅς δὲ οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν
9* αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς καγώ. εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησά-
10* τωσαν κρεῖσσον γὰρ ἐστὶν γαμησαὶ ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ὁ κύριος γυναικα ἀπὸ άνδρὸς μὴ χωρισθῆ-
11 ναι. ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῆ μενέτω ἀγαμος ἢ τῷ άνδρί καταλλαγήτω καὶ
12* άνδρα γυναικα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος εἴ τις ἀδελφὸς γυναικα ἔχει ἀπιστον καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ
13* μὴ ἀφιέτω αὐτήν. καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει άνδρα ἀπιστον καὶ αὐτὸς συνευδο-
14* κεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω αὐτόν. ἡγίασται γὰρ ὁ άνήρ ὁ ἀπιστος ἐν τῆ γυναικί καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν τῷ άνδρί ἐπεὶ ἄρα τὰ
15* τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστὶν νῦν δὲ ἅγια ἐστὶν. εἰ δὲ ὁ ἀπιστος χωρίζεται χωριζέσθω οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐν δὲ
16 εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν άνδρα σώσεις
17* ἢ τί οἶδας άνερ εἰ τὴν γυναικα σώσεις. εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ κύριος οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν

v.3 τῆ γυναικί ὁ άνήρ τὴν ὀφειλην^v ὀφειλομένην^{T.M.K} εὖνοιαν^{T.M.K} ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ άνδρί. **v.4** ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.M.K} ὁ άνήρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ άνήρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.M.K} ἡ γυνή. **v.5** μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μὴ^v μὴ^{T.M.K} τι^{T.M.K} ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάζητε^v σχολάζητε^{T.M.K} τῆ^{T.M.K} νηστεία^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} τῆ προσευχῆ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡτε^v συνερχησθε^{T.M.K} ἵνα μὴ πειράζη ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **v.7** θέλω δὲ^v γὰρ^{T.M.K} πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτὸν ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.M.K} ἕκαστος ἴδιον χάρισμα^{T.M.K} ἔχει χάρισμα^v ἐκ θεοῦ ὁ^v ὅς^{T.M.K} μὲν οὕτως ὁ^v ὅς^{T.M.K} δὲ οὕτως. **v.8** λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν^{T.M.K} ἐὰν μείνωσιν ὡς καγώ. **v.9** εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν κρεῖσσον^v κρεῖσσον^{T.M.K} γὰρ ἐστὶν γαμησαὶ ἢ πυροῦσθαι. **v.10** τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.M.K} ὁ κύριος γυναικα ἀπὸ άνδρὸς μὴ χωρισθῆναι. **v.12** τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ^{T.M.K} λέγω ἐγὼ^v οὐχ ὁ κύριος εἰ τις ἀδελφὸς γυναικα ἔχει ἀπιστον καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν. **v.13** καὶ γυνὴ εἰ^v τις^v ἣτις^{T.M.K} ἔχει άνδρα ἀπιστον καὶ οὗτος^v αὐτός^{T.M.K} συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν^v άνδρα^v αὐτόν^{T.M.K}. **v.14** ἡγίασται γὰρ ὁ άνήρ ὁ ἀπιστος ἐν τῆ γυναικί καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ^v άνδρί^{T.M.K} ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτα ἐστὶν νῦν δὲ ἅγια ἐστὶν. **v.15** εἰ δὲ ὁ ἀπιστος χωρίζεται χωριζέσθω οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς^v ἡμᾶς^{T.M.K} ὁ θεός. **v.17** εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος^v θεός^{T.M.K} ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός^v κύριος^{T.M.K} οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατασσομαι.

ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτετημημένος τις ἐκλήθη μὴ 18*
ἐπισπάσθω ἐν ἀκροβυστία τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω. ἡ περιτομὴ 19
οὐδὲν ἐστίν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.
ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθη μὴ 20, 21
σοι μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι. ὁ 22*
γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν ὁμοίως καὶ ὁ
ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστίν χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε 23
δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ 24*
τῷ θεῷ. περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ 25
δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν 26
ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.
δέδεσαι γυναικὶ μὴ ζῆτει λύσιν λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζῆτει γυναῖκα. 27
ἐὰν δὲ καὶ γήμης οὐχ ἡμαρτες καὶ ἐὰν γήμη ἢ παρθένος οὐχ ἡμαρτεν 28*
θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. τοῦτο δὲ 29*
φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν ἵνα καὶ οἱ ἔχον-
τες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσιν. καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες 30
καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες.
καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ 31*
σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι ὁ ἄγαμος 32*
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσει τῷ κυρίῳ. ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ 33*
τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. μεμέρισται ἢ γυνὴ καὶ ἢ παρθένος 34*
ἢ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ἢ ἅγια καὶ σώματι καὶ πνεύματι
ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. τοῦτο 35*
δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω
ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως. εἰ 36
δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἢ ὑπέρακμος καὶ

v.18 περιτετημημένος τις εκκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια κεκληται^v τις εκκληθη^{τ.μ.κ} μη περιτεμνεσθω. **v.22** ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και^{τ.μ.κ} ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου. **v.24** εκαστος εν ω εκκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα τω^{τ.κ} θεω. **v.28** εαν δε και γαμησης^v γημης^{τ.μ.κ} ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιοιτοι εγω δε υμων φειδομαι. **v.29** τουτο δε φημι αδελφοι οτι^κ ο καιρος συνεσταλμενος εστιν^v το λοιπον εστιν^{τ.μ.κ} ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν. **v.31** και οι χρωμενοι τον^v κοσμον^v τω^{τ.μ.κ} κοσμω^{τ.μ.κ} τουτω^{τ.μ.κ} ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου. **v.32** θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεση^v αρεσει^{τ.μ.κ} τω κυριω. **v.33** ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση^v αρεσει^{τ.μ.κ} τη γυναικι. **v.34** και^v μεμερισται και^{μ.ν} η γυνη η^v αγαμος^v και η παρθενος η^{τ.μ.κ} αγαμος^{τ.μ.κ} μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και τω^v σωματι και τω^v πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση^v αρεσει^{τ.μ.κ} τω ανδρι. **v.35** τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον^v συμφερον^{τ.μ.κ} λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσχημον και ευπροσεδρον^v ευπροσεδρον^{τ.μ.κ} τω κυριω απερισπαστως.

37* οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμείτωσαν. ὃς
 δὲ ἔσθηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ
 τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν
 38* τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ. ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ
 39* ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ. γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον
 ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐὰν δὲ κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει
 40 γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριώτερα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνη
 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

8 περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώσκοντες ἢ γινώσκοντες
 2* φυσιοῖ ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἴ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι οὐδέπω οὐδὲν
 3 ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γινῶναι. εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπ'
 4* αὐτοῦ. περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδω-
 5* λον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν
 λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς ὡςπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ
 6 καὶ κύριοι πολλοί. ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς
 εἷς αὐτόν καὶ εἷς κύριος ἰησοῦς χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
 7* τοῦ. ἀλλ' οὐκ ἐν πάσιν ἢ γινώσκοντες τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως
 ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἢ συνειδήσεις αὐτῶν ἀσθενῆς οὖσα
 8* μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησιν τῷ θεῷ οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν
 9* περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. βλέπετε δὲ μήπως
 10 ἢ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. ἐὰν γὰρ τις
 ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γινώσκοντες ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἢ συνειδήσεις
 αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν.
 11* καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει δι' ὃν χριστὸς ἀπέ-
 12 θανεν. οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν

v.37 ὅς δε εσθηκεν εδραιος^{τ.μ.κ} εν τη καρδια αυτου^ν εδραιος^ν μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κερικεν εν τη ιδια^ν καρδια αυτου^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιησει^ν ποιει^{τ.μ.κ}. **v.38** ωστε και ο γαμιζων^ν την^ν εαυτου^ν παρθενον^ν εκγαμιζων^{τ.μ.κ} καλως ποιει και^ν ο δε^{τ.μ.κ} μη γαμιζων^ν εκγαμιζων^{τ.μ.κ} κρεισσον ποιησει^ν ποιει^{τ.μ.κ}. **v.39** γυνη δεδεται νομω^{τ.μ.κ} εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε και^μ κοιμηθη ο ανηρ αυτης^{τ.κ} ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω. **8 v.2** ει δε^{τ.μ.κ} τις δοκει εγνωκεναι^ν ειδεναι^{τ.μ.κ} τι ουπω^ν εγνω^ν ουδεπω^{τ.μ.κ} ουδεν^{τ.μ.κ} εγνωκεν^{τ.μ.κ} καθως δει γινωναι. **v.4** περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος^{τ.μ.κ} ει μη εις. **v.5** και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι [της]^μ της^{τ.κ} γης ωςπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι. **v.7** αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνηθεια^ν συνειδησει^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} ειδωλου^{τ.μ.κ} εως αρτι του^ν ειδωλου^ν ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενης οουσα μολυνεται. **v.8** βρωμα δε ημας ου παραστησει^ν παριστησιν^{τ.μ.κ} τω θεω ουτε^{τ.μ.κ} γαρ^{τ.μ.κ} εαν^{τ.μ.κ} φαγωμεν^{τ.μ.κ} περισσεουομεν^{τ.μ.κ} ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουομεθα ουτε^ν εαν^ν φαγωμεν^ν περισσεουομεν^ν. **v.9** βλεπετε δε μη^ν πως^ν μηπως^{τ.μ.κ} η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεισιν^ν ασθενουσιν^{τ.μ.κ}. **v.11** απολλυται^ν και^{τ.μ.κ} γαρ^ν απολειται^{τ.μ.κ} ο ασθενων εν^ν αδελφος^{τ.μ.κ} επι^{τ.μ.κ} τη ση γνωσει ο^ν αδελφος^ν δι ον χριστος απεθανεν.

τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς χριστὸν ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα 13
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν
ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

οὐκ εἰμι ἀπόστολος οὐκ εἰμι ἐλεύθερος οὐχὶ ἰησοῦν χριστὸν τὸν κύ- 9*
ριον ἡμῶν ἐώρακα οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. εἰ ἄλλοις 2*
οὐκ εἰμι ἀπόστολος ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι ἢ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀπο-
στολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν 3*
αὕτη ἐστίν. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν. μὴ οὐκ ἔχομεν 4*, 5
ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ κηφᾶς. ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρναβᾶς οὐκ 6*
ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι. τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις 7*
ποτέ τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει ἢ τίς
ποιμαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει. μὴ 8*
κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει. ἐν γὰρ τῷ 9*
μωσέως νόμῳ γέγραπται οὐ φιμώσεις βουὴν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει
τῷ θεῷ. ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι 10*
ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν
ἐπ' ἐλπίδι. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς 11
ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν. εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν 12*
οὐ μᾶλλον ἡμεῖς ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα
στέγομεν ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ 13*
οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσια-
στηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται. οὕτως καὶ ὁ 14
κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου
ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως 15*

9 **v.1** ουκ ειμι ελευθερος^ν αποστολος^{τ.μ.κ} ουκ ειμι αποστολος^ν ελευθερος^{τ.μ.κ} ουχι ιησουν χριστον^{τ.μ.κ} τον κυριον ημων εορακα^ν εωρακα^{τ.μ.κ} ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω. **v.2** ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ μου^ν της εμης^{τ.μ.κ} αποστολης υμεις εστε εν κυριω. **v.3** η εμη απολογία τοις εμε ανακρινουσιν αυτη^{τ.μ.κ} εστιν αυτη^ν. **v.4** μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν^ν πειν^{τ.μ.κ}. **v.6** η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του^{τ.μ.κ} μη εργαζεσθαι. **v.7** τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και τον^ν καρπον^ν εκ^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} καρπου^{τ.μ.κ} αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμαίνει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει. **v.8** μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι^{τ.μ.κ} και ο νομος ταυτα ου^ν λεγει. **v.9** εν γαρ τω μωσσεως^{μ.ν} μωσσεως^{τ.κ} νομω γεγραπται ου κημωσεις^ν φιμωσεις^{τ.μ.κ} βουν αλωωντα μη των βοων μελει τω θεω. **v.10** η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγγραφη οτι οφειλει^ν επ ελπιδι οφειλει^{τ.μ.κ} ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων της^{τ.μ.κ} ελπιδος^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} μετεχειν^{τ.μ.κ} επ ελπιδι του^ν μετεχειν^ν. **v.12** ει αλλοι της εξουσιας^{τ.μ.κ} υμων εξουσιας^ν μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην^{τ.μ.κ} τινα εγκοπην^ν δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου. **v.13** ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι [τα]^ν εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω παρεδρευοντες^ν προσεδρευοντες^{τ.μ.κ} τω θυσιαστηριω συμμερίζονται.

γένηται ἐν ἐμοί καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου
 16* ἵνα τις κενώσῃ. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα ἀνάγκη
 17 γάρ μοι ἐπίκειται οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. εἰ γὰρ ἐκὼν
 18* τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν
 μοί ἐστιν ὁ μισθός ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
 19 ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλείο-
 20* νας κερδήσω. καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος ἵνα ἰουδαίους
 κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω.
 21* τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος θεῷ ἀλλ' ἔννομος χριστῷ ἵνα κερ-
 22* δῆσω ἀνόμους. ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς
 23* κερδήσω τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσω. τοῦτο
 24 δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἶ-
 दाτε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἰς δὲ λαμβάνει τὸ
 25 βραβεῖον οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα
 ἐγκρατεύεται ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν ἡμεῖς δὲ
 26 ἀφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτως πυκτεύω ὡς
 27* οὐκ ἀέρα δέρων. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μήπως
 ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

10* οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
 2* τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. καὶ πάντες
 3* εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ πάντες
 4* τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευ-
 ματικὸν ἔπιον ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας ἡ δὲ

v.15 ἐγὼ δε οὐ^ν κεχρημαί^ν ουδενι εχρησαμην^{τ.μ.κ} τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις^ν κενωσει^ν ινα^{τ.μ.κ} τις^{τ.μ.κ} κενωση^{τ.μ.κ}. **v.16** εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ^ν δε^{τ.μ.κ} μοι εστιν εαν μη ευαγγελισωμαι^ν ευαγγελιζωμαι^{τ.μ.κ}. **v.18** τις ουν μου^ν μοι^{τ.μ.κ} εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του^{τ.μ.κ} χριστου^{τ.μ.κ} εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω. **v.20** και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη^ν ων^ν αυτος^ν υπο^ν νομον^ν ινα τους υπο νομον κερδησω. **v.21** τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου^ν θεω^{τ.μ.κ} αλλ εννομος χριστου^ν χριστω^{τ.μ.κ} ινα κερδανω^ν τους^ν κερδησω^{τ.μ.κ} ανομους. **v.22** εγενομην τοις ασθενεισιν ως^{τ.μ.κ} ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα^{τ.μ.κ} παντα ινα παντως τινας σωσω. **v.23** παντα^ν τουτο^{τ.μ.κ} δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι. **v.27** αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη^ν πως^ν μηπως^{τ.μ.κ} αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι. **10 v.1** ου θελω γαρ^ν δε^{τ.μ.κ} υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον. **v.2** και παντες εις τον μωυσην^{μ.ν} μωυσην^{τ.κ} εβαπτισθησαν^ν εβαπτισαντο^{τ.μ.κ} εν τη νεφελη και εν τη θαλασση. **v.3** και παντες το αυτο βρωμα^{τ.μ.κ} πνευματικον βρωμα^ν εφαγον. **v.4** και παντες το αυτο πομα^{τ.μ.κ} πνευματικον επιον πομα^ν επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε^{τ.μ.κ} πετρα δε^ν ην ο χριστος.

πέτρα ἦν ὁ χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός 5
κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν 6
εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
μηδὲ εἰδωλόλατραι γίνεσθε καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται ἐκάθισεν 7*
ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν. μηδὲ πορνεύωμεν 8*
καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσιτρεῖς
χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χριστὸν καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπέ- 9*
ρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. μηδὲ γογγύζετε καθὼς καὶ τινὲς 10*
αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ πάντα 11*
τύποι συνέβαινον ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ
τέλη τῶν αἰῶνων κατήνησεν. ὥστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. 12
πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὃς οὐκ 13*
ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ
καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. διόπερ ἀγαπητοί μου 14*
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. ὡς φρονίμοις λέγω κρίνατε ὑμεῖς ὁ 15
φημι. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵμα- 16*
τος τοῦ χριστοῦ ἐστὶν τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος
τοῦ χριστοῦ ἐστὶν. ὅτι εἷς ἄρτος ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν οἱ γὰρ πάντες 17
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. βλέπετε τὸν ἰσραὴλ κατὰ σάρκα οὐχὶ 18*
οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν. τί οὖν φημι 19*
ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστὶν ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστὶν. ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη 20*
δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι. οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων 21
οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. ἢ πα- 22
ραζηλοῦμεν τὸν κύριον μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν. πάντα μοι ἔξεστιν 23*

v.7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωσπερ^{μη.ν} ως^{τ.κ} γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν^ν πειν^{τ.μη.κ} και ανεστησαν παιζειν. **v.8** μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν^{τ.μη.κ} μια ημερα εικοσι^ν τρεις^ν εικοσιτρεις^{τ.μη.κ} χιλιαδες. **v.9** μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και^{τ.μη.κ} τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλλυντο^ν απωλοντο^{τ.μη.κ}. **v.10** μηδε γογγυζετε καθαπερ^ν καθως^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου. **v.11** ταυτα δε τυπικως^ν συνεβαινεν^ν παντα^{τ.μη.κ} τυποι^{τ.μη.κ} συνεβαινον^{τ.μη.κ} εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηνητηκεν^ν κατηνητησεν^{τ.μη.κ}. **v.13** πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει σун τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας^{τ.μη.κ} υπενεγκειν. **v.14** διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατριας^ν ειδωλολατριας^{τ.μη.κ}. **v.16** το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογοουμεν ουχι κοινωνια εστιν^ν του αιματος του χριστου εστιν^{τ.μη.κ} τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν. **v.18** βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχ^ν ουχι^{τ.μη.κ} οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν. **v.19** τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον^ν ειδωλον^{τ.μη.κ} τι εστιν η οτι ειδωλον^ν ειδωλοθυτον^{τ.μη.κ} τι εστιν. **v.20** αλλ οτι α θυουσιν^ν θυει^{τ.μη.κ} τα^{τ.μη.κ} εθνη^{τ.μη.κ} δαιμονιοις θυει^{τ.μη.κ} και ου θεω [θυουσιν]^ν ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι.

- ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοί ἔξοισιν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
 24*, 25 μηδεῖς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. πᾶν τὸ ἐν μακέλ-
 26* λῶ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. τοῦ
 27* γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἴ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπί-
 στων καὶ θέλετε πορευέσθαι πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν
 28* ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπη τοῦτο εἰδωλόθυ-
 τὸν ἐστὶν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ
 29 γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν
 ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 30* ἄλλης συνειδήσεως. εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ
 31 οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ. εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς
 32* δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ ἰουδαίους καὶ ἕλλησιν καὶ
 33* τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ. καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω μὴ ζητῶν τὸ
 ἑμαυτοῦ συμφερον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν.
- 11, 2* μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς καὶ ἐγὼ χριστοῦ. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
 φοί ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις
 3* κατέχετε. θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ χριστὸς
 4 ἐστὶν κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ δὲ χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς ἀνὴρ
 προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κε-
 5* φαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακα-
 λύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς ἐν γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ
 6 αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ καὶ κειράσθῳ εἰ δὲ
 7* αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ζυρᾶσθαι κατακαλυπτέσθῳ. ἀνὴρ μὲν
 γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ
 8 ὑπάρχων γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστὶν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς
 9 ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρὸς. καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ

v.23 παντα μοι^{Τ.μν.κ} εξοισιν ἀλλ οὐ παντα συμφερει παντα μοι^{Τ.μν.κ} εξοισιν ἀλλ οὐ παντα οἰκοδομει.
v.24 μηδεῖς το εαυτου ζητειω ἀλλα το του ετερου εκαστος^{Τ.μν.κ}. **v.26** του γαρ^{Τ.μν.κ} κυριου γαρ^ν η
 γη και το πληρωμα αυτης. **v.27** ει δε^{Τ.μν.κ} τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το
 παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν. **v.28** εαν δε τις υμιν ειπη τουτο
 ιεροθυτον^ν ειδωλοθυτον^{Τ.μν.κ} εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του^{Τ.μν.κ}
 γαρ^{Τ.μν.κ} κυριου^{Τ.μν.κ} η^{Τ.μν.κ} γη^{Τ.μν.κ} και^{Τ.μν.κ} το^{Τ.μν.κ} πληρωμα^{Τ.μν.κ} αυτης^{Τ.μν.κ}. **v.30** ει δε^{Τ.κ}
 εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω. **v.32** απροσκοποι γινεσθε^{Τ.μν.κ} και
 ιουδαιους γινεσθε^ν και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου. **v.33** καθως καγω παντα πασιν αρεσκω
 μη ζητων το εμαυτου συμφερον^ν συμφερον^{Τ.μν.κ} ἀλλα το των πολλων ινα σωθωσιν. **11 v.2** επαινω
 δε υμας αδελφοι^{Τ.μν.κ} οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε.
v.3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ
 κεφαλη δε του^ν χριστου ο θεος. **v.5** πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω
 τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης^ν εαυτης^{Τ.μν.κ} εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη.
v.7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η^ν γυνη
 δε δοξα ανδρος εστιν.

γυνή διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνή ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς 10
 κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὔτε γυνή 11*
 χωρὶς ἀνδρὸς ἐν κυρίῳ. ὡσπερ γὰρ ἡ γυνή ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὕτως καὶ ὁ 12
 ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 13
 πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι. ἡ οὐδὲ 14*
 αὐτὴ ἢ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν.
 γυνή δὲ ἐὰν κομᾶ δόξα αὐτῇ ἐστίν ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται 15*
 αὐτῇ. εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ 16
 ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ. τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ 17*
 ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ 18*
 συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν
 καὶ μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι 19*
 φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ 20
 ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμ- 21
 βάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὅς μὲν πεινᾷ ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ 22*
 ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε
 καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας τί ὑμῖν εἶπω ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ
 οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν 23*
 ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον. καὶ εὐχα- 24*
 ριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν λάβετε φαγετε τοῦτό μου ἐστίν τὸ σῶμα τὸ
 ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως 25*
 καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ δια-
 θήκη ἐστίν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε ὡσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν
 ἀνάμνησιν. ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον 26*
 τοῦτο πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

v.11 πλὴν οὐτε ἀνηρ^{Τ.Μ.Κ} χωρὶς^{Τ.Μ.Κ} γυναικὸς^{Τ.Μ.Κ} οὐτε^{Τ.Μ.Κ} γυνή χωρὶς ἀνδρὸς οὐτε^Υ ἀνηρ^Υ
 χωρὶς^Υ γυναικὸς^Υ ἐν κυρίῳ. **v.14** ἡ^{Τ.Μ.Κ} οὐδε αὐτῇ^{Τ.Μ.Κ} ἡ φύσις αὐτῇ^Υ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνηρ
 μὲν ἐὰν κομᾶ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν. **v.15** γυνή δὲ ἐὰν κομᾶ δόξα αὐτῇ ἐστίν ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβο-
 λαιου δέδοται [αὐτῇ]^Υ αὐτῇ^{Τ.Κ}. **v.17** τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον^Υ
 κρεῖττον^{Τ.Μ.Κ} ἀλλὰ^Υ ἀλλ^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸ ἥσσον^Υ ἥττον^{Τ.Μ.Κ} συνέρχεσθε. **v.18** πρῶτον μὲν γὰρ συνερ-
 χομένων ὑμῶν ἐν τῇ^{Τ.Κ} ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω. **v.19** δεῖ
 γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα [καὶ]^Υ οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. **v.22** μὴ γὰρ οἰκίας
 οὐκ ἐχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ
 ἔχοντας τί ὑμῖν^{Τ.Μ.Κ} εἶπω ὑμῖν^Υ ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. **v.23** ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπο
 τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο^Υ παρεδίδοτο^{Τ.Μ.Κ} ἔλαβεν
 ἄρτον. **v.24** καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν λάβετε^{Τ.Μ.Κ} φαγετε^{Τ.Μ.Κ} τοῦτο μου ἐστίν τὸ σῶμα
 τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον^{Τ.Μ.Κ} τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **v.25** ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
 μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστίν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε ὡσάκις
 ἐὰν^Υ ἀν^{Τ.Μ.Κ} πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **v.26** ὡσάκις γὰρ ἐὰν^Υ ἀν^{Τ.Μ.Κ} ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον
 καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο^{Τ.Μ.Κ} πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἀχρι^Υ ἀχρις^{Τ.Μ.Κ} οὗ ἀν^{Τ.Μ.Κ}
 ἐλθῃ.

27* ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀνα-
 28 ζίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ
 ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
 29* πινέτω. ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναζίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει
 30 μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς
 31* καὶ ἄρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ
 32* ἂν ἐκρινόμεθα. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδεύομεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ
 33 κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε ἀδελφοί μου συνεργόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν
 34* ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. εἰ δὲ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα
 συνέρχησθε τὰ δέ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

12, 2* περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. οἴδατε ὅτι
 3* ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. διὸ γνω-
 ρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα ἰησοῦν καὶ
 4 οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. διαιρέσεις
 5 δὲ χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν
 6* καὶ ὁ αὐτὸς κύριος. καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν
 7 θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἐκάστῳ δὲ δίδοται ἢ φανέρωσις τοῦ
 8 πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται
 9* λόγος σοφίας ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. ἑτέρῳ
 δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ
 10* πνεύματι. ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἄλλῳ δὲ προφητεία ἄλλῳ δὲ
 διακρίσεις πνευμάτων ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσ-
 11 σῶν. πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰδία
 12* ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει
 πολλὰ πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ ὄντα ἓν ἐστὶν σῶμα
 13* οὕτως καὶ ὁ χριστός. καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα

v.27 ὥστε ὃς ἀν ἐσθιῇ τὸν ἄρτον τοῦτον^{Τ.Μ.Κ} ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναζίως τοῦ^Μ κυρίου^Μ ἐνοχος ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ^{Μ.Υ} αἵματος τοῦ κυρίου. **v.29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναζίως^{Τ.Μ.Κ} κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ^{Τ.Μ.Κ} κυρίου^{Τ.Μ.Κ}. **v.31** εἰ δὲ^Υ γὰρ^{Τ.Μ.Κ} ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα. **v.32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ [τοῦ]^Υ κυρίου παιδεύομεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **v.34** εἰ δὲ^{Τ.Μ.Κ} τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀν ἐλθῶ διατάξομαι. **12 v.2** οἴδατε ὅτι οἱ^{Μ.Υ} ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἀφωνα ὡς ἀν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. **v.3** διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα ἰησοῦς^Υ ἰησοῦν^{Τ.Μ.Κ} καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριος^Υ κύριον^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦς^Υ ἰησοῦν^{Τ.Μ.Κ} εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **v.6** καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν^{Τ.Μ.Κ} θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. **v.9** ἑτέρῳ δὲ^{Τ.Μ.Κ} πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐν^Υ αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} πνεύματι. **v.10** ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἄλλῳ [δὲ]^Υ δὲ^{Τ.Μ.Κ} προφητεία ἄλλῳ [δὲ]^Υ δὲ^{Τ.Μ.Κ} διακρίσεις πνευμάτων ἑτέρῳ δὲ^{Τ.Μ.Κ} γένη γλωσσῶν ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. **v.12** καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει^{Τ.Μ.Κ} πολλὰ ἔχει^Υ πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ^{Τ.Μ.Κ} ἑνὸς^{Τ.Μ.Κ} πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ χριστός.

ἐβαπτίσθημεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ
 πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος 14
 ἀλλὰ πολλά. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος 15
 οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ 16
 εἰμὶ ὀφθαλμός οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
 σώματος. εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός ποῦ ἢ ἀκοή εἰ ὅλον ἀκοή ποῦ ἢ 17
 ὄσφρησις. νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἓν τῷ σώματι 18
 καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος ποῦ τὸ σῶμα. νῦν δὲ πολ- 19, 20
 λὰ μὲν μέλη ἓν δὲ σῶμα. οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρεῖαν 21*
 σου οὐκ ἔχω ἢ πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. ἀλλὰ 22
 πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν
 ἀναγκαῖα ἔστιν. καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τούτοις 23
 τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην
 περισσοτέραν ἔχει. τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλ' ὁ θεὸς 24*
 συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δούς τιμὴν. ἵνα μὴ 25*
 ἦ σχίσμα ἓν τῷ σώματι ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη.
 καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἓν μέ- 26*
 λος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἔστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ 27
 μέρους. καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους 28*
 δεύτερον προφήτας τρίτον διδασκάλους ἔπειτα δυνάμεις εἶτα χαρίσματα
 ἰαμάτων ἀντιλήψεις κυβερνήσεις γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι 29
 μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδάσκαλοι μὴ πάντες δυνάμεις. μὴ 30
 πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν μὴ
 πάντες διερμηνεύουσιν. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα καὶ ἔτι 31*
 καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ 13
 μὴ ἔχω γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω 2*
 προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν

v.13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε
 δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες εἰς ^{τ.μ.κ} ἐν πνεύμα ἐποτίσθημεν. **v.21** οὐ δύναται δὲ ὁ ^{μ.ν} ὀφθαλ-
 μὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρεῖαν σου οὐκ ἔχω ἢ πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. **v.24** τὰ
 δὲ εὐσχημονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλὰ ^ν ἀλλ' ^{τ.μ.κ} ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστεροῦντι ^ν
 ὑστεροῦντι ^{τ.μ.κ} περισσοτέραν δούς τιμὴν. **v.25** ἵνα μὴ ἡ σχίσματα ^μ σχίσμα ^{τ.κ.ν} ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ
 τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη. **v.26** καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη
 εἴτε δοξάζεται [ἐν] ^ν ἐν ^{τ.μ.κ} μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη. **v.28** καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δεύτερον προφήτας τρίτον διδασκάλους ἔπειτα ^ν εἶτα ^{τ.μ.κ}
 χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλήψεις ^ν ἀντιλήψεις ^{τ.μ.κ} κυβερνήσεις γένη γλωσσῶν. **v.31** ζηλοῦτε δὲ τὰ
 χαρίσματα τὰ κρείττονα ^ν κρείττονα ^{τ.μ.κ} καὶ εἶτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεικνυμι. **13 v.2** καὶ
 ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν
 ὥστε ὄρη μεθίσταναι ^ν μεθίστανειν ^{τ.μ.κ} ἀγαπῆν δὲ μὴ ἔχω οὐδεν ^κ οὐθεν ^{τ.μ.ν} εἰμι.

ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐθέν
 3* εἶμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά
 4* μου ἵνα καυθήσωμαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγάπη
 μακροθυμεῖ χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται
 5 οὐ φυσιοῦται. οὐκ ἀσχημονεῖ οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς οὐ παροξύνεται οὐ
 6 λογιζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ.
 7, 8* πάντα στέγει πάντα πιστεύει πάντα ἐλπίζει πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη
 οὐδέποτε ἐκπίπτει εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται εἴτε γλῶσσαι
 9* παύσονται εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται. ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν
 10* καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον τότε τὸ ἐκ
 11* μέρους καταργηθήσεται. ὅτε ἤμην νήπιος ὡς νήπιος ἐλάλουν ὡς νήπιος
 ἐφρόνουν ὡς νήπιος ἐλογιζόμην ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ κατήργηκα τὰ τοῦ
 12 νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δὲ πρόσωπον
 πρὸς πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ
 13 ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις ἐλπίς ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα μείζων δὲ
 τούτων ἡ ἀγάπη.

14 διώκετε τὴν ἀγάπην ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά μᾶλλον δὲ ἵνα προ-
 2* φητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ θεῷ
 3 οὐδεὶς γὰρ ἀκούει πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. ὁ δὲ προφητεύων ἀν-
 4 θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν
 5* γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε μείζων γὰρ
 ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλη-
 6* σία οἰκοδομὴν λάβῃ. νυνὶ δὲ ἀδελφοί ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
 λαλῶν τί ὑμᾶς ὠφελήσω ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν
 7* γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ. ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα

v.3 καν^v και^{T.M.K} εαν^{T.M.K} ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα
 καυχησωμαι^v καυθησωμαι^{T.M.K} αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι. **v.4** η αγαπη μακροθυμει
 χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι [η^v η^{T.M.K} αγαπη]^v αγαπη^{T.M.K} ου περπερευεται ου φυσιοιται. **v.8** η
 αγαπη ουδεποτε πιπτει^v εκπιπτει^{T.M.K} ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται
 ειτε γνωσις καταργηθησεται. **v.9** εκ μερους δεsm γαρ^{T.K.v} γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν.
v.10 οταν δε ελθι το τελειον τοτε^{T.M.K} το εκ μερους καταργηθησεται. **v.11** οτε ημην νηπιος ως^{T.M.K}
 νηπιος^{T.M.K} ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην ως^v νηπιος^v οτε δε^{T.M.K} γεγονα ανηρ
 κατηργηκα τα του νηπιου. **14 v.2** ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω^{T.M.K} θεω
 ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια. **v.5** εελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον
 δε ινα προφητευητε μειζων δε^v γαρ^{T.M.K} ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευειsm
 διερμηνευη^{T.K.v} ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη. **v.6** νυν^v νυνι^{T.M.K} δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας
 γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η
 [εν]^v εν^{T.M.K} διδαχη. **v.7** ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις
 φθογγοις μη διδωsm δω^{T.K.v} πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το καθαριζομενον.

εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ πῶς γνωσθή-
 σεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον. καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν 8*
 σάλπιγξ δῶ τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον. οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δώτε πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον
 ἔσεσθε γὰρ εἰς ἄερα λαλοῦντες. τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν 10*
 κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. ἐὰν οὖν μὴ εἶδῶ τὴν δύναμιν τῆς 11
 φωνῆς ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
 οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς 12
 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευ- 13*
 χέσθω ἵνα διερμηνεύη. ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση τὸ πνεῦμά μου 14*
 προσεύχεται ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν. τί οὖν ἐστὶν προσεύζομαι 15
 τῷ πνεύματι προσεύζομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ ψαλῶ τῷ πνεύματι ψαλῶ δὲ καὶ
 τῷ νοῖ. ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆσης τῷ πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ 16*
 ἰδιώτου πῶς ἔρει τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστία ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ
 οἶδεν. σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 17
 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. ἀλλ' ἐν 18*, 19
 ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους
 κατηχήσω ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. ἀδελφοί μὴ παιδία γίνεσθε 20
 ταῖς φρεσὶν ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε. ἐν 21*
 τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω
 τῷ λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου λέγει κύριος. ὥστε αἱ 22
 γλώσσαις εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις ἢ δὲ
 προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἢ 23*
 ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν εἰσέλθωσιν δὲ
 ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι οὐκ ἔροῦσιν ὅτι μαίνεσθε. ἐὰν δὲ πάντες προφητεύω- 24
 σιν εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων ἀνακρίνεται
 ὑπὸ πάντων. καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνε- 25*
 ται καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων

v.8 και γαρ εαν αδηλον φωνην^{T.μt.κ} σαλπιγξ φωνην^v δω τις παρασκευασεται εις πολεμον. **v.10** τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν^v εστιν^{T.μt.κ} εν κοσμω και ουδεν αυτων^{T.μt} αφωνον. **v.13** διο^v διοπερ^{T.μt.κ} ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη. **v.14** εαν [γαρ]^v γαρ^{T.μt.κ} προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν. **v.16** επει εαν ευλογησ^v ευλογησης^{T.μt.κ} [εν]^v τω^{T.μt.κ} πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν. **v.18** ευχαριστω τω θεω μου^{T.μt.κ} παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω^v. **v.21** εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων^v ετεροις^{T.μt.κ} λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος. **v.23** εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις^{T.μt.κ} λαλωσιν γλωσσαις^v εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε. **v.25** και^{T.μt.κ} ουτως^{T.μt.κ} τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι οντως^v ο θεος οντως^{T.μt.κ} εν υμιν εστιν.

26* ὅτι ὁ θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστίν. τί οὖν ἐστὶν ἀδελφοί ὅταν συνέρχησθε
 ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει διδαχὴν ἔχει γλώσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ἔχει
 27 ἑρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω. εἴτε γλώσση τις λαλεῖ
 28 κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ ἀνά μέρος καὶ εἷς διερμηνευέτω. ἐὰν
 29, 30 προφηῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. ἐὰν δὲ
 31 ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ πρῶτος σιγάτω. δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα
 πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται.
 32, 33* καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκατα-
 34* στασίας ὁ θεὸς ἀλλ' εἰρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. αἱ
 γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐ-
 35* ταῖς λαλεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ δέ τι μαθεῖν
 θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν αἰσχροὺς γὰρ ἐστὶν
 36 γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν ἢ
 37* εἰς ὑμᾶς μόνους κατήνησεν. εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματι-
 38* κός ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. εἰ δέ τις
 39* ἀγνοεῖ ἀγνοεῖτω. ὥστε ἀδελφοί ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν
 40* γλώσσαις μὴ κωλύετε. πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν ὃ καὶ
 2 παρελάβετε ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε. δι' οὗ καὶ σώζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελι-
 3 σάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. παρέδωκα γὰρ
 4* ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον ὅτι χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρ-
 4* τῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ
 5, 6* ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ὅτι ὠφθη κηφᾶ εἶτα τοῖς δώδεκα. ἔπειτα
 ὠφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν
 7 ἕως ἄρτι τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. ἔπειτα ὠφθη ἰακώβῳ εἶτα τοῖς ἀπο-
 8 στόλοις πᾶσιν. ἔσχατον δὲ πάντων ὥσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὠφθη κάμοι.

v.26 τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων^{Τ.Μ.Κ} ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν^{Τ.Μ.Κ} εχει^{Τ.Μ.Κ} αποκαλυψιν εχει^{Τ.Μ.Κ} γλωσσαν^{Τ.Μ.Κ} εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω^{Μ.Ν} γενεσθω^{Τ.Κ}. **v.33** ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα^{Μ.Ν} αλλ^{Τ.Κ} ειρηνης ως εν πασαις ταῖς εκκλησαις των αγιων. **v.34** αι γυναικες υμων^{Τ.Μ.Κ} εν ταῖς εκκλησαις σιγατωσαν ου γαρ επιτρεπεται^{Τ.Μ.Κ} επιτραπται^{Τ.Μ.Κ} αυταις λαλειν αλλα^{Τ.Μ.Κ} αλλ^{Τ.Μ.Κ} υποτασσεσθωσαν^{Τ.Μ.Κ} υποτασσεσθαι^{Τ.Μ.Κ} καθως και ο νομος λεγει. **v.35** ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναικι^{Τ.Μ.Κ} λαλειν^{Τ.Μ.Κ} γυναιξιν^{Τ.Μ.Κ} εν εκκλησια λαλειν^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκειτω α γραφω υμιν οτι του^{Τ.Κ} κυριου εστιν^{Τ.Μ.Κ} εισιν^{Τ.Μ.Κ} εντολη^{Τ.Μ.Κ} εντολαι^{Τ.Μ.Κ}. **v.38** ει δε τις αγνοει αγνοειται^{Τ.Μ.Κ} αγνοειτω^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** ωστε αδελφοι [μου]^{Τ.Μ.Κ} ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις^{Τ.Μ.Κ} μη κωλυετε γλωσσαις^{Τ.Μ.Κ}. **v.40** παντα δε^{Τ.Μ.Κ} ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω. **15 v.4** και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη^{Τ.Μ.Κ} ημερα τη^{Τ.Μ.Κ} τριτη^{Τ.Μ.Κ} κατα τας γραφας. **v.6** επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειονες^{Τ.Μ.Κ} πλειους^{Τ.Μ.Κ} μενουσιν εως αρτι τινες δε και^{Τ.Μ.Κ} εκοιμηθησαν.

ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι 9
 ἀπόστολος διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὁ 10*
 εἰμι καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη ἀλλὰ περισσότερον
 αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.
 εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. εἰ 11, 12*
 δὲ χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται πῶς λέγουσιν τινες ἐν
 ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν 13
 οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα τὸ 14*
 κήρυγμα ἡμῶν κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευ- 15
 δομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν
 χριστόν ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16
 οὐκ ἐγείρονται οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται 17
 ματαία ἡ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ κοι- 18
 μηθέντες ἐν χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν 19*
 χριστῷ μόνον ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. νυνὶ δὲ χριστὸς 20*
 ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ 21*
 δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὡσερ 22
 γὰρ ἐν τῷ ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν οὕτως καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάν-
 τες ζωοποιηθήσονται. ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ χριστὸς 23*
 ἔπειτα οἱ χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. εἶτα τὸ τέλος ὅταν παραδῶ τὴν 24*
 βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάν- 25*
 τας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται 26
 ὁ θάνατος. πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὅταν δὲ εἴπη 27
 ὅτι πάντα ὑποτέτακται δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.
 ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται 28*
 τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ᾗ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἐπεὶ τί 29*

v.10 χάριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλα^v αλλ^{T.M.K} η χαρις του θεου [η]^v η^{T.M.K} συν εμοι. **v.12** ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες^{T.M.K} εν υμιν τινες^v οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν. **v.14** ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα [και]^v το κηρυγμα ημων κενη δε^{T.M.K} και η πιστις υμων. **v.19** ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικότες^{T.M.K} εσμεν^{T.M.K} εν χριστω ηλπικότες^v εσμεν^v μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν. **v.20** νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο^{T.M.K}. **v.21** επειδη γαρ δι ανθρωπου ο^{T.M.K} θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων. **v.23** εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του^{M.V} χριστου εν τη παρουσια αυτου. **v.24** ειτα το τελος οταν παραδιδω^v παραδω^{T.M.K} την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν. **v.25** δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι^v αχρις^{T.M.K} ου αν^{T.M.K} θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου. **v.28** οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε [και]^v και^{T.M.K} αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος [τα]^v τα^{T.M.K} παντα εν πασιν.

ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 30 ρονται τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν. τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
 31* πᾶσαν ὥραν. καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω νῆ τὴν ἡμετέραν καύχησιν ἣν
 32 ἔχω ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθριομάχησα
 ἐν ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται φάγωμεν καὶ πίνωμεν
 33* αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλανᾶσθε φθείρουσιν ἦθη χρησῆθ ὁμι-
 34* λίαί κακαί. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ
 35* τινες ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῶν λέγω. ἀλλ' ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται οἱ
 36* νεκροὶ ποῖω δὲ σώματι ἔρχονται. ἄφρον οὐ ὁ σπεῖρεις οὐ ζῶοποιεῖται
 37 ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. καὶ ὁ σπεῖρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις
 38* ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ θεὸς αὐ-
 τῷ δίδωσιν σῶμα καθὼς ἠθέλησεν καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον
 39* σῶμα. οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων ἄλλη
 40* δὲ σὰρξ κτηνῶν ἄλλη δὲ ἰχθύων ἄλλη δὲ πτηνῶν. καὶ σώματα ἐπουρά-
 νια καὶ σώματα ἐπίγεια ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα ἑτέρα δὲ
 41 ἢ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα ἡλίου καὶ ἄλλη δόξα σελήνης καὶ ἄλλη δόξα
 42 ἀστέρων ἀστήρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ ἀνάστα-
 43 σις τῶν νεκρῶν σπεῖρεται ἐν φθορᾷ ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ. σπεῖρεται
 ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ σπεῖρεται ἐν ἀσθενείᾳ ἐγείρεται ἐν δυνά-
 44* μει. σπεῖρεται σῶμα ψυχικόν ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν ἔστιν σῶμα
 45 ψυχικόν καὶ ἔστιν σῶμα πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἐγένετο ὁ
 πρῶτος ἄνθρωπος ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν ὁ ἔσχατος ἀδάμ εἰς πνεῦμα
 46 ζῶοποιουῦν. ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν ἔπειτα τὸ
 47* πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός ὁ δεῦτερος ἄνθρωπος
 48 ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. οἷος ὁ χοϊκός τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοὶ καὶ οἷος
 49* ὁ ἐπουράνιος τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν

v.29 ἐπει τι ποιησουσιν οἱ βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται τι καὶ βα-
 πτιζονται υπερ αυτων^v των^{τ.μ.κ} νεκρων^{τ.μ.κ}. **v.31** καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν^{κ.μ.ν}
 ημετεραν^τ καυχησιν [αδελφοι]^v ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων. **v.33** μη πλανασθε φθειρου-
 σιν ηθη χρηστα^{μ.ν} χρηστ^{τ.κ} ομιλιαι κακαι. **v.34** εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν
 γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπιην υμιν λαλω^v λεγω^{τ.μ.κ}. **v.35** αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ερει τις πως
 εγειρονται οἱ νεκροὶ ποιω δε σωματι ερχονται. **v.36** αφρων^v αφρον^{τ.μ.κ} συ ο σπειρεις ου ζωοποιεῖται
 εαν μη αποθανη. **v.38** ο δε θεος αυτω^{τ.μ.κ} διδωσιν αυτω^v σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω των
 σπερματων το^{τ.μ.κ} ιδιον σωμα. **v.39** ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν σαρξ^{τ.κ} ανθρωπων
 αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε σαρξ^v πτηνων^v ιχθυων^{τ.μ.κ} αλλη δε ιχθυων^v πτηνων^{τ.μ.κ}. **v.40** και
 σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η
 των επιγειων. **v.44** σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εἰ^v εστιν σωμα ψυχικον
 και^{τ.μ.κ} εστιν και^v σωμα^{τ.μ.κ} πνευματικον. **v.47** ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος
 ανθρωπος ο^{τ.μ.κ} κυριος^{τ.μ.κ} εξ ουρανου. **v.49** και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου
 φορεσωμεν^μ φορεσομεν^{τ.κ.ν} και την εικονα του επουρανιου.

εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. τοῦτο 50*
 δέ φημι ἀδελφοί ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ
 δύνανται οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον 51*
 ὑμῖν λέγω πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. ἐν 52
 ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι σαλπίζει γὰρ καὶ οἱ
 νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ 53
 φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
 ἀθανασίαν. ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνη- 54
 τὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος
 κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ποῦ σου θανάτε τὸ κέντρον ποῦ σου 55*
 ἄδη τὸ νίκος. τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δύναμις τῆς 56
 ἁμαρτίας ὁ νόμος. τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυ- 57
 ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ἐδραῖοι γίνεσθε 58
 ἀμετακίνητοι περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε εἰδότες ὅτι
 ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις 16*
 τῆς γαλατίας οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος 2*
 ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐδοῶται ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω
 τότε λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' 3
 ἐπιστολῶν τούτους πέμπω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς ἱερουσαλήμ.
 ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. ἐλεύσομαι 4*, 5
 δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν μακεδονίαν διέλθω μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. πρὸς 6
 ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε
 οὐ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν ἐλπίζω 7*
 δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπη. ἐπιμενῶ 8
 δὲ ἐν ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς. θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ 9
 ἐνεργῆς καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. ἐὰν δὲ ἔλθῃ τιμόθεος βλέπετε ἵνα 10*
 ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
 μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ 11

v.50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται^v δυναται^{T.μ.κ} ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει. **v.51** ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν^{T.μ.κ} ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα. **v.55** που σου θανατε το νικος^v κεντρον^{T.μ.κ} που σου θανατε^v αδη^{T.μ.κ} το κεντρον^v νικος^{T.μ.κ}. **16 v.1** περι δε της λογειας^v λογιας^{T.μ.κ} της εις τους αγιους ωσπερ διεταξα ταις εκκλησαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε. **v.2** κατα μιαν σαββατου^v σαββατων^{T.μ.κ} εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν^v αν^{T.μ.κ} ευοδωται ινα μη σταν ελθω τοτε λογειαι^v λογιαι^{T.μ.κ} γινωνται. **v.4** εαν δε η^{T.μ.κ} αξιον η^v του καμει πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται. **v.7** ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω γαρ^v δε^{T.μ.κ} χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη^v επιτρετη^{T.μ.κ}. **v.10** εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως καγω^v και^{T.μ.κ} εγω^{T.μ.κ}.

12 πρὸς με ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. περὶ δὲ ἀπολλῶ
 τοῦ ἀδελφοῦ πολλά παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν
 ἀδελφῶν καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ ἐλεύσεται δὲ ὅταν
 13 εὐκαιρήσῃ. γρηγορεῖτε στήκετε ἐν τῇ πίστει ἀνδρίζεσθε κραταιοῦσθε.
 14, 15 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί οἴδατε τὴν
 οἰκίαν στεφανᾶ ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις
 16 ἔταξαν ἑαυτοῦς. ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ
 17* τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ στεφανᾶ καὶ
 φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.
 18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς
 19* τοιούτους. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς ἀσίας ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν
 κυρίῳ πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
 20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί πάντες ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
 21, 22* ἀγίῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον
 23* ἰησοῦν χριστόν ἢ τὴν ἀνάθεμα μαρὰν ἄθα. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ
 24* χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ
 ἀμὴν πρὸς κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ στεφανᾶ καὶ
 φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου.

v.17 χαίρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου^v φουρτουνατου^{T.μ.κ} και αχαικου οτι το υμετερον^v υμων^{T.μ.κ} υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν. **v.19** ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζεται^v ασπαζονται^{T.μ.κ} υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα^v πρισκιλλα^{T.μ.κ} σουν τη κατ οικον αυτων εκκλησια. **v.22** ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν^{T.μ.κ} χριστον^{T.μ.κ} ητω αναθεμα μαρανα^v μαραν^{T.μ.κ} θα^v αθα^{T.μ.κ}. **v.23** η χαρις του κυριου ιησου χριστου^{T.μ.κ} μεθ υμων. **v.24** η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην^{T.μ.κ}.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ τιμόθεος **1***
ὁ ἀδελφός τῆ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῆ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις
πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ **2**
πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ **3**
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πά-
σης παρακλήσεως. ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν εἰς **4**
τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλή-
σεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει **5***
τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς οὕτως διὰ χριστοῦ περισσεύει καὶ
ἡ παράκλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως **6***
καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν
καὶ ἡμεῖς πάσχομεν εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. εἰδότες ὅτι ὡσπερ **7***
κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. οὐ γὰρ **8***
θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης
ἡμῖν ἐν τῇ ἀσίᾳ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν ὥστε ἐξα-
πορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ **9**
θανάτου ἐσχέκαμεν ἵνα μὴ πεποιστοὶ ᾤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς **10***
καὶ ῥύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται. συνυπουργούντων καὶ **11***

1 **v.1** παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελ-
φος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια.
v.5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του^{μ.ν} χριστου περισ-
σευει και η παρακλησις ημων. **v.6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας
ειτε^ν παρακαλουμεθα^ν υπερ^ν της υμων^ν παρακλησεως^ν της^ν ενεργουμενης εν υπομονη των αυ-
των παθηματων ων και ημεις πασχομεν και^μ η^μ ελπις^μ ημων^μ βεβαια^μ υπερ^μ υμων^μ ειτε^{τ.μ.κ}
παρακαλουμεθα^{τ.μ.κ} υπερ^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} υμων^{τ.μ.κ} παρακλησεως^{τ.μ.κ} και σωτηριας^{τ.μ.κ} και^{τ.κ}
η^{τ.κ.ν} ελπις^{τ.κ.ν} ημων^{τ.κ.ν} βεβαια^{τ.κ.ν} υπερ^{τ.κ.ν} υμων^{τ.κ.ν}. **v.7** ειδοτες οτι ως^ν ωσπερ^{τ.μ.κ} κοι-
νωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως. **v.8** ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι
υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν^{τ.μ.κ} εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν^{τ.μ.κ}
υπερ δυναμιν εβαρηθημεν^ν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην. **v.10** ος εκ τηλικουτου θανατου
ερρυσατο ημας και ρυσεται^ν ρυεται^{τ.μ.κ} εις ον ηλπικαμεν [οτι]^ν οτι^{τ.μ.κ} και ετι ρυσεται. **v.11** συ-
νυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια
πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων^μ ημων^{τ.κ.ν}.

ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρι-
 12* σμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη
 ἐστὶν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρι-
 νείᾳ θεοῦ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ
 13* κόσμῳ περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ
 ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώ-
 14* σεσθε. καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν
 15* καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. καὶ ταύτη τῇ
 πεπειθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον ἵνα δευτέραν χάριν
 16 ἔχῃτε. καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακεδονίαν καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας
 17* ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν. τοῦτο
 οὖν βουλευόμενος μὴ τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ βουλεύομαι
 18* κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ. πιστὸς
 19* δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ. ὁ
 γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ
 καὶ σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ
 20* γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν
 21 τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χριστὸν
 22 καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός. ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἄρρα-
 23 βῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν
 ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς
 24 κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν
 τῆς χαρᾶς ὑμῶν τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2*, 2* ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. εἰ
 γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος
 3* ἐξ ἐμοῦ. καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ'

v.12 ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰ-
 λικρινείᾳ τοῦ θεοῦ [καὶ] οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ
 περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **v.13** οὐ γὰρ ἀλλὰ γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώ-
 σκετε ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ^{τ.μ.κ.} ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε. **v.14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους
 ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου [ἡμῶν] ἰησοῦ. **v.15** καὶ
 ταύτη τῇ πεπειθήσει ἐβουλόμην πρότερον ^{τ.μ.κ.} ελθεῖν πρὸς ὑμᾶς τοῦ ^{τ.κ.ν.} ελθεῖν πρότερον ^{τ.μ.κ.} ἵνα
 δευτέραν χάριν σχῆτε ^{τ.μ.κ.} ἐχῆτε. **v.17** τοῦτο οὖν βουλομένος ^{τ.μ.κ.} μὴ ^{τ.μ.κ.} βουλευόμενος ^{τ.μ.κ.} μὴ ^{τ.μ.κ.} τι
 ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ἢ παρ' ἐμοῦ τὸ ναὶ ναὶ
 καὶ τὸ οὐ οὐ. **v.18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐστὶν ^{τ.μ.κ.} ἐγένετο ναὶ καὶ
 οὐ. **v.19** ὁ γὰρ ^{τ.μ.κ.} τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ
 σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **v.20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι
 θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ δι' οὗ καὶ δι' ἐν ^{τ.μ.κ.} αὐτοῦ αὐτῷ ^{τ.μ.κ.} τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **2**
v.1 ἔκρινα γὰρ ^{τ.μ.κ.} δε ^{τ.μ.κ.} ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ^{τ.κ.} ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν ^{μ.ν.}. **v.2** εἰ
 γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ἐστὶν ^{τ.μ.κ.} ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ.

ὧν ἔδει με χαίρειν πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν 4
 διὰ πολλῶν δακρῦων οὐχ ἵνα λυπηθῆτε ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. εἰ δέ τις λελύπηκεν οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν 5*
 ἀλλ' ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. ἵκανὸν τῷ τοιοῦτῳ 6
 ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. ὥστε τούναντίον μᾶλλον ὑμᾶς 7*
 χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι μήπως τῇ περισσοτέρῃ λύτῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. εἰς τοῦτο 8, 9
 γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε καὶ ἐγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τι κεχάρισμαι ᾧ κεχάρισμαι 10*
 δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ. ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ 11
 οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρώαδα εἰς 12
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κυρίῳ. οὐκ 13
 ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με τίτον τὸν ἀδελφόν μου
 ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς μακεδονίαν. τῷ δὲ θεῷ χάρις 14
 τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως
 αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ 15
 θεῷ ἐν τοῖς σφζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου 16*
 εἰς θάνατον οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἵκανός. οὐ 17*
 γὰρ ἐσμὲν ὡς οἱ πολλοὶ κατηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὡς ἐξ
 εἰλικρινείας ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν.

ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν εἰ μὴ χρήζομεν ὡς τινες συ- 3*
 στατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν. ἡ ἐπιστολὴ 2
 ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν γινωσκομένη καὶ
 ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπι- 3*
 στολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ
 πνεύματι θεοῦ ζῶντος οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίας
 σαρκίαις. πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν 4

v.3 και εγραψα υμιν^{Τ.Μ.Κ} τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπηνη σχω^ν εχω^{Τ.Μ.Κ} αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν. **v.5** ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα^{Μ.Ν} αλλ^{Τ.Κ} απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας. **v.7** ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη^ν πως^ν μηπως^{Τ.Μ.Κ} τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος. **v.10** ω δε τι χαριζεσθε καγω^ν και^{Τ.Μ.Κ} εγω^{Τ.Μ.Κ} και γαρ εγω ο^ν κεχαρισμαι^ν ει τι κεχαρισμαι^{Τ.Μ.Κ} ω^{Τ.Μ.Κ} κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου. **v.16** οισ μεν οσμη εκ^ν θανατου εις θανατον οισ δε οσμη εκ^ν ζωης εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος. **v.17** ου γαρ εσμην ως οι λοιποι^Μ πολλοι^{Τ.Κ.Ν} κατηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατεναντι^ν κατενωπιον^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} θεου εν χριστω λαλουμεν. **3 v.1** αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η^{Κ.Ν} ει^{Τ.Μ} μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων^{Τ.Μ.Κ}. **v.3** φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιας^{Μ.Ν} καρδιας^{Τ.Κ} σαρκιναις.

- 5* θεόν. οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ'
6* ἢ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ. ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς
διαθήκης οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει τὸ
7* δὲ πνεῦμα ζῶοποιεῖ. εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐν-
τετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσει τοὺς
8 τοῦ τὴν καταργουμένην. πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος
9* ἔσται ἐν δόξῃ. εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῶ μᾶλλον
10* περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. καὶ γὰρ οὐδὲ δεδό-
ξαται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἔνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
11 δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν
12, 13* δόξῃ. ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα. καὶ
οὐ καθάπερ μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ
14* μὴ ἀτενίσει τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ'
ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα
ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὃ
15* τι ἐν χριστῷ καταργεῖται. ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀναγινώσκεται μω-
16* σῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. ἡνίκα ἴδ' ἂν ἐπιστρέψῃ
17* πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν
18 οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκα-
λυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα
μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.
- 4* διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκα-
2* κοῦμεν. ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης μὴ περιπατοῦντες

v.5 ουχ οτι ικανοι^{Τ.Μ.Κ} εσμεν^{Τ.Μ.Κ} αφ εαυτων ικανοι^Υ εσμεν^Υ λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικα-
νοτης ημων εκ του θεου. **v.6** ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα
πνευματος το γαρ γραμμα αποκτενει^Υ αποκτεινει^Μ αποκτεινει^{Τ.Κ} το δε πνευμα ζωοποιει. **v.7** ει δε
η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν^{Τ.Μ.Κ} λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνα-
σθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως^{Μ.Υ} μωσεως^{Τ.Κ} δια την δοξαν του προσωπου
αυτου την καταργουμενην. **v.9** ει γαρ τη^Υ η^{Τ.Μ.Κ} διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον
περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν^{Τ.Μ.Κ} δοξη. **v.10** και γαρ ου^{Μ.Υ} ουδε^{Τ.Κ} δεδοξασαι το
δεδοξασμενον εν τω τω μερει ενεκεν^Υ ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} της υπερβαλλουσης δοξης. **v.13** και ου κατα-
περ μωυσης^{Μ.Υ} μωυσης^{Τ.Κ} επιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου^Υ εαυτου^{Τ.Μ.Κ} προς το μη ατενισαι
τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου. **v.14** αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ} επωρωθη τα νοηματα
αυτων αχρι γαρ της σημερον ημερας^Υ το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει
μη ανακαλυπτομενον οτι^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} τι^{Τ.Μ.Κ} εν χριστω καταργειται. **v.15** αλλ εως σημερον ηνικα αν^Υ
αναγινωσκεται^{Τ.Μ.Κ} αναγινωσκειται^Υ μωυσης^{Μ.Υ} μωυσης^{Τ.Κ} καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται.
v.16 ηνικα δε^Υ δ^{Τ.Μ.Κ} εαν^Υ αν^{Τ.Μ.Κ} επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα. **v.17** ο δε
κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει^{Τ.Μ.Κ} ελευθερια. **4** **v.1** δια τουτο εχοντες την
διακονιαν ταυτην καθως ηλεθημεν ουκ εγκακουμεν^Υ εκκακουμεν^{Τ.Μ.Κ}.

ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τῇ φανερώσει
 τῆς ἀληθείας συνιστώντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν 3
 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον. ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος 4*
 τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς
 τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ
 θεοῦ. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ χριστὸν ἰησοῦν κύριον ἑαυ- 5*
 τοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς 6*
 λάμπει ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ ἰησοῦ χριστοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν θη- 7
 σαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν ἵνα ἢ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
 ἢ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχω- 8
 ρούμενοι ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι. διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ 9
 ἐγκαταλειπόμενοι καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. πάντοτε τὴν 10*
 νέκρωσιν τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
 τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς 11
 θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ἰησοῦν ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ
 ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ 12*
 ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμ- 13
 μένον ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν.
 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ 14*
 παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα 15
 διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
 διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται ἀλλ' 16*
 ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραυτίκα ἔλαφρὸν 17
 τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρους δόξης
 κατεργάζεται ἡμῖν. μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ 18

v.2 ἀλλα^{μ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἀπειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου ἀλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες^ν συνιστωντες^{τ.μ.κ} εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου. **v.4** εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις^{τ.μ.κ} τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου. **v.5** ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν ἀλλα χριστον^{τ.μ.κ} ιησουν χριστον^ν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν. **v.6** οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμπει^ν λαμπει^{τ.μ.κ} ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω [ιησου]^ν ιησου^{τ.μ.κ} χριστου. **v.10** παντοτε την νεκρωσιν του κυριου^{τ.μ.κ} ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη. **v.12** ωστε ο μεν^{τ.μ.κ} θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν. **v.14** ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας συν^ν δια^{τ.μ.κ} ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν. **v.16** διο ουκ εγκακοουμεν^ν εκκακοουμεν^{τ.μ.κ} ἀλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται ἀλλ ο εσω^ν ημων^ν εσωθεν^{τ.μ.κ} ανακαινοται ημερα και ημερα.

βλεπόμενα τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνου καταλυθῆ
οἰκοδομῆν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρα-
2 νοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ
3* ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθη-
4* σόμεθα. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῆνῃ στενάζομεν βαρούμενοι ἐπειδὴ
οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ
5* τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεὸς ὁ καὶ δούς
6 ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰ-
7 δότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου. διὰ
8 πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἰδους. θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦ-
μεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν κύριον.
9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι
10* αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς
11 ἃ ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου
ἀνθρώπους πείθομεν θεῷ δὲ πεφανερώμεθα ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συ-
12* νειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερωθῆσθαι. οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν
ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἔχητε
13 πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδία. εἴτε γὰρ ἐξέστη-
14* μεν θεῷ εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει
ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες
15 ἀπέθανον. καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς
16* ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ
τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα
17* χριστόν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. ὥστε εἴ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις
18* τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ πάντα. τὰ δὲ πάντα ἐκ

5 **v.3** εἰ^ν γε^ν εἶγε^{τ.μ.κ} καὶ ἐκδυσάμενοι^ν ἐνδυσάμενοι^{τ.μ.κ} οὐ γυμνοὶ εὐρεθησομεθα. **v.4** καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῇ στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ'^{κ.μ.ν} ὧ^{κ.μ.ν} ἐπειδὴ^τ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **v.5** ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεὸς ὁ καὶ^{τ.μ.κ} δούς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. **v.10** τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἐπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαυλον^ν κακόν^{τ.μ.κ}. **v.12** οὐ γὰρ^{τ.μ.κ} πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ^ν ἐν^ν οὐ^{τ.μ.κ} καρδία. **v.14** ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι [εἰ]^μ εἰ^{τ.κ} εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον. **v.16** ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δὲ^{τ.μ.κ} καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστόν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **v.17** ὥστε εἰ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ^{τ.μ.κ} πάντα^{τ.μ.κ}. **v.18** τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλαξάντος ἡμᾶς ἐαυτῷ διὰ ἰησοῦ^{τ.μ.κ} χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς.

τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον 19 καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρε- 20 σβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν 21* ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ **6** δέξασθαι ὑμᾶς. λέγει γὰρ καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ 2 σωτηρίας ἐβοήθησά σοι ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν ἵνα μὴ μωμηθῇ 3 ἡ διακονία. ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστώντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι ἐν 4* ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν στενοχωρίαις. ἐν πληγαῖς 5 ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαις ἐν νηστείαις. ἐν 6 ἀγνότητι ἐν γνώσει ἐν μακροθυμίᾳ ἐν χρηστότητι ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ. ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει θεοῦ διὰ τῶν ὄπλων 7 τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν. διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ 8 δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς. ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ 9 ἐπιγινωσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι. ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες ὡς πτωχοὶ πολλοὺς 10 δὲ πλουτίζοντες ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. τὸ στόμα ἡμῶν 11 ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς κορίνθιοι ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. οὐ στενο- 12 χωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν. τὴν δὲ 13 αὐτὴν ἀντιμιοθίαν ὡς τέκνοις λέγω πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. μὴ γίνεσθε 14* ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος. τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ πρὸς βελιάρ ἢ 15* τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου. τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώ- 16* λων ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος 17*

v.21 τον γαρ^{T.M.K} μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα^{M.V} γινωμεθα^{T.K} δικαιοσυνη θεου εν αυτω. **6 v.4** αλλ εν παντι συνισταντες^V συνιστωντες^{T.M.K} εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριας. **v.14** μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια η^V τις δε^{T.M.K} κοινωνια φωτι προς σκοτος. **v.15** τις δε συμφωνησις χριστου^V χριστω^{T.M.K} προς βελιαλ^K βελιαρ^{T.M.V} η τις μερίς πιστω μετὰ απιστου. **v.16** τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετὰ ειδωλων ημεις^V υμεις^{T.M.K} γαρ ναος θεου εσμεν^V εστε^{T.M.K} ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μου^V μοι^{T.M.K} λαος. **v.17** διο εξελθατε^V εξελθετε^{T.M.K} εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας.

18 καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε κάγω εἰσδέξομαι ὑμᾶς. καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ.

7 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοὶ καθαρῖσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην
2 ἐν φόβῳ θεοῦ. χωρήσατε ἡμᾶς οὐδένα ἠδικήσαμεν οὐδένα ἐφθείραμεν
3* οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω προεῖρηκα γὰρ
4 ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
5 καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ
6 ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἔξωθεν μάχαι ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ
7 τίτου. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἧ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν τὸν ὑμῶν
8* ὄδυρμόν τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμελόμην
9 βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὦραν ἐλύπησεν ὑμᾶς. νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν ἐλυπήθητε
10* γὰρ κατὰ θεὸν ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου
11* λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανάκτησιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιπόθησιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλ' ἐκδίκησιν
12* ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
13* πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρα-

7 v.3 ου^{τ.μ.κ} προς κατακρισιν ου^ν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην. v.8 οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω [γαρ]^ν γαρ^{τ.μ.κ} οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας. v.10 η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται^ν κατεργαζεται^{τ.μ.κ} η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται. v.11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας^{τ.μ.κ} ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} εκδικησιν εν^{τ.κ.ν} παντι συνεστησατε εαυτους αγνοους ειναι εν^{τ.μ.κ} τω πραγματι. v.12 αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενεκεν^ν εινεκεν^{τ.μ.κ} του αδικησαντος ουδε ενεκεν^ν εινεκεν^{τ.μ.κ} του αδικηθεντος αλλ ενεκεν^ν εινεκεν^{τ.μ.κ} του φανερωθηναι την σπουδην ημων^κ υμων^{τ.μ.ν} την υπερ υμων^κ ημων^{τ.μ.ν} προς υμας ενωπιον του θεου. v.13 δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε^{μ.ν} τη παρακλησει ημων^ν υμων^{τ.μ.κ} περισσοτερωσ δε^{τ.κ} μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων.

κλήσει ὑμῶν περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ 14 ὑμῶν κεκαύχημαι οὐ κατησχύνθην ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἔστιν ἀναμιμνησκομένου 15 τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν. 16*

γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς 8 ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας. ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περιο- 2* σεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἢ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ 3* ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι. μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν 4* τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους δέξασθαι ἡμᾶς. καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυ- 5* ρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ. εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον ἵνα 6 καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ 7* πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ 8 τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν 9 τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δι- 10 δωμι τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι. νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε 11 ὅπως καθάπερ ἢ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἴ γὰρ ἢ προθυμία πρόκειται καθὸ εἰς ἔχη τις εὐπρόσδεκτος 12* οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ' ἐξ 13* ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα. ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ὅπως 14

v.16 χαίρω οὐκ ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν. **8 v.2** ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περιοσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἢ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. **v.3** ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ παραῦ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι. **v.4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους δέξασθαι ἡμᾶς. **v.5** καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ. **v.7** ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ὑμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. **v.12** εἰ γὰρ ἢ προθυμία πρόκειται καθὸ εἰς ἔχη τις εὐπρόσδεκτος οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. **v.13** οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα.

15 γένηται ισότης. καθὼς γέγραπται ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν καὶ ὁ τὸ
 16* ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν. χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν
 17 ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου. ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο σπου-
 18 δαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν
 δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν
 19* τῶν ἐκκλησιῶν. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
 σιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν
 20 πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν. στελλόμενοι
 τοῦτο μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ'
 21* ἡμῶν. προνοοῦμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον
 22 ἀνθρώπων. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσα-
 μεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον
 23 πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ τίτου κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς
 ὑμᾶς συνεργός εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν δόξα χριστοῦ.
 24* τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς
 αὐτοὺς ἐνδειξασθε καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

9 περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστιν τὸ
 2* γράφειν ὑμῖν. οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
 μακεδόσιν ὅτι ἀχαῖα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος
 3 ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καύχημα
 ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα καθὼς ἔλεγον παρε-
 4* σκευασμένοι ἦτε. μήπως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ μακεδόνες καὶ εὐρώσιν
 ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς
 5* ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην παρα-
 καλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν
 τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡς
 6 εὐλογίαν καὶ μὴ ὡπερ πλεονεξίαν. τοῦτο δὲ ὁ σπεύρων φειδομένως

v.16 χάρις δε τω θεω τω δοντι^v διδοντι^{T.M.K} την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου.
v.19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την [αυτου]^v αυτου^{T.M.K} του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων^{M.V} υμων^{T.K}. **v.21** προνοουμεν^v γαρ^v προνοουμενοι^{T.M.K} καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων. **v.24** την συν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησησεως υπερ υμων εις αυτους ενδεικνυμενοι^v ενδειξασθε^{T.M.K} και^{T.K} εις προσωπον των εκκλησιων. **9 v.2** οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και το^v ο^{T.M.K} εξ^{T.M.K} υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας. **v.4** μη^v πως^v μηπως^{T.M.K} εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυθωμεν ημεις ινα μη λεγω^v λεγωμεν^{T.M.K} υμεις εν τη υποστασει ταυτη της^{T.M.K} καυχησησεως^{T.M.K}. **v.5** αναγκαιον συν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελημενην^v προκατηγγελημενην^{T.M.K} ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως^{M.V} ωπερ^{T.K} πλεονεξιαν.

φειδομένως και θερίσει και ό σπείρων έπ' εύλογίαις έπ' εύλογίαις και θερίσει. έκαστος καθώς προαιρείται τή καρδία μή εκ λύπης ή έξ ανάγκ- 7* κης ήλαρον γάρ δότην άγαπᾶ ό θεός. δυνατός δε ό θεός πᾶσαν χάριν 8* περισσεύσαι εις ύμᾶς ίνα έν παντί πάντοτε πᾶσαν αύτάρκειαν έχον- τες περισσεύητε εις πᾶν έργον άγαθόν. καθώς γέγραπται έσκόρπισεν 9 έδωκεν τοίς πένησιν ή δικαιοσύνη αύτου μένει εις τον αιώνα. ό δε 10* έπιχορηγών σπέρμα τῷ σπείροντι και ἄρτον εις βρώσιν χορηγήσαι και πληθυναί τον σπόρον ύμῶν και αύξήσαι τὰ γεννήματα τής δικαιοσύνης ύμῶν. έν παντί πλουτιζόμενοι εις πᾶσαν άπλότητα ήτις κατεργάζεται 11 δι' ήμῶν εύχαριστίαν τῷ θεῷ. ότι ή διακονία τής λειτουργίας ταύτης 12 ου μόνον έστιν προσαναπληρούσα τὰ ύπερήματα τῶν άγίων αλλά και περισσεύουσα δια πολλῶν εύχαριστιῶν τῷ θεῷ. δια τής δοκιμής τής 13 διακονίας ταύτης δοξάζοντες τον θεόν επί τή ύποταγή τής όμολογίας ύμῶν εις τὸ εύαγγέλιον του χριστου και άπλότητι τής κοινωνίας εις αυ- 14 τούς και εις πάντας. και αύτων δεήσει ύπερ ύμῶν έπιποθούντων ύμᾶς 15* δια τήν υπερβάλλουσαν χάριν του θεου έφ' ύμίν. χάρις δε τῷ θεῷ επί 15* τή ανεκδιηγήτῳ αύτου δωρεᾷ.

αύτός δε έγώ παύλος παρακαλῶ ύμᾶς δια τής πραότητος και έπει- 10* κείας του χριστου ὅς κατα πρόσωπον μέν ταπεινός έν ύμίν άπών δε θαρρῶ εις ύμᾶς. δέομαι δε τὸ μή παρών θαρρησαι τή πεποιθήσει ή 2 λογιζομαι τολμησαι επί τινας τους λογιζομένους ήμᾶς ὡς κατα σάρκα περιπατοῦντας. έν σαρκί γάρ περιπατοῦντες ου κατα σάρκα στρατευό- 3 μεθα. τὰ γάρ ὄπλα τής στρατείας ήμῶν ου σαρκικά αλλά δυνατά τῷ 4 θεῷ προς καθαίρεσιν ὄχυρωμάτων. λογισμούς καθαιροῦντες και πᾶν 5 ὕψωμα έπαιρόμενον κατα τής γνώσεως του θεου και αιχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εις τήν ύπακοήν του χριστου. και έν έτοιμῳ έχοντες εκ- 6 δικησαι πᾶσαν παρακοήν όταν πληρωθῆ ύμῶν ή ύπακοή. τὰ κατα 7* πρόσωπον βλέπετε ει τις πέποιθεν έαυτῷ χριστου είναι τουτο λογιζεσθω 7* πάλιν άφ' έαυτου ότι καθώς αύτός χριστου ούτως και ήμεις χριστου.

v.7 εκαστος καθως προηρηται^v προαιρειται^{T.M.K} τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ήλαρον γαρ δότην αγαπα ο θεος. **v.8** δυνατει^v δυνατος^{T.M.K} δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον. **v.10** ο δε επιχορηγων σπορον^v σπερμα^{T.M.K} τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει^v χορηγησαι^{T.M.K} και πληθυνει^v πληθυναι^{T.M.K} τον σπορον υμων και αυξησει^v αυξησαι^{T.M.K} τα γεννηματα^{M.V} γεννηματα^{T.K} της δικαιοσυνης υμων. **v.15** χαρις δε^{T.M.K} τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα. **10 v.1** αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος^v πραυτητος^{T.M.K} και επεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας. **v.7** τα κατα προσωπον βλέπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν εφ' αφ^{T.M.K} εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου^{T.M.K}.

- 8* εάν τε γάρ και περισσότερόν τι καυχήσωμαι περι τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομήν και οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν οὐκ
 9 αἰσχυνθήσομαι. ἵνα μή δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
 10* ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ φησὶν βαρεῖται και ἰσχυραὶ ἢ δὲ παρουσία τοῦ σώμα-
 11 τος ἀσθενῆς και ὁ λόγος ἐξουθενημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος ὅτι
 οἰοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες τοιοῦτοι και παρόντες τῷ ἔργῳ.
 12* οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνι-
 στανόντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες και συγκρίνοντες
 13* ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. ἡμεῖς δὲ οὐχι εἰς τὰ ἄμετρα καυχησό-
 μεθα ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου
 14 ἐφικέσθαι ἄχρι και ὑμῶν. οὐ γὰρ ὡς μή ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερε-
 κτεινομεν ἑαυτοὺς ἄχρι γὰρ και ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
 15 χριστοῦ. οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις ἐλπίδα δὲ
 ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν
 16 κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν. εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι
 17 οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ καυχώμενος
 18* ἐν κυρίῳ καυχάσθω. οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνίστων ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος
 ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.
- 11* ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῇ ἀφροσύνῃ ἀλλὰ και ἀνέχεσθέ μου.
 2 ζῆλῳ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον
 3* ἀγνήν παραστήσαι τῷ χριστῷ. φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφεις εὖαν ἐξη-
 πάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ οὕτως φθαρή τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 4* ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον ἰησοῦν
 κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε
 5* ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε καλῶς ἠνείχεσθε. λογιζομαι γὰρ
 6* μηδὲν ὑπερηκέναι τῶν ὑπερ λῖαν ἀποστόλων. εἰ δὲ και ιδιώτης τῷ

v.8 εαν [τε]^v τε^{T.M.K} γαρ και^{T.M.K} περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν^{T.M.K} εἰς οἰκοδομην και ουκ εἰς καθαίρεσιν υμων ουκ αἰσχυνθησομαι. **v.10** οτι αι μεν^{T.M.K} επιστολαι μεν^v φησιν βαρειται και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος. **v.12** ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν^v συνιοσιν^{T.M.K}. **v.13** ημεις δε ουκ^v ουχι^{T.M.K} εἰς τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων. **v.18** ου γαρ ο εαυτον συνιστανων^v συνιστων^{T.M.K} εκεινος εστιν δοκιμος αλλα^v αλλ^{T.M.K} ον ο κυριος συνιστησιν. **11 v.1** οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι^v τη^{T.M.K} αφροσυνης^v αφροσυνη^{T.M.K} αλλα και ανεχεσθε μου. **v.3** φοβουμαι δε μη^v πως^v μηπως^{T.M.K} ως ο οφεις ευαν^{T.M.K} εξηπατησεν ευαν^v εν τη πανουργια αυτου ουτως^{T.M.K} φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και^v της^v αγνοτητος]^v της εἰς τον χριστον. **v.4** ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε^v ηνειχεσθε^{T.M.K}. **v.5** λογιζομαι γαρ μηδεν υπερηκεναι των υπερλιαν^v υπερ^{T.M.K} λιαν^{T.M.K} αποστολων.

λόγω ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει ἀλλ' ἐν παντί φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
 ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε ὅτι δωρεὰν 7
 τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ- 8
 λησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν. καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς 9*
 καὶ ὑστερηθεῖς οὐ κατενάρκησα οὐδενός τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσα-
 νεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ μακεδονίας καὶ ἐν παντί ἀβαρῆ 10*
 ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι 10*
 ἡ καύχησις αὕτη οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς ἀχαΐας.
 διατί ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ὁ θεὸς οἶδεν. ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω ἵνα 11*, 12
 ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρε-
 θῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργάται δόλιοι 13
 μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χριστοῦ. καὶ οὐ θαυμαστόν αὐτὸς 14*
 γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ 15
 καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν
 τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. πάλιν λέγω μὴ τίς με δόξη ἄφρονα 16*
 εἶναι εἰ δὲ μήγε κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχῆ-
 σωμαι. ὁ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ 17*
 τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα 18*
 κἀγὼ καυχῆσομαι. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες. 19
 ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ εἴ τις κατεσθίει εἴ τις λαμβάνει εἴ 20*
 τις ἐπαίρεται εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω ὡς 21*
 ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω τολμῶ
 κἀγὼ. ἐβραῖοί εἰσιν κἀγὼ ἰσραηλῖταί εἰσιν κἀγὼ σπέρμα ἀβραάμ εἰσιν 22
 κἀγὼ. διάκονοι χριστοῦ εἰσιν παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κόποις 23*
 περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν
 θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν 24*

v.6 εἰ δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωσαντες^v φανερωθεντες^{T.μ.κ} εν πασιν εις υμας. **v.9** και παρων προς υμας και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουθενος^v ουδενος^{T.μ.κ} το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν^{T.μ.κ} εμαυτον υμιν^v ετηρησα και τηρησω. **v.10** εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται^{κ.μ.ν} σφραγισεται^T εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας. **v.11** δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{T.κ} οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν. **v.14** και ου θαυμα^v θαυμαστον^{T.μ.κ} αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος. **v.16** παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.μ.κ} καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω^{μ.ν} μικρον τι καγω^{T.κ} καυχησωμαι. **v.17** ο λαλω ου λαλω^{T.μ.κ} κατα κυριον λαλω^v αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως. **v.18** επει πολλοι καυχωνται κατα την^{T.μ.κ} σαρκα καγω καυχησομαι. **v.20** ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας^{T.μ.κ} εις προσωπον υμας^v δερει. **v.21** κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενηκαμεν^v ησθενησαμεν^{T.μ.κ} εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω. **v.23** διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαις^{T.μ.κ} υπερβαλλοντως^{T.μ.κ} εν^{T.μ.κ} φυλακαις περισσοτερωσ εν^v πληγαις^v υπερβαλλοντως^v εν θανατοις πολλακις.

25* ἔλαβον. τρίς ἐρραβδίσθην ἀπαξ ἐλιθάσθην τρίς ἐναυάγησα νυχθήμε-
 26 ρον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. ὁδοιπορίαις πολλάκις κινδύνοις ποταμῶν
 κινδύνοις λησιῶν κινδύνοις ἐκ γένους κινδύνοις ἐξ ἔθνων κινδύνοις ἐν
 πόλει κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ κινδύνοις ἐν θαλάσῃ κινδύνοις ἐν ψευδα-
 27* δέλφοις. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις ἐν λιμῷ καὶ δίψει
 28* ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
 29 ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. τίς
 30 ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι. εἰ
 31* καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ οἶδεν ὃ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 32* ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει
 33 τὴν δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων. καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ
 ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

12* καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀπο-
 2 καλύψεις κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων
 εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν
 3* ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
 ἄνθρωπον εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν.
 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν
 5* ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ
 6* οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
 σασθαι οὐκ ἔσομαι ἄφρων ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμέ
 7* λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
 ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί ἄγγε-
 8 λος σατᾶν ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν
 9* κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποσιῇ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ εἴρηκέν μοι ἀρκεῖ σοι ἢ

v.24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα^v τεσσαρακοντα^{T.μt.κ} παρα μιαν ελαβον. **v.25** τρις εραβδισθην^{μt} ερραβδισθην^{T.κ.v} απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα. **v.27** εν^{T.μt.κ} κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι. **v.28** χωρις των παρεκτος η επιστασις^v επισυστασις^{T.μt.κ} μοι^v μου^{T.μt.κ} η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων. **v.31** ο θεος και πατηρ του κυριου ημων^{T.κ} ιησου χριστου^{T.μt.κ} οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι. **v.32** εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την δαμασκηνων^{T.μt.κ} πολιν δαμασκηνων^v πιασαι με θελων^{T.μt.κ}. **12 v.1** καυχασθαι δει^v δη^{T.μt.κ} ου συμφερον^v συμφερει^{T.μt.κ} μεν^v μοι^{T.μt.κ} ελευσομαι δε^v γαρ^{T.μt.κ} εις οπτασις και αποκαλυψεις κυριου. **v.3** και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρις^v εκτος^{T.μt.κ} του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν. **v.5** υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθeneiαις μου^{T.μt.κ}. **v.6** εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει [τι]^v τι^{T.μt.κ} εξ εμου. **v.7** και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο^v ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σατανα^v σαταν^{T.μt.κ} ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι.

χάρις μου ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἥδιστα οὖν μᾶλλον
 καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις
 τοῦ χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις ἐν ὑβρεσὶν ἐν ἀνάγκαις ἐν διωγ- 10*
 μοῖς ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι.
 γέγονα ἄφρων καυχώμενος ὑμεῖς με ἠναγκάσατε ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' 11*
 ὑμῶν συνίστασθαι οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων εἰ καὶ
 οὐδὲν εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ 12*
 ὑπομονῇ ἐν σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἠτή- 13*
 θητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα
 ὑμῶν χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον ἐτοιμῶς ἔχω ἐλ- 14*
 θεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλ'
 ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν ἀλλ' οἱ γονεῖς
 τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν 15*
 ψυχῶν ὑμῶν εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἦπτον ἀγαπῶμαι. ἔστω 16*
 δέ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑπάρχων πανουργὸς δόλω ὑμᾶς ἔλα-
 βον. μὴ τίνα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς. 17
 παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν μὴ τι ἐπλεονέκτησεν 18*
 ὑμᾶς τίτος οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν.
 πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα κατένωπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ 19*
 λαλοῦμεν τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι 20*
 γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ
 θέλετε μήπως ἔρεις ζῆλοι θυμοὶ ἐριθείαι καταλαλιαὶ ψιθυρισμοὶ φυσιώ-
 σεις ἀκαταστασίαι. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θεός μου πρὸς 21*

v.9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου^{τ.μκ} εν ασθeneια τελειται^{τ.μκ}
 τελειουται^{τ.μκ} ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθeneιαις μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυ-
 ναμις του χριστου. **v.10** διο ευδοκω εν ασθeneιαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και^ν εν^{τ.μκ}
 στενοχωριαις υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι. **v.11** γεγονα αφρων καυχωμενος^{τ.μκ}
 υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν απο-
 στολων ει και ουδεν ειμι. **v.12** τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη
 εν^{τ.μκ} σημειοις τε^ν και τερασιν και δυναμεσιν. **v.13** τι γαρ εστιν ο ησσωθητε^ν ητηθητε^{τ.μκ} υπερ
 τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου καταναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην.
v.14 ιδου τριτον τουτο^ν ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω υμων^{τ.μκ} ου γαρ ζητω
 τα υμων αλλα^{μκ} αλλ^{τ.μκ} υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα^ν αλλ^{τ.μκ} οι
 γονεις τοις τεκνοις. **v.15** εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων
 ει και^{τ.μκ} περισσοτερως υμας ^ναγαπων αγαπων^{τ.μκ} ησσον^ν ηπτον^{τ.μκ} αγαπωμαι. **v.16** εστω
 δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλα^ν αλλ^{τ.μκ} υπαρχων πανουργοσ δολω υμας ελαβον. **v.18** παρε-
 καλσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι^ν μη^{τ.μκ} τι^{τ.μκ} επλεονεκτησεν υμας τιτοσ ου τω
 αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν. **v.19** παλαι^ν παλιν^{τ.μκ} δοκειτε οτι υμιν
 απολογουμεθα κατεναντι^ν κατενωπιον^{τ.μκ} του^{τ.μκ} θεου εν χριστω λαλοουμεν τα δε παντα αγαπητοι
 υπερ της υμων οικοδομησ. **v.20** φοβοουμεν γαρ μη^ν πωσ^ν μηπωσ^{τ.μκ} ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω
 υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη^ν πωσ^ν ερισ^ν ζηλοσ^ν μηπωσ^{τ.μκ} ερεισ^{τ.μκ} ζηλοι^{τ.μκ}
 θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασιαι.

ὕμᾱς καὶ πενήθσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν.

13 τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ
 2* τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ
 δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς
 3 πᾶσιν ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι. ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε
 τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ
 4* ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ εἴ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως
 θεοῦ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ
 5* δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς
 δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν
 6 εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν
 7* ἀδόκιμοι. εὐχόμεαι δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν
 οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖς δὲ
 8* ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλ' ὑπὲρ
 9* τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ
 10* ἦτε τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν
 γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέν
 11 μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. λοιπὸν ἀδελφοί
 χαίρετε καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνεύετε καὶ ὁ
 12* θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους
 13, 14 ἐν ἀγίῳ φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. ἡ χάρις τοῦ
 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
 πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμὴν πρὸς κορινθίους δευτέρᾳ ἐγράφῃ
 ἀπὸ φιλίππων τῆς μακεδονίας διὰ τίτου καὶ λουκᾶ.

v.21 μη παλιν ελθοντος^v μου^v ταπεινωση^v ελθοντα^{T.μt.κ} με ταπεινωσει^{μt} ταπεινωση^{T.κ} ο θεος μου προς υμας και πενηθσω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν. **13 v.2** προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν γραφω^{T.μt.κ} τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι. **v.4** και γαρ ει^{T.μt.κ} εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ και^κ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεν^v ζησομεθα^{T.μt.κ} συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας. **v.5** εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν^{T.μt.κ} ει μητι^v μη^{T.μt.κ} τι^{T.μt.κ} αδοκιμοι εστε. **v.7** ευχομεθα^v ευχομαι^{T.μt.κ} δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν. **v.8** ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα^v αλλ^{T.μt.κ} υπερ της αληθειας. **v.9** χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε^{T.μt.κ} και ευχομεθα την υμων καταρτισιν. **v.10** δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν^{T.μt.κ} μοι^{T.μt.κ} ο κυριος εδωκεν^v μοι^v εις οικοδομην και ουκ εις καθαίρεσιν. **v.12** ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ^κ(13:13) ασπάζονται υμας οι αγιοι παντες ^{T.μt.v}13:13 ^κ13:14 η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην^{T.μt.κ}

Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ **1**
ἰησοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. καὶ οἱ **2**
σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας. χάρις ὑμῖν καὶ **3***
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. τοῦ δόντος **4***
ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος
αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα **5**
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθε- **6***
σθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον.
ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες **7**
μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος **8***
ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα
ἔστω. ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται **9**
παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν **10***
θεόν ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον χριστοῦ
δουλος οὐκ ἂν ἤμην. γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγ- **11***
γγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον. οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ **12**
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό οὔτε ἐδιδάχθην ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως ἰη-
σοῦ χριστοῦ. ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ **13**
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐ-
τήν. καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν **14**
τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παρα-
δόσεων. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου **15***
καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ. ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν **16**
ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐθέως οὐ προσανεθέμην

1 **v.3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ ^{τ.μ.κ}κυρίου^{τ.μ.κ} ἡμῶν καὶ^ν κυρίου^ν ἰη-
σοῦ χριστοῦ. **v.4** τοῦ δόντος ἐαυτὸν περὶ^μ ὑπὲρ^{τ.κ.ν} τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς
ἐκ τοῦ ἐνεστώτος^{τ.μ.κ} αἰῶνος τοῦ^ν ἐνεστώτος^ν πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.
v.6 θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι [χριστοῦ]^ν χριστοῦ^{τ.μ.κ}
εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον. **v.8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται [ὑμῖν]^ν ὑμῖν^{τ.μ.κ}
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω. **v.10** ἀρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν ἢ
ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ γὰρ^{τ.μ.κ} ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον χριστοῦ δουλος οὐκ ἂν ἤμην. **v.11** γνωρίζω
γὰρ^ν δε^{τ.μ.κ} ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον.
v.15 ὅτε δὲ εὐδόκησεν [ὁ^ν ὁ^{τ.μ.κ} θεός]^ν θεός^{τ.μ.κ} ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας
διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ.

17* σαρκί καὶ αἵματι. οὐδὲ ἀνήλθον εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ
ἀποστόλους ἀλλ' ἀπήλθον εἰς ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δαμα-
18* σκόν. ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορησαὶ πέτρον
19 καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
20 οὐκ εἶδον εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν
21 ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα
22 τῆς συρίας καὶ τῆς κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς
23 ἐκκλησίαις τῆς ἰουδαίας ταῖς ἐν χριστῷ. μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι
24 ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει. καὶ
ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

2 ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς ἱεροσόλυμα μετὰ
2* βαρναβᾶ συμπαραλαβὼν καὶ τίτον. ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ
ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν κατ' ἰδίαν
3 δὲ τοῖς δοκοῦσιν μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ τίτος
4* ὁ σὺν ἐμοὶ ἔλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι. διὰ δὲ τοὺς παρει-
σάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισηλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευ-
θερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωται.
5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἶξαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου
6* διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι ὁποῖοί ποτε ἦσαν
οὐδὲν μοι διαφέρει πρόσωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει ἐμοὶ γὰρ οἱ
7 δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο. ἀλλὰ τοῦναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευ-
8 μαί τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς πέτρος τῆς περιτομῆς. ὁ γὰρ
ἐνεργήσας πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς
9* τὰ ἔθνη. καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἰάκωβος καὶ κηφᾶς
καὶ ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στυλοὶ εἶναι δεξιάς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ βαρναβᾶ
10 κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν. μόνον
τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
11* ὅτε δὲ ἦλθεν πέτρος εἰς ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντίστην ὅτι

v.17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα^{μη.ν} αλλ^{τ.κ} απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον. **v.18** επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν^ν πετρον^{τ.μη.κ} και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε. **2 v.2** ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη^ν πως^ν μηπως^{τ.μη.κ} εις κενον τρεχω η εδραμον. **v.4** δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσουσιν^ν καταδουλωσωται^{τ.μη.κ}. **v.6** απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον [ο]^ν θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο. **v.9** και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις [μεν]^{μη} εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην. **v.11** οτε δε ηλθεν κηφας^ν πετρος^{τ.μη.κ} εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην.

κατεγνωσμένοι ἦν. πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τινας ἀπὸ ἰακώβου μετὰ τῶν 12
 ἔθνων συνήσθιεν ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν φοβού-
 μενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ 13*
 ἰουδαῖοι ὥστε καὶ βαρναβᾶς συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. ἀλλ' ὅτε 14*
 εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον
 τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς καὶ
 οὐκ ἰουδαϊκῶς τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαῖζειν. ἡμεῖς φύσει ἰουδαῖοι 15
 καὶ οὐκ ἐξ ἔθνων ἁμαρτωλοί. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ 16*
 ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν
 ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ
 ἔργων νόμου διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. εἰ δὲ 17
 ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ ἄρα
 χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν 18*
 οἰκοδομῶ παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ 19
 ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζῆσω. χριστῷ συνεσταύρωμαι ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ ζῆ δὲ 20
 ἐν ἐμοὶ χριστὸς ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. οὐκ ἄθετῶ 21
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη ἄρα χριστὸς δωρεὰν
 ἀπέθανεν.

ὧ ἀνόητοι γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι 3*
 οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.
 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ 2
 ἐξ ἀκοῆς πίστεως. οὕτως ἀνόητοί ἐστε ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκί 3
 ἐπιτελεῖσθε. τσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ εἶγε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν 4*, 5
 ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς
 πίστεως. καθὼς ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι- 6
 καιοσύνην. γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν υἱοὶ ἀβραὰμ. 7*
 προῖδουσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προεσηγγε- 8*

v.13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ [καὶ]^v καὶ^{τ.μ.κ} οἱ λοιποὶ ἰουδαῖοι ὥστε καὶ βαρναβᾶς συναπηχθη αὐτῶν τῇ υποκρίσει. **v.14** ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ κηφᾶ^v πέτρῳ^{τ.μ.κ} ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς^{τ.μ.κ} καὶ οὐχι^v οὐκ^{τ.μ.κ} ἰουδαϊκῶς ζῆς^v πῶς^v τι^{τ.μ.κ} τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαῖζειν. **v.16** εἰδότες [δε]^v ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου οὐ^v διότι^{τ.μ.κ} οὐ^{τ.μ.κ} δικαιωθήσεται^{τ.μ.κ} ἐξ ἔργων νόμου οὐ^v δικαιοῦται^v πᾶσα σὰρξ. **v.18** εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ παραβάτην ἑμαυτὸν συνίσταν^v συνίστημι^{τ.μ.κ}. **3 v.1** ὁ ἀνόητος γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ^{τ.μ.κ} μὴ^{τ.μ.κ} πείθεσθαι^{τ.μ.κ} οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν^{τ.μ.κ} ὑμῖν^{τ.μ.κ} ἐσταυρωμένος. **v.4** τσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ εἰ^v γε^v εἶγε^{τ.μ.κ} καὶ εἰκῆ. **v.7** γινώσκετε ἀρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν^{τ.μ.κ} υἱοὶ εἰσιν^v ἀβραὰμ.

9 λίσσατο τῷ ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ
 10* ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ ἀβραάμ. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου
 εἰσὶν ὑπὸ κατάραν εἰσὶν γέγραπται γὰρ ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμέ-
 νει ἐν πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
 11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ
 12* πίστεως ζήσεται. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτά
 13* ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς καταρας
 τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα γέγραπται γὰρ ἐπικατάρατος
 14 πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ ἀβραάμ
 γένηται ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ
 15 τῆς πίστεως. ἀδελφοί κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμέ-
 16* νην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ ἀβραάμ ἐρρήθησαν
 αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ
 17* πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός καὶ τῷ σπέρματί σου ὃς ἐστὶν χριστὸς. τοῦτο δὲ
 λέγω διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη
 τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι
 18 τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας
 19 τῷ δὲ ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάριστα ὁ θεός. τί οὖν ὁ νόμος τῶν
 παραβάσεων χάριν προσετέθη ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελλται
 20 διαταγεῖς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν ὁ δὲ
 21* θεὸς εἷς ἐστίν. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ μὴ γένοιτο
 εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ
 22 δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ
 23* ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. πρὸ τοῦ
 δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν
 24 μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν
 25 γέγονεν εἰς χριστὸν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς πί-

v.8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προσηγγελισατο τω αβρααμ οτι ευλογηθησονται^κ ενευλογηθησονται^{τ.μ.ν} εν σοι παντα τα εθνη. **v.10** όσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ οτι^ν επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν^{τ.μ.κ} πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα. **v.12** ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος^{τ.μ.κ} ζησεται εν αυτοις. **v.13** χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα οτι^ν γεγραπται γαρ^{τ.μ.κ} επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου. **v.16** τω δε αβρααμ ερρηθησαν^ν ερρηθησαν^{τ.μ.κ} αι επαγγελται και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος. **v.17** τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις^{τ.μ.κ} χριστον^{τ.μ.κ} ο μετα ετη^{τ.μ.κ} τετρακοσια και τριακοντα ετη^ν γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν. **v.21** ο ουν νομος κατα των επαγγελιων [του^ν του^{τ.μ.κ} θεου]^ν θεου^{τ.μ.κ} μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν^{τ.μ.κ} εκ νομου αν^ν ην η δικαιοσυνη. **v.23** προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι^ν συγκεκλεισμενοι^{τ.μ.κ} εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι.

στεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ 26
 τῆς πίστεως ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε χριστὸν 27
 ἐνεδύσασθε. οὐκ ἔνι ἰουδαῖος οὐδὲ ἕλληνα οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθε- 28
 ρος οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ.
 εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ ἄρα τοῦ ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν 29*
 κληρονόμοι.

λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν οὐδὲν διαφέρει 4
 δούλου κύριος πάντων ὢν. ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονό- 2
 μους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν 3*
 νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. ὅτε δὲ ἦλθεν 4
 τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον
 ἐκ γυναικὸς γενόμενον ὑπὸ νόμον. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ 5
 ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς 6*
 τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον ἀββα ὁ πατήρ.
 ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλ' υἱός εἰ δὲ υἱός καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ 7*
 χριστοῦ. ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει 8*
 οὐσίαι θεοῖς. νῦν δὲ γνόντες θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ πῶς 9
 ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν
 δουλεύειν θέλετε. ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ 10
 ἔνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. γίνεσθε 11*, 12
 ὡς ἐγὼ ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς ἀδελφοί δέομαι ὑμῶν οὐδὲν με ἡδικήσατε.
 οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότε- 13
 ρον. καὶ τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε 14*
 οὐδὲ ἐξεπτύσατε ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς χριστὸν ἰησοῦν.
 τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς 15*
 ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέ- 16
 γονα ἀληθεύων ὑμῖν. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς 17
 θέλουσιν ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε 18*
 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου οὐς πάλιν 19*

v.29 εἰ δε υμεῖς χριστου ἀρα του ἀβρααμ σπερμα εστε καὶ ^{Τ.μ.κ} κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. **4**
v.3 οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα^ν ἦμεν ^{Τ.μ.κ} δεδουλωμένοι.
v.6 ὅτι δε εστε υιοι ἐξαπεστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υιοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν^ν ὑμῶν^{Τ.μ.κ}
 κρᾶζον ἀββα ὁ πατήρ. **v.7** ὥστε οὐκετι εἰ δούλος ἀλλα^ν ἀλλ' ^{Τ.μ.κ} υἱός εἰ δε υἱός καὶ κληρονόμος
 θεοῦ^{Τ.μ.κ} διὰ θεοῦ^ν χριστοῦ^{Τ.μ.κ}. **v.8** ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ^{Τ.μ.κ}
 φύσει μὴ^ν οὐσίαι θεοῖς. **v.11** φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ^ν πῶς^ν μὴπως^{Τ.μ.κ} εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
v.14 καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν^ν μου^{Τ.μ.κ} τὸν^{Τ.μ.κ} ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε
 ἀλλα^ν ἀλλ' ^{Τ.μ.κ} ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς χριστὸν ἰησοῦν. **v.15** ποῦ^ν τίς^{Τ.μ.κ} οὖν ἦν^{Τ.μ.κ} ὁ
 μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν^{Τ.μ.κ} ἐδώκατέ
 μοι. **v.18** καλὸν δε τὸ ^{Τ.μ.κ} ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

20 ὠδίνω ἄχρις οὐ μορφωθῆ χριστός ἐν ὑμῖν. ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς
 21 ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. λέγετέ
 22 μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. γέγραπται
 γὰρ ὅτι ἄβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς
 23* ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ
 24* τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα αὗται
 γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι μία μὲν ἀπὸ ὄρους σινᾶ εἰς δουλείαν γεννώσα
 25* ἥτις ἐστὶν ἀγάρ. τὸ γὰρ ἀγάρ σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ ἀραβίᾳ συστοιχεῖ
 26* δὲ τῇ νῦν ἱερουσαλήμ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω
 27 ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστὶν ἥτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγραπται
 γὰρ εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα
 28* ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. ἡμεῖς
 29 δὲ ἀδελφοί κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ
 30* κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ
 τί λέγει ἡ γραφή ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ
 31* κληρονομῆσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. ἄρα
 ἀδελφοί οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5* τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν στήκετε καὶ μὴ πάλιν
 2 ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε. ἴδε ἐγὼ παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέ-
 3 μνησθε χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ
 ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὄλον τὸν νόμον ποιῆσαι.
 4* κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος
 5 ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδε-
 6 χόμεθα. ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία
 7* ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἀνέ-
 8 κοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι. ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος
 9, 10* ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν

v.19 τεκνα^v τεκνια^{T.μ.κ} μου οὐς παλιν ὠδινῶ μεχρις^v ἀχρις^{T.μ.κ} σου μορφωθῆ χριστος ἐν ὑμῖν.
v.23 ἀλλ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας δι^v δια^{T.μ.κ} τῆς^{T.μ.κ}
 ἐπαγγελίας. **v.24** αὐτὰ ἐστὶν ἀλληγορούμενα αὐτὰ γὰρ εἰσιν αἱ^{T.κ} δύο διαθήκαι μία μὲν ἀπὸ ὄρους
 σινᾶ εἰς δουλείαν γεννώσα ἡτις ἐστὶν ἀγάρ. **v.25** τὸ δε^v γὰρ^{T.μ.κ} ἀγάρ σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ ἀραβίᾳ
 συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν ἱερουσαλήμ δουλεύει γὰρ^v δε^{T.μ.κ} μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. **v.26** ἡ δὲ ἄνω
 ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστὶν ἡτις ἐστὶν μήτηρ πάντων^{T.μ.κ} ἡμῶν. **v.28** ἡμεῖς^v ἡμεῖς^{T.μ.κ} δὲ ἀδελφοί
 κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ^v ἐσμέν^{T.μ.κ}. **v.30** ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή ἐκβαλε τὴν παιδίσκην
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει^v κληρονομῆσῃ^{T.μ.κ} ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ
 τῆς ἐλευθέρας. **v.31** διὸ^v ἀρα^{T.μ.κ} ἀδελφοί οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. **5**
v.1 τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν^{T.μ.κ} ἡ^{T.μ.κ} χριστος^{T.μ.κ} ἡμᾶς χριστος^v ἠλευθέρωσεν στήκετε οὖν^v καὶ μὴ
 παλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε. **v.4** κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ^{T.μ.κ} χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε
 τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. **v.7** ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνεκοψεν^{μ.ν} ἀνεκοψεν^{T.κ} [τη]^v τῇ^{T.μ.κ} ἀληθείᾳ
 μὴ πείθεσθαι.

κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα
 ὅστις ἂν ᾖ. ἐγὼ δὲ ἀδελφοί εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι 11
 ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. ὄφελον καὶ ἀποκόψονται 12
 οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί 13
 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
 δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται ἐν τῷ 14*
 ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς εαυτόν. εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ 15*
 κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. λέγω δὲ πνεύματι πε- 16
 ριπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ 17*
 κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντίκειται
 ἀλλήλοις ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε οὐκ 18
 ἐστὲ ὑπὸ νόμον. φανερά δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς ἅτινά ἐστιν μοιχεία 19*
 πορνεία ἀκαθαρσία ἀσελγεία. εἰδωλολατρεία φαρμακεία ἔχθραι ἔρεις 20*
 ζῆλοι θυμοὶ ἐριθείαι διχοστασίαι αἰρέσεις. φθόνοι φόνοι μέθαι κῶμοι 21*
 καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον ὅτι οἱ τὰ
 τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρ- 22
 πὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία χρηστότης
 ἀγαθωσύνη πίστις. πραΰτης ἐγκράτεια κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν 23*
 νόμος. οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν 24*
 καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. εἰ ζῶμεν πνεύματι πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ 25, 26
 γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ἀδελφοί ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι ὑμεῖς οἱ 6*
 πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος σκοπῶν
 σεαυτόν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως 2*
 ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μὴδὲν 3*

v.10 ἐγὼ πεποιθῆ εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις εἴαν^v ἀν^{τ.μ.κ} ἦ. **v.14** ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπληρωται^v πληροῦται^{τ.μ.κ} ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν^v εαυτόν^{τ.μ.κ}. **v.15** εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπ^v ὑπο^{τ.μ.κ} ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. **v.17** ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα γὰρ^v δε^{τ.μ.κ} ἀντίκειται^{τ.μ.κ} ἀλλήλοις ἀντίκειται^v ἵνα μὴ ἂ εἴαν^v ἀν^{τ.μ.κ} θέλητε ταῦτα ποιῆτε. **v.19** φανερά δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς ἅτινά ἐστιν μοιχεία^{τ.μ.κ} πορνεία ἀκαθαρσία ἀσελγεία. **v.20** εἰδωλολατρεία^v εἰδωλολατρεία^{τ.μ.κ} φαρμακεία ἔχθραι ἔρεις^v εἰς^{τ.μ.κ} ζῆλος^v ζῆλοι^{τ.μ.κ} θυμοὶ ἐριθείαι διχοστασίαι αἰρέσεις. **v.21** φθόνοι φόνοι^{τ.μ.κ} μέθαι κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ^{τ.μ.κ} προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. **v.23** πραΰτης^v πραΰτης^{τ.μ.κ} ἐγκράτεια κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶν νόμος. **v.24** οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ [ἰησοῦ]^v τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **6 v.1** ἀδελφοί εἴαν καὶ προληφθῆ^v προληφθῆ^{τ.μ.κ} ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος^v πραΰτητος^{τ.μ.κ} σκοπῶν σεαυτόν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **v.2** ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε^v ἀναπληρώσατε^{τ.μ.κ} τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ. **v.3** εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μὴδὲν ὧν εαυτόν^v φρεναπατά εαυτόν^v.

4 ὧν ἑαυτὸν φρεναπατᾶ. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος καὶ τότε
 5 εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. ἕκαστος γὰρ
 6 τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον
 7 τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. μὴ πλανᾶσθε θεὸς οὐ μυκτηρίζεται
 8 ὃ γὰρ ἐὰν σπεῖρη ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει. ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν
 σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα
 9* ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ
 10 ἐκκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. ἄρα οὖν ὡς
 καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας μάλιστα δὲ πρὸς
 11 τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ
 12* ἐμῇ χειρί. ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί οὗτοι ἀναγκάζουσιν
 ὑμᾶς περιτέμνεσθαι μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ χριστοῦ διώκωνται.
 13* οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν ἀλλὰ θέλουσιν
 14* ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. ἐμοὶ δὲ μὴ
 γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
 15* δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ
 16 οὔτε περιτομὴ τί ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι
 τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν
 17* ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω ἐγὼ γὰρ
 18 τὰ στίγματα τοῦ κυριοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. ἡ χάρις τοῦ
 κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί ἀμήν
 πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης.

v.9 το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν^v εκκακωμεν^{T.M.K} καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι.
v.12 όσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη^{T.M.K}
 τω σταυρω του χριστου μη^v διωκωνται. **v.13** ουδε γαρ οι περιτεμνημενοι^m περιτεμνομενοι^{T.K.v}
 αυτοι νομον φυλασσουν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται.
v.14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι
 κοσμος εσταυρωται καγω τω^{T.M.K} κοσμω. **v.15** εν^{T.M.K} γαρ^{T.M.K} χριστω^{T.M.K} ιησου^{T.M.K} ουτε γαρ^v
 περιτομη τι εστιν^v ισχυει^{T.M.K} ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις. **v.17** του λοιπου κοπους μοι
 μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα σιγματα του κυριου^{T.M.K} ιησου εν τω σωματι μου βασταζω.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις **1***
τοῖς οὖσιν ἐν ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη **2**
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς **3***
καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πά-
ση εὐλογία πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις χριστῷ. καθὼς ἐξελέξατο **4**
ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ ἰησοῦ **5**
χριστοῦ εἰς αὐτόν κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. εἰς ἔπαινον **6***
δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ. ἐν **7***
ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν πα-
ραπτωμάτων κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ. ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς **8**
ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει. γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ **9**
θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προσέθετο ἐν αὐτῷ. εἰς **10***
οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ χριστῷ τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν αὐτῷ ἐν **11**
ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργ-
οῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς **12***
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χριστῷ. ἐν ᾧ καὶ **13**
ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας
ὑμῶν ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας
τῷ ἁγίῳ. ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς **14***
περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας **15**
τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας

1 **v.1** παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις οουσιν [εν^ν εν^{τ.μ.κ} εφεσω]^ν εφεσω^{τ.μ.κ} και πιστοις εν χριστω ιησου. **v.3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν^{μ.ν} εν^κ χριστω. **v.6** εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ης^ν εν^{τ.μ.κ} η^{τ.μ.κ} εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω. **v.7** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεισιν των παραπτωμων κατα το^ν τον^{τ.μ.κ} πλουτος^ν πλουτον^{τ.μ.κ} της χαριτος αυτου. **v.10** εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι^{μ.ν} τε^{τ.κ} εν^{τ.κ} τοις ουρανοις και τα επι της γης ^{τ.μ.κ} 1:11 εν αυτω ^ν 1:11 εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου. **v.12** εις το ειναι ημας εις επαινον της^{τ.κ} δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω. **v.14** ο^ν ος^{τ.μ.κ} εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου.

16* τούς αγίους. οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνειαν ὑμῶν ποιούμε-
 17 νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου. ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
 ὁ πατὴρ τῆς δόξης δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπι-
 18* γνώσει αὐτοῦ. πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς
 τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πλοῦτος
 19 τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις. καὶ τί τὸ ὑπερβάλ-
 λον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν
 20* ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἦν ἐνήργησεν ἐν τῷ χριστῷ
 ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανί-
 21 οῖς. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος
 καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ
 22 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 23* αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ. ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα
 αὐτοῦ τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2*, 2 καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις. ἐν
 αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τὸν
 ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν
 3* τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας. ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε
 ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς
 4 καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί. ὁ δὲ
 θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν
 5 ἡμᾶς. καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν
 6 τῷ χριστῷ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι. καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν
 7* τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς
 ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστό-
 8* τητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς
 9 πίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν θεοῦ τὸ δῶρον. οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μὴ
 10 τις καυχῆσθαι. αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν χριστῷ ἰησοῦ

v.16 ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων^{Τ.Μ.Κ} ποιουμενος επι των προσευχων μου.
v.18 πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας^{Μ.Υ} διανοιας^{Τ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ} [υμων]^Υ εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και^{Τ.Μ.Κ} τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις. **v.20** ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των^Μ νεκρων και καθισας^Υ εκαθισεν^{Τ.Μ.Κ} εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις. **v.23** ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα^{Μ.Υ} παντα εν πασιν πληρουμενου. **2 v.1** και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας υμων^Υ. **v.3** εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεθα^Υ ημεν^{Τ.Μ.Κ} τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι. **v.7** ινα ενδειξῃται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις το^Υ τον^{Τ.Μ.Κ} υπερβαλλον^Υ υπερβαλλοντα^{Τ.Μ.Κ} πλουτος^Υ πλουτον^{Τ.Μ.Κ} της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου. **v.8** τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της^{Τ.Μ.Κ} πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον.

ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσω-
 μεν. διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ οἱ λεγόμενοι 11*
 ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου. ὅτι 12*
 ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας
 τοῦ ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
 καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες 13*
 μακρὰν ἐγγύς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ χριστοῦ. αὐτὸς γὰρ ἔστιν ἡ 14
 εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
 λύσας. τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμα- 15*
 σιν καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον
 ποιῶν εἰρήνην. καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ 16
 θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν εὐηγ- 17*
 γελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς. ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν 18
 τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα 19*
 οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰ-
 κεῖοι τοῦ θεοῦ. ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ 20*
 προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰ- 21*
 κοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ. ἐν ᾧ καὶ 22
 ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν 3*
 τῶν ἐθνῶν. εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς 2*
 δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς. ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισεν μοι τὸ μυ- 3*
 στήριον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ. πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες 4
 νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ. ὃ ἐν ἐτέραις γε- 5*
 νεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
 ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι. εἶναι τὰ ἔθνη 6*

v.11 διο μνημονευετε οτι υμεις^{Τ.Μ.Κ} ποτε υμεις^Υ τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου. **v.12** οτι ητε εν^{Τ.Μ.Κ} τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω. **v.13** νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακρην εγγυς^{Τ.Μ.Κ} εγενηθητε εγγυς^Υ εν τω αιματι του χριστου. **v.15** την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν αυτω^Υ εαυτω^{Τ.Μ.Κ} εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην. **v.17** και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακρην και ειρηνην^Υ τοις εγγυς. **v.19** αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα εστε^Υ συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου. **v.20** εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου^{Τ.Μ.Κ} χριστου ιησου^Υ. **v.21** εν ω πασα η^{Τ.Κ} οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω. **3** **v.1** τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου [ιησου]^Υ ιησου^{Τ.Μ.Κ} υπερ υμων των εθνων. **v.2** ει^Υ γε^Υ ειγε^{Τ.Μ.Κ} ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας. **v.3** [οτι]^Υ οτι^{Τ.Μ.Κ} κατα αποκλυψιν εγνωρισθη^Υ εγνωρισεν^{Τ.Μ.Κ} μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω. **v.5** ο εν^{Τ.Κ} ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι.

συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν
 7* τῷ χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δω-
 ρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσαν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
 8* δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
 χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον
 9* τοῦ χριστοῦ. καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ
 ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ
 10 ἰησοῦ χριστοῦ. ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
 11* ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ. κατὰ
 12* πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ἐν
 ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς
 13* πίστεως αὐτοῦ. διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ
 14* ὑμῶν ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς
 15 τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
 16* οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται. ἵνα δῶῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς
 δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν
 17 ἔσω ἄνθρωπον. κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρ-
 18 δίαῖς ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι. ἵνα ἐξισχύσητε
 καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος
 19 καὶ ὕψος. γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χρι-
 20 στοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ
 ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ᾧ αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ
 21* τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν. αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
 χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἵωνος τῶν αἰώνων ἀμήν.

4 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς
 2* κλήσεως ἧς ἐκλήθητε. μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος

v.6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ἐν τῷ^{τ.μ.κ} χριστῷ ἰησοῦ^ν διὰ τοῦ εὐαγγελίου. **v.7** οὗ ἐγενήθη^ν ἐγενομένη^{τ.μ.κ} διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς^ν τὴν^{τ.μ.κ} δοθείσης^ν δοθεισάν^{τ.μ.κ} μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **v.8** ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν^{τ.κ} ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν^{τ.μ.κ} τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸ^ν τὸν^{τ.μ.κ} ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος^ν πλοῦτον^{τ.μ.κ} τοῦ χριστοῦ. **v.9** καὶ φωτίσαι [παντας]^ν παντας^{τ.μ.κ} τίς ἡ οικονομία^{μ.ν} κοινωνία^{τ.κ} τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ^{τ.μ.κ} ἰησοῦ^{τ.μ.κ} χριστοῦ^{τ.μ.κ}. **v.11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ^ν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. **v.12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν^{τ.μ.κ} προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **v.13** διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν^ν ἐκκακεῖν^{τ.μ.κ} ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἧτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **v.14** τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ^{τ.μ.κ} κυρίου^{τ.μ.κ} ἡμῶν^{τ.μ.κ} ἰησοῦ^{τ.μ.κ} χριστοῦ^{τ.μ.κ}. **v.16** ἵνα δῶ^ν δῶῃ^{τ.μ.κ} ὑμῖν κατὰ τὸ^ν τὸν^{τ.μ.κ} πλοῦτος^ν πλοῦτον^{τ.μ.κ} τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον. **v.21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ^ν ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἵωνος τῶν αἰώνων ἀμήν. **4 v.2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος^ν πραότητος^{τ.μ.κ} μετὰ μακροθυμίας ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.

μετὰ μακροθυμίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ. σπουδάζοντες τη- 3
 ρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. ἐν σῶμα 4
 καὶ ἐν πνεῦμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.
 εἷς κύριος μία πίστις ἐν βάπτισμα. εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ 5, 6*
 πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη 7
 ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ. διὸ λέγει ἀναβάς εἰς 8*
 ὕψος ἠχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.
 τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς 9*
 γῆς. ὁ καταβάς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν 10
 ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς 11
 δὲ προφήτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους.
 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ 12
 σώματος τοῦ χριστοῦ. μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα 13
 τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνδρα τέλειον
 εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ. ἵνα μηκέτι ὦμεν νή- 14
 πιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας
 ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλά-
 νης. ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν 15*
 ἡ κεφαλὴ ὁ χριστός. ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμ- 16
 βιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ
 ἐνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὕξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν
 ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι 17*
 ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ
 νοὸς αὐτῶν. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς 18*
 τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρ-
 δίας αὐτῶν. οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς 19
 ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε 20
 τὸν χριστόν. εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστὶν 21*
 ἀλήθεια ἐν τῷ ἰησοῦ. ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν 22
 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης.

v.6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν³⁹¹ ὑμῖν^{T.K.}. **v.8** διὸ λέ-
 γει ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ^{T.M.K.} ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **v.9** το δε
 ανεβη τι ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον^{T.M.K.} εἰς τὰ κατώτερα [μερῆ]^v μερῆ^{T.M.K.} τῆς γῆς. **v.15** ἀλη-
 θευοντες δε ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ ὁ^{T.M.K.} χριστός. **v.17** τουτο
 οὖν λέγω καὶ μαρτυρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ^{T.M.K.} ἔθνη περιπατεῖ ἐν
 ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν. **v.18** ἐσκοτισμένοι^v ἐσκοτισμένοι^{T.M.K.} τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι
 τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν. **v.21** εἰ^v
 γε^v εἶγε^{T.M.K.} αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ ἰησοῦ.

23, 24 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν. καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν
 25 ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀλη-
 26* θείας. διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ
 27* πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε
 28* ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν. μήτε δίδοτε τόπον τῷ
 29* διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος
 30 τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. πᾶς λόγος
 31 σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς
 32* οἰκοδομὴν τῆς χρείας ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώ-
 31 σεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία
 32* ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ
 εὐσπλαγχοὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο
 ὑμῖν.

5, 2 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά. καὶ περιπατεῖτε
 ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν
 3* ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. πορνεία
 δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς
 4* πρέπει ἁγίοις. καὶ αἰσχροτήτης καὶ μωρολογίας ἢ εὐτραπελίας τὰ οὐκ ἀνή-
 5* κοντα ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς
 πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης ὃς ἐστὶν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κλη-
 6 ρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω
 κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς
 7, 8 ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. ἦτε γὰρ ποτε σκότος νῦν
 9* δὲ φῶς ἐν κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύ-
 10 ματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ. δοκιμάζοντες
 11 τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ. καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς
 12 ἀκάρποις τοῦ σκότους μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. τὰ γὰρ κρυφῇ γινό-

v.26 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ [τῷ]^v τῷ^{τ.μ.κ} παροργισμῷ ὑμῶν.
v.27 μηδε^{μ.ν} μήτε^{τ.κ} δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **v.28** ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιάτω
 ἐργαζόμενος ταῖς^v [ἰδίας]^v χερσὶν^v τὸ ἀγαθὸν ταῖς^{τ.μ.κ} χερσὶν^{τ.μ.κ} ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν
 ἔχοντι. **v.29** πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλὰ^v ἀλλ^{τ.μ.κ} εἰ τις ἀγαθὸς
 πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. **v.32** γίνεσθε [δε]^v δε^{τ.μ.κ} εἰς ἀλλήλους
 χρηστοὶ εὐσπλαγχοὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν^μ ὑμῖν^{τ.κ.ν}. **5**
v.3 πορνεία δὲ καὶ πᾶσα^{τ.μ.κ} ἀκαθαρσία πᾶσα^v ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς
 πρέπει ἁγίοις. **v.4** καὶ αἰσχροτήτης καὶ μωρολογίας ἢ εὐτραπελίας α^v τὰ^{τ.μ.κ} οὐκ ἀνήκεν^v
 ἀνηκοντα^{τ.μ.κ} ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **v.5** τοῦτο γὰρ ἵστε^v ἵστε^{τ.μ.κ} γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ
 ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης ο^v ὡς^{τ.μ.κ} ἐστὶν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. **v.9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός^v πνεύματος^{τ.μ.κ} ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ καὶ
 δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ.

μενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶν καὶ λέγειν. τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ 13
 τοῦ φωτὸς φανεροῦται πᾶν γάρ τό φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ λέ- 14*
 γει ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ 15*
 χριστός. βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς 16*
 σοφοί. ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. διὰ 16, 17*
 τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. καὶ 18
 μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι.
 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἄδοντες 19*
 καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ. εὐχαριστοῦντες πάντοτε 20
 ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ 21*
 πατρί. ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις 22*
 ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυ- 23*
 ναικῆς ὡς καὶ ὁ χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτὸς ἐστὶν σωτὴρ 24*
 τοῦ σώματος. ἀλλ' ὡσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ οὕτως καὶ 25*
 αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖ- 26*
 κας ἑαυτῶν καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν 27*
 παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς. ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ 28*
 ὕδατος ἐν ῥήματι. ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν 29*
 μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἀμω- 30*
 μος. οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ 31*
 ἑαυτῶν σώματα ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. οὐδεὶς 31*
 γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν 32*
 καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ 33*
 ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ἀντὶ τούτου καταλεί- 34*

v.14 διο λέγει εγειρε^{μ.ν} εγειραι^{τ.κ} ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστος.
v.15 βλεπετε ουν πως^{τ.μ.κ} ακριβως πως^ν περιπατετε μη ως σοφοι αλλ ως σοφοι. **v.17** δια τουτο
 μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιετε^ν συνιεντες^{τ.μ.κ} τι το θελημα του κυριου. **v.19** λαλουντες εαυτοις
 [εν]^ν ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν^{τ.μ.κ} τη καρδια υμων
 τω κυριω. **v.21** υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου^{μ.ν} θεου^{τ.κ}. **v.22** αι γυναικες τοις
 ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε^{τ.μ.κ} ως τω κυριω. **v.23** οτι ο^{τ.κ} ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως
 και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και^{τ.μ.κ} αυτος εστιν^{τ.μ.κ} σωτηρ του σωματος. **v.24** αλλα^ν
 αλλ^{τ.μ.κ} ως^ν ωσπερ^{τ.μ.κ} η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις^{τ.μ.κ}
 ανδρασιν εν παντι. **v.25** οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων^{τ.μ.κ} καθως και ο χριστος ηγαπησεν
 την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης. **v.27** ινα παραστηση αυτος^ν αυτην^{τ.μ.κ} εαυτω
 ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος.
v.28 ουτως οφειλουσιν [και]^ν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων
 την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα. **v.29** ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ}
 εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο χριστος^ν κυριος^{τ.μ.κ} την εκκλησιαν. **v.30** οτι μελη εσμην
 του σωματος αυτου εκ^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} σαρκος^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} εκ^{τ.μ.κ} των^{τ.μ.κ} οστεων^{τ.μ.κ}
 αυτου^{τ.μ.κ}. **v.31** αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος [τον]^ν τον^{τ.μ.κ} πατερα αυτου^{τ.μ.κ} και [την]^ν
 την^{τ.μ.κ} μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν.

πει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται
 32 πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ μυστή-
 ριον τοῦτο μέγα ἐστὶν ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 33 πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω
 ὡς ἑαυτὸν ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

6* τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ τοῦτο γάρ ἐστιν
 2 δίκαιον. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη
 3 ἐν ἐπαγγελίᾳ. ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.
 4* καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν
 5* παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου. οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ
 σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ
 6* χριστῷ. μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δούλοι
 7* τοῦ χριστοῦ ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς. μετ' εὐνοίας
 8* δουλεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις. εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἕκαστος
 ποιῆσῃ ἀγαθὸν τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ κυρίου εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύ-
 9* θερος. καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν
 εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωπο-
 10* ληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ. τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου ἐνδυναμοῦσθε ἐν
 11 κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν
 τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβό-
 12* λου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς
 ἀρχὰς πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτοῦ τοῦ
 αἰῶνος τούτου πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.
 13 διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι
 14 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. στήτε οὖν
 περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα
 15 τῆς δικαιοσύνης. καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-

6 v.1 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων [εν^ν εν^{τ.μ.κ} κυριω]^ν κυριω^{τ.μ.κ} τουτο γαρ εστιν δικαιον. **v.4** και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου. **v.5** οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις^{τ.μ.κ} κατα σαρκα κυριοις^ν μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω. **v.6** μη κατ οφθαλμοδουλιαν^ν οφθαλμοδουλειαν^{τ.μ.κ} ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του^{τ.μ.κ} χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης. **v.7** μετ ευνοιας δουλευοντες ως^{κ.μ.ν} τω κυριω και ουκ ανθρωποις. **v.8** ειδοτες οτι εκαστος^ν ο^{τ.μ.κ} εαν τι εκαστος^{τ.μ.κ} ποιηση αγαθον τουτο κομιζεται^ν κομιεεται^{τ.μ.κ} παρα του^{τ.μ.κ} κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος. **v.9** και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων^{τ.μ.κ} αυτων και^ν υμων^ν ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια^ν προσωποληψια^{τ.μ.κ} ουκ εστιν παρ αυτω. **v.10** του^ν λοιπου^ν το^{τ.μ.κ} λοιπον^{τ.μ.κ} αδελφοι^{τ.μ.κ} μου^{τ.μ.κ} ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου. **v.12** οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτοῦ του^{τ.μ.κ} αιωνος^{τ.μ.κ} τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανιοις.

γελίου τῆς εἰρήνης. ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ 16*
 δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. καὶ τὴν 17*
 περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος
 ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ. διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι 18*
 ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ
 προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων. καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα 19*
 μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ
 μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου. ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει ἵνα ἐν αὐτῷ 20
 παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλήσαι. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ 21*
 τί πράσσω πάντα ὑμῖν γνωρίσει τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς
 διάκονος ἐν κυρίῳ. ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ 22
 περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς 23
 καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. ἡ 24*
 χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἐν
 ἀφθαρσίᾳ ἀμὴν πρὸς ἐφέσιους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ.

v.16 ἐν^ν ἐπι^{τ.μ.κ} πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ [τα]^ν τὰ^{τ.μ.κ} πεπυρωμένα σβέσαι. **v.17** καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δεξασθαι^μ δεξασθε^{τ.κ.ν} καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ. **v.18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο^{τ.μ.κ} ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων. **v.19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα μοι δοθῆ^{μ.ν} δοθείη^{τ.κ} λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου. **v.21** ἵνα δε εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ τί πράσσω πάντα ὑμῖν^{τ.μ.κ} γνωρίσει ὑμῖν^ν τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ. **v.24** ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμὴν^{τ.μ}.

Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1* παῦλος καὶ τιμόθεος δούλοι ἰησοῦ χριστοῦ πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν χρι-
2 στῷ ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις. χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.
3, 4 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μεία ὑμῶν. πάντοτε ἐν πάσῃ δεή-
5* σει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος. ἐπὶ
τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν.
6* πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτε-
7* λέσει ἄχρις ἡμέρας ἰησοῦ χριστοῦ. καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο
φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς ἐν τε τοῖς
δεσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συγκοινων-
8* νούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
9 θεὸς ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τοῦτο
προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν
10 ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει. εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα
11* ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν χριστοῦ. πεπληρωμένοι
καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.
12 γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι ἀδελφοί ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προ-
13 κοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς
14 ἐν χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πάσιν. καὶ
τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου πε-
15 ρισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον
16* καὶ ἔριν τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουσιν. οἱ μὲν ἐξ
ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέ-
17 ρειν τοῖς δεσμοῖς μου. οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ

1 v.1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου^{Τ.Μ.Κ} χριστου ιησου^ν πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις. **v.5** επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της^ν πρωτης ημερας αχρι του νυν. **v.6** πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι^ν αχρισ^{Τ.Μ.Κ} ημερας ιησου^{Τ.Κ} χριστου ιησου^{Μ.ν}. **v.7** καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν^{Μ.ν} τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας. **v.8** μαρτυς γαρ μου εστιν^{Τ.Μ.Κ} ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου^{Τ.Μ.Κ} χριστου ιησου^ν. **v.11** πεπληρωμενοι καρπον^ν καρπων^{Τ.Μ.Κ} δικαιοσυνης τον^ν των^{Τ.Μ.Κ} δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου. **v.16** οι μεν εξ εριθειας^{Τ.Μ.Κ} τον^{Τ.Μ.Κ} χριστον^{Τ.Μ.Κ} καταγγελλουσιν^{Τ.Μ.Κ} ουχ^{Τ.Μ.Κ} αγνωσ^{Τ.Μ.Κ} οιομενοι^{Τ.Μ.Κ} θλιψιν^{Τ.Μ.Κ} επιφερειν^{Τ.Μ.Κ} τοις^{Τ.Μ.Κ} δεσμοις^{Τ.Μ.Κ} μου^{Τ.Μ.Κ}.

εὐαγγελίου κείμαι. τί γάρ πλὴν παντὶ τρόπῳ εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ 18*
 χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. οἶδα 19
 γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ
 ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος ἰησοῦ χριστοῦ. κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν 20
 καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ
 ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ
 ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρ- 21
 δος. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου καὶ τί αἰρήσομαι οὐ 22
 γνωρίζω. συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλυ- 23*
 σαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν 24*
 τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα ὅτι μενῶ 25*
 καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς
 πίστεως. ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ 26
 τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ 27*
 χριστοῦ πολιτεύεσθε ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούσω τὰ
 περὶ ὑμῶν ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει
 τοῦ εὐαγγελίου. καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων 28*
 ἤτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας ὑμῖν δὲ σωτηρίας καὶ τοῦτο ἀπὸ
 θεοῦ. ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πι- 29
 στεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον 30*
 ἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν χριστῷ εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης εἴ τις κοι- 2*
 νωνία πνεύματος εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί. πληρώσατέ μου τὴν 2
 χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες σύμψυχοι τὸ ἐν
 φρονοῦντες. μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν ἀλλὰ τῇ ταπεινοφρο- 3*
 σύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος 4*
 σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος. τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν 5*

v.18 τι γαρ πλὴν οτι^v παντι τροπῳ εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. **v.23** συνεχομαι δε^{m.v} γαρ^{T.K} ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλυσαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι πολλῶ [γάρ]^v μᾶλλον κρεῖσσον. **v.24** το δε ἐπιμένειν [εν]^v εν^{T.m.k} τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' υμᾶς. **v.25** καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα οτι μενῶ καὶ παραμενῶ^v συμπαραμενῶ^{T.m.k} πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως. **v.27** μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω^v ἀκούσω^{T.m.k} τὰ περὶ ὑμῶν οτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου. **v.28** καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ἤτις αὐτοῖς^{T.m.k} μεν^{T.m.k} ἐστὶν αὐτοῖς^v ἐνδειξις ἀπωλείας ὑμῶν^v ὑμῖν^{T.m.k} δε σωτηρίας καὶ τοῦτο ἀπο θεοῦ. **v.30** τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε^{K.m.v} ιδετε^T ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. **2 v.1** εἰ τις οὖν παράκλησις ἐν χριστῷ εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης εἴ τις κοινωνία πνεύματος εἴ τις^{m.v} τινα^{T.K} σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί. **v.3** μηδὲν κατ^v κατ^{T.m.k} ἐριθείαν μηδὲν^v κατ^v ἢ^{T.m.k} κενοδοξίαν ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. **v.4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε^v σκοπεῖτε^{T.m.k} ἀλλὰ [καὶ]^v καὶ^{T.m.k} τὰ ἐτέρων ἕκαστοι^v ἕκαστος^{T.m.k}.

6 ὁ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν
 7* ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν
 8 ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρω-
 πος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ
 9* σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα
 10 τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ πάντων γόνου κάμψη ἐπουρα-
 11 νίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων. καὶ πάντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται
 12 ὅτι κύριος ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. ὥστε ἀγαπητοὶ μου
 καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν
 13* πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν
 14 σωτηρίαν κατεργάζεσθε. ὁ θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
 15* θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυ-
 16 σμῶν καὶ διαλογισμῶν. ἵνα γένησθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι τέκνα θεοῦ
 ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης ἐν οἷς φαίνεσθε
 17* ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἔμοι εἰς
 ἡμέραν χριστοῦ ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἔκοπίασα.
 18* ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν
 19 χαίρω καὶ συχαίρω πάνσιν ὑμῖν. τὸ ἴδιον αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγ-
 20 χαίρετέ μοι. ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ ἰησοῦ τιμόθειον ταχέως πέμψαι ὑμῖν
 21* ἵνα καγὼ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν. οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις
 22* γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν
 23* οὐ τὰ τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ. τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ
 24 τέκνον σὺν ἔμοι ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω
 25 πέμψαι ὡς ἂν ἀπιδῶ τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς. πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι
 26 καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην ἐπαφρόδιτον
 27* ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδελφῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ

v.5 τουτο φρονειτε^v γαρ^{T.M.K} φρονεισθω^{T.M.K} εν υμιν ο και εν χριστω ιησου. **v.7** αλλα^v αλλ^{T.M.K} εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος. **v.9** διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το^v ονομα το υπερ παν ονομα. **v.13** ο^{T.M.K} θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκίας. **v.15** ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιτοι τεκνα θεου αμωμα^v μεσον^v αμωμητα^{T.M.K} εν^{T.M.K} μεσω^{T.M.K} γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οις φαينهσθε ως φωστηρες εν κοσμο. **v.17** αλλα^v αλλ^{T.M.K} ει και σπενδομαι επι τη θυσηια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συχαιρω πασιν υμιν. **v.18** το δε^v δ^{T.M.K} αυτο και υμεις χαιρετε και συχαιρετε μοι. **v.21** οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα του^{T.K} χριστου^{T.M.K} ιησου χριστου^v. **v.23** τουτον μεν ουν ελπίζω πεμψαι ως αν αφιδω^v απιδω^{T.M.K} τα περι εμε εξ αυτης. **v.27** και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα^{M.V} αλλ^{T.K} ο θεος αυτον^{T.M.K} ηλησεν αυτον^v ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτην^{M.V} λυτη^{T.K} σχω.

ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν οὐκ αὐτὸν
δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ. σπουδαιότερως 28
οὖν ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κἀγὼ ἀλυπότερος ᾶ.
προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ τοὺς τοιούτους 29
ἐντίμους ἔχετε. ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν 30*
παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς
πρὸς με λειτουργίας.

τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου χαίρετε ἐν κυρίῳ τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ 3
μὲν οὐκ ὀκνηρόν ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. βλέπετε τοὺς κύνας βλέπετε τοὺς 2
κακοὺς ἐργάτας βλέπετε τὴν κατατομήν. ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἢ περιτο- 3*
μὴ οἱ πνεύματι θεῷ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ ἰησοῦ καὶ
οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες. καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκὶ 4
εἶ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ ἐγὼ μᾶλλον. περιτομῇ ὀκταή- 5
μερος ἐκ γένους ἰσραὴλ φυλῆς βενιαμὴν ἐβραῖος ἐξ ἐβραίων κατὰ νόμον
φαρισαῖος. κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύνην τὴν 6*
ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη ταῦτα ἤγημαι 7*
διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν. ἀλλὰ μενούγγε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἰ- 8*
ναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν
τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα χριστὸν κερδήσω.
καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν 9
διὰ πίστεως χριστοῦ τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει. τοῦ γινῶναι 10*
αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν πα-
θημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ. εἶ πως καταντήσω 11*
εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι 12*
διώκῳ δὲ εἶ καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ.
ἀδελφοί ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι ἐν δέ τὰ μὲν ὀπίσω ἐπι- 13
λανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος. κατὰ σκοπὸν διώκῳ 14*

v.30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ ^{τ.μ.κ.} χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν παραβουλευσάμενος^υ παραβουλευσάμενος^{τ.μ.κ.} τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας. **3**
v.3 ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἢ περιτομῆ οἱ πνεύματι θεοῦ^{μ.ν} θεῷ^{τ.κ.} λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ ἰη-
σοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες. **v.6** κατὰ ζῆλον^υ ζῆλον^{τ.μ.κ.} διώκων τὴν ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύ-
νην τὴν ἐν νόμῳ γενομένης ἀμεμπτος. **v.7** [ἀλλὰ]^υ ἀλλ^{τ.μ.κ.} ἅτινα ἦν μοι κέρδη ταῦτα ἠγημαὶ διὰ τὸν
χριστὸν ζημίαν. **v.8** ἀλλὰ μενούγγε^μ μενούγγε^{τ.κ.ν} καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον
τῆς γνώσεως χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τα πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι^{τ.μ.κ.}
ἵνα χριστὸν κερδήσω. **v.10** τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ [τὴν]^υ
τὴν^{τ.μ.κ.} κοινωνίαν [τῶν]^υ τῶν^{τ.μ.κ.} παθημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενος^υ συμμορφούμενος^{τ.μ.κ.} τῷ
θανάτῳ αὐτοῦ. **v.11** εἶ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν^υ ἐκ^υ τῶν^{τ.μ.κ.} νεκρῶν. **v.12** οὐχ
ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι διώκῳ δὲ εἶ καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην^υ κατελήφθην^{τ.μ.κ.}
ὑπὸ^{τ.μ.κ.} ὑπο^υ τοῦ^{τ.μ.κ.} χριστοῦ [ἰησοῦ]^υ ἰησοῦ^{τ.μ.κ.}. **v.14** κατὰ σκοπὸν διώκῳ εἰς^υ ἐπι^{τ.μ.κ.} το
βραβεῖον τῆς ἀνω κλησεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ.

15 ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι οὖν
 τέλειοι τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν
 16* ἀποκαλύψει. πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι τὸ αὐτο
 17* φρονεῖν. συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως
 18 περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὕς
 19 πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυ-
 20 ροῦ τοῦ χριστοῦ. ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα
 21* χριστόν. ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γε-
 νέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν
 τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

4 ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι χαρὰ καὶ στέφανός μου
 2* οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοί. εὐωδίαν παρακαλῶ καὶ συντύχην
 3* παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. καὶ ἐρωτῶ καὶ σέ σύζυγε γνή-
 σιε συλλαμβάνου αὐταῖς αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ
 καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
 4, 5 ζῶης. χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ χαίρετε. τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν
 6 γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ κύριος ἐγγύς. μηδὲν μεριμνᾶτε ἄλλ' ἐν
 παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν
 7 γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα
 νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰη-
 8 σοῦ. τὸ λοιπὸν ἀδελφοί ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ ὅσα σεμνά ὅσα δίκαια ὅσα
 ἀγνά ὅσα προσφιλή ὅσα εὐφημα εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα
 9 λογίζεσθε. ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν
 10 ἐμοί ταῦτα πράσσετε καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἐχάρην
 δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ'
 11 ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἠκαιρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω ἐγὼ γὰρ
 12* ἔμαθον ἐν οἷς εἶμι αὐτάρκης εἶναι. οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι οἶδα καὶ
 περισσεύειν ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πει-

v.16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι^{T, M, K} τὸ^{T, M, K} αὐτο^{T, M, K} φρονεῖν^{T, M, K}.
v.17 συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοὶ καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως^V οὕτως^{T, M, K} περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε
 τύπον ἡμᾶς. **v.21** ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς^{T, M, K} τὸ^{T, M, K} γενέσθαι^{T, M, K}
 αὐτο^{T, M, K} σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι
 αὐτῷ^V ἑαυτῷ^{T, M, K} τὰ πάντα. **4 v.2** εὐωδίαν^{K, M, V} εὐωδίαν^T παρακαλῶ καὶ συντύχην παρακαλῶ
 αὐτο φρονεῖν ἐν κυρίῳ. **v.3** ναί^{M, V} καὶ^{T, K} ἐρωτῶ καὶ σε σύζυγε^{T, M, K} γνήσιε σύζυγε^V συλλαμβάνου
 αὐταῖς αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν
 τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζῶης. **v.12** οἶδα καὶ^{K, M, V} δε^T ταπεινοῦσθαι οἶδα καὶ περισσεύειν ἐν παντὶ καὶ
 ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

νᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί 13*
 με χριστῷ. πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 14
 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φιλιππηῖοι ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον 15*
 ἀπὸ μακεδονίας οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως
 καὶ λήψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις 16
 εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν 17*
 καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισ- 18
 σεύω πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὁσμὴν
 εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει 19*
 πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ.
 τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. 20
 ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ 21
 ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καίσα- 22
 ρος οἰκίας. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν 23*
 ἀμήν πρὸς φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δι' ἐπαφροδίτου.

v.13 παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω^{Τ.Μ.Κ.}. **v.15** οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιας ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημψεως^Υ ληψεως^{Τ.Μ.Κ.} ει μη υμεις μονοι. **v.17** ουχ οτι επιζητω το δομα αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ.} επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων. **v.19** ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα το^Υ τον^{Τ.Μ.Κ.} πλουτος^Υ πλουτον^{Τ.Μ.Κ.} αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου. **v.23** η χαρις του κυριου ημων^{Τ.Κ.} ιησου χριστου μετα του^Υ πνευματος^Υ παντων^{Τ.Μ.Κ.} υμων αμην^{Τ.Μ.Κ.}.

Η ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

- 1* παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ τιμόθεος
2* ὁ ἀδελφός. τοῖς ἐν κολασσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν χριστῷ
3* χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χρι-
4* στοῦ. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
5* πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι. ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν χρι-
6* στῷ ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους. διὰ τὴν ἐλπίδα
7* τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς
8* ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς καθὼς καὶ ἐν παντὶ
9* τῷ κόσμῳ καὶ ἐστὶν καρποφορούμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἧς ἡμέ-
10* ρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ. καθὼς καὶ
11* ἐμάθετε ἀπὸ ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὃς ἐστὶν πιστὸς
12* ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ χριστοῦ. ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγά-
13* πην ἐν πνεύματι. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ
14* παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν
ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματι-
κῇ. περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν ἐν παντὶ
ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπιγνώσιν τοῦ
θεοῦ. ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς. εὐχαριστοῦντες τῷ
πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ
φωτί. ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦς καὶ μετέστησεν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-

1 v.1 παυλος αποστολος ιησου^{Τ.Μ.Κ} χριστου ιησου^Υ δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος.
v.2 τοις εν κολοσσαις^{Κ.Υ} κολασσαις^{Τ.Μ} αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη
απο θεου πατρος ημων και^{Τ.Μ.Κ} κυριου^{Τ.Μ.Κ} ιησου^{Τ.Μ.Κ} χριστου^{Τ.Μ.Κ}. **v.3** ευχαριστουμεν τω θεω
και^{Τ.Μ.Κ} πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι. **v.4** ακουσαν-
τες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην ην^Υ εχετε^Υ την^{Τ.Μ.Κ} εἰς παντας τους αγιους.
v.6 του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και^{Τ.Μ.Κ} εστιν καρποφορουμενον και^Υ [και^Μ
αυξανομενον^Υ αυξανομενον]^Μ καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του
θεου εν αληθεια. **v.7** καθως και^{Τ.Μ.Κ} εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν
πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου. **v.10** περιπατησαι υμας^{Τ.Μ.Κ} αξιως του κυριου εις πασαν
αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη^Υ επιγνωσει^Υ εις^{Τ.Μ.Κ} την^{Τ.Μ.Κ}
επιγνωσιν^{Τ.Μ.Κ} του θεου. **v.12** ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι υμας^Υ ημας^{Τ.Μ.Κ} εις την
μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι. **v.14** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν [δια^Μ δια^{Τ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ}
αιματος^{Τ.Μ.Κ} αυτου]^Μ αυτου^{Τ.Κ} την αφεσιν των αμαρτιων.

λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. ὅς ἐστιν 15
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως. ὅτι ἐν αὐτῷ 16*
 ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὄρατα καὶ
 τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι τὰ πάντα
 δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται. καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ 17
 πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος 18
 τῆς ἐκκλησίας ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα γένηται ἐν
 πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων. ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοι- 19
 κῆσαι. καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν εἰρηνοποιήσας 20*
 διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς 21
 τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν. ἐν τῷ 22
 σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ
 ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ. εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει 23*
 τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ
 εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν
 οὐρανόν οὗ ἐγενόμην ἐγὼ παῦλος διάκονος. νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθή- 24*
 μασιν μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ
 χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία.
 ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν 25
 μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. τὸ μυστήριον τὸ ἀποκε- 26*
 κρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς
 ἁγίοις αὐτοῦ. οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τις ὁ πλοῦτος τῆς δόξης 27*
 τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅς ἐστιν χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπίς
 τῆς δόξης. ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ 28*
 διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ ἵνα παραστήσωμεν πάντα
 ἄνθρωπον τέλειον ἐν χριστῷ ἰησοῦ. εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ 29

v.16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ^{Τ.Μ.Κ} ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ^{Τ.Μ.Κ} ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὄρατα καὶ τὰ
 ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσται.
v.20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐ-
 τοῦ [δι' αὐτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ] ^ν αὐτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐπὶ ^Μ ἐν ^{Τ.Κ.ν} τοῖς οὐρανοῖς. **v.23** εἰ ^ν
 γέ ^ν εἴγε ^{Τ.Μ.Κ} ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
 τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ ^{Τ.Μ.Κ} κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν οὗ ἐγενόμην
 ἐγὼ παῦλος διάκονος. **v.24** ὅς ^Κ νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν μου ^{Τ.Κ} ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ
 τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία.
v.26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νυν ^ν νυνὶ ^{Τ.Μ.Κ} δὲ ἐφανε-
 ρώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. **v.27** οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τι ^{Μ.ν} τις ^{Τ.Κ} τὸ ^{Μ.ν} ο ^{Τ.Κ} πλοῦτος τῆς δόξης
 τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν ο ^ν ὅς ^{Τ.Μ.Κ} ἐστιν χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπίς τῆς δόξης. **v.28** ὃν
 ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν χριστῷ ἰησοῦ ^{Τ.Μ.Κ}.

τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἔμοι ἐν δυνάμει.

- 2*** Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλικὸν ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαο-
2* δικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί. ἵνα πα-
 ρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα
 πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
3* τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ χριστοῦ. ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυ-
4* ροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μη
5 τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι
 ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἶμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ
6 τὸ σερέωμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ὑμῶν. ὥς οὖν παρελάβετε τὸν
7* χριστὸν ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε. ἐρριζωμένοι καὶ ἐποι-
 κοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε
8 περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ. βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συ-
 λαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
9 ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ χριστόν. ὅτι ἐν αὐ-
10 τῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ
11* πεπληρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. ἐν ᾧ καὶ
 περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν
12* ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ. συνταφέντες αὐτῷ ἐν
 τῷ βαπτίσματι ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ
13* θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν. καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν
 τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωποίησεν
14 σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα. ἐξαλείψας τὸ καθ’
 ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν
15 ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ. ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς
 καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐ-
16* τῷ. μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς

2 v.1 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω υπερ^ν περι^ν τ.μ.κ υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εορακαν^ν εωρακασιν^ν τ.μ.κ το προσωπον μου εν σαρκι. **v.2** ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντες^ν συμβιβασθεντων^ν τ.μ.κ εν αγαπη και εις παν^ν παντα^ν τ.μ.κ πλουτος^ν πλουτον^ν τ.μ.κ της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και^ν τ.μ.κ πατρος^ν τ.μ.κ και^ν τ.μ.κ του^ν τ.μ.κ χριστου. **v.3** εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της^ν τ.μ.κ γνωσεως αποκρυφοι. **v.4** τουτο δε^ν τ.μ.κ λεγω ινα μηδεις^ν μη^ν τ.μ.κ τις^ν τ.μ.κ υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια. **v.7** ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν^ν τ.μ.κ τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη^ν τ.μ.κ εν^ν τ.μ.κ ευχαριστια. **v.11** εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των^ν τ.μ.κ αμαρτιων^ν τ.μ.κ της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου. **v.12** συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισμω^ν βαπτισματι^ν τ.μ.κ εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των^ν τ.μ.κ νεκρων. **v.13** και υμας νεκρους οντας [εν]^ν εν^ν τ.μ.κ τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωποησεν^ν κ.μ.ν συνεζωποησεν^ν τ.μ.κ υμας^ν τ.μ.κ σουν αυτω χαρισαμενος υμιν^ν κ ημιν^ν τ.μ.κ παντα τα παραπτωματα.

ἢ νομηνιας ἢ σαββάτων. ἃ ἔστιν σκιά τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ 17*
 χριστοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ 18*
 θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ μὴ ἐώρακεν ἐμβατεύων εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ
 τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐξ οὗ πᾶν 19
 τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμπιβα-
 ζόμενον αὖξει τὴν αὖξησιν τοῦ θεοῦ. εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ χριστῷ 20*
 ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε. μὴ 21
 ἄψη μηδὲ γεύση μηδὲ θίγη. ἃ ἔστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει 22
 κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων. ἅτινά ἐστιν λόγον 23*
 μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδία
 σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε οὗ ὁ χριστός ἐστιν ἐν δε- 3
 ξίᾳ τοῦ θεοῦ καθήμενος. τὰ ἄνω φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε 2, 3
 γάρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ. ὅταν ὁ χριστός 4*
 φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δό-
 ξῃ. νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν 5*
 πάθος ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία.
 δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. ἐν οἷς 6*, 7*
 καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε 8
 καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργὴν θυμὸν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογίαν ἐκ
 τοῦ στόματος ὑμῶν. μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν πα- 9
 λαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ. καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν 10
 ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν. ὅπου 11*
 οὐκ ἔνι ἕλλην καὶ ἰουδαῖος περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία βάρβαρος σκύθης
 δούλος ἐλεύθερος ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν χριστός. ἐνδύσασθε 12*
 οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμῶν

v.16 μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει και^v η^{T.μ.κ} εν ποσει η εν μερει εορτης η νεομηνιας^v
 νομηνιας^{T.μ.κ} η σαββατων. **v.17** α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του^{T.κ.ν} χριστου.
v.18 μηδεὶς υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη^{T.μ.κ}
 εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου. **v.20** ει ουν^{T.κ} απεθανετε
 σун τω^{T.κ} χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε. **v.23** ατινα εστιν
 λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθησκια^v εθελοθησκεια^{T.μ.κ} και ταπεινοφροσυνη [και]^v και^{T.μ.κ}
 αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος. **3 v.4** οταν ο χριστος φανερωθη
 η ζωη υμων^v ημων^{T.μ.κ} τοτε και υμεις σун αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη. **v.5** νεκρωσατε ουν τα
 μελη υμων^{T.μ.κ} τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακη και την πλεονεξιαν ητις
 εστιν ειδωλολατρια^v ειδωλολατρεία^{T.μ.κ}. **v.6** δι α ερχεται η οργη του θεου [επι^v επι^{T.μ.κ} τους
 υιους της απειθειας]^v απειθειας^{T.μ.κ}. **v.7** εν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν τουτοις^v
 αυτοις^{T.μ.κ}. **v.11** οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης
 δουλος ελευθερος αλλα [τα]^v τα^{T.μ.κ} παντα και εν πασιν χριστος. **v.12** ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι
 του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου^{μ.ν} οικτιρμων^{T.κ} χρηστοτητα ταπεινοφροσυνη
 πραυτητα^v πραοτητα^{T.μ.κ} μακροθυμιαν.

13* χρησιότητα ταπεινοφροσύνην πραότητα μακροθυμίαν. άνεχόμενοι άλλων και χαριζόμενοι έαυτοίς εάν τις προς τινα έχη μομφήν καθώς και
 14* ό χριστός έχαρίσατο ύμίν ούτως και ύμεις. επί πᾶσιν δέ τούτοις τήν
 15* άγάπην ήτις έστιν σύνδεσμος τής τελειότητος. και ή ειρήνη του θεου
 βραβευέτω εν ταίς καρδίαις ύμων εις ήν και εκλήθητε εν ενί σώματι και
 16* ευχάριστοι γίνεσθε. ό λόγος του χριστου έννοικείω εν ύμίν πλουσίως εν
 πάση σοφία διδάσκοντες και νουθετουντες έαυτους ψαλμοίς και ύμνοις
 και ωδαίς πνευματικαίς εν χάριτι άδοντες εν τή καρδιά ύμων τω κυρίω.
 17* και παν ό τι άν ποιήτε εν λόγω ή εν έργω πάντα εν όνόματι κυριου ιησου
 18* ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι' αυτού. αι γυναίκες υποτάσσεσθε
 19 τοίς ιδίοις άνδράσιν ως ανήκεν εν κυρίω. οι άνδρες αγαπάτε τας γυναί-
 20* κας και μη πικραίνεσθε προς αυτάς. τα τέκνα υπακούετε τοίς γονευσιν
 21 κατα πάντα τουτο γαρ έστιν ευάρεστον τω κυρίω. οι πατέρες μη έρεθί-
 22* ζετε τα τέκνα ύμων ίνα μη άθυμωσιν. οι δουλοι υπακούετε κατα πάντα
 τοίς κατα σάρκα κυρίοις μη εν οφθαλμοδουλείαις ως ανθρωπάρεσκοι
 23* άλλ' εν απλότητι καρδιάς φοβούμενοι τον θεόν. και παν ό τι εάν ποιήτε
 24* εκ ψυχής εργάζεσθε ως τω κυρίω και ουκ ανθρωποις. ειδότες ότι απο
 κυριου απολήψεσθε τήν ανταπόδοσιν τής κληρονομίας τω γαρ κυρίω
 25* χριστω δουλεύετε. ό δε άδικων κομιείται ό ηδίκησεν και ουκ έστιν
 προσωποληψία.

4* οι κύριοι το δίκαιον και τήν ισότητα τοίς δούλοις παρέχεσθε ειδότες
 2 ότι και ύμεις έχετε κύριον εν ουρανοίς. τή προσευχη προσκατερέιτε
 3 γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστία. προσευχόμενοι άμα και περι
 ήμων ίνα ό θεός ανοίξη ήμίν θύραν του λόγου λαλήσαι το μυστήριον

v.13 ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο κυριος^v χριστος^{T.M.K} εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις. **v.14** επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ο^v ητις^{T.M.K} εστιν συνδεσμος της τελειοτητος. **v.15** και η ειρηνη του χριστου^v θεου^{T.M.K} βραβευετω εν ταίς καρδίαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε. **v.16** ο λογος του χριστου εννοικειω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και^{T.M.K} υμνοις και^{T.M.K} ωδαις πνευματικαις εν [τη]^v χαριτι αδοντες εν ταίς^v τη^{T.M.K} καρδίαις^v καρδια^{T.M.K} υμων τω θεω^v κυριω^{T.M.K}. **v.17** και παν ο τι εαν^v αν^{T.M.K} ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και^{T.M.K} πατρι δι αυτου. **v.18** αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις^{T.M.K} ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω. **v.20** τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν^{T.M.K} ευαρεστον εστιν^v εν^{M.V} τω^{T.K} κυριω. **v.22** οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυρίοις μη εν οφθαλμοδουλια^v οφθαλμοδουλειαις^{T.M.K} ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον κυριον^v θεον^{T.M.K}. **v.23** και^{T.M.K} παν^{T.M.K} ο τι^{T.M.K} εαν ποιητε εκ ψυχης εργάζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις. **v.24** ειδοτες οτι απο κυριου αποληψεσθε^v ληψεσθε^M αποληψεσθε^{T.K} την ανταποδοσιν της κληρονομίας τω γαρ^{T.M.K} κυριω χριστω δουλεύετε. **v.25** ο γαρ^v δε^{T.M.K} αδικων κομιεται^v κομιεται^{T.M.K} ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια^v προσωποληψια^{T.M.K}. **4 v.1** οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δούλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανω^v ουρανοίς^{T.M.K}.

τοῦ χριστοῦ δι' ὃ καὶ δέδεμαι. ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι. 4
 ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. ὁ 5, 6
 λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος εἶδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς
 ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν τυχικός ὁ 7
 ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ. ὃν 8*
 ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ
 τὰς καρδίας ὑμῶν. σὺν ὄνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν 9*
 ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωριούσιν τὰ ὧδε. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀρίσταρχος 10
 ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ μάρκος ὁ ἀνεπιὸς βαρναβᾶ περὶ οὗ ἐλάβετε
 ἐντολὰς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν. καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος 11
 ἰοῦστος οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς 12*
 ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος χριστοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς
 προσευχαῖς ἵνα σῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ
 θεοῦ. μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν 13*
 ἐν λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει. ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκάς ὁ ἰατρός 14
 ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημᾶς. ἀσπασάσθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ 15*
 νύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' 16*
 ὑμῖν ἢ ἐπιστολὴ ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ
 καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἶπατε ἀρχίππῳ 17
 βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς. ὁ 18*
 ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν ἢ χάρις
 μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς κολασσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ
 ὄνησίμου.

v.8 ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε^v γνῶ^{T. m. k.} τὰ περὶ ἡμῶν^v ὑμῶν^{T. m. k.} καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. **v.9** σὺν ὄνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωριούσιν^v γνωριούσιν^{T. m. k.} τὰ ὧδε. **v.12** ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος χριστοῦ [ἰησοῦ]^v πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα σταθῆτε^v σῆτε^{T. m. k.} τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι^v πεπληρωμένοι^{T. m. k.} ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ. **v.13** μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον^{T. m. k.} πολὺν πόνον^v ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει. **v.15** ἀσπασάσθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ νύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ^v αὐτοῦ^{T. m. k.} ἐκκλησίαν. **v.16** καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἢ ἐπιστολὴ ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικαίῳ^m λαοδικέῳ^{T. k. v} ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. **v.18** ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν ἢ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν^{T. m. k.}.

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ

- 1* παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσαλονικέων ἐν
θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
2* τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ πάντων ὑμῶν μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.
3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κό-
που τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
4* χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν. εἰδότες ἀδελφοὶ ἡγα-
5* πημένοι ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν. ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ
ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι
ἀγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν
6 δι' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου δεξάμενοι
7* τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου. ὥστε γενέ-
σθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ τῇ ἀχαΐᾳ.
8* ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ
καὶ ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξε-
9* λήλυθεν ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ πῶς ἐπεστρέψατε
10* πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ. καὶ
ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἰησοῦν
τὸν ρυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.
2 αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ
2* κενὴ γέγονεν. ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε

1 **v.1** παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο ^{τ.μ.κ} θεου ^{τ.μ.κ} πατρος ^{τ.μ.κ} ημων ^{τ.μ.κ} και ^{τ.μ.κ} κυριου ^{τ.μ.κ} ιησου ^{τ.μ.κ} χριστου ^{τ.μ.κ}. **v.2** ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ^{τ.μ.κ} ποιουμενοι επι των προσευχων ημων. **v.4** ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] ^ν θεου την εκλογην υμων. **v.5** οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και [εν] ^ν εν ^{τ.μ.κ} πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν [εν] ^ν εν ^{τ.μ.κ} υμιν δι υμας. **v.7** ωστε γενεσθαι υμας τυπον ^ν τυπους ^{τ.μ.κ} πασιν τοις πιστεουσιν εν τη μακεδονια και εν ^ν τη αχαια. **v.8** αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και [εν] ^ν εν ^μ τη ^ν αχαια αλλ ^ν αλλα ^{τ.μ.κ} και ^{τ.μ.κ} εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημας ^{τ.μ.κ} εχειν ημας ^ν λαλειν τι. **v.9** αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν ^{κ.μ.ν} εχομεν ^τ προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω. **v.10** και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ [των] ^ν των ^μ νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας εκ ^ν απο ^{τ.μ.κ} της οργης της ερχομενης. **2**

ἐν φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ
 εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ 3*
 πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐτὲ ἐν δόλῳ. ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα 4*
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν οὐχ ὡς ἀνθρώ-
 ποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. οὔτε 5
 γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν καθὼς οἴδατε οὔτε ἐν προφάσει
 πλεονεξίας θεὸς μάρτυς. οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν οὔτε ἀφ' 6*
 ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς χριστοῦ ἀπόστολοι.
 ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς 7
 τέκνα. οὕτως ἰμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον 8*
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
 γεγένησθε. μνημονεύετε γὰρ ἀδελφοί τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον 9*
 νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν
 ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ 10
 θεὸς ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενή-
 θημεν. καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ 11
 παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρούμενοι. εἰς τὸ 12*
 περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 βασιλείαν καὶ δόξαν. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδια- 13*
 λείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ
 λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ ὃς καὶ ἐνεργεῖ-
 ται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοί τῶν 14*
 ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὅτι ταῦτά
 ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
 ἰουδαίων. τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους 15*

v.2 ἀλλὰ καὶ ^{Τ.Κ} προπαθόντες καὶ υβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **v.3** ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ^Υ οὔτε ^{Τ.Μ.Κ} ἐν δόλῳ. **v.4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ ^{Τ.Μ.Κ} θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **v.6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ^Μ ἀπ' ^{Τ.Κ.Υ} ἄλλων. **v.8** οὕτως ὀμειρομενοὶ ^{Μ.Υ} ἰμειρομενοὶ ^{Τ.Κ} ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε ^Υ γεγένησθε ^{Τ.Μ.Κ}. **v.9** μνημονεύετε γὰρ ἀδελφοί τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον νυκτὸς γὰρ ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **v.12** καὶ μαρτυρομενοὶ ^{Μ.Υ} μαρτυρομενοὶ ^{Τ.Κ} εἰς τὸ περιπατεῖν ^Υ περιπατῆσαι ^{Τ.Μ.Κ} ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **v.13** καὶ ^Υ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **v.14** ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοί τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὅτι ταῦτα ^{Μ.Υ} αὐτὰ ^{Μ.Υ} ταῦτα ^{Τ.Κ} ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων.

προφήτας καὶ ὑμᾶς ἐκδιωζάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀν-
 16 θρώποις ἐναντίων. κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν
 εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς
 17 ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς
 καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρό-
 18* σωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διό ἠθελήσαμεν ἔλθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἀπαξ καὶ δῖς καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς.
 19* τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμ-
 20 προσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ. ὑμεῖς
 γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

3 διό μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν ἀθήναις μόνοι.
 2* καὶ ἐπέμψαμεν τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ
 καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ στηριζαὶ ὑμᾶς
 3* καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν. τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν
 4 ταῖς θλίψεσιν ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. καὶ γὰρ
 ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι καθὼς
 5* καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε. διὰ τοῦτο καγὼ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ
 γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κε-
 6 νὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ'
 ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ ὅτι
 ἔχετε μνειάν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ
 7* καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς. διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ
 8* θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως. ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς
 9 στήκητε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦ-
 ναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ
 10 θεοῦ ἡμῶν. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν
 ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑπερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν.
 11* αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς κα-

v.15 τῶν καὶ τὸν κυρίον ἀποκτείναντων ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους^{Τ.Μ.Κ} προφήτας καὶ ἡμᾶς^{Κ.Μ.Υ} ὑμᾶς^Τ ἐκδιωζάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων. **v.18** διότι^Υ διό^{Τ.Μ.Κ} ἠθελήσαμεν ελθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἀπαξ καὶ δῖς καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. **v.19** τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ^{Τ.Κ} ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ. **3 v.2** καὶ ἐπέμψαμεν τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συνεργὸν^Υ διάκονον^{Τ.Μ.Κ} τοῦ θεοῦ καὶ^{Τ.Μ.Κ} συνεργὸν^{Τ.Μ.Κ} ἡμῶν^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ στηριζαὶ ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς^Υ περὶ^{Τ.Μ.Κ} τῆς πίστεως ὑμῶν. **v.3** το^{Μ.Υ} τῷ^{Τ.Κ} μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. **v.5** διὰ τοῦτο καγὼ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν μή^Υ πως^Υ μήπως^{Τ.Μ.Κ} ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. **v.7** διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} ἀνάγκῃ καὶ^Υ θλίψει^Υ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως. **v.8** ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκητε^{Μ.Υ} στήκητε^{Τ.Κ} ἐν κυρίῳ.

τευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ 12
 περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας καθάπερ καὶ ἡμεῖς
 εἰς ὑμᾶς. εἰς τὸ στηριζαί ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ 13*
 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

τὸ λοιπὸν οὖν ἀδελφοί ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ 4*
 ἰησοῦ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ
 ἀρέσκειν θεῷ ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας 2
 ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ 3
 ὁ ἀγιασμός ὑμῶν ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας. εἰδέναι ἕκαστον 4
 ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ. μὴ ἐν πάθει 5
 ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν. τὸ μὴ ὑπερβαί- 6*
 νειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἔκδικος ὁ
 κύριος περὶ πάντων τούτων καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυ-
 ράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. 7
 τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ δόντα 8*
 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς. περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν 9
 ἔχετε γράφειν ὑμῖν αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλ-
 λήλους. καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ 10*
 μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί περισσεύειν μᾶλλον. καὶ 11*
 φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις
 χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν. ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως 12
 πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν 13*
 ἀδελφοί περὶ τῶν κεκοιμημένων ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ
 μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη 14
 οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο 15
 γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι

v.11 αὐτοὺς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς^{τ.μ.κ} κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. **v.13** εἰς τὸ στηριζαί ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.μ.κ} μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ [ἀμην]^ν. **4 v.1** [το]^μ το^{τ.κ} λοιπὸν οὖν ἀδελφοὶ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ ἰησοῦ ἵνα^ν καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ καθὼς^ν καὶ^ν περιπατεῖτε^ν ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. **v.6** τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἐκδικὸς ὁ^{τ.μ.κ} κύριος περὶ πάντων τούτων καθὼς καὶ προείπαμεν^μ προείπαμεν^{τ.κ.ν} ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. **v.8** τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἀνθρωπὸν ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν [καὶ]^ν καὶ^{τ.μ.κ} δίδοντα^ν δόντα^{τ.μ.κ} τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς^{μ.ν} ἡμᾶς^{τ.κ}. **v.10** καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς [τούς]^ν τοὺς^{τ.μ.κ} ἐν ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ περισσεύειν μᾶλλον. **v.11** καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς [ἰδίαις]^ν ἰδίαις^{τ.μ.κ} χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν. **v.13** οὐ θελομέν^{μ.ν} θελω^{τ.κ} δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ περὶ τῶν κεκοιμημένων^ν κεκοιμημένων^{τ.μ.κ} ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

16 εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον.
17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα καὶ οὕτως πάντοτε σὺν
18 κυρίῳ ἔσόμεθα. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

5 περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν
2* γράφεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς
3* ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν γὰρ λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὡσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχού-
4 ση καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί οὐκ ἐστὲ ἐν σκοτεινίᾳ ἵνα ἡ
5* ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ. πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ
6* υἱοὶ ἡμέρας οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκοτοῦς. ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
7 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες
8 νυκτὸς καθεύδουσιν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν. ἡμεῖς δὲ
9* ἡμέρας ὄντες νήφωμεν ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ
10 περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας. ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀρ-
11 γὴν ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
12 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα
13 σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
14 ἕνα καθὼς καὶ ποιεῖτε. ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί εἰδέναι τοὺς κο-
15* πιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προΐσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας
16 ὑμᾶς. καὶ ἠγειῖσθαι αὐτοὺς ὑπερ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον
17 αὐτῶν εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί νου-
18 θετεῖτε τοὺς ἀτάκτους παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους ἀντέχεσθε τῶν
19 ἀσθενῶν μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ
20 τινὶ ἀποδῶ ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
21* πάντας. πάντοτε χαίρετε. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. ἐν παντὶ εὐχα-
ριστεῖτε τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα
μὴ σβέννυτε. προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. πάντα δοκιμάζετε τὸ καλὸν

5 **v.2** αυτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ^{τ.μ.κ} ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. **v.3** ὅταν γὰρ^{τ.μ.κ} λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὡσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. **v.5** πάντες γὰρ^υ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκοτοῦς. **v.6** ἀρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ^{τ.μ.κ} οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. **v.9** ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ^υ ἀλλ^{τ.μ.κ} εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. **v.13** καὶ ἠγειῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ^υ ὑπερ^{τ.μ.κ} ἐκπερισσοῦ^{τ.μ.κ} ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **v.15** ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε [καὶ]^υ καὶ^{τ.μ.κ} εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **v.21** πάντα δε^{μ.υ} δοκιμάζετε τὸ καλὸν κατεχετε.

κατέχετε. ἀπὸ παντός εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς 22, 23
εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ τηρηθεῖη. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς ὃς καὶ ποιήσει. ἀδελφοί προ- 24, 25*
σεύχεσθε περὶ ἡμῶν. ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλίᾳ 26
ἀγίῳ. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς 27*
ἀγίοις ἀδελφοῖς. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν 28*
ἀμήν πρὸς θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.

v.25 ἀδελφοὶ προσεύχεσθε [καὶ]^v περὶ ἡμῶν. **v.27** ἐνορκίζω^v ὀρκίζω^{T.M.K} ὑμᾶς τὸν κύριον ἀνα-
γνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις^{T.M.K} ἀδελφοῖς. **v.28** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν^{T.M.K}.

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

- 1** παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσαλονικέων ἐν
2* θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
3 θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί καθὼς ἄξιόν ἐστιν ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ
πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλ-
4* λήλους. ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ
θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν
5 καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνεχέσθε. ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ
εἰς τὸ καταξιοθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.
6, 7 εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν. καὶ
ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου
8* ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ. ἐν πυρὶ φλογὸς
διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ
9 εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλε-
θρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
10* αὐτοῦ. ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστεῦθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς
11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν ἵνα
ὑμᾶς ἀξίωσῃ τῆς κλήσεως ὃ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν
12* ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει. ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.
- 2** ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν
2* ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν. εἰς τὸ μὴ ταχέως

1 **v.2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς [ἡμῶν]^v ἡμῶν^{τ.μ.κ} καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.
v.4 ὥστε ἡμᾶς^{τ.μ.κ} αὐτοὺς ἡμᾶς^v ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι^v καυχᾶσθαι^{τ.μ.κ} ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ
ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνεχέσθε.
v.8 ἐν πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ [χριστοῦ]^μ χριστοῦ^{τ.κ}. **v.10** ὅταν ἐλθῇ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν^{μ.ν} πιστεύουσιν^{τ.κ} ὅτι ἐπιστεῦθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **v.12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ [χριστοῦ]^μ χριστοῦ^{τ.κ}
ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. **2** **v.2** εἰς
τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοοῦ μηδε^v μητε^{τ.μ.κ} θροεῖσθαι μητε δια πνεύματος μητε δια
λογου μητε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν ὡς ὅτι ἐνεσηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου^v χριστοῦ^{τ.μ.κ}.

σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος
 μήτε διὰ λόγου μητὲ δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα
 τοῦ χριστοῦ. μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον ὅτι ἐὰν μὴ 3*
 ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας
 ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας. ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα 4*
 λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν
 καθίσει ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός. οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι 5
 ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν. καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ 6
 ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη 7
 ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.
 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι 8*
 τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῆ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.
 οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ 9
 σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους. καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν 10*
 τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνθ ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς
 τὸ σωθῆναι αὐτούς. καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν 11*
 πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει. ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ 12*
 πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. ἡμεῖς δὲ 13*
 ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι
 ὑπὸ κυρίου ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ
 πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας. εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου 14*
 ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἄρα οὖν 15
 ἀδελφοὶ στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ
 λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς 16*
 καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν
 αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι. παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας 17*

v.3 μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας^v ἀμαρτίας^{T.M.K} ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας. **v.4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ παν^K το^K παντα^{T.M.V} λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς^{T.M.K} θεὸν^{T.M.K} καθίσει ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός. **v.8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος ὃν ὁ κύριος [ἰησοῦς]^v ἀνελεῖ^v ἀναλώσει^{T.M.K} τὸ πνεῦματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ. **v.10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς^{T.M.K} ἀδικίας ἐν^{T.M.K} τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνθ ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **v.11** καὶ διὰ τοῦτο πέμψει^v πέμψει^{T.M.K} αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει. **v.12** ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τὴν ἀληθείαν ἀλλ'^v ἀλλ'^{T.M.K} εὐδοκήσαντες ἐν^{T.M.K} τῇ ἀδικίᾳ. **v.13** ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίου οἱ εἴλετο^v εἴλετο^{T.M.K} ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς^v ἀπ'^{T.M.K} ἀρχῆς^{T.M.K} εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας. **v.14** εἰς ὃ [καὶ]^v ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. **v.16** αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς καὶ [ὁ]^v ὁ^{T.M.K} θεὸς ὁ^v καὶ^{T.M.K} πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι.

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν **1***
καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ **2***
ἐν πίστει χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ χριστοῦ ἰησοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν. καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν ἐφέσῳ πο- **3**
ρευόμενος εἰς μακεδονίαν ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.
μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις αἵτινες ζητήσεις **4***
παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει. τὸ δὲ τέλος τῆς **5**
παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγα-
θῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν **6**
εἰς ματαιολογίαν. θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι μὴ νοοῦντες μήτε **7**
ἂ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιουῦνται. οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ **8**
νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρήται. εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ **9***
κεῖται ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις ἀσεβέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς ἀνοσί-
οις καὶ βεβήλοις πατραλώαις καὶ μητραλώαις ἀνδροφόνοις. πόρνοις **10**
ἀρσενοκοίταις ἀνδραποδισταῖς ψεύσταις ἐπιόρκοις καὶ εἴ τι ἕτερον τῆ
ὑγαινούση διδασκαλία ἀντίκειται. κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ **11**
μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί **12***
με χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενος εἰς δια-
κονίαν. τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστὴν ἀλλ' **13***
ἠλεήθην ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστία. ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις **14**
τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πιστὸς **15**
ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος ὅτι χριστὸς ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κό-
σμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην **16***

1 v.1 παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν και επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου^{τ.μ.κ} ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν της ελπιδος ημων. **v.2** τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων^{τ.μ.κ} και χριστου^{τ.μ.ν} ιησου χριστου^κ του κυριου ημων. **v.4** μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινες εκζητησεις^ν ζητησεις^{τ.μ.κ} παρεχουσιν μαλλον η οικοδομιαν^κ οικονομιαν^{τ.μ.ν} θεου την εν πιστει. **v.9** ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεσι^ν ασεβεσιν^{τ.μ.κ} και αμαρτωλοις ανοσοις και βεβηλοις πατρολωαις^{μ.ν} πατραλωαις^{τ.κ} και μητρολωαις^{μ.ν} μητραλωαις^{τ.κ} ανδροφονοις. **v.12** και^{τ.μ.κ} χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν. **v.13** το^ν τον^{τ.μ.κ} προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} ηλεθηην οτι αγνοων εποιησα εν απιστια. **v.16** αλλα δια τουτο ηλεθηην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους^{τ.μ.κ} χριστος ιησους^ν την απασαν^ν πασαν^{τ.μ.κ} μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζων αιωνιον.

ἵνα ἐν ἔμοι πρώτῳ ἐνδείξῃται ἰησοῦς χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπων τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17* τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ σοφῷ θεῷ τιμὴ καὶ
18 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ταύτην τὴν παραγγελίαν πα-
ρατίθεμαί σοι τέκνον τιμόθεε κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας
19 ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν. ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
20 συνείδησιν ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. ὧν ἔστιν
ὕμναιος καὶ ἀλέξανδρος οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ
βλασφημεῖν.

2 παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις προσευχᾶς ἐντεύ-

2 ζεις εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων. ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων
τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ

3* εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον

4 τοῦ σωτήρος ἡμῶν θεοῦ. ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ

5 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν. εἷς γὰρ θεὸς εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ

6 ἀνθρώπων ἄνθρωπος χριστὸς ἰησοῦς. ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ

7* πάντων τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους. εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστο-

λος ἀλήθειαν λέγων ἐν χριστῷ οὐ ψεύδομαι διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει

8 καὶ ἀληθείᾳ. βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τό-

9* πῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. ὡσαύτως

καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης

κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ

10 πολυτελεῖ. ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' ἔρ-

11, 12* γων ἀγαθῶν. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. γυναικὶ

δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13, 14* ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη εἶτα εὔα. καὶ ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη ἢ δὲ γυνὴ

15 ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας

ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

3 πιστὸς ὁ λόγος εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

2* δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα νηφά-

v.17 τῷ δε βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ σοφῷ^{Τ.Μ.Κ} θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. **2** **v.3** τοῦτο γὰρ^{Τ.Μ.Κ} καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν θεοῦ. **v.7** εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος ἀληθειαν λέγων ἐν^{Τ.Μ.Κ} χριστῷ^{Τ.Μ.Κ} οὐ ψεύδομαι διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. **v.9** ὡσαύτως [καὶ]^ν καὶ^{Τ.Μ.Κ} τὰς^{Τ.Μ.Κ} γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδούς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ^ν ἢ^{Τ.Μ.Κ} χρυσοῦ^ν χρυσῷ^{Τ.Μ.Κ} ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ. **v.12** γυναικὶ^{Τ.Μ.Κ} δεῖ^{Τ.Μ.Κ} διδάσκειν δε^ν γυναικὶ^ν οὐκ ἐπιτρέπω οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **v.14** καὶ ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη ἢ δὲ γυνὴ ἐξ ἀπατηθεῖσα^ν ἀπατηθεῖσα^{Τ.Μ.Κ} ἐν παραβάσει γέγονεν. **3** **v.2** δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον^ν ἀνεπίληπτον^{Τ.Μ.Κ} εἶναι μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα νηφάλιον^{Κ.ν} νηφαλεον^{Τ.Μ.} σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον.

λεον σώφρονα κόσμιον φιλόξενον διδακτικόν. μή πάροινον μή πλήκτιν 3*
 μή αίσχροκερδῆ ἀλλ' ἐπιεικῆ ἄμαχον ἀφιλάργυρον. τοῦ ἰδίου οἴκου 4
 καλῶς προϊστάμενον τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότη-
 τος. εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν πῶς ἐκκλησίας 5
 θεοῦ ἐπιμελήσεται. μή νεόφυτον ἵνα μή τυφωθείς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ 6
 τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν 7*
 ἵνα μή εἰς ὄνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. διακόνους 8
 ὡσαύτως σεμνοὺς μή διλόγους μή οἴνω πολλῷ προσέχοντας μή αίσχρο-
 κερδεῖς. ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ συνειδήσει. καὶ 9, 10
 οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον εἶτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.
 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς μή διαβόλους νηφαλέους πιστὰς ἐν πᾶσιν. 11*
 διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες τέκνων καλῶς προϊστάμενοι 12
 καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς κα- 13
 λὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ.
 ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον. ἐὰν δὲ βραδύνω ἵνα 14*, 15
 εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ
 ζῶντος στυλὸς καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολογουμένως μέγα 16*
 ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ἐδικαιώθη
 ἐν πνεύματι ὤφθη ἀγγέλοις ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ
 ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες 4
 τῆς πίστεως προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμο-
 νίων. ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συ- 2*
 νείδησιν. κωλυόντων γαμεῖν ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς 3*
 μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσιν τὴν ἀλήθειαν.
 ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλὸν καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμ- 4
 βανόμενον. ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. ταῦτα ὑποτι- 5, 6*
 θέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος ἰησοῦ χριστοῦ ἐντρεφόμενος

v.3 μη παροινον μη πληκτιν αλλα^v μη^{T.μt.κ} αίσχροκερδη^{T.μt.κ} αλλ^{T.μt.κ} επιεικη αμαχον
 αφιλαργυρον. **v.7** δει δε αυτον^{T.μt.κ} και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις
 ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου. **v.11** γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολουσ
 νηφαλιουσ^{K.v} νηφαλεουσ^{T.μt} πιστας εν πασιν. **v.14** ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν προς σε
 εν^v ταχει^v ταχιον^{T.μt.κ}. **v.16** και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον οσ^v
 θεοσ^{T.μt.κ} εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελοις εκηρυχθη εν εθνεσιν επι-
 στευθη εν κοσμω ανελημφθη^v ανεληφθη^{T.μt.κ} εν δοξη. **4** **v.2** εν υποκρισει ψευδολογων
 κεκαυτηριασμενων^v κεκαυτηριασμενων^{T.μt.κ} την ιδιαν συνειδησιν. **v.3** κωλυοντων γαμειν απε-
 χεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν^v μεταληψιν^{T.μt.κ} μετα ευχαριστιασ τοις πιστοις και
 επεγνωκοσι^v επεγνωκοσιν^{T.μt.κ} την αληθειαν. **v.6** ταυτα υποτιθεμενοσ τοις αδελφοις καλοσ εση
 διακονοσ ιησου^{T.μt.κ} χριστου ιησου^v εντρεφομενοσ τοις λογοις της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ
 η παρηκολουθηκασ.

τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧ παρηκολούθηκας.
 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ γύμναζε δὲ σεαυτὸν
 8 πρὸς εὐσέβειαν. ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος
 ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς
 9, 10* νῦν καὶ τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. εἰς
 τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι
 11 ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα πιστῶν. παράγγελλε ταῦτα
 12* καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω ἀλλὰ τύπος γίνου
 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφῇ ἐν ἀγάπῃ ἐν πνεύματι ἐν πίστει ἐν
 13 ἀγνεΐᾳ. ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει τῇ παρακλήσει τῇ διδα-
 14 σκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας
 15* μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. ταῦτα μελέτα ἐν τούτοις
 16 ἴσθι ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ δι-
 δασκαλίᾳ ἐπίμενε αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς
 ἀκούοντάς σου.

5 πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα νεωτέρους ὡς
 2 ἀδελφούς. πρεσβυτέρας ὡς μητέρας νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ
 3, 4* ἀγνεΐᾳ. χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα
 ἔχει μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀπο-
 διδόναι τοῖς προγόνοις τοῦτο γὰρ ἐστὶν καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον
 5* τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἠλπικεν ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ
 6 προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ἡ
 7* δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν. καὶ ταῦτα παράγγελλε ἵνα ἀνεπίληπτοι
 8* ᾦσιν. εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ τὴν πίστιν
 9 ἠρνηταὶ καὶ ἔστιν ἀπίστου χειρῶν. χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν
 10 ἐξήκοντα γεγονυῖα ἐνός ἀνδρὸς γυνή. ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη
 εἰ ἐτεκνοτρόφησεν εἰ ἐξενοδόχησεν εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν εἰ θλιβομέ-
 11 νοις ἐπήρκεσεν εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. νεωτέρας δὲ χή-
 ρας παραιτοῦ ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ χριστοῦ γαμεῖν θέλουσιν.
 12, 13 ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν. ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαν-

v.10 εἰς τουτο γαρ καὶ ^{Τ.μ.κ} κοπιωμεν καὶ αγωνιζομεθα ^ν ονειδιζομεθα ^{Τ.μ.κ} οτι ηλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα πιστῶν. **v.12** μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφῇ ἐν ἀγάπῃ ἐν πνεύματι ^{Τ.μ.κ} ἐν ^{Τ.μ.κ} πίστει ἐν ἀγνεΐᾳ. **v.15** ταῦτα μελέτα ἐν τούτοις ἴσθι ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν ^{Τ.μ.κ} πᾶσιν. **5 v.4** εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα εχει μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις τοῦτο γὰρ ἐστὶν καλὸν ^{Τ.κ} καὶ ^{Τ.κ} ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **v.5** ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἠλπικεν ἐπὶ τὸν ^{Τ.μ.κ} θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. **v.7** καὶ ταῦτα παράγγελλε ἵνα ἀνεπίληπτοι ^ν ἀνεπίληπτοι ^{Τ.μ.κ} ᾦσιν. **v.8** εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν ^{Τ.μ.κ} οἰκείων οὐ προνοεῖ τὴν πίστιν ἠρνηταὶ καὶ ἐστὶν ἀπίστου χειρῶν.

θάνουσιν περιερχόμεναί τας οίκίας οὐ μόνον δὲ ἀργαί ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν 14 τεκνογονεῖν οἰκοδεσποτεῖν μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λαιδορίας χάριν. ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. εἴ τις 15, 16* πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας ἐπαρκεῖτω αὐταῖς καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησία ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. οἱ καλῶς προεσιῶτες πρεσβύτεροι 17 διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλία. λέγει γὰρ ἡ γραφή βουὴν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις καὶ ἄξιος ὁ ἐργάτης 18 τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου ἐκτός 19 εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων 20 ἔλεγγε ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ 21* θεοῦ καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισην. χεῖρας τα- 22 χέως μηδενὶ ἐπιτίθει μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἄγνων τήρει. μηκέτι ὑδροπότει ἀλλ' οἴνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον σου καὶ 23* τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν 24 προάγουσαι εἰς κρίσιν τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. ὡσαύτως καὶ τὰ 25* καλὰ ἔργα πρόδηλα ἐστὶν καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται.

ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίους 6 ἠγείσθωσαν ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῇ. οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης μὴ καταφρονεῖτωσαν ὅτι ἀδελφοί εἰ- 2 σιν ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἐτε- 3 ροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ. τετύφωται μη- 4 δὲν ἐπιστάμενος ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας ἐξ ὧν γίνεται φθόνος ἕρις βλασφημίαι ὑπόνοιαι πονηραί. παραδιατριβαὶ διεφθαρ- 5* μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. ἔστιν δὲ 6 πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς. οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκα- 7*

v.16 εἰ τις πιστὸς^{Τ.μ.κ} ἢ πιστὴ^{Τ.μ.κ} ἔχει χήρας ἐπαρκεῖτω αὐταῖς καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησία ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. **v.21** διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου^{Τ.μ.κ} ἰησοῦ^{Τ.μ.κ} χριστοῦ ἰησοῦ^ν καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισην^μ πρόσκλισην^{Τ.κ.ν}. **v.23** μηκέτι ὑδροπότει ἀλλὰ^ν ἀλλ^{Τ.μ.κ} οἴνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον σου^{Τ.μ.κ} καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. **v.25** ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ^{Τ.μ.κ} ἔργα τα^ν καλὰ^ν πρόδηλα ἐστὶν^{Τ.μ.κ} καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται^{μ.ν} δύναται^{Τ.κ}. **6 v.5** διαπαρτριβαὶ^{μ.ν} παραδιατριβαὶ^{Τ.κ} διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν ἀφίστασο^{Τ.μ.κ} ἀπὸ^{Τ.μ.κ} τῶν^{Τ.μ.κ} τοιούτων^{Τ.μ.κ}. **v.7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνεγκάμεν εἰς τὸν κόσμον δηλον^{Τ.μ.κ} ὅτι οὐδε ἐξενεγκεῖν τι δύναμεθα.

8 μεν εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. ἔχοντες δὲ
 9 διατροφὰς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. οἱ δὲ βουλόμενοι
 πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς
 ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
 10 καὶ ἀπώλειαν. ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία ἧς τινες
 ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν
 11* ὀδύνας πολλὰς. σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ταῦτα φεῦγε δίωκε δὲ
 12* δικαιοσύνην εὐσέβειαν πίστιν ἀγάπην ὑπομονὴν πραότητα. ἀγωνίζου
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς ἣν καὶ
 ἐκλήθης καὶ ὠμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρ-
 13* τύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα
 καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ ποντίου πιλάτου τὴν καλὴν
 14* ὁμολογίαν. τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς
 15 ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ
 μακάριος καὶ μόνος δυνάστης ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος
 16 τῶν κυριευόντων. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ὃν
 εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται ἢ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
 17* ἀμὴν. τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μη-
 δὲ ἠλπικένοι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι τῷ παρέχοντι
 18 ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν. ἀγαθοεργεῖν πλουτεῖν ἐν ἔργοις
 19* καλοῖς εὐμεταδότους εἶναι κοινωνικούς. ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θε-
 20* μέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. ὦ τιμόθεε
 τὴν παρακαταθήκην φύλαξον ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
 21* καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως. ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι πε-
 ρὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν ἢ χάρις μετὰ σοῦ ἀμὴν πρὸς τιμόθεον πρώτη
 ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας ἣτις ἐστὶν μητρόπολις φρυγίας τῆς πακατιανῆς.

v.11 συ δε ω ανθρωπε του ^{τ.μ.κ} θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραυπαθιαν^ν πραοτητα^{τ.μ.κ}. **v.12** αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην και^{τ.κ} εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων. **v.13** παραγγελλω [σοι]^ν σοι^{τ.μ.κ} ενωπιον του θεου του ζωογονουντος^ν ζωοποιουντος^{τ.μ.κ} τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν. **v.14** τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον^ν ανεπιληπτον^{τ.μ.κ} μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου. **v.17** τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ επι^ν εν^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} θεω τω^{τ.μ.κ} ζωντι^{τ.μ.κ} τω παρεχοντι ημιν πλουσιως^{τ.κ} παντα πλουσιως^{μ.ν} εις απολαυσιν. **v.19** αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της οντως^ν αιωνιου^{τ.μ.κ} ζωης. **v.20** ω τιμοθεε την παραθηκην^{μ.ν} παρακαταθηκην^{τ.κ} φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως. **v.21** ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χάρις μεθ^ν υμων^ν μετ^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} αμην^{τ.μ.κ}.

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγε- 1*
λίαν ζωῆς τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις ἔλεος 2
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. χάριν 3
ἔχω τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ὡς ἀδιάλει-
πτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν μεμνημένος σου τῶν δακρῶν ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ. 4
ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως ἣτις ἐνώκησεν 5*
πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου λωῖδι καὶ τῇ μητρί σου εὐνεϊκῇ πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοὶ. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα 6
τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. οὐ γὰρ 7
ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σω-
φρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ 8
ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύ-
ναμιν θεοῦ. τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία οὐ κατὰ 9*
τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
χριστῷ ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων. φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφα- 10*
νείας τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου. εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ 11*
κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα 12
πάσχω ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ᾧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ 13
ἀγάπῃ τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ 14*
πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστρά- 15*

1 **v.1** παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου. **v.5** υπομνησιν λαβων^υ λαμβανων^{τ.μ.κ} της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνεικη^{κ.μ.υ} ευνεικη^τ πεπεισμαι δε οτι και εν σοι. **v.9** του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα^υ κατ^{τ.μ.κ} ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων. **v.10** φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζων και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου. **v.11** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων^{τ.μ.κ}. **v.14** την καλην παραθηκην^{μ.υ} παρακαταθηκην^{τ.κ} φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν. **v.15** οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ον εστιν φυγελος^{μ.υ} φυγελλος^{τ.κ} και ερμογενης.

- 16* φησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ ὧν ἐστὶν φύγελλος καὶ ἐρμογένης. δῶη
 ἔλεος ὁ κύριος τῷ ὀνησιφόρου οἴκῳ ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν
 17* ἄλυσίν μου οὐκ ἐπῆσχύνθη. ἀλλὰ γενόμενος ἐν ῥώμῃ σπουδαιότερον
 18 ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν. δῶη αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅσα ἐν ἐφέσῳ διηκόνησεν βέλτιον σὺ γινώσκεις.
 2, 2 σὺ οὖν τέκνον μου ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. καὶ
 ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα παράθου πιστοῖς
 3* ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. σὺ οὖν κακο-
 4 πάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης ἰησοῦ χριστοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος
 ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέ-
 5 ση. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
 6, 7* τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει α
 8* λέγω δῶη γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. μνημόνευε ἰησοῦν χρι-
 στὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρματος δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
 9* μου. ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
 10 θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἵνα
 καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.
 11, 12* πιστὸς ὁ λόγος εἰ γὰρ συναπεθάνομεν καὶ συζηήσομεν. εἰ ὑπομένομεν
 13* καὶ συμβασιλεύσομεν εἰ ἀρνούμεθα κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς. εἰ ἀπι-
 14* στοῦμεν ἐκεῖνος πιστὸς μένει ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. ταῦτα
 ὑπομίμησκε διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς
 15 οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. σπούδασον σεαυτὸν
 δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον ὀρθοτομοῦντα τὸν
 16 λόγον τῆς ἀληθείας. τὰς δὲ βεβήλους κenoφωνίας περιῖστασο ἐπὶ πλεῖον
 17 γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας. καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν
 18* ἔξει ὧν ἐστὶν ὑμέναιος καὶ φίλητος. οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστοχη-
 σαν λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν
 19* πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν ἔχων τὴν σφραγίδα

v.16 δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επιαυχυνθη^{μη.ν} επιαυχυνθη^{τ.κ}. **v.17** αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιως^ν σπουδαιότερον^{τ.μη.κ} ἐζητησεν με και ευρεν. **2** **v.3** συγκακοπαθησον^ν συ^{τ.μη.κ} ουν^{τ.μη.κ} κακοπαθησον^{τ.μη.κ} ως καλός στρατιώτης ιησου^{τ.μη.κ} χριστου ιησου^ν. **v.7** νοει ο^ν α^{τ.μη.κ} λεγω δωσει^ν δωη^{τ.μη.κ} γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν. **v.8** μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ^{μη.ν} δαβιδ^{τ.κ} κατα το ευαγγελιον μου. **v.9** εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακοιργος αλλα^ν αλλ^{τ.μη.κ} ο λογος του θεου ου δεδετα. **v.12** ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνησομεθα^ν αρνουμεθα^{τ.μη.κ} κακεινος αρνησεται ημας. **v.13** ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι γαρ^ν εαυτον ου δυναται. **v.14** ταυτα υπομιμησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου^ν κυριου^{τ.μη.κ} μη λογομαχειν επι^ν εις^{τ.μη.κ} ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων. **v.18** οτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες [την]^ν την^{τ.μη.κ} αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν.

ταύτην ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
 ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα χριστοῦ. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον 20
 σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα καὶ ἃ μὲν εἰς
 τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων ἔσται 21*
 σκευὸς εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον
 ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε δίωκε δὲ 22
 δικαιοσύνην πίστιν ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύ-
 ριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις 23
 παραιτοῦ εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας. δούλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχε- 24*
 σθαι ἀλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας διδακτικὸν ἀνεξίκακον. ἐν πρᾶότητι 25*
 παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν
 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας. καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος 26
 ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνοστήσονται καιροὶ χαλεποί. **3**
 ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι φιλάργυροι ἀλαζόνες ὑπερήφανοι 2
 βλάσφημοι γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχάριστοι ἀνόσιοι. ἄστοργοι ἄσπονδοι 3
 διάβολοι ἀκρατεῖς ἀνήμεροι ἀφιλάγαθοι. προδόται προπετεῖς τετυφω- 4
 μένοι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν 5
 δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ 6*
 εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια
 σεσωρευμένα ἁμαρτίαις ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις. πάντοτε μαν- 7
 θάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. ὄν 8
 τρόπον δὲ ἰάννης καὶ ἰαμβρῆς ἀντέστησαν μωϋσεῖ οὕτως καὶ οὗτοι ἀν-
 θίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ
 τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον ἢ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος 9
 ἔσται πᾶσιν ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. σὺ δὲ παρηκολούθηκός μου τῇ 10*
 διδασκαλίᾳ τῇ ἀγωγῇ τῇ προθέσει τῇ πίστει τῇ μακροθυμίᾳ τῇ ἀγάπῃ
 τῇ ὑπομονῇ. τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιο- 11
 χείᾳ ἐν ἰκονίῳ ἐν λύστροις οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με
 ἔρρύσατο ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ 12

v.19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου^{μη.ν} χριστου^{τ.κ}. **v.21** εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και^{τ.μη.κ} ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον. **v.24** δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλα^ν αλλ^{τ.μη.κ} ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον. **v.25** εν πραυτητι^ν πραυτητι^{τ.μη.κ} παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω^ν δω^{τ.μη.κ} αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας. **3 v.6** εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτιζοντες^ν αιχμαλωτευοντες^{τ.μη.κ} τα^{τ.κ} γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμιας ποικιλαις. **v.10** συ δε παρηκολουθησας^ν παρηκολουθησας^{τ.μη.κ} μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη.

- 13 ἰησοῦ διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν
 14* ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες
 15* καὶ ἐπιστώθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες. καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱε-
 ρὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως
 16* τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς
 διδασκαλίαν πρὸς ἔλεγχον πρὸς ἐπανόρθωσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δι-
 17 καιοσύνῃ. ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
 ἐζηρισμένος.
- 4* διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χρι-
 στοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
 2 αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. κήρυξον τὸν λόγον ἐπίστηθι εὐκαί-
 ρως ἀκαίρως ἔλεγξον ἐπιτίμησον παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ
 3* καὶ διδαχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υἱαινούσης διδασκαλίας οὐκ
 ἀνέξονται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν
 4 διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν
 5 ἀκοήν ἀποστρέψουσιν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε
 ἐν πᾶσιν κακοπάθησον ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου
 6* πληροφορήσον. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύ-
 7* σεως ἐφέστηκεν. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι τὸν δρόμον τετέλεκα
 8* τὴν πίστιν τετήρηκα. λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφα-
 νος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς οὐ
 μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
 9, 10 σπούδασον ἔλθεῖν πρὸς με ταχέως. δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπή-
 σας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσσαλονίκην κρήσκης εἰς γαλατίαν
 11 τίτος εἰς δαλματίαν. λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ μᾶρκον ἀναλαβὼν
 12 ἄγε μετὰ σεαυτοῦ ἔστιν γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. τυχικὸν δὲ
 13* ἀπέστειλα εἰς ἔφεσον. τὸν φαιλόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωάδι παρὰ κάρ-

v.14 συ δε μενε εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινων^v τινος^{T, M, K} εμαθες. **v.15** και οτι απο βρεφους [τα]^v τα^{T, M, K} ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου. **v.16** πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγμον^v ελεγχον^{T, M, K} προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη. **4 v.1** διαμαρτυρομαι συν^{T, M, K} εγω^{T, M, K} ενωπιον του θεου και του^{T, M, K} κυριου^{T, M, K} ιησου^{T, M, K} χριστου ιησου^v του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους και^v κατα^{T, M, K} την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου. **v.3** εσται γαρ καιρος οτε της υγαινουσης διδασκαλίας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμίας^{T, M, K} τας^{T, M, K} ιδίας επιθυμίας^v εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην. **v.6** εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης^{T, M, K} αναλυσεως μου^v εφεστηκεν. **v.7** τον αγωνα^{T, M, K} τον^{T, M, K} καλον αγωνα^v ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα. **v.8** λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασι^v πασιν^{T, M, K} τοις ηγαπηκοσι^v ηγαπηκοσιν^{T, M, K} την επιφανειαν αυτου. **v.13** τον φαειλονην^{K, M} Αφαιλονην^T ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις.

πῶ ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας. ἀλέξανδρος 14*
 ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ. ὄν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν τοῖς ἡμετέροις 15*
 λόγοις. ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο ἀλλὰ 16*
 πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη 17*
 καὶ ἐνεδυνάμωσέν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκού-
 σῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος. καὶ ῥύσεταιί με 18*
 ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
 τὴν ἐπουράνιον ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. ἄσπασαι 19
 πρίσκαν καὶ ἀκύλαν καὶ τὸν ὄνησιφόρου οἶκον. ἔραστος ἔμεινεν ἐν 20
 κορίνθῳ τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. σπούδασον πρὸ 21
 χειμῶνος ἐλθεῖν ἀσπάζεται σε εὐβουλος καὶ πούδης καὶ λίνος καὶ κλαυ-
 δία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ὁ κύριος ἰησοῦς χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύ- 22*
 ματός σου ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς τιμόθεον δευτέρῳ τῆς ἐφεσίων
 ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης ὅτε
 ἐκ δευτέρου παρέστη παῦλος τῷ καίσαρὶ νέρωνι.

v.14 ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο ἀποδώσει^v ἀποδῶν^{T,μt,κ} αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ
 τὰ ἔργα αὐτοῦ. **v.15** ὄν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀντέστη^v ἀνθέστηκεν^{T,μt,κ} τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
v.16 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρεγένετο^v συμπαραγένετο^{T,μt,κ} ἀλλὰ πάντες με ἐγ-
 κατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. **v.17** ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυναμώσεν με ἵνα δι' ἐμοῦ
 τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκουσῶσιν^v ἀκουσῇ^{T,μt,κ} πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος
 λέοντος. **v.18** καὶ^{T,μt,κ} ῥύσεταιί με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασι-
 λείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. **v.22** ὁ κύριος ἰησοῦς^{T,μt,κ}
 χριστὸς^{T,μt,κ} μετὰ τοῦ πνεύματος σου ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν^{T,μt,κ}.

Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

1 παῦλος δοῦλος θεοῦ ἀπόστολος δὲ ἰησοῦ χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλε-
2 κτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν. ἐπ' ἐλπίδι
ζωῆς αἰωνίου ἦν ἐπηγγεῖλατο ὁ ἀψευδῆς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων.
3 ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπι-
4* στεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ. τίφω γνησίῳ
τέκνῳ κατὰ κοινήν πίστιν χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυ-
5* ρίου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν
κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυ-
6 τέρους ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην. εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος μιᾶς γυναικὸς
7 ἀνὴρ τέκνα ἔχων πιστὰ μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ
γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον μὴ αὐθάδῃ μὴ
8 ὀργίλον μὴ πάροινον μὴ πλήκτιν μὴ αἰσχροκερδῆ. ἀλλὰ φιλόξενον
9 φιλάγαθον σώφρονα δίκαιον ὄσιον ἐγκρατῆ. ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν
διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκα-
10* λίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. εἰσὶν γὰρ πολλοὶ
καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς.
11 οὗς δεῖ ἐπιστομίζειν οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ
12 μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφή-
13 τῆς κρήτες αἰεὶ ψεῦσται κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί. ἡ μαρτυρία αὕτη
ἐστὶν ἀληθῆς δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν
14 τῇ πίστει. μὴ προσέχοντες ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων
15* ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς
δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν
16 καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν ὁμολογοῦσιν εἶδέναι τοῖς δὲ ἔργοις
ἀρνοῦνται βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀδόκιμοι.

2, 2* σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. πρεσβύτας νη-

1 v.4 τίφω γνησίῳ τεκνῳ κατὰ κοινήν πίστιν χάρις καὶ^v ελεος^{T.M.K} εἰρήνη ἀπο θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου^{T.M.K} ἰησοῦ^{T.M.K} χριστοῦ ἰησοῦ^v του σωτηρος ἡμων. v.5 τούτου χάριν ἀπελιπον^v κατελιπον^{T.M.K} σε ἐν κρητῃ ἵνα τὰ λειποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτεροῦς ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην. v.10 εἰσὶν γὰρ πολλοὶ [καὶ]^v καὶ^{T.M.K} ἀνυποτακτοὶ ματαιολογοὶ καὶ φρεναπαται μάλιστα οἱ ἐκ τῆς^v περιτομῆς. v.15 πάντα μὲν^{T.M.K} καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιασμένοις^v μεμιασμένοις^{T.M.K} καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

φαλίους εἶναι σεμνούς σώφρονας ὑγιαίνοντας τῇ πίστει τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ. πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς μὴ δια- 3
βόλους μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας καλοδιδασκάλους. ἵνα σωφρονί- 4
ζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι φιλοτέκνους. σώφρονας ἀγνάς οἴκου- 5*
ρούς ἀγαθὰς ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ
θεοῦ βλασφημηῆται. τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν. 6
περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ 7*
ἀδιάφθοριαν σεμνότητα ἀφθαρσιαν. λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον ἵνα ὁ 8*
ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον. δούλους 9
ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι μὴ ἀντιλέγον-
τας. μὴ νοσφιζομένους ἀλλὰ πιστὴν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν ἵνα 10*
τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτήρος ὑμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. ἐπεφάνη 11*
γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. παιδεύουσα ἡμᾶς 12
ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. προσδεχόμενοι τὴν 13
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτή-
ρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται 14
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλω-
τὴν καλῶν ἔργων. ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης 15
ἐπιταγῆς μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν 3*
πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι. μηδένα βλασφημεῖν ἀμάχους 2*
εἶναι ἐπεικεῖς πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πράγματα πρὸς πάντας ἀνθρώ-
πους. ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι ἀπειθεῖς πλανώμενοι δου- 3
λεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγον-
τες στυγητοὶ μισοῦντες ἀλλήλους. ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρω- 4
πία ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος ἡμῶν θεοῦ. οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ 5*

v.2 πρεσβυτας νηφαλεους^{μη} νηφαλιους^{τ.κ.ν} ειναι σεμνους σωφρονας υγιαινωντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη. **v.5** σωφρονας αγνας οικουργους^ν οικουρους^{τ.μη.κ} αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται. **v.7** περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργαων εν τη διδασκαλια αφθοριαν^ν αδιαφθοριαν^{τ.μη.κ} σεμνοτητα αφθαρσιαν^{τ.μη.κ}. **v.8** λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι^{τ.μη.κ} ημων^{μη} υμων^{τ.κ} λεγειν περι^ν ημων^ν φαυλον. **v.10** μη νοσφιζομενους αλλα πιστην^{τ.μη.κ} πασαν πιστην^ν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν την^ν του σωτηρος ημων^{κ.μη.ν} υμων^τ θεου κοσμωσιν εν πασιν. **v.11** επεφανη γαρ η χαρις του θεου η^{τ.μη.κ} σωτηριος πασιν ανθρωποις. **3 v.1** υπομιμησκε αυτους αρχαις και^{τ.μη.κ} εξουσαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι. **v.2** μηδενα βλασφημειν αμαχους ειναι επεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα^ν πραοτητα^{τ.μη.κ} προς παντας ανθρωπους. **v.5** ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη α^νων^{τ.μη.κ} εποιησαμεν ημεις αλλα κατα το^ν τον^{τ.μη.κ} αυτου ελεος^ν ελεον^{τ.μη.κ} εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεωσ πνευματος αγιου.

ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λου-
 6 τρου παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου. οὐ ἐξέχεεν ἐφ'
 7* ἡμᾶς πλουσίως διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ἵνα δικαιωθέν-
 τες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
 8* πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουῖσθαι ἵνα φρον-
 τίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ θεῷ ταῦτά ἐστιν
 9 τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλο-
 γίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ
 10 μάταιοι. αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραι-
 11 τοῦ. εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκρι-
 12 τος. ὅταν πέμψω ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ τυχικὸν σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με
 13* εἰς νικόπολιν ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ
 14 ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. μανθανέτωσαν
 15* ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες ἄσπασαι τοὺς
 φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει ἢ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμὴν πρὸς τίτον
 τῆς κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ
 νικοπόλεως τῆς μακεδονίας.

v.7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γεννηθῶμεν^v γενώμεθα^{T.M.K} κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. **v.8** πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουῖσθαι ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ^{T.K} θεῷ ταῦτά ἐστιν τὰ^{T.M.K} καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. **v.13** ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἀπολλῶν^v ἀπολλῶ^{T.M.K} σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. **v.15** ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει ἢ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμὴν^{T.M.K}.

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

παῦλος δέσμιος χριστοῦ ἰησοῦ καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς φιλήμονι τῷ **1**
ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν. καὶ ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ καὶ ἀρχίππῳ **2***
τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ. χάρις ὑμῖν καὶ **3**
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστῶ **4**
τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου.
ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον ἰη- **5**
σοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους. ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου **6***
ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς χριστόν
ἰησοῦν. χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου **7***
ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ ἀδελφέ. διό πολλὴν **8**
ἐν χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον. διὰ τὴν ἀγάπην **9***
μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡς παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέ-
σμιος ἰησοῦ χριστοῦ. παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου ὃν ἐγέννησα **10***
ἐν τοῖς δεσμοῖς μου ὄνησιμον. τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ **11***
ἐμοὶ εὐχρηστον. ὃν ἀνέπεμψά σου δὲ αὐτόν τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα **12**
πρόσλαβοῦ. ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν ἵνα ὑπὲρ σοῦ **13***
διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου. χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης **14**
οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ ἀλλὰ
κατὰ ἐκούσιον. τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον **15**
αὐτὸν ἀπέχῃς. οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον ἀδελφὸν ἀγαπητόν **16**
μάλιστα ἐμοὶ πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν ἐμέ **17***
ἔχεις κοινωνόν προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει **18***
τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. ἐγὼ παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα **19**
μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. ναὶ ἀδελφέ ἐγὼ σου **20***

1 **v.2** και απφια τη αδελφη^v αγαπητη^{T.μt.κ} και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια. **v.6** οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν^{μt.v} υμιν^{T.κ} εις χριστον ιησουν^{T.μt.κ}. **v.7** χαραν^{κ.v} χαριν^{T.μt} γαρ εχομεν^{T.μt.κ} πολλην εσχον^v και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε. **v.9** δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος ιησου^{T.μt.κ} χριστου ιησου^v. **v.10** παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου^{T.μt.κ} ονησιμον. **v.11** τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε [και]^v σοι και εμοι ευχρηστον. **v.13** ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη^{T.μt.κ} μοι διακονη^v εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου. **v.17** ει ουν με^{μt.v} εμε^{T.κ} εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε. **v.18** ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελογγα^v ελλογει^{T.μt.κ}. **v.20** ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω^v κυριω^{T.μt.κ}.

21* ὀναίμην ἐν κυρίῳ ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ. πεποιθὼς
22 τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. ἅμα
23* δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χα-
24, 25* ρισθῆσομαι ὑμῖν. ἀσπάζονται σε ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν
χριστῷ ἰησοῦ. μάρκος ἀρίσταρχος δημᾶς λουκᾶς οἱ συνεργοί μου. ἡ
χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν
πρὸς φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου οἰκέτου.

v.21 πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ α^v ο^{τ.μκ} λεγω ποιησεις.
v.23 ασπαζεται^v ασπαζονται^{τ.μκ} σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου. **v.25** η χαρις
του κυριου ημων^{τ.μκ} ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην^{τ.μκ}.

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν **1***
τοῖς προφήταις. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ **2***
ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὃς ὢν **3***
ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δι' εαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμε-
νος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.
τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐ- **4**
τοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. τίτι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων υἱὸς μου **5**
εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον **6**
εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ **7**
πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν υἱόν **8***
ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥά-
βδος τῆς βασιλείας σου. ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν **9**
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου. καὶ σὺ κατ' ἀρχάς κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα **10**
τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις **11**
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις **12***
αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψου-
σιν. πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως **13**
ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. οὐχὶ πάντες εἰσὶν **14**
λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν.

διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν μήποτε **2***

1 **v.1** πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου^{μτ.ν} ἐσχάτων^{τ.κ} τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ. **v.2** ὃν ἐθηκεν κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ ἐποίησεν^ν τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν^{τ.μτ.κ}. **v.3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δι' εαυτοῦ^{τ.μτ.κ} καθαρισμόν ποιησάμενος^{τ.μτ.κ} τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος^ν ἡμῶν^{τ.μτ.κ} ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. **v.8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ^ν ῥάβδος^{τ.μτ.κ} εὐθύτητος^{τ.μτ.κ} ἢ ῥάβδος^ν τῆς^ν εὐθυτητος^ν ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. **v.12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς ὡς^ν ἱμάτιον^ν καὶ ἀλλαγῆσονται σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **2**

2 παραρρυώμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος
 3 καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν. πῶς
 ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας ἣτις ἀρχὴν λα-
 βούσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
 4 βαιώθη. συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ
 ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ
 5 θέλησιν. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν
 6 περὶ ἧς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ ποῦ τις λέγων τί ἐστὶν ἄνθρωπος
 7* ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν. ἤλαττωσας
 αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καὶ
 8* κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξας ὑπο-
 κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν
 αὐτῷ ἀνυπότακτον νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.
 9 τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν ἰησοῦν διὰ τὸ
 πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον ὅπως χάριτι θεοῦ
 10 ὑπὲρ παντός γεύσῃται θανάτου. ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ δι' ὄν τὰ πάντα
 καὶ δι' οὗ τὰ πάντα πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν
 11 τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ὁ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ
 οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς
 12 αὐτοὺς καλεῖν. λέγων ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν
 13 μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι πεπειθῶς ἐπ' αὐτῷ
 14* καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. ἐπεὶ οὖν τὰ
 παιδιά κεκοινωνήκεν σαρκὸς καὶ αἵματος καὶ αὐτὸς παραπλησίως με-
 τέσχεν τῶν αὐτῶν ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 15 τοῦ θανάτου τοῦτ' ἐστὶν τὸν διάβολον. καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φό-
 16 βῳ θανάτου διὰ παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ γὰρ δήπου
 17 ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται ἀλλὰ σπέρματος ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν
 ὄφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένῃται καὶ
 πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεὸν εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 18 λαοῦ. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς δύναται τοῖς πειραζομένοις
 βοηθῆσαι.

v.1 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ^{τ.μ.κ} προσεχειν ημασ^ν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρυωμεν^ν παραρρυωμεν^{τ.μ.κ}. **v.7** ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και^{τ.κ} κατεστησας^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} επι^{τ.κ} τα^{τ.κ} εργα^{τ.κ} των^{τ.κ} χειρων^{τ.κ} σου^{τ.κ}. **v.8** παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ^{τ.μ.κ} τω γαρ^ν υποταξει [αυτω]^ν αυτω^{τ.μ.κ} τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα. **v.14** επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} αιματος και^ν σαρκος^ν και αυτος παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} τον διαβολον. **3**

ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι κατανοήσατε τὸν **3***
 ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν χριστὸν ἰησοῦν. πιστὸν **2***
 ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος **3***
 γὰρ δόξης οὗτος παρὰ μωσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ
 οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος **4***
 ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός. καὶ μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ **5***
 αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων. χριστὸς δὲ ὡς **6***
 υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς ἐάνπερ τὴν παρρησίαν
 καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. διό **7**
 καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
 σητε. μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ **8**
 τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὐ ἐπείρασαν με οἱ πατέρες **9***
 ὑμῶν ἐδοκιμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. διό **10***
 προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ
 δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσε- **11**
 λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. βλέπετε ἀδελφοὶ μήποτε ἔσται ἐν **12**
 τινὶ ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποσιῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος.
 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄχρις οὐ τὸ σήμερον **13***
 καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας. μέτοχοι **14***
 γὰρ γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
 τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς **15**
 αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρα-
 σμῷ. τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες **16***
 ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως. τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη οὐχὶ **17***
 τοῖς ἀμαρτήσασιν ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ **18**

v.1 ὁθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν χριστὸν ^{τ.κ} ἰησοῦν χριστὸν ^{μ.}. **v.2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ μωσῆς ^{μ.ν} μωσῆς ^{τ.κ} ἐν [ολῳ] ^ν ολῳ ^{τ.μ.κ} τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. **v.3** πλείονος γὰρ δόξης ^{τ.μ.κ} οὗτος δόξης ^ν παρὰ μωσῆν ^{μ.ν} μωσῆν ^{τ.κ} ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. **v.4** πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος ὁ δὲ τὰ ^{τ.μ.κ} πάντα κατασκευάσας θεός. **v.5** καὶ μωσῆς ^{μ.ν} μωσῆς ^{τ.κ} μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων. **v.6** χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς ^ν ἐάνπερ ^{τ.μ.κ} εἰς τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι ^{τ.μ.κ} τέλους ^{τ.μ.κ} βεβαίαν ^{τ.μ.κ} κατάσχωμεν. **v.9** οὐ ἐπείρασαν με ^{τ.μ.κ} οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ^ν ἐδοκιμασάν ^{τ.μ.κ} δοκιμασάν ^ν με ^{τ.μ.κ} καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ^ν τεσσαράκοντα ^{τ.μ.κ} ἔτη. **v.10** διό προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταυτῇ ^ν ἐκείνῃ ^{τ.μ.κ} καὶ εἶπον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου. **v.13** ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄχρις οὐ τὸ σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ^{τ.κ.ν} ἐξ ὑμῶν τις ^{μ.} ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας. **v.14** μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν ^{τ.μ.κ} τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν ^ν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. **v.16** τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως ^{μ.ν} μωσέως ^{τ.κ}. **v.17** τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα ^ν τεσσαράκοντα ^{τ.μ.κ} ἔτη οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν ὧν τὰ κῶλα ἐπέπεσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν. καὶ
 βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 2* κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκένοι. καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγ-
 γελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς
 3* ἐκείνους μὴ συγκεκριμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. εἰσερχόμεθα
 γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν ὡς ὤμοσα ἐν
 τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου καίτοι τῶν ἔργων
 4 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. εἶρηκεν γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης
 οὕτως καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
 5 ἔργων αὐτοῦ. καὶ ἐν τούτῳ πάλιν εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν
 6 μου. ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ πρότερον
 7* εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν. πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν
 σήμερον ἐν δαβὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς εἴρηται σήμερον
 8 ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰ
 γὰρ αὐτοὺς ἰησοῦς κατέπαυσεν οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα
 9, 10 ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ εἰ-
 σελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων
 11 αὐτοῦ ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
 ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
 12* ἀπειθείας. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε
 καὶ πνεύματος ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
 13 νοιῶν καρδίας. καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα δὲ
 γυμνά καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λό-
 14 γος. ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς ἰησοῦν
 15* τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
 μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειραμένον δὲ κατὰ
 16* πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρ-

4 **v.2** καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκεῖ-
 νους μὴ συγκεκριμένους^v συγκεκριμένους^{mt} συγκεκριμένους^{t,k} τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **v.3** εἰ-
 σερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν]^v τὴν^{t,mt,k} κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
 μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.
v.7 πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν σήμερον ἐν δαβὶδ^{mt,v} δαβὶδ^{t,k} λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς
 προεῖρηται^v εἴρηται^{t,mt,k} σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.
v.12 ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνού-
 μενος ἀχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε^{t,mt,k} καὶ πνεύματος ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
 νοιῶν καρδίας. **v.15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν
 πεπειραμένον^{k,v} πεπειραμένον^{t,mt} δε κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.

ρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων κα- 5
θίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν. μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ 2
αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν. καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ 3*
λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυ- 4*
τῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ
καὶ ὁ ἀαρῶν. οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι 5
ἀρχιερέα ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε. καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ 6
τὴν τάξιν μελχισέδεκ. ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις 7
τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ
κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρῶν προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας. καίπερ ὢν υἱὸς ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν. καὶ 8, 9*
τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰῶ-
νίου. προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελ- 10
χισέδεκ. περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν ἐπεὶ 11
νωθοὶ γέγονατε ταῖς ἀκοαῖς. καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ 12*
τὸν χρόνον πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γέγονατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δι- 13
καιοσύνης νήπιος γὰρ ἐστίν. τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ 14
τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ.

διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώ- 6
μεθα μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων
καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν. βαπτισμῶν διδαχῆς ἐπιθέσεώς τε χειρῶν ἀναστά- 2
σεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἕάνπερ 3*
ἐπιτρέπη ὁ θεός. ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε 4

v.16 προσερχομεθα συν μετα παρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεος^v ελεον^{T.μt.κ} και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν. **5 v.3** και δι^v δια^{T.μt.κ} αυτην^v ταυτην^{T.μt.κ} οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι αυτου^v εαυτου^{T.μt.κ} προσφερειν περι^v υπερ^{T.μt.κ} αμαρτιων. **v.4** και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα ο^{T.κ} καλουμενος υπο του θεου καθωσπερ^v καθαπερ^{T.μt.κ} και ο^{T.κ} ααρων. **v.9** και τελειωθεις εγενετο πασιν^v τοις υπακουουσιν αυτω πασιν^{T.μt.κ} αιτιος σωτηριας αιωνιου. **v.12** και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος [και]^v και^{T.μt.κ} ου στερεας τροφης. **6 v.3** και τουτο ποιησωμεν^{μt} ποιησωμεν^{T.κ.v} εανπερ επιτρεπη ο θεος.

τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου.
 5, 6 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος. καὶ
 παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυ-
 7* τοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. γῆ γὰρ ἡ πιούσα
 τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλακίς ἐρχόμενον ὑέτον καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον
 ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ.
 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς ἥς
 9* τὸ τέλος εἰς καῦσιν. πεπεισμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείττονα
 10* καὶ ἐχόμενα σωτηρίας εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς
 ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδειξα-
 σθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.
 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
 12 τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους. ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε μι-
 μηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγ-
 13 γελίας. τῷ γὰρ ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεὸς ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν
 14* μείζονος ὁμόσαι ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ. λέγων ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω
 15 σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν
 16* τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν καὶ
 17 πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος. ἐν ᾧ περισσό-
 τερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ
 18* ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ. ἵνα διὰ δύο πραγμά-
 των ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν
 19 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. ἦν ὡς ἄγ-
 κυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ
 20 ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος. ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν
 ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.
 7 οὗτος γὰρ ὁ μελχισέδεκ βασιλεὺς σαλήμ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψί-
 στου ὁ συναντήσας ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων
 2 καὶ εὐλογήσας αὐτόν. ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν ἀβραάμ
 πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασι-

v.7 γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις^{τ.μ.κ} ερχομενον πολλακις^υ υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργεγεται μεταλαμβάνει ευλογιας απο του θεου. **v.9** πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα^{μ.υ} κρειττονα^{τ.κ} και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν. **v.10** ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και του^{τ.μ.κ} κοπου^{τ.μ.κ} της αγαπης ης ενδειξασθε^κ ενδειξασθε^{τ.μ.υ} εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες. **v.14** λεγων ει^υ η^{τ.μ.κ} μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε. **v.16** ανθρωποι μεν^{τ.μ.κ} γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος. **v.18** ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι [τον]^υ θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος.

λεύς σαλήμ ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης. ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγενεαλόγητος 3
 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ 4*
 θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ καὶ 4*
 δεκάτην ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν 5*
 ἐκ τῶν υἱῶν λευὶ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκα-
 τοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καίπερ 6*
 ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος ἀβραάμ. ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐ- 6*
 τῶν δεδεκάτωκεν τὸν ἀβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.
 χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 7
 καὶ ᾧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσι ἐκεῖ δὲ 8
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ ὡς ἔπος εἶπεν διὰ ἀβραάμ καὶ λευὶ ὁ δε- 9*
 κάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφυί τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε 10*
 συνήνησεν αὐτῷ ὁ μελχισέδεκ. εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευιτικῆς 11*
 ἱερωσύνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν
 τάξιν μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν ἀαρῶν 12
 λέγεσθαι. μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου με- 12
 τάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν ἀφ' 13
 ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ ἰουδα 14*
 ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης μωσῆς
 ἐλάλησεν. καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν εἰ κατὰ τὴν ὁμοιό- 15
 τητα μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος. ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς 16*
 σαρκίκης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γὰρ 17*
 ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισέδεκ. ἀθέτησις μὲν 18
 γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές.
 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς 19
 ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας. οἱ μὲν γὰρ 20, 21*

7 v.4 θεωρεῖτε δε πηλικος ουτος ω [και]´ και^{Τ.Μ.Κ} δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης. **v.5** και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκα-
 τουν τον λαον κατα τον νομον τουτ^{Μ.Υ} εστιν^{Μ.Υ} τουτεστιν^{Τ.Κ} τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας
 εκ της οσφους αβρααμ. **v.6** ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον^{Τ.Μ.Κ} αβρααμ και
 τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν. **v.9** και ως επος ειπειν δι^Υ δια^{Τ.Μ.Κ} αβρααμ και λευι ο
 δεκατας λαμβανων δεδεκατωται. **v.10** ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνηνητησεν αυτω
 ο^{Τ.Μ.Κ} μελχισεδεκ. **v.11** ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επι αυτης^Υ
 αυτη^{Τ.Μ.Κ} νενομοθετηται^Υ νενομοθετητο^{Τ.Μ.Κ} τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστα-
 σθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι. **v.14** προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν
 ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν^{Τ.Μ.Κ} περι ιερων^Υ ιερωσυνης^{Τ.Μ.Κ} ουδεν^Υ μωυσης^{Μ.Υ} μωυσης^{Τ.Κ}
 ελαλησεν. **v.16** ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης^Υ σαρκικης^{Τ.Μ.Κ} γεγονεν αλλα κατα δυναμιν
 ζωης ακαταλυτου. **v.17** μαρτυρεται^Υ μαρτυρει^{Τ.Μ.Κ} γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την τα-
 ξιν μελχισεδεκ. **v.21** ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου
 μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα^{Τ.Μ.Κ} την^{Τ.Μ.Κ} ταξιν^{Τ.Μ.Κ} μελχισεδεκ^{Τ.Μ.Κ}.

χωρίς ὀρκωμοσίας εἰσιν ἱερεῖς γεγονότες ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ ἱερεὺς
 22* εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. κατὰ τοσοῦτον κρείττονος
 23 διαθήκης γέγονεν ἕγγυος ἰησοῦς. καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες
 24 ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν. ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν
 25 εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. ὅθεν καὶ σῶζειν εἰς τὸ
 παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ πάντοτε ζῶν
 26* εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς
 ὁσῖος ἀκακὸς ἀμίαντος κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλό-
 27 τερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος. ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην ὥσπερ
 οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἔπειτα
 28 τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ νόμος
 γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ λόγος δὲ τῆς
 ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

8 κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθι-
 2* σεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τῶν ἁγίων
 λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ
 3 ἄνθρωπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
 4* καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. εἰ μὲν
 γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων
 5* κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα. οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
 ἐπουρανίων καθὼς κεχηματίσται μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν
 ὅρα γὰρ φησὶν ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ
 6* ὄρει. νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχεν λειτουργίας ὅσῳ καὶ κρείττονός
 ἔστιν διαθήκης μεσίτης ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.
 7 εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτος οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.
 8* μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ
 συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα διαθήκην και-
 9 νήν. οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ

v.22 κατα τοσοῦτο^v [και]^v τοσοῦτον^{T.μ.κ} κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους. **v.26** τοιου-
 τος γαρ ημιν και^v επρεπεν αρχιερευς οσος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και
 υψηλοτερος των ουρανων γενομενος. **8 v.2** των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην
 επιηξεν ο κυριος και^{T.μ.κ} ουκ ανθρωπος. **v.4** ει μεν συν^v γαρ^{T.μ.κ} ην επι γης ουδ αν ην ιερευς ον-
 των των ιερεων^{T.μ.κ} των^{T.μ.κ} προσφεροντων κατα τον^{T.μ.κ} νομον τα δωρα. **v.5** οιτινες υποδειγματι
 και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχηματισται μωσης^{μ.ν} μωσης^{T.κ} μελλων επιτελειν
 την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις^{μ.ν} ποιησης^{T.κ} παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει.
v.6 ^vνυνι νυνι^{T.μ.κ} δε διαφορωτερας τετευχεν^{μ.ν} τετευχεν^{T.κ} λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν
 διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται. **v.8** μεμφομενος γαρ αυτους^v
 αυτοις^{T.μ.κ} λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον
 οικον ιουδα διαθηκην καινην.

ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος. ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ μετὰ τὰς 10 ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον 11* αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. ὅτι ἴλεως 12* ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην 13 τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

εἶχέν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας τό τε ἅγιον 9* κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ 2 τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων ἣτις λέγεται ἅγια. μετὰ δὲ τὸ δεύ- 3 τερον καταπέτασμα σκηνῆς ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. χρυσοῦν ἔχουσα 4 θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ ἐν ᾗ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. ὑπεράνω δὲ αὐτῆς χερου- 5* βιμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην 6* σκηνὴν διαπαντός εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες. εἰς δὲ 7 τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. τοῦτο δη- 8 λούντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσις. ἣτις παραβολὴ εἰς τὸν 9* καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα. μόνον ἐπὶ βρώ- 10* μασις καὶ πόμασις καὶ διαφοροῖς βαπτισμοῖς καὶ δικαιομασις σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρ- 11*

v.11 και ου μη διδάξωσιν εκαστος τον πολιτην^{91.ν} πλησιον^{7.κ} αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων^{7.91.κ} εως μεγάλου αυτων. **v.12** οτι ιλεως εσομαι ταϊς αδικιαϊς αυτων και των αμαρτιων αυτων και^{7.91.κ} των^{7.91.κ} ανομιων^{7.91.κ} αυτων^{7.91.κ} ου μη μνησθω ετι. **9 v.1** ειχε^ν ειχεν^{7.91.κ} μεν ουν [και]^ν και^{7.91.κ} η πρωτη σκηνη⁷ δικαιοματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον. **v.5** υπερανω δε αυτης χερουβιμ^ν χερουβιμ^{7.91.κ} δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος. **v.6** τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια^{91.ν} παντος^{91.ν} διαπαντος^{7.κ} εισισαισι οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες. **v.9** ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ην^ν ον^{7.91.κ} δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα. **v.10** μονον επι βρωμασις και πομασις και διαφοροις βαπτισμοις δικαιοματα^ν και^{7.91.κ} δικαιομασις^{7.91.κ} σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα.

χιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης
 12 ου χειροποιητου τουτ' εστιν ου ταυτης της κτισεως. ουδε δι' αιματος
 τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφάπαξ εις τα
 13* αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος. ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων
 και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την
 14* της σαρκος καθαροτητα. ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια
 πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την
 15 συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. και
 δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις
 απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν
 16 λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας. οπου γαρ διαθηκη
 17 θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου. διαθηκη γαρ επι νεκροις
 18* βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος. οθεν ουδ' η πρωτη
 19* χωρις αιματος εγκεκαινισται. λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νο-
 μον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων
 20 μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και
 21* τειλατο προς υμας ο θεος. και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της
 22 λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν. και σχεδον εν αιματι παντα
 καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις.
 23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαρι-
 24* ζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας. ου γαρ
 εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ' εις
 αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων.
 25 ουδ' ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις
 26* τα αγια κατ' ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω. επει εδει αυτον πολλακις

v.11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων^v μελλοντων^{τ.μ.κ} αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ'^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} ου ταυτης της κτισεως. **v.13** ει γαρ το αιμα ταυρων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τραγων και^v ταυρων^v και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα. **v.14** ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν ημων^v υμων^{τ.μ.κ} απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. **v.18** οθεν ουδε^v ουδ^{τ.μ.κ} η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται. **v.19** λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον^v νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων [και^v των^v τραγων]^v και^{τ.μ.κ} τραγων^{τ.μ.κ} μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον εραντισεν^v εραντισεν^{τ.μ.κ}. **v.21** και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν^v εραντισεν^{τ.μ.κ}. **v.24** ου γαρ εις χειροποιητα αγια^{τ.μ.κ} εισηλθεν αγια^v ο^{τ.μ.κ} χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ' εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων. **v.26** επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν^v νυν^{τ.μ.κ} δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθειτησιν [της]^v αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται.

παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. καὶ καθ' 27 ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις. οὕτως ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας 28* ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

σκιαν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα 10* τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. ἐπεὶ 2* οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενα διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρμένους. ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνά- 3 μνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν. ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων 4 ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει θυσίαν καὶ 5 προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὀλοκαυτώματα καὶ 6 περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. τότε εἶπον ἰδοὺ ἤκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου 7 γέγραπται περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου. ἀνώτερον λέ- 8* γων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἰτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται. τότε εἶρηκεν ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου ἀναίρει τὸ 9* πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ 10* τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ. καὶ πᾶς μὲν 11 ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφύρων θυσίας αἰτινες οὐδέποτε δύναται περιλεῖν ἁμαρτίας. αὐτὸς 12* δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐ- 13 τοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς 14 τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ 15* ἅγιον μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι. αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς 16*

v.28 οὕτως καὶ ^{μτ.ν} ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. **10 v.1** σκιαν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται ^{μτ} δύναται ^{τ.κ.ν} τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. **v.2** ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενα διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους ^ν κεκαθαρμένους ^{τ.μτ.κ.}. **v.8** ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίας ^ν θυσίαν ^{τ.μτ.κ.} καὶ προσφορᾶς ^ν προσφορὰν ^{τ.μτ.κ.} καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἰτινες κατὰ τὸν ^{τ.μτ.κ.} νόμον προσφέρονται. **v.9** τότε εἶρηκεν ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι ὁ ^{τ.μτ.κ.} θεὸς ^{τ.μτ.κ.} τὸ θέλημά σου ἀναίρει τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **v.10** ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ ^{τ.μτ} διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ^{τ.κ.} ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ. **v.12** οὕτως ^ν αὐτὸς ^{τ.μτ.κ.} δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. **v.15** μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι ^ν προειρηκέναι ^{τ.μτ.κ.}.

αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδούς νόμους μου ἐπὶ
 17* καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς. καὶ τῶν
 18 ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ὅπου δὲ
 19 ἄφεις τούτων οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. ἔχοντες οὖν ἀδελφοί
 20* παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι ἰησοῦ. ἦν ἐνεκαίνισεν
 ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τοῦτ' ἔστιν τῆς
 21, 22* σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. προσερχώμεθα
 μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἔρραντισμένοι τὰς καρ-
 23 διάς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ.
 24 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλά-
 25 μενος. καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν
 26 ἔργων. μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισὶν
 ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν
 27 ἡμέραν. ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνω-
 28* σιν τῆς ἀληθείας οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία. φοβερὰ δέ
 τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντί-
 29 οὺς. ἀθετήσας τις νόμον μωσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν
 30* μάρτυσιν ἀποθνήσκει. πόσῳ δοκεῖτε χεῖρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ
 τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγη-
 31 σάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἶδαμεν
 γὰρ τὸν εἰπόντα ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος καὶ πά-
 32 λιν κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ
 33 ζῶντος. ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας ἐν αἷς φωτισθέντες
 πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων. τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ
 34* θλίψεσιν θεατριζόμενοι τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων
 τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε γινώσκοντες ἔχειν ἐν
 35* ἑαυτοῖς κρεῖττονα ὑπαρξίν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. μὴ ἀποβάλητε

v.16 αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθησομένη πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν^v τῶν^{τ.μ.κ} διανοιῶν^v διανοιῶν^{τ.μ.κ} αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς. **v.17** καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶμαι^v μνησθῶ^{τ.μ.κ} ἔτι. **v.20** ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τοῦτ'^{μ.ν} ἔστιν^{μ.ν} τοῦτεστιν^{τ.κ} τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. **v.22** προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἔρραντισμένοι^v ἔρραντισμένοι^{τ.μ.κ} τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι^v λελουμένοι^{τ.μ.κ} τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ. **v.28** ἀθετήσας τις νόμον μωσέως^{μ.ν} μωσέως^{τ.κ} χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μαρτυσίαις ἀποθνήσκει. **v.30** οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει^{τ.μ.κ} κύριος^{τ.μ.κ} καὶ πάλιν κύριος^{τ.μ.κ} κρινεῖ κύριος^v τὸν λαὸν αὐτοῦ. **v.34** καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς^v δεσμοῖς^{τ.μ.κ} μου^{τ.μ.κ} συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς^v ἐν^{τ.κ} ἑαυτοῖς^{τ.μ.κ} κρεῖττονα ὑπαρξίν ἐν^{τ.μ.κ} οὐρανοῖς^{τ.μ.κ} καὶ μένουσαν.

οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. ὑπομονῆς 36
 γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν
 ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ. 37*
 ὁ δὲ δίκαιός ἐκ πίστεως ζήσεται καὶ ἐὰν ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ 38*
 ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν ἀλλὰ 39
 πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων υπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπο- 11
 μένων. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. πίστει νοοῦμεν 2, 3*
 κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τά βλε-
 πόμενα γεγονέναι. πίστει πλείονα θυσίαν ἄβελ παρὰ καῖν προσήνεγκεν 4*
 τῷ θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις
 αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖται. πίστει ἐνώχ με- 5*
 τετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐχ εὐρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν
 ὁ θεὸς πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ
 θεῷ. χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν 6
 προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαπο-
 δότης γίνεται. πίστει χρηματισθεὶς νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων 7
 εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' ἧς
 κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρο-
 νόμος. πίστει καλούμενος ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν 8*
 ἡμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ
 ἔρχεται. πίστει παρῶκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν 9*
 ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς
 ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πό- 10
 λιν ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. πίστει καὶ αὐτὴ σάρρα δύναμιν 11*
 εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν ἐπεὶ
 πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ 12*

v.35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν^{T.35.Κ} μεγαλην μισθαποδοσιαν^V.
v.37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει^V χρονιει^{T.37.Κ}. **v.38** ο δε δικαιος
 μου^V εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω. **11 v.3** πι-
 στει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων το^V τα^{T.33.Κ} βλεπομενον^V
 βλεπομενα^{T.33.Κ} γεγονεναι. **v.4** πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι
 ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθα-
 νων ετι λαλει^{K.V} λαλειται^{T.37}. **v.5** πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ηυρισκετο^V
 ευρισκετο^{T.37.Κ} διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου^{T.37.Κ} μεμαρτυρηται
 ευαρεστηκεναι^V ευηρεστηκεναι^{T.37.Κ} τω θεω. **v.8** πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν
 εις τον^{T.37.Κ} τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται.
v.9 πιστει παρωκησεν εις [την]³⁷ την^{T.Κ} γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα
 ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης. **v.11** πιστει και αυτη σαρρα σπειρα^V
 δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας ετεκεν^{T.37.Κ} επει πιστον ηγησατο
 τον επαγγειλαμενον.

ταῦτα νεκρωμένου καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡσεὶ
 13* ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. κατὰ πίστιν ἀπέ-
 θανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς
 ἰδόντες καὶ πεισθέντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
 14 καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανί-
 15* ζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς
 16* ἐξῆλθον εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται τοῦτ'
 ἔστιν ἐπουρανοῦ διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖ-
 17 σθαι αὐτῶν ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν. πίστει προσενήνοχεν ἄβρααμ
 τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας
 18 ἀναδεξάμενος. πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεὸς ὅθεν αὐτὸν καὶ
 20* ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν
 21 ἰακώβ καὶ τὸν ἡσαῦ. πίστει ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν ἰωσήφ
 22 εὐλόγησεν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. πίστει
 ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ
 23* τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. πίστει μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον
 ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφο-
 24* βήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. πίστει μωσῆς μέγας γενόμενος
 25 ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς φαραῶ. μᾶλλον ἐλόμενος συγκα-
 κουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν.
 26* μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν ἐν αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν
 27 τοῦ χριστοῦ ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. πίστει κατέλιπεν
 αἴγυπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων
 28 ἐκαρτέρησεν. πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵμα-
 29* τος ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. πίστει διέβησαν τὴν
 ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς ἢς πείραν λαβόντες οἱ αἰγύπτιοι κατε-

v.12 διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως^{μν.ν} η^{μν.ν} ωσει^{τ.κ} αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος. **v.13** κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες^{τ.κ} και^{τ.κ} ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης. **v.15** και ει μεν εκεινης εμνημονευσον αφ ης εξεβησαν^ν εξηλθον^{τ.μν.κ} ειχον αν καιρον ανακαμψαι. **v.16** νυν^{μν.ν} νυνι^{τ.κ} δε κρειττονος ορεγονται τουτ^{μν.ν} εστιν^{μν.ν} τουτεστιν^{τ.κ} επουρανοῦ διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν. **v.20** πιστει και^ν περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ. **v.23** πιστει μωυσης^{μν.ν} μωυσης^{τ.κ} γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως. **v.24** πιστει μωυσης^{μν.ν} μωυσης^{τ.κ} μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω. **v.26** μειζονα πλοουτον ηγησαμενος των αιγυπτου^{μν.ν} εν^{τ.κ} αιγυπτω^{τ.κ} θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν. **v.29** πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης^ν ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν.

πόθησαν. πίστει τὰ τείχη ἱερικῶ ἔπεσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 30*
πίστει ῥαὰβ ἢ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοὺς 31
κατασκόπους μετ' εἰρήνης. καὶ τί ἔτι λέγω ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμε- 32*
νον ὁ χρόνος περὶ γεδεῶν βαράκ τε καὶ σαμψῶν καὶ ἰεφθάε δαβίδ τε καὶ
σαμουήλ καὶ τῶν προφητῶν. οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας 33
εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν ἔφραζαν στόματα λεόν-
των. ἔσβεσαν δύναμιν πυρός ἔφυγον στόματα μαχαίρας ἐνεδυναμώθη- 34*
σαν ἀπὸ ἀσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβολὰς ἔκλιναν
ἀλλοτρίων. ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι 35
δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν ἵνα κρείττονος
ἀναστάσεως τύχωσιν. ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον 36
ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. ἐλίθασθησαν ἐπρίσθησαν ἐπειράσθησαν ἐν 37*
φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον περιήλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν
ὑστερούμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι. ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος 38*
ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαις τῆς
γῆς. καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο 39
τὴν ἐπαγγελίαν. τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου ἵνα 40
μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρ- 12
τύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν δι' ὑπο-
μονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα. ἀφορῶντες εἰς τὸν 2*
τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ἰησοῦν ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐ-
τῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τε τοῦ
θρόνου τοῦ θεοῦ ἐκάθισεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμε- 3*
νηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν ἵνα μὴ κάμητε ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς 4
τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι. καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἧτις 5
ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται υἱέ μου μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου μηδὲ

v.30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν^v επεσεν^{T,μt,κ} κυκλωθεντα επι επτα ημερας. **v.32** και τι επι λεγω επιλειπει γαρ^{T,μt,κ} με γαρ^v διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε^{T,μt,κ} και^{T,μt,κ} σαμψων και^{T,μt,κ} ιεφθαε δαυιδ^{μt,v} δαβιδ^{T,κ} τε και σαμουηλ και των προφητων. **v.34** εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρης^v μαχαιρας^{T,μt,κ} εδυναμωθησαν^v ενεδυναμωθησαν^{T,μt,κ} απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων. **v.37** ελιθασθησαν επιρισθησαν επειρασθησαν^{T,μt,κ} εν φονω μαχαιρης^v μαχαιρας^{T,μt,κ} απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι. **v.38** ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι^v εν^{T,μt,κ} ερημiais πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιoις και ταις οπαις της γης. **12 v.2** αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν^{μt,v} εκαθισεν^{T,κ}. **v.3** αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτον^v αυτον^{T,μt,κ} αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι.

6 ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὄν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει μα-
 7* στιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὄν παραδέχεται. εἴ παιδείαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς
 8* ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὄν οὐ παιδεύει πατῆρ. εἰ δὲ
 χωρίς ἐστε παιδείας ἢς μέτοχοι γεγονάσιν πάντες ἄρα νόθοι ἐστε καὶ οὐχ
 9* υἱοί. εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ
 ἐνετρεπόμεθα οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμά-
 10 των καὶ ζήσομεν. οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς
 ἐπαιδεύον ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.
 11 πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης
 ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηλικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν
 12 δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα
 13* ἀνορθώσατε. καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ
 14 χῶλον ἐκτραπῆ ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν
 15* ἀγιασμόν οὐ χωρίς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον. ἐπισκοποῦντες μὴ τις
 ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνο-
 16* χλῆ καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσιν πολλοί. μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς
 17 ἦσαυ ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. ἴστε γὰρ ὅτι
 καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη μετα-
 18* νοίας γὰρ τόπον οὐχ εὖρεν καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν. οὐ
 γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ
 19 καὶ σκοτῶ καὶ θυέλλῃ. καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων ἢς οἱ
 20* ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον. οὐκ ἔφερον
 γὰρ τὸ διαστελλόμενον κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσεται ἢ
 21* βολίδι κατατοξευθήσεται. καὶ οὕτως φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον μω-
 22 σῆς εἶπεν ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. ἀλλὰ προσεληλύθατε σιών ὄρει
 καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων.
 23* πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καὶ

v.7 εἰς^{μ.ν} εἰ^{τ.κ} παιδείαν υπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς τίς γὰρ ἐστὶν^{τ.κ} υἱὸς ἐστὶν^μ οὐ παιδεύει πατῆρ. **v.8** εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας ἢς μέτοχοι γεγονάσιν πάντες ἄρα νόθοι ἐστε^{τ.μ.κ} καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε^ν. **v.9** εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα οὐ πολὺ^ν [δε]^ν πολλῶ^{τ.μ.κ} μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευματικῶν καὶ ζήσομεν. **v.13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιεῖτε^ν ποιήσατε^{τ.μ.κ} τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ χῶλον ἐκτραπῆ ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **v.15** ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μὴ τις ῥίζα πικρίας ἀνω φύουσα ἐνοχλή καὶ δι^ν δια^{τ.μ.κ} αὐτῆς^ν ταύτης^{τ.μ.κ} μιανθῶσιν πολλοί. **v.16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς ἦσαυ ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο^ν ἀπέδοτο^{τ.μ.κ} τὰ πρωτοτόκια εαυτοῦ^ν αὐτοῦ^{τ.μ.κ}. **v.18** οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει^{τ.μ.κ} καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζοφῶ^ν σκοτῶ^{τ.μ.κ} καὶ θυέλλῃ. **v.20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσεται ἢ^{τ.κ} βολίδι^{τ.κ} κατατοξευθήσεται^{τ.κ}. **v.21** καὶ οὕτως^ν οὕτως^{τ.μ.κ} φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον μωσῆς^{μ.ν} μωσῆς^{τ.κ} εἶπεν ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. **v.23** πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν^{τ.μ.κ} οὐρανοῖς^{τ.μ.κ} ἀπογεγραμμένων ἐν^ν οὐρανοῖς^ν καὶ κριτῆ θεῷ πάντων καὶ πνευμασι^ν πνευμασι^{τ.μ.κ} δικαίων τετελειωμένων.

κριτῆ θεῶ πάντων καὶ πνεύμασιν δικαίων τετελειωμένων. καὶ διαθήκης 24*
 νέας μεσίτη ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν
 ἄβελ. βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυ- 25*
 γον τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς
 οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι. οὐ ἢ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλειψεν τότε 26*
 νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σεῖω οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ
 τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν ὡς 27*
 πεποιημένων ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον 28*
 παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
 μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας. καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. 29

ἢ φιλαδελφία μενέτω. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε διὰ ταύ- 13, 2
 τῆς γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. μιμνήσκεσθε τῶν δεσμιῶν 3
 ὡς συνδεδεμένοι τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.
 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς 4*
 κρινεῖ ὁ θεός. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν αὐτὸς 5*
 γὰρ εἶρηκεν οὐ μὴ σε ἀνω οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω. ὥστε θαρροῦντας 6*
 ἡμᾶς λέγειν κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
 ἄνθρωπος. μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν 7
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μι-
 μεῖσθε τὴν πίστιν. ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς 8*
 τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε καλὸν γὰρ 9*
 χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 περιπατήσαντες. ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξου- 10
 σίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ 11
 ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως τούτων τὰ σώματα κατακαίεται
 ἔξω τῆς παρεμβολῆς. διὸ καὶ ἰησοῦς ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος 12

v.24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτη ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττον^{μ.ν} κρείττονα^{τ.κ} λαλοῦντι παρὰ
 το^κ τον^{τ.μ.ν} ἀβελ. **v.25** βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξεφυγον^ν
 εφυγον^{τ.μ.κ} τον^{τ.μ.κ} ἐπὶ τῆς^{τ.κ} γῆς παραιτησάμενοι τον^ν χρηματίζοντα πολυ^ν πολλῶ^{τ.μ.κ} μᾶλλον
 ἡμεῖς οἱ τον ἀπ ουρανῶν ἀποστρεφόμενοι. **v.26** οὐ ἢ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλειψεν τότε νῦν δὲ ἐπήγγελ-
 ται λέγων ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σεῖω^ν σεῖω^{τ.μ.κ} οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. **v.27** τὸ δὲ ἐτι
 ἅπαξ δηλοῖ [τῆν]^ν τῶν σαλευομένων τὴν^{τ.μ.κ} μετὰθεσιν ὡς πεποιημένων ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα.
v.28 διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες εχῶμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν^μ λατρεύωμεν^{τ.κ.ν}
 εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ αἰδοῦς^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} εὐλαβείας καὶ^ν δεουσ^ν. **13 v.4** τίμιος ὁ γάμος
 ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος πόρνους γὰρ^ν δε^{τ.μ.κ} καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. **v.5** ἀφιλάργυρος
 ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν οὐ μὴ σε ἀνω οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω^μ
 ἐγκαταλίπω^{τ.κ.ν}. **v.6** ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν κύριος ἐμοὶ βοηθός [καὶ]^ν καὶ^{τ.μ.κ} οὐ φοβηθη-
 σομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. **v.8** ἰησοῦς χριστὸς χθὲς^ν χθὲς^{τ.μ.κ} καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας. **v.9** διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε^{μ.ν} περιφέρεσθε^{τ.κ} καλὸν γὰρ χάριτι
 βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες^ν περιπατησαντες^{τ.μ.κ}.

13 τὸν λαὸν ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω
 14 τῆς παρεμβολῆς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
 15* μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. δι' αὐτοῦ οὖν ἀνα-
 φέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντός τῷ θεῷ τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων
 16 ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ
 17 ἐπιλανθάνεσθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. πείθεσθε
 τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 18* μὴ στενάζοντες ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν
 πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες
 19 ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον
 20 ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν
 ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου τὸν κύ-
 21* ριον ἡμῶν ἰησοῦν. καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ ἰησοῦ
 22 χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
 ἀδελφοί ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχέων
 23* ἐπέστειλα ὑμῖν. γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν τιμόθεον ἀπολελυμένον μεθ'
 24 οὔ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμέ-
 νους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἀγίους ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας.
 25* ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς ἰταλίας
 διὰ τιμοθέου.

v.15 δι αὐτοῦ [οὖν]^v οὖν^{τ.μ.κ} ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως δια^{μ.ν} παντός^{μ.ν} διαπαντός^{τ.κ} τῷ θεῷ
 τοῦτ'^{μ.ν} ἔστιν^{μ.ν} τοῦτεστιν^{τ.κ} καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **v.18** προσεύχεσθε
 περὶ ἡμῶν πειθομεθα^v πεποιθαμεν^{τ.μ.κ} γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν εἰχομεν ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες
 ἀναστρέφεσθαι. **v.21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ^{τ.μ.κ} ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ
 ποιῶν ἐν ἡμῖν^v ὑμῖν^{τ.μ.κ} τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν^v
 τῶν^{τ.μ.κ} αἰώνων]^v αἰώνων^{τ.μ.κ} ἀμήν. **v.23** γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν^v τιμόθεον ἀπολελυμένον
 μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. **v.25** ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν^{τ.μ.κ}.

21 δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν
καὶ περισσεΐαν κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυ-
22 νάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ
23 μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου
ἐστὶν καὶ οὐ ποιητὴς οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς
24 γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν
25* καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς
γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ
26* ἔσται. εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐ-
27* τοῦ ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. θρησκεία
καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστὶν ἐπισκέπτεσθαι
ὄρφανους καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ
κόσμου.

2* ἀδελφοί μου μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου
2* ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης. εἰ γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν
ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς
3* ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι. καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν
λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ σὺ κάθου ὧδε καλῶς καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε σὺ
4* στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου. καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν
5* ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν. ἀκούσατε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοὶ οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου
πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
6 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν οὐχ οἱ πλούσιοι
7 καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια. οὐκ
αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς. εἰ μέντοι 8

v.20 οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ^v ου^{T.μ.κ} εργαζεται^v κατεργαζεται^{T.μ.κ}. **v.25** ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος^{T.μ.κ} ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται. **v.26** ει τις δοκει θρησκος ειναι εν^{T.μ.κ} υμιν^{T.μ.κ} μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα^{μ.ν} αλλ^{T.κ} απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια. **v.27** θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω^{T.κ.ν} θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου. **2** **v.1** αδελφοι μου μη εν προσωποληψιαις^v προσωποληψιαις^{T.μ.κ} εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης. **v.2** εαν γαρ εισελθη εις την^{T.μ.κ} συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι. **v.3** και^{T.μ.κ} επιβλεψητε δε^v επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω^{T.μ.κ} συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε^{T.μ.κ} υπο το υποποδιον μου. **v.4** και^{T.μ.κ} ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων. **v.5** ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω^v κοσμω^v του^{T.μ.κ} κοσμου^{T.μ.κ} τουτου^{T.κ} πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωνσιν αυτον.

νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν καλῶς ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε 9*
ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον 10*
τηρήσει ππαισει δὲ ἐν ἐνί γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ 11*
μοιχεύσης εἶπεν καὶ μὴ φονεύσης εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις φονεύσεις δὲ
γέγονας παραβάτης νόμου. οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ 12
νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ 13*
ποιήσαντι ἔλεος καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί 14
μου ἐὰν πίστιν λέγη τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχη μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι
αὐτόν. ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι 15*
ᾧσιν τῆς ἐφημέρου τροφῆς. εἶπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν ὑπάγετε ἐν 16
εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ
σώματος τί τὸ ὄφελος. οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη νεκρά ἐστιν 17*
καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις σὺ πίστιν ἔχεις καγὼ ἔργα ἔχω δεῖξόν μοι τὴν 18*
πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου καγὼ δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν
μου. σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἐστὶν καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια 19*
πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν. θέλεις δὲ γνῶναι ᾧ ἄνθρωπε κενὸν ὅτι ἡ 20*
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶν. ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ 21
ἔργων ἐδικαιώθη ἀνενέγκας ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
βλέπετε ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις 22
ἐτελειώθη. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα ἐπίστευσεν δὲ ἀβραάμ τῷ 23
θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε 24*
τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον.
ὁμοίως δὲ καὶ ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη 25
τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα. ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς 26*
πνεύματος νεκρὸν ἐστὶν οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶν.

3* μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε ἀδελφοί μου εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα

v.9 εἰ δε προσωποληπτειτε^v προσωποληπτειτε^{τ.μ.κ} αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται. **v.10** οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση^v τηρησει^{τ.μ.κ} ππαιση^v ππαισει^{τ.μ.κ} δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος. **v.11** ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις^μ μοιχευσης^{τ.κ.ν} ειπεν και μη φονευσεις^μ φονευσης^{τ.κ.ν} εἰ δε ου μοιχευεις^v μοιχευεις^{τ.μ.κ} φονευεις^v φονευσεις^{τ.μ.κ} δε γεγονας παραβατης νομου. **v.13** η γαρ κρισις ανελεος^{μ.ν} ανιλεως^{τ.κ} τω μη ποιησαντι ελεος και^{τ.κ} κατακαυχεται ελεον^μ ελεος^{τ.κ.ν} κρισεως. **v.15** εαν δε^{τ.μ.κ} αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν^{τ.μ.κ} της εφημερου τροφης. **v.17** ουτως και η πιστις εαν μη εργα^{τ.μ.κ} εχη εργα^v νεκρα εστιν καθ εαυτην. **v.18** αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου χωρις^{κ.ν} εκ^{τ.μ} των εργαων σου^{τ.μ.κ} καγω δειξω^{τ.μ.κ} σοι δειξω^v εκ των εργαων μου την πιστιν μου^{τ.μ.κ}. **v.19** συ πιστευεις οτι ο^{τ.μ.κ} θεος^{τ.μ.κ} εἷς εστιν ο^v θεος^v καλωσ ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν. **v.20** θελεις δε γνωναῖ ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων αργη^v νεκρα^{τ.μ.κ} εστιν. **v.24** ορατε τοινυν^{τ.μ.κ} οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον. **v.26** ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των^{τ.μ.κ} εργαων νεκρα εστιν. **3**

2 ληψόμεθα. πολλά γὰρ πταίμεν ἅπαντες εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει οὐ-
 3* τος τέλειος ἀνὴρ δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον τὸ σῶμα. ἰδοὺ τῶν
 ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
 4* τοὺς ἡμῖν καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα
 τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα μετάγεται ὑπὸ
 5* ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. οὕτως
 καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλαυχεῖ ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλί-
 6* κην ὕλην ἀνάπτει. καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ
 γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ
 φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.
 7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπειτῶν τε καὶ ἐναλίῳν δαμά-
 8* ζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς
 δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ἀκατάσχετον κακὸν μεστή ἰοῦ θανατηφό-
 9* ρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα
 10 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στό-
 ματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα οὐ χρεὶ ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως
 11 γίνεσθαι. μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πι-
 12* κρόν. μὴ δύναται ἀδελφοί μου συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα
 13 οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. τίς σοφὸς καὶ
 ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
 14 πραΰτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ
 15* ὑμῶν μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν
 αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη ἀλλ' ἐπίγειος ψυχικὴ δαιμονιώδης.
 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.
 17* ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστὶν ἔπειτα εἰρηνικὴ ἐπιεικὴς εὐ-

v.1 μη πολλοὶ διδασκαλοὶ γίνεσθε ἀδελφοί μου εἰδοτες οτι μειςον κριμα ληψομεθα^v ληψομεθα^{T.μ.κ.}.
v.3 εἰ^v ιδε^μ δε^v ιδου^{T.κ.} των ιπων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις^v προς^{T.μ.κ.} το πειθεσθαι
 αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν. **v.4** ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο
 σκληρων^{T.μ.κ.} ανεμων σκληρων^v ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν^{T.μ.κ.} η ορμη
 του ευθυνοντος βουλεται^v βουληται^{T.μ.κ.}. **v.5** ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα^v
 αυχει^v μεγαλαυχει^{T.μ.κ.} ιδου ηλικον^v ολιγον^{T.μ.κ.} πυρ ηλικην υλην αναπτει. **v.6** και η γλωσσα
 πυρ ο κοσμος της αδικιας ουτως^{T.μ.κ.} η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον
 το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης. **v.8** την δε
 γλωσσαν ουδεις δαμασαι^v δυναται ανθρωπων ακαταστατον^v δαμασαι^{T.μ.κ.} ακατασχετον^{T.μ.κ.} κακον
 μεστη ιου θανατηφορου. **v.9** εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον^v θεον^{T.μ.κ.} και πατερα και εν αυτη
 καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας. **v.12** μη δυναται αδελφοι μου
 συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε^v ουτως^{T.μ.κ.} ουδεμια^{T.μ.κ.} πηγη^{T.μ.κ.} αλυκον και^{T.μ.κ.}
 γλυκου ποιησαι υδωρ. **v.15** ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα^v αλλ^{T.μ.κ.} επιγειος
 ψυχικη δαιμονιωδης. **v.17** η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης
 ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και^{T.μ.κ.} ανυποκριτος.

πειθής μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιουῖσιν εἰρήνην. 18*

πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν 4*
τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν. ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε 2*
φονεύετε καὶ ζηλοῦτε καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε
οὐκ ἔχετε δὲ διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διότι 3
κακῶς αἰτεῖσθε ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχοὶ καὶ μοι- 4*
χαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρα τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὅς ἂν
οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἢ 5*
δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφή λέγει πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ
κατώκησεν ἐν ἡμῖν. μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν διὸ λέγει ὁ θεὸς ὑπε- 6
ρηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποτάγητε οὖν τῷ 7*
θεῷ ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. ἐγγίσατε τῷ θεῷ καὶ 8
ἐγγιεῖ ὑμῖν καθαρῖσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίστατε καρδίας δίψυ-
χοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε ὁ γέλως ὑμῶν εἰς 9*
πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ταπεινώθητε ἐνώπιον 10*
τοῦ κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων ἀδελφοὶ ὁ κα- 11*
ταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ
κρίνει νόμον εἰ δὲ νόμον κρίνεις οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. εἰς 12*
ἐστὶν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι σὺ τίς εἶ ὅς κρίνεις
τὸν ἕτερον. ἄγε νῦν οἱ λέγοντες σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς 13*
τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσώμεθα
καὶ κερδήσωμεν. οἷτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον ποία γὰρ ἡ ζωὴ 14*
ὑμῶν ἀτιμὴς γὰρ ἐστὶν ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη.

v.18 καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην. **4 v.1** ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων. **v.2** επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δε δια το μη αιτεισθαι υμας. **v.4** μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται. **v.5** η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκησεν κατωκησεν εν ημιν. **v.7** υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευξεται αφ υμων. **v.9** ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθος μετατραπητω μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν. **v.10** ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωση υμας. **v.11** μη καταλαλετε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης. **v.12** εις εστιν ο νομοθετης και ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ος κρινων κρινεις τον πλησιον ετερον. **v.13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον η και αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσομεθα και κερδησομεν. **v.14** οτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατιμης γαρ εστιν ολιγον φαινομενη επειτα δε αφανιζομενη.

15* ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν
16 τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν πᾶσα καύ-
17 χησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. εἰδοῦτι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι
ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

5 ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις
2 ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν
3 σητόβρωτα γέγονεν. ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται καὶ ὁ ἰὸς
4 αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ
5 τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὄντα κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασι. ἐτρυφήσατε
6 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέ-
7 ρᾳ σφαγῆς. κατεδικάσατε ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον οὐκ ἀντιτάσσεται
8 ὑμῖν. μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου
9 ἰδοῦ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς μακροθυμῶν ἐπ’
10 αὐτῷ ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον. μακροθυμήσατε καὶ
11 ὑμεῖς στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν.
12 μὴ στενάζετε κατ’ ἀλλήλων ἀδελφοί ἵνα μὴ κατακριθῆτε ἰδοῦ κριτῆς πρὸ
13 τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας ἀδελφοί μου
14 καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυρίου.
15 ἰδοῦ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ
16 τέλος κυρίου εἶδετε ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος καὶ οἰκτίρμων.
17 πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν
18 μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ ἵνα μὴ εἰς
19 ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν προσευχέσθω εὐθυμῆ τις
20 ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
21 ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν

v.15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν^{κ.ν} ζήσωμεν^{τ.μ} καὶ ποιήσωμεν^{κ.ν} ποιήσωμεν^{τ.μ} τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **5** **v.5** ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς^{τ.μ.κ} ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **v.7** μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἰδοῦ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς μακροθυμῶν ἐπ’ αὐτὸν^μ αὐτῷ^{τ.κ.ν} ἕως ἂν^{τ.κ} λάβῃ πρώϊμον^ν ὑετὸν^{τ.μ.κ} πρώϊμον^{τ.μ.κ} καὶ ὄψιμον. **v.9** μὴ στενάζετε ἀδελφοί^ν κατ’ ἀλλήλων ἀδελφοί^{τ.μ.κ} ἵνα μὴ κριθῆτε^{μ.ν} κατακριθῆτε^{τ.κ} ἰδοῦ ὁ^{κ.μ.ν} κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **v.10** ὑπόδειγμα λάβετε τῆς^{τ.κ} κακοπαθείας^{τ.κ} ἀδελφοί μου^{τ.μ.κ} τῆς^{μ.ν} κακοπαθείας^μ κακοπαθείας^ν καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν ἐν^ν τῷ ὀνόματι κυρίου. **v.11** ἰδοῦ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας^ν ὑπομένοντας^{τ.μ.κ} τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε^μ εἶδετε^{τ.κ.ν} ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ^{τ.κ.ν} κύριος^{τ.κ.ν} καὶ οἰκτίρμων. **v.12** πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ ἵνα μὴ ἐπὶ^{κ.ν} ὑπό^{τ.μ} κρισίν^{κ.ν} ὑποκρισίν^{τ.μ} πέσητε. **v.14** ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες [αὐτὸν]^ν αὐτὸν^{τ.μ.κ} ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου.

τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα 15
καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος κἂν ἀμαρτίας ἢ πεπονηκῶς ἀφεθήσεται αὐτῷ.
ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων 16*
ὅπως ἰαθῆτε πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. ἡλίας ἄνθρω- 17
πος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν καὶ προσευχῆ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι καὶ
οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. καὶ πάλιν προ- 18
σηύξατο καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν
αὐτῆς. ἀδελφοί ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέ- 19*
ψη τις αὐτόν. γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ 20*
αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

v.16 ἐξομολογεῖσθε συν^v ἀλλήλοις τας^v τα^{T. m. k} ἀμαρτίας^v παραπτώματα^{T. m. k} καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. **v.19** ἀδελφοί μου^v ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν. **v.20** γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ^v ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

1 πέτρος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
2 πόντου γαλατίας καππαδοκίας ἀσίας καὶ βιθυνίας. κατὰ πρόγνωσιν
3 θεοῦ πατρός ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵμα-
4 τος ἰησοῦ χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. εὐλογητὸς ὁ θεὸς
5 καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος
6 ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι’ ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ
7 νεκρῶν. εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετη-
8 ρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς. τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους
9 διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμῆν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν
10 ᾧ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον ἐστὶν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πει-
11 ρασμοῖς. ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ
12 τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὕρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ
13 τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ
δεδοξαμένῃ. κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν.
περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφητῆται οἱ περὶ τῆς εἰς
ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες. ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χριστὸν
παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς
ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμέ-
νων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ’ οὐρανοῦ εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν
ἄγγελοι παρακύψαι. διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν
νήφοντες τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει

1 **v.4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμαραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς^{κ.μν.ν} ἡμᾶς^{τ.} **v.6** ἐν ᾧ ἀγαλλίασθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον [ἐστίν] ἔστιν^{τ.μκ} λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς. **v.7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον^ν πολὺ^{τ.μκ} τιμιώτερον^{τ.μκ} χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὕρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν^{τ.μκ} καὶ^{τ.μκ} εἰς^μ δόξαν καὶ^ν τιμὴν^ν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. **v.8** ὃν οὐκ ἰδόντες^{κ.ν} εἰδότες^{τ.μ} ἀγαπάτε εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλίασθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξαμένῃ. **v.9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως [ὑμῶν]^ν ὑμῶν^{τ.μκ} σωτηρίαν ψυχῶν. **v.10** περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν^ν ἐξηρεύνησαν^{τ.μκ} προφητῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες. **v.11** ἐραυνῶντες^ν ἐρευνῶντες^{τ.μκ} εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρομένον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **v.12** οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν^{μ.ν} ἡμῖν^{τ.κ} δὲ διηκόνουν αὐτὰ ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς [ἐν]^ν ἐν^{τ.μκ} πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ’ οὐρανοῦ εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

7* ἐκλεκτὸν ἔντιμον καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυθῆ. ὑμῖν
 οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν ἀπειθοῦσιν δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 8 οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ λίθος προσκόμ-
 ματος καὶ πέτρα σκανδάλου οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες εἰς
 9 ὃ καὶ ἐτέθησαν. ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν βασιλεῖον ἱεράτευμα ἔθνος
 ἅγιον λαὸς εἰς περιποίησιν ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκοτῶν
 10 ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς. οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ
 11 λαὸς θεοῦ οἱ οὐκ ἠλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες. ἀγαπητοὶ παρακαλῶ
 ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν
 12* αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐκ
 τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκο-
 13* πῆς. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον εἴτε βασιλεῖ
 14* ὡς ὑπερέχοντι. εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν
 15 μὲν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ
 θεοῦ ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν.
 16* ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν
 17* ἀλλ' ὡς δούλοι θεοῦ. πάντας τιμήσατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε τὸν
 18 θεὸν φοβεῖσθε τὸν βασιλέα τιμάτε. οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ
 φόβῳ τοῖς δεσπόταις οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς
 19 σκολιοῖς. τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας
 20 πάσχων ἀδίκως. ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι
 ὑπομενεῖτε ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε τοῦτο χά-
 21* ρις παρὰ θεῷ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
 ἡμῶν ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν
 22 αὐτοῦ. ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
 23 αὐτοῦ. ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει πάσχων οὐκ ἠπεῖλει παρε-
 24* δίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν

v.6 διότι^{μν.ν} διο^{τ.κ} και^{τ.κ} περιεχει εν τη^{τ.μν.κ} γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυθη. **v.7** υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απιστουσιν^ν απειθουσιν^{τ.μν.κ} δε λιθος^ν λιθον^{τ.μν.κ} ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας. **v.12** την αναστροφην υμων εχοντες^{μν} καλην^{μν} εν τοις εθνεσιν εχοντες^{τ.κ.ν} καλην^{τ.κ.ν} ινα εν ω καταλαουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτεουσιν^ν εποπτεουσιν^{τ.μν.κ} δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπιης. **v.13** υποταγητε ουν^{τ.μν.κ} παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι. **v.14** ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν μεν^{τ.κ} κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων. **v.16** ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι^{τ.μν.κ} θεου δουλοι^ν. **v.17** παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε^{μν} αγαπατε^{τ.κ.ν} τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε. **v.21** εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ υμων^ν ημων^{τ.μν.κ} υμιν^{μν.ν} ημιν^{τ.κ} υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου.

ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα 25* πλανώμενα ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα καὶ εἴ 3* τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται. ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. 2 ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐν- 3 δύσεως ἱματίων κόσμος. ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ 4* ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής. οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν 5* θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ὡς σάρρα 6 ὑπήκουσεν τῷ ἄβραάμ κύριον αὐτὸν καλοῦσα ἧς ἐγενήθητε τέκνα ἀγα- 7*θοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. οἱ ἄνδρες ὁμοίως 7* συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέ- 8*μοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι 8* τὰς προσευχὰς ὑμῶν. τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες συμπαθεῖς φιλά- 9*δελφοὶ εὐσπλαγχνοὶ φιλόφρονες. μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ 9* ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες εἰδότες ὅτι εἰς 10* τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγα- 10* πᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ 11* καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον. ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ 11* ποιησάτω ἀγαθὸν ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν. ὅτι οἱ ὀφθαλ- 12*μοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ

v.24 ὅς τας ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνηνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ^{τ.μ.κ.} ἰαθητε. **v.25** ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι^ν πλανώμενα^{τ.μ.κ.} ἀλλὰ^ν ἀλλ^{τ.μ.κ.} ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. **3 v.1** ὁμοίως [αἱ]^ν αἱ^{τ.μ.κ.} γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθήσονται^{μ.ν} κερδηθήσονται^{τ.κ.}. **v.4** ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος^ν πραέος^{τ.μ.κ.} καὶ ἡσυχίου πνεύματος ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής. **v.5** οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς^ν ἐπὶ^{τ.μ.κ.} τὸν^{τ.κ.} θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. **v.7** οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοις^ν συγκληρονόμοι^{τ.μ.κ.} χάριτος ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι^{μ.ν} ἐκκόπτεσθαι^{τ.κ.} τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **v.8** τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες συμπαθεῖς φιλάδελφοὶ εὐσπλαγχνοὶ ταπεινοφρονες^ν φιλόφρονες^{τ.μ.κ.}. **v.9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες εἰδότες^{τ.μ.κ.} ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. **v.10** ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾷ καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ^{τ.μ.κ.} ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη αὐτοῦ^{τ.μ.κ.} τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον. **v.11** ἐκκλινάτω δὲ^ν ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθὸν ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν. **v.12** ὅτι οἱ^{τ.κ.} ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ

13* κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά. καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ
 14 μιμηταὶ γένησθε. ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην μακάριοι τὸν
 15* δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε. κύριον δὲ τὸν θεὸν
 ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογία πάντι
 τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραύτητος καὶ
 16* φόβου. συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσιν ὑμῶν ὡς κα-
 κοποιῶν καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ
 17* ἀναστροφῇ. κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
 18* πάσχειν ἢ κακοποιῶντας. ὅτι καὶ χριστὸς ἄπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπα-
 θεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν
 19 σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι. ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν
 20* πορευθεὶς ἐκήρυξεν. ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἄπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ
 μακροθυμία ἐν ἡμέραις νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλίγοι
 21* τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος. ὁ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον
 νῦν σῶζει βάπτισμα οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγα-
 22* θῆς ἐπερώτημα εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ. ὅς ἐστιν ἐν
 δεξιᾷ τοῦ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ
 ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4* χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
 2 ὀπλίσασθε ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας. εἰς τὸ μηκέτι
 ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶ-
 3* σαι χρόνον. ἄρκετός γάρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ
 θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις ἐπιθυ-
 4 μίαις οἰνοφλυγίαις κώμοις πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν ᾧ

v.13 καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς εἰς τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ^v μιμηταὶ^{T,μ,κ} γενήσθε. **v.15** κυριὸν δὲ τὸν
 χριστὸν^v θεόν^{T,μ,κ} αγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἔτοιμοι δὲ^{T,μ,κ} αἰεὶ πρὸς ἀπολογία πάντι τῷ αι-
 τούντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος ἀλλὰ^v μετὰ πραύτητος καὶ φόβου. **v.16** συνείδησιν ἐχόν-
 τες ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσθε^v καταλαλώσιν^{T,μ,κ} ὑμῶν^{T,μ,κ} ὡς^{T,μ,κ} κακοποιῶν^{T,μ,κ} καταισχυ-
 θῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ἀναστροφῇ. **v.17** κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας
 εἰ θελοῖ^{μ,v} θελεῖ^{T,κ} τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πάσχειν ἢ κακοποιῶντας. **v.18** ὅτι καὶ χριστὸς ἄπαξ περὶ
 ἁμαρτιῶν ἐπάθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων ἵνα ὑμᾶς^{μ,v} ἡμᾶς^{T,κ} προσαγάγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ
 ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ^{T,κ} πνεύματι. **v.20** ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο^{μ,v} ἀπαξ^{T,κ} ἐξεδέχετο^{T,κ} ἡ
 τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλιγοὶ^v ὀλιγοὶ^{T,μ,κ} τοῦτ'^{μ,v}
 ἐστίν^{μ,v} τοῦτεστιν^{T,κ} ὀκτὼ ψυχὰς διεσώθησαν δι' ὕδατος. **v.21** ὁ^κ ο^{T,μ,v} καὶ^{T,κ,v} ἡμᾶς^{T,κ} ὑμᾶς^v
 ἀντίτυπον νῦν καὶ^μ ἡμᾶς^μ σῶζει βάπτισμα οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπε-
 ρώτημα εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ. **v.22** ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ [τοῦ]^v τοῦ^{T,μ,κ} θεοῦ πορευθεὶς
 εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. **4 v.1** χριστοῦ οὖν παθόν-
 τος ὑπὲρ^{T,μ,κ} ἡμῶν^{T,μ,κ} σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε ὅτι ὁ παθὼν ἐν^{T,μ,κ} σαρκὶ
 πέπαυται ἁμαρτίας. **v.3** ἄρκετός γάρ ὑμῖν^μ ἡμῖν^{T,κ} ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ^{T,μ,κ} βίου^{T,μ,κ} τοῦ
 βουλήμα^v θελήμα^{T,μ,κ} τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι^v κατεργάσασθαι^{T,μ,κ} πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις
 ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις κώμοις ποτοῖς καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις^v εἰδωλολατρείαις^{T,μ,κ}.

ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν
 βλασφημοῦντες. οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶν- 5
 τας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσιν 6*
 μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι. πάντων δὲ 7*
 τὸ τέλος ἤγγικεν σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. πρὸ 8*
 πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες ὅτι ἀγάπη καλύψει
 πλῆθος ἁμαρτιῶν. φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν. ἕκαστος 9*, 10
 καθὼς ἔλαβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονό-
 μοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. εἴ τις λαλεῖ ὡς λόγια θεοῦ εἴ τις διακονεῖ 11*
 ὡς ἐξ ἰσχύος ἢς χορηγεῖ ὁ θεὸς ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἰη-
 σοῦ χριστοῦ ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
 ἀμήν. ἀγαπητοί μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν 12
 γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος. ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ 13
 χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
 χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ μακάριοι ὅτι 14*
 τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατὰ μὲν αὐ-
 τοὺς βλασφημεῖται κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω 15*
 ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος. εἰ δὲ ὡς 16*
 χριστιανὸς μὴ αἰσχυνέσθω δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. ὅτι 17*
 ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ εἰ δὲ πρῶτον
 ἀφ' ἡμῶν τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ. καὶ εἰ ὁ 18
 δίκαιος μόλις σφάζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται. ὥστε καὶ 19*
 οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ὡς πιστῷ κτίσῃ παρατιθέσθωσαν
 τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς 5*

v.6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι^ν κριθῶσιν^{τ.μ.κ} μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ
 ζῶσι^ν ζῶσιν^{τ.μ.κ} δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι. **v.7** πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν σωφρονήσατε οὖν καὶ
 νηψατε εἰς τὰς^{τ.μ.κ} προσευχάς. **v.8** πρὸ πάντων δὲ^{τ.μ.κ} τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες ὅτι
 ἡ^κ ἀγάπη καλύπτει^ν καλύπτει^{τ.μ.κ} πλῆθος ἁμαρτιῶν. **v.9** φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμοῦ^ν
 γογγυσμῶν^{τ.μ.κ}. **v.11** εἰ τις λαλεῖ ὡς λόγια θεοῦ εἰ τις διακονεῖ ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς^μ ἡς^{τ.κ.ν} χορηγεῖ
 ὁ θεὸς ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων ἀμήν. **v.14** εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ μακάριοι ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ
 πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατὰ^{τ.μ.κ} μὲν^{τ.μ.κ} αὐτοὺς^{τ.μ.κ} βλασφημεῖται^{τ.μ.κ} κατὰ^{τ.μ.κ} δὲ^{τ.μ.κ}
 ὑμᾶς^{τ.μ.κ} δοξάζεται^{τ.μ.κ}. **v.15** μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ
 ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος^ν ἀλλοτριοεπίσκοπος^{τ.μ.κ}. **v.16** εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς μὴ αἰσχυνέσθω δοξαζέτω
 δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι^ν μέρει^{τ.μ.κ} τούτῳ. **v.17** ὅτι [ο]^ν ὁ^{τ.μ.κ} καιρὸς τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρίμα
 ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ.
v.19 ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ὡς^{τ.μ.κ} πιστῷ κτίσῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν^{μ.ν} ἑαυτῶν^{τ.κ} ἐν ἀγαθοποιΐᾳ. **5**

τῶν τοῦ χριστοῦ παθημάτων ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης
 2* κοινωνός. ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ ἐπισκοποῦντες μὴ
 3* ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἐκουσίως μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως. μηδ
 ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.
 4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομειῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δό-
 5* ξης στέφανον. ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλ-
 λήλοις ὑποτασσόμενοι τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε ὅτι ὁ θεὸς
 6 ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ταπεινώθητε οὖν
 7* ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. πᾶσαν
 τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.
 8* νήψατε γρηγορήσατε ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος
 9* περιπατεῖ ζητῶν τινα καταπίῃ. ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει εἰδότες τὰ
 10* αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. ὁ
 δὲ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν
 χριστῷ ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς στηρίζαι σθενώ-
 11* σαι θεμελιώσαι. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 12* ἀμήν. διὰ σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ ὡς λογίζομαι δι' ὀλί-
 γων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ
 13 θεοῦ εἰς ἣν ἐστήκατε. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ
 14* μάρκος ὁ υἱός μου. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης εἰρήνη
 ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἀμήν.

v.1 πρεσβυτεροὺς συν^v τοὺς^{τ.μ.κ} ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβυτερός καὶ μαρτυρῶν τῶν τοῦ χριστοῦ
 παθημάτων ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός. **v.2** ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποι-
 μνιον τοῦ θεοῦ [ἐπισκοποῦντες]^v ἐπισκοποῦντες^{τ.μ.κ} μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ^v ἀλλ^{τ.μ.κ} ἐκουσίως κατα^v
 θεόν^v μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως. **v.3** μηδὲ^μ μηδ^{τ.κ.ν} ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν
 ἀλλὰ τυποὶ γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. **v.5** ὁμοίως νεώτεροὶ ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις
 ὑποτασσόμενοι^{τ.μ.κ} τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε ὅτι [ο]^v ο^{τ.μ.κ} θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτασ-
 σεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. **v.7** πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες^v ἐπιρρίψαντες^{τ.μ.κ}
 ἐπ' αὐτόν ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. **v.8** νήψατε γρηγορήσατε ὅτι^{τ.κ} ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς
 λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν [τινα]^v τινα^{τ.μ.κ} καταπίει^v καταπιῃ^{τ.μ.κ}. **v.9** ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ
 τῇ πίστει εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν [τῷ]^v κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **v.10** ὁ
 δὲ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ὑμᾶς^{μ.ν} ἡμᾶς^{τ.κ} εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ [ἰησοῦ]^v
 ἰησοῦ^{τ.μ.κ} ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει^v καταρτίσαι^{τ.μ.κ} ὑμᾶς^{τ.μ.κ} στηριξέι^{μ.ν} στηρίζαι^{τ.κ}
 σθενώσει^{μ.ν} σθενώσει^{τ.κ} θεμελιώσει^{μ.ν} θεμελιώσει^{τ.κ}. **v.11** αὐτῷ ἡ^{τ.μ.κ} δόξα^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} τὸ
 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν^{τ.μ.κ} αἰώνων^{τ.μ.κ} ἀμήν. **v.12** διὰ σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ
 ὡς λογίζομαι δι' ὀλίγων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς
 ἣν ἐστήκατε^{τ.μ.κ}. **v.14** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν
 χριστῷ ἰησοῦ^{τ.μ.κ} ἀμήν^{τ.μ.κ}.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

συμεών πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ τοῖς ἰσότιμον **1***
ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτήρος ἰησοῦ
χριστοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ **2**
ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ **3***
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέ-
σαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς. δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια **4***
ἐπαγγέλματα δεδώρηται ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως
ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐπιθυμίας φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ **5**
σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετὴν ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν. ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν ἐν **6**
δὲ τῇ ἐγκρατεῖα τὴν ὑπομονὴν ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν. ἐν δὲ **7**
τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα **8**
γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους κα-
θίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐπίγνωσιν. ᾧ γὰρ μὴ **9**
πάρεσιν ταῦτα τυφλὸς ἐστὶν μωπάζων λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον ἀδελφοί σπουδάσατε βεβαίαν **10**
ὑμῶν τὴν κλησὶν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
πταισῆτε ποτε. οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος **11**
εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτήρος ἰησοῦ χριστοῦ.
διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων καίπερ εἰδὼτας **12***
καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ'
ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. εἰδὼς **14**
ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου καθὼς καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέν μοι. σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν **15**
ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσο- **16**
φισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου

1 **v.1** συμων^κ συμεων^{τ.μ.ν} πετρος δουλос και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λα-
χουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ημων^κ ιησου χριστου. **v.3** ως παντα ημιν
της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωνη και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλε-
σαντος ημας ιδια^ν δια^{τ.μ.κ} δοξη^ν δοξης^{τ.μ.κ} και αρετη^ν αρετης^{τ.μ.κ}. **v.4** δι ων τα τιμια^{μ.ν} και^ν
μεγιστα^{τ.κ.ν} ημιν και^{τ.μ.κ} μεγιστα^μ τιμια^{τ.κ} επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τωτων γενησθε θειας
κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν τω^ν κοσμου εν επιθυμια φθορας. **v.12** διο μελλησω^ν ουκ^{τ.μ.κ}
αμελησω^{τ.μ.κ} υμας^{τ.κ} αει υμας^{μ.ν} υπομιμησκω περι τωτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν
τη παρουση αληθεια.

ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες
 17* τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ
 δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης
 18* οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. καὶ ταύτην
 τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν
 19 τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον ᾧ κα-
 λῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ ἕως οὗ
 20 ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τοῦτο
 πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ
 21* γίνεται. οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία ἀλλ' ὑπὸ
 πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι.

2 ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται
 ψευδοδιδάσκαλοι οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας καὶ τὸν ἀγο-
 2* ράσαντα αὐτοῦς δεσπότην ἀρνούμενοι ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινήν ἀπώ-
 3* λειαν. καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις δι' οὓς ἡ
 4* ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται. καὶ ἐν πλεονεξία πλαστοῖς λό-
 5* γοις ὑμᾶς ἐμπορεῦσονται οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ καὶ ἡ ἀπώλεια
 6* αὐτῶν οὐ νυστάζει. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο
 7* ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους.
 8* καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο ἀλλ' ὄγδοον νῶε δικαιοσύνης κήρυκα
 9* ἐφύλαξεν κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας. καὶ πόλεις σοδόμων καὶ
 10* γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσε-
 11* βεῖν τεθεικῶς. καὶ δίκαιον λῶτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων
 12* ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο. βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος
 13* ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
 14* ἐβασάνιζεν. οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι ἀδίκους δὲ εἰς
 15* ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν. μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς

v.17 λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της με-
 γαλοπρεπους δοξης ουτος^{τ.μ.κ} εστιν^{τ.μ.κ} ο υιος μου ο αγαπητος μου^υ ουτος^υ εστιν^υ εις ον εγω
 ευδοκησα. **v.18** και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν
 τω ορει^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} αγιω ορει^υ. **v.21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε^{τ.μ.κ} προφητεια
 ποτε^υ αλλα^υ αλλ^{τ.μ.κ} υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν απο^υ οι^τ αγιοι^{τ.μ.κ} θεου ανθρωποι.
2 v.2 και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταυς ασελγειαυ^{μ.υ} απωλειαυ^{τ.κ} δι ους η οδος της αλη-
 θειας βλασφημηθησεται. **v.3** και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευουσονται οις το κριμα
 εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει^μ νυσταζει^{τ.κ.υ}. **v.4** ει γαρ ο θεος αγγελων
 αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενου^{μ.υ}
 τετηρημενου^{τ.κ}. **v.5** και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα^{μ.υ} αλλ^{τ.κ} ογδοον νωε δικαιοσυ-
 νης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας. **v.6** και πολεις σοδομων και γομορρας
 τεφρωσας [καταστροφη]^υ καταστροφη^{τ.μ.κ} κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων^υ ασεβειν^{τ.μ.κ} ασεβειν^{τ.μ.κ}
 τεθεικω^ς. **v.9** οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμων^κ πειρασμου^{τ.μ.υ} ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν
 κρισεω^ς κολαζομενου^ς τηρειν.

ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας
 τολμηταί αὐθάδεις δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες. ὅπου ἄγγελοι 11*
 ἰσχυῖ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ
 βλάσφημον κρίσιν. οὗτοι δέ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς 12*
 ἄλωσιν καὶ φθοράν ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες ἐν τῇ φθορᾷ αὐ-
 τῶν καταφθαρήσονται. κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας ἡδονὴν ἡγούμενοι 13*
 τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις
 αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος 14*
 καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους καρδίαν
 γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες κατάρας τέκνα. καταλίποντες τὴν 15*
 εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ βαλαὰμ τοῦ
 βοσόρ ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν. ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρα- 16
 νομίας ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγζάμενον ἐκώλυσεν
 τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἀνυδροὶ νεφέλαι 17*
 ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτοῦς εἰς αἰῶνα τετήρη-
 ται. ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις 18*
 σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφο-
 μένους. ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες 19*
 τῆς φθορᾶς ᾧ γὰρ τις ἠττηται τούτῳ καὶ δεδούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυ- 20*
 γόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος
 ἰησοῦ χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττῶνται γέγονεν αὐτοῖς τὰ 21*
 ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνώκεναι
 τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης
 αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας 22*

v.11 όπου αγγελιοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν και αυτων παρα κυριου^v
 κυριω^{τ.μ.κ} βλασφημον κρισιν. **v.12** ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα^v φυσικα γεγεννημενα^{τ.μ.κ}
 εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων και^v φθαρησονται^v
 καταφθαρησονται^{τ.μ.κ}. **v.13** αδικουμενοι^v κομιουμενοι^{τ.μ.κ} μισθον αδικιας ηδονην ηγουμε-
 νοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απαταις αυτων συνευωχουμενοι
 υμιν. **v.14** οφθαλμοις εχοντες μεστοις μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες
 ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας^{μ.ν} πλεονεξιας^{τ.κ} εχοντες καταρας τεκνα.
v.15 καταλειποντες^v καταλιποντες^{τ.μ.κ} την^{τ.κ} ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω
 του βαλααμ του βοσορ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν. **v.17** ουτοι εισιν πηγαυ ανυδροι και^v ομιχλαι^v
 νεφελαι^{τ.μ.κ} υπο λαυλαπος ελαυνομεναι οις ο ζοφος του σκοτοῦς εις^{τ.μ.κ} αιωνα^{τ.μ.κ} τετηρηται.
v.18 υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιας σαρκος εν^κ ασελγειας τους
 ολιγως^v οντως^{τ.μ.κ} αποφευγοντας^v αποφυγοντας^{τ.μ.κ} τους εν πλανη αναστρεφομενους. **v.19** ελευ-
 θεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και^{τ.μ.κ}
 δεδουλωται. **v.20** ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου [ημων]^v
 και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα
 των πρωτων. **v.21** κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνοουσιν
 υποστρεψαι^v επιστρεψαι^{τ.μ.κ} εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης.

κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καί ὕς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.

- 3** ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν ἐν αἷς διεγείρω
 2* ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν. μνησθῆναι τῶν προειρη-
 μένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν
 3* ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος. τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύ-
 σονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαίχται κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυ-
 4 μίας πορευόμενοι. καὶ λέγοντες ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας
 αὐτοῦ ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει ἀπ'
 5 ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν
 ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λό-
 6, 7* γῳ. δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. οἱ δὲ νῦν
 οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι
 8 εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. ἐν δὲ τοῦτο
 μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοὶ ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη
 9* καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὡς
 τινες βραδύτητα ἠγοῦνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς μὴ βουλόμενός
 10* τινὰς ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα
 κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται
 στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατα-
 11* καήσεται. τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς
 12 ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις. προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας
 τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθή-
 13 σονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται. καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ
 γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν ἐν οἷς δικαιοσύνη
 14 κατοικεῖ. διὸ ἀγαπητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ
 15* ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ. καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακρο-

v.22 συμβεβηκεν δε^{τ.μ.κ} αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμον^υ κυλισμα^{τ.μ.κ} βορβορου. **3 v.2** μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων^{μ.υ} ημων^{τ.κ} εντολης του κυριου και σωτηρος. **v.3** τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επι εσχατων^υ εσχατου^{τ.μ.κ} των ημερων [εν]^υ εμπαιγμονη^υ εμπαικται κατα τας ιδιας αυτων^{τ.κ} επιθυμιας αυτων^{μ.υ} πορευομενοι. **v.7** οι δε νυν ουρανοι και η γη τω^{κ.μ.υ} αυτω^{κ.υ} αυτου^{τ.μ} λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων. **v.9** ου βραδυνει ο^{τ.μ.κ} κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις υμας^υ ημας^{τ.μ.κ} μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι. **v.10** ηξει δε η^{τ.μ.κ} ημερα κυριου ως κλεπτῃς εν νυκτι^{τ.μ.κ} εν^{τ.μ.κ} η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησεται^υ λυθησονται^{τ.μ.κ} και γη και τα εν αυτη εργα ευρεθησεται^υ κατακαησεται^{τ.μ.κ}. **v.11** τουτων ουτως^υ ουν^{τ.μ.κ} παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν [υμας]^υ υμας^{τ.μ.κ} εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειαις.

θυμίαν σωτηρίαν ἠγεῖσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος
κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν. ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς 16*
ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων ἐν οἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα ἃ
οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς
τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. ὑμεῖς οὖν ἀγαπητοὶ προγινώσκοντες φυ- 17
λάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ
ἰδίου στηριγμοῦ. αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν 18*
καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ αὐτῷ ἢ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος
ἀμήν.

v.15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος
παυλος κατα την αυτω^{Τ.Μ.Κ} δοθεισαν αυτω^ν σοφιαν εγραψεν υμιν. **v.16** ως και εν πασαις ταις^{Τ.Μ.Κ}
επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν αις^ν οις^{Τ.Μ.Κ} εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι
στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν. **v.18** αυξανετε δε εν χαριτι
και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος
[αμην]^ν αμην^{Τ.Μ.Κ}.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ

- 1 ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὃ ἀκηκόαμεν ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὃ
ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.
2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἐώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλο-
μεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη
3* ἡμῖν. ὃ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν ἵνα καὶ ὑμεῖς
κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πα-
4* τρός καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν
5* ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν
ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ
6 σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκοτεῖ περιπατοῦμεν ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν
7* τὴν ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φω-
τί κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ
8 αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν
9 οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν
ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πιστὸς ἐστὶν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν
10 τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν
ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἐν ἡμῖν.
- 2 τεκνία μου ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε καὶ ἐὰν τις ἀμάρ-
2 τη παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον. καὶ
αὐτὸς ἰλασμός ἐστὶν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ
3 μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι
4* ἐγνώκαμεν αὐτὸν ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ἔγνωκα
αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν καὶ ἐν τούτῳ ἡ
5 ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ

1 **v.3** ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν και^v υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου. **v.4** και ταυτα γραφομεν ημεις^v υμιν^{τ.μτ.κ} ινα η χαρα υμων^κ ημων^{τ.μτ.ν} η πεπληρωμενη. **v.5** και αυτη^{τ.κ} εστιν αυτη^{μτ.ν} η αγγελια^{κ.μτ.ν} επαγγελια^τ ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια. **v.7** εαν δε εν τω φωτι περιπατομεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου^{τ.μτ.κ} του υιου αυτου καθαρizei ημας απο πασης αμαρτιας. **2 v.4** ο λεγων οτι^v εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν.

ή ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν.
 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς 6*
 οὕτως περιπατεῖν. ἀδελφοί οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντο- 7*
 λὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν
 ἤκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὃ ἐστὶν ἀληθὲς 8
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
 φαίνει. ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ 9
 σκοτία ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει 10
 καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν 11
 τῇ σκοτία ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτία περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει
 ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν τεκνία ὅτι 12
 ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν πατέρες 13*
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν
 πονηρὸν γράφω ὑμῖν παιδιά ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν 14
 πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροί
 ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν.
 μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον 15
 οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπι- 16
 θυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ
 βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ κόσμος 17
 παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα. παιδιά ἐσχάτη ὥρα ἐστίν καὶ καθὼς ἤκούσατε ὅτι ὁ ἀντί- 18*
 χριστος ἔρχεται καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονόασιν ὅθεν γινώσκομεν
 ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξηλθον ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ 19*
 ἦσαν ἐξ ἡμῶν μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι
 οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ 20*
 οἴδατε πάντα. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ' ὅτι 21
 οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. τίς ἐστὶν ὁ 22
 ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστὸς οὗτός ἐστιν
 ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμε- 23*

v.6 ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος [ουτως]^v ουτως^{T.M.K}
 περιπατειν. **v.7** αγαπητοι^v αδελφοι^{T.M.K} ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην
 ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ^{T.M.K} αρχης^{T.M.K}. **v.13** γραφω
 υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον εγραψα^v
 γραφω^{T.M.K} υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα. **v.18** παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε
 οτι ο^{T.M.K} αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα
 εστιν. **v.19** εξ ημων εξηλθον^v εξηλθον^{T.M.K} αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν^{T.M.K} εξ ημων ησαν^v
 μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. **v.20** και υμεις
 χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντες^v παντα^{T.M.K}.

24* νος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς
 ἐν ὑμῖν μενέτω ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν
 25 τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
 26 ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν
 27* πλανώντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν
 μένει καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα
 διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος καὶ
 28* καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ. καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ
 ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ
 29* ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ
 ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3* ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶ-
 2* μεν διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοὶ
 νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα οἴδαμεν δὲ ὅτι
 ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστὶν.
 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖ-
 4 νος ἀγνός ἐστὶν. πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ καὶ
 5* ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς
 6 ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μέ-
 νων οὐχ ἀμαρτάνει πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν
 7 αὐτόν. τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός
 8 ἐστὶν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ δια-
 βόλου ἐστὶν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει εἰς τοῦτο ἐφανερώθη
 9 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ γεγεννημένος
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ
 10 οὐ δύναται ἀμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. ἐν τούτῳ φανερά
 ἐστὶν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου πᾶς ὁ μὴ ποιῶν

v.23 πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον^{κ.ν} πατερα^{κ.ν} εχει^{κ.ν} ο^{κ.ν} ομολογων^{κ.ν} τον^{κ.ν} υιον^{κ.ν} και^{κ.ν} τον πατερα εχει. **v.24** υμεις συν^{τ.μ.κ} ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε. **v.27** και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει^ν εν υμιν μενει^{τ.μ.κ} και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτου^ν αυτο^{τ.μ.κ} χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδίδαξεν υμας μενετε^ν μενειτε^{τ.μ.κ} εν αυτω. **v.28** και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα εαν^ν οταν^{τ.μ.κ} φανερωθη σχωμεν^ν εχωμεν^{τ.μ.κ} παρρησιαν και μη αισχυρθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου. **v.29** εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι και^ν πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται. **3 v.1** ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν και^ν εσμεν^ν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας^μ ημας^{τ.κ.ν} οτι ουκ εγνω αυτον. **v.2** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε^{τ.μ.κ} οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν. **v.5** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων^{τ.μ.κ} αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν.

δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν 11
 ἀλλήλους. οὐ καθὼς κáιν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαζεν τὸν ἀδελφὸν 12
 αὐτοῦ καὶ χάριν τίνος ἔσφαζεν αὐτόν ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν τὰ δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου εἰ μισεῖ ὑμᾶς 13*
 ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν 14*
 ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν
 τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν καὶ 15*
 οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.
 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐ- 16*
 τοῦ ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.
 ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν 17
 ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
 μένει ἐν αὐτῷ. τέκνιά μου μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσση ἀλλ' ἔργῳ 18*
 καὶ ἀληθείᾳ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ 19*
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. ὅτι ἐὰν καταγινώσκη 20
 ἡμῶν ἡ καρδία ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει
 πάντα. ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν παρρησίαν 21*
 ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ ὅτι 22*
 τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.
 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ 23*
 αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν
 ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ 24
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν
 ἔδωκεν.

ἀγαπητοί μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα 4
 εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν

v.13 [καὶ]^v μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου^{T.μ.κ} εἰ μισεῖ υμᾶς ὁ κόσμος. **v.14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν^{T.μ.κ} ἀδελφὸν^{T.μ.κ} μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **v.15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ^μ αὐτῷ^{T.κ.ν} μένουσαν. **v.16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ^κ θεοῦ^κ ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι^v τιθέναι^{T.μ.κ}. **v.18** τέκνιά μου^{T.μ.κ} μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῆ^{μ.ν} γλώσση ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.μ.κ} ἐν^{μ.ν} ἐργῳ καὶ ἀληθείᾳ. **v.19** [καὶ]^v καὶ^{T.μ.κ} ἐν τούτῳ γινώσκομεθα^v γινώσκομεν^{T.μ.κ} ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν^v τὰς^{T.μ.κ} καρδίας^v καρδίας^{T.μ.κ} ἡμῶν. **v.21** ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδία [ἡμῶν]^v ἡμῶν^{T.μ.κ} μὴ καταγινώσκη ἡμῶν^{T.μ.κ} παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. **v.22** καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ'^v παρ^{T.μ.κ} αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **v.23** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν ἡμῖν^{T.κ.ν}.

2* κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ
3* ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν. καὶ πᾶν
πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ
θεοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται
4 καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε τεκνία καὶ
5 νενικήκατε αὐτούς ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ
τοῦ κόσμου εἰσὶν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν
6 ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν
ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ
7 πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. ἀγαπητοὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
8 γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν ὅτι
9 ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν
ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα
10* ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
τὸν θεόν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
11 ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀγαπητοὶ εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν
12* ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε
τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη
13 αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν
15* σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
16* ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ
πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν
17 καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ
τετελειώται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον

4 v.2 ἐν τούτῳ γινώσκεται^ᾠ γινώσκετε^{Τ.Κ.Υ} τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν. **v.3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν^{Τ.Κ.Υ} ἰησοῦν χριστὸν^{Τ.ᾠ.Κ} ἐν^{Τ.ᾠ.Κ} σαρκὶ^{Τ.ᾠ.Κ} ἐληλυθότα^{Τ.ᾠ.Κ} ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἡδη. **v.10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν^Υ ἠγαπήσαμεν^{Τ.ᾠ.Κ} τὸν θεὸν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **v.12** θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη^{Τ.ᾠ.Κ} ἐστὶν^{Τ.ᾠ.Κ} ἐν ἡμῖν τετελειωμένη^Υ ἐστὶν^Υ. **v.15** ὅς ἐάν^Υ ἀν^{Τ.ᾠ.Κ} ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **v.16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστὶν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει^Υ [μένει]^ᾠ.

ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. ἐάν τις εἴπῃ 19*, 20* ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν πῶς δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ὁ 21 ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ 5* πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν 2* ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. αὕτη γὰρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ 3 θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη 4* ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν. τίς ἐστίν ὁ νικῶν τὸν 5* κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. οὗτός ἐστιν 6* ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰησοῦς ὁ χριστὸς οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστίν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστίν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ 7* ὁ πατήρ ὁ λόγος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσιν. καὶ 8* τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσίν. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν 9* ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ 10* ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς

v.19 ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν^{Τ.Μ.Κ} ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **v.20** ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν οὐ^ν πῶς^{Τ.Μ.Κ} δύναται ἀγαπᾶν. **5 v.1** πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾶ [καὶ]^ν καὶ^{Τ.Μ.Κ} τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **v.2** ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν^ν τηρῶμεν^{Τ.Μ.Κ}. **v.4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ὑμῶν^Μ ἡμῶν^{Τ.Κ.ν}. **v.5** τίς [δε]^ν ἐστίν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **v.6** οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰησοῦς ὁ^{Τ.Κ} χριστὸς οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν^ν τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμα ἐστίν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστίν ἡ ἀλήθεια. **v.7** ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν^{Τ.Κ} τῷ^{Τ.Κ} οὐρανῷ^{Τ.Κ} ὁ^{Τ.Κ} πατήρ^{Τ.Κ} ὁ^{Τ.Κ} λόγος^{Τ.Κ} καὶ^{Τ.Κ} τὸ^{Τ.Κ} ἅγιον^{Τ.Κ} πνεῦμα^{Τ.Κ} καὶ^{Τ.Κ} οὗτοι^{Τ.Κ} οἱ^{Τ.Κ} τρεῖς^{Τ.Κ} ἐν^{Τ.Κ} εἰσίν^{Τ.Κ}. **v.8** καὶ^{Τ.Κ} τρεῖς^{Τ.Κ} εἰσίν^{Τ.Κ} οἱ^{Τ.Κ} μαρτυροῦντες^{Τ.Κ} ἐν^{Τ.Κ} τῇ^{Τ.Κ} γῆ^{Τ.Κ} τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσίν. **v.9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι^ν ἠν^{Τ.Μ.Κ} μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **v.10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ^Μ ἑαυτῷ^{Τ.Κ.ν} ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 περί του υίου αυτού. και αυτή ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον
 12 ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς και αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν
 13* υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. ταῦτα
 ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῆτε
 ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον και ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
 14 και αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα
 15* κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. και ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν
 ὁ ἂν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.
 16 ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον
 αἰτήσῃ και δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον ἐστίν
 17 ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία
 18* ἁμαρτία ἐστίν και ἐστίν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
 γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ
 19 τηρεῖ ἑαυτὸν και ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
 20* ἐσμεν και ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ ἦκει και δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν
 και ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστῷ οὗτός ἐστιν ὁ
 21* ἀληθινὸς θεὸς και ἡ ζωὴ αἰώνιος. τεκνία φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν
 εἰδώλων ἀμὴν.

v.13 ταυτα εγραψα υμιν τοις^{Τ.Μ.Κ} πιστευουσιν^{Τ.Μ.Κ} εἰς^{Τ.Μ.Κ} το^{Τ.Μ.Κ} ονομα^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} υιου^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} θεου^{Τ.Μ.Κ} ἵνα εἰδητε οτι ζωην εχετε^{Τ.Κ.Υ} αἰωνιον τοις^Υ πιστευουσιν^Υ εχετε^Μ και^{Τ.Μ.Κ} ἵνα^{Τ.Μ.Κ} πιστευητε^{Τ.Μ.Κ} εἰς το ονομα του υιου του θεου. **v.15** και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν^{Μ.Υ} αν^{Τ.Κ} αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ^Υ παρ^{Τ.Μ.Κ} αυτου. **v.18** οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεῖς εκ του θεου τηρει αυτον^Υ εαυτον^{Τ.Μ.Κ} και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου. **v.20** οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ἵνα γινώσκωμεν τον ἀληθινον και εσμεν εν τω ἀληθινω εν τω υιω αυτου ἰησου χριστω ουτος ἐστιν ο ἀληθινος θεος και [η]^Μ η^{Τ.Κ} ζωη [η]^Μ αἰωνιος. **v.21** τεκνια φυλαξατε εαυτα^{Μ.Υ} εαυτους^{Τ.Κ} απο των ειδωλων αμην^{Τ.Μ.Κ}.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ

ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ **1**
ἐν ἀληθείᾳ καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλή-
θειαν. διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς **2**
τὸν αἰῶνα. ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός **3***
καὶ παρὰ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός ἐν ἀληθείᾳ καὶ
ἀγάπῃ. ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν **4**
ἀληθείᾳ καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε **5***
κυρία οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς ἵνα
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη ἵνα περιπατῶμεν κατὰ **6***
τὰς ἐντολάς αὐτοῦ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα
ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσηλθόν εἰς τὸν κόσμον οἱ μὴ **7***
ὁμολογοῦντες ἰησοῦν χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος
καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑαυτοὺς ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα **8***
ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν **9***
τῇ διδαχῇ τοῦ χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χριστοῦ
οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ **10**
ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαιρεῖν
αὐτῷ μὴ λέγετε. ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαιρεῖν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **11***
τοῖς πονηροῖς. πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου **12***
καὶ μέλανος ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λα-
λῆσαι ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς **13***
ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς ἀμῆν.

1 **v.3** εσται μεθ υμων^κ ημων^{τ.μ.ν} χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου^{τ.μ.κ} ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη. **v.5** και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφων^{κ.μ} γραφω^τ σοι^{τ.μ.κ} καινην γραφων^ν σοι^ν αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους. **v.6** και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν^{τ.μ.κ} η εντολη εστιν^ν καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε. **v.7** οτι πολλοι πλανοι εξηλθον^ν εισηλθον^{τ.μ.κ} εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος. **v.8** βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσητε^ν απολεσωμεν^{τ.μ.κ} α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε^ν απολαβωμεν^{τ.μ.κ}. **v.9** πας ο προαγων^ν παραβαινων^{τ.μ.κ} και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του^{τ.μ.κ} χριστου^{τ.μ.κ} ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει. **v.11** ο γαρ^{τ.μ.κ} λεγων γαρ^ν αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις. **v.12** πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην^{μ.ν} ηβουληθην^{τ.κ} δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω γενεσθαι^ν ελθειν^{τ.μ.κ} προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η^{τ.μ.κ} πεπληρωμενη η^ν. **v.13** ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην^{τ.μ.κ}.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΡΙΤΗ

1, 2 ὁ πρεσβύτερος γὰρ τῷ ἀγαπητῷ ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. ἀγαπητέ
περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν καθὼς εὐοδοῦταί σου
3 ἡ ψυχὴ. ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου
4* τῇ ἀληθείᾳ καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζότεραν τούτων οὐκ
5* ἔχω χαρὰν ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. ἀγαπητέ
6 πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους. οἱ
ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας οὓς καλῶς ποιήσεις
7* προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον μηδὲν
8* λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς
9* τοιούτους ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. ἔγραψά τῇ ἐκκλησίᾳ ἄλλ'
10 ὃ φιλοπρωτεύων αὐτῶν διοτρέφῃς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο ἐὰν
ἔλθω ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς
καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς
11* καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. ἀγαπητέ
μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ὃ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὃ δὲ
12* κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν Θεόν. δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν καὶ οἴδατε ὅτι ἡ
13* μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν. πολλὰ εἶχον γράφειν ἄλλ' οὐ θέλω διὰ
14* μέλανος καὶ καλάμου σοὶ γράψαι. ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε καὶ στόμα
πρὸς στόμα λαλήσομεν εἰρήνῃ σοὶ ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

1 **v.4** μειζοτεραν τούτων οὐκ εἶχω χαρὰν ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
v.5 ἀγαπητέ πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦτο εἰς^{τ.μ.κ} τοὺς^{τ.μ.κ} ξένους.
v.7 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ^κ ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν^ν ἐθνῶν^{τ.μ.κ}.
v.8 ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν^ν ἀπολαμβάνειν^{τ.μ.κ} τοὺς τοιούτους ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα
τῇ ἀληθείᾳ. **v.9** ἔγραψα τι^ν τῇ ἐκκλησίᾳ ἄλλ' ὃ φιλοπρωτεύων αὐτῶν διοτρέφῃς οὐκ ἐπιδέχεται
ἡμᾶς. **v.11** ἀγαπητέ μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ὃ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὃ δὲ^{τ.κ}
κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν Θεόν. **v.12** δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ^ν ὑπ^{τ.μ.κ} αὐ-
τῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν καὶ οἴδας^ν οἴδατε^{τ.μ.κ} ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν.
v.13 πολλὰ εἶχον γράψαι^ν σοὶ^ν γράφειν^{τ.μ.κ} ἄλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοὶ γράφειν^ν
γράψαι^{τ.μ.κ}. **v.14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν^ν σε ἰδεῖν^ν καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν^τ (1:15)
εἰρήνῃ σοὶ ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ιούδας ιησοῦ χριστοῦ δοῦλος ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου τοῖς ἐν θεῷ πα- 1*
τρὶ ἡγιασμένοις καὶ ἰησοῦ χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. ἔλεος ὑμῖν 2
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. ἀγαπητοὶ πᾶσαν σπουδὴν ποιού- 3*
μενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι
ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει.
παρεισέδυσαν γὰρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο 4*
τὸ κρίμα ἀσεβεῖς τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν
καὶ τὸν μόνον δεσπότην θεόν καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀρνού-
μενοι. ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι εἰδότας ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο ὅτι ὁ 5*
κύριος λαὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας
ἀπώλεσεν. ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ 6
ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς
ἀϊδίους ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. ὡς σόδομα καὶ γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐ- 7*
τὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι
ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχου-
σαι. ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαιίνουσιν 8
κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ μιχαὴλ ὁ ἀρχάγ- 9*
γελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ μωσέως σώματος
οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας ἀλλ' εἶπεν ἐπιτιμήσαι σοι
κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φυσικῶς 10
ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται ἐν τούτοις φθείρονται. οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ 11
ὁδῷ τοῦ κατ' ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθη-
σαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ κόρε ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις 12*

1 **v.1** ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις^v
ηγιασμενοις^{T.μ.κ} και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις. **v.3** αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος
γραφειν υμιν περι της κοινης ημων^v σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι
τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει. **v.4** παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμ-
μενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριτα^v χαριν^{T.μ.κ} μετατιθεντες εις ασελγειαν
και τον μονον δεσποτην θεον^{T.μ.κ} και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι. **v.5** υπομνησαι
δε υμας βουλομαι ειδοτας [υμας]^v παντα^v υμας^{T.μ.κ} απαξ^{T.μ.κ} τουτο^{T.μ.κ} οτι [ο]^v ο^{T.μ.κ} κυριος
απαξ^v λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν. **v.7** ως σοδομα και
γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις^{T.μ.κ} τροπον τουτοις^v εκπορνευσασαι και απελ-
θουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι. **v.9** ο δε μιχαηλ
ο αρχαγγελος οτε τω διαβωλω διακρινομενος διελεγετο περι του μωσεως^v μωσεως^{T.μ.κ} σωματος ουκ
ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος.

ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες νεφέ-
 λαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα
 13* δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα. κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα
 τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτούς εἰς τὸν
 14* αἰῶνα τετήρηται. προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος ἀπὸ ἀδάμ ἐνώχ
 15* λέγων ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις αὐτοῦ. ποιῆσαι κρίσιν
 κατὰ πάντων καὶ ἐξέλγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν
 ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
 16* ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ μεμφί-
 μοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ
 17 ὑπέρογκα θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ
 μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυ-
 18* ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται
 19* ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. οὗτοί
 20* εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ψυχικοὶ πνεῦμα μὴ ἔχοντες. ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ
 τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 21 προσευχόμενοι. ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ
 22* ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὓς μὲν
 23* ἐλεεῖτε διακρινομένοι. οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε ἐκ τοῦ πυρός ἀρπά-
 24* ζοντες μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. τῷ δὲ
 δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστους καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης
 25* αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει. μόνῳ σοφῷ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ

v.12 οὗτοι εἰσιν οἱ^v ἐν ταῖς ἀγαπαῖς ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ὑμῖν^κ ἀφόβως ἑαυτοὺς ποι-
 μαινοντες νεφελαι ἀνυδροι ὑπο ἀνεμῶν παραφερομεναι^{μν.ν} περιφερομεναι^{τ.κ} δένδρα φθινοπωρινα
 ἀκαρπα δις ἀποθανοντα ἐκριζωθεντα. **v.13** κυματα ἀγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχυ-
 νας ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτούς εἰς τὸν^{τ.κ} αἰῶνα τετήρηται. **v.14** προεφήτευσεν δὲ καὶ
 τούτοις ἑβδομος ἀπὸ ἀδάμ ἐνώχ λέγων ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν μυριάσιν^{τ.κ} ἀγίαις μυριάσιν^{μν.ν} αὐτοῦ.
v.15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλεγξαι^{μν.ν} ἐξέλγξαι^{τ.κ} πάντας^{τ.μν.κ} τοὺς^{τ.μν.κ} ἀσεβεῖς^{τ.μν.κ}
 αὐτῶν^{τ.μν.κ} πᾶσαν^v ψυχὴν^v περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν
 σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **v.16** οὗτοι εἰσιν γογγυσταὶ μεμφιμοιροὶ κατὰ
 τὰς ἐπιθυμίας ἑαυτῶν^v αὐτῶν^{τ.μν.κ} πορευόμενοι καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα θαυμάζοντες προ-
 σωπα ὠφελείας χάριν. **v.18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν [οἱ]^v ἐπὶ^v ἐσχάτου^v [του]^v χρόνου^v ὅτι^{τ.μν.κ} ἐν^{τ.μν.κ}
 ἐσχάτῳ^{τ.μν.κ} χρόνῳ^{τ.μν.κ} ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.
v.19 οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς^κ ψυχικοὶ πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **v.20** ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ
 ἐποικοδομοῦντες^v ἑαυτοὺς^v τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες^{τ.μν.κ} ἑαυτοὺς^{τ.μν.κ} ἐν πνεύματι
 ἀγίῳ προσευχόμενοι. **v.22** καὶ οὓς μὲν ἐλεατε^v ἐλεεῖτε^{τ.μν.κ} διακρινομένους^v διακρινομένοι^{τ.μν.κ}.
v.23 οὓς δὲ ἐν^{τ.μν.κ} φόβῳ^{τ.μν.κ} σώζετε ἐκ τοῦ^{τ.κ} πυρός ἀρπαζοντες οὓς^v δε^v ἐλεατε^v ἐν^v φόβῳ^v
 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. **v.24** τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς^{κ.ν}
 αὐτοὺς^{τ.μν} ἀπταιστους καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει. **v.25** μόνῳ
 σοφῷ^{τ.μν.κ} θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δια^v ἰησοῦ^v χριστοῦ^v τοῦ^v κυρίου^v ἡμῶν^v δόξα καὶ^{τ.μν.κ} μεγαλωσύνη
 κρατος καὶ ἐξουσία προ^v πάντος^v τοῦ^v αἰῶνος^v καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας
ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

- 1 ἀποκάλυψις ἰησοῦ χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός δεῖξαι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου
2* αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἰωάννῃ. ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
3 τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ ὅσα τε εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων
καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
4* γεγραμμένα ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν
τῇ ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος
5* καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ. καὶ
ἀπὸ ἰησοῦ χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν
καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι
6* ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς
βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
7 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν καὶ
ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν καὶ κόψονται
8* ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ναὶ ἀμήν. ἐγὼ εἶμι τὸ α καὶ τὸ ω ἀρχὴ
καὶ τέλος λέγει ὁ κύριος ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ.
9* ἐγὼ ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ
ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ
καλουμένῃ πάτμω διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ
10* χριστοῦ. ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα
11* ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος. λεγούσης ἐγὼ εἶμι τὸ α

1 v.2 ὃς ἐμαρτύρησε^ἄ ἐμαρτύρησεν^{τ.κ.ν} τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ ὅσα εἶδε^ἄ τε^{τ.κ} εἶδεν^{τ.κ.ν}. **v.4** ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ^ἄ τοῦ^{τ.κ} ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ [ἔστιν]^ἄ ἔστιν^{τ.κ} ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ. **v.5** καὶ ἀπὸ ἰησοῦ χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς ὁ πρωτότοκος ἐκ^{τ.κ} τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλέων τῆς γῆς τῷ ἀγαπήσαντι^ἄ ἀγαπήσαντι^{τ.κ} ἡμᾶς καὶ λούσαντι^ν λούσαντι^{τ.ἄ.κ} ἡμᾶς ἐκ^ν ἀπὸ^{τ.ἄ.κ} τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ. **v.6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν^ἄ ἡμᾶς βασιλεῖς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν^ν τῶν^{τ.ἄ.κ} αἰῶνων]^ν αἰῶνων^{τ.ἄ.κ} ἀμήν. **v.8** ἐγὼ εἶμι τὸ ἀλφά^ἄ α^{τ.κ} καὶ τὸ ω ἀρχὴ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} τέλος^{τ.κ} λέγει ὁ^{τ.κ} κύριος ὁ^ἄ θεὸς^ἄ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ. **v.9** ἐγὼ ἰωάννης ὁ καὶ^{τ.κ} ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινῶνος^ἄ συγκοινωνὸς^{τ.κ.ν} ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν^{τ.κ} τῇ^{τ.κ} βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν^ἄ χριστῷ^ἄ ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ} ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ πάτμω διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ^{τ.ἄ.κ} τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.ἄ.κ}. **v.10** ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν^ἄ ὀπίσω μου φωνὴν^{τ.κ.ν} μεγάλην ὡς σάλπιγγος.

καὶ τὸ ὦ ὃ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ
πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ εἰς ἔφεσον καὶ εἰς σμύρναν καὶ
εἰς πέργαμον καὶ εἰς θυάτειρα καὶ εἰς σάρδεις καὶ εἰς φιλαδέλφειαν καὶ
εἰς λαοδίκειαν. καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησεν μετ’ 12*
ἐμοῦ καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς. καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ 13*
λυχνιῶν ὅμοιον ὑἱῷ ἀνθρώπου ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον
πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες 14*
λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν ὡς χιών καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός.
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι 15*
καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ 16*
αὐτοῦ χεῖρὶ ἀστέρας ἑπτὰ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος
ὄξεια ἐκπορευομένη καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ. καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρὸς 17*
καὶ ἐπέθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ’ ἐμὲ λέγων μοι μὴ φοβοῦ ἐγὼ
εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ 18*
ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου
καὶ τοῦ θανάτου. γράψον ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γινέσθαι 19*
μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς 20*
μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ
ἐκκλησιῶν εἰσιν καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐφέσινης ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς 2*
ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν

v.11 λεγουσης εγω^{Τ.Κ} εμι^{Τ.Κ} το^{Τ.Κ} α^{Τ.Κ} και^{Τ.Κ} το^{Τ.Κ} ω^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} πρωτος^{Τ.Κ} και^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} εσχατος^{Τ.Κ} και^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα^{Κ.Μ.Υ} εκκλησαις ταις^{Τ.Κ} εν^{Τ.Κ} ασια^{Τ.Κ} εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν. **v.12** και εκει^Μ επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει^{Μ.Υ} ελαλησεν^{Τ.Κ} μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας. **v.13** και εν μεσω των επτα^{Τ.Μ.Κ} λυχνιων ομοιον υιον^Υ υιω^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν^Υ χρυσην^{Τ.Μ.Κ}. **v.14** η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσ^{Μ.Υ} ωσει^{Τ.Κ} εριον λευκον ωσ χιον και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυρος. **v.15** και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω πεπυρωμενης^Υ πεπυρωμενοι^{Τ.Μ.Κ} και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων. **v.16** και εχων εν τη δεξια αυτου^{Τ.Μ.Κ} χειρι αυτου^Υ αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ωσ ο ηλιος φαεινι εν τη δυναμει αυτου. **v.17** και οτε ειδον αυτον επεσα προς τοις ποδας αυτου ωσ νεκρος και εθηκεν^Υ εθηκε^Μ επεθηκεν^{Τ.Κ} την δεξιαν αυτου χειρα^{Τ.Κ} επ εμε λεγων μοι^{Τ.Κ} μη φοβου εγω εμι ο πρωτος και ο εσχατος. **v.18** και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων εμι εις τοις αιωνας των αιωνων αμην^{Τ.Μ.Κ} και εχω τας κλεις του θανατου^{Μ.Υ} αδου^{Τ.Κ} και του αδου^{Μ.Υ} θανατου^{Τ.Κ}. **v.19** γραψον ουν^{Μ.Υ} α ειδες και α εισι^Μ εισιν^{Τ.Κ.Υ} και α μελλει γενεσθαι^Υ γινεσθαι^{Τ.Μ.Κ} μετα ταυτα. **v.20** το μυστηριον των επτα αστερων ους^Υ ων^{Τ.Μ.Κ} ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισι^Μ εισιν^{Τ.Κ.Υ} και αι επτα^{Τ.Μ.Κ} λυχνιαι αι^Υ επτα^Υ [ας^Μ ας^{Τ.Κ} ειδες]^Μ ειδες^{Τ.Κ} επτα εκκλησαι εισι^Μ εισιν^{Τ.Κ.Υ}. **2 v.1** τω αγγελω της εν^{Μ.Υ} εφεσω^{Μ.Υ} εφεσινης^{Τ.Κ} εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τοις επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων.

2* τῶν χρυσῶν. οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου
καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι
3* ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν καὶ εὐρες αὐτοὺς ψευδεῖς. καὶ ἐβάστασας καὶ
ὑπομονὴν ἔχεις καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας καὶ οὐ κέκμηκας.
4*, 5* ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας. μνημόνευε
οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον εἰ
δὲ μὴ ἔρχομαί σοι τάχει καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς
6 ἐὰν μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν νικολαϊτῶν
7* ἃ καγὼ μισῶ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις
τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ
8* παραδείσου τοῦ θεοῦ. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας συμυρναίων γράψον
9* τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν. οἶδά
σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν πλούσιος δὲ εἶ καὶ τὴν
βλασφημίαν τῶν λεγόντων ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
10* συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ μέλλει
βάλειν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε καὶ ἔξετε θλιψὶν
ἡμερῶν δέκα γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
11 τῆς ζωῆς. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις ὁ
12 νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἕκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. καὶ τῷ ἀγγέλῳ
τῆς ἐν περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν
13* δίστομον τὴν ὀξεῖαν. οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος
τοῦ σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὃς ἀπεκτάνθη

v.2 οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου^{τ.μ.κ} καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς καὶ ἐπειράσας^{μ.ν} ἐπειράσω^{τ.κ} τοὺς λεγοντας^{μ.ν} φασκοντας^{τ.κ} εαυτους^{μ.ν} εἶναι^{τ.κ} ἀποστόλους εἶναι^μ καὶ οὐκ εἰσι^μ εἰσιν^{τ.κ.ν} καὶ ευρες αὐτοὺς ψευδεῖς. **v.3** καὶ ἐβάστασας^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ὑπομονὴν εχεις καὶ ἐβάστασας^{μ.ν} διὰ τὸ ὄνομα μου κεκοπίακας^{τ.κ} καὶ οὐκ^μ οὐ^{τ.κ.ν} ἐκοπίασας^μ κέκμηκας^{τ.κ} κέκοπιακες^ν. **v.4** ἀλλὰ^{μ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας^ν ἀφήκας^{τ.μ.κ}. **v.5** μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας^{μ.ν} ἐκπέπτωκας^{τ.κ} καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον εἰ δὲ μὴ ἐρχομαί σοι τάχει^{κ.μ} τάχει^τ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς εἰ μὴ μετανόησῃς. **v.7** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ^ν μεσῶ^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} παραδείσου^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ μου^μ. **v.8** καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν^{μ.ν} συμυρνη^{μ.ν} ἐκκλησίας συμυρναίων^{τ.κ} γράψον τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν. **v.9** οἶδά σου τὰ^{τ.μ.κ} ἔργα^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν ἀλλὰ^{μ.ν} πλούσιος δὲ^{τ.κ} εἶ καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ^{μ.ν} τῶν λεγοντῶν ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. **v.10** μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ δὴ^μ μέλλει βάλλειν^ν βάλειν^{τ.μ.κ} ἐξ^{τ.κ} ὑμῶν^{τ.κ} ὁ διάβολος ἐξ^{μ.ν} ὑμῶν^{μ.ν} εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε καὶ ἔξετε θλιψὶν ἡμερῶν δέκα γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **v.13** οἶδα τὰ^{τ.μ.κ} ἔργα^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ποῦ κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ^{τ.κ.ν} ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐν]^μ ἐν^{τ.κ} αἷς^{τ.μ.κ} ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου^ν ὃς ἀπεκτάνθη παρ ὑμῖν ὅπου κατοικεῖ^{τ.κ} ὁ σατανᾶς κατοικεῖ^{μ.ν}.

παρ' ὑμῖν ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις 14*
ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν βαλαάμ ὃς ἐδίδασκεν ἐν τῷ βαλάκ βαλεῖν
σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.
οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν νικολαϊτῶν ὃ μισῶ. 15*
μετανόησον εἰ δὲ μὴ ἔρχομαί σοι ταχύ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν 16*
τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα 17*
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ
κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα
καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ τῷ ἀγγέλῳ 18
τῆς ἐν θυατείοις ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἔχων
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι
χαλκολιβάνῳ. οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν 19*
καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ τὰ ἔσχατα
πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἐὰς τὴν γυναῖκα 20*
ἰεζάβηλ τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφητὴν διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἐμοὺς
δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον 21*
ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς καὶ οὐ μετενόησεν. ἰδοὺ ἐγὼ 22*
βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν
μεγάλην ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς 23*
ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἶμι
ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν θυατείοις ὅσοι οὐκ ἔχουσιν 24*

v.14 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν βαλαάμ ὃς ἐδίδαξε^{ἄπ}
ἐδίδασκεν^{τ.κ.ν} τὸν^{κ.ἄπ} ἐν^τ Ατῶ^τ βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ [καὶ]^{ἄπ} φαγεῖν
εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. **v.15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν [τῶν]^ν τῶν^{τ.ἄπ.κ} νι-
κολαϊτῶν ὁμοίως^{ἄπ.ν} ὁ^{τ.κ} μισῶ^{τ.κ}. **v.16** μετανόησον οὐν^{ἄπ.ν} εἰ δὲ μὴ ἐρχομαί σοι ταχύ καὶ πο-
λεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματος μου. **v.17** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν^{τ.ἄπ.κ} [ἀπο]^{ἄπ} ἀπο^{τ.κ} τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμε-
νου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν^{ἄπ.ν}
ἐγνώ^{τ.κ} εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **v.19** οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν^{ἄπ.ν} διακονίαν^{τ.κ}
καὶ τὴν διακονίαν^{ἄπ.ν} πίστιν^{τ.κ} καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ^{τ.κ} τὰ ἔσχατα πλείονα
τῶν πρώτων. **v.20** ἀλλὰ^ν ἀλλ^{τ.ἄπ.κ} ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα^{τ.κ} ὅτι ἀφείσ^{ἄπ.ν} εἰς^{τ.κ} τὴν γυναῖκα σου^{ἄπ}
ἰεζάβηλ^{ἄπ.ν} ἣ^{ἄπ.ν} ἰεζάβηλ^{τ.κ} τὴν^{τ.κ} λέγουσαν^{τ.κ} λέγει^{ἄπ} λέγουσα^ν ἑαυτὴν προφητὴν διδάσκειν^{τ.κ} καὶ
διδάσκει^{ἄπ.ν} καὶ^{ἄπ.ν} πλανᾶ^{ἄπ.ν} τοὺς^{ἄπ.ν} πλανᾶσθαι^{τ.κ} ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα^{τ.κ}
φαγεῖν εἰδωλόθυτα^{ἄπ.ν}. **v.21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ καὶ^{ἄπ.ν} οὐ^{ἄπ.ν} θελεῖ^{ἄπ.ν}
μετανοήσῃ^{ἄπ.ν} ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς καὶ^{τ.κ} οὐ^{τ.κ} μετενόησεν^{τ.κ}. **v.22** ἰδοὺ ἐγὼ^{τ.κ} βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων
αὐτῆς^{ἄπ.ν} αὐτῶν^{τ.κ}. **v.23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐρευνῶν^ν ἐρευνῶν^{τ.ἄπ.κ} νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
v.24 ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς^{ἄπ.ν} καὶ^{τ.κ} λοιποῖς τοῖς ἐν θυατείοις ὅσοι οὐκ ἔχουσιν^{ἄπ} ἔχουσιν^{τ.κ.ν} τὴν διδα-
χὴν ταυτην καὶ^{τ.κ} οἵτινες οὐκ ἐγνώσαν τὰ βάθη^{ἄπ.ν} βάθη^{τ.κ} τοῦ σατανα ὡς λέγουσιν οὐ βάλλω^{ἄπ.ν}
βαλῶ^{τ.κ} ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

τὴν διδαχὴν ταύτην καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ ὡς
 25* λέγουσιν οὐ βάλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις
 26 οὗ ἂν ἤξω. καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου δώσω
 27* αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ
 ὡς τὰ σκευῆ τὰ κεραμικὰ συντριβεται ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός
 28, 29 μου. καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωῖνόν. ὁ ἔχων οὗς ἀκουσάτω τί
 τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

3* καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἔχων
 τὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστερας οἰδᾶ σου τὰ ἔργα ὅτι τὸ
 2* ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν καὶ στήριζον τὰ
 λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα
 3* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει
 καὶ μετανόησον ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης ἤξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς καὶ οὐ
 4* μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σε. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν σάρδεσιν ἃ
 οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς
 5* ὅτι ἄξιοί εἰσιν. ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ οὐ μὴ
 ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
 6, 7* ὁ ἔχων οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ
 τῆς ἐν φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινὸς ὁ
 ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ δαβὶδ ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείει καὶ κλείει καὶ
 8* οὐδεὶς ἀνοίγει. οἰδᾶ σου τὰ ἔργα ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν
 ἀνεωγμένην καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν
 9* καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ

v.25 πλὴν ο εχετε κρατησατε ὕαχρῖς" αχρῖς^{τ.μ.κ} ου αν ηξω. **v.27** και ποιμανει αυτους εν ρα-
 βδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται^μ συντριβεται^{τ.κ.ν} ως καγω ειληφα παρα του
 πατρος μου. **3 v.1** και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα
 επτα^{κ.μ.ν} πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι το^{τ.κ} ονομα εχεις οτι ζης
 και νεκρος ει. **v.2** γινου γρηγορων και στηρισον^{μ.ν} στηριζον^{τ.κ} τα λοιπα α εμελλον^ν εμελλες^μ
 μελλει^{τ.κ} αποβαλλειν^μ αποθανειν^{τ.κ.ν} ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου
 μου^{μ.ν}. **v.3** μνημονευε ουν πως ειληφας [και^μ και^{τ.κ.ν} ηκουσας και τηρει]^μ τηρει^{τ.κ.ν} και με-
 τανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι^{τ.μ.κ} σε^{τ.μ.κ} ως κλεπτης και ου μη γνως ποιαν ωραν ηξω
 επι σε. **v.4** αλλα^ν αλλ^μ εχεις^{τ.κ.ν} ολιγα εχεις^μ ονοματα και^{τ.κ} εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα
 ιματια αυτων και περιπατησουσι^μ περιπατησουσιν^{τ.κ.ν} μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν. **v.5** ο
 νικων ουτως^ν ουτος^{τ.μ.κ} περιβαλεται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της
 βιβλου της ζωης και ομολογησω^{μ.ν} εξομολογησομαι^{τ.κ} το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και
 ενωπιον των αγγελων αυτου. **v.7** και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο
 αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν^{μ.ν} κλειδα^{τ.κ} του^{τ.μ.κ} δαδ^μ δαβιδ^{τ.κ} δαυιδ^ν ο ανοιγων και ουδεις
 κλεισει^{μ.ν} αυτην^μ ει^μ μη^μ ο^μ ανοιγων^μ κλειει^{τ.κ} και^{τ.κ.ν} κλειει^{τ.κ} κλειων^ν και ουδεις ανοιζει^μ
 ανοιγει^{τ.κ.ν}. **v.8** οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην^ν ανεωγμενην^{τ.μ.κ}
 ην^{μ.ν} και^{τ.κ} ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και
 ουκ ηρνησω το ονομα μου.

διδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ἰουδαίους
 εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσιν καὶ
 προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά
 σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ 10
 τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης
 ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ 11*
 κράτει ὃ ἔχεις ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω 12*
 αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι καὶ
 γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ
 θεοῦ μου τῆς καινῆς ἱερουσαλήμ ἢ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω 13
 τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας 14*
 λαοδικέων γράψον τάδε λέγει ὁ ἀμὴν ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς
 ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ. οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ 15*
 οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ 16*
 οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. ὅτι 17*
 λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω καὶ
 οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ
 γυμνός. συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ 18*
 πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ
 αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου καὶ κολλούριον ἐγχρίσον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω ζήλωσον 19*
 οὖν καὶ μετανόησον. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐὰν τις 20*

v.9 ἰδοὺ διδωμι^v διδωμι^{T.Mt.K} ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσιν^v ἤξωσι^{Mt} ἤξωσιν^{T.K} καὶ προσκυνήσωσιν^v προσκυνήσωσιν^{T.Mt.K} ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ^{T.K.v} ἠγάπησα σε. **v.11** ἰδοὺ^{T.K} ἔρχομαι ταχύ κράτει ὁ εχεις ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανον σου. **v.12** ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω σου μὴ ἐξέλθῃ ἔτι καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου τῆς καινῆς ἱερουσαλήμ ἢ καταβαίνει^{K.Mt} Ἀκαταβαίνουσα^T ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα [μου]^{Mt} μου^{T.K.v} τὸ καινόν. **v.14** καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν^{Mt.v} λαοδικείας^{Mt.v} ἐκκλησίας λαοδικέων^{T.K} γράψον τάδε λέγει ὁ ἀμὴν ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ. **v.15** οἶδα σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς ἢ^{Mt.v} εἶης^{T.K} ἢ ζεστός. **v.16** οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε^v οὐ^{Mt} ζεστός^{Mt.v} οὔτε ψυχρὸς οὔτε^{T.K} ζεστός^{T.K} μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **v.17** ὅτι λέγεις ὅτι^{T.K.v} πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδεν^v οὐδενός^{T.Mt.K} χρεῖαν ἔχω καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ^{Mt} ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός. **v.18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι χρυσίον^{Mt} παρ' ἐμοῦ χρυσίον^{T.K.v} πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου καὶ ^vκολλούριον^v κολλούριον^{Mt} ἵνα^{Mt} ἐγχρίσῃ^{Mt} ἐγχρίσαι^v κολλούριον^{T.K} ἐγχρίσον^{T.K} τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἵνα βλέπῃς. **v.19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω ζήλωσον^v ζήλωσον^{T.Mt.K} οὖν καὶ μετανόησον. **v.20** ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν [καὶ]^v καὶ^{Mt} εἰσελευσῶμαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν
 21 καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ
 καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ
 22 τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

4* μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοῦ θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ φωνὴ
 ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγουσα ἀνάβα
 2* ὦδε καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ εὐθέως ἐγενόμην
 ἐν πνεύματι καὶ ἰδοῦ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 3* καθήμενος. καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὀράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρ-
 4* δίνῳ καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὀράσει σμαραγδίνῳ. καὶ
 κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους
 εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλη-
 μένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους
 5* χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ
 φωναὶ καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αἱ εἰσὶν
 6* τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ. καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη
 ὁμοία κρυστάλλῳ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσ-
 7* σαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. καὶ τὸ ζῶον τὸ
 πρῶτον ὅμοιον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον
 ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ
 8* πετωμένῳ. καὶ τέσσαρα ζῶα ἐν καθ' ἑαυτὸ εἶχον ἀνά πτέρυγας ἕξ κυκλό-
 θεν καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας

4 v.1 μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοῦ θύρα ἀνεωγμένη^ἄ ἠνεωγμένη^{τ.κ.ν} ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ φωνὴ ἡ
 πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγων^ν λέγουσα^{τ.ἄ.κ} ἀνάβα ὦδε καὶ δεῖξω σοι ἃ
 δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. v.2 καὶ^{τ.ἄ.κ} εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι καὶ ἰδοῦ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τὸν^{ἄ.ν} τοῦ^{τ.κ} θρόνον^{ἄ.ν} θρόνου^{τ.κ} καθήμενος. v.3 καὶ^{τ.κ.ν} ὁ^{τ.κ.ν} καθήμενος^{τ.κ.ν}
 ἦν^{τ.κ} ὅμοιος ὀράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ^{ἄ.ν} σαρδίνῳ^{τ.κ} καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοίως^ἄ
 ὁμοία^κ ἰσομοίως^τ ὀράσει σμαραγδίνῳ. v.4 καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνους^ν θρόνοι^{τ.ἄ.κ} κδ^ἄ
 εἴκοσι^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ} τέσσαρες^{τ.κ.ν} καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον^{τ.κ} τοὺς^{τ.ἄ.κ} κδ^ἄ εἴκοσι^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ}
 τέσσαρας^{τ.κ.ν} πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἔσχον^{τ.κ} ἐπὶ τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. v.5 καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ^{τ.κ}
 καὶ^{τ.κ} φωναὶ καὶ^{ἄ.ν} βρονταὶ^{ἄ.ν} καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου α^ν αὐτοῦ^ἄ
 αἱ^{τ.ἄ.κ} εἰσὶν τὰ^{τ.κ.ν} ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ. v.6 καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς^{ἄ.ν} θάλασσα ὑαλίνη
 ὁμοία κρυστάλλῳ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν
 ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. v.7 καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίον
 μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον^ν ἔχον^{τ.ἄ.κ} τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου^ν ἀνθρώπου^{τ.ἄ.κ} καὶ τὸ τέταρτον
 [ζῶον]^ἄ ζῶον^{τ.κ.ν} ὁμοίον ἀετῷ πετομένῳ^{ἄ.ν} πετωμένῳ^{τ.κ}. v.8 καὶ τὰ^ν [τα]^ἄ τέσσαρα ζῶα ἐν καθ'
 ἐν^{ἄ.ν} ἑαυτοῦ^{τ.κ} ἔχον^ἄ εἶχον^{τ.κ} αὐτῶν^ν ἔχον^ν ἀνά πτέρυγας ἕξ κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γεμουσιν^{ἄ.ν}
 γεμοντα^{τ.κ} ὀφθαλμῶν καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός λεγοντες^{ἄ.ν} λεγοντα^{τ.κ} ἅγιος
 ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

καὶ νυκτὸς λέγοντα ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν 9* καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ 10* καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνοῦσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βάλλουσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες. ἄξιός εἰ κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν 11* ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσιν καὶ ἐκτίσθησαν.

καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γε- 5* γραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. καὶ 2* εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ τίς ἐστὶν ἄξιός ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ 3* οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοίξει 4* καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέ- 5* ρων λέγει μοι μὴ κλαῖτε ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἡ ῥίζα δαβὶδ ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. καὶ 6* εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ οἳ εἰσιν τὰ ἑπτὰ τοῦ θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ 7* καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον τὰ τέσσαρα ζῶα 8*

v.9 καὶ ὅταν δώσι^ἄ δώσουσιν^{τ.κ.ν} τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ τοῦ^{τ.ἄ.κ} θρόνου^ν θρόνου^{τ.ἄ.κ} τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.10** πεσοῦνται οἱ κ^ἄ εἴκοσι^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ} τέσσαρες^{τ.κ.ν} πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσουσιν^ν προσκυνήσουσι^ἄ προσκυνοῦσιν^{τ.κ} τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βαλοῦσιν^ν βαλοῦσι^ἄ βάλλουσιν^{τ.κ} τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες. **v.11** ἄξιός εἰ ὁ^{ἄ.ν} κύριός^{ἄ.ν} καὶ^{ἄ.ν} ὁ^{ἄ.ν} θεός^{ἄ.ν} ἡμῶν^{ἄ.ν} ὁ^ἄ ἅγιός^ἄ κύριε^{τ.κ} λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν ὅτι σὺ ἐκτίσας [τα]^ἄ τὰ^{τ.κ.ν} πάντα καὶ διὰ τὸ θέλημα σου ἦσαν^ν εἰσι^ἄ εἰσιν^{τ.κ} καὶ ἐκτίσθησαν. **5 v.1** καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν^ἄ ὀπισθεν^{τ.κ.ν} κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **v.2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν^{ἄ.ν} φωνῇ μεγάλῃ τίς ἐστὶν^{τ.κ} ἄξιός ἐστὶν^ἄ ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ. **v.3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο^{ἄ.ν} ἠδύνατο^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ [ἀνω]^ἄ οὔτε^ἄ οὐδε^{τ.κ.ν} ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε^ἄ οὐδε^{τ.κ.ν} ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε^{ἄ.ν} οὐδε^{τ.κ} βλέπειν αὐτό. **v.4** καὶ ἐγὼ^{τ.ἄ.κ} ἔκλαιον πολυ^{ἄ.ν} πολλὰ^{τ.κ} ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοίξει καὶ^{τ.κ} ἀναγνῶναι^{τ.κ} τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **v.5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι μὴ κλαῖτε ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν^{τ.κ} ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἡ ῥίζα δαυιδ^ν δαδ^ἄ δαβιδ^{τ.κ} ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι^{τ.κ} τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **v.6** καὶ εἶδον καὶ^{τ.κ} ἰδοὺ^{τ.κ} ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἐχὼν^ν ἐχόν^{τ.ἄ.κ} κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ ἃ^ἄ οἱ^{τ.κ.ν} εἰσι^ἄ εἰσιν^{τ.κ.ν} τὰ [ἑπτὰ]^ν ἑπτὰ^{τ.ἄ.κ} πνεύματα^{ἄ.ν} τοῦ θεοῦ ἀποστελλόμενα^ἄ πνεύματα^{τ.κ} τὰ^{τ.κ} ἀπεσταλμένα^{τ.κ} ἀπεσταλμένοι^ν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **v.7** καὶ ἦλθε^ἄ ἦλθεν^{τ.κ.ν} καὶ εἴληφεν τὸ^{τ.κ} βιβλίον^{τ.κ} ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

καὶ οἱ εἴκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες
 9* ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσιν αἱ
 προσευχαὶ τῶν ἁγίων. καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες ἄξιός ἐστι λαβεῖν
 τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας
 τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ
 10* καὶ ἔθνους. καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ βα-
 11* σιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
 κύκλοθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ χιλιάδες
 12* χιλιάδων. λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον
 λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δό-
 13* ξαν καὶ εὐλογίαν. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ
 ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστὶν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα
 ἤκουσα λέγοντας τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιϊ ἡ εὐλογία
 14* καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ
 τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον ἀμὴν καὶ οἱ εἴκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν
 καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6* καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων καὶ ἤκουσα
 ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῆς βροντῆς ἔρχου καὶ βλέπε.
 2* καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτῷ ἔχων τόξον
 3* καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε
 ἤνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγίδα ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος

v.8 καὶ ὅτε ἐλάβε^ἄ ἐλάβεν^{τ.κ.ν} τὸ βιβλίον τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι^ν κδ^ἄ τεσσαρες^ν εἴκοσιτεσσαρες^{τ.κ} πρεσβύτεροι ἐπεσαν^ν ἐπεσον^{τ.ἄ.κ} ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν^{ἄ.ν} κιθάρας^{τ.κ} καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσιν [αἱ]^ἄ αἱ^{τ.κ.ν} προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **v.9** καὶ ἀδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς^{τ.ἄ.κ} ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἐθνους. **v.10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς^{ἄ.ν} ἡμᾶς^{τ.κ} τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖαν^ν βασιλεῖς^{τ.ἄ.κ} καὶ ἱερεῖς καὶ βασιλευσοῦσιν^{ἄ.ν} βασιλευσομεν^{τ.κ} ἐπὶ τῆς γῆς. **v.11** καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ὡς^ἄ φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλω^{ἄ.ν} κύκλοθεν^{τ.κ} τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἡν^{κ.ἄ.ν} ο^{κ.ἄ.ν} ἀριθμὸς^{κ.ἄ.ν} αὐτῶν^{κ.ἄ.ν} μυριάδες^{κ.ἄ.ν} μυριάδων^{κ.ἄ.ν} καὶ^{κ.ἄ.ν} χιλιάδες χιλιάδων. **v.12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ ἄξιόν ἐστι^ἄ ἐστὶν^{τ.κ.ν} τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ [τον]^ἄ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **v.13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν^ἄ ἐστὶν^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ^{ἄ.ν} ἐν^{τ.κ} τῆς^{ἄ.ν} τῆ^{τ.κ} γῆς^{ἄ.ν} γῆ^{τ.κ} καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστὶ^ἄ α^{τ.κ} ἐστὶν^{τ.κ} καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα^ἄ πάντα^{τ.κ.ν} ἤκουσα λέγοντας τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ^ν τοῦ^{τ.ἄ.κ} θρόνου^ν θρόνου^{τ.ἄ.κ} καὶ τῷ ἄρνιϊ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν^ἄ. **v.14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγοντα^ἄ τοῦ^ἄ ἔλεγον^{τ.κ.ν} ἀμὴν καὶ οἱ εἴκοσιτεσσαρες^{τ.κ} πρεσβύτεροι ἐπεσον^ἄ ἐπεσαν^{τ.κ.ν} καὶ προσεκύνησαν ζῶντι^{τ.κ} εἰς^{τ.κ} τοὺς^{τ.κ} αἰῶνας^{τ.κ} τῶν^{τ.κ} αἰώνων^{τ.κ}. **6 v.1** καὶ εἶδον ὅτι^ἄ ὅτε^{τ.κ.ν} ἤνοιξε^ἄ ἤνοιξεν^{τ.κ.ν} τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἐπτά^{ἄ.ν} σφραγίδων καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῆς^{ἄ.ν} φωνῆς^{τ.κ} βροντῆς ἔρχου καὶ^{τ.ἄ.κ} ἰδε^ἄ βλέπε^{τ.κ}. **v.2** καὶ^{τ.κ.ν} εἶδον^{τ.κ.ν} καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτῷ^{ἄ.ν} αὐτῷ^{τ.κ} ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθε^ἄ ἐξῆλθεν^{τ.κ.ν} νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **v.3** καὶ ὅτε ἤνοιξε^ἄ ἤνοιξεν^{τ.κ.ν} τὴν^ν σφραγίδα^ν τὴν δευτέραν σφραγίδα^{τ.ἄ.κ} ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος ἔρχου καὶ^{τ.κ} βλέπε^{τ.κ}.

καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς
 13* αἶμα. καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βάλλει
 14* τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου σειομένη. καὶ οὐρανὸς
 ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν
 15* τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστάνες
 καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ
 πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν
 16* ὀρέων. καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ
 17* τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου. ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ
 καὶ τίς δύναται σταθῆναι.

7* καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας
 γωνίας τῆς γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς ἵνα μὴ πνέῃ
 2* ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶ-
 δον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ
 ζῶντος καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐ-
 3* τοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. λέγων μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν
 μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρις οὗ σφραγίζωμεν τοὺς δούλους
 4* τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν
 ἐσφραγισμένων ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν ἰσ-
 5* ραήλ. ἐκ φυλῆς ἰούδα ἑβὶς χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ῥουβὴν ἑβὶς
 6* χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς γὰδ ἑβὶς χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ

v.13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐπεσον^ἄ ἐπεσαν^{τ.κ.ν} εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βαλουσα^ἄ βαλλει^{τ.κ.ν} τοὺς ὀλυνθους αὐτῆς ὑπο μεγαλου^{τ.κ} ανεμου μεγαλου^{ἄ.ν} σειομενη. **v.14** καὶ ο^{ἄ.ν} ουρανος ἀπεχωρισθη ὡς βιβλιον ελίσσομενον^{ἄ.ν} εἰλίσσομενον^{τ.κ} καὶ παν ὀρος καὶ νησος ἐκ τῶν τοπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **v.15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ πλούσιοι^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} οἱ^{τ.κ} χιλιαρχοι καὶ οἱ πλουσιοι^{ἄ.ν} καὶ^{ἄ.ν} οἱ^{ἄ.ν} ισχυροὶ^{ἄ.ν} δυνατοὶ^{τ.κ} καὶ πᾶς δούλος καὶ [πᾶς]^ἄ πᾶς^{τ.κ} ἐλεύθερος ἐκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων. **v.16** καὶ λεγουσι^ἄ λεγουσιν^{τ.κ.ν} τοῖς ὀρεσι^ἄ ὀρεσιν^{τ.κ.ν} καὶ ταῖς πετραις πεσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου. **v.17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν^ν αὐτοῦ^{τ.ἄ.κ} καὶ τίς δύναται σταθῆναι. **7 v.1** καὶ^{τ.ἄ.κ} μετὰ τοῦτο^{ἄ.ν} ταῦτα^{τ.κ} εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ τὴν πᾶν^{τ.κ.ν} δένδρον. **v.2** καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγελον ἀναβαινοντα^{κ.ἄ.ν} ἀναβάντα^τ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξε^ἄ ἔκραξεν^{τ.κ.ν} φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. **v.3** λέγων μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἀχρι^ν ἀχρις^{τ.ἄ.κ} οὐ^{τ.ἄ.κ} σφραγισωμεν^{κ.ἄ.ν} σφραγίζωμεν^τ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **v.4** καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων ἑκατὸν^{ἄ.ν} καὶ^ἄ τεσσαρακοντα^ἄ τεσερακοντα^ν τεσσαρες^{ἄ.ν} ἑκατὸν^{τ.κ} χιλιαδες ἐσφραγισμενοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν ἰσραηλ. **v.5** ἐκ φυλῆς ἰουδα δωδεκα^{ἄ.ν} ἑβὶς^{τ.κ} χιλιαδες [ἐσφραγισμενοι]^ἄ ἐσφραγισμενοι^{τ.κ.ν} ἐκ φυλῆς ρουβιμ^ἄ ρουβην^{τ.κ.ν} ἑβὶς^{τ.ἄ.κ} δωδεκα^ν χιλιαδες ἐσφραγισμενοι^{τ.κ} ἐκ φυλῆς γὰδ δωδεκα^ν ἑβὶς^{τ.ἄ.κ} χιλιαδες ἐσφραγισμενοι^{τ.κ}.

φυλῆς ἀσῆρ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς νεφθαλεῖμ ἰβ̄ χιλιά-
 δες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς μανασσῆ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ 7*
 φυλῆς συμεὼν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς λευὶ ἰβ̄ χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ἰσαχάρ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ φυ- 8*
 λῆς ζαβουλῶν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ἰωσήφ ἰβ̄ χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς βενιαμὶν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. μετὰ 9*
 ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο
 ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἐστῶτες ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς καὶ
 φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ κρίζοντες φωνῇ μεγάλη λέγοντες ἡ 10*
 σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ 11*
 πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον
 αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. λέγοντες ἀμήν ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα 12
 καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ
 θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἕκ τῶν 13*
 πρεσβυτέρων λέγων μοι οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς
 τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον. καὶ εἶρηκα αὐτῷ κύριέ σὺ οἶδας καὶ εἶπέν 14*
 μοι οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν
 τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.
 διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ 15*
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου

v.6 εκ φυλης ασηρ δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης νεφθαλιμ^v νεφθαλειμ^{τ.μτ.κ} δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης μανασση δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ}. **v.7** εκ φυλης συμεων δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης λευι δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης ισαχαρ^v ισαχαρ^{τ.μτ.κ} δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ}. **v.8** εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα^v ἰβ̄^{τ.μτ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι. **v.9** μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον^{τ.κ.ν} ουδεις εδυνατο^{μτ.ν} ηδυνατο^{τ.κ} εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας^{μτ} εστωτες^{τ.κ.ν} ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους^{μτ.ν} περιβεβλημενοι^{τ.κ} στολας λευκας και φοινικας^{μτ} φοινικες^{τ.κ.ν} εν ταις χερσιν αυτων. **v.10** και κρζουσιν^v κρζουσι^{μτ} κρζοντες^{τ.κ} φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω^{κ.μτ.ν} ημων^{κ.μτ.ν} τω^{κ.μτ.ν} καθημενω επι τω^{μτ.ν} θρονω^{μτ.ν} του^{τ.κ} θρονου^{τ.κ} του^τ θεου^τ ημων^τ και τω αρνιω. **v.11** και παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν^{μτ.ν} εστηκεσαν^{τ.κ} κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον^v επεσον^{τ.μτ.κ} ενωπιον του θρονου [αυτου]^{μτ} επι τα^{μτ.ν} προσωπα^{μτ.ν} προσωπον^{τ.κ} αυτων και προσεκυνησαν τω θεω. **v.13** και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισι^{μτ} εισιν^{τ.κ.ν} και ποθεν ηλθον. **v.14** και ειπον^{μτ} ειρηκα^{τ.κ.ν} αυτω κυριε μου^{μτ.ν} συ οιδας και ειπε^{μτ} ειπεν^{τ.κ.ν} μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν [αυτας]^{μτ} αυτας^{κ.ν} στολας^τ αυτων^τ εν τω αιματι του αρνιου. **v.15** δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω^{μτ} του^{τ.κ.ν} θρονω^{μτ} θρονου^{τ.κ.ν} σκηνωσει επι αυτους.

- 16* σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ
 17* πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα. ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀναμέ-
 σον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζώσας πηγὰς
 ὑδάτων καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
- 8* καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ
 2* ὡς ἡμιώριον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστή-
 3* κασιν καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν
 καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔχων λίβανωτὸν χρυσοῦν καὶ ἐδόθη αὐ-
 τῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ
 4 τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ κα-
 πνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου
 5* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λίβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν
 αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγέ-
 6* νοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι
 7* ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν εαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. καὶ
 ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα
 αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάρη καὶ
 8* πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάρη. καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ
 ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο τὸ
 9* τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα. καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν
 10* τῇ θαλάσῃ τὰ ἔχοντα ψυχὰς καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. καὶ
 ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας

v.16 ου πεινασουσιν επι ουδε διψησουσιν επι ουδε^μ ου^μ ουδε^{τ.κ.ν} μη πεση επι αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα. **v.17** οτι το αρνιον το ανα^{μ.ν} μεσον^{μ.ν} αναμεσον^{τ.κ} του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης^{μ.ν} ζωσας^{τ.κ} πηγας υδατων και εξαλειπει ο θεος παν δακρυον εκ^{μ.ν} απο^{τ.κ} των οφθαλμων αυτων. **8 v.1** και οτε^{τ.μ.κ} οταν^ν ηνοιξε^μ ηνοιξεν^{τ.κ.ν} την σφραγίδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον. **v.2** και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν^μ εστηκασιν^{τ.κ.ν} και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες. **v.3** και αλλος αγγελος ηλθε^μ ηλθεν^{τ.κ.ν} και εσταθη επι του^{μ.ν} το^{τ.κ} θυσιαστηριου^{μ.ν} θυσιαστηριον^{τ.κ} εχων λιβανωτον χρυσοου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει^ν δωση^{τ.μ.κ} ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσοου το ενωπιον του θρονου. **v.5** και ειληφεν ο αγγελος τον^{μ.ν} το^{τ.κ} λιβανωτον και εγεμισεν αυτον^{μ.ν} αυτο^{τ.κ} εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωνα^{τ.κ} και^{τ.κ} βρονται και^{μ.ν} φωνα^{μ.ν} και αστραπαι και σεισμος. **v.6** και οι επτα αγγελοι οι^{κ.μ.ν} εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους^ν εαυτους^{τ.μ.κ} ινα σαλπισωσι^μ σαλπισωσιν^{τ.κ.ν}. **v.7** και ο πρωτος αγγελος^{τ.κ} εσαλπισεν^{τ.κ.ν} εσαλπισε^μ και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν^{μ.ν} αιματι και εβληθη εις την γην και^{μ.ν} το^{μ.ν} τριτον^{μ.ν} της^{μ.ν} γης^{μ.ν} κατεκαη^{μ.ν} και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη. **v.8** και ο δευτερος αγγελος εσαλπισε^μ εσαλπισεν^{τ.κ.ν} και ως ορος μεγα πυρι^{τ.κ.ν} καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα. **v.9** και απεθανε^μ απεθανεν^{τ.κ.ν} το τριτον των κτισματων των^{τ.κ.ν} εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρησαν^ν διεφθαρη^{τ.μ.κ}. **v.10** και ο τριτος αγγελος εσαλπισε^μ εσαλπισεν^{τ.κ.ν} και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των^{μ.ν} υδατων.

καιόμενος ὡς λαμπάς και ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν και ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων. και τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ἄψινθος και γίνεται 11* τὸ τρίτον εἰς ἄψινθον και πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν. και ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν και ἐπλήγη τὸ 12* τρίτον τοῦ ἡλίου και τὸ τρίτον τῆς σελήνης και τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν και ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς και ἡ νύξ ὁμοίως. και εἶδον και ἤκουσα ἐνός ἀγγέλου πετωμένου ἐν 13* μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

και ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν και εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρα- 9* νοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν και ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. και ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου και ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ 2* φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης και ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος και ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. και ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς 3 τὴν γῆν και ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. και ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ 4* πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. και ἐδόθη 5* αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν μῆνας πέντε και ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παῖση ἄνθρω- 6* πον. και ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον και οὐχ εὐρήσουσιν αὐτόν και ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν και φεύζεται ὁ

v.11 και τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ο^{μτ.ν} ἀψινθος και ἐγενετο^{μτ.ν} γίνεται^{τ.κ} τὸ τρίτον τῶν^{κ.μτ.ν} υδατῶν^{κ.μτ.ν} εἰς ἀψινθον και πολλοὶ τῶν^{μτ.ν} ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν υδατῶν ὅτι ἐπικράνθησαν. **v.12** και ὁ τέταρτος ἀγγελος ἐσάλπισε^{μτ} ἐσάλπισεν^{τ.κ.ν} και ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου και τὸ τρίτον τῆς σελήνης και τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν και ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ^ν φαίνῃ^{τ.μτ.κ} τὸ τρίτον αὐτῆς και ἡ νύξ ὁμοίως. **v.13** και εἶδον και ἤκουσα ἐνός ἀετοῦ^{μτ.ν} ἀγγέλου^{τ.κ} πετωμένου^{μτ.ν} πετωμένου^{τ.κ} ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοὺς^ν τοῖς^{τ.μτ.κ} κατοικοῦντας^ν κατοικοῦσιν^{τ.μτ.κ} ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. **9 v.1** και ὁ πέμπτος ἀγγελος ἐσάλπισε^{μτ} ἐσάλπισεν^{τ.κ.ν} και εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν και ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. **v.2** [και^{μτ} και^{τ.κ.ν} ἠνοιξε^{μτ} ἠνοιξεν^{τ.κ.ν} τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου]^{μτ} ἀβύσσου^{τ.κ.ν} και ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιόμενης^{μτ} μεγάλης^{τ.κ.ν} και ἐσκοτίσθη^ν ἐσκοτίσθη^{τ.μτ.κ} ὁ ἥλιος και ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **v.4** και ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν^ν ἀδικήσωσι^{μτ} ἀδικήσωσιν^{τ.κ} τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους^{τ.κ} οἵτινες οὐκ ἐχουσι^{μτ.ν} ἐχουσιν^{τ.κ} τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν^{τ.μτ.κ}. **v.5** και ἐδόθη αὐτοῖς^ν αὐταῖς^{τ.μτ.κ} ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν^ν βασανισθῶσι^{μτ} βασανισθῶσιν^{τ.κ} μῆνας πέντε και ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παῖση ἄνθρωπον. **v.6** και ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ζητήσουσιν οἱ ἀνθρωποὶ τὸν θάνατον και οὐ^{μτ.ν} μὴ^{μτ.ν} οὐχ^{τ.κ} εὐρήσουσιν αὐτόν και ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν και φεύγει^ν φεύζεται^{τ.μτ.κ} ὁ^{τ.κ.ν} θάνατος^{τ.κ.ν} ἀπ' αὐτῶν ο^{μτ} θάνατος^{μτ}.

7* θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοι-
 μασμένοις εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι
 8 χρυσοῦ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. καὶ εἶχον τρίχας
 9 ὡς τρίχας γυναικῶν καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. καὶ εἶχον
 θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς καὶ ἡ φωνὴ τῶν περὺγῶν αὐτῶν ὡς φω-
 10* νὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. καὶ ἔχουσιν οὐράς
 ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία
 11* αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
 βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου ὄνομα αὐτῷ ἐβραϊστὶ ἀβαδδὼν καὶ ἐν
 12* τῇ ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει ἀπολλύων. ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπήλθεν ἰδοὺ ἔρχονται
 13* ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἤκουσα
 φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ
 14* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. λέγουσαν τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα λῦ-
 σσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
 15* εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν
 ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν
 16* ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δύο μυριάδες μυ-
 17 ριάδων καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν
 τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους
 καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ
 λεόντων καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ
 18* θεῖον. ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων
 ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου
 19* ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν

v.7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τὰς κε-
 φαλάς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι^{τ.κ.ν} χρυσοῦ^{τ.κ.ν} χρυσοῖ^μ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα
 ἀνθρώπων. **v.10** καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα καὶ^{μ.ν} ἦν^{τ.κ} ἐν ταῖς οὐραῖς
 αὐτῶν ἐξουσίαν^μ ἐχουσι^μ τοῦ^μ καὶ^{τ.κ} ἡ^{τ.κ.ν} ἐξουσία^{τ.κ.ν} αὐτῶν^{τ.κ.ν} ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους
 μῆνας πέντε. **v.11** καὶ^{τ.κ} ἐχουσαι^μ ἐχουσιν^{τ.κ.ν} ἐπ^{κ.ν} ἐφ^τ αὐτῶν^{τ.κ.ν} βασιλέα ἐπ^μ αὐτῶν^μ
 τὸν^{τ.κ.ν} ἀγγελοῦ τῆς ἀβύσσου ὄνομα αὐτῷ ἐβραϊστὶ ἀβαδδῶν^μ ἀβαδδῶν^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ.ν} ἐν δε^μ τῇ ἐλ-
 ληνικῇ ὄνομα ἔχει ἀπολλύων. **v.12** ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπήλθεν ἰδοὺ ἐρχεται^{μ.ν} ἐρχονται^{τ.κ} ἐτι δύο
 οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **v.13** καὶ ὁ ἐκτος ἀγγελος ἐσάλπισε^μ ἐσάλπισεν^{τ.κ.ν} καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν
 ἐκ τῶν [τεσσαρῶν]^ν τεσσαρῶν^{τ.μ.κ} κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
v.14 λεγοντὰ^ν λεγουσαν^{τ.μ.κ} τῷ ἐκτῷ ἀγγέλῳ ὁ^{μ.ν} ἐχων^{μ.ν} ὃς^{τ.κ} εἶχε^{τ.κ} τὴν σάλπιγγα λῦσον τοὺς
 τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ εὐφράτῃ. **v.15** καὶ ἐλύθησαν οἱ
 τέσσαρες ἀγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ [εἰς]^μ τὴν^μ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα
 ἀποκτείνωσι^μ ἀποκτείνωσιν^{τ.κ.ν} τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **v.16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν^{μ.ν} στρατευμάτων
 τοῦ ἵππου^μ ἵππικοῦ^{τ.κ.ν} δύο^{τ.κ} μυριάδες^{τ.μ.κ} δισμυριάδες^ν μυριάδων καὶ^{τ.κ} ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
 αὐτῶν. **v.18** ἀπο^{μ.ν} ὑπο^{τ.κ} τῶν τριῶν πλῆγων^{μ.ν} τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων
 ἀπο^μ ἐκ^{τ.κ.ν} τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ^{τ.κ} τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ^{τ.κ} τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων
 αὐτῶν.

είσιν αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς 20* πληγαῖς ταύταις οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν. καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν 21* φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πε- 10* ριβεβλημένον νεφέλην καὶ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός. καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ 2* αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔκραζεν φωνῇ 3* μεγάλη ὡπερ λέων μυκᾶται καὶ ὅτε ἔκραζεν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς 4* ἑαυτῶν ἔμελλον γράφειν καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν μοι σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς. καὶ 5* ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας 6* τῶν αἰώνων ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἐτι. ἀλλὰ 7*

v.19 η^{κ.μν.ν} αι^τ γαρ εξουσια^{κ.μν.ν} εξουσια^τ των^{μν.ν} αυτων^{τ.κ} ιππων^{μν.ν} εν τω στοματι αυτων εστι^{μν} εισιν^τ εστιν^{κ.ν} και^{κ.μν.ν} εν^{κ.μν.ν} ταις^{κ.μν.ν} ουραις^{κ.μν.ν} αυτων^{κ.μν.ν} αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεων^{μν} οφεσιν^{τ.κ.ν} εχουσαι κεφαλαι και εν αυταις αδικουσι^{μν} αδικουσιν^{τ.κ.ν}. **v.20** και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαῖς ταυταις ουδε^ν ουκ^{μν} ουτε^τ μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησουσιν^ν προσκυνησωσι^{μν} προσκυνησωσιν^{τ.κ} τα δαιμονια και τα^{μν.ν} ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα [και^{μν} και^{τ.κ.ν} τα χαλκα]^{μν} χαλκα^{τ.κ.ν} και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται^ν δυναται^{τ.μν.κ} ουτε ακουειν ουτε περιπατειν. **v.21** και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακων^ν φαρμακειων^{τ.μν.κ} αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων. **10 v.1** και ειδον αλλον^{τ.κ.ν} αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η^{μν.ν} ιρις επι της κεφαλαις αυτου^{μν.ν} και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος. **v.2** και εχων^{μν.ν} ειχεν^{τ.κ} εν τη χειρι αυτου βιβλιον^{μν} βιβλαριδιον^{τ.κ.ν} ανεωγμενον^{τ.μν.κ} ηνεωγμενον^ν και εθηκε^{μν} εθηκεν^{τ.κ.ν} τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της^{μν.ν} την^{τ.κ} θαλασσης^{μν.ν} θαλασσαν^{τ.κ} τον δε ευωνυμον επι της^{μν.ν} την^{τ.κ} γης^{μν.ν} γην^{τ.κ}. **v.3** και εκραξε^{μν} εκραξεν^{τ.κ.ν} φωνη μεγαλη ωπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας. **v.4** και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται τας^{τ.κ} φωνας^{τ.κ} εαυτων^{τ.κ} εμελλον^{τ.μν.κ} ημελλον^ν γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν μοι^{τ.κ} σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα^{μν.ν} ταυτα^{τ.κ} γραψῃς. **v.5** και ο αγγελος ον ειδον εστῶτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρε^{μν} ηρεν^{τ.κ.ν} την χειρα αυτου την^{μν.ν} δεξιαν^{μν.ν} εἰς τον ουρανόν. **v.6** και ωμοσεν [εν]^{μν} εν^{τ.κ.ν} τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας των αιωνων ος εκτισε^{μν} εκτισεν^{τ.κ.ν} τον ουρανόν και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι^{μν.ν} ουκ^{τ.κ} εσται ἐτι^{τ.κ}.

- ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν καὶ τελεσθῆ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισεν τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις
- 8* τοῖς προφήταις. καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα ὕπαγε λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ
- 9* χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ, δός μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματί
- 10* σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ
- 11* καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγει μοι δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.
- 11* καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων ἔγειραι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
- 2* καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσα-
- 3* ράκοντα δύο. καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου καὶ προφητεῦσουσιν
- 4* ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ δύο λυχνῖαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶ-
- 5* σαι. καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδι-

v.7 ἀλλ^{μ.ν} ἀλλα^{τ.κ} ἐν ταῖς ἡμεραῖς τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδομοῦ ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν καὶ τελεσθῆ^{μ.ν} τελεσθῆ^{τ.κ} τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισε^μ εὐηγγέλισεν^{τ.κ.ν} τοὺς^{μ.ν} τοὺς^{τ.κ} ἑαυτοῦ^{τ.κ.ν} δούλους^{μ.ν} αὐτοῦ^μ δούλους^{τ.κ} τοὺς^{μ.ν} τοὺς^{τ.κ} προφήτας^{μ.ν} προφηταῖς^{τ.κ}. **v.8** καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἠκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσαν^ν λαλοῦσα^{τ.μ.κ} μετ' ἐμοῦ καὶ λεγούσαν^ν λεγούσα^{τ.μ.κ} ὕπαγε λάβε τὸ βιβλίον^ν βιβλιδαριον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ} τὸ ἀνεωγμένον^μ ἠνεωγμένον^{τ.κ.ν} ἐν τῇ χειρὶ τοῦ^{μ.ν} ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **v.9** καὶ ἀπῆλθα^ν ἀπῆλθον^{τ.μ.κ} πρὸς τὸν ἀγγελὸν λέγων αὐτῷ δούναί^{μ.ν} δός^{τ.κ} μοι τὸ βιβλιδαριον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ.ν} καὶ λέγει μοι λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **v.10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ.ν} ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **v.11** καὶ λεγούσιν^ν λέγει^{τ.μ.κ} μοι δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ^μ ἔθνεσι^μ ἔθνεσιν^{τ.κ.ν} καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι^μ βασιλευσιν^{τ.κ.ν} πολλοῖς. **11 v.1** καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ καὶ^κ ὁ^κ ἀγγελο^κ εἰσηκεῖ^κ λέγων ἐγειρε^ν ἐγειραι^{τ.μ.κ} καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **v.2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν^{κ.μ.ν} ἔσωθεν^τ τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν^ν ἔξω^{τ.μ.κ} καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι^μ ἔθνεσιν^{τ.κ.ν} καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν^μ πατησουσιν^{τ.κ.ν} μῆνας τεσσαερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ} [καὶ]^ν καὶ^μ δυο. **v.3** καὶ δώσω τοῖς δυσὶ^μ δυσὶν^{τ.κ.ν} μάρτυσίν^μ μάρτυσιν^{τ.κ.ν} μου καὶ προφητεῦσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. **v.4** οὗτοί εἰσιν αἱ δυο ἐλαῖαι καὶ αἱ^{κ.μ.ν} δυο λυχνῖαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου^{μ.ν} θεοῦ^{τ.κ} τῆς γῆς ἐστῶτες^ν ἐστῶσαι^{τ.μ.κ}. **v.5** καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ^{μ.ν} θέλη^{τ.κ} ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἴ τις θέλησῃ^ν θέλει^μ αὐτοὺς θέλη^{τ.κ} ἀδικῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

κῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλείσαι 6*
τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ βρέχη ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας καὶ
ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν
γῆν πάσῃ πληγῇ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν. καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρ- 7*
τυρίαν αὐτῶν τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον
μετ' αὐτῶν καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. καὶ τὰ πτώματα 8*
αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης ἣτις καλεῖται πνευματι-
κῶς σόδομα καὶ αἴγυπτος ὅπου καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη. καὶ 9*
βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα
αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῖς καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν
τεθῆναι εἰς μνήματα. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χάρουσιν ἐπ' 10*
αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις ὅτι οὗτοι οἱ
δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ τὰς 11*
τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμῖς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθεν ἐπ' αὐτούς
καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς
θεωροῦντας αὐτούς. καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέ- 12*
γούσαν αὐτοῖς ἀνάβητε ὧδε καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ
καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13*
σεισμὸς μέγας καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγέν-
οντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπηλθεν 14*
ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ 15*

v.6 οἱ οὗτοι εχουσιν την^v εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη^{T.K} υετος βρεχη^{M.V} εν^{T.K} τας^{M.V} ημεραις^{T.K} ημερας^{M.V} αυτων^{T.K} της προφητειας αυτων^{M.V} και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν^{M.V} παση πληγη οσακις εαν θελησωσι^M θελησωσιν^{T.K.V}. **v.7** και οταν τελεσωσι^M τελεσωσιν^{T.K.V} την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει πολεμον^{T.K} μετ αυτων πολεμον^{M.V} και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους. **v.8** και το^v τα^{T.M.K} πτωμα^v πτωματα^{T.M.K} αυτων επι της πλατειας της^{M.V} πολεως της μεγαλης ητις καλεϊται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων^{M.V} ημων^{T.K} εσταυρωθη. **v.9** και βλεπουσιν^{M.V} βλεψουσιν^{T.K} εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το^{M.V} τα^{T.K} πτωμα^{M.V} πτωματα^{T.K} αυτων ημερας τρεις και^{T.K.V} ημῖς και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν^v αφησουσι^M αφησουσιν^{T.K} τεθηναι εις μνημα^{M.V} μνηματα^{T.K}. **v.10** και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν^{M.V} χαρουσιν^{T.K} επι αυτοις και ευφρανονται^v ευφρανθησονται^{T.M.K} και δωρα δωσουσιν^M πεμψουσιν^{T.K.V} αλληλοις οτι οἱ δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης. **v.11** και μετα τας τρεις ημερας και ημῖς πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εν^v εις^M επ^{T.K} αυτοις^v αυτους^{T.M.K} και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεπεσεν^v επεσεν^{T.M.K} επι τους θεωρουντας αυτους. **v.12** και ηκουσα^M ηκουσαν^{T.K.V} φωνην^{T.M.K} φωνης^v μεγαλην^{T.M.K} μεγαλης^v εκ του ουρανου λεγουσης^v λεγουσαν^{T.M.K} αυτοις αναβατε^v αναβητε^{T.M.K} ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων. **v.13** και εν εκεινη τη ημερα^M ωρα^{T.K.V} εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσε^M επεσεν^{T.K.V} και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου. **v.14** η ουαι η δευτερα απηλθεν και^K ιδου^{T.K.V} η ουαι η τριτη ιδου^M ερχεται ταχυ.

- ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι
 τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ καὶ βασιλεύσει
 16* εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
 οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
 17* πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. λέγοντες εὐχαριστοῦμέν
 σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὅτι
 18* εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας. καὶ τὰ ἔθνη
 ὠργίσθησαν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι
 καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις
 καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλους καὶ
 19* διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ
 ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ
 καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα
 μεγάλη.
- 12** καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον
 καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
 2* στέφανος ἀστέρων δώδεκα. καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα κράζει ὠδίνουσα
 3* καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
 ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρὸς ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ
 4 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ. καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ
 τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ ὁ
 δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν ἵνα ὅταν
 5* τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρυνα ὃς μέλλει
 ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐ-

v.15 καὶ ὁ ἑβδομὸς ἀγγελοῦς ἐσαλπῖσε^ᾠ ἐσαλπῖσεν^{τ.κ.ν} καὶ ἐγενοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι^{τ.ᾠ.κ} λέγοντες^ν ἐγενετο^{ᾠ.ν} ἐγενοντο^{τ.κ} ἡ^{ᾠ.ν} αἱ^{τ.κ} βασιλεια^{ᾠ.ν} βασιλειαὶ^{τ.κ} τοῦ κοσμοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.16** καὶ οἱ εἴκοσι καὶ^{τ.κ} τέσσαρες πρεσβύτεροι [οἱ]^ν οἱ^{τ.ᾠ.κ} ἐνώπιον [τοῦ^ᾠ θρόνου]^ᾠ τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἐπεσον^ᾠ ἐπεσαν^{τ.κ.ν} ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. **v.17** λέγοντες εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ^{τ.κ} ὁ^{τ.κ} ἐρχόμενος^{τ.κ} ὅτι εἴληφας τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας. **v.18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργὴ σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα σου τοὺς^ν τοῖς^{τ.ᾠ.κ} μικροῖς^ν μικροῖς^{τ.ᾠ.κ} καὶ τοὺς^ν τοῖς^{τ.ᾠ.κ} μεγάλους^ν μεγάλους^{τ.ᾠ.κ} καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **v.19** καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ^ν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ^ᾠ κυρίου^ᾠ αὐτοῦ^{τ.κ.ν} ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ ἐγενοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ.ν} χάλαζα μεγάλη. **12 v.2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ^ν ἐκράζεν^ᾠ κράζει^{τ.κ.ν} ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **v.3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς^ᾠ μέγας πυρρὸς^{τ.κ.ν} ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα^{τ.κ} ἑπτὰ διαδήματα^{ᾠ.ν}. **v.5** καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρυνα^ν ἄρρυνα^{τ.ᾠ.κ} ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς^{ᾠ.ν} τὸν θρόνον αὐτοῦ.

τῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν 6*
 ἔρημον ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν
 αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ 7*
 οὐρανῷ ὁ μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος
 καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν οὐτὲ 8*
 τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας 9*
 ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν
 οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
 ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄρτι 10*
 ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
 ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ὅτι κατέβληθη ὁ κατηγορὸς τῶν ἀδελφῶν
 ἡμῶν ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.
 καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς 11
 μαρτυρίας αὐτῶν καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.
 διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες οὐαὶ τοῖς 12*
 κατοικοῦσιν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς
 ἔχων θυμὸν μέγαν εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων 13*
 ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρρενα. καὶ 14*
 ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου ἵνα πέτηται
 εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ και-
 ροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφιν 15*
 ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν ἵνα ταύτην
 ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ καὶ ἠνοιξεν ἡ 16*

v.6 καὶ ἡ γυνὴ ἐφυγεν εἰς τὴν ἐρημον ὅπου ἔχει ἐκεῖ^{ἄν.} τόπον ἡτοιμασμένον ὑπο^{ἄν.} ἀπο^{τ.κ.ν} τοῦ θεοῦ ἵνα ἐκεῖ ἐκτρέφωσιν^{ἄν.} τρέφωσιν^{τ.κ.ν} αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **v.7** καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ^ν πολέμησαι^{ἄν.} ἐπολέμησαν^{τ.κ} μετὰ^{ἄν.} κατὰ^{τ.κ} τοῦ δράκοντος καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε^{ἄν.} ἐπολέμησεν^{τ.κ.ν} καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. **v.8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν^{ἄν.} ἴσχυσαν^{τ.κ} οὐδε^{ἄν.} οὐτε^{τ.κ} τόπος εὐρέθη αὐτῶ^{ἄν.} αὐτῶν^{τ.κ.ν} ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **v.9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ^{τ.κ.ν} σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **v.10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν^{ἄν.} ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐβλήθη^{ἄν.} κατέβληθη^{τ.κ} ὁ κατηγορῶ^ν κατηγορὸς^{τ.ἄν.κ} τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς^ν αὐτῶν^{τ.ἄν.κ} ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **v.12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε [οἱ]^{ἄν.} οἱ^{τ.κ} οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες οὐαὶ τῇ^{ἄν.} γῆ^{ἄν.} τοῖς^{τ.κ} κατοικοῦσιν^{τ.κ} τὴν^{τ.κ.ν} γῆν^{τ.κ.ν} καὶ τῇ^{ἄν.} τὴν^{τ.κ.ν} θάλασσαν^{ἄν.} θάλασσαν^{τ.κ.ν} ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **v.13** καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν ἐδίωξε^{ἄν.} ἐδίωξεν^{τ.κ.ν} τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε^{ἄν.} ἔτεκεν^{τ.κ.ν} τὸν ἄρρενα^ν ἄρρενα^{τ.ἄν.κ}. **v.14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἰ^ν δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἐρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὅπως^{ἄν.} ὅπου^{τ.κ.ν} τρέφεται^{ἄν.} τρέφεται^{τ.κ.ν} ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **v.15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφιν ὀπίσω^{τ.κ} τῆς^{τ.κ} γυναικὸς^{τ.κ} ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω^{ἄν.} τῆς^{ἄν.} γυναικὸς^{ἄν.} ὕδωρ ὡς ποταμὸν ἵνα αὐτὴν^{ἄν.} ταύτην^{τ.κ} ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

- γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ
 17* στόματος αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί καὶ ἀπηῆλθεν
 ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων
 τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ.
- 13*** καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσ-
 σης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τῶν
 2* κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλα-
 σφημίας. καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 ὡς ἄρκτου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
 δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγά-
 3* λην. καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον
 καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη καὶ ἐθαυμάσθη ἐν ὅλῃ
 4* τῇ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν
 ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον λέγοντες τίς ὅμοιος τῷ
 5* θηρίῳ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λα-
 λῶν μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας
 6* τεσσαράκοντα δύο. καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς
 τὸν θεὸν βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς
 7* ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν
 ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ
 8* γλῶσσαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦν-

v.16 καὶ εβοηθησεν ἡ γῆ τῆ γυναικὶ καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε^ῃ κατέπιεν^{τ.κ.ν} τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **v.17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί καὶ ἀπηῆλθε^ῃ ἀπηῆλθεν^{τ.κ.ν} ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ^{τ.κ} ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ}. **13 v.1** [^ν 12.18+13:1] καὶ ἐστάθη^ν ἐστάθην^{τ.ῃ.κ} ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς^{τ.κ} ἐπτὰ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} κέρατα δέκα καὶ^{ῃ.ν} κεφαλὰς^{ῃ.ν} ἐπτὰ^{ῃ.ν} καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνοματα^ν ὀνοματα^ῃ ὀνομα^{τ.κ} βλασφημίας. **v.2** καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἀρκου^{ῃ.ν} ἀρκτου^{τ.κ} καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. **v.3** καὶ εἶδον^{τ.κ} μίαν ἐκ^{ῃ.ν} τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡσεὶ^ῃ ὡς^{τ.κ.ν} ἐσφαγμένην εἰς θάνατον καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη καὶ ἐθαυμάσθη^{κ.ῃ} Ἀθαυμάσθη^τ ἐν^τ ὅλῃ τῇ^{κ.ῃ.ν} γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. **v.4** καὶ προσεκύνησαν τῷ^{ῃ.ν} δράκοντι^{ῃ.ν} τῷ^ῃ δεδωκοτι^ῃ τὴν^ῃ τὸν^{τ.κ} δράκοντα^{τ.κ} ὡς^{τ.κ} οἱ^ν ἔδωκεν^{τ.κ.ν} τὴν^ν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ καὶ προσεκύνησαν τῷ^{ῃ.ν} τῷ^{τ.κ} θηρίῳ^{ῃ.ν} θηρίον^{τ.κ} λέγοντες τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ καὶ^{ῃ.ν} τίς δυνατός^ῃ δυναταί^{τ.κ.ν} πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ. **v.5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλῶν μεγάλα καὶ βλασφημιῶν^ῃ βλασφημίας^{τ.κ.ν} καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πολεμῶν^ῃ ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα^ν [καὶ]^ν τεσσαράκοντα^{τ.ῃ.κ} δύο. **v.6** καὶ ἠνοιξε^ῃ ἠνοιξεν^{τ.κ.ν} τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν^ν βλασφημίαν^{τ.ῃ.κ} πρὸς τὸν θεὸν βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ^{τ.κ} τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **v.7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πολεμῶν^{τ.κ} ποιῆσαι πολεμῶν^{ῃ.ν} μετὰ τῶν ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ^{ῃ.ν} λαῶν^{ῃ.ν} καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

τες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὄνοματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ
 9 ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. εἴ τις ἔχει οὓς ἀκουσάτω. 9
 εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ 10*
 ἀποκτενεῖ δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ
 ἡ πίστις τῶν ἁγίων. καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ 11*
 εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. καὶ τὴν ἐξουσίαν 12*
 τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ
 τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον οὐ
 ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα 13*
 ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν
 ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα 14*
 ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ
 τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ
 ἔζησεν. καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἵνα καὶ 15*
 λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσιν τὴν
 εἰκόνα τοῦ θηρίου ἵνα ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς 16*
 καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευ-
 θέρους καὶ τοὺς δούλους ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν
 τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μέτωπων αὐτῶν. καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ 17*
 πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ὧδε ἡ σοφία ἐστὶν ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισάτω τὸν 18*

v.8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν^v αὐτῶ^{T.M.K} πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς οὐ^v ὧν^{T.M.K} οὐ γεγρα-
 πται το^{M.V} τα^{T.K} ὀνομα^{M.V} ὀνοματα^{T.K} αὐτοῦ^v ἐν τῷ^{M.V} τῆ^{T.K} βιβλίῳ^{M.V} βιβλῷ^{T.K} τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου
 τοῦ^{M.V} ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **v.10** εἰ τις εἰς^v εχει^M αἰχμαλωσίαν^{T.K.V} συναγει^{T.K}
 εἰς^{T.K.V} αἰχμαλωσίαν ὑπαγει εἰ τις ἐν μαχαίρῃ^v ἀποκτανθῆναι^v μαχαίρα^{T.M.K} ἀποκτενεῖ^{T.M.K} δεῖ^{T.M.K}
 αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ^v μαχαίρα^{T.M.K} ἀποκτανθῆναι ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.
v.11 καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ εἶχε^M εἶχεν^{T.K.V} κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ καὶ
 ἐλάλει ὡς δράκων. **v.12** καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ
 ἐποιεῖ^M ποιεῖ^{T.K.V} τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας^{T.K} ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας^{M.V} ἵνα προσκυνήσουσιν^v
 προσκυνήσωσι^M προσκυνήσωσιν^{T.K} τὸ θηρίον τὸ πρῶτον οὐ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
v.13 καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα ἵνα^{T.K.V} καὶ πῦρ ἵνα^M ποιῇ^{T.K.V} καταβαίνειν^{T.K} ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβαίνειν^v καταβαίνει^M ἐπὶ^M εἰς^{T.K.V} τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **v.14** καὶ πλανά [τους^M
 ἐμοὺς]^M τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου
 λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ^{T.M.K} ὡς^v εἶχε^M εχει^{T.K.V} τὴν πλη-
 γὴν τῆς μαχαίρης^v μαχαίρας^{T.M.K} καὶ ἐζήσε^M ἐζήσεν^{T.K.V}. **v.15** καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι^{T.K.V}
 πνεῦμα δοῦναι^M τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ [ἵνα]^v ὅσοι
 εἰς^{M.V} ἀν^{T.K} μὴ προσκυνήσωσι^M προσκυνήσωσιν^{T.K.V} τῆ^{M.V} τὴν^{T.K} εἰκόνι^{M.V} εἰκόνα^{T.K} τοῦ θηρίου
 ἀποκτανθῶσι^M ἵνα^{T.K} ἀποκτανθῶσιν^{T.K.V}. **v.16** καὶ ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους
 καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευθεροὺς καὶ τοὺς δούλους ἵνα δώσῃ^{M.V} δώσῃ^{T.K}
 αὐτοῖς χάραγμα^M χάραγμα^{T.K.V} ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν^{T.M.K} μετώπων^v
 μετώπων^{T.M.K} αὐτῶν. **v.17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται^M δύνηται^{T.K.V} ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων
 τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ
 χξς.

- 14*** καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος σιών καὶ μετ' αὐτοῦ
 ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
 2* αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ
 3* φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ
 ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων
 ζῶων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ
 ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.
 4* οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν παρθένοι γὰρ εἰσιν οὐ-
 τοι εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ οὗτοι ἠγοράσθησαν
 5* ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ ἐν τῷ στόματι αὐ-
 τῶν οὐχ εὐρέθη δόλος ἄμωμοί γὰρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ.
 6* καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι ἔχοντα εὐαγγέ-
 λιον αἰώνιον εὐαγγελίσει τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν ἔθνος
 7* καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν. λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλη φοβήθητε
 τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ
 προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ
 8* πηγὰς ὑδάτων. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν
 βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας

v.18 ὡδε ἡ σοφία ἐστὶν ὁ ἐχὼν τὸν ^{τ.κ} νουν ψηφισατῶ τον ἀριθμὸν του θηριου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου
 ἐστὶν [καὶ] ^{μτ} καὶ ^{τ.κ.ν} ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐξακοσιοί ^ν ἐξηκοντα ^ν ἐξ ^ν [ἐστὶν] ^{μτ} χξς ^{τ.μτ.κ}. **14 v.1** καὶ
 εἶδον καὶ ἰδοῦ το ^ν [το] ^{μτ} ἀρνίον ἐστος ^ν ἐστηκὸς ^{τ.μτ.κ} ἐπὶ τὸ ὄρος σιών καὶ μετ' αὐτοῦ [ἀριθμὸς] ^{μτ}
 ρμδ ^{μτ} ἑκατὸν ^{τ.κ.ν} τεσσαράκοντα ^{τ.κ} τεσσαράκοντα ^ν τέσσαρες ^{τ.κ.ν} χιλιάδες ἐχουσαι τὸ ^{μτ.ν} ὄνομα ^{μτ.ν}
 αὐτοῦ ^{μτ.ν} καὶ ^{μτ.ν} τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **v.2** καὶ ἤκουσα
 φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ ἡ ^{μτ.ν} φωνὴ ^{μτ.ν}
 ἦν ^{μτ.ν} φωνὴν ^{τ.κ} ἤκουσα ὡς ^{μτ.ν} κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **v.3** καὶ ἀδουσιν
 [ὡς] ^ν ὡς ^{τ.κ} ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῶων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ^{μτ.ν} ἠδύνατο ^{τ.κ} μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ρμδ ^{μτ} ἑκατὸν ^{τ.κ.ν} τεσσαράκοντα ^{τ.κ}
 τεσσαράκοντα ^ν τέσσαρες ^{τ.κ.ν} χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **v.4** οὗτοι εἰσιν οἱ μετὰ γυ-
 ναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν παρθένοι γὰρ εἰσιν οὗτοι εἰσιν ^{τ.μτ.κ} οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν
 ὑπάγῃ οὗτοι ὑπο ^{μτ} ἰησοῦ ^{μτ} ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. **v.5** καὶ
 ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη ψευδὸς ^{μτ.ν} δόλος ^{τ.κ} ἄμωμοί γὰρ ^{τ.μτ.κ} εἰσιν ^{μτ} εἰσιν ^{τ.κ.ν} ἐνώπιον ^{τ.κ}
 τοῦ ^{τ.κ} θρόνου ^{τ.κ} τοῦ ^{τ.κ} θεοῦ ^{τ.κ}. **v.6** καὶ εἶδον ἄλλον ^{τ.κ.ν} ἄγγελον πετώμενον ^{μτ.ν} πετώμενον ^{τ.κ} ἐν
 μεσουρανήματι ἐχοντα εὐαγγελίον αἰώνιον εὐαγγελίσει ἐπὶ ^ν τοὺς κατοικοῦντας ^{μτ.ν} ἐπὶ
 τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ^{μτ.ν} πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν. **v.7** λέγων ^{μτ.ν} λέγοντα ^{τ.κ} ἐν φωνῇ
 μεγάλη φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε
 τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν ^{κ.μτ} θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **v.8** καὶ ἄλλος
 δευτερός ^{μτ} ἄγγελος δευτερός ^ν ἠκολούθησε ^{μτ} ἠκολούθησεν ^{τ.κ.ν} λέγων [ἐπεσεν] ^{μτ} ἐπεσεν ^{τ.κ.ν} ἐπεσε ^{μτ}
 ἐπεσεν ^{τ.κ.ν} βαβυλῶν ἡ πόλις ^{τ.κ} ἡ ^{τ.κ} μεγάλη ἡ ^ν ὅτι ^{τ.κ} ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς
 πεποτικε ^{μτ} πεποτικεν ^{τ.κ.ν} πάντα τὰ ^{μτ.ν} ἔθνη.

αὐτῆς πεπότικεν πάντα ἔθνη. καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς 9*
λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη εἶ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου 10*
ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ
καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ 11*
καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰῶνων καὶ οὐκ
ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
ὦδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶν ὦδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ 12*
καὶ τὴν πίστιν ἰησοῦ. καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι 13*
γράψον μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπαρτί ναί λέγει
τὸ πνεῦμα ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν
ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ νεφέλη λευκὴ καὶ ἐπὶ τὴν 14*
νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξυ. καὶ ἄλλος ἄγ- 15*
γελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τῆς νεφέλης πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θερίσον ὅτι ἦλθεν σοι ἡ ὥρα
τοῦ θερίσαι ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος 16*
ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. καὶ 17
ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων καὶ αὐτὸς
δρέπανον ὄξυ. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων 18*

v.9 καὶ ἄλλος^{μ.ν} τρίτος^{τ.κ} ἄγγελος τρίτος^{μ.ν} ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἶ τις προσκυνεῖ^{μ.ν} τὸ θηρίον προσκυνεῖ^{τ.κ} καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. **v.10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν^{τ.μ.κ} ἁγίων^{τ.μ.κ} ἀγγέλων ἁγίων^ν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. **v.11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει^{τ.κ} εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει^{μ.ν} καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **v.12** ὦδε ἡ^{μ.ν} ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶν [ὦδε]^μ ὦδε^{τ.κ} οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν ἰησοῦ. **v.13** καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης [μοι]^μ μοι^{τ.κ} γράψον μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ^{μ.ν} ἀπαρτί^{τ.κ} ἀρτί^{μ.ν} ναί^{τ.κ.ν} λέγει ναί^μ τὸ πνεῦμα ἵνα ἀναπαύσωνται^ν ἀναπαύσωνται^{τ.μ.κ} ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ γὰρ^ν δε^{τ.μ.κ} ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **v.14** καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ νεφέλη λευκὴ καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος^{μ.ν} καθήμενος^{τ.κ} ὅμοιος^{μ.ν} ὅμοιος^{τ.κ} υἱῷ^{τ.μ.κ} υἱόν^ν ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξυ. **v.15** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν μεγάλῃ^{τ.κ} φωνῇ μεγάλῃ^{μ.ν} τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θερίσον ὅτι ἦλθεν σοι^{τ.κ} ἡ ὥρα τοῦ^{τ.κ} θερίσαι ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **v.16** καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς^ν τῆν^{τ.μ.κ} νεφέλης^ν νεφέλην^{τ.μ.κ} τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. **v.18** καὶ ἄλλος ἄγγελος [ἐξῆλθεν]^ν ἐξῆλθεν^{τ.μ.κ} ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου [ο] ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός καὶ ἐφώνησε^μ ἐφώνησεν^{τ.κ.ν} κραυγῇ^{τ.μ.κ} φωνῇ^ν μεγάλῃ τῷ ἐχόντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ λέγων πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ καὶ τρυγήσον τοὺς βοτρυῆς τῆς ἀμπελοῦ^{κ.μ.ν} τῆς^{κ.μ.ν} γῆς ὅτι ἠκμασάναι σταφυλαὶ αὐτῆς.

ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός καὶ ἐφώνησεν κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ λέγων πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ καὶ τρύγησον τοὺς
 19* βότρυας τῆς γῆς ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
 τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἄμπελον τῆς γῆς καὶ
 20* ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὴν μέγαλην. καὶ ἐπατήθη ἡ
 ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν
 τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν ἀγγέλους
 ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς
 2* τοῦ θεοῦ. καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς
 νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος
 αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 3* τὴν ὑαλίνην ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ. καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν μωσέως
 δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες μεγάλα καὶ θαυμα-
 στὰ τὰ ἔργα σου κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ
 4* ὁδοὶ σου ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων. τίς οὐ μὴ φοβηθῆ σε κύριε καὶ δοξάσῃ
 τὸ ὄνομά σου ὅτι μόνος ὁσῖος ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυ-
 5* νήσουσιν ἐνώπιόν σου ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. καὶ μετὰ
 ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ
 6* οὐρανῷ. καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ
 ναοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ
 7* τὰ στήθη ζώνας χρυσαῆς. καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ
 ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῆς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος
 8* εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης

v.19 καὶ εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ειτρυγησε^ἄ ειτρυγησεν^{τ.κ.ν} την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον^ἄ την^{τ.κ} μεγα^ἄν^ν μεγαλην^{τ.κ}. **v.20** και επατηθη η ληνος εξωθεν^ἄ εξω^{τ.κ} της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων. **15 v.2** και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος^{τ.κ} αυτου^{τ.κ} εκ^{τ.κ} του^{τ.κ} αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρρας του θεου. **v.3** και αδουσι^ἄ αδουσιν^{τ.κ.ν} την ωδην μωσεως^ἄ μωσεως^{τ.κ} του^{κ.ἄ.ν} δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων^ἄ αγιων^{τ.κ}. **v.4** τις ου μη φοβηθη σε^{τ.ἄ.κ} κυριε και δοξασει^ν δοξαση^{τ.ἄ.κ} το ονομα σου οτι μονος αγιος^ἄ οσῖος^{τ.κ.ν} οτι παντα τα εθνη ηξουσιν^ἄ ηξουσιν^{τ.κ.ν} και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν. **v.5** και μετα ταυτα ειδον και ιδου^{τ.κ} ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω. **v.6** και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι]^ἄ οι^ἄ εχοντες τας επτα πληγας [εκ^ἄ εκ^{τ.κ.ν} του ναου]^ἄ οι^ἄ ησαν^ἄ ναου^{τ.κ.ν} ενδεδυμενοι λινον καθαρων και^{τ.κ} λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα σπηθη ζωνας χρυσαας. **v.7** και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκε^ἄ εδωκεν^{τ.κ.ν} τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσαας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων. **v.8** και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο^ἄ ηδυνατο^{τ.κ} εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων.

του̅ θεου̅ και̅ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτου̅ και̅ οὐδεις̅ ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

και̅ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις **16***
 ὑπάγετε και̅ ἐκχέετε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. και̅ **2***
 ἀπηλθεν ὁ πρῶτος και̅ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὴν γῆν και̅ ἐγένετο
 ἔλκος κακὸν και̅ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα
 τοῦ θηρίου και̅ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτου̅ προσκυνοῦντας. και̅ ὁ δεῦτερος **3***
 ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ εἰς τὴν θάλασσαν και̅ ἐγένετο αἷμα
 ὡς νεκροῦ και̅ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ. και̅ ὁ τρίτος **4***
 ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ εἰς τοὺς ποταμοὺς και̅ εἰς τὰς πηγὰς
 τῶν ὑδάτων και̅ ἐγένετο αἷμα. και̅ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέ- **5***
 γοντος δίκαιος κύριε εἰ ὁ ὢν και̅ ὁ ἦν και̅ ὁ ὄσιος ὅτι ταῦτα ἔκρινας. ὅτι **6***
 αἷμα ἀγίων και̅ προφητῶν ἐξέχεαν και̅ αἷμα αὐτοῖς ἐδώκας πιεῖν ἄξιό-
 γαρ εἰσιν. και̅ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος ναὶ κύριε **7***
 ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀληθινὰ και̅ δίκαια αἱ κρίσεις σου. και̅ ὁ τέ- **8***
 τартος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὸν ἥλιον και̅ ἐδόθη αὐτῷ
 καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. και̅ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι **9***
 καῦμα μέγα και̅ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξου-
 σίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας και̅ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. και̅ **10***
 ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου
 και̅ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτου̅ ἐσκοτωμένη και̅ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας
 αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου. και̅ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν **11**
 πόνων αὐτῶν και̅ ἐκ τῶν ἔλκων αὐτῶν και̅ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
 αὐτῶν. και̅ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὸν ποταμὸν **12***

16 v.1 και̅ ἤκουσα φωνῆς ^{Τ.Μ.Κ} μεγάλης φωνῆς ^Υ ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις υπα-
 γετε και̅ εκχεετε ^Υ εκχεατε ^{Τ.Μ.Κ} τὰς ἑπτὰ ^{Μ.Υ} φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **v.2** και̅
 απηλθεν ὁ πρῶτος και̅ εξεχεε ^Μ εξεχεεν ^{Τ.Κ.Υ} τὴν φιάλην αὐτου̅ εἰς ^{Μ.Υ} ἐπὶ ^{Τ.Κ} τὴν γῆν και̅ εγενετο
 ελκος κακον και̅ πονηρον ἐπὶ ^{Μ.Υ} εἰς ^{Τ.Κ} τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηριου και̅
 τοὺς προσκυνουντας ^{Μ.Υ} τῇ εικονι αὐτου̅ προσκυνουντας ^{Τ.Κ}. **v.3** και̅ ὁ δευτερος ἀγγελος ^{Τ.Μ.Κ}
 εξεχεε ^Μ εξεχεεν ^{Τ.Κ.Υ} τὴν φιάλην αὐτου̅ εἰς τὴν θαλασσαν και̅ εγενετο αἱμα ὡς νεκροῦ και̅ πασα ψυχὴ
 ζωης ^Υ ζῶσα ^{Τ.Μ.Κ} απεθανεν τα ^Υ ἐν τῇ θαλάσῃ. **v.4** και̅ ὁ τρίτος [ἀγγελος] ^Μ ἀγγελος ^{Τ.Κ} εξεχεε ^Μ
 εξεχεεν ^{Τ.Κ.Υ} τὴν φιάλην αὐτου̅ εἰς τοὺς ποταμοὺς και̅ εἰς ^{Τ.Μ.Κ} τὰς πηγὰς τῶν ὑδατῶν και̅ εγενετο
 αἱμα. **v.5** και̅ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδατῶν λεγοντος δικαιος κυριε ^{Τ.Κ} εἰ ὁ ὢν και̅ ὁ ἦν και̅ ^{Τ.Κ}
 ὁ εσομενος ^Κ ὄσιος ^{Τ.Μ.Υ} ὅτι ταῦτα εκρινας. **v.6** ὅτι αἱμα ἀγίων και̅ προφητῶν εξεχεαν και̅ αἱμα
 αὐτοῖς ^Υ ἐδώκας ^{Τ.Μ.Κ} πιεῖν ἀξιο γαρ ^{Τ.Κ} εἰσιν. **v.7** και̅ ἤκουσα ἀλλου ^{Τ.Κ} ἐκ ^{Τ.Κ} τοῦ θυσια-
 στηριου λεγοντος ναὶ κυριε ὁ θεος ὁ παντοκράτωρ ἀληθινὰ και̅ δικαίαι αἱ κρίσεις σου. **v.8** και̅ ὁ
 τεταρτος ἀγγελος ^{Τ.Μ.Κ} εξεχεε ^Μ εξεχεεν ^{Τ.Κ.Υ} τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὸν ἥλιον και̅ ἐδόθη αὐτῷ
 καυματισαι τοὺς ^{Τ.Κ.Υ} ἀνθρώπους ^{Τ.Κ.Υ} ἐν πυρὶ τοὺς ^Μ ἀνθρώπους ^Μ. **v.9** και̅ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἀνθρωποι καῦμα
 μεγα και̅ ἐβλασφημησαν οἱ ^Μ ἀνθρωποι ^Μ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ εχοντας τὴν ^Υ ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς
 ταύτας και̅ οὐ μετενοησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **v.10** και̅ ὁ πέμπτος [ἀγγελος] ^Μ ἀγγελος ^{Τ.Κ} εξεχεε ^Μ
 εξεχεεν ^{Τ.Κ.Υ} τὴν φιάλην αὐτου̅ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηριου και̅ εγενετο ἡ βασιλεία αὐτου̅ εσκοτωμενη
 και̅ ἐμασῶντο ^{Μ.Υ} ἐμασῶντο ^{Τ.Κ} τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου.

τὸν μέγαν τὸν εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ
 13* ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος
 τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος
 14* τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις. εἰσὶν
 γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασι-
 λεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον
 15* τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. ἰδοὺ
 ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 16* ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. καὶ
 συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἐβραϊστὶ ἀρμαγεδδῶν.
 17* καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐξῆλ-
 θεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα
 18* γέγονεν. καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμὸς
 ἐγένετο μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς
 19* γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτως μέγας. καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη
 εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον καὶ βαυλῶν ἡ μεγάλη
 ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυ-
 20* μοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν.
 21 καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς
 χαλάζης ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

17* καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας

v.12 καὶ ὁ ἐκτος [ἀγγελος]^{ἄνθ} ἀγγελος^{τ.κ} ἐξέχεε^{ἄνθ} ἐξέχεεν^{τ.κ.ν} τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 μέγαν τὸν^{τ.κ.ν} εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπο-
 ἀνατολῆς^{ἄνθ} ἀνατολῶν^{τ.κ} ἡλίου. **v.13** καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στο-
 ματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς^{ἄνθ} ὅμοια^{τ.κ}
 βατράχοι^{ἄνθ} βατράχοις^{τ.κ}. **v.14** εἰσὶ^{ἄνθ} εἰσὶν^{τ.κ.ν} γὰρ πνεύματα δαιμονίων^{ἄνθ} δαιμονῶν^{τ.κ} ποιοῦντα
 σημεῖα ἀ^{κ.ἄνθ} ἐκπορεύεται^{κ.ἄνθ} ἐκπορεύεσθαι^τ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς^{τ.κ} γῆς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} τῆς οἰκουμέ-
 νης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν^{κ.ἄνθ} πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης^{τ.ἄνθ} τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ
 παντοκράτορος. **v.15** ἰδοὺ ἐρχομαι ὡς κλέπτῃς μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι^{ἄνθ} βλέπωσιν^{τ.κ.ν} τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. **v.16** καὶ συνή-
 γαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἐβραϊστὶ ἀρμαγεδδῶν^{ἄνθ} ἀρμαγεδδῶν^{τ.κ}. **v.17** καὶ ὁ
 ἕβδομος [ἀγγελος]^{ἄνθ} ἀγγελος^{τ.κ} ἐξέχεε^{ἄνθ} ἐξέχεεν^{τ.κ.ν} τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ^{ἄνθ} εἰς^{τ.κ} τὸν ἀέρα καὶ
 ἐξῆλθε^{ἄνθ} ἐξῆλθεν^{τ.κ.ν} φωνὴ μεγάλη ἐκ^ν ἀπο^{τ.ἄνθ} τοῦ ναοῦ τοῦ^{τ.ἄνθ} οὐρανοῦ^{τ.ἄνθ} ἀπο τοῦ θρο-
 νου λέγουσα γέγονε^{ἄνθ} γέγονεν^{τ.κ.ν}. **v.18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ^{ἄνθ} καὶ^ν φωναὶ^{τ.κ.ν} καὶ βρονταὶ
 καὶ φωναὶ^{ἄνθ} ἀστραπαὶ^{τ.κ} καὶ^{τ.ἄνθ} σεισμός [ἐγένετο]^{ἄνθ} ἐγένετο^{τ.κ.ν} μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ
 ἀνθρώπος^ν ἐγένετο^ν οἱ^{τ.ἄνθ} ἀνθρώποι^{τ.ἄνθ} ἐγένοντο^{τ.ἄνθ} ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτως^{ἄνθ}
 οὕτως^{τ.κ} μέγας. **v.19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν^ν
 ἔπεσον^{τ.ἄνθ} καὶ βαυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
 θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **v.20** καὶ πᾶσα νῆσος ἐφυγε^{ἄνθ} ἐφυγεν^{τ.κ.ν} καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **17**

- ὁ εἷς ἔστιν ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι.
 11* καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἐπτὰ
 12* ἔστιν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασι-
 λεῖς εἰσιν οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν
 13* ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν καὶ
 14* τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν. οὗτοι
 μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς ὅτι κύριος
 15* κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλε-
 16* κτοὶ καὶ πιστοί. καὶ λέγει μοι τὰ ὕδατα ἃ εἶδες οὗ ἡ πόρνη κάθηται λαοὶ
 17* καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ
 τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν
 αὐτήν καὶ γυμνήν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτήν κατακαύ-
 18* σουσιν ἐν πυρί. ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι
 τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν
 18 αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῆ τὰ ῥήματά τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες
 ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.
 18* καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα
 2* ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ ἔκρα-
 ξεν ἐν ἰσχυρῇ φωνῇ μεγάλη λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν βαβυλὼν ἡ μεγάλη καὶ
 ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκα-
 3* θάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. ὅτι
 ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

v.11 καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἐστὶν ἐστὶν καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἐπτὰ ἐστὶν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. **v.12** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. **v.13** οὗτοι μίαν ἐχουσίαν γνώμην ἐχουσὶν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν. **v.14** οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. **v.15** καὶ λέγει μοι τὰ ὕδατα ἃ εἶδες οὗ ἡ πόρνη κάθηται λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. **v.16** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ ἐπὶ τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνήν [ποιήσουσιν αὐτήν] καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτήν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. **v.17** ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῶν τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ. **18 v.1** [καὶ] μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. **v.2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρῇ φωνῇ μεγάλη λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν βαβυλὼν ἡ μεγάλη καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου [καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου] καὶ μεμισημένου. **v.3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπορνεύσαν καὶ οἱ ἐμποροὶ τῆς γῆς ἐκ τῆς δυναμείας τοῦ σιτηνοῦς αὐτῆς ἐπλούτησαν.

οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς
 δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4*
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου ἵνα μὴ συγκοι-
 νωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.
 ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευ- 5*
 σεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν 6*
 ὑμῖν καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ
 ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνία- 7*
 σεν τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
 λέγει κáθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. διὰ 8*
 τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ
 λιμός καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων
 αὐτήν. καὶ κλαύσονται αὐτήν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς 9*
 γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες ὅταν βλέπωσιν τὸν
 καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς. ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον 10*
 τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη βαβυλῶν
 ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι 11*
 τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς
 ἀγοράζει οὐκέτι. γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ 12*
 μαργαρίτου καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ σηρικῶν καὶ κοκκίνου καὶ
 πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου
 τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου. καὶ κινάμωμον καὶ 13*

v.4 και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθατε^v εξελθε^m εξελθετε^{T.K} εξ^{T.m.K} αυτης^{T.m.K} ο λαος μου εξ^v αυτης^v ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρταις αυτης και ινα^{T.K} μη^{T.K} λαβητε^{T.K} εκ των πληγων αυτης ινα^{m.v} μη^{m.v} λαβητε^{m.v}. **v.5** οτι εκολληθησαν^{K.m.v} ηκολουθησαν^T αυτης αι αμαρταις αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης. **v.6** αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν [υμιν]^m υμιν^{T.K} και διπλωσατε τα^v αυτη^{T.m.K} διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασε^m εκερασεν^{T.K.v} κερασατε αυτη διπλουν. **v.7** οσα εδοξασεν αυτην^v εαυτην^{T.m.K} και εστρηνιασε^m εστρηνιασεν^{T.K.v} τοσοουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι^{m.v} καθημαι βασίλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω. **v.8** δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας^{m.v} κρινων^{T.K} αυτην. **v.9** και κλαουσουσιν^v κλαουσουσι^m κλαουσονται^{T.K} αυτην^{T.K} και κοψονται επ αυτην^{m.v} αυτη^{T.K} οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσι^m βλεπωσιν^{T.K.v} τον καπνον της πυρωσεως αυτης. **v.10** απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι εν^{T.K} μια ωρα ηλθεν η κρισις σου. **v.11** και οι εμποροι της γης κλαουσουσι^m κλαιουσιν^{T.K.v} και πενθησουσιν^m πενθουσιν^{T.K.v} επ αυτην^v αυτη^{T.m.K} οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι. **v.12** γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτων^v μαργαριτου^{T.m.K} και βυσσινου^{m.v} βυσσου^{T.K} και πορφυρου^m πορφυρας^{T.K.v} και σηρικου^v σηρικου^{T.m.K} και κοκκινου και παν ξυλον θυϊνον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου.

θυμιάματα και μύρον και λίβανον και οἶνον και ἔλαιον και σεμίδαλιν
 και σῖτον και κτήνη και πρόβατα και ἵππων και ῥεδῶν και σωμάτων και
 14* ψυχὰς ἀνθρώπων. και ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν
 ἀπὸ σοῦ και πάντα τὰ λιπαρὰ και τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ και
 15 οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσης αὐτὰ. οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ’
 αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς
 16* κλαίοντες και πενθοῦντες. και λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη
 ἡ περιβεβλημένη βύσσινον και πορφυροῦν και κόκκινον και κεχρυσω-
 17* μένη ἐν χρυσῷ και λίθῳ τιμίῳ και μαργαρίταις. ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ
 τοσοῦτος πλοῦτος και πᾶς κυβερνήτης και πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος
 και ναῦται και ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
 18* και ἔκραζον ὀρώντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες τίς ὁμοία
 19* τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ. και ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν και ἔκρα-
 ζον κλαίοντες και πενθοῦντες λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν
 ἧ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος
 20* αὐτῆς ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. εὐφραίνου ἐπ’ αὐτὴν οὐρανέ και οἱ ἅγιοι
 ἀπόστολοι και οἱ προφῆται ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.
 21* και ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν και ἔβαλεν εἰς τὴν
 θάλασσαν λέγων οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις
 22 και οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. και φωνὴ κιθαρῶδων και μουσικῶν και αὐλητῶν
 και σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι και πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης
 23 οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι και φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. και
 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι και φωνὴ νυμφίου και νύμφης οὐ μὴ
 ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς ὅτι
 24* ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. και ἐν αὐτῇ αἷμα

v.13 και κινναμωμον^v και^v αμωμον^v κινναμωμον^{T.μ.κ} και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμίδαλιν και σιτον και κτηνη^{T.κ.ν} και^{T.κ.ν} προβατα και^μ κτηνη^μ και ιππων και ραιδων^μ ρεδων^{T.κ.ν} και σωματος και ψυχας ανθρωπων. **v.14** και η οπωρα σου^v της επιθυμιας της ψυχης σου^{T.μ.κ} απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο^{μ.ν} απηλθεν^{T.κ} απο σου και ουκετι ου μη ευρης^μ ευρησης^{T.κ} αυτα ευρησουσιν^v. **v.16** και^{T.μ.κ} λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη [εν]^v χρυσιω^{μ.ν} εν^{T.κ} χρυσω^{T.κ} και λιθω τιμιω και μαργαριτη^v μαργαριταις^{T.μ.κ}. **v.17** οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσοουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας επι^{T.κ} των^{T.κ} πλοιων^{T.κ} ο επι^{μ.ν} τοπον^{μ.ν} πλεων^{μ.ν} ομιλος^{T.κ} και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν. **v.18** και εκραζον βλεποντες^{μ.ν} ορωντες^{T.κ} τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη. **v.19** και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και^μ λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα^{μ.ν} πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμισιτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη. **v.20** ευφραινου επι αυτη^{μ.ν} αυτην^{T.κ} ουρανε και οι αγιοι και^{μ.ν} οι^{μ.ν} αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης. **v.21** και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλινον^v μυλον^{T.μ.κ} μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι.

προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ **19***
 λεγόντος ἀλληλουϊά ἢ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις κυ-
 ρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ ὅτι ἔκρινεν **2***
 τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ
 ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. καὶ δεύτε- **3***
 ρον εἶρηκαν ἀλληλουϊά καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ τὰ **4***
 τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 λέγοντες ἀμήν ἀλληλουϊά. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα **5***
 αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν
 καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ **6***
 ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντας ἀλ-
 ληλουϊά ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ **7***
 ἀγαλλιῶμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοιμάσεν ἑαυτήν. καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται **8***
 βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα ἐστὶν
 τῶν ἁγίων. καὶ λέγει μοι γράψον μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γά- **9***
 μου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι καὶ λέγει μοι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσὶν
 τοῦ θεοῦ. καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐ- **10***
 τῷ καὶ λέγει μοι ὄρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν

v.24 καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα^{ἄν} αἵμα^{τ.κ.ν} προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ παντῶν τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ
 τῆς γῆς. **19 v.1** [καὶ]^{ἄν} καὶ^{τ.κ} μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς^{ἄν.ν} φωνὴν μεγάλην^{ἄν.ν} ὄχλου πολλοῦ
 μεγάλην^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ λεγοντῶν^{ἄν.ν} λεγοντος^{τ.κ} ἀλληλουϊα ἢ σωτηρια καὶ ἡ δύναμις^{ἄν} δόξα^{τ.κ.ν}
 καὶ ἡ τιμὴ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ἡ^{τ.κ} δύναμις^{τ.κ.ν} κυρίῳ^{τ.κ} τῷ^{τ.κ} θεῷ^{τ.κ} δόξα^{ἄν} τοῦ^{ἄν.ν} θεοῦ^{ἄν.ν} ἡμῶν. **v.2** ὅτι
 ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ ὅτι ἔκρινεν^{ἄν} ἐκρίνε^{τ.κ.ν} τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις διεφθειρε^{ἄν}
 ἐφθειρε^{τ.κ.ν} τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐξεδίκησε^{ἄν} ἐξεδίκησεν^{τ.κ.ν} τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ
 ἐκ [τῆς]^{ἄν} τῆς^{τ.κ} χειρὸς αὐτῆς. **v.3** καὶ δευτερον εἶρηκε^{ἄν} εἶρηκαν^{τ.κ.ν} ἀλληλουϊα καὶ ὁ καπνὸς
 αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.4** καὶ ἐπεσον^{ἄν} ἐπεσαν^{τ.κ.ν} οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴ-
 κοσι καὶ^{τ.κ} τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ^ν τοῦ^{τ.ἄν.κ}
 θρόνου^ν θρόνου^{τ.ἄν.κ} λέγοντες ἀμήν ἀλληλουϊα. **v.5** καὶ φωνὴ ἀπο^{ἄν.ν} ἐκ^{τ.κ} τοῦ θρόνου ἐξῆλθε^{ἄν}
 ἐξῆλθεν^{τ.κ.ν} λέγουσα αἰνεῖτε τῷ^ν τὸν^{τ.ἄν.κ} θεῷ^ν θεὸν^{τ.ἄν.κ} ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ [καὶ]^ν καὶ^{τ.ἄν.κ}
 οἱ φοβούμενοι αὐτόν καὶ^{τ.κ} οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. **v.6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ
 ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγοντῶν^ν λεγοντες^{ἄν} λεγοντας^{τ.κ} ἀλληλουϊα
 ὅτι ἐβασίλευσε^{ἄν} ἐβασίλευσεν^{τ.κ.ν} κύριος ὁ θεὸς [ἡμῶν]^ν ἡμῶν^{ἄν} ὁ παντοκράτωρ. **v.7** χαίρωμεν καὶ
 ἀγαλλιῶμε^ν ἀγαλλιῶμεθα^{τ.ἄν.κ} καὶ δῶσωμε^ν δῶμε^ν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρ-
 νίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοιμάσεν ἑαυτήν. **v.8** καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν^{τ.κ}
 καὶ^{τ.κ} λαμπρὸν καὶ^{ἄν} καθαρὸν^{ἄν.ν} τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα ἐστὶν^{τ.κ} τῶν ἁγίων ἐστὶν^ν ἐστὶ^{ἄν}.
v.9 καὶ λέγει μοι γράψον μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι καὶ λέγει μοι
 οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσὶν^{τ.κ} τοῦ θεοῦ εἰσὶν^ν εἰσὶ^{ἄν}. **v.10** καὶ ἐπεσα^{ἄν.ν} ἐπεσον^{τ.κ} ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ λέγει μοι ὄρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου
 τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ^{τ.κ} ἰησοῦ τῷ θεῷ προσκυνῆσον ἢ γὰρ μαρτυρία τοῦ^{τ.ἄν.κ} ἰησοῦ ἐστὶ^{ἄν}
 ἐστὶν^{τ.κ.ν} τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11* ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰησοῦ τῷ θεῷ προσκύνησον ἢ γὰρ μαρτυ-
 12* ρία τοῦ ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν
 13* ἀνεωγμένον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν καλού-
 14* μενος πιστὸς καὶ ἀληθινός καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ
 15* ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα
 16* πολλά ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. καὶ πε-
 17* ριβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 18* ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ
 19* ἐφ’ ἵπποις λευκοῖς ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν. καὶ ἐκ
 20* τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ
 ἔθνη καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν
 ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
 καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον
 βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων. καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα
 ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς
 πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι δεῦτε καὶ συναγέσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
 μεγάλου θεοῦ. ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ
 σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ αὐτῶν καὶ
 σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. καὶ
 εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν
 συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ
 μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τοῦτοῦ

v.11 καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον^v ἀνεωγμένον^{T.μ.κ} καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος
 ἐπὶ αὐτὸν [καλούμενος]^v καλούμενος^{T.μ.κ} πιστὸς καὶ ἀληθινός καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.
v.12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ [ὡς]^v ὡς^{T.κ} φλόξ πυρός καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ ἐχὼν
 ὀνόματα^μ γεγραμμένα^μ καὶ^μ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. **v.13** καὶ περιβε-
 βλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι καὶ κεκληται^v καλεῖται^{T.μ.κ} τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.
v.14 καὶ τὰ στρατεύματα [τα]^{μ.ν} τα^κ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ^μ ἐφ^{T.κ.ν} ἵπποις λευκοῖς ἐνδε-
 δυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ^{T.κ} καθαρὸν. **v.15** καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία
 διστομῶς^μ ὀξεῖα ἵνα ἐν αὐτῇ παταξῇ^{μ.ν} πατάσῃ^{T.κ} τὰ ἔθνη καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
 σιδηρᾷ καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ^{T.κ} τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
v.16 καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ^T ὄνομα γεγραμμένον βασιλεὺς βασιλέων καὶ
 κύριος κυρίων. **v.17** καὶ εἶδον [ἓνα]^μ ἓνα^{T.κ.ν} ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἔκραξεν^{T.κ.ν} [ἐν]^v
 ἔκραξε^μ φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι^μ πᾶσιν^{T.κ.ν} τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις^{μ.ν} πετωμένοις^{T.κ} ἐν με-
 σουρανήματι δεῦτε συναγέθητε^{μ.ν} καὶ^{T.κ} συναγέσθε^{T.κ} εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ^{μ.ν} μεγά^{μ.ν} του μεγάλου^{T.κ}
 θεοῦ. **v.18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας
 ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπὶ αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε^{κ.μ.ν} καὶ δούλων καὶ μικρῶν
 τε^μ καὶ μεγάλων. **v.19** καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν
 συνηγμένα ποιῆσαι τὸν^v πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν οἷς ἐπλάνη-
σεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην ἐν τῷ θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ 21*
καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ
πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα τὴν κλεῖδα 20*
τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν 2*
τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον ὃς ἐστὶν διάβολος καὶ σατανᾶς καὶ
ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη. καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβυσσον καὶ ἐκλείσεν 3*
αὐτὸν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἕτι ἄχρι
τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.
καὶ εἶδον θρόνους καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς 4*
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ καὶ διὰ
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ οὔτε τὴν
εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ ἐζῆσαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ χριστοῦ τὰ χίλια
ἔτη. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη 5*
αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ 6*
ἀναστάσει τῇ πρώτῃ ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν
ἀλλ' ἐσονταὶ ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ καὶ βασιλεύσουσιν μετ'
αὐτοῦ χίλια ἔτη. καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη λυθήσεται ὁ σατανᾶς 7

v.20 και επιαση το θηριον και ο^{μη} μετα^{τ.κ} τουτου^{τ.κ} μετ^{μη.ν} αυτου^{μη.ν} ο^{τ.κ.ν} ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησε^{μη} επλανησεν^{τ.κ.ν} τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της^ν την^{τ.μη.κ} καιομενης^ν καιομενην^{τ.μη.κ} εν τω^{τ.κ} θειω. **v.21** και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση^{μη.ν} εκπορευομενη^{τ.κ} εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων. **20 v.1** και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν^{μη.ν} κλειδα^{τ.κ} της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. **v.2** και εκρατησε^{μη} εκρατησεν^{τ.κ.ν} τον δρακοντα ο^ν τον^{τ.μη.κ} οφιν^ν οφιν^{τ.μη.κ} ο^ν τον^{τ.μη.κ} αρχαιος^ν αρχαιον^{τ.μη.κ} ος εστι^{μη} εστιν^{τ.κ.ν} διαβολος και ο^ν [ο]^{μη} σατανας ο^{μη} πλανων^{μη} την^{μη} οικουμενην^{μη} ολην^{μη} και εδησεν αυτον χιλια ετη. **v.3** και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισε^{μη} εκλεισεν^{τ.κ.ν} αυτον^{τ.κ} και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση^{τ.κ.ν} πλανα^{μη} επι^{μη.ν} τα εθνη επι^{τ.κ} αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και^{τ.μη.κ} μετα ταυτα δει αυτον^{τ.μη.κ} λυθηναι αυτον^ν μικρον χρονον. **v.4** και ειδον θρονους και εκαθισαν επι αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οτινες ου προσεκυνησαν το^ν τω^{τ.μη.κ} θηριον^ν θηριω^{τ.μη.κ} ουδε^ν ουτε^{τ.μη.κ} την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον [αυτων]^{μη} αυτων^{τ.κ} και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του^{μη.ν} χριστου [τα]^{μη} τα^τ χιλια ετη. **v.5** και^{μη} οι δε^{τ.κ} λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν^{μη.ν} ανεζησαν^{τ.κ} αχρι^{μη.ν} εως^{τ.κ} τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρώτη. **v.6** μακαριος και αγιος ο εχων μέρος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο θανατος^{τ.κ} ο^{τ.κ} δευτερος θανατος^{μη.ν} ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονταὶ ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσι^{μη} βασιλευσουσιν^{τ.κ.ν} μετ αυτου [τα]^ν χιλια ετη.

- 8* ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς τὸν γῶγ καὶ τὸν μαγῶγ συναγαγεῖν αὐτούς
- 9* εἰς πόλεμον ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
- 10* καὶ κατέφαγεν αὐτούς. καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- 11* καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.
- 12* καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ βιβλία ἠνεωχθησαν καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεωχθη ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα
- 13* αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ
- 14* τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην
- 15* τοῦ πυρός οὗτος ἐστὶν ὁ δευτέρος θάνατος. καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
- 21*** καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν ὃ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ
- 2* ἡ πρώτη γῆ παρῆλθεν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ ἐγὼ ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καινὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ

v.8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι^ἄ τέσσαρσιν^{τ.κ.ν} γωνίαις τῆς γῆς τὸν γῶγ καὶ τὸν^{τ.ἄ.κ} μαγῶγ συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν^ἄ πόλεμον ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν^ν [αὐτῶν]^ἄ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **v.9** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλωσαν^ν ἐκύκλωσαν^{τ.ἄ.κ} τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην καὶ κατέβη πῦρ ἀπο^{τ.κ} τοῦ^{τ.κ} θεοῦ^{τ.κ} ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπο^ἄ τοῦ^ἄ θεοῦ^ἄ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **v.10** καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου ὅπου καὶ^ἄ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.11** καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν^{τ.κ} μέγαν λευκὸν^{ἄ.ν} καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτὸν^{ἄ.ν} αὐτοῦ^{τ.κ} οὐ ἀπὸ τοῦ^ν προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **v.12** καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς τοὺς^{ἄ.ν} μικροὺς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} μεγάλους καὶ^{ἄ.ν} τοὺς^{ἄ.ν} μικροὺς^{ἄ.ν} ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου^{ἄ.ν} θεοῦ^{τ.κ} καὶ βιβλία ἠνεωχθησαν^ν ἠνεωχθησαν^{τ.ἄ.κ} καὶ βιβλίον^{τ.κ} ἄλλο βιβλίον^{ἄ.ν} ἠνεωχθη^ν ἠνεωχθη^{τ.ἄ.κ} ὃ ἐστὶν^ἄ ἐστὶν^{τ.κ.ν} τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **v.13** καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς^{ἄ.ν} τοὺς^{ἄ.ν} ἐν αὐτῇ νεκροὺς^{τ.κ} καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς^{ἄ.ν} τοὺς^{ἄ.ν} ἐν αὐτοῖς νεκροὺς^{τ.κ} καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **v.14** καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός οὗτος ὁ^{ἄ.ν} δευτέρος ἐστὶν^{τ.κ} ὁ δευτέρος ἐστὶν^{ἄ.ν} ἡ^{ἄ.ν} λίμνη^{ἄ.ν} τοῦ^{ἄ.ν} πυρός^{ἄ.ν} θάνατος^{τ.κ}. **v.15** καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ^ἄ τῷ^{τ.κ.ν} βίβλῳ^ἄ βίβλῳ^{τ.κ.ν} τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. **21 v.1** καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν ὃ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθεν^ν παρῆλθεν^ἄ παρῆλθεν^{τ.κ} καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἐστὶν ἔτι. **v.2** καὶ ἐγὼ^{τ.κ} ἰωάννης^{τ.κ} εἶδον^{τ.κ} τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καινὴν εἶδον^{ἄ.ν} καταβαίνουσαν ἀπο^{τ.κ} τοῦ^{τ.κ} θεοῦ^{τ.κ} ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπο^{ἄ.ν} τοῦ^{ἄ.ν} θεοῦ^{ἄ.ν} ἠτοιμασμένην ὡς νυμφὴν κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ
 αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης ἰδοὺ ἡ 3*
 σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ
 λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεὸς αὐτῶν. καὶ 4*
 ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος
 οὐκ ἔσται ἔτι οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι ὅτι τὰ
 πρῶτα ἀπῆλθον. καὶ εἶπεν ὁ καθηήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰδοὺ καινὰ 5*
 πάντα ποιῶ καὶ λέγει μοι γράψον ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ
 εἰσιν. καὶ εἶπέν μοι γέγονεν ἐγὼ εἶμι τὸ α καὶ τὸ ω ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος 6*
 ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ 7*
 νικῶν κληρονομήσει πάντα καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
 ὁ υἱός. δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ 8*
 πόρνοις καὶ φαρμακεῦσιν καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν
 τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ ὃ ἐστὶν δευτέρος
 θάνατος. καὶ ἦλθεν πρὸς με εἷς τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς 9*
 ἐπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων καὶ ἐλάλησεν
 μετ' ἐμοῦ λέγων δεῦρο δεῖξω σοὶ τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.
 καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν καὶ ἔδειξέν 10*
 μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ ὁ φωστὴρ αὐ- 11*
 τῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. ἔχουσαν τε 12*

v.3 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου
 μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος
 ο θεος εσται μετ αυτων εσται [αυτων θεος] θεος αυτων. **v.4** και εξαλειπει ο θεος
 παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος
 ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι [οτι] οτι τα πρωτα απηλθαν απηλθον. **v.5** και
 ειπεν ο καθημενος επι τω του θρονου ιδου καινα παντα καινα ποιω
 παντα και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι και αληθινοι
 εισι εισιν. **v.6** και ειπε μοι ειπεν μοι γεγοναν γεγονα γεγονεν εγω [εγω] ειμι
 [ειμι] το αφα α και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της
 ζωης δωρεαν. **v.7** ο νικων κληρονομησει ταυτα παντα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι
 ο υιος. **v.8** τοις δειλοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις
 και φονεουσι φονεουσιν και πορνοις και φαρμακοις φαρμακευσιν και ειδωλολατραις και
 πασι πασιν τοις ψευδεσι ψευδεσιν το μέρος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω
 ο εστιν ο δευτερος θανατος ο δευτερος. **v.9** και ηλθεν προς με εις εκ των
 επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των γεμοντων γεμουσας των επτα πληγων
 των εσχατων και ελαλησε ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην
 την γυναικα του αρνιου την γυναικα. **v.10** και απηνεγκε απηνεγκεν με εν πνευματι
 επι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξε εδειξεν μοι την πολιν [την την μεγαλην]
 μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου. **v.11** εχουσαν την
 δοξαν του θεου και ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι.

τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν
 ἀγγέλους δώδεκα καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα φυ-
 13* λῶν τῶν υἰῶν ἰσραήλ. ἀπ' ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες
 14* τρεῖς ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. καὶ τὸ τεῖχος
 τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα
 15* ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν κάλαμον χρυσοῦν
 ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.
 16* καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστίν ὅσον
 καὶ τὸ πλάτος καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα
 17* χιλιάδων τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. καὶ
 ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν μέ-
 18* τρον ἀνθρώπου ὃ ἐστίν ἀγγέλου. καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς
 19* ἴασις καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὅμοια ὑάλῳ καθαρῷ. καὶ οἱ θεμέ-
 λιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι ὁ θεμέλιος
 ὁ πρῶτος ἴασις ὁ δεῦτερος σάπφειρος ὁ τρίτος χαλκηδῶν ὁ τέταρτος
 20* σμάραγδος. ὁ πέμπτος σαρδόνυξ ὁ ἕκτος σάρδιος ὁ ἕβδομος χρυσό-
 λιθος ὁ ὄγδοος βήρυλλος ὁ ἕνατος τοπάζιον ὁ δέκατος χρυσόπρασος ὁ
 21* ἐνδέκατος ὑάκινθος ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες
 δώδεκα μαργαρίται ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἕξ ἐνὸς μαργαρί-
 του καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανῆς.
 22* καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς

v.12 εχουσα^{μν.ν} εχουσιν^{τ.κ} τε^{τ.κ} τειχος μεγα και υψηλον εχουσα^{μν.ν} εχουσιν^{τ.κ} πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν [τα]^ν [ονοματα]^ν [ονοματα]^{μν} των δωδεκα φυλων [των]^{μν} των^{τ.κ} υιων ισραηλ. **v.13** απο^{μν.ν} απ^{τ.κ} ανατολων^{μν} ανατολης^{τ.κ.ν} πυλωνες τρεις και^{μν.ν} απο βορρα πυλωνες τρεις και^{μν.ν} απο νοτου πυλωνες τρεις και^{κ.μν.ν} απο δυσμων πυλωνες τρεις. **v.14** και το τειχος της πολεως εχων^ν εχον^{τ.μν.κ} θεμελιους δωδεκα και επι^{μν.ν} αυτων^{μν.ν} δωδεκα^{μν.ν} εν^{τ.κ} αυτοις^{τ.κ} ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου. **v.15** και ο λαλων μετ εμου ειχε^{μν} ειχεν^ν μετρον^{μν.ν} ειχεν^{τ.κ} καλαμον χρυσοῦν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης [και^{μν} και^{τ.κ.ν} το τειχος αυτης]^{μν} αυτης^{τ.κ.ν}. **v.16** και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης τοσοουτον^{τ.κ} εστιν^{τ.κ} οσον [και]^ν και^{τ.κ} το πλατος και εμετρησε^{μν} εμετρησεν^{τ.κ.ν} την πολιν τω καλαμω επι σταδιους^{μν} σταδιων^{τ.κ.ν} δωδεκα χιλιαδων [δωδεκα]^{μν} το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστι^{μν} εστιν^{τ.κ.ν}. **v.17** και εμετρησε^{μν} εμετρησεν^{τ.κ.ν} το τειχος αυτης εκατον τεσσερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μν.κ} τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου. **v.18** και ην^{τ.μν.κ} η ενδομησις^ν ενδομησις^{τ.μν.κ} του τειχους αυτης ιασις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον^{μν.ν} ομοια^{τ.κ} υελω^{μν} υαλω^{τ.κ.ν} καθαρω. **v.19** [και]^{μν} και^{τ.κ} οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασις ο δευτερος σαπφειρος^ν σαπφειρος^{τ.μν.κ} ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος. **v.20** ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον^ν σαρδιος^{τ.μν.κ} ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο εννατος^κ ενατος^{τ.μν.ν} τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος^{μν} αμεθυστος^{τ.κ.ν}. **v.21** και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υελος^{μν} υαλος^{τ.κ.ν} διαυγης^{μν.ν} διαφανης^{τ.κ}. **v.22** και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστι^{μν} εστιν^{τ.κ.ν} και το αρνιον.

αὐτῆς ἐστὶν καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρειάν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ 23*
 τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ ἢ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν
 καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτί 24*
 αὐτῆς περιπατήσουσιν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν καὶ
 τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν 25
 ἡμέρας νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν 26*
 τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν. καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ 27*
 ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
 ζωῆς τοῦ ἁρνίου.

καὶ ἔδειξέν μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλο- 22*
 νον ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου. ἐν μέσῳ 2*
 τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ξύλον ζωῆς
 ποιῶν καρποὺς δώδεκα κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν
 αὐτοῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων. καὶ πᾶν κα- 3*
 τανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ
 ἔσται καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. καὶ ὄψονται τὸ πρόσω- 4
 πον αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ οὐκ 5*
 ἔσται ἐκεῖ καὶ χρειάν οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου ὅτι κύριος ὁ
 θεὸς φωτίζει αὐτούς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ 6*
 εἶπέν μοι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ καὶ κύριος ὁ θεὸς τῶν ἁγίων
 προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ
 γενέσθαι ἐν τάχει. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους 7*
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ἐγὼ ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα 8*

v.23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρειάν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν^{τ.κ} αὐτῇ ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. **v.24** καὶ περιπατήσουσιν^ν περιπατήσουσι^{μτ} τὰ ἔθνη δια^{μτ.ν} τοῦ^{μτ.ν} φωτός^{μτ.ν} τῶν^{τ.κ} σωζομένων^{τ.κ} ἐν^{τ.κ} τῷ^{τ.κ} φωτί^{τ.κ} αὐτῆς περιπατήσουσιν^{τ.κ} καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν αὐτῶ^{μτ} τὴν^{τ.κ.ν} δόξαν καὶ^{τ.μτ.κ} τὴν^{τ.κ} τιμὴν^{τ.μτ.κ} τῶν^{μτ} ἐθνῶν^{μτ} αὐτῶν^{τ.κ.ν} εἰς αὐτήν. **v.26** καὶ οἴσουσι^{μτ} οἴσουσιν^{τ.κ.ν} τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. **v.27** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν^{μτ.ν} κοινὸν^{τ.κ} καὶ [ο]^ν ποιῶν^ν ποιῶν^{τ.μτ.κ} βδέλυγμα καὶ ψεῦδος εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου. **22 v.1** καὶ ἔδειξε^{μτ} ἔδειξεν^{τ.κ.ν} μοι καθαρὸν^{τ.κ} ποταμὸν καθαρὸν^{μτ} ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου. **v.2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν^ν ἐντεῦθεν^{τ.μτ.κ} ξύλον ζωῆς ποιῶν καρποὺς δώδεκα κατὰ μῆνα ἕνα^{τ.κ} ἕκαστον ἀποδιδούς^{μτ} ἀποδιδούν^{τ.κ.ν} τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. **v.3** καὶ πᾶν κατὰθεμα^{μτ.ν} κατὰθεμα^{τ.κ} οὐκ ἔσται ἐκεῖ^{μτ} ἐτι^{τ.κ.ν} καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. **v.5** καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἐτι^ν ἐκεῖ^{τ.μτ.κ} καὶ χρειάν^{τ.μτ.κ} οὐκ ἔχουσι^{μτ} ἔχουσιν^{τ.κ.ν} χρειάν^ν φωτός^ν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίζει^ν φωτίζει^{τ.κ} φωτίζει^{μτ} ἐπ^ν αὐτούς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.6** καὶ λέγει^{μτ} εἶπεν^{τ.κ.ν} μοι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ καὶ ὁ^ν κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευματῶν^{μτ.ν} τῶν^{μτ.ν} ἁγίων^{τ.κ} προφητῶν ἀπέστειλε^{μτ} ἀπέστειλεν^{τ.κ.ν} τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **v.7** καὶ^ν [κα]^{μτ} ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

καὶ ἀκούων καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν
 9* τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. καὶ λέγει μοι ὅρα
 μὴ σύνδουλος σου γάρ εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν
 10* τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου τῷ θεῷ προσκύνησον. καὶ
 λέγει μοι μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου
 11* ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ῥυπῶν ῥυπω-
 12* σάτω ἔτι καὶ ὁ δίκαιος δικαιοθήτω ἔτι καὶ ὁ ἅγιος ἀγιασθήτω ἔτι. καὶ
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς
 13* τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐσται. ἐγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ πρῶτος
 14* καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἵνα ἔσται ἡ
 ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς
 15* τὴν πόλιν. ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς
 16* καὶ οἱ εἰδωλόατραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. ἐγὼ ἰησοῦς
 ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις
 ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ δαβὶδ ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρι-
 17* νός. καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν ἔλθε καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω
 ἔλθε καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
 18* συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ
 βιβλίου τούτου ἐάν τις ἐπιτιθῆῃ πρὸς ταῦτα ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς
 19* πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἐάν τις ἀφαιρῆ ἀπὸ τῶν

v.8 καγῶ^{μν.ν} και^{τ.κ} εγω^{τ.κ} ιωαννης ο ακουων^{μν.ν} και^{μν.ν} βλεπων ταυτα και^{τ.κ} ακουων^{τ.κ} και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον^{μν} επεσα^{τ.κ.ν} προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. **v.9** και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου γαρ^{τ.κ} ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον. **v.10** και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου οτι^{τ.κ} ο καιρος γαρ^ν [γαρ]^{μν} εγγυς εστιν. **v.11** ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος^{μν.ν} ρυπων^{τ.κ} ρυπαρευθητω^{μν} ρυπανθητω^ν ρυπωσατω^{τ.κ} ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην^{μν.ν} ποιησατω^{μν.ν} δικαιοθητω^{τ.κ} ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι. **v.12** και^{τ.κ} ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν^ν εσται^{μν} αυτου εσται^{τ.κ}. **v.13** εγω ειμι^{τ.κ} το αλφα^{μν.ν} α^{τ.κ} και το ω αρχη^{τ.κ} και^{τ.κ} τελος^{τ.κ} ο πρωτος και ο εσχατος η^{μν.ν} αρχη^{μν.ν} και^{μν.ν} το^{μν.ν} τελος^{μν.ν}. **v.14** μακαριοι οι πλυνοντες^ν ποιουντες^{τ.μν.κ} τας στολας^ν εντολας^{τ.μν.κ} αυτων^ν αυτου^{τ.μν.κ} ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν. **v.15** εξω δε^{τ.κ} οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας ο^{τ.κ} φιλων και ποιων ψευδος. **v.16** εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ^ν δαδ^{μν} του^{τ.κ} δαβιδ^{τ.κ} ο αστηρ ο λαμπρος ο^{μν.ν} και^{τ.κ} πρωινος^{μν.ν} ορθρινος^{τ.κ}. **v.17** και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου^{μν.ν} ελθε^{τ.κ} και ο ακουων ειπατω ερχου^{μν.ν} ελθε^{τ.κ} και ο διψων ερχεσθω^{μν.ν} ελθετω^{τ.κ} και^{τ.κ} ο θελων λαβετω^{μν.ν} λαμβανειτω^{τ.κ} το^{τ.κ} υδωρ ζωης δωρεαν. **v.18** μαρτυρω^{μν.ν} συμμαρτυρομαι^{τ.κ} εγω^{μν.ν} γαρ^{τ.κ} παντι τω^{μν.ν} ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη^{μν.ν} επιτιθη^{τ.κ} επι^{μν.ν} προς^{τ.κ} αυτα^{μν.ν} ταυτα^{τ.κ} επιθησai^{μν} επιθησει^{τ.κ.ν} ο θεος επι αυτον τας [επιτα]^{μν} πληγας τας γεγραμμενας εν τω^{μν.ν} βιβλιω τουτου. **v.19** και εαν τις αφελη^{μν.ν} αφαιρη^{τ.κ} απο των λογων του^{μν.ν} βιβλιου^{μν.ν} βιβλου^{τ.κ} της προφητειας ταυτης αφελει^ν αφελoi^{μν} αφαιρησει^{τ.κ} ο θεος το μερος αυτου απο του^{μν.ν} ξυλου^{μν.ν} βιβλου^{τ.κ} της ζωης και εκ της πολεως της αγιας και^{τ.κ} των γεγραμμενων εν τω^{μν.ν} βιβλιω τουτου.

λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης ἀφαιρήσει ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα ναὶ ἔρχομαι ταχύ ἀμήν 20* ναὶ ἔρχου κύριε ἰησοῦ. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ 21* πάντων ὑμῶν ἀμήν.

v.20 λέγει ὁ μαρτυρῶν ταυτα ναὶ ερχομαι ταχυ ἀμην ναὶ^{τ.μ.κ} ερχου κυριε ἰησου. **v.21** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν^{τ.κ} ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.μ.κ} μετὰ παντῶν τῶν^μ ἀγιῶν^μ ὑμῶν^{τ.κ} ἀμην^{τ.μ.κ}.